

அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்

தேசியத் தர நிர்ணயக் குழுவின் மூன்றாம் சுற்றுத் தர மதிப்பீட்டில் A+(CGPA: 3.64) தகுதியும்
மனிதவள மேம்பாட்டு அமைச்சகம் - பல்கலைக்கழக மானியக்குழுவின் முதல் தர
பல்கலைக்கழகம் மற்றும் தன்னாட்சித் தகுதியும் பெற்றது

காரைக்குடி - 630 003

தொலைநிலைக்கல்வி இயக்ககம்

எம்.ஏ. (வரலாறு)
முதற் பருவம்
321 13

இந்திய நிர்வாகம்

Authors

Dr Nirja Sharma, Assistant Professor, University of Delhi
Unit (1)

Dr Nivedita Giri, Assistant Professor, Department of Political Science, Jesus and Mary College, University of Delhi
Units (4, 6.3-6.8, 11.4-11.9, 12, 13.4, 14.4-14.10)

Dr Jyoti Trehan Sharma, Associate Professor, Department of Political Science, Indraprastha College for Women,
University of Delhi

Dr Monica M. Nandi, Assistant Professor, Department of Political Science, Indraprastha College for Women,
University of Delhi
Units (7, 8.0-8.3, 9.3-9.8, 10.0-10.2, 13.0-13.3, 13.6-13.10)

Dr Biswaranjan Mohanty, Assistant Professor, Department of Political Science, SGTB Khalsa College, University of Delhi
Units (11.0-11.3, 13.5, 14.0-14.3)

Vikas® Publishing House, Units (2, 3, 5, 6.0-6.2, 8.4-8.8, 9.0-9.2, 10.3-10.10)

"The copyright shall be vested with Alagappa University"

All rights reserved. No part of this publication which is material protected by this copyright notice may be reproduced or transmitted or utilized or stored in any form or by any means now known or hereinafter invented, electronic, digital or mechanical, including photocopying, scanning, recording or by any information storage or retrieval system, without prior written permission from the Alagappa University, Karaikudi, Tamil Nadu.

Information contained in this book has been published by VIKAS® Publishing House Pvt. Ltd. and has been obtained by its Authors from sources believed to be reliable and are correct to the best of their knowledge. However, the Alagappa University, Publisher and its Authors shall in no event be liable for any errors, omissions or damages arising out of use of this information and specifically disclaim any implied warranties or merchantability or fitness for any particular use.

VIKAS®

VIKAS® is the registered trademark of Vikas® Publishing House Pvt. Ltd.

VIKAS® PUBLISHING HOUSE PVT. LTD.

E-28, Sector-8, Noida - 201301 (UP)

Phone: 0120-4078900 • Fax: 0120-4078999

Regd. Office: 7361, Ravindra Mansion, Ram Nagar, New Delhi 110 055

• Website: www.vikaspublishing.com • Email: helpline@vikaspublishing.com

Work Order No. AU/DDE/DE1-238/Preparation and Printing of Course Materials/2018 Dated 30.08.2018 Copies - 500

பாடத்திட்டங்கள்-புத்தக வரைபட அட்டவணை

இந்திய நிர்வாகம்

<u>பாடத்திட்டங்கள்</u>	<u>புத்தக வரைபடம்</u>
<u>தொகுதி I: வரலாற்று கீழல்</u>	<u>அலகு 1: இந்திய பரிணாம வளர்ச்சி</u>
<u>அலகு-1: இந்திய நிர்வாகத்தின் பரிணாம வளர்ச்சி கி.பி 1858 வரை: மெளரியர் காலம் - குப்தர் காலம்</u>	நிர்வாகம் (பக்கங்கள் 1-17)
<u>அலகு-2: சோழர் காலம், டெல்லி சுல்தான்கள் மற்றும் முகலாய காலம்.</u>	<u>அலகு 2: சோழர் காலம், டெல்லி</u>
<u>அலகு-3 1858 பிரிட்டிஷ் காலம் வரை - ஒழுங்குமுறை சட்டம் - நிர்வாகத்தின் தன்மை.</u>	சுல்தான்கள் மற்றும் முகலாய காலம். (பக்கங்கள் 18-44)
<u>அலகு-4: 1858-1947 இடையே இந்திய நிர்வாக அமைப்பு: 1909 மற்றும் 1919 சட்டத்தின் கீழ் இந்திய நிர்வாகம்.</u>	<u>அலகு 3: பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ்</u>
	நிர்வாகம் 1858 வரை (பக்கங்கள் 45-61)
	<u>அலகு 4: இந்திய ஆட்சி 19வது மற்றும்</u>
	20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் (பக்கங்கள் 62-76)
<u>தொகுதி II: இந்திய நிர்வாக முறையின் வளர்ச்சி</u>	<u>அலகு 5: இந்திய சட்டம் 1935யின் கீழ்</u>
<u>அலகு-5: இந்திய சட்டம் 1935 யின் கீழ் இந்திய நிர்வாகத்தின் மேம்பாடுகள்</u>	இந்திய நிர்வாகத்தின் மேம்பாடுகள் (பக்கங்கள் 77-86)
<u>அலகு-6: இந்திய நிர்வாகத்தில் முன்னேற்ற நடவடிக்கைகள் - இந்திய சுதந்திர சட்டம் 1947ன் இந்திய நிர்வாகத்திற்கு, பிரிட்டிஷ் பாரம்பரியம்.</u>	<u>அலகு 6: இந்திய நிர்வாகத்தில்</u>
<u>அலகு-7: 1947க்கு பின் இந்திய நிர்வாகம்: இந்திய அரசியல் சாசனத்தின் சட்ட பணி - மத்திய, மாநில நிர்வாக தொடர்புகள்</u>	முன்னேற்ற நடவடிக்கைகள் (பக்கங்கள் 87-97)
<u>அலகு-8: பாராளுமன்ற ஜனநாயகம் - யூனியன் பிரதேசங்களின் நிர்வாகம் அடிப்படை உரிமைகள்.</u>	<u>அலகு 7: 1947க்கு பிறகு இந்திய</u>
	நிர்வாகம் (பக்கங்கள் 98-120)
	<u>அலகு 8: பாராளுமன்ற ஜனநாயகம்</u>
	மற்றும் அடிப்படை உரிமைகள் (பக்கங்கள் 121-150)
<u>தொகுதி III: மத்திய நிர்வாகம்</u>	<u>அலகு 9: கட்டளை கோட்பாடுகள் மற்றும்</u>
<u>அலகு-9 மாநிலக் கொள்கையின் கட்டளை கோட்பாடுகள் - தேசிய நெருக்கடிநிலை மற்றும் இந்திய நிர்வாகம்.</u>	இந்திய நிர்வாகம் (பக்கங்கள் 151-162)
<u>அலகு-10: மத்திய நிர்வாகத்தின் அமைப்பு: குடியரசுத் தலைவர் - பிரதமர் மற்றும் சபை அமைச்சர்கள். அமைச்சரவைக் குழுக்கள்.</u>	<u>அலகு 10: மைய அமைப்பு நிர்வாகம்</u>
<u>அலகு-11: மத்திய செயலகம்-தலைமைச் செயலாளர்-பொது சேவைகள்-அகில இந்திய சேவைகள்.</u>	நிர்வாகம் (பக்கங்கள் 163-184)
<u>அலகு-12: குடிமைப் பணிகள் - ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் - தேர்வு முறைகள் - அரசு ஊழியர்களுக்கான பயிற்சி.</u>	<u>அலகு 11: மத்திய செயலகம்</u>
<u>தொகுதி IV: மாநில நிர்வாகம்</u>	நிர்வாகம் (பக்கங்கள் 185-202)
<u>அலகு-13: மாநில நிர்வாக அமைப்பு: ஆளுநர் - முதலமைச்சர் - அமைச்சர்கள் - செயலகம் - பிரதம செயலாளர் - இயக்குநர்கள் - மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம்</u>	<u>அலகு 12: குடிமைப் பணிகள்</u>
<u>அலகு-14: மாவட்ட நிர்வாகம் - கிராமப்புற நிர்வாகம் - லோக் பால், லோக் அயுக்தாஸ் - தற்காலிக சவால்கள் - இந்தியாவில் நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள்.</u>	நிர்வாகம் (பக்கங்கள் 203-220)
	<u>அலகு 13: மாநில நிர்வாக அமைப்பு</u>
	நிர்வாகம் (பக்கங்கள் 221-245)
	<u>அலகு 14: மாவட்ட நிர்வாகம்</u>
	நிர்வாகம் (பக்கங்கள் 246-277)

பொருளடக்கம்

அறிமுகம்

தொகுதி 1: வரலாற்று சூழல்

அலகு 1 இந்திய நிர்வாகத்தின் பரிணாம வளர்ச்சி

1-17

- 1.0 அறிமுகம்
- 1.1 நோக்கங்கள்
- 1.2 மெளரிய ஆட்சி காலத்தின் கீழ் நிர்வாகம்
 - 1.2.1 மத்திய நிர்வாகம்
 - 1.2.2 மாகாணங்களின் நிர்வாகம்
 - 1.2.3 மெளரிய சாம்ராஜ்யத்தின் கீழ் சமூக பொருளாதார மாற்றங்கள்
 - 1.2.4 மெளரிய கால கட்டத்தின் வர்த்தகம் மற்றும் வாணிபம்
- 1.3 குப்தர் ஆட்சி காலத்தின் கீழ் நிர்வாகம்
- 1.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 1.5 சுருக்கம்
- 1.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 1.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 1.8 மேலும் படிக்க

அலகு 2 சோழர் ஆட்சி காலம், டெல்லி சுல்தான் மற்றும் முகலாய ஆட்சி காலம்

18-44

- 2.0 அறிமுகம்
- 2.1 நோக்கங்கள்
- 2.2 சோழர் ஆட்சி கால நிர்வாகம்
- 2.3 டெல்லி சுல்தான் நிர்வாகம்
 - 2.3.1 மத்திய அரசாங்கம்
 - 2.3.2 மாகாணங்களின் நிர்வாகம் (IQTAS)
 - 2.3.3 நிதி நிர்வாகம்
- 2.4 முகலாய ஆட்சி காலத்தின் நிர்வாகம்
 - 2.4.1 முகலாய நிர்வாகத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்
 - 2.4.2 பேரரசர்
 - 2.4.3 அரசர்களின் சபை
 - 2.4.4 மத்திய அமைச்சர்கள் மற்றும் அவர்களது கடமைகள்
 - 2.4.5 நிர்வாகத்தின் தலைமைத் துறைகள்
 - 2.4.6 உள்ளாட்சி நிர்வாகம்
 - 2.4.7 மன்சப்தரி அமைப்பு
- 2.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 2.6 சுருக்கம்
- 2.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 2.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 2.9 மேலும் படிக்க

அலகு 3 1858 வரை பிரிட்டிஷரின் கீழ் நிர்வாகம்

45-61

- 3.0 அறிமுகம்
- 3.1 நோக்கங்கள்

- 3.2 ஒழுங்குமுறை சட்டம், 1773
 - 3.2.1 பிரதான ஏற்பாடுகள்
 - 3.2.2 சட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்
 - 3.2.3 ஒழுங்குமுறை சட்டத்தின் குறைபாடுகள்
- 3.3 நிர்வாகத்தின் இயல்புகள்
 - 3.3.1 அரசாங்கத்தின் காலனித்துவ அமைப்பின் தோற்றம்
- 3.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 3.5 சுருக்கம்
- 3.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 3.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 3.8 மேலும் படிக்க

அலகு 4 19வது மற்றும் 20வது நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இந்திய நிர்வாக அமைப்பு

62-76

- 4.0 அறிமுகம்
- 4.1 நோக்கங்கள்
- 4.2 19-ம் நூற்றாண்டின் பிரிட்டிஷ் நிர்வாக சட்டங்கள்
 - 4.2.1 இந்திய மாகாண சட்டம், 1861
 - 4.2.2 இந்திய மாகாண சட்டம், 1892
- 4.3 1909 மற்றும் 1919 ஆம் சட்டத்தின் கீழ் இந்திய நிர்வாகம்
 - 4.3.1 இந்திய அரசின் சட்டம், 1919
- 4.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 4.5 சுருக்கம்
- 4.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 4.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 4.8 மேலும் படிக்க

தொகுதி II இந்திய நிர்வாக முறையின் வளர்ச்சி

அலகு 5 இந்திய சட்டம் 1935 யின் கீழ் இந்திய நிர்வாகத்தின் மேம்பாடுகள்

77-86

- 5.0 அறிமுகம்
- 5.1 நோக்கங்கள்
- 5.2 இந்திய அரசாங்கத்தின் சட்டம் 1935
 - 5.2.1 சட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்
 - 5.2.2 தேசியவாத அரசியல் (1935-1939)
- 5.3 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 5.4 சுருக்கம்
- 5.5 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 5.6 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 5.7 மேலும் படிக்க

அலகு 6 இந்திய நிர்வாகத்தின் முன்னேற்ற நடவடிக்கைகள்

87-97

- 6.0 அறிமுகம்
- 6.1 நோக்கங்கள்
- 6.2 சுதந்திரத்திற்கான நிகழ்வுகள்
- 6.3 இந்திய சுதந்திரம் சட்டம் 1947
- 6.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 6.5 சுருக்கம்
- 6.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- 6.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 6.8 மேலும் படிக்க

அலகு 7 1947-க்குப் பிறகு இந்திய நிர்வாக முறை

98-120

- 7.0 அறிமுகம்
- 7.1 நோக்கங்கள்
- 7.2 இந்திய அரசியலமைப்பின் கட்டமைப்பு
- 7.3 மத்திய, மாநில நிர்வாக தொடர்புகள்
 - 7.3.1 நிர்வாக தொடர்புகள்
 - 7.3.2 உள்- மாநில தொடர்புகளுக்கான பணிபுரியும் குழுக்கள்
 - 7.3.3 நிதி தொடர்புகள்
 - 7.3.4 உள்மாநில சபை
- 7.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 7.5 சுருக்கம்
- 7.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 7.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 7.8 மேலும் படிக்க

அலகு 8 பாராளுமன்ற ஜனநாயக மற்றும் அடிப்படை உரிமைகள்

121-150

- 8.0 அறிமுகம்
- 8.1 நோக்கங்கள்
- 8.2 இந்திய பாராளுமன்றம்: ஒரு கண்ணோட்டம்
 - 8.2.1 பாராளுமன்றத்தின் இயைபு
 - 8.2.2 சட்டம் உருவாக்குதலின் செயல்முறை
- 8.3 ஐக்கிய பிரதேசங்களின் நிர்வாகம்
- 8.4 அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் அவற்றின் அமலாக்கம்
- 8.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 8.6 சுருக்கம்
- 8.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 8.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 8.9 மேலும் படிக்க

தொகுதி III: மத்திய நிர்வாகம்

அலகு 9 நேரடி கோட்பாடுகளும் இந்திய நிர்வாகமும்

151-162

- 9.0 அறிமுகம்
- 9.1 நோக்கங்கள்
- 9.2 மாநில கொள்கையின் பொதுக்கட்டளை கோட்பாடுகள்
 - 9.2.1 இந்த கோட்பாடுகளை பல்வேறு பிரிவுகளில் வகைப்படுத்துதல்
 - 9.2.2 சமத்துவ சிந்தனையை மறு உறுதிப்படுத்துதல்
 - 9.2.3 அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் பொதுக்கட்டளை கோட்பாடுகள் இடையே உள்ள தொடர்புகள்
- 9.3 இந்திய நிர்வாகம் மற்றும் தேசிய நெருக்கடி நிலை
- 9.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 9.5 சுருக்கம்
- 9.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 9.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 9.8 மேலும் படிக்க

அலகு 10 மத்திய நிர்வாகத்தின் அமைப்பு

163-184

- 10.0 அறிமுகம்
- 10.1 நோக்கங்கள்
- 10.2 இந்தியாவின் ஜனாதிபதி
 - 10.2.1 ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்கள்
- 10.3 இந்தியாவின் பிரதம மந்திரி
 - 10.3.1 பிரதமரின் அதிகாரங்கள் மற்றும் பணிகள்
- 10.4 அமைச்சர்கள் குழு
 - 10.4.1 அமைச்சரவை அமைப்பின் முக்கிய அம்சங்கள்
 - 10.4.2 அமைச்சர்கள் மற்றும் அமைச்சரவை குழு
 - 10.4.3 அமைச்சரவை
 - 10.4.4 அமைச்சர்கள் குழுவின் அதிகாரங்களும் பணிகளும்
- 10.5 அமைச்சரவை குழுக்கள்
- 10.6 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 10.7 சுருக்கம்
- 10.8 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 10.9 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 10.10 மேலும் படிக்க

அலகு 11 மத்திய செயலகம்

185-202

- 11.0 அறிமுகம்
- 11.1 நோக்கங்கள்
- 11.2 அமைச்சரவை செயலாளர்
- 11.3 பொது சேவைகள்
- 11.4 அகில இந்திய சேவைகள்: ஒரு கண்ணோட்டம்
 - 11.4.1 ஐக்கிய பொது சேவை ஆணைக்குழு
 - 11.4.2 இந்திய நிர்வாக சேவை (IAS)
 - 11.4.3 இந்திய வனத்துறை சேவை (IFS)
 - 11.4.4 இந்திய காவல்துறை சேவை (IPS)
 - 11.4.5 அகில இந்திய சேவைகளின் முக்கியத்துவம்
- 11.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 11.6 சுருக்கம்
- 11.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 11.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 11.9 மேலும் படிக்க

அலகு 12 குடிமை பணிகள்

203-220

- 12.0 அறிமுகம்
- 12.1 நோக்கங்கள்
- 12.2 ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம்(UPSC): ஒரு கண்ணோட்டம்
- 12.3 பணியமர்த்தம் மற்றும் பயிற்சி
 - 12.3.1 பயிற்சி
- 12.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 12.5 சுருக்கம்
- 12.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 12.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 12.8 மேலும் படிக்க

தொகுதி IV மாநில நிர்வாகம்

அலகு 13 மாநில நிர்வாகத்தின் கட்டமைப்பு

221-245

- 13.0 அறிமுகம்
- 13.1 நோக்கங்கள்
- 13.2 ஆளுநர்
 - 13.2.1 ஆளுநரின் அலுவலகம்
 - 13.2.2 ஆளுநரின் அதிகாரங்கள் மற்றும் பணிகள்
- 13.3 முதலமைச்சர் மற்றும் அமைச்சர்கள் குழு
 - 13.3.1 முதலமைச்சரின் நியமனம்
 - 13.3.2 தலைமை அமைச்சர்களின் அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள்
 - 13.3.3 முதலமைச்சரின் பதவி
 - 13.3.4 அமைச்சர்கள் குழு
- 13.4 மாநில அரசு பணியாளர் தேர்வாணையம்
 - 13.4.1 அலுவலக நியமனம் மற்றும் பதவி காலம்
 - 13.4.2 மாநில அரசு பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் பணிகள்
- 13.5 மாநில செயலகம்
 - 13.5.1 மாநில இயக்குநர்கள்
- 13.6 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 13.7 சுருக்கம்
- 13.8 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 13.9 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 13.10 மேலும் படிக்க

அலகு 14 மாவட்ட நிர்வாகம்

246-277

- 14.0 அறிமுகம்
- 14.1 நோக்கங்கள்
- 14.2 மாவட்ட நிர்வாகம்: ஒரு கண்ணோட்டம்
 - 14.2.1 மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகத்தில் ARC பரிந்துரைகள்
- 14.3 கிராம நிர்வாகம்
- 14.4 சமகால சவால்கள்: இந்தியாவில் நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள்
 - 14.4.1 நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள் வகைகள்
 - 14.4.2 நிர்வாக சீர்திருத்தத்திற்கான தேவை
 - 14.4.3 நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள் பற்றிய பல்வேறு குழுக்கள்
 - 14.4.4 இரண்டாவது ARCன் பரிந்துரைகள்
- 14.5 லோக்பால் மற்றும் லோகாயுக்தாஸ்
 - 14.5.1 லோகாயுக்தா
- 14.6 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 14.7 சுருக்கம்
- 14.8 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 14.9 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 14.10 மேலும் படிக்க

இந்தியா இருபத்தி ஒன்பது மாநிலங்கள் மற்றும் ஏழு மைய அரசின் எல்லைக்குட்பட்ட பகுதிகளை கொண்ட பிரதேசங்களின் கூட்டமைப்பு ஆகும். இந்த கூட்டமைப்பு ஐக்கியம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்திய அரசியலமைப்பு, அடிப்படை அரசியல் கொள்கைகளை வரையறுக்கும் கட்டமைப்பை விவரிக்கிறது. அரசின் கட்டமைப்பு, நடைமுறைகள், அதிகாரங்கள் மற்றும் கடமைகள் குடிமக்களின் அடிப்படை உரிமைகள், கட்டளைக் கோட்பாடுகள் மற்றும் கடமைகளை சுட்டிக்காட்டுகிறது. இந்திய அரசியலமைப்பு நிர்வாகம், சட்டம் மற்றும் நீதித்துறை என மூன்று பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. நிர்வாகத்துறை நாட்டின் ஒட்டுமொத்த ஆட்சி மற்றும் நிர்வாகத்திற்கான பொறுப்புகளை ஏற்றுக்கொள்கிறது, சட்டமன்றம் சட்டங்கள் மற்றும் கொள்கைகளை உருவாக்குவதற்கு பொறுப்பேற்கிறது, மற்றும் நீதித்துறை ஆட்சிக்குரிய சட்ட அம்சங்களுக்கான பொறுப்பாகும். இந்திய குடிமைப் பணிகள் இந்தியாவின் முதுகெலும்பாக விளங்குகிறது மற்றும் பெரும் மரியாதையும் பொறுப்பையும் கொண்டு விளங்குகிறது.

குறிப்புகள்

இந்திய நிர்வாகம் என்ற நூல் வரலாறு, பரிணாம வளர்ச்சி மற்றும் இந்தியாவில் பொது நிர்வாகத்தின் தற்போதைய சூழ்நிலையை விவாதிக்கிறது. இது மாணவர்கள் இந்திய பொது நிர்வாகம் தொடர்பான தத்துவங்கள் மற்றும் பிரச்சினைகள் பற்றிய சுருக்கமான அறிவை பெற உதவுகிறது: அதன் நிர்வாக அமைப்பு, அரசியலமைப்பு அதிகாரிகள், வளர்ச்சி மற்றும் நிதி நிர்வாகம் மற்றும் நிர்வாகச் சீர்திருத்தம் ஆகியவை இதில் அடங்கும்.

இந்த புத்தகம் பதினான்கு அலகுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது, ஒவ்வொரு அலகும் ஒரு அறிமுகத்துடன் தொடங்குகிறது, அதன்பிறகு குறிக்கோள்களின் வெளிப்பாட்டை உணர்த்துகிறது. இதில் விரிவான உள்ளடக்கம் பின்னர் ஒரு எளிய மற்றும் கட்டமைக்கப்பட்ட முறையில் வழங்கப்படும், உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக, மாணவரின் புரிதலை சோதிக்க உதவுகிறது. சுருக்கம், முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள், தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள் அடங்கிய தொகுத்துரைத்தல் ஒவ்வொரு அலகின் இறுதியிலும் வழங்கப்படுகிறது.

அலகு 1 இந்திய நிர்வாகத்தின் பரிணாம வளர்ச்சி

குறிப்புகள்

அமைப்பு

- 1.0 அறிமுகம்
- 1.1 நோக்கங்கள்
- 1.2 மெளரிய ஆட்சி காலத்தின் கீழ் நிர்வாகம்
 - 1.2.1 மத்திய நிர்வாகம்
 - 1.2.2 மாகாணங்களின் நிர்வாகம்
 - 1.2.3 மெளரிய சாம்ராஜ்யத்தின் கீழ் சமூக பொருளாதார மாற்றங்கள்
 - 1.2.4 மெளரிய கால கட்டத்தின் வர்த்தகம் மற்றும் வாணிபம்
- 1.3 குப்தர் ஆட்சி காலத்தின் கீழ் நிர்வாகம்
- 1.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 1.5 சுருக்கம்
- 1.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 1.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 1.8 மேலும் படிக்க

1.0 அறிமுகம்

நன்கு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட நீதித்துறை, காவல்துறை மற்றும் உளவு அமைப்பால், மெளரியர்கள் ஒரு பரந்த சாம்ராஜ்யத்தை பராமரித்து சக்ரா என்ற பல மாகாணங்களாக பிரிக்கப்பட்டிருந்தனர். இந்த மாகாணங்கள் மேலும் மாவட்டங்களாக (நகரங்கள்) பிரிக்கப்பட்டு இருந்தது. இதில் கிராமமானது நிர்வாகத்தின் மிகக் குறைவான பகுதியாக இருந்தது. மெளரிய ராஜ்யத்தின் முடியாட்சியில் அரசர் இராணுவத்தின் தளபதியாகவும் மற்றும் தலைமை நீதிபதியாகவும் இருந்தார். இருப்பினும், கௌடல்யாவின் கருத்துப்படி, அரசரின் அதிகாரங்கள் முழுமையானதாக இல்லை. அரசர் திறம்பட செயல்படுவதற்காக, பரந்த ராஜ்யத்தை நிர்வகிக்க அவருக்கு உதவியாக அமைச்சர் குழுவை கொண்டிருந்தார்.

மெளரியர்கள், அரசர்களை உச்ச நீதிபதியாக கொண்டு திறமையான மற்றும் பயனுள்ள நீதி அமைப்புமுறையை வைத்திருந்தனர். மெகஸ்தனிஸ் கூற்றுப்படி, எழுத்துப்பூர்வமான சட்டங்கள் மற்றும் தண்டனைகளின் அமைப்பு எதுவும் கடுமையாக இல்லை. இராணுவத்தின் மிக உயர்ந்த தளபதியாக அரசர் இருந்தார். மெளரியப் பேரரசு ஒரு பெரிய மற்றும் நன்கு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட இராணுவத்தைக் கொண்டிருந்தது. மக்களது நலன்களுக்கான நலன்புரி நடவடிக்கைகளை மெளரிய அரசு மேற்கொண்டது. அந்த காலத்தில் வர்த்தகம் மற்றும் தொழில்துறை முன்னோடியில்லாத வளர்ச்சி கண்டது.

இந்திய நிர்வாகத்தின்
பரிணாம வளர்ச்சி

குறிப்புகள்

மெளரிய அரசு ஒரு வகையான நிர்வாக அமைப்பை உருவாக்கியது. குப்தர் ஆட்சியாளர்கள் அதை பின்னாளில் பின்பற்றினர்.

குப்தர் நிர்வாகமானது, மெளரியர்கள், சத்வஹனஸ், சீத்தியர்கள் மற்றும் குஷானியர்கள் ஆகியோரின் நிர்வாக அமைப்புகளின் அம்சங்களை பெரும்பாலும் மேற்கொண்டது. குப்தர் நிர்வாகமானது உயர்ந்த தரம் வாய்ந்ததாக இருந்தது, ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் சீனத்துறவியான ஃபாஹின் எழுதியதைப் போல மக்கள் மகிழ்ச்சியாக இருந்தனர். நிர்வாகம் அரசியலமைப்பு மற்றும் விவகாரங்களில் அரசருக்கு ஆலோசனையளிக்க உதவுவதற்காக மத்திய அரசாங்கத்தின் மையம் மற்றும் அரசியலமைப்பு மன்றமாக இருந்தது. பேரரசு மிகவும் பரந்த அளவில் இருந்ததால், இது பல மாகாணங்களாக புகுத்தி, போஹா மற்றும் பிரதேச என பிரிக்கப்பட்டது. அரசாங்கத்தின் அத்தகைய பிரிவு நிர்வாக நுண்ணறிவு மற்றும் ஞானத்தின் ஒரு அடையாளமாக இருந்தது. குப்தர் அரசர்களின் அரசாங்கம் இராணுவ அதிகாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இந்த கிராமமானது நிர்வாகத்தின் மிகச்சிறிய பகுதியாக இருந்தது, மேலும் நீதித்துறை மிகவும் திறமையானதாகும். குப்த அரசர்கள் தங்கள் பேரரசை விரிவுபடுத்தினர், மற்றும் நிர்வாகத்தின் தரம் வெற்றிகரமாக பிரதேசங்களில் உயர்ந்திருந்தது.

இந்த அலகு மெளரியர் மற்றும் குப்தர் காலத்தின் கீழ் நிர்வாகத்தை பகுப்பாய்வு செய்வதாக அமைந்துள்ளது.

1.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- மெளரிய பேரரசுகளின் அகன்ற பரப்பிணை அறிந்து கொள்ள முடியும்
- மெளரிய காலத்தின் கீழ் நிர்வாகத்தை ஆய்வு செய்ய முடியும்
- மெளரிய காலத்தில் சமூகத்தின் அமைப்பை புரிந்து கொள்ள முடியும்
- குப்தர் காலத்தின் கீழ் நிர்வாக அமைப்பை விவரிக்க முடியும்
- குப்தர் நிர்வாகத்தின் அம்சங்களை விளக்க முடியும்

1.2 மெளரிய ஆட்சி காலத்தின் கீழ் நிர்வாகம்

மெளரியர்கள் ஒரு பரந்த சாம்ராஜ்யத்தை கொண்டிருந்தனர். முழு சாம்ராஜ்யமும் பல மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, அவை மாவட்டங்களாக (நகரங்கள்) பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. நிர்வாகத்தின் மிகக் குறைவான பிரிவு கிராமமாக இருந்தது. மெளரியர்கள் நன்கு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட நீதித்துறை, காவல்துறை மற்றும் உளவு அமைப்பை உருவாக்கினர்.

1.2.1 மத்திய நிர்வாகம்

மத்திய நிர்வாகம் பின்வரும் பகுதிகளை கொண்டிருந்தது:

1. ஆட்சியாளர்: மெளரிய ராஜ்யம் முடியாட்சியாக இருந்தது. கௌடல்ய அர்த்தசாஸ்திரத்தின் பராமரிப்பு: அரசர் ஒரு திறமையான போராளி, ஒரு உயர் குடும்பத்தின் வழித்தோன்றல், ஒரு நீதி மற்றும் ஒரு அறிவார்ந்த நிர்வாகியாகவும் இருக்க வேண்டும்

என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. மெகஸ்தனிஸ் கூற்றுப்படி ஆட்சியாளர் தனது ஓய்வு நேரத்தில் இருக்க வேண்டும். அரசன் இராணுவத்தின் தலைவராகவும் தலைமை நீதிபதியாகவும் இருந்தார், ஆனால் அவருடைய அதிகாரங்கள் முற்றிலுமாக இல்லை. கௌடில்யாவின் கருத்துப்படி, 'அரசன் என்பவன் அரசரிமை மற்றும் அனுபவிக்காமல் மக்களுக்கு பொதுநலன்களை செய்ய வேண்டும்.'

குறிப்புகள்

2. அமைச்சர்கள் குழு: மௌரிய பேரரசின் நிர்வாகப் பணிக்கான உதவியை வழங்குவதற்கு ஒரு மந்திரி மன்றம் பயன்படுத்தப்பட்டது. அரசன் தன்னுடைய சபைக்கு திறமையான மக்களை தேர்ந்தெடுத்தார். நிர்வாகத்தின் வாகனம் ஒரு சக்கரத்தில் செயல்படாது என்ற கருத்தினை கௌடில்யா நம்பினார். திறம்பட செயல்படுவதற்காக, பரந்த ராஜ்யத்தில் அவருக்கு உதவுப்படி மந்திரி சபையை வைத்திருந்தார். எனவே ஆட்சியாளர் தனது அமைச்சர்களிடமிருந்து ஆலோசனையை பெற்று செயல்பட்டார். இந்த அமைச்சர்கள் நேர்மையானவர்களாகவும், உண்மையுள்ளவர்களாகவும், புத்திசாலியாகவும் இருந்தனர். கௌடில்யாவின் அர்த்தசாஸ்திரம், பதினெட்டு அமைச்சர்களின் குறிப்பிட்ட பிரிவைக் கொண்டு விவரிக்கிறது. ஒவ்வொரு அமைச்சரும் தனது துறைக்கு தலைமை வகித்தனர். பதினெட்டு மந்திரிகள்: இளவரசர், முதல்வர், தளபதி, டவுவாரிக், புரோஹித், அண்டர்வேஷிக், ஜெய்லர், சமாவூர்டா, சன்னிதத, ப்ரதஸ்தா, நாயக், பார், தலைமை நீதிபதி, கர்மாண்டிக், கவுன்சிலின் தலைவர், தண்ட்பால், துர்க்பால் மற்றும் அந்தப்பால். மன்னருக்கு அறிவுரை வழங்குவதற்கு சிறிய அமைச்சர்கள் இருந்தனர். ஒவ்வொரு குழுவினும் மான்ரிட்ஸ் என்று அழைக்கப்படும் மந்திரிகள் இருந்தனர். ஸ்மித் கூறியபடி, 'மௌரிய ராஜ்யம் துல்லியமான வகையில் வரையறுக்கப்பட்ட தொழில்களின் பிரிவில் துல்லியமாக துறைகள் மற்றும் பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.'

1.2.2 மாகாணங்களின் நிர்வாகம்

பரந்த பேரரசு சக்ரா என்ற பின்வரும் ஆறு மாகாணங்களாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது:

1. உத்தரபாத்: இந்த மாகாணத்தில் கந்தர், காம்போஜ், ஆப்கானிஸ்தான், காஷ்மீர் மற்றும் பஞ்சாப் இருந்தன. இவற்றின் தலைநகரம் டாக்ஸிலா.
2. மத்தியபிரதேசம்: இந்த மாகாணத்தில் இன்றைய தினம் உத்தரப் பிரதேசம், பெங்களூர் மற்றும் பீகார் ஆகியவை அடங்கும். தலைநகர் படாலிபுத்ரா.
3. தக்ஷிணபாத்: இந்த மாகாணத்தில் விந்தியாசல் மற்றும் தென் இந்தியாவின் அனைத்து மாநிலங்களும் அடங்கும். தலைநகர் சுவர்ணகிரி.
4. அவந்திராஷ்ட்ர: காத்யவாத், குஜராத், ராஜ்புதனா மற்றும் மால்வா ஆகியவை இந்த மாகாணத்தை அமைத்திருந்தன. தலைநகர் உஜ்ஜைன்.
5. கலிங்கா: நவீன ஒரிசா மற்றும் ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் பகுதிகள் இதில் அடங்கும். அதன் தலைநகரம் டோஷலி.

இந்திய நிர்வாகத்தின்
பரிணாம வளர்ச்சி

குறிப்புகள்

6. க்ரிஹராஜ்ய: இது பேரரசின் தலைநகர் பகுதியை உள்ளடக்கியது. அதன் நிர்வாகம் மஹாமாத்ராக்களின் உதவியுடன் மன்னரால் கவனிக்கப்பட்டது.

மாகாண நிர்வாகம் திறமையாக மற்றும் நன்கு ஒழுங்கமைக்கப்பட்டிருந்தது. ஒவ்வொரு மாகாணமும் பல ஆணையங்களாக பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு ஆணையமும் மாவட்டமாகவும் மற்றும் நகரமாகவும் பிரிக்கப்பட்டது.

(i) நகர நிர்வாகம்

மௌரிய சாம்ராஜ்யத்தின் நகர நிர்வாகம் பண்டைய இந்திய வரலாற்றில் மிகவும் சிறப்பாக இருந்தது. ஒவ்வொரு நகரமும் நாகராக் என்ற தலைப்பில் இருந்தது. நாகர்க்கிற்கு உதவ கோப் மற்றும் ஸ்தானிக் அதிகாரிகள் இருந்தனர். பத்தலிபுத்ரா பற்றிய மெகஸ்தனிஸ் விளக்கம் இது சம்பந்தமாக இருக்கலாம். இது இந்தியாவின் மிகப்பெரிய நகரமாக இருந்தது. இது கங்கா மற்றும் சோன் நதிகளின் கரையோரங்களில் நிறுவப்பட்டது. அதன் நீளம் 9 ½ மைல் மற்றும் அகலம் 3 அல்லது 4 மைல். நகரின் நிர்வாகத்திற்காக ஒவ்வொரு ஐந்து பேர்களுக்கும் ஆறு குழுக்கள் இருந்தன. ஒவ்வொரு குழுவிற்கும் அதன் பணிநேர அட்டவணை இருந்தது. இந்த குழுக்கள் ஆர்டிசான் குழு, வெளியுறவு குழு, மக்கள் குழு, வர்த்தகக் குழு, வணிகக்குழு மற்றும் வரிக் குழு ஆகியவை அடங்கும்.

(ii) கிராம நிர்வாகம்:

நிர்வாகத்தின் அடிப்படை அலகு கிராமமாக இருந்தது. அங்கு தலைமை அதிகாரி, கிராமிக் என்று அழைக்கப்பட்டார். அர்த்தசாஸ்திரத்தின் கூற்றுப்படி, கிராமிங்கின் மூத்த தலைவர் கோப் என அழைக்கப்பட்டார், அவர் 5-6 கிராமங்களின் நிர்வாகத்தை கவனித்துக் கொண்டார். ஒரு ஸ்தானிக் ஒரு கோப்பைக்கு மேலாளராக இருந்தார். கிராமத்தின் நிர்வாகம் மற்றும் கிராம மக்களின் வாழ்வாதாரமும் திருப்திகரமாக இருந்தது. கிராமிக் ஒரு கிராமத்தினர் கைகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

(iii) தண்டனை மற்றும் நீதி முறைமை

மௌரியர்களுக்கு ஆட்சியாளர் உச்ச நீதிபதியாக செயல்பட ஒரு திறமையான நீதித்துறை அமைப்பு இருந்தது. கௌடல்யாவின் கருத்துப்படி 'மன்னர் யாரையாவது தவறாக தண்டித்தால், அதே தண்டனையை மூன்று முறை தண்டிக்க வேண்டும்.' நீதிமன்றங்கள் இரண்டு வகையானவை: தர்மஸ்தானிய நீதிமன்றங்கள், அவை நவீன குடிமக்களுக்கு சமமானவை நீதிமன்றங்கள் மற்றும் குற்றவியல் விவகாரங்களைக் கேட்ட கந்தக்ஸ்தோதன் நீதிமன்றங்கள். இந்த இரண்டு நீதிமன்றங்கள் தவிர, கிராம பஞ்சாயத்துகள் ஆரம்ப கட்டங்களில் பணிபுரிந்தன.

தண்டனைக்குரிய முறை மிகவும் கடுமையானதாக இருந்தது. சிறிய குற்றங்களுக்கு கூட பெரிய தண்டனை வழங்கப்பட்டது. மெகஸ்தனிஸ் எழுதியது, இந்தியர்களுக்கு எழுதப்பட்ட சட்டங்கள் கிடையாது, ஆனால் கடுமையான தண்டனையின் காரணமாக, சிறிய குற்றங்களுக்காக கூட மரண தண்டனை வழங்கப்பட்டது.

(iv) இராணுவம்

இராணுவத்தின் மிக உயர்ந்த தளபதி ஆட்சியாளராக இருந்தார். மெளரியப் பரம்பரையில் குருதி சிந்தும் துன்பமும், அதனைப் பேணிக்காக்கும் பொருட்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்டது; அதே ஒழுக்கம் தேவைப்பட்டது. ஒரு பெரிய மற்றும் நன்கு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட இராணுவம் தேவைப்படுகிறது. சந்திரகுப்தர் அதை மதரீதியாக பராமரித்தார். இராணுவம் ஆறு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது: காலாட்படை, கடற்படை, குதிரைப்படை, தேர்ப்படை, யானைப்படை மற்றும் படகைகள். மிகப் பெரிய ராணுவத்தை ஆணையரால் பராமரிக்கப்படுகிறது என்று ப்லினி எழுதியுள்ளார்.

குறிப்புகள்

ஐந்து கோட்டைகள் இருந்தன: நிலையான கோட்டை, நீர் கோட்டை, வன கோட்டை, மலைக்கோயில் மற்றும் பாலைவன கோட்டை. ஆயுதங்களையும் உற்பத்தி செய்ய பல தொழிற்சாலைகள் இருந்தன. மெகஸ்தனிஸ் இவ்வாறு கூறுகிறார்: 'வீரர்கள் போதுமான ஊதியம் பெற்றனர், இதனால் அவர்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் வசதியாக வாழ முடிந்தது. சக்தி வாய்ந்த இராணுவத்தின் உதவியுடன் சந்திரகுப்தர் பரந்த சாம்ராஜ்யத்தை ஸ்தாபிப்பதில் வெற்றி பெற்றார்.'

(v) காவல்துறை மற்றும் உளவு அமைப்புகள்

மெளரிய உளவு அமைப்பு மிகவும் திறமையானது. அதன் தலைமை அதிகாரியான மகாபத்ரா பார்ஸ்ப், ரகசிய உளவாளிகளால் சார் என்று அழைக்கப்பட்டார். பின்வருவனவற்றை இரகசிய சேவைகள் உள்ளடக்கப்படுகிறது:

1. சான்ஸ்தஸ்: அவர்கள் ஒரு இடத்தில் தங்கியிருந்து ரகசிய செய்தியை வழங்கினார்கள், அவர்கள் மாணவர்கள் மற்றும் பொதுமக்கள் ஆகியோரைக் கொண்டிருந்தனர்.
2. சஞ்சாரஸ்: அவர்கள் ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குச் சென்று, செய்தி சேகரித்தார்கள். இது தவிர, இரகசிய எழுத்துக்கள் அறியப்பட்டன.

1.2.3 மெளரிய சாம்ராஜ்யத்தின் கீழ் சமூக பொருளாதார மாற்றங்கள்

வருவாயின் முக்கிய ஆதாரம் நிலமாக இருந்தது. மாநில நிலத்தின் வருமானம் சீதா என அழைக்கப்பட்டது, அதே நேரத்தில் விவசாயிகள் நிலத்தின் வருவாயைப் பக் என்று அழைத்தனர். ஒரு விவசாயின் மொத்த உற்பத்தியில் 1/6 பகுதியை அரசு வருவாய் ஈட்டியது. நகரங்களில் இருந்து வந்த வருமானம் துர்க் என்று அழைக்கப்பட்டது. மக்கள் பொதுவாக வசதியானவர்களாகவும் நன்னடத்தையுடன் அன்பாகவும் நடந்துகொண்டார்கள்.

(i) நலன்புரி நடவடிக்கைகள்

மக்களது நலன்களுக்கான நலன்புரி நடவடிக்கைகளை மெளரிய அரசு மேற்கொண்டது. அரசு போக்குவரத்து வசதிகளை உருவாக்கி, நெடுஞ்சாலைகளில் ஓய்வு இல்லங்களை அமைத்தது. இது பயணிகளுக்கு நிழல் மரங்கள் மற்றும் குடிநீர் ஆகியவற்றிற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இவை தவிர, மாநிலங்களும் ஏழைகளுக்கு மருத்துவமனைகள் கட்டின.

மெளரிய நிர்வாகம் நன்றாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்டது. மெளரியர்கள் ஒரு முறை ஆட்சியை அமைத்தனர், பின்னர் குப்தர் ஆட்சியாளர்கள் பின்னாளில் பின்பற்றினர். ராய்சௌத்ரி கருத்துக்கள்: “இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளை ஒன்றிணைப்பதற்காக, உலகளாவிய அரசின் கொள்கைகளுக்கு ஒரு நடைமுறை வடிவத்தை வழங்கவும் மற்றும் இந்த நாட்டை உலகின் மற்ற பகுதிகளுடன் கொண்டு வரவும், ஒரு தைரியமான மற்றும் அற்புதமான மனிதர் தேவைப்பட்டார். மற்றும் இது ஒரு அதிர்ஷ்டம் சந்திரகுப்தர் என்று அழைக்கப்படும் ஒரு உலகளாவிய மன்னன் மிக விரைவில் வந்தார். நன்கு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட ராஜ்யத்தை அவர் நிறுவினார்.

(ii) மெளரிய சமுதாயம்

இந்திய வரலாற்றில் சமுதாய அமைப்பிற்கு மெளரிய காலம் புகழ் பெற்றது. இந்த நேரத்தில் சமூக அமைப்பின் பிரதான சிறப்பம்சங்கள் பின்வரும் தலைப்பின் கீழ் விவாதிக்கப்படலாம்:

- சமூக நிலை: இந்த காலப்பகுதியில் மக்கள் மகிழ்ச்சியாகவும் வசதியாகவும் இருந்தனர். தனிப்பட்ட வாழ்க்கையின் அவசியங்கள் மட்டுமல்ல, சமூக வாழ்வின் இன்பமும் இந்த மக்களுக்கு கிடைத்தன.
- வர்ணாஸ்ரம் அமைப்பு: சமுதாயம் பல்வேறு வர்ணங்களாக பிரிக்கப்பட்டது. அர்த்தசாஸ்திரப்படி, சமுதாயம் நான்கு வர்ணங்களாக பிரிக்கப்பட்டது: பிராமணர்கள், ஷத்திரியா, வைஷ்யா மற்றும் சூத்ரா, ஆனால் மெகஸ்தனிஸ் சமுதாயம் ஏழு சாதிகளாக பிரிக்கப்படுவதாக எழுதியுள்ளார். இந்த சாதிகள் விவசாயி, தத்துவவாதி, கோப் ஷிகரி, தொழிலாளி, சத்திரியர்கள், ஜனாதிபதி மற்றும் அமைச்சர் அல்லது சபசாத். ஒருவர் தனது தொழிலை விட்டுவிட்டு, மீண்டும் தொழிலைச் செய்ய அனுமதிக்கப்படவில்லை. மெகஸ்தனிஸ் ஏழு சாதியினரின் விவரம் சரியாகத் தெரியவில்லை, ஆனால் சாதி அமைப்பு சிக்கலாகி விட்டது என்பது நிச்சயம் தெரியவந்தது. வாழ்க்கை நான்கு ஆஷ்ரமங்களாக பிரிக்கப்பட்டது: பிரம்மச்சரியம், கிரஹஸ்தாஸ்ரம், வன்ப்ரஸ்தஷ்ரம் மற்றும் சன்யாஸ். கௌடில்யாவின் கூற்றுப்படி, உண்மை, சுச்சிட வன்முறை, இரக்கம், மன்னிப்பு, முதலியன அனைத்து வர்ணங்களுக்கும் அவசியமாக இருந்தது. அடிமைத்தனம் கூட நடைமுறையில் இருந்தது.
- திருமணம்: குடும்ப வாழ்க்கையின் அடிப்படை திருமணம். திருமணத்தின் முக்கிய காரணம் குழந்தைகளின் உற்பத்தி ஆகும். பொதுவாக அதே சாதிகளிடையே திருமணம் நடந்தது. இது ஒரு முக்கிய சடங்கு என்று கருதப்பட்டது. திருமணத்தின் எட்டு வகைகள்: பிரம்மா, தேவ், ஆரிய, பிரஜாபதியு, ஆசுரு, கந்தர்வ், ரக்ஷாக்கள் மற்றும் பைசாக்.
- பெண்களின் நிலை: வேத காலத்தோடு ஒப்பிடும்போது மெளரிய வயதில் பெண்களின் நிலை மோசமாக இருந்தது. சதி மற்றும் விதவை மறுமணம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. கணவன்மார் இறந்த பிறகு, மனைவிகள் தங்கள் கணவர்களின் சடலத்தை மகிழ்ச்சியுடன் எரித்தனர், அவ்வாறு செய்யாதவர்கள் மரியாதைக்குரியவர்களாக கருதப்படவில்லை. பெண்கள் தனிப்பட்ட, குடிமை உரிமை அல்லது அரசியல் உரிமைகள் கிடையாது. விபச்சாரம் பற்றிய சான்றுகளும்

உள்ளன. கௌடில்யா ஒரு வேசி தனது வருமானத்தில் வரிக்கு ஒரு பகுதியை வழங்கியதாகக் கூறினார். பெண்கள் அடிப்படை கல்விக்கு உரிமை உண்டு.

- பொழுதுபோக்கு ஆதாரங்கள்: பெருமளவிலான பொழுதுபோக்கின் ஆதாரங்கள் மௌரிய காலத்தில் காலனிய மக்களின் வாழ்வின் செல்வத்தை பிரதிபலிக்கின்றன. பொழுதுபோக்குகளின் முக்கிய ஆதாரங்கள் வேட்டை, மல்யுத்தம், தேர் பந்தயம், குதிரை பந்தயம், விலங்கு சண்டை, நடனம், சவபாட் மற்றும் இசை. மக்கள் பல திருவிழாக்களை கொண்டாடினர்.

குறிப்புகள்

(iii) பொருளாதார நிலை

மௌரிய காலத்தில் பொருளாதார வாழ்வு ஏராளமாக வளர்ந்தது. விவசாயம், வணிகம் மற்றும் தொழில் மக்கள் பொருளாதார நிலைமைகள் வளர்ந்தன மற்றும் பலப்படுத்தப்பட்டன. மௌரிய காலத்தில் தலைமை ஆக்கிரமிப்பு விவசாயம் இருந்தது. பொருளாதார வாழ்க்கை விவசாயம் சார்ந்திருந்தது. மூன்று வகையான நிலங்கள் இருந்தன: கிரிஸ்டா (நிலப்பரப்பு நிலம்), அக்ரிஸ்டா (நிலப்பரப்பல்லாத நிலம்) மற்றும் ஸ்தல (மழை நிலம்). கோதுமை, அரிசி, பருப்பு, பருத்தி மற்றும் எள் ஆகியவற்றால் பிரதானமாக தயாரிக்கப்பட்டது, அதில் சில குறிப்பிட்ட மாநில அரசு வரிக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. விவசாயிகள் வசதியான மற்றும் மகிழ்ச்சியாக இருந்ததால் மெகஸ்தனீஸ் இந்தியாவில் பஞ்சத்தை அனுபவித்ததில்லை என்று எழுதியுள்ளார்.

(iv) மத வாழ்க்கை

மௌரிய சாம்ராஜ்யத்தின் அடித்தளம் இந்தியர்களின் மத நம்பிக்கைகளில் ஒரு பெரிய மாற்றம் கண்டது. இந்த காலத்தில், பிராமணிய மதம் ஆதிக்கம் இருந்தது. பிராமணர்கள் ஊக்குவித்த சடங்குகளில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள், இந்திரா, வருண், ஸ்கந்த், ஷிவ் மற்றும் விஷ்ணு போன்ற பல்வேறு விக்ரகத் தெய்வங்களுக்கும் பிரார்த்தனை செய்தனர். யக்னா மற்றும் இதர சடங்குகள் தனிப்பட்ட நன்மைகளுக்காக நடத்தப்பட்டன. அசோகாவின் பிரச்சாரத்தின் காரணமாக பௌத்த மதம் புகழ்பெற்றது. புத்தமதத்தைத் தவிர் ஜைனமும் நடைமுறையில் இருந்தது. இந்த காலகட்டத்தில் தொடர்ந்து வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் மற்றொரு மதம் பாகுவாட் மதமாகும். இது முழு பக்தியையும் வலியுறுத்தி, ஒரு தெய்வீகத் தன்மைக்கு சரணடைந்தது.

1.2.4 மௌரிய கால கட்டத்தின் வர்த்தகம் மற்றும் வாணிபம்

மௌரிய காலத்தில், வர்த்தக மற்றும் தொழில்துறையின் முன்னோடியில்லாத வளர்ச்சி கண்டது. கௌடில்யரின் கணக்குகள், மௌரிக் காலத்தின் போது கைத்தறி பட்டு மற்றும் சீன பட்டு தொழில் வளர்ச்சியுற்றதாக இருந்தது. இவை தவிர, உலோக மற்றும் தந்த பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகள் வளர்ச்சியடையும். பாணை தயாரிப்பாளர்களும், கொல்லர்களும், தச்சர்களும் தங்கள் தொழிலை விரிவுபடுத்தினர்.

(i) வணிகம்

இறக்குமதியும் ஏற்றுமதிகளும் இந்த காலகட்டத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. ஆடைகள், நகை, கலைப்பொருட்கள், வாசனை திரவியங்கள், குதிரைகள், மற்றும் பல ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. கிரேக்க எழுத்தாளர்களின் கூற்றுப்படி, வணிக நிலத்திலும், கடல் வழிகளிலும் வர்த்தகம் நடைபெற்றது. அரசியல் மற்றும் பொருளாதார சக்திகள் கொண்ட நெசவாளர் மற்றும் கொல்லர்கள் அமைப்புகளை சமகால கணக்குகளில் காணலாம். அயல்நாட்டு மற்றும் உள்நாட்டு வர்த்தகம் செழிப்பான தொழில்களில் இருந்து மேம்பட்டது.

(ii) வர்த்தகம்

வேளாண்மையும் பல்வேறு தொழில்களும் வளர்ச்சியை பெருமளவில் அதிகரித்தன. ஒரு விறுவிறுப்பான உள்நாட்டு வர்த்தகம் இருந்தது. வர்த்தகர்கள் முழு சுதந்திரத்திற்காக வழங்கப்பட்டனர் என்று .பா-ஹெய்னின் விளக்கம் வெளிப்படுத்துகிறது. அவர்கள் எளிதாக ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு செல்லலாம். இந்த காலகட்டத்தில் வெளிநாட்டு நாடுகளுடன் ஒரு நல்ல வர்த்தக உறவு இருந்தது. உள் வர்த்தகத்திற்கு, நல்ல போக்குவரத்து வசதி இருந்தது. மக்கள் தங்கள் சரக்குகளை கடலில் மற்றும் நிலப்பகுதிகளில் இருந்து இடத்திற்கு இடம் எடுத்துச் சென்றனர். அந்த நாட்களில், உஜ்ஜைன், பனாரஸ், வைசலி, கயா, பிரயாக, பாடலிபுத்திர மற்றும் மதுரா ஆகியவை முக்கிய வர்த்தக மையங்களாக இருந்தன. சாலைகள் வழியாக இந்த நகரங்கள் இணைக்கப்பட்டு இருந்தன. சாலைகள் பாதுகாப்பாக இருந்தன மற்றும் .பா-ஹெய்ன் சாலை விபத்து முழுவதும் வரவில்லை. வணிகர்கள் தங்கள் பொருள்களை எடுத்து வண்டிகள் மீது எடுத்துச் சென்றனர். கங்கை, கிருஷ்ண கோதாவரி மற்றும் பிரம்மபுத்ரா ஆகியவை வர்த்தகத்திற்காக பயன்படுத்தப்பட்டன. வர்த்தக பொருட்கள் நிச்சயமாக அறியப்படவில்லை ஆனால் அது துணி, கோதுமை, நறுமணப்பொருள், உப்பு, வைரங்கள் மற்றும் விலையுயர்ந்த கற்கள் ஆகியவற்றில் கொண்டு செல்லப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று கூறலாம்.

ஆறுகள் மூலம் வர்த்தகம் மலிவான மற்றும் வசதியானதாக இருந்தது. இந்த காலகட்டத்தில், கப்பல் கட்டுமானத் தொழில் மேலும் வளர்ச்சியடைந்தது. வங்காளத்தில் ஒரு துறைமுகமாக விளங்கும் தம்ராலிப்தி, சீனா, இலங்கை, ஜாவா மற்றும் சுமத்திரா போன்ற கிழக்கு நாடுகளுடன் வர்த்தகம் மேற்கொண்டது. ஆந்திராவில், கோதாவரி மற்றும் கிருஷ்ண நதியின் கரையோரங்களில் பல துறைமுகங்கள் இருந்தன. தொண்டை சோழ அரசின் புகழ்பெற்ற துறைமுகமாக இருந்தது. இந்த துறைமுகங்கள் வர்த்தகம் செழிப்படைய உதவியது மட்டுமல்லாமல், ஆசியாவின் அனைத்து பகுதிகளிலும் இந்திய கலாச்சாரத்தையும் நாகரிகத்தையும் பின்பற்றினர். துறைமுகங்கள் மேற்கு நாடுகளுடன் வர்த்தகம் செய்ய உதவியது. ரோமானிய வணிகர்கள் இந்த துறைமுகங்கள் மூலம் வர்த்தகம் செய்ய பயன்படுத்தப்படுவதன் அடிப்படையில் பல்வேறு ஆதாரங்கள் உள்ளன. முக்கிய இடங்களில், மாலுமிகள் வசதிக்காக கலங்கரை விளக்கங்கள் அமைக்கப்பட்டன. கல்யாண, சோல், புரோச், கம்பே ஆகியவை தென் இந்தியாவின் முக்கிய துறைமுகங்களாக இருந்தன. இதன் மூலம் முத்துக்கள், விலையுயர்ந்த கற்கள், துணி, வாசனை திரவியங்கள், நறுமணப்பொருள்,

மருந்துகள், தேங்காய் மற்றும் தந்தம் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. காப்பர், தகரம், ஈயம், பேரிச்சைப்பழம் மற்றும் குதிரைகள் போன்றவைகளை இறக்குமதி செய்யும் முக்கிய திட்டங்களாகும்.

இந்திய நிர்வாகத்தின் பரிணாம வளர்ச்சி

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. மௌரிய பேரரசின் மத்திய நிர்வாகத்தின் முக்கிய பகுதிகள் எவை.
2. மௌரிய சாம்ராஜ்யத்தின் மாகாணங்களை பட்டியலிடுங்கள்.

குறிப்புகள்

1.3 குப்தர் காலத்தின் கீழ் நிர்வாகம்

குப்தர் நிர்வாக அமைப்பு முந்தைய வரலாற்று பாரம்பரியத்தை அடிப்படையாக கொண்டது. பல திருத்தங்கள் சமகால நிலைமைக்கு ஏற்ப மாற்றப்பட்டன. குப்தர் நிர்வாகத்தில் மௌரியர்கள், சத்வாஹனஸ் சித்தியர்கள் மற்றும் குஷானியர்கள் ஆகியோரின் நிர்வாக அமைப்புகளின் கூறுகள் இடம்பெற்றிருந்தன. சீன கணக்குப்படி, குப்தர் நிர்வாக அமைப்பு எப்பொழுதும் பாராட்டத்தக்கது, ஏனென்றால் அது தாராளவாத மற்றும் பொது நலனில் இருந்தது. ஆட்சியாளர்கள் வரம்பற்ற அதிகாரத்தை கொண்டிருந்தாலும், தடையற்ற மற்றும் சர்வாதிகாரமாக இருந்திருக்க முடியாது. 'சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, குப்தர் அரசாட்சி உயர்ந்ததாக இருந்தது. ஐந்தாம் நூற்றாண்டு சீன துறவி :பா ஹின் இந்த காலத்தை பற்றி 'மக்கள் மகிழ்ச்சியாகவும் வளமானதாகவும் இருந்தனர் என்று எழுதினார். மக்கள் தங்கள் வீடுகளில் சிறிய காரியங்களைக் கணக்கில் எடுக்காமலும், நியாயத்தீர்ப்புக்கு முன்பாகவும், ஆட்சியாளர்களுக்கு முன்பாகவும் பிரவேசிக்கவேண்டியதாயிருந்தது.

குப்தர் நிர்வாகத்தின் அம்சங்கள்:

குப்தர் அரசாங்கம் பின்வரும் இரண்டு தளங்களைக் கொண்டிருந்தது:

1. முடியாட்சி: குப்தர் நிர்வாகத்தின் தன்மை முடியாட்சியாக இருந்தது, பேரரசர் உச்ச அதிகாரதான் இருந்தார். பிரயாகா அரசாணையில், சமுத்திரகுப்தர், கடவுள் போல் பூமியில் வாழ்ந்த ஒரு ஆட்சியாளர் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன.
2. நிலப்பிரபு முறை: குப்தர் சாம்ராஜ்யம் பரந்தளவில் இருந்தது, எனவே அதை ஆளுமை செய்வது மிகவும் கடினமாக இருந்தது. எனவே, நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பை அறிமுகப்படுத்தியது.

மத்திய அரசு

(i) ஆட்சியாளர்

மத்திய அரசாங்கத்தின் இணைப்பால் ஆட்சியாளர் முடியாட்சியாக இருந்தார் அரச இராணுவ நீதி மற்றும் இதர அம்சங்களில் அரசர் உயர்ந்த நிர்வாக அதிகாரியாக இருந்தார். பிரயாக அரசாணைத்தின் கூற்றுப்படி 'இது போன்ற நல்ல ஆட்சியை வழங்குவது ஆட்சியாளரின் கடமை ஆகும். மக்களுக்கு, அவரது மனதார அனைத்து ஆறுதல் மற்றும் மகிழ்ச்சியை வழங்க உறுதியாக இருக்கிறாரோ அவரே சிறந்த அரசர்'. அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படுவதும் நீக்கப்படுவதும் அரசரால் செய்யப்பட்டது. அரசருக்கு

இந்திய நிர்வாகத்தின்
பரிணாம வளர்ச்சி

குறிப்புகள்

தெய்வீக தன்மையைக் கொண்டிருப்பதன் காரணமாக சர்வாதிகாரியாக இருப்பதற்கான உரிமை இல்லை இருப்பினும் ஒரு தெய்வீக குணாதிசயம் இருந்த போதிலும், போர்க்களத்தில் பணியாற்றினார் மற்றும் பொருத்தமான கல்வியைப் பெறுவது ஆட்சியாளருக்கு அவசியமாகும். மஹாராஜாதிராஜா, பரமேஸ்வர பரமம்டைவட் மற்றும் இராஜதிராஜா இது போன்ற தலைப்புகளை ஆட்சியாளர் எடுத்துக்கொன்றார்.

(ii) அமைச்சர்கள் குழு

நிர்வாகத்தில் மன்னருக்கு ஆலோசனை விவகாரங்கள் வழங்குவதற்கு ஒரு மந்திரி மன்றம் இருந்தது. ஆட்சி அடிப்படையில், அரசு செயல்பாடுகளை கௌடில்யர்கள் பரஸ்பர ஒத்துழைப்பு மற்றும் நல்லெண்ணம் ஆகியவற்றுடன் செய்யப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே ஒத்துழைப்பு பெற அமைச்சர்கள் ஒரு மந்திரி நியமனம் செய்வதற்கும் சரியான ஆலோசனை வழங்குவதற்கும் அது பொருத்தமாக இருந்தது. தங்கள் தகுதிகளின் அடிப்படையில் அமைச்சர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். எனினும், இந்த நிலை பின்னர் பரம்பரைதுவம் ஆனது. சில முக்கிய அமைச்சர்கள், மஹாதந்தனாயக, மஹாபிரதிஹரா, மஹாசந்திவிக்கிரஹிக்கா, பாண்டகரிதிக்கிரிதா, மஹாபக்ஸ்பாடலிகா மற்றும் தண்டபாஷிகா. அரசர் அவர்களது அறிவுரையை எடுத்துக் கொண்டாலும், அதை ஏற்க அவர் கட்டுப்பட்டு இல்லை.

(iii) மாகாண நிர்வாகம்

குப்தர் பேரரசு மிகவும் பரந்த அளவில் இருந்தது. அத்தகைய பரந்த பேரரசு நேரடி கட்டுப்பாட்டில் சாத்தியமானதாக இல்லை. எனவே, அது பல மாகாணங்களாக பிரிக்கப்பட்டது. எனவே மாகாணங்களை புக்தி, போஹா மற்றும் பிரதேச என அழைக்கப்பட்டது. அரசாங்கத்தின் அத்தகைய பிரிவு ஒரு நிர்வாக நுண்ணறிவு மற்றும் ஞானத்தை பற்றிய அறிகுறியாகவே இருந்தது. மாகாண ஆட்சியாளர்கள் அரசால் நியமிக்கப்பட்டனர். அவர்கள் உபரிகா மகாராஜாவாக அறியப்பட்டனர். பொதுவாக அவர்கள் அரசு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். சாம்ராஜ்யம், பொது நலன், மற்றும் பேரரசருக்குக் கீழ்ப்படிதல் ஆகியவற்றில் அமைதி, சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கை பராமரிப்பது அவர்களின் கடமையாகும்.

(iv) விசயா (மாவட்ட) நிர்வாகம்

மாகாணமானது விசயாஸ் (மாவட்டங்கள்) என பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. விஷயஸ் தலைமை அதிகாரி விசயபட்டி என அழைக்கப்பட்டார். அவர் ஆட்சியாளர் அல்லது மேலப்பாளையால் நியமிக்கப்பட்டார். மாகாணத்தின் மற்ற அதிகாரிகள் சர்தவஹு, பிரதாமகுலிகா, பிரதாமா கயஸ்தா மற்றும் பூஸ்டபாலா ஆகியோரும் அடங்குவர்.

(v) நகர நிர்வாகம்

ஒரு மாகாணத்தில் பல நகரங்கள் இருந்தன. நகரத்தின் தலைநகர் நகரபட்டி என்று அறியப்பட்டது. அவர் விசயபட்டி-யால் நியமிக்கப்பட்டார். ஒவ்வொரு நகரத்திலும் வரி வசூலிப்பதற்கான ஒரு செயல்பாட்டுக் குழு ஒன்று இருந்தது

அவை பொது சுகாதாரத்தை பராமரிப்பது மற்றும் நகர நிர்வாகத்தை இயக்கவுதும் அதன் கடமையாகும்.

இந்திய நிர்வாகத்தின் பரிணாம வளர்ச்சி

(vi) கிராம நிர்வாகம்

கிராமத்தில் நிர்வாகத்தின் அலகு மிகச்சிறிய அளவில் இருந்தது. ஒரு கிராமத்தின் பரப்பளவு சரி செய்யப்பட்டது. கிராமத்தின் தலைவர் கிராமாபதி அல்லது மஹாட்டர் என்று அழைக்கப்பட்டார். ஒரு கிராம பஞ்சாயத்து என்பது உண்மையில் ஒரு சிறிய ஜனநாயகமாக கருதப்பட்டது. கிராம பஞ்சாயத்தில் மக்கள் சாதாரண அதிகாரிகளின் செயல்களைச் செய்தனர். பஞ்சாயத்துகளில் உப குழுக்கள் அதிக வேலை செய்தனர். பாசன மேலாண்மைக்கு தனி குழுக்கள், விவசாயம், மதம் முதலியவை இருந்தன.

குறிப்புகள்

(vii) நீதித்துறை அமைப்பு

நீதித்துறை மிகவும் திறமையானது. நாரதா ஸ்மிருதி என்பவரால் நான்கு வகையான நீதி மன்றங்களானவை – (1) அரசு (2) புகா (3) கில்ட் மற்றும் (4) குடும்பம். ஃபா ஹின் படி, 'குப்தர் காலத்தில் நடந்த தண்டனை கடுமையானதாக இல்லை. மரண தண்டனையினால் தண்டிக்கப்படுவது அரிதாக மேற்கொள்ளப்பட்டதாகும்.' நடுத்தர அல்லது உயர் பொருளாதார தண்டனை என்பது சில குற்றங்கள் மற்றும் குற்றவாளிகளை மட்டுமே அவர்கள் சேர்த்துக் கொள்கின்றனர். ஆட்சியாளரின் முடிவு இறுதியானது. எனினும், காளிதாச மற்றும் விசாகாட்ட படி, தண்டனைகள் மிகவும் கடுமையானவை.

(viii) இராணுவ அமைப்பு

பரந்த பேரரசின் பாதுகாப்பிற்கு ஒரு பெரிய மற்றும் பலமான இராணுவம் அத்தகைய பேரரசிற்கு அவசியமாக இருந்தது. குப்தர் அரசர்களின் அரசாங்கம் இராணுவ அதிகாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இராணுவத்தின் நான்கு வகைகளாவன பகுதிகள் – காலாட்படை, தேர்படை, குதிரைப்படை மற்றும் யானைப்படை. மிகச்சிறிய காலாட்படையான அலகு சமுயா என்று அழைக்கப்பட்டது. இராணுவத்தின் தலைவர் மஹசேனாபதி அல்லது மஹாபலதிக்ரிதா என அறியப்பட்டார். 'இராணுவத்தின் மிக உயர்ந்த அதிகாரியான சேனாபதி(தளபதி) ஆவார். மஹாதண்டநாயகா, ராணாபாண்டகரிகா, மண்டஸ்வபடி ஆகியோர் அவருக்கு கீழ் இருந்தனர். எந்த குறிப்பிட்ட சாதியினருக்கும் இராணுவ சேவையில் எந்த பாகுபாடுகளும் செய்யப்படவில்லை. இராணுவத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் ராஜ்யம் இருந்தது. மாகாணங்களில் சில இராணுவங்கள் இருந்தன, அவற்றிற்கு தேவைப்படும் நேரத்தில் அவர்கள் உதவியது. ஆயுதங்களை சேமிப்பதற்கு இது ஒரு ஆயுதமாகவே இருந்தது.

(ix) வருவாய் அமைப்பு

வருவாய்க்கு முக்கிய ஆதாரமாக நில வரி இருந்தது. அரசனுக்கோ அல்லது மாநிலத்திற்கோ கொடுக்கப்பட்ட விளைபொருட்களின் பங்கு பாக என அழைக்கப்பட்டது. மாநில வருவாயை உருவாக்க ஐந்து வகையான வரிகளும் இருந்தன: (1) கட்டுப்பாட்டு வரி போன்ற நிலம் வரி, (2) காலவரையற்ற வரி, (3) பொருளாதார அபராதம் (4) மாநில செல்வத்திலிருந்து வருமானம் மற்றும் (5)

இந்திய நிர்வாகத்தின்
பரிணாம வளர்ச்சி

குறிப்புகள்

அடிமைப்படுத்தப்பட்ட நிலப்பிரபுத்துவத்தின் மூலம் வரும் வருவாய். காளிதாச ரசுவம்சத்தின் இலட்சியத்திலிருந்து குப்தர் அரசரின் வரி வசூல் மக்களின் நலனை தெளிவாகிறது. ஆறில் ஒரு பங்கு நில-வரிக்கு வரி விதிக்கப்பட்டது. குப்தாவின் சாம்ராஜ்யம் ஒரு சிறந்த இந்து மாநிலமாகும், மற்றும் அவர்கள் அதை இயங்குவதற்கு பண்டைய முறைமையை ஏற்றுக் கொண்டனர். இந்த நேரத்தில் மாநில வரி ஒரு வகையான தண்டனை அல்ல.

குப்தர் நிர்வாக அமைப்பின் குறைபாடுகள்

குப்தர் நிர்வாகமானது மிகவும் திறமையானது. அதன் அமைப்பு மையங்கள் மற்றும் மாகாணங்களை மிகவும் திறமையாக கொண்டிருந்தது. குப்தர் பேரரசர்கள் தங்கள் சாம்ராஜ்யத்தை விரிவுபடுத்தி, வெற்றி பெற்ற பிராந்தியங்களில் சமநிலையான மற்றும் பாராட்டத்தக்க நிர்வாகத்தை மிக உயர்ந்த தரமாக நிறுவினர்.

எனினும், இது ஒரு சில குறைபாடுகளால் பாதிக்கப்பட்டது. இதில் அனைத்து அமைப்புகளும் நிலப்பிரபுத்துவங்களுக்கு மேலாக இருந்தது. நிலப்பிரபுத்துவ ஆட்சியாளர்கள் சர்வாதிகாரமாக ஆனார்கள். மாகாண ஆட்சியாளர்கள் அதிக அதிகாரங்களை வழங்கியதால், இது காலப்போக்கில் குப்தர் சாம்ராஜ்யத்திற்கு பேரழிவை ஏற்படுத்தியது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

3. குப்தர் காலம் முந்தைய மற்றும் சமகாலத்தின் நிர்வாக அமைப்புகளை எவ்வாறு பொருத்தியது?
4. குப்தர் அரசின் தளங்களை பட்டியலிடுங்கள்.
5. அரசர்கள் குப்தர் நிர்வாகத்தின் கீழ் எவ்வாறு ஆட்சி செய்தார்?

1.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும்
வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. மத்திய நிர்வாகம் பின்வரும் பகுதிகளை கொண்டிருந்தது:
 - (i) ஆட்சியாளர்: மௌரியப் என்ற வடிவம் பேரரசானது. அரசர் ஒரு திறமையான போராளி, உயர்ந்த குடும்பத்தின் வழித்தோன்றல், நீதி வழங்குபவரும், விவேகம் வாய்ந்த நிர்வாகி என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது..
 - (ii) மந்திரிகள் குழு: மவுரிய சாம்ராஜ்யத்தின் நிர்வாகப் பணிக்கான உதவியை வழங்குவதற்காக ஒரு மந்திரி மன்றம் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஆட்சியாளர் தன்னுடைய சபைக்கு திறமையான மக்களை தேர்ந்தெடுத்தார்.
2. மௌரியப் பேரரசு சக்ரா என்ற பின்வரும் ஆறு மாகாணங்களாக பிரிக்கப்பட்டது:
 - (i) உத்ரபாத்: இந்த மாகாணத்தில் கந்தர், காம்போ, ஆப்கானிஸ்தான், காஷ்மீர் மற்றும் பஞ்சாபின் நகரங்கள் அடங்கும். இதனுடைய மூலதனம் டாக்ஸிலா.
 - (ii) மத்தியதேவ்: இந்த மாகாணத்தில் இன்றைய தினம் உத்தரப்

பிரதேசம், பெங்களூர் மற்றும் பீகார் ஆகியவை அடங்கும்.
இதனுடைய தலைநகர் பாடலிபுத்ரா.

- (iii) **தட்சிணாயாத்:** இந்த மாகாணத்தில் விந்தியாசல் மற்றும் தென் இந்தியாவின் அனைத்து மாநிலங்களும் அடங்கும். இதனுடைய தலைநகர் ஸ்வர்ணகிரி ஆகும்.
- (iv) **அவந்திராஷ்ட்ரா:** காத்யவாத், குஜராத், ராஜ்புதனா மற்றும் மால்வா ஆகியவை இந்த மாகாணத்தில் அமைத்திருந்தன. இதனுடைய தலைநகர் உஜ்ஜைன் ஆகும்.
- (v) **கலிங்கா:** இது நவீன ஒரிசா மற்றும் ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் பகுதிகளாகும். அதன் தலைநகரம் டோஷலி ஆகும்.
- (vi) **கிரிஹராஜ்யா:**இது பேரரசின் தலைநகர் பகுதியை உள்ளடக்கியது. அதன் நிர்வாகம் மஹாமாத்ராக்களின் உதவியுடன் மன்னரால் கவனிக்கப்பட்டது.
3. குப்தர் நிர்வாக நிர்வாகமானது முந்தைய வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது, அதில் பல திருத்தங்கள் சமகால நிலைமைக்கு ஏற்ப மாற்றப்பட்டன. குப்தர் நிர்வாகத்தில் மெளரியர்கள், சாத்வாஹன்கள், ஸ்கைதியர்கள் மற்றும் குஷானியர்கள் ஆகியோரின் நிர்வாக அமைப்புகளின் கூறுகள் இடம்பெற்றிருந்தன.
4. குப்தர் அரசாங்கம் பின்வரும் இரண்டு தளங்களைக் கொண்டிருந்தது:
- (i) முடியாட்சி: குப்தர் நிர்வாகத்தின் தன்மை முடியாட்சி ஆகும். பேரரசர் மிக உயர்ந்த அதிகாரம் கொண்டவர். பிரயாகா அரசாணை, சமுத்திரகுப்தர், கடவுள் போல் பூமியில் வாழ்ந்த ஒரு ஆட்சியாளர் என்று குறிப்பிடப்படுகிறார்.
- (ii) நிலப்பிரபுத்துவ முறை: குப்தர் சாம்ராஜ்யம் பரந்தளவில் இருந்தது, எனவே, அதன் மீது ஆட்சி செய்வது, பரவலாக்கம் இல்லாமல் மிகவும் கடினம். எனவே, நிலப்பிரபுத்துவ முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
5. அரசர் குப்தர் நிர்வாகத்தின் மத்திய அரசாங்கத்தின் மையம் ஆகும். ஏனெனில் அது ஒரு முடியாட்சியாக இருந்தது. அரசு, இராணுவம், நீதி மற்றும் நிர்வாகத்தின் மற்ற அம்சங்கள் ஆகியவற்றில் அரசர் மிக உயர்ந்த அதிகாரியாக இருந்தார்.

குறிப்புகள்

1.5 சுருக்கம்

- மெளரியர்கள் ஒரு பரந்த சாம்ராஜ்யத்தை தக்கவைத்துக் கொண்டனர். முழு சாம்ராஜ்யமும் பல மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, அவை மாவட்டங்களாக (நகரங்கள்) பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. நிர்வாகத்தின் மிகக் குறைவான பிரிவு கிராமமாக இருந்தது. மெளரியர்கள் நன்கு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட நீதித்துறை, காவல் மற்றும் உளவு அமைப்பை உருவாக்கினர்.
- பெரும் மெளரிய பேரரசின் நிர்வாகப் பணிக்கான உதவியை வழங்குவதற்கு ஒரு மந்திரி மன்றம் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஆட்சியாளர்

குறிப்புகள்

தன்னுடைய சபைக்கு திறமையான மக்களை தேர்ந்தெடுத்தார். நிர்வாகத்தின் வாகனம் ஒரு சக்கரத்தில் செயல்படாது என்று கௌடில்யா நம்பினார். நிர்வாகம் திறம்பட செயல்படுவதற்காகவும், பரந்த ராஜ்யத்தை நிர்வகிப்பதற்கும் ஆட்சியாளர் மந்திரிகளின் சபை வேண்டும் என எண்ணினார்.

- நகரின் நிர்வாகத்திற்காக ஆறு குழுக்களில் ஐந்து நபர்கள் இருந்தனர். ஒவ்வொரு குழுவிற்கும் அதன் பணினேர அட்டவணை இருந்தது. இந்த குழுக்கள் கலைஞர் குழு, வெளியுறவு குழு, மக்கள் குழு, வர்த்தகக் குழு, வாணிகக் குழு மற்றும் வரிக் குழு ஆகியவை.
- மௌரியரீயர்கள் உச்ச நீதிபதியாக ஆட்சியாளருடன் ஒரு திறமையான மற்றும் திறமையான நீதி அமைப்புமுறையை கொண்டிருந்தனர். தண்டனைக்குரிய முறை மிகவும் கடுமையானதாக இருந்தது. சிறிய குற்றங்களுக்கு கூட பெரிய தண்டனை வழங்கப்பட்டது. மெகஸ்தனிஸால் எழுதப்பட்ட சட்டங்கள் இந்தியர்களுக்கு இல்லை, ஆனால் கடுமையான தண்டனையின் காரணமாக, சிறிய குற்றங்களுக்கும் மரண தண்டனை வழங்கப்பட்டது.
- மௌரிய சாம்ராஜ்ஜியமானது ஒழுங்குமுறையை செய்யப்படுத்துவதற்கு கஷ்டங்களையும் மற்றும் இன்னல்களையும் தோற்றுவிக்க இதன் மூலம் பராமரிக்கப்பட்டது. இந்த நோக்கத்திற்காக ஒரு பெரிய மற்றும் நன்கு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட இராணுவம் தேவைப்பட்டது. மதரீதியாக சந்திரகுப்தர் அதை பராமரித்தார்
- மக்களது நலன்களுக்கான நலன்புரி நடவடிக்கைகளை மௌரிய அரசு மேற்கொண்டது. அரசு போக்குவரத்து வசதிகளை உருவாக்கி, நெடுஞ்சாலைகளில் ஓய்வு இல்லங்களை அமைத்தது. இது பயணிகளுக்கு நிழல் மரங்கள் மற்றும் குடிநீர் ஆகியவற்றிற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இவை தவிர, ஏழைகளுக்கான மருத்துவமனைகள் கட்டப்பட்டது.
- குப்தர் நிர்வாக நிர்வாகமானது முந்தைய வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது, அதில் பல திருத்தங்கள் சமகால நிலைமைக்கு ஏற்ப மாற்றப்பட்டன. குப்தர் நிர்வாகத்தில் மௌரியர்கள், சாத்வாஹன்கள், ஸ்கைதியர்கள் மற்றும் குஷானியர்கள் ஆகியோரின் நிர்வாக அமைப்புகளின் கூறுகள் இடம்பெற்றிருந்தன. சீன கணக்குப்படி, 'குப்த நிர்வாக முறை எப்போதும் தாராளமாகவும், பொது நலனுக்காகவும் இருந்தது. ஆட்சியாளர்கள் வரம்பற்ற அதிகாரத்தை கொண்டிருந்தாலும், தடையற்ற மற்றும் சர்வாதிகாரமாக இருந்திருக்க முடியாது.'
- ஆட்சியாளர் ஒரு அரசாட்சியாக இருந்ததால் மத்திய அரசின் மையமாக இருந்தது. அரசு, இராணுவம், நீதி மற்றும் நிர்வாகத்தின் மற்ற அம்சங்கள் ஆகியவற்றில் அரசர் மிக உயர்ந்த அதிகாரியாக இருந்தார். பிரயாகா ஆணையின்படி, 'நல்ல ஆட்சியை வழங்குவதற்கு ஆட்சியாளரின் கடமை இது. ஒரு சிறந்த ஆட்சியாளர் தன்னுடைய மக்கள் அனைவருக்கும் ஆறுதலையும் மகிழ்ச்சியையும் அளிப்பதில் உறுதியானவர்.'

- நிர்வாக விவகாரங்களில் அரசருக்கு ஆலோசனை வழங்குவதற்கு ஒரு மந்திரி மன்றம் இருந்தது. ராஜபுதனங்களை வெளியேற்றுவதை பரஸ்பர ஒத்துழைப்புடன் செய்து, நல்லெண்ணத்துடன் அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்பதானது கௌடில்யரின் ஆளுகைக்கு ஒரு அடிப்படையாக அமைந்தது. எனவே, ஒத்துழைப்பு மற்றும் முறையான ஆலோசனையைப் பெற அமைச்சர்கள் ஒரு மன்றத்தை நியமிக்க வேண்டும்.
- குப்தர் பேரரசு மிகவும் பரந்த அளவில் இருந்தது. அத்தகைய பரந்த பேரரசு நேரடி கட்டுப்பாட்டை சாத்தியமில்லை. எனவே, அது பல மாகாணங்களாக பிரிக்கப்பட்டது. மாகாணங்களை புக்டி, போகா மற்றும் பிரதேஷா என்று அழைக்கின்றனர். அரசாங்கத்தின் அத்தகைய பிரிவு நிர்வாக நுண்ணறிவு மற்றும் ஞானத்தின் ஒரு அடையாளமாக இருந்தது.
- குப்தர் நிர்வாகமானது மிகவும் திறமையானது. மையம் மற்றும் மாகாணங்களில் அதன் அமைப்பு மிகவும் சாத்தியமானது. குப்தர் பேரரசர்கள் தங்கள் சாம்ராஜ்யத்தை விரிவுபடுத்தி, வெற்றி பெற்ற பிராந்தியங்களில் சமநிலையான மற்றும் பாராட்டத்தக்க நிர்வாகத்தை மிக உயர்ந்த தரத்துடன் நிறுவினர்.

1.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- அர்த்தசாஸ்திரம்: கௌடில்யாவின் அர்த்தசாஸ்திரம், மாநில அரசியலில், பொருளாதார கொள்கையிலும் இராணுவ யுக்திகளிலும் ஒரு சிறந்த ஆய்வு ஆகும்.
- நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பு: சேவை அல்லது உழைப்புக்கு பதிலாக நிலம் வைத்திருப்பதில் இருந்து பெறப்பட்ட உறவுகளைச் சுற்றி அமைப்பதற்கான ஒரு வழி என கருதப்படுகிறது.
- பிரயாக் அரசாணை: இது ஒரு புராணக்கதை. இதற்கு அலகாபாத் தூண் என்றும் பெயர். இது ஒரு அசோகன் தூண், ஆனால் 4 வெவ்வேறு கல்வெட்டுகள் உள்ளன.
- ரகுவம்ஸா: இது மிகவும் பிரபலமான சமஸ்கிருத கவிஞரான காளிதாசவின் சமஸ்கிருத காவிய கவிதை ஆகும். இக்கவிதையானது ரகு வம்சத்தைச் சேர்ந்த கதைகள், 19 கதைகள் ஆகியவற்றில் இருந்து உருவானது.

1.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. மௌரிய மாநில அரசின் அதிகாரத்தைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
2. மௌரிய காலத்தில், நகர நிர்வாகத்தின் பாத்திரத்தில் ஒரு சிறிய குறிப்பை எழுதுக.
3. மௌரிய மாநிலத்தில் நடக்கும் நலன்புரி நடவடிக்கைகள் குறித்து விவாதிக்கவும்.

இந்திய நிர்வாகத்தின்
பரிணாம வளர்ச்சி

குறிப்புகள்

4. மெளரிய காலங்களில் பெண்களின் நிலை பற்றிய ஒரு சுருக்கமான குறிப்பை எழுதுக.
5. மெளரிய சாம்ராஜ்யத்தின் வர்த்தகம் மற்றும் வணிகம் பற்றி விவாதிக்கவும்.
6. குப்தர் காலத்தில் நீதித்துறை முறைப்படி சுருக்கமான குறிப்பு ஒன்றை எழுதுக.
7. குப்தர் நிர்வாகத்தின் குறைபாடு பற்றிய ஒரு சுருக்கமான குறிப்பை எழுதுக.

நெடு விடை வினாக்கள்

1. மெளரிய சாம்ராஜ்யத்தின் கீழ் மத்திய நிர்வாகத்தின் கட்டமைப்பைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
2. மெளரிய காலத்தில் பல்வேறு அமைச்சர்களின் தேர்வு செயல்முறையை ஆராய்க.
3. மெளரிய அரசின் தண்டனை மற்றும் நீதி முறைமை பற்றி விவாதிக்கவும்.
4. மெளரிய காலத்தில் இராணுவத்தின் பங்கை ஆராய்க.
5. காலப்பகுதியில் பல்வேறு சமூக-பொருளாதார மாற்றங்களைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
6. குப்தர் நிர்வாகத்தின் அம்சங்களை ஆராய்க.
7. குப்தர் ஆட்சியின் கீழ் வருவாய் முறை குறித்த விரிவான பகுப்பாய்வு ஒன்றை எழுதுக.

1.8 மேலும் படிக்க

அரோரா, ரமேஷ் கே. மற்றும் ரஜினி கோயல். 1997. இந்திய பொது நிர்வாகம்: நிறுவனங்கள் மற்றும் சிக்கல்கள். புது தில்லி: விஷ்வா வெளியீடுகள்.

அரோரா, ரமேஷ் கே மற்றும் சங்கீதா சர்மா (பதி). 1992. ஒப்பீட்டு மற்றும் மேம்பாட்டு நிர்வாகம். ஜெய்ப்பூர்: அரியான்ட் வெளியீடுகள்.

பார்த்வால், சி.பீ. (பதி.) 1993. இந்தியாவில் பொது நிர்வாகம். புது தில்லி: ஆஷிஷ் வெளியீடுகள்.

தாஸ், எஸ்.கே. 1998. சிவில் சேவை சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் கட்டமைப்பு சீரமைப்பு. புது தில்லி: ஆக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழக பதிப்பகம்.

டெப்ராயி, பைபெக் (பதி.). 2004. அரசாங்கத்தை மேம்படுத்துவதற்கான நிகழ்ச்சிநிரல். புது தில்லி: கல்வி அறக்கட்டளை.

ஹால்டிபூர், ஆர்.என். 1997. பொது நிர்வாகம்: பிரதிபலிப்புகள் மற்றும் ஆராய்ச்சிகள். புது தில்லி: கனிஷ்கா.

ஜெயின், எல்.சி. (பதி.). 2005. அதிகாரத்துவம் மற்றும் உள்ளூர் ஆட்சி. புது தில்லி: ஓரியண்ட் லாங்மேன்.

ஜெயின், ஆர்.பீ 2001. பொது நிர்வாகத்தில் இந்தியா, 21 வது நாற்றாண்டு நல்ல ஆட்சிக்கு சவால்கள். புது தில்லி: ஆழமான மற்றும் ஆழமான வெளியீடுகள்.

மகேஸ்வரி, ஸ்ரீராம். 1985. இந்தியாவில் கிராமப்புற மேம்பாடு. புது தில்லி: முனிவர் வெளியீடுகள்.

இந்திய நிர்வாகத்தின்
பரிணாம வளர்ச்சி

குறிப்புகள்

அலகு 2 சோழர் ஆட்சி காலம், டெல்லி சுல்தான் மற்றும் முகலாய ஆட்சி காலம்

சோழர் ஆட்சி காலம், டெல்லி
சுல்தான் மற்றும் முகலாய
ஆட்சி காலம்

குறிப்புகள்

அமைப்பு

- 2.0 அறிமுகம்
- 2.1 நோக்கங்கள்
- 2.2 சோழர் ஆட்சி கால நிர்வாகம்
- 2.3 டெல்லி சுல்தான் நிர்வாகம்
 - 2.3.1 மத்திய அரசாங்கம்
 - 2.3.2 மாகாணங்களின் நிர்வாகம் (IQTAS)
 - 2.3.3 நிதி நிர்வாகம்
- 2.4 முகலாய ஆட்சி காலத்தின் நிர்வாகம்
 - 2.4.1 முகலாய நிர்வாகத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்
 - 2.4.2 பேரரசர்
 - 2.4.3 அரசர்களின் சபை
 - 2.4.4 மத்திய அமைச்சர்கள் மற்றும் அவர்களது கடமைகள்
 - 2.4.5 நிர்வாகத்தின் தலைமைத் துறைகள்
 - 2.4.6 உள்ளாட்சி நிர்வாகம்
 - 2.4.7 மன்சப்தரி அமைப்பு
- 2.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 2.6 சுருக்கம்
- 2.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 2.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 2.9 மேலும் படிக்க

2.0 அறிமுகம்

தீபகற்பத்தைச் சுற்றி துணைக்கண்டத்தில் குறிப்பாக தென்கிழக்கு ஆசியாவில், சோழர் ஆட்சி காலம் மிக முக்கியமான ஆட்சி காலமாக இருந்தது. 9ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் சோழர் ஆட்சியின் மையம் தஞ்சாவூர் ஆகும். சோழ சாம்ராஜ்யம் விரிவாக மற்றும் வளமானதாக இருந்தது. ஆட்சியாளர்கள் உயர்ந்த அதிகாரங்களையும் கௌரவத்தையும் அனுபவித்தனர். ஆட்சியாளரின் நிலைப்பாடு பரம்பரையாக இருந்தது, வழக்கமாக, மூத்த அரசர் வாரிசாக நியமிக்கப்பட்டார். அது சக்திவாய்ந்த ராணுவங்களையும், கடற்படைகளையும் பராமரித்து, ஒரு திறமையான குதிரைப்படை பராமரிப்பதற்கு பெரிய தொகைகளை செலவிட்டுள்ளது. நிர்வாகத்தின் வசதிக்காக பேரரசு, மண்டலங்களாக பிரிக்கப்பட்டது. உள்ளூர் சுயநிர்ணயத்தின் ஏற்பாடு சோழர்களின் நிர்வாகத்தின் அடிப்படை அம்சமாக கருதப்படுகிறது.

டெல்லி சுல்தானகத்தில், மாநிலத்தின் ஒவ்வொரு துறையிலும் வரம்பற்ற அதிகாரங்களை அனுபவித்த சுல்தான் மாநிலத்தின் தலைவராக இருந்தார். சுல்தானின் காலப்பகுதியில் தொடர்ந்து எந்த சட்டமும் இல்லை. ஒரு திறமையான வாரிசு இல்லாத சூழ்நிலைகளில், உயர் அதிகாரிகள் சுல்தானை தேர்வு செய்யும் உரிமை பெற்றனர். இல்லுதுமிஷ், சுல்தானா ரஸியா, குதுப்-உத்-தின் முபாரக் கில்ஜி மற்றும் பிருஸ் துக்ளக் ஆகிய அனைத்து சகோதரர்களும் பிரபுக்களின் சம்மதத்துடன் சுல்தான்களை தேர்ந்தெடுத்தனர். பல்வேறு அமைச்சர்களும் மற்ற அதிகாரிகளும் அந்த அரசை நிர்வகிக்கும் வகையில் சுல்தானுக்கு உதவி செய்தனர். வெவ்வேறு அமைச்சர்கள் மற்றும் பிற அதிகாரிகள் சுல்தான் அரசை நிர்வகிக்க உதவியது. தவிர, சுல்தான் வேறு சில துறைகள் மற்றும் நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு குறிப்பிட்ட சில கடமைகளைச் சுமத்தினார்.

மஸ்தாப்தரி அமைப்பு என்று அழைக்கப்பட்ட மொகலாய நிர்வாகம் சாராம்சத்தில் ஒரு இராணுவ அமைப்பில் இருந்தது. ஏனெனில் ஒவ்வொரு அதிகாரியும் இராணுவத்தில் சேர்

வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப் பட்டார்கள். சோழர் வம்சம், டெல்லி சுல்தானகம் மற்றும் முகலாய காலங்கள் ஆகியவற்றின் கீழ் நிர்வாகத்தை பகுப்பாய்வு செய்து, அவர்களின் சக்தி அமைப்பு, பலம், மற்றும் சமூக பொருளாதார சூழ்நிலைகள் ஆகியவற்றைப் பற்றி விரிவாக விளக்குகிறது.

குறிப்புகள்

2.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- சோழர் சாம்ராஜ்யத்தின் நிர்வாக அமைப்புமுறையை புரிந்து கொள்ள முடியும்.
- சோழர் சாம்ராஜ்யத்தின் கீழ் உள்ளூர் சுயநிர்ணயத்தை ஏற்படுத்த முடியும்
- சுல்தான் மற்றும் டெல்லி சுல்தானகத்தின் அடுத்தடுத்த கொள்கையின் பங்கை விளக்க முடியும்
- முகலாய சாம்ராஜ்யத்தின் ஆதிக்கத்தை விளக்க முடியும்
- முகலாய காலத்தின் சிறப்பம்சங்களை ஆய்வு செய்ய முடியும்
- முகலாய காலத்தில் மன்னர் மற்றும் மத்திய அமைச்சர்களின் பங்கை புரிந்து கொள்ள முடியும்

2.2 சோழர் ஆட்சி கால நிர்வாகம்

சோழர் சாம்ராஜ்யம் பண்டைய இந்தியாவின் மிக முக்கியமான ஆளுமைகளில் ஒன்றாகும். இது நன்கு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட நிர்வாக முறைமையை கொண்டிருந்தது. இது உள்ளூர் சுயநிர்ணய உரிமைக்கு பெயர்பெற்றதாகும்.

மத்திய மற்றும் மாகாண நிர்வாகம்:

அரசர் நிர்வாகத்தின் தலைவராக இருந்தார். அனைத்து அதிகாரங்களும் அவரது கைகளில் குவிந்தன. சோழ மன்னர் உயர்ந்த அறியப்பட்ட பட்டங்களைப் பெற்றிருந்தார். தஞ்சாவூர், கங்கைகொண்ட-சோழபுரம், முடிகொண்டான் மற்றும் காஞ்சி பல்வேறு காலங்களில் பல்வேறு சோழர் ஆட்சியாளர்களின் பல்வேறு தலைநகரங்களாக இருந்தன. சோழர் சாம்ராஜ்யம் விரிவான மற்றும் வளமானதாக இருந்ததால் ஆட்சியாளர்கள் உயர்ந்த அதிகாரங்களையும் கௌரவத்தையும் அனுபவித்தனர். ராஜ்யங்களின் தெய்வீக தோற்றத்தை அவர்கள் நம்பினர். மேலே குறிப்பிட்டுள்ள பல கோவில்களில் அரசர்களும் அவர்களுடைய மனைவிகளும் இருந்தனர். ஆனாலும் சோழ ஆட்சியாளர்கள் கொடுங்கோல் ஆட்சியாளர்களாக இருக்கவில்லை. அவர்கள் தங்கள் குடிமக்களின் நலன்களை தங்கள் முதன்மை கடமையாக ஏற்றுக்கொண்டனர். சோழர் ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் ஆட்சியாளரை அல்லது யுவராஜாவைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கும் அவர்களின் வாழ்நாளில் அவரை நிர்வாகத்துடன் தொடர்புபடுத்துவதற்கும் நடைமுறையைத் தொடங்கினார். அதனால்தான் சோழர்கள் மத்தியில் எந்த போரும் இல்லை. ராஜாவின் நிலைப்பாடு பரம்பரையாக இருந்தது, வழக்கமாக, மூத்த அரசர் வாரிசாக நியமிக்கப்பட்டார். ஆனால் சில நேரங்களில், மூத்தவர்

தகுதியற்றவர் எனில், வாரிசுகள் இளைய மகன்களிடமிருந்தோ அல்லது ராஜாவின் சகோதரர்களிடமிருந்தோ தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள்.

சோழர் ஆட்சி காலம், டெல்லி
சுல்தான் மற்றும் முகலாய
ஆட்சி காலம்

மந்திரிகள் மற்றும் அரசின் மற்ற உயர் அதிகாரிகள் அரசருக்கு நிர்வாகத்தில் உதவினர், அவர்களுக்கு உயர் பட்டங்கள் கௌரவங்கள் மற்றும் ஜாகிரஸ் போன்ற நிலங்கள் வழங்கப்பட்டன. சோழர்கள் ஒரு திறமையான அதிகாரத்துவத்தை கொண்டிருந்தனர், அவர்களது ஆட்சி வெற்றியுடையதாக அமைந்தது.

குறிப்புகள்

இராணுவ மற்றும் போர் நடவடிக்கை:

சோழர்கள் சக்தி வாய்ந்த படைகள் மற்றும் கடற்படைகளை பராமரித்து வந்தனர். காலாட்படை, குதிரைப்படை மற்றும் போர் யானைகள் சோழர்களின் இராணுவத்தின் முக்கிய பகுதிகளாக உள்ளன. சோழர்கள் எழுபது படையைக் கொண்டிருந்தனர். அநேகமாக, இராணுவத்தில் 1,50,000 வீரர்கள் மற்றும் 60,000 போர் யானைகள் இருந்தன. சோழர்கள் ஒரு திறமையான குதிரைப்படையை பராமரிக்க பெரிய அளவில் செலவிட்டனர். அரேபிய நாடுகளிலிருந்து சிறந்த குதிரைகளை தங்கள் இராணுவத்தை சித்தப்படுத்துவதற்காக இறக்குமதி செய்தனர். சமாதான காலத்தின்போது இராணுவம் பயிற்சியிலும் ஒழுக்கத்திலும் சரியான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. அரசர்கள் தங்கள் தனிப்பட்ட மெய்க்காப்பாளர்களை வையாக்கர்கள் என்று அழைத்தனர், அவர்களது உயிர்களின் விலையில் மன்னர் நபர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக சத்தியப்பிரமாணம் செய்தார். யுத்தத்தில் தங்களைத் தாங்களே வேறுபடுத்திக் காட்டிய படைவீரர்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் சத்திரியசிகாமணி போன்ற தலைப்புகள் வழங்கப்பட்டன. மன்னரது நபர்களை காக்க தமது தனிப்பட்ட மெய்க்காப்பாளர்களை மன்னர்கள் வைத்திருந்தனர். இந்தியத் தலைவர்கள் மத்தியில் சோழர்களுக்கு முதன்முதலில் தாக்குதல் மற்றும் தற்காப்பு நோக்கங்களுக்காக ஒரு வலுவான கடற்படை வைத்திருப்பது கடமையாக எண்ணினார்கள். சோழர்கள், இலங்கை அரசர்களையும், ஸ்ரீவிஜயத்தையும் தாக்கிவிட்டு, தமது மேலாதிக்கத்தை ஏற்று, உயர்ந்த கடல்களில் தமது வர்த்தகத்தை பாதுகாத்து வங்காள விரிகுடாவின் எஜமானர்களாக ஆனார்கள். எனாலும் சோழ ஆட்சியாளர்கள் கொடுங்கோல் ஆட்சியாளர்களாக இருக்கவில்லை. ஆனால், சோழர்கள் இந்து தார்மீக யுத்தத்தை அதாவது தர்மம் யுதாவைக் கவனிக்கவில்லை. சோழர்ப் படையினர் பெண்கள் உட்பட, குடிமக்களுக்கு அதிக காயத்தை ஏற்படுத்தினர். சிப்பாய்கள் கொள்ளையடித்தல், அழிவு, குடிமக்கள் கொல்லப்படுதல் மற்றும் பெண்களின் அவமதிப்பு ஆகியவற்றில் தங்களை ஈடுபடுத்திக்கொண்டனர்.

வருவாய் அமைப்பு:

மாநில வருவாயின் முதன்மை ஆதாரம் நில வருவாய் ஆகும். இராஜராஜா தனது மூன்றில் ஒரு பகுதியை தனது மக்களிடமிருந்து காணி வருவாயாக எடுத்துக் கொண்டார். வருவாய்வரி மற்றும் பணவரி இருவகையான வரிகள் சேகரிக்கப்பட்டன. நிலம் அதன் உற்பத்தித் திறனின் அடிப்படையில் வெவ்வேறு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, அது அளக்கப்பட்டு, உண்மையான விளைபெருள் மீது வருவாய் வசூலிக்கப்பட்டது. வருவாயில் ஈடுபடவர்களிடமிருந்து நேரடியாக ஒரு அலகு என முழு கிராமத்தில் இருந்து, சில சந்தர்ப்பங்களில்,

குறிப்புகள்

வசூலிக்கப்பட்டது. வருவாயைச் சேகரிக்கும் போது அதிகாரிகள் தீவிரத்தன்மையைக் கண்டனர். இருப்பினும், சோழர் பாசனத்தின் செயற்கை வழி வகைகளை உருவாக்க சோழர்கள் முயன்றனர். காவேரி ஆற்றின் மீது பல அணைக்கட்டுகள் கட்டப்பட்டன, மேலும் நீர்ப்பாசனத்திற்காக ஏரிகளையும் கட்டினர். நில வருவாய் தவிர, வர்த்தகத்தில் வரி, பல்வேறு தொழில்கள், காடுகள், சுரங்கங்கள், நீர்ப்பாசனம், உப்பு முதலியன, மாநில வருமானம் மற்ற ஆதாரங்களாக இருந்தன. அரசின் செலவினங்களுக்கான முக்கிய பொருட்கள் ஆட்சியாளர் மற்றும் அவரது அரண்மனை, இராணுவம், குடிமுறை சேவைகள் மற்றும் பொது நலன்புரி பணிகள் ஆகும்.

நிர்வாக பிரிவுகள்:

நிர்வாகத்தின் வசதிக்காக, பேரரசு மண்டலமாக பிரிக்கப்பட்டது. அவை எண்ணிக்கையில் ஏழு அல்லது எட்டு ஆகும். மண்டலங்கள் நாடுகளாக பிரிக்கப்பட்டன. நாடுகள் குறும் அல்லது கோட்டங்களாக பிரிக்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு குறமும் பல்வேறு கிராமங்களை கொண்டிருந்தன. அவை சிறு நிர்வாக அமைப்புகளாக அமைந்தன.

உள்ளூர் சுயநிர்ணயம்:

உள்ளூர் சுயநிர்ணயத்தின் ஏற்பாடு சோழ நிர்வாகத்தின் அடிப்படை அம்சமாக கருதப்படுகிறது. அநேகமாக, வடக்கு அல்லது தெற்கிலுள்ள வேறெந்த ஆளும் அரசமரமும் சோழர்களின் பல்வேறு அலகுகளில் உள்ளூராட்சித் தன்னாட்சி அமைப்பு கொண்ட ஒரு விரிவான ஏற்பாட்டை செய்யவில்லை. கிராமத்தின் மகாசபை கிராம நிர்வாகத்தில் ஒரு முக்கிய பங்கு வகித்தது. மேலும், குர்ராம், தமிழ்நாடு மற்றும் மண்டல் ஆகிய மட்டத்தில் பிரதிநிதித்துவ அமைப்புகள் இருந்தன. அவை அனைத்தும் நிர்வாகத்தில் உதவின. கிராமத்தில் மகாசபையின் உரிமைகள் மற்றும் கடமைகளால் உள்ளூர் சுயநிர்ணயத்தின் இயல்பு மதிப்பீடு செய்யப்பட்டது.

மகாசபையை உருவாக்குவதற்காக, முதலில் ஒரு கிராமம் முப்பது தொகுதிகளாக பிரிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு வார்டின் மக்களும், ஒரு ஏக்கர் மற்றும் ஒரு அரை நிலத்தின் உடைமை, ஒரு வீட்டில், 35 க்கும் 70 க்கும் இடைப்பட்ட ஒரு வீட்டை, ஒரு வேதம் மற்றும் ஒரு பஹஸ்ஸை பற்றிய அறிவை வைத்திருந்தவர்கள் என்று பெயரிட பயன்படுத்தினர். மேலும், அவர் அல்லது அவரது உறவுகளில் எந்த ஒரு தவறான செயல்களிலோ அல்லது தண்டனையிலோ ஈடுபட்டிருக்கக்கூடாது. கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக எந்தக் கமிட்டிகளில் இருந்தவர்களும், அந்தக் குழுவில் இருந்தவர்களும், கணக்குகளை சமர்ப்பிக்கத் தவறியவர்கள், பெயர் இல்லாதவர்கள் என்று ஒதுக்கப்பட்டவர்கள். மத்தியில் இருந்து ஒவ்வொரு நபரும் மகாசபையின் உறுப்பினராக இருக்க வேண்டும் என்று பரிந்துரைக்கப்பட்டவர்கள் முறையாக பரிந்துரைக்கப்பட்டனர். இந்த கட்டத்தில் உறுப்பினர்கள் தேர்தல் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. மக்கள் பெயர்கள் பனை-இலைகளில் சீட்டாக எழுதப்பட்டிருந்தன, அவை ஒரு பானையில் போடப்பட்டன, மற்றும் ஒரு இளைஞன் சீட்டை வெளியே எடுக்க இயக்குனராக இருந்தான். மகாசபையின் பல்வேறு குழுமங்களை உருவாக்குவதற்கு இதே நடைமுறை பின்பற்றப்பட்டது. எனவே கிராமத்தில் மகாசபை, கல்வி மற்றும் பொருளாதார

ரீதியாக சுயாதீனமான ஒரு கிராமத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது, அனைவருக்கும் முப்பது உறுப்பினர்கள் இருந்தனர். இந்தக் கிராமத்தைப் பற்றி, நீதித்துறை குழு, தோட்டக் குழு, ஏரிகள் மற்றும் பாசனத்தை கவனிக்கும் குழு போன்ற பல்வேறு விஷயங்களைக் கவனிக்க மகாசபையின் பல்வேறு கமிட்டிகளும் இருந்தன.

மகாசபை பரந்த அதிகாரங்களை அனுபவித்தார். அது சமூக நிலங்களில் உரிமைகள் மற்றும் அதன் அதிகார எல்லைக்குள் தனியார் நிலங்களை கட்டுப்படுத்தியது. கிராமத்தின் நிலத்தின் மேலாண்மை பற்றிய எந்தவொரு மாற்றத்திற்கும் மத்திய அல்லது மாகாண அரசு கிராமத்தைச் சேர்ந்த மகாசபைவைக் கலந்தாலோசித்தது. இது கிராமத்தின் உற்பத்தி மற்றும் வருவாயை மதிப்பிடுவதில் அரசாங்கத்தின் அதிகாரிகளுக்கு உதவியது. அது வருவாயை வசூலித்து, இயல்பு நிலைக்கு ஏற்ப, பொது ஏலம் மூலம், நிலத்தை விற்பனை செய்யும் அதிகாரம் கிடைத்தது. இது வீணான நிலம் மற்றும் காடு என்ற கூற்றைக் கவனித்து அதன் அதிகார எல்லைக்குள் இருந்தது. கிராமத்தின் நிர்வாகத்தை கவனித்துக் கொள்வதற்காக வரி செலுத்துபவர்கள் பணியாளர்களை நியமிக்கிறார்கள். மகாசபையின் நீதிக் குழு, நய்யாத்தர் என்று அழைக்கப்பட்டது. குடிமுறை மற்றும் குற்றவாளிகளுக்கு இடையே நிலவும் பிரச்சினை வழக்குகளைத் தீர்த்தது. அது சாலைகளின், தூய்மை, கோவில்களின் விளக்குகள், தொட்டிகள், ஓய்வு இல்லம் மற்றும் கிராமத்தின் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றைக் கவனித்தது.

இதனால், மகாசபையின் குடிமக்கள், நீதித்துறை காவல், வருவாய் மற்றும் கிராம சம்பந்தப்பட்ட மற்ற அனைத்து பணிகளையும் கவனித்தார். இது ஒரு தன்னாட்சி மற்றும் பெரும்பாலும் சுதந்திரமான செயல்பாடு ஆகும். மத்திய அல்லது மாகாண அரசு கிராமத்தின் நிலத்தின் மேலாண்மையின் எந்த மாற்றத்தையும் பற்றி கிராமத்தின் மகாசபையை ஆலோசித்தது. இதனால், நிர்வாகத்தின் கீழ் உள்ள கிராமங்கள் சோழர்கள் நடைமுறையில் 'சிறிய குடியரசுகளாக' இருந்தன. இது பிரிட்டிஷ் நிர்வாகிகளால் பாராட்டப்பட்டது. டாக்டர் கே.ஏ. நீலகண்ட சாஸ்திரி, இது ஒரு அதிகாரத்துவமானது என்று பல்வேறு வழிகளில் குடியுரிமை ஒரு உற்சாகமான உணர்வாக ஊக்கப்படுத்தினார். உயர்ந்த நிர்வாக செயல்திறன் மற்றும் தூய்மையாக இருந்தது. இந்து மாநிலம் உயர்ந்த நிலையை அடைந்தது.

சமூக நிலை

சமூகம் வர்ணாஷ்ரமதர்மா என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டது, ஆனால் வெவ்வேறு வர்ணங்களும் சாதியினரும் ஒருவருக்கொருவர் அமைதியாக வாழ்ந்தார்கள். சாதி திருமணங்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது, அது பல்வேறு துணை சாதிகளை உருவாக்கியது. பெண்களின் நிலை நன்றாக இருந்தது. அவர்கள் பின்னர் இந்து சமுதாயத்தால் சுமத்தப்பட்ட பல கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டனர். பர்தா அமைப்பு இல்லாதிருந்தது, பெண்கள் அனைத்து சமூக மற்றும் மத செயல்பாடுகளில் சுதந்திரமாக பங்கு பெற்றனர். அவர்கள் சொந்த உரிமையுடனும் சொத்துடனும் தங்களை அமைத்துக்கொண்டனர். சதியின் தவறான வழக்குகள் இருந்தன, ஆனால் அது பரவலாக நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. பொதுவாக

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

ஒருதார மணம் பரவலாக இருந்தது. பொதுவாக மனிதாபிமானம் பரவலாக இருந்தது, ஆனால் அரசர்கள், சமந்தாக்கள் மற்றும் செல்வந்தர்கள் பல மனைவிகளை வைத்திருந்தனர். தேவதாசி முறையானது வழக்கமாகவும், நகரங்களில் விபச்சாரிகளாகவும் இருந்தது. அடிமை முறையும் பரவலாக இருந்தது.

பொருளாதார நிலை

சோழர் சாம்ராஜ்யம் ஒரு பரந்த செழிப்பை அனுபவித்தது. சோழர்கள் சரியான முறையில் பாசன வசதிக்காக ஏற்பாடு செய்திருந்தனர். இது தரிசு நிலத்தை மறுசீரமைத்து, விவசாய உற்பத்தியை அதிகரித்தது, அது ஆட்சியாளர்களை வளர்ப்பதற்கான அடிப்படையை வழங்கியது. சோழர்கள் தங்கள் பிரதேசத்திற்குள் சமாதானத்தையும் பாதுகாப்பையும் தக்க வைத்துக் கொண்டனர், நன்கு இணைக்கப்பட்ட சாலைகளை நிர்மாணித்தனர், பயணிகள் மற்றும் வர்த்தகர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளித்தனர், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக கடலில் கடற்படை ஒரு வலுவான கடற்படையாக வைத்திருந்தனர். இத்தகைய சூழ்நிலைகளில், உள் மற்றும் வெளிப்புற வர்த்தகம், வளர்ச்சியுற்றது, இதன் விளைவாக மாநிலத்தின் செழிப்பு அதிகரித்தது. வர்த்தகர்கள் சீனா, மலாயா, மேற்கத்திய இடைவெளி மற்றும் தீவு தென்கிழக்கு ஆசியா ஆகியவற்றுடன் பரந்த வர்த்தகத்தை கொண்டிருந்தனர். சோழர்களின் பாதுகாப்பின் கீழ் தொழில் வளர்ந்தது. துணி, ஆபரணங்கள், உலோகங்கள் மற்றும் அவற்றின் பல்வேறு பொருட்கள், உப்பு மற்றும் கட்டுமானங்களின் உற்பத்தி படங்கள் மற்றும் கோயில்களில் சில முக்கியமான தொழிற்சாலைகள் இருந்தன, அவை சோழர்களின் பாதுகாப்பின் கீழ் வளர்ந்தன.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. சோழ சாம்ராஜ்யத்தில் மத்திய நிர்வாகமும் வாரிசு திட்டமும் எவ்வாறு நடைபெற்றன?
2. சோழர் காலத்தில் வருவாய் அமைப்பு எவ்வாறு நடைபெற்றது?
3. மகாசபை, சோழ வம்சத்தில் என்ன பங்கு வகிக்கிறது?

2.3 டெல்லி சுல்தான் நிர்வாகம்:

டெல்லி நீதிமன்றத்தில் நடைபெறும் நடைமுறைகளை பார்த்து டெல்லி அரசின் நிர்வாகம் குறித்த எங்களது ஆய்வினை தொடங்குவோம்.

2.3.1 மத்திய அரசங்கம்

I. சுல்தான்

டெல்லி சுல்தானகத்தில், மாநிலத்தின் தலைவர் சுல்தான் ஆவார். மாநில செயல்பாட்டின் ஒவ்வொரு துறையிலும் வரம்பற்ற அதிகாரங்களை அனுபவித்தனர். சுல்தானின் காலப்பகுதியில் தொடர்ந்து எந்த சட்டமும் இல்லை. மூத்த மகன் அல்லது சுல்தான் மகன் தந்தையை வெற்றி கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. இருப்பினும், சுல்தான் இல்துமிஷின் ஆட்சியில் இருந்து இந்த பாரம்பரியம் மூத்த மகன் அல்லது சுல்தானின் மகளுக்கோ என்று சித்தரிக்கப்பட்டது.

அத்துடன், சுல்தான் அரியணைக்கு அவரது வாரிசாக யாரையும் நியமிக்கும் உரிமை இருந்தது. ஆகையால், பரம்பரை பரம்பரையாக சுல்தானின் வாரிசாக நியமனம் நடந்தது. ரஸியா ஷிஹாப்-உத்-டின்கில்ஜி மற்றும் துக்ளக் ஷா இந்த ஆட்சியாளர்களின் அடிப்படையில் கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொண்டனர். எனினும், டெல்லி அரியணையில் ஒரு பெண்ணை வைப்பதற்கான பரிசோதனை தோல்வியுற்றது. எனவே, நடைமுறையில் மரபுசார்ந்த வலது ஒரு திறமையான வாரிசு வழக்குகளில் மட்டுமே பொருந்தும் என்று உருவாக்கப்பட்டது. ஒரு தகுதி வாய்ந்த வாரிசாக இல்லாத சூழ்நிலைகளில், இல்துமிஷ், சுல்தானா ரஸியா, குதுப்புதீன் முபாரக் கில்ஜி மற்றும் பிருஸ் துக்ளக் ஆகிய சகல சகோதரர்களும் பிரபுக்களின் சம்மதத்துடன் சுல்தான்களைத் தேர்ந்தெடுத்தனர். இந்த பாரம்பரியத்தின் போது, வாள், வாரிசு பிரச்சினையைத் தீர்மானிக்கவும் பயன்படுத்தப்பட்டது. அலாவுதீன் கில்ஜி, கிரஸ் கான் மற்றும் பஹ்ல் லோடி ஆகியோர் வெளிப்படையான சக்தியின் மூலம் அரியணை அமர்ந்தனர்.

சுல்தான், அவருடைய பலத்தின் படி, ஒரு சக்திவாய்ந்த சர்வாதிகாரியாக செயல்பட்டார். சுல்தான் மாநிலத்தின் முழுமையான தலைவராகவும், அவருக்குள் அனைத்து சட்டமன்ற, நிர்வாக மற்றும் நீதித்துறை அதிகாரங்களும் இருந்தன. அவர் இராணுவத்தின் உயர்ந்த தளபதியாகவும் இருந்தார். மாநிலத்தின் அனைத்து மந்திரிகள், பிரமுகர்கள் மற்றும் பிற அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டு, பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டனர். அவரது கட்டளை அவரது மாநிலத்தில் பின்பற்றப்பட்டது. ஆனால், இவையெல்லாம் அவரது சட்ட அதிகாரங்கள். அவர்களின் திறன், நடைமுறையில், அவரது இராணுவ வலிமையை சார்ந்திருந்தது. சுல்தான் பலவீனமாக இருந்தாலும் கூட பிரபுக்களின் செல்வாக்கையும் பெற்றார். இஸ்லாமிய சட்டங்களின் மொழிபெயர்ப்பாளராக இருந்த உலேமா, இது மேலும் சுல்தான் கொள்கையில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அலாவுதீன் கில்ஜி மற்றும் முபாரக் கில்ஜி மட்டுமே மாநில விஷயங்களில் உலேமாவின் குறுக்கீட்டை ஏற்க மறுத்தனர். சட்ட பராமரிப்பு தவிர, பேரரசுக்குள் ஒழுங்கு முறை, வெளிநாட்டு படையெடுப்புகளின் பாதுகாப்பு, மற்றும் எல்லைகளை விரிவுபடுத்துதல் சுல்தானின் மற்றுமொரு கடமையாகும்.

II. அமைச்சர்கள் மற்றும் பிற அலுவலர்கள்:

வெவ்வேறு அமைச்சர்கள் மற்றும் பிற அதிகாரிகள் சுல்தான் அரசை நிர்வகிக்க உதவினார்கள். அவர்கள் பின்வருமாறு:

- (i) நயீப் (நயீப்-ஐ-மம்லிகாடா): சுல்தான் ரஸியாவின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர் சுல்தான் பஹ்ராம் ஷா ஆட்சியின் போது இந்த பதவி உருவாக்கப்பட்டது. பிரபுக்கள் தங்களுக்குள்ளே ஒருவரைத் நயீப்பாக தெரிந்துகொண்டார்கள். உண்மையில், அவர்கள் மாநிலத்தின் அனைத்து அதிகாரங்களையும் அனுபவித்தனர். இருப்பினும், பலவீனமான ஆட்சியாளர்களின் ஆட்சிக் காலங்களில் மட்டுமே இந்த பதவி பயனுள்ளதாக இருந்தது. இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில், நயீப் பதவி சுல்தானுக்கு அடுத்ததாக இருந்தது, வசிருக்கு மேலாக அமைந்தது. சக்திவாய்ந்த சுல்தான்கள் இந்த பதவியை முழுவதுமாக ஒழித்தனர், அல்லது வெறுமன அவரை மதிக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு மரியாதைக்குரியவரிடம்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

அளித்தனர், அவை அலாவுதீன் கில்ஜியால் செய்யப்பட்டது. அப்படி இருக்கையில், நிர்வாகத்தில் உள்ள எந்த சிறப்பு அதிகாரங்களையும் நாபி அனுபவித்தார்.

- (ii) வாசீர்: பிரதம மந்திரி வாசீர் என அழைக்கப்பட்டார். அவர் பிரதானமாக திவான்-ஐ-விஜாரத் எனப்படும் நிதி துறையின் தலைவராக இருந்தார் மற்றும் மாநிலத்தின் வருமானம் மற்றும் செலவினங்களை மேற்பார்வையிட மட்டுமல்லாமல், மற்ற அனைத்து துறைகளையும் மேற்பார்வையிட்டார். எனவே, அவர் முழு நிர்வாகத்தையும் மேற்பார்வையிட்டார். சுல்தான் நோய்வாய்ப்பட்டு அல்லது தலைநகரத்தில் இருந்து வெளியே வந்த போதெல்லாம் அரச விவகாரத்தைப் பார்த்தார். அதனால் தலைநகரில் இருந்து வெளியே வந்த போதெல்லாம் அரச விஷயங்களை கவனித்தார். பல்வேறுபதிவிற்கான அலுவலர்களை அவர் நியமித்தார், பல்வேறு கடமைகளைச் செய்தார். அவருக்கு பல அதிகாரிகள் உதவினர். நயீப்-வாசீர் மற்றும் முஷ்ரிப்-ஐ-மமலிக் (பொது-தணிக்கையாளர்) ஆகியவற்றுள் மிக முக்கியமானவர்கள் ஆவர்.
- (iii) அரிஸ்-ஐ-முமளிக்: இவர் திவான்-ஐ-ஆர்சின் துறைத் தலைவராவார். அந்த திறமையில், பொது இராணுவத் துறையின் கட்டுப்பாடு அதிகாரி ஆவார். அவர், வீரர்களை தேர்வு செய்து, அவர்களது சம்பள நிர்ணயம், பொருட்கள், ஆய்வு செய்ய ஏற்பாடு செய்தல், குதிரைகள் மற்றும் ஆட்களின் விளக்க பட்டியல் பராமரிதலை மேற்கொள்கிறார். எனினும், சுல்தான் குறிப்பிட்ட சில சந்தர்ப்பங்களில் இந்த பொறுப்பை அவருக்கு வழங்கியபோதிலும் அவர் இராணுவத்தின் தளபதியாக இருந்ததில்லை.
- (iv) தபீர்-ஐ-காஸ் (அமீர்-முன்ஷி): திவான்-ஐ-இன்ஷா திணைக்களத்தின் தலைவராவார். சுல்தான் இடையிலான அனைத்து முறையான அல்லது இரகசிய தொடர்பு மற்ற மாநிலங்களின் ஆட்சியாளர்கள் அல்லது துணைத் தலைவர்கள், ஆளுநர்கள் மற்றும் அலுவலர்கள் அவருடைய துறையால் மேற்கொள்ளப்பட்டனர். அவர் தனது பணியில் தாபிர் (எழுத்தாளர்கள்) ஏராளமான உதவியாளர்களால் உதவினர்.
- (v) திவான்-ஐ-ரிசாடத்: இவர் வெளியுறவு அமைச்சராக இருந்தார், வெளியுறவுத் தூதர்களுடன் இராஜதந்திர உறவுகளையும் வெளிநாட்டு இராஜதந்திரிகள் மற்றும் தூதுவர்களின் நலன்களையும் கவனித்தார்.
- (vi) சதர்-அஸ்-சுதுர்: இவர் மதத் துறையின் தலைவராக இருந்தார். இஸ்லாமியம் பற்றிய பிரச்சாரம், அதன் கொள்கைகள் கடைப்பிடித்தல் இஸ்லாமியர்களின் சலுகைகளை பாதுகாத்தல், அவரது முதன்மை கடமையாக கொண்டிருந்தது. இஸ்லாமியர்களை மத வரிச் சட்டமாகக் கொண்ட ஐகத் என்ற வரிகளின் நிதிகளை அவர் கட்டுப்படுத்தினார். அவர் மசூதிகள், மக்தாப்ஸ் (இஸ்லாமியர்களுக்கான கல்வி நிறுவனங்கள்) மற்றும் இஸ்லாமிய அறிஞர்கள் மற்றும் சமய ஞானிகள் ஆகியோருக்கு நிதி உதவி அளித்தார். மாநிலத்தின் தொண்டு விநியோகத்தை அவர் மேற்கொண்டார்.

(vii) காசி-உல்-குவாட்: அவர் சுல்தானுக்குப் பிறகு மாநிலத்தில் மிக உயர்ந்த நீதித்துறை அதிகாரியாக இருந்தார். அவர்கள் அசல் மற்றும் மேல்முறையீடு அதிகாரசபை ஆகிய இரண்டையும் கொண்டிருந்தார். பெரும்பாலும், சாட்ரஸ் சுடுர் மற்றும் காசி-உல்-குவாட் அலுவலகங்கள் ஒரே நபருடன் இணைந்தன.

(viii) பாரிட்-ஐ-மமலிகா: இவர் புலனாய்வு மற்றும் தபால் துறை தலைவராவார். அவர் உளவு அமைப்பு, செய்தி சேகரிப்பு மற்றும் அவைகளின் விரைவான அனுப்புதல் மற்றும் நீக்குதலுக்கு பொறுப்பாளராவார்.

சுல்தான் தவிர வேறு சில துறைகள் மற்றும் நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகள் சில குறிப்பிட்ட கடமைகளை நிறைவேற்றினார். உதாரணமாக, முஹம்மது துக்ளக் திவான்-ஐ-அமீர் கோஹியின் துறை அல்லது விவசாயத் துறை உருவாக்கப்பட்டது. சுல்தான் தனது தனிப்பட்ட பாதுகாவலர்களையும் மற்ற அலுவலர்களையும் தனது வீட்டை நிர்வகிக்கவும் வைத்திருந்தார். வக்கீல்-இ-தார்-மஹால் அரண்மனை அதிகாரிகளை கவனித்தார் பார்பக் நீதிமன்றத்தின் பாரம்பரியத்தையும் அதன் கவர்ச்சியையும் பராமரித்தது. அமீர்-ஐ-ஹாஜிப் சுல்தான் பார்வையாளர்களை கவனித்து வந்தார் அமீர்-ஐ-ஷி-கார்-இ-ஷாஹி சுல்தான் வேட்டைக் கட்சிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்தார். அமீர்-இ-மஜ்லிஸ்-இ-ஷாஹி மாநிலத்தின் திருவிழாக்களை கவனித்தார், மற்றும் சாரா-ஐ-ஹந்தர் ஆகியோர் சுல்தானின் பாதுகாவலர்களாக இருந்தனர். ஆடைகள், ஆயுதங்கள் போன்ற பல்வேறு கட்டுரைகளை தயாரிக்க சுல்தான் பல்வேறு காரகங்களையும் பராமரித்து வந்தார். அங்கு பல்வேறு அதிகாரிகளும் நியமிக்கப்பட்டனர். இவர்களில் பல அதிகாரிகள் சுல்தானின் நம்பிக்கைக்குரிய அதிகாரிகளாக இருந்தனர். அவர்கள் அமைச்சர்கள் அந்தஸ்தைப் பெறவில்லை ஆனால், அவர்களில் சிலர் சுல்தானின் தனிப்பட்ட பாதுகாப்பையும், வசதியையும் கவனித்தான். அவருக்கு மிக நெருக்கமாக இருந்தவர்கள் நல்ல செல்வாக்குடன் இருந்தனர்.

2.3.2 மாகாணங்களின் நிர்வாகம் (IQTAS)

நிர்வாகத்தின் வசதிக்காக டெல்லி சுல்தானகம் மாகாணங்களாக பிரிக்கப்பட்டது. அவர்கள் இக்தாஸ் என்று அழைக்கப்பட்டனர். இக்தாக்களின் எண்ணிக்கை சரி செய்யப்படவில்லை மற்றும் அவர்களது நிர்வாகத்தில் சீரான தன்மை இல்லை. இக்தாவின் தலைவர் வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறார், அதாவது, நயீப் சுல்தான், நாசிம், முக்தி அல்லது வாலி. அலாவுதீன் கில்ஜி ஆட்சியின் போது, இக்தாக்கள் இரண்டு பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆரம்பத்தில், டெல்லி சுல்தானகத்தின் கீழ் இக்தாக்கள் இருந்தனர். இரண்டாவது, அலாவுதீன் கில்ஜி ஆட்சியின் போது டெல்லி சுல்தானின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இக்தாக்கள் கொண்டுவரப்பட்டனர். முக்திஸ் அல்லது இரண்டாம் வகையைச் சேர்ந்த வாலி, புதிதாக சேர்க்கப்பட்ட நிலப்பகுதி இக்தா திறமையுடன் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வரப்பட வேண்டும் என்பதற்கு இன்னும் சற்று விரிவான அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டன. இவை தவிர, தென்னிந்தியாவின் துணை மாநிலங்களாகும். மேலாதிக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்ட தெற்கில் உள்ள இந்து ஆட்சியாளர்கள், உள்ளக நிர்வாகம் தொடர்பான விவகாரங்களில் சுதந்திரமாக இருந்தனர். ஆனால், சுல்தானுக்கு

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

வருடாந்திர அஞ்சலி செலுத்தப்பட்டது. சுல்தான் இக்தாஸ், வாலிஸ் அல்லது முக்திஸ் அதே அதிகாரங்களை பெற்றிருந்தார்கள்.

எனினும், அவர்கள் மத்திய அரசின் மேற்பார்வையில், தங்கள் நிர்வாகத்தில் சுல்தானின் உத்தரவின் பேரில் ஈடுபட்டனர். அவர்கள் தங்களது வருமானம் மற்றும் செலவினங்கள் பற்றிய வருடாந்திர அறிக்கைகளை மத்திய கருவூலத்தில் அனுப்பி வைத்தனர். அவர்கள் பெரிய ராணுவத்தை பராமரித்து, தேவைப்படும் போதெல்லாம் சுல்தானின் ஆதரவிற்கு வர வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. அவர்கள் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை. சுல்தானின் முன் அனுமதி இல்லாமல் எல்லைப்பகுதியில் விரிவாக்கம் செய்வதற்கான போர்களில், பிரதேசத்தை விரிவுபடுத்தும் போர்களில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை. சுல்தானுக்கு செல்வந்தர்கள் ஒரு பகுதியை செலுத்த வேண்டியிருந்தது. போரின் போது கைப்பற்றப்பட்ட யானைகள் மற்றும் அரச குடும்ப உறுப்பினர்கள் சுல்தானின் ஏகபோகமாக இருந்தது. சுல்தான் தலைப்பை ஏற்றுக்கொள்ள முக்தி அனுமதிக்கப்படவில்லை, தனது சொந்த நீதிமன்றத்தை நடத்த, அல்லது ஒரு விதானம் அல்லது அரச சின்னமாக பயன்படுத்த வேண்டியிருந்தது. அவர்கள் பெயர்கள் உள்ள நாணயங்களுக்கு அனுமதி இல்லை, மேலும் குத்பா அவர்களின் பெயர்களில் காண முடியாது. ஆனாலும், பலவீனமான சுல்தான் ஆட்சியின் போது, முக்திஸ் விரிவான அதிகாரங்களை அனுபவித்தார். லோதி சுல்தான்களின் காலத்தில், அவர்கள் யானைகளை வைத்திருந்தனர், இது சுல்தானின் பிரத்தியேக உரிமையாக இருந்தது. பொதுவாக, சுல்தானின் காலப்பகுதியில் முக்திஸ் பரந்த அதிகாரங்களை அனுபவித்தார். அவ்வப்போது எழுந்த கிளர்ச்சிகளின் ஒரு காரணம், இந்த காலப்பகுதியில் அடிக்கடி மாறக்கூடிய மாற்றங்களாகும். முக்தி தவிர, ஒவ்வொரு இக்தா மத்திய அரசாங்கத்தின் மற்ற அதிகாரிகள் இருந்தனர். ஒவ்வொரு இக்தாவிலும் ஒரு வாசிர், அரிஸ், ஒரு கியாஜியும் இருந்தனர். மத்திய அரசால் இக்தாஸில் செய்தித்துறை நிருபர்களும் இதே போன்ற அதிகாரிகளும் நியமிக்கப்பட்டனர். இக்தா நிர்வாகத்தின் செயல்திறன், ஒருபுறம் சுல்தானின் அதிகாரத்தின் மீதும், மற்றொன்று முக்தியின் திறமையிலும் தங்கியிருந்தது.

பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் இறுதி வரை இக்தாவை விட சிறிய நிர்வாக பிரிவு இல்லாதிருந்தது. பின்னர், இக்தாஸ் ஷிக்ஸின் கீழ் வைக்கப்பட்டுள்ள ஷிக்ஸ்க்குகள் என்று அழைக்கப்படும் சிறிய அலகுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. சாம்ராஜ்யம் சிதைந்து போனபோது, ஷிகிக்குகள் ஒரு சர்கார் எனவும், சர்கார் பொறுப்பாளராகவும் இருந்தனர். ஷிக்டார்-ஐ ஷிகிக்-தரான் அல்லது தலைமை ஷிக்டாடர் என அழைக்கப்பட்டனர். ஷிகிக்குகள் மேலும் பர்கானாக்களாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அமீல், முஷ்ரிப், அமீன் அல்லது முஷ்ரிப் பொருளாளர், குனார் மற்றும் இரண்டு கர்குன் (எழுத்தர்). இந்த பர்கானா ஒரு முக்கியமான நிர்வாக அலகாகும். ஏனெனில், அரசு, விவசாயியுடன் நேரடித் தொடர்பு கொண்டு வந்தது. கிராம பஞ்சாயத்து மற்றும் உள்ளூர் பரம்பரை அதிகாரிகளால் நிர்வகிக்கப்பட்ட சிறிய கிராமங்கள் நிர்வாகத்தின் மிகச்சிறிய பகுதியாக இருந்தது. சௌத்ரி, பட்வாரி, குட், முக்கடம் மற்றும் சௌகிதார் ஆகியோர் கிராமத்தின் பரம்பரை அதிகாரிகள், அவர்கள் அரசாங்கத்தை வருவாய் வசூலிப்பதற்கு உதவியது, அலாவுதீன் கில்ஜி ஆட்சிக்காலத்தை தவிர, சில சலுகைகளை அனுபவித்து வந்தனர்.

கிராமத்தின் பஞ்சாயத்து கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் பலவற்றைக் கவனித்து, ஒரு நீதி மன்றமாக செயல்பட்டது.

சோழர் ஆட்சி காலம், டெல்லி சுல்தான் மற்றும் முகலாய ஆட்சி காலம்

2.3.3 நிதி நிர்வாகம்

சுல்தான் முக்கியமாக ஐந்து வகை வரிகளை வசூலித்தார். அந்த வரிகள்:

குறிப்புகள்

- (i) உஷர்: இது இஸ்லாமிய விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்ட ஒரு நில வரி. இயற்கை வளங்கள் மூலம் நிலத்தடி உற்பத்தியில் 10 சதவீதமும், மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட பாசன வசதிகளை அனுபவித்த நிலத்தில் 5 சதவீதமும் இருந்தது.
- (ii) கராஜ்: இது இஸ்லாமியர் அல்லாதவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்ட ஒரு நில வரி மற்றும் உற்பத்திகளில் 1/3 முதல் 1/2 வரை இருந்தது.
- (iii) கம்ஸ்: போரில் பிடிக்கப்பட்ட கொள்ளையுடமை 1/5 ஆகும், மேலும் சுரங்கங்களின் உற்பத்தி 1/5 ஆகும், அல்லது புதையல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அது ஐந்தில் நான்கு ஒரு போரில் போரிட்ட இராணுவத்திற்கு அல்லது புதையல் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நபரிடம் சென்றது. ஆனால், பிருஸ் துக்ளக் தவிர, அனைத்து சுல்தான்களும் 4/5க்கு பதிலாக 1/5ஐ சேகரித்தனர், ஆனால் சிக்கந்தர் லோடி அந்த புதையல் எதையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை.
- (iv) ஜிஸ்யா: இது இஸ்லாம் அல்லாதவர்களின் மத வரியாகும். இஸ்லாமியம் படி, ஒரு ஜிம்மி (இஸ்லாமியர் அல்லாத) ஒரு இஸ்லாமியர் சுல்தான் பேரரசில் வாழ உரிமை இல்லை. ஆனால் இந்த சலுகை ஜிஸ்யா என்ற வரிக்கு பின்னர் வழங்கப்பட்டது. இஸ்லாம் அல்லாதவர்கள் இந்த வரி செலுத்துவதற்காக மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளனர். முதல் பிரிவானது 48 டிராம்களின் விகிதத்தில், இரண்டாவது 24 டிராம்கள் மற்றும் மூன்றாவது 12 டிராம்கள். பெண்கள், குழந்தைகள், பிச்சைக்காரர்கள், ஊனமுற்றவர்கள், குருடர்கள், முதியவர்கள், துறவிகள், குருக்கள், பிராமணர்கள் (பிருஸ் துக்ளக் காலகட்டத்தை தவிர) மற்றும் வருமான ஆதாரமற்றவர்கள் அனைவருக்கும் வரி விலக்கு விதிக்கப்படவில்லை. அனைத்து சுல்தான்களும் இந்த வரிகளை கொள்கை அடிப்படையில் வசூலித்தார்கள், ஆனால் ஒரு நடைமுறையான நடவடிக்கையாக, யாரும் அதை தீவிரத்துடன் வசூலிக்கவில்லை. ஜிஸ்யா பற்றி டாக்டர் பானர்சி பிரசாத் சக்ஷ்சேனா மற்றொரு கருத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். ஜிஸ்யா விவசாய அல்லாத வரி என்று அவர் கருத்து தெரிவித்தார். பரணி, அமீர் குஸ்ராவ் மற்றும் நிஜாமுதீன் அவ்லியா ஆகியோர், ஜிஸ்யா என்ற சொல்லை நில வருவாய் தவிர அனைத்து வரிகளுக்கும் பயன்படுத்தினர் என்று கூறியுள்ளனர்.
- (v) ஐகாத்: இது ஒரு மத வரி ஆகும், இது பணக்கார இஸ்லாமியர்கள் மீது மட்டுமே சுமத்தப்பட்டது. அவர்களது வருமானத்தில் 2 விழுக்காடாக இருந்தது. மேலே வரிகளை தவிர, இஸ்லாமியர்களிடமிருந்து 2 சதவீதமும், இந்துக்களிடமிருந்து 5 சதவீதமும் வணிக வரி விதிக்கப்பட்டுள்ளது. குதிரைகளின் விற்பனை மற்றும் கொள்முதல் மீதான 5 சதவீத வரி இருந்தது. அலாவுதீன் கில்ஜி வீட்டு வரி மற்றும்

குறிப்புகள்

மேய்ச்சல் வரிகளை விதித்தார். அதே நேரத்தில் பியூருஸ் துக்லுக் 10 சதவிகிதத்தை நிலத்தின் பாசன வரியாக வசூலிக்கின்றனர், மாநிலத்தால் நீர்ப்பாசன வசதிகள் வழங்கப்பட்டது. வாரிசுகள் இல்லாத அனைத்து சொத்துகளும் அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டன. மற்றொரு முக்கியமான வருமானம் சுல்தானுக்கு மக்கள், பிரபுக்கள், மாகாண ஆளுநர்கள் மற்றும் கீழ் உரிமைப்பட்ட தலைவர்களுக்கு வழங்கியது.

செலவினத்தின் பிரதான பொருட்கள் ராணுவத்தில் செலவுகள், சிவில் அதிகாரிகளின் சம்பளம் மற்றும் சுல்தான் மற்றும் அவரது அரண்மனையின் தனிப்பட்ட செலவு ஆகியவை ஆகும்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

4. டெல்லி சுல்தான் காலத்தில் சுல்தானின் பங்கு என்ன?
5. டெல்லி சுல்தானில் மாகாணங்களின் நிர்வாகம் எவ்வாறு செயல்பட்டது?
6. டெல்லி சுல்தானில் முக்திஸ் அல்லது வாலி யார்?

2.4 முகலாய ஆட்சி காலத்தின் நிர்வாகம்

ஷெர் ஷா (கி.பி. 1545) மற்றும் அதன் பின்னர், பானிபட் இரண்டாம் யுத்தம் (கி.பி 1557) முதன்முதலாக முகலாய ஆதிக்கத்தை உறுதிப்படுத்தியது. தங்கள் நிர்வாகமானது, மன்சப்தரி அமைப்பு என அழைக்கப்படுவது, சாராம்சத்தில் ஒரு இராணுவத் தளமாக இருந்தது, ஏனென்றால் ஒவ்வொரு அதிகாரியும் இராணுவத்தில் சேர எதிர்பார்க்கப்பட்டார். ஒவ்வொரு அலுவலரும் ஒரு மன்சப் வைத்துள்ளார் — தகுதி மற்றும் இலாபத்திற்கான அலுவலகம் — மற்றும் பேரரசரை பல துருப்புக்களுடன் ஒப்படைக்க வேண்டிய கட்டாயம். குதிரைகள், யானைகள், வண்டிகள் ஆகியவற்றின் ஒதுக்கீட்டை அவர் பராமரிக்க வேண்டியிருந்தது. அவர் பணமாகவோ அல்லது தனக்கு சொந்தமான ஒரு நிலப்பரப்பை ஜாகீர் வழங்கினார், ஆனால் அந்த சம்பளத்திற்கு சமமான வரிகளை சேகரித்தார். ஜாகீர் ஒரு மான்சாப்டாரிலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டார், அந்த அலுவலகமானது பரம்பரை அல்ல. மன்சாப்டர்கள் நேரடியாக பேரரசரால் ஆட்சேர்க்கப்பட்டு, அவருடைய ஆட்சிக்கு உட்பட்டனர். பேரரசர் ஒரு முழுமையான ஆட்சியாளராக இருந்தார். அவரை பொறுத்தவரை, ஏகாதிபத்திய குடும்பத்தைச் சார்ந்த (கான்-ஐ-சாமான்), கஜகஸ்தான் (திவான்), இராணுவ ஊதியம் மற்றும் கணக்குகள் (மிர் பக்ஷி), நீதித்துறை (குஜியி), மத சம்பந்தமான அதிகாரிகள் தலைமையில் நிர்வாகத்தின் பல துறைகள் இருந்தன. நிவாரணங்கள் (சதர்-எங்களுக்கு-சூதர்), மற்றும் பொது ஒழுக்கங்களின் தணிக்கை (முஹ்தாஸிப்). பாரம்பரியமாக தலைவரின் கீழும், அவரது கீழ்நிலை காவல்காரரிலும் கிராம நிர்வாக இருந்தது. நகரங்களில், போலீஸ் கடமை கொட்வால்கள் வழங்கப்பட்டன, மற்றும் மாவட்ட அளவில் பாஜ்தார் இருந்தது. நீதிபதிகள் குரானிக் கருத்துக்களை பின்பற்றி, அதன் முந்தைய விளக்கங்கள் (பாத்வா), மற்றும் பேரரசர் (குவான்) ஆகியவற்றின் விதிகளை பின்பற்றி வந்தனர். நீதிபதிக்கு வேகமான மற்றும் பாரபட்சமற்றதாக இருந்தது, அதிகாரிகள் உட்பட அது அனைவருக்கும் சமமானதாக இருந்தது.

2.4.1 முகலாய நிர்வாகத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்

சோழர் ஆட்சி காலம், டெல்லி
சுல்தான் மற்றும் முகலாய
ஆட்சி காலம்

குறிப்புகள்

- (i) நிர்வாகத்தில் வெளிநாட்டு உறுப்பு இறக்குமதி: மொகலாயர்கள் தங்கள் நிர்வாக அமைப்பில் சில வெளிநாட்டு கூறுகளை இறக்குமதி செய்தனர். மத்திய ஆசியாவிலிருந்து அவர்கள் இந்தியாவுக்கு வந்தார்கள், அங்கு அவர்கள் தங்கள் சொந்த நிர்வாக முறையை கொண்டிருந்தார்கள். இந்தியாவில், அவர்கள் இந்திய மரபுகள் மற்றும் அமைப்பின் அடிப்படையில் அதே மாதிரியாக மாறிவிட்டனர். இதனால், முகலாய நிர்வாகம் இந்தியாவையும், கூடுதல் இந்தியா கூறுகளையும் இணைத்தது. மேலும் சரியாக, அது இந்திய அமைப்பில் ஒரு பெர்சோ-அரபு முறையாகும்.
- (ii) இராணுவ அமைப்பின் அடிப்படையில் நிர்வாகம்: அதன் முறையான கட்டமைப்பில், முகலாய அரசாங்கம் இராணுவ அமைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டது. உதாரணமாக, அரசாங்க அதிகாரிகள் இராணுவத்தில் சேர வேண்டும் என்பது கட்டாயம். ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலான குதிரை வீரர்களின் பெயரளவிலான தளபதியாக அவர் ஒரு மன்சாப் வழங்கப்பட்டது, அது அவருடைய நிலை மற்றும் ஊதியத்தை உறுதி செய்தது. அவர்களுக்கு பக்ஷி அல்லது இராணுவ ஊதியம் வழங்கப்பட்டது.
- (iii) கொடுங்கோல்: இராணுவத்தில் இயல்பாகவே முகலாய நிர்வாக அமைப்பு மையப்படுத்தப்பட்ட சர்வாதிகாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஆட்சியாளர் வரம்பற்ற அதிகாரங்களைக் கொண்டிருந்தார், அவருடைய வார்த்தையே சட்டமாகும் .
- (iv) மத மற்றும் அரசியல் கலவை: மதத்திலும் அரசியலிலும் ஒரு வலிமையான கலவை அமைந்திருந்தது. மன்னர் இஸ்லாமிய மரபியல்களுக்கு ஏற்ப ஆட்சி செய்வதற்கும், உலேமாவின கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிவார் என்றும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஜாதுநாத் சர்கார் கூறுவது போல், 'இஸ்லாமியர் மற்றும் இந்துக் குடிமக்களுக்கு எதிராக பேரரசரின் அணுகுமுறைக்கு ஒரு வித்தியாசம் இருந்தது. இஸ்லாமியர்களுக்கு அவர் சமதர்ம அடிப்படையான செயல்பாடுகளை மேற்கொண்டார், ஆனால் அவரது இஸ்லாமியர் அல்லாதவர்களைப் பொறுத்தவரை, அவர் குறைந்தபட்ச குறுக்கீட்டின் கொள்கையை பின்பற்றி காவல்துறை மற்றும் வருவாய் செயல்பாடுகளை தற்காலிகமாக தடுத்து நிறுத்தினார்.
- (v) காகித அரசாங்கம்: பிரச்சாரங்களின் உண்மையான நடத்தை தவிர, முகலாய அரசாங்கம் ஒரு காகித ராஜ், அதாவது, காகித அரசாங்கமாகும். பெரிய பிரதேசத்தின் காரணமாக, போக்குவரத்து மற்றும் தகவல்தொடர்புகளின் மெதுவான வழி-முறை மற்றும் மக்களுக்கு இடமில்லாத அரசியல் முன்முயற்சி ஆகியவற்றின் காரணமாக, உத்தியோகபூர்வ தொடர்பு மற்றும் பெருமளவிலான பதிவுகளின் பெருக்கம் ஆகியவை இருந்தன.
- (vi) பிரதான செயலாக காவல்துறையின் கடமைகள் மற்றும்

குறிப்புகள்

வருவாய் சேகரிப்பு: மாநிலத்தின் குறிக்கோள்களை பொறுத்தவரை, அது காவல்துறை கடமைகளையும், வருவாய் சேகரிப்பையும் உள்ளடக்கியது. சமூக முன்னேற்றம் அல்லது அந்த மாநிலம் பொதுமக்களின் பொருளாதார நலனில் எந்த முயற்சியையும் எடுக்கவில்லை. கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் கலை போன்ற முன்னேற்றங்கள் பெரும்பாலும் ஒரு தனியார் முன்முயற்சிக்கானவை. அக்பர் தவிர, தற்கொலைத் தலையீட்டின் கொள்கை மற்றும் தந்தை வழிநடத்துதல் கொள்கை முகலாய பேரரசர்கள் தொடரவில்லை.

(vii) அரசு தொழில் முனைவோர்: ஒரு தொழில்முனைவோர் மற்றும் பொது நிறுவனங்களின் அமைப்பு என்ற கருத்தை உறுதியாகக் கடைப்பிடித்தது. அரசானது பல கர்கானஸ் (தொழிற்சாலைகள்) அதன் சொந்த பிரதான நகரங்களில் பராமரித்து பல பொருட்களையும் உற்பத்தி செய்தது.

(viii) நீதி மற்றும் சமாதான பராமரிப்பு: சட்டம் ஒழுங்கு குறித்த மொகலாயப் நிர்வாகத்தின் போக்கை, ஒரு பளிச்சென ஒரு அம்சம் கொண்டுள்ளது. நீதி மற்றும் அமைதியை பராமரிக்கும் நிர்வாகம் நவீன அரசின் அடிப்படைப் பணிகளாகக் கருதப்படுவதால், முகலாய சகாப்தத்தின் போது, அது உள்ளூர் நிர்வாகத்தின் முனைப்புக்கு விடப்பட்டது. கிராமப்புற மக்களால் பராமரிக்கப்பட்டு வந்த உள்ளூர் சவுக்கிடர்ஸ் பரந்த கிராமப்புற பகுதிகளில் காவல் செய்யப்பட்டது. எந்தவொரு சந்தேகமும் இல்லாமல் பாஜ்தார் அரசாங்கத்தின் முகவராக செயல்பட்டார், ஆனால் அவருக்கு கீழ் உள்ள பகுதி மிகவும் பெரியது, அவர் அனைத்து கிராமங்களையும் மேற்பார்வை செய்ய முடியவில்லை.

(ix) 'மரபுவழி' சுயநிர்ணயம்: நிர்வாகம் மாகாண மற்றும் உள்ளூர் நிர்வாகங்களுக்கு விவகாரமளிக்கப்பட்ட போதிலும், முகலாய சாம்ராஜ்யத்தின் கிராமங்கள் மற்றும் சிறு நகரங்கள் உள்ளூர் சுயநிர்ணயத்தை விட 'இடைக்கால' சுயநிர்ணயத்தை அனுபவித்துள்ளன என்று சொல்வது சரியானது. அவர்களுக்கு எந்த அரசியல் சுதந்திரமும் கிடையாது மற்றும் வரி செலுத்துவோர் அதிகமாக இருந்தன.

2.4.2 பேரரசர்

ஆட்சியின் முகலாய முறைமையில், பேரரசர் உண்மையான இறையாண்மையை அனுபவித்திருந்தார், இது அவநம்பிக்க முடியாத மற்றும் தனிமைப்படுத்த முடியாதது. இந்த சாம்ராஜ்யத்திற்குள், ஒற்றுமைக்கான அடையாளமாகவும் சமாதானத்தை நிலைநாட்டியாகவும் அவர் உயர்ந்தவராக இருந்தார். அவர் அரசாங்கத்தின் அனைத்து முக்கிய நடவடிக்கைகளையும் தீவிரமாகச் செய்தார். அவர் அனைத்து உயர் அதிகாரிகளின் நியமனம் மற்றும் அகற்றப்படுவதற்கு பொறுப்பான குடிமை மற்றும் இராணுவ நிர்வாகத்தின் தலைவராக இருந்தார். அவரது முத்திரை இல்லாமல் எந்த தாக்கீதும் வழங்கப்பட முடியாது. அரசின் அதிகாரத்திற்கு வெளியில் கூட அரசாணை இல்லை, அரசின் செலவினங்களையும் ஆதார மூலங்களையும் தீர்மானித்தது.

அவர் மக்களுக்கு பொறுப்பான அல்லது பொறுப்பற்ற முறையல்ல. ஆனால், பெரும்பாலான முகலாய பேரரசர்களின் கடமைக்கு அவர்கள் கூறப்பட்ட அதிகாரங்களை துஷ்பிரயோகம் செய்யவில்லை என்று கூறலாம். அரசின் அனைத்து முக்கிய பணிகளையும் தீவிரமாக செய்தார். அவர் சிவில் மற்றும் இராணுவ நிர்வாகங்களின் தலைவராகவும், அனைத்து உயர் அதிகாரிகளையும் நியமிப்பதும், அகற்றுவதற்கான பொறுப்பாளியும் இருந்தார். இதன் விளைவாக, ஒரு நிலையான மூலதனத்தின் யோசனை அவர்களுக்கு மிகவும் ஈர்க்கவில்லை. அவர்கள் மூலதனத்தை அவர்களே கொண்டு வந்தனர். பேரரசரின் வாழ்க்கையை 'சொர்க்கத்திற்குரிய இன்ப அமைதி' என்று நினைப்பது தவறு. உதாரணமாக அக்பர், திவான்-ஐ-ஆம் என்றழைக்கப்பட்ட திறந்த தர்பாரில் அனைத்து நிர்வாகப் பணியையும் கையாண்டார்.

குறிப்புகள்

2.4.3 அரசர்களின் சபை

பேரரசர்கள் சில முக்கிய அதிகாரிகள் அவருக்கு உதவ இருந்தபோதிலும், அவர் எந்தவொரு அமைச்சருடனும் எந்தவிதமான ஒற்றுமையையும் கொண்டிருக்கவில்லை. இந்த அதிகாரிகள் எப்போதும் வசீர் மற்றும் திவான் ஆகியோரை உள்ளடக்கியிருந்தனர், மற்றும் அதிகாரிகளின் பலம் பேரரசரால் பிரத்தியேகமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இந்த அதிகாரிகள் அரச அரசியலின் வெறும் பிரதிநிதிகள். அவர்களின் முதன்மை செயல்பாடு இறைமைக்கு ஆலோசனை செய்வதுதான், ஆனால் இந்த அறிவுரை பிணைக்கப்படவில்லை. அவர்களைப் பற்றி அவர் கேள்விப்படவில்லை. ஆனால், அவர்கள் அதற்கு ஏற்றவாறு எப்போதும் செயல்படவில்லை. அவர்கள் அரச சித்தத்தின்படி எந்தவிதமான சோதனைகளையும் வழங்கவில்லை, அவர்கள் எந்த வகையிலும் அவருடைய சக ஊழியர்களாக இருக்கவில்லை. சர்கார் அவர்கள் அமைச்சர்களை விட “செயலாளர்கள் என்று அழைக்கப்படுவதற்கு தகுதியுடையவர்” என்று குறிப்பிடுகிறார்.

மென்மையான தூண்டுதலால் மற்றும் மறைக்கப்பட்ட எச்சரிக்கையால் தவிர அவர்களின் கொள்கைகளை அவர்கள் ஒருபோதும் தூண்டிவிட முடியாது. அவர்களுடைய ஆலோசனையை நிராகரித்திருந்தால் அவர்கள் ராஜினாமா செய்யவில்லை என்பது ஆச்சரியமாக இருந்தது.

2.4.4 மத்திய அமைச்சர்கள் மற்றும் அவர்களது கடமைகள்

1. வாக்கில் அல்லது பிரதமர்

வாக்கில் என்ற சொல்லின் அர்த்தம் பிரதிநிதி. அவர் மாநில பிரதிநிதி ஆவர். வாக்கில் என்ற அமைச்சர் தனது சார்பாக பேரரசரின் அனைத்து உரிமைகளையும் அனுபவிக்கக்கூடிய வாக்கில்யாக அழைக்கப்படுகிறார். இந்த அலுவலகம் அக்பரின், ஜஹாங்கிரின் மற்றும் ஷாஜகானின் ஆட்சியில் தொடர்ந்து நடந்தது. அவர்களின் காலத்தில், பிரதம மந்திரி வாக்கில் என்று கருதப்படுவர் அல்லது (வாக்கில்-நிதி-ஐ-முத்தாலக்) என அழைக்கப்பட்டார். சில பின்னர் பேரரசர்கள் வாக்கில் அலுவலகத்தை மதிப்பாய்வு செய்தனர், எ.கா. ஜஹந்தர் ஷா ஆகாத் கான் வக்கீல்-இ-முத்தாலாக நியமிக்கப்பட்டார், அவருடைய மகன் சுல்பிகார் கான் வாசீர் என நியமிக்கப்பட்டார்.

குறிப்புகள்

பிரதிநிதியின் உரிமைகள் மற்றும் கடமைகள்

வக்கீல் பொதுவாக இந்த உரிமைகளையும் கடமைகளையும் கொண்டிருந்தார்:

- (i) சுபேடர்ஸ், பாயுஜ்டர்ஸ் மற்றும் திவான் ஆகியோரின் நியமனம் மற்றும் பதவி நீக்கம் பற்றி பேரரசருக்கு ஆலோசனை கூறவும்.
- (ii) ஜாக்கிரிகளை ஒதுக்கீடு தொடர்பான விஷயங்களில் அவர் பேரரசருக்கு அறிவுரை கூறினார்.
- (iii) பேரரசர் முன் நின்று அனைத்து ஆவணங்களையும் அவர் முன்வைத்தார்
- (iv) அவர் அரசு முத்திரையை காவலில் வைத்திருந்தார்.
- (v) மாகாணங்களிலிருந்து வரும் அனைத்து தகவல்களின் ஒரு நகலைப் பெறுவதற்கான உரிமையை அவர் பெற்றிருந்தார். திவானின் அனைத்து ஆவணங்களின் நகலும் அவரிடம் வர வேண்டும்.
- (vi) அனைத்து தபால் கடிதங்களிலும் அவரது முத்திரை மற்றும் கையெழுத்துக்கள் தேவை. அவர் ஒரு பழனிகுயில் இசைக்குழு மற்றும் நகரும் உரிமை இருந்தது.

2. வாசிர் அல்லது திவான்

வாசிர் அல்லது திவான் வருவாய் துறை தலைவராக இருந்தார். நியமிக்கப்படாத அல்லது வாக்கில் இல்லாவிட்டால், அவரது படைப்புகள் அனைத்துமே வாசிர் மூலம் செய்யப்படும். வஜீரின் அலுவலகம் வருவாய்த் தாள்களைக் கொண்டது, மற்றும் மாகாணங்களிலிருந்தும் இராணுவத்தினரிடமிருந்தும் துருப்புக்களை அனுப்பியது. பல சடங்கு சந்தர்ப்பங்களில், அவர் பேரரசரின் பிரதிநிதியாக செயல்பட்டார். அனைத்து கட்டளையையும் அவர் கையெழுத்திட வேண்டியிருந்தது, மேலும் அனைத்து பற்று வரவுகளும் அவருடைய துறை மூலமாக மட்டுமே செய்யப்பட்டன. பேரரசரின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் அவர் உத்தரவுகளை நிறைவேற்றினார். வருவாயைப் பற்றிய அனைத்து கேள்விகளும் அவருக்குக் குடியேறின. அவர் முக்கியமான சந்தர்ப்பங்களில் மட்டுமே பேரரசரைக் கலந்தாலோசித்தார். திவான்-இ-ஆம் அல்லது திவான் சம்பளங்கள் மற்றும் திவான்-இ-காஸ் அல்லது கிரீன் நாட்டுத் திவான் போன்ற இரண்டு உதவியாளர்களை அவர் பெற்றிருந்தார். ஒளரங்கசீப்பின் மரணத்திற்குப் பின்னர், வாசிர் அரசின் ஆட்சியாளராக ஆனார்.

3. மிர் பாக்ஷி

மிர் பாக்ஷி தலைமை இராணுவ ஆலோசகராக இருந்தார். உயர் மட்ட இராணுவ வலிமையை ஊக்குவிக்கும் மன்சப்டர்ஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரலாக அவர் பணியாற்றினார். மறு ஆய்வு முடிந்தபின் அவர் ஒரு சான்றிதழை மன்சப்டர்ஸ் மூலம் வெளியிட்டார். இது மூலதனத்தில் உள்ள பல்வேறு அணிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட சிறப்பு விருதுகளை உள்ளடக்கிய சம்பளங்கள், அவற்றின் சம்பளங்கள், அவர்களின் சேவைகளின் ஒரு முழுமையான பதிவும், அவர்களின் துருப்புக்கள் மற்றும் குதிரைகளின் வருடாந்த மதிப்பீட்டின் விளைவு. மூலதனத்தின் ஏகாதிபத்திய முகாமுக்குச்

சொந்தமான மனிதர்களை அவர் மன்சப்டர்ஸ் நியமித்தார், ஆதனால் அந்த பட்டியல் தயாரிக்கப்பட்டது, இறுதி ஒப்புதலுக்காக திவானுக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும். மாநிலத்தின் தலைவராக இருந்தபின், அவர் பல தளங்களின் பிரச்சாரங்களைத் தளபதிகள் மற்றும் பேரரசருடன் கலந்துரையாடினார். அவர் இராணுவப் பணிகளில் பங்குபெற்றார், மேலும் வலுவூட்டல் அல்லது பேரரசர் குறித்து ஆலோசனை கூறினார் எதிரிகளின் தளபதிகளின் சண்டையிடும் பொறாமைகளைச் சோதனையிடும்போது, அவற்றில் ஒன்றை திரும்பப் பெறுதல் அல்லது மாற்றுவது ஆகியவற்றைச் செய்தார்.

குறிப்புகள்

4. கான்-ஐ-சமன் அல்லது உயர் மேலாளர்

கான்-ஐ-சாமான் மொகலாயத்தின் மிக முக்கியமான அதிகாரியாக இருந்தார். ஏனெனில் அவர் பேரரசரின் வீட்டுத் துறையின் தலைவராக இருந்தார். மேலும் அனைத்து பயணங்களிலும் பிரச்சாரங்களிலும் அவரைச் சந்தித்தார்.

5. சதர்-யூஸ்-சுடுர்

சதர்-யூஸ்-சுடுர் பேரரசின் தலைமை சடார் ஆவார். சதர்-ஐ-கூஹல் மற்றும் சதர்-ஐ-ஐஹான் ஆகியோரின் பெயர்களையும் அவர் அழைத்தார். சதர்-யூஸ்-சுடுர் பேரரசர் மற்றும் மக்கள் இடையே இணைக்கும் இணைப்பாக இருந்தது. அவர் இஸ்லாமிய சட்டம் மற்றும் இஸ்லாமிய மதத்தலைவர் செய்தி தொடர்பான காப்பாக இருந்தது. அவர் இஸ்லாமிய சட்டம் மற்றும் உலேமா செய்தி தொடர்பு காப்பாளராக இருந்தார்.

6. முஹத்ஷிப்

மக்களுடைய தார்மீகத்தை ஆய்வு செய்ய முஹத்ஷிப் பேரரசர் நியமிக்கப்பட்டார். சமய மற்றும் மதச் சார்பற்ற கடமைகள் இரண்டையும் அவர் பயன்படுத்திக் கொண்டார். ஒரு மதச்சார்பற்ற அதிகாரியாக, வர்த்தகர்கள் மற்றும் மளிகைக்காரர்கள் தங்கள் பொருட்களுக்கான சரியான விலையை வசூலிப்பதாக உறுதி அளித்தார். இந்த பாத்திரங்களுக்கிடையில், அவர் நகரின் பொதுவான தூய்மைகளை மேற்பார்வை செய்ய வேண்டியிருந்தது.

7. கியாஜி-உல்-குசாட்

காஜி உல்-குசாட் பேரரசருக்கு அடுத்தது மிக உயர்ந்த நீதித்துறை அதிகாரியாக இருந்தார். அவர் நியாயமான முறையான மற்றும் திறமையான நிர்வாகத்திற்கான பொறுப்பாளியாக இருந்தார். மாகாண குவாஸிஸ் அவரை நியமித்தார். ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும், மாவட்டம் மற்றும் நகரம், வழக்குகளின் முடிவுகளைத் தீர்மானித்த குவாஸ்கள் இருந்தன. பிரதான குவாஸ்யின் கடமை அவர்களது நீதிமன்றங்களில் இருந்து முறையீடுகளை கேட்டு அவர்களின் நடத்தையை மேற்பார்வையிடுவதாகும்.

8. மற்ற அமைச்சர்களும் அதிகாரிகளும்

மேலே குறிப்பிட்டபடி இந்த அமைச்சர்கள் தவிர, இரண்டு முக்கிய அமைச்சர்கள் இருந்தனர்:

- (i) தாரோகா-ஐ-டக்-செளக்கி – அவர் உளவுத்துறை மற்றும்

குறிப்புகள்

பதவிகளுக்கான கண்காணிப்பாளராக இருந்தார்.

- (ii) மீர்-ஐ-ஆடிஷ் – அவர் பீரங்கியின் மேற்பார்வையாளர் ஆவார். அவர் ஆரம்பத்தில் மீர் பக்ஷி ஒரு துணை ஆனால் யுத்தத்தில் மிக முக்கியமான பங்கு வகிக்க பீரங்கிகள் வந்தபோது, இந்தத் துறை அமைச்சின் மந்திரி பதவிக்கு உயர்ந்தது.

2.4.5 நிர்வாகத்தின் தலைமைத் துறைகள்

முகலாய நிர்வாகத்தின் முக்கிய துறைகள்:

- (i) வருமானம் மற்றும் வருவாய்: வருவாய் துறை திவான் அல்லது வாசீர் தலைமையில் இருந்தது.
- (ii) பேரரசைச் சார்ந்த குடும்பத்தினர்: பேரரசைச் சார்ந்த குடும்பத்தினர் ஏகாதிபத்திய , கான்-ஐ-சாமா தலைமையிலானது. பேரரசரின் அனைத்து தனிப்பட்ட ஊழியர்களும் இந்த அதிகாரியின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்தனர் மற்றும் அவர் பேரரசரின் தினசரி செலவு, உணவு, கடைகள் போன்றவற்றையும் மேற்பார்வையிட்டார். அவர் பேரரசரின் நம்பிக்கையை அனுபவித்தார், மேலும் கான்-ஐ-சாமாஸில் இருந்து நியமிக்கப்பட்ட வஜீரின் உதாரணங்கள் உள்ளன.
- (iii) இராணுவ ஊதியம் மற்றும் கணக்கு அலுவலகம்: இராணுவ ஊதியம் மற்றும் கணக்கு அலுவலகம் மீர் பக்ஷி கீழ் இருந்தது. அவர் மத்திய அரசாங்கத்தின் ஊதியர். அனைத்து குடிமை அதிகாரிகள் இராணுவத்தின் ஒரு பகுதியாக இருப்பதால், அவர்களின் சம்பளம் மீர் பக்ஷி அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது. மன்சப்டர்ஸ்ய் நியமனம் செய்வதில் ஆட்சியாளருக்கு உதவினார் அவரது மற்ற கடமைகள் இராணுவ ஆட்சேர்ப்பு சேர்க்கப்பட்டுள்ளது, அந்த துருப்புக்களின் வலிமையை நிர்ணயித்தல், வெளிநாட்டு உறவுகளின் நடமாட்டத்தில் அரசருக்கு உதவுதல், இராணுவம் அல்லது ஒரு பகுதியை வழிநடத்தும் மற்றும் சுற்றுப்பயணங்களில் அரசனுடன் சேர்ந்து கொண்டது.
- (iv) நியதி சட்டம், உரிமையியல் மற்றும் குற்றவியல்: சட்ட துறை அதன் தலைவராக கியாஜி இருந்தார். அவர் சட்டத்தின் நிர்வாகத்திற்கான பொறுப்பாளியாகவும், மேலும் இஸ்லாமியர் சட்டத்தின்படி அவர் முயன்ற குற்ற வழக்குகளில் தலைமை நீதிபதியாகவும் இருந்தார்.
- (v) மத நம்பிக்கைகளும் தொண்டுகளும்: மத விவகாரங்களின் தலைமை தலைவராக சடார் இருந்தார். அவர் இஸ்லாமிய சட்ட காப்பாளராக மற்றும் செய்தி தொடர்பாளராகவும் இருந்தார். அவர் மத மானியங்களைச் செய்தார், சரியான நோக்குடன் அத்தகைய மானியங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன என்பதைப் பார்க்க அவருக்கு கடமை இருந்தது. சில வகையான குடியியல் வழக்குகளில் அவர் நீதிபதியாக இருந்தார்.
- (vi) பொது ஒழுக்கங்களின் தணிக்கை: முஹ்தாஸிப் கீழ் ஒழுக்க

விதிகளின் தணிக்கை முறை இருப்பதால் அவரே ஒழுக்க விதிகளின் தணிக்கை முறையை தலைமை தாங்குகிறார். இது மக்களின் நடத்தை ஒழுங்குபடுத்தியது, அழியாததைக் களைந்து, மத விரோத நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுத்தியவர்களை தண்டித்தது.

(vii) பீரங்கிப்படை: இது மிர் ஆட்டிஷ் அல்லது தர்ரோகா-ஐ-தொப்ஹானா தலைமையில் இருந்தது.

(viii) புலனாய்வு மற்றும் பதிவுகள்: இது தரோகவின் டக் சோளகி தலைமையில் இருந்தது.

குறிப்புகள்

2.4.6 உள்ளாட்சி நிர்வாகம்

முகலாய நிர்வாகத்தின் போது, ஒவ்வொரு சுபாவும் சர்க்கார் என்று அழைக்கப்படும் பல பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு சர்க்காரையும் பர்கானாஸ் அல்லது மஹால்களாக பிரிக்கப்பட்டது. இந்த நிலையில், அதிகாரிகள் நேரடியாக தொடர்பு கொண்டனர். பர்கானாக்களுக்கு கீழே, மவ்தாஹ் அல்லது திஹ் என்று அழைக்கப்படும் கிராமங்கள் இருந்தன. முகலாய மொழியில், ஒரு கிராமத்தில் அது சுற்றியுள்ள நிலத்தையும் உள்ளடக்கியது, எனவே, ஒவ்வொரு மவ்தாவின் எல்லையையும் தெளிவாக வரையறுத்தார். ஒரு மவ்தாவில், நக்லாஹ் என்று அழைக்கப்படும் சிறு குடைகள் இருந்தன. ஷாஜஹானின் கீழ், அவரது வாசிர் சர்க்கார் மற்றும் பர்கானாவிற்கும் இடையே உள்ள சக்லா என்ற மற்றொரு பிரிவை உருவாக்கியது, இது பல பர்கானாக்களை உள்ளடக்கியது. சர்க்கார் இருப்பினும் தொடர்ந்து இருந்தது.

கிராம நிர்வாகம்

கிராம நிர்வாகமானது, முகலாயர் காலத்தில் கிராம பஞ்சாயத்தின் கைகளில் இருந்தது. கிராம வாழ்க்கையின் அமைப்பு மற்றும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட விதிமுறைகளின் கண்காணிப்பு, சமூக நலத்திட்ட அமைப்பாக செயல்பட்ட கிராமிய பஞ்சாயத்து மூலம் பராமரிக்கப்பட்டது, இது மக்களின் நலனுக்காக வழங்கப்பட்டது. கிராமவாசிகள் மத்தியில் நிலவும் தகராறுகள் சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகளை அகற்றுவதற்கான ஒரு நீதி நிறுவனமாகவும் இது இருந்தது. இருப்பினும், பஞ்சாயத்துகளின் முடிவை எதிர்த்து மேல்முறையீடு அரசாங்கத்தின் உயர் அதிகாரிகளுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படலாம்.

2.4.7 மன்சப்டரி அமைப்பு

முகலாய நிர்வாகத்தின் போது மன்சப்டரி அமைப்பு பின்வரும் தலைவர்களின் கீழ் விவாதிக்கப்பட்டது.

1. இராணுவம் மற்றும் குடிஉரிமைக்குரிய அதிகாரிகளுக்கு மன்சாப் வழங்கப்பட்டது

இராணுவ அதிகாரிகளுக்கு மட்டுமல்ல, வருவாய் மற்றும் நீதித்துறை சேவைகளிலும் முகலாய அதிகாரிகள் அனைவருக்கும் மான்சப் வழங்கப்பட்டது. நீதிமன்றத்தின் அறிஞர்களாக இருந்தவர்கள் கூட மான்சாபின் வைத்திருந்தனர். எனவே, இரவின் கூறுகிறார், மன்சப்டரி, 'மன்சப்

குறிப்புகள்

வைத்திருப்பவர் அரசின் ஊழியர் என்ற உண்மையைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.' ஆர்.பி. கோஸ்லா ஒரு விதத்தில் மறுபடியும் கூறுகிறார், 'முகலாய அரசில் இராணுவம், ஒற்றுமை மற்றும் குடிமை நிர்வாகம் அனைத்தையும் ஒன்றாக இணைத்தனர்.

2. மன்சப்தார்களின் வகைகள் அல்லது தரம்

கி.பி 1573-1574 இல், மன்சப்தார்ஸ் பத்து தளபதிகள் இருந்து 12,000 அந்த முப்பத்தி மூன்று தரங்களாக தரவரிசையில் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பத்து முதல் 400 வரையிலான கட்டளைகளைக் கொண்டவர்கள் மன்சப்தார்ஸ் என்று அழைக்கப்பட்டனர். அதிகப்பட்சமாக, 500-2500 கட்டளையைப் பெற்றவர்கள் அமிர்ஸாக பாணியில் இருந்தனர், அதே நேரத்தில் 3000 மற்றும் அதற்கு மேல் வைத்திருந்தவர்கள் அமீர்-ஐ-ஆஸம் அல்லது உரம் என அறியப்பட்டனர். 8000-12,000 இருந்து மிக உயர்ந்த வரிசைப்படுத்தப்பட்ட தளபதிகள் அரச இரத்தத்தின் இளவரசர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்தனர். ஒரு சாதாரண அதிகாரி 7000 ஐத் தாண்டி மானஸாப் நடத்த முடியாது.

3. மன்சப்தார்களின் நியமனம்

மன்சப்தார்ஸ் தனிப்பட்ட முறையில் நியமிக்கும் பேரரசர், அவர் விரும்பியவாறே நீண்டகாலமாக மன்னாவை தக்க வைத்துக் கொள்ள முடியும். பொதுவாக, மன்சப்தார்ஸின் 8000 குடும்பங்கள் அரச குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டன.

4. மன்சப்தார்களின் பணம் மற்றும் கொடுப்பனவுகள்

முகலாய காலத்தில் வாழ்ந்த மன்சப்தார்ஸ் மிகவும் அதிக ஊதியம் பெற்றனர். அவர்கள் வழக்கமாக பணத்தில் சம்பளம் வழங்கப்பட்டது. சில நேரங்களில், ஒரு குறிப்பிட்ட ஜாகிர் வருவாய் அவர்களுக்கு சம்பளமாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

அவர்கள் தங்கள் குதிரை வீரர்களை நிர்வகிக்க வேண்டியிருந்தது மற்றும் அவர்களின் சம்பளத்திலிருந்து குதிரைகளின் செலவுகளை தீர்க்கின்றனர். அவர்கள் இராணுவத்தின் போக்குவரத்துக்கு அவசியமானவர்கள். முகலாய மன்னர்களின் சம்பளத்தைப் பற்றி பேராசிரியர் சதீஷ் சந்திரா கூறுகிறார், 'முகலாய மன்சப்தார்ஸ் மிக அழகாக பணம் சம்பாதித்தார்கள் உண்மையில், அந்த நேரத்தில்' அவர்களின் சம்பளம் அநேகமாக உலகில் மிக உயர்ந்ததாக இருந்தது. ₹5000 என்ற மன்தாப்தார், ₹28,000 - ₹30,000 இருந்து கிடைத்தது, அதில் அவர் சிப்பாய்களை பராமரிக்கவும், மற்ற கடமைகளையும் பராமரிக்க ₹16,000 செலவிடுவார். ஆயிரம் மன்சப்தார்ஸ் சுமார் ₹8000 பேரைக் கொண்டிருந்தது, இதில் 3000 பேர் இருந்தனர். அவரது கடமைகளை நிறைவேற்ற செலவிடப்பட்டுள்ளது மேலும், அந்த நாட்களில் வருமான வரி எதுவும் இல்லை. அந்த நாட்களில் ரூபாயின் வாங்கும் திறன் 1966 ல் இருந்ததைவிட அறுபது மடங்காக கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. பிரபுக்கள் தங்கள் சொந்த ஊதியத்தை பாதிப்பிற்குள்ளாகவும், போக்குவரத்துக்காகவும், தங்கள் ஜாகிர் நிர்வாகத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இருப்பதற்கும், அவர்கள் ஆடம்பரமாகவும் வாழ வழிவகுத்தனர்.

5. மன்ஸப்தார்களின் கடமை

இராணுவத் தளபதிகள் இராணுவ தளபதிகளாக அல்லது தன்னை ஒரு மன்ஸப்தார்ஸாக இருந்த சில தளபதியின் கீழ் மன்ஸப்தார்ஸ்களை போர்க்களத்திற்கு அனுப்ப முடியும். ஒரு கிளர்ச்சியை முறியடிக்கவும், புதிய பகுதியை கைப்பற்றவும் அல்லது இராணுவ மற்றும் நிர்வாக கடமைகளை செய்ய அவர்கள் அழைக்கப்படலாம். தங்கள் துருப்புக்கள் மற்றும் தங்கள் உபகரணங்கள் வாங்க சில நேரங்களில் அவர்கள் நியமனம் செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

குறிப்புகள்

6. மன்ஸப்தார்ஸ் மீது கட்டுப்பாடு

மன்ஸப்தார்ஸ்களால் ஆட்சேபிக்கப்பட்ட சவார்ஸ் அனுபவம் வாய்ந்தவை மற்றும் நன்கு ஏற்றப்பட்டவை என்பதை உறுதி செய்ய பெரும் கவனத்தை எடுத்துக் கொண்டனர். அக்பர் ஒவ்வொரு ஹார்மோனின் குறிப்பையும் (ஹீலியா) ஒரு மன்ஸப்தாரின் கீழ் வைத்து, அவர்களின் குதிரைகளை (டாக்) முத்திரை குத்துவதைத் தக்க வைத்துக் கொண்டார். ஒவ்வொரு குதிரையும் இரண்டு மதிப்பெண்கள் பெற்றன - வலதுபுற தொடையின் மீது அரசாங்க குறியீடாகவும், இடது தொடையில் மன்ஸப்தாரின் அடையாளமாகவும் இருந்தது. ஒவ்வொருபுது குதிரைவீரர்களுக்கும் தெரியாதார் இருபது குதிரைகளைப் பராமரிக்க வேண்டியிருந்தது. குதிரைகள் கவனமாக பரிசோதிக்கப்பட்டன, அராபிய மற்றும் ஈராக் இனங்களின் நல்ல தரமான குதிரைகள் மட்டுமே வேலை செய்யப்பட்டன. ஒவ்வொரு புது குதிரைவீரர்களுக்கும், மன்ஸப்தாரின் இருபது குதிரைகளைக் காப்பாற்ற வேண்டியிருந்தது. ஏனென்றால் குதிரைகள் ஓய்வெடுக்க வேண்டியிருந்தது போரின் நேரங்களில் மாற்றியமைக்க வேண்டியது அவசியம்.

7. மன்ஸப்தார்களின் தூய மற்றும் கலப்பு துருப்புகள்

முகல், பதான், ஹிந்துஸ்தானி, இஸ்லாமியர்கள், ராஜபுத்திரர்கள் — போன்ற அனைத்து குழுக்களிடமிருந்தும் விலகிச் செல்ல வேண்டும் என்ற கோரிக்கையுடன், அக்பர் பழங்குடிவாதம் மற்றும் மதச்சார்பின்மை சக்திகளை பலவீனப்படுத்த முயன்றார். மொகலாயர்களும் ராஜபுத்திர தலைவர்களும் மொகலாயர்கள் அல்லது ராஜபுதனங்களை மட்டும் தனித்தனியாகக் கொண்டிருக்க அனுமதிக்கப்பட்டனர், ஆனால் காலப்போக்கில், கலவையான கட்டுப்பாட்டு பொது விதிகளாக மாறியது.

8. ஆட்சேர்ப்பு, பதவி உயர்வு மற்றும் பணிநீக்கம்

முகலாயர் காலத்தின்போது, மன்ஸப்தார்ஸ் பேரரசரின் கைகளில் பணியமர்த்தல், பதவி உயர்வு மற்றும் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டது. மொகலாய சேவையில் சேர விருபமெனில் ஒரு நபர் பேரரசரை ஒரு மன்ஸப்தார்ஸ் மூலம் அல்லது பேரரசருக்கு அற்புதமான மீர்-பாக்ஷி மூலம் தொடர்புபடுத்தலாம். சம்பந்தப்பட்ட நபருக்கு ஒரு மன்சாப் ஒதுக்கும் வகையில் மீர் பக்ஷி பரிந்துரையை ஏற்று சக்ரவர்த்தி பெற்ற மனநிலை மற்றும் திருப்தி வரை அது இருந்தது. அவர் ஒரு மன்சாப் வழங்கப்பட்டால், 'ஹக்கிக்கட்' என்று அழைக்கப்படும் முழு பதிவும் தயாரிக்கப்பட்டது.

குறிப்புகள்

அவருக்கு மன்சப்டார்களின் பிரசங்கங்கள் பேரரசரின் கைகளில் இருந்தன. (i) ஒரு பயணத்தின் முன்னும், பின்னும்-(ii) காலியிடம் மற்றும் (iii) சில சப சந்தர்ப்பங்களில் அல்லது விழாக்களின் போது. சக்ரவர்த்தியால் எந்த நேரத்திலும் ஒரு மனாப்தார் பதவி நீக்கம் செய்யப்படலாம். முன்னாள் விசுவாச விசுவாசமாகவோ அல்லது நேர்மையற்றவராகவோ, பேரரசுக்கான தனது பயன்பாட்டை இழந்துவிட்டதாகவும் அவர் நினைத்தார்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

7. முகலாய காலத்தில் பேரரசரின் பங்கு என்ன?
8. முகலாய அரசாங்கத்தில் வக்கீலின் உரிமைகள் மற்றும் கடமைகளை பட்டியலிடுக.

2.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும்
வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. சோழர் சாம்ராஜ்யத்தில், அரசர் நிர்வாகத்தின் தலைவராக இருந்தார். அனைத்து அதிகாரங்களும் அவரது கையில் குவிந்தன. சோழர் ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் ஆட்சியாளரை அல்லது யுவராஜாவைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கும் அவர்களின் வாழ்நாளில் அவரை நிர்வாகத்துடன் தொடர்புபடுத்துவதற்கும் நடைமுறையைத் தொடங்கினர். அதனால்தான் சோழர்கள் மத்தியில் எந்தப் போரும் இல்லை.
2. சோழர் சாம்ராஜ்யத்தின் போது, மாநிலத்தின் வருவாயில் முதன்மையான ஆதாரமாக நிலவரி இருந்தது. இராஜராஜா I தனது முன்றில் ஒரு பகுதியை தனது மக்களிடமிருந்து வருவாயாக எடுத்துக் கொண்டார். இந்த வருவாய் ரொக்கமாகவும் மற்றும் பொருளாகவும் வசூலிக்கப்பட்டது. நிலம் அதன் உற்பத்தித்திறன் அடிப்படையில் பல்வேறு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது மற்றும் அது அளவிடப்பட்டது மற்றும் உண்மையான உற்பத்திக்கு வருவாய் விதிக்கப்பட்டது. வருவாயை விவசாயிகளிடமிருந்து நேரடியாகவே வசூலிக்கப்பட்டது, ஆனால் முழு கிராமத்தில் இருந்து ஒரு அலகு என சில சந்தர்ப்பங்களில். வருவாயைச் சேகரிக்கும் போது அதிகாரிகள் தீவிரத்தன்மையைக் கண்டனர்.
3. கிராமத்தின் நிர்வாகத்தில் சோழர்கள் கீழ் மகாசபை கிராமத்தில் ஒரு முக்கிய பாத்திரம் வகித்தனர். தவிர, குர்ராம், நாடு மற்றும் மண்டலம் ஆகியவற்றின் பிரதிநிதிகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அமைப்புகளும் இருந்தன. இவை அனைத்துமே நிர்வாகத்தில் உதவியது. கிராமிய மகாசபையின் உரிமைகள் மற்றும் கடமைகளால் உள்ளூர் சுயநிர்ணயத்தின் இயல்பு மதிப்பீடு செய்யப்படலாம்.
4. டெல்லி சுல்தானத்தில், மாநிலத்தின் தலைவராக இருந்த சுல்தான், மாநிலத்தின் ஒவ்வொரு துறையிலும் வரம்பற்ற அதிகாரங்களை அனுபவித்தார்.
5. டெல்லி சுல்தானகம் நிர்வாகத்தின் வசதிக்காக மாகாணங்களாக பிரிக்கப்பட்டது. அவர்கள் இக்தாஸ் என்று அழைக்கப்பட்டனர். இக்தாஸ்களின் எண்ணிக்கை சரி செய்யப்படவில்லை மற்றும் அவர்களது

நிர்வாகத்தில் சீரான தன்மை இல்லை. பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் இறுதி வரை இக்தாவை விட சிறிய நிர்வாக அலகு இருந்தது. பின்னர், இக்தாஸ் ஷிக்ட்கார்ஸின் கீழ் வைக்கப்பட்டுள்ள ஷிக்ஸ்க்குகள் என்று அழைக்கப்படும் சிறிய அலகுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது.

6. இக்தா தலைவர் வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டார், அதாவது, நயீப் சுல்தான், நாசிம், முட்கி அல்லது வாலி. இக்தாவின் இரண்டாவது வகை முட்க்திஸ் அல்லது வாலி புதிதாக சேர்க்கப்பட்ட பிரதேசத்தை சுல்தானின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவர முடியும் என்று இக்தாவின் இரண்டாவது பிரிவின் முட்கிஸ் அல்லது வாலிக்கு இன்னும் அதிக விரிவான அதிகாரங்களை வழங்கின. தென்னிந்தியாவின் துணை மாநிலங்கள், சுல்தான் ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய தெற்கின் இந்து ஆட்சியாளர்கள் உள் நிர்வாகத்தின் விஷயங்களில் சுயாதீனமாக இருந்தனர், ஆனால் ஆண்டுதோறும் சுல்தானுக்கு அஞ்சலி செலுத்தினர். சுல்தான் சாம்ராஜ்யத்தில் அனுபவித்ததைப் போலவே வலிசும் முட்க்கிளும் தங்கள் இக்தாவுடன் தொடர்புடைய அதே சக்திகளை அனுபவித்தனர்.
7. முகலாய அரசியலில், பேரரசர் உண்மையான இறையாண்மையை அனுபவித்திருந்தார், இது அவசரமற்றது மற்றும் இடைவிடாமல் இருந்தது. இந்த சாம்ராஜ்யத்திற்குள், ஒற்றுமைக்கான அடையாளமாகவும் சமாதானத்தை நிலைநாட்டியாகவும் அவர் உயர்ந்தவராக இருந்தார். அவர் அரசாங்கத்தின் அனைத்து முக்கிய நடவடிக்கைகளையும் தீவிரமாகச் செய்தார். அவர் அனைத்து உயர் அதிகாரிகளின் நியமனம் மற்றும் அகற்றப்படுவதற்கு பொறுப்பான குடிமை மற்றும் இராணுவ நிர்வாகத்தின் தலைவராக இருந்தார். அவரது முத்திரை இல்லாமல் எந்த பார்மன்ஸ் வழங்கப்பட முடியாது. அரசின் அதிகாரத்திற்கு வெளியில் கூட அரசாணை இல்லை, அரசின் செலவினங்களையும் ஆதார மூலங்களையும் தீர்மானித்தது.
8. வாக்கிகள் பொதுவாக இந்த உரிமைகள் மற்றும் கடமைகளை கொண்டிருந்தார்:
 - (i) சுபேடர்ஸ், ஃபுஜ்தார் மற்றும் திவான் ஆகியோரின் நியமனம் மற்றும் பதவி நீக்கம் பற்றி பேரரசருக்கு ஆலோசனை கூற உபதேசித்தார்.
 - (ii) ஜாக்கிரிகளை ஒதுக்கீடு தொடர்பான விஷயங்களில் அவர் பேரரசருக்கு அறிவுரை கூறினார்.
 - (iii) ஒவ்வொரு மாலை பொழுதில் அவர் பேரரசருக்கு முன்பாக எல்லா ஆவணங்களையும் அளித்தார்.
 - (iv) அவர் அரச முத்திரையை காவலில் வைத்திருந்தார்.
 - (v) மாகாணங்களிலிருந்து வரும் அனைத்து தகவல்களின் ஒரு நகலைப் பெறுவதற்கான உரிமையை அவர் பெற்றிருந்தார். திவானின் அனைத்து ஆவணங்களின் நகலும் அவரிடம் வர வேண்டும்.
 - (vi) அவரது முத்திரை மற்றும் கையெழுத்துக்கள் அனைத்தும் நியமனக் கடிதங்களில் தேவைப்பட்டன. அவர் இசைக்குமுனைக்

குறிப்புகள்

2.6 சுருக்கம்

குறிப்புகள்

- சோழர் மன்னர் உயர் ஒலிப்பதிவுப் பட்டங்களைப் பெற்றார். தஞ்சாவூர், கங்கைகொண்டா சோழபுரம், முதிக்கொண்டன் மற்றும் காஞ்சி பல்வேறு காலங்களில் பல்வேறு சோழர் சாம்ராஜ்யங்களின் பல்வேறு தலைநகரங்களாக இருந்தன. சோழர் சாம்ராஜ்யம் விரிவான மற்றும் வளமானதாக இருந்ததால் ஆட்சியாளர்கள் உயர்ந்த அதிகாரங்களையும் கௌரவத்தையும் அனுபவித்தனர். ராஜ்யங்களின் தெய்வீக தோற்றத்தை அவர்கள் நம்பினர் என்று குறிப்பிட்டுள்ள பல கோவில்களில் அரசர்களும் அவர்களுடைய மனைவிகளும் இருந்தனர்.
- மாநில வருவாயின் முதன்மை ஆதாரம் நில வருவாய் ஆகும். இராஜராஜான் தனது மூன்றில் ஒரு பகுதியை தனது மக்களிடமிருந்து காணி வருவாயாக எடுத்துக் கொண்டார். இந்த வருவாய் ரொக்கமாகவும் மற்றும் பொருளாகவும் வசூலிக்கப்பட்டது. நிலம் அதன் உற்பத்தித்திறன் அடிப்படையில் பல்வேறு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது மற்றும் அது அளவிடப்பட்டது மற்றும் உண்மையான உற்பத்திக்கு வருவாய் விதிக்கப்பட்டது.
- உள்ளூர் சுயநிர்ணய அமைப்பு ஏற்பாடு சோழர்களின் நிர்வாகத்தின் அடிப்படை அம்சமாக கருதப்படுகிறது. வடக்கில் வேறு எந்த ஆளும் வம்சமும் இல்லை சோழர்கள் நிர்வாகத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளில் உள்ளூர் சுயநிர்ணய உரிமைக்கு தெற்கே இத்தகைய விரிவான ஏற்பாடு இருந்தது. மகாசபை கிராமத்தின் நிர்வாகத்தில் ஒரு முக்கிய பங்கு வகித்தார்.
- டெல்லி சுல்தானகத்தில் சுல்தான், அவரது வலிமையின் படி, ஒரு சக்திவாய்ந்த எதிரி என கருதப்படுகிறார். சுல்தான் மாநிலத்தின் முழுமையான தலைவராகவும், அவருக்குள் உள்ள அனைத்து சட்டமன்ற, நிர்வாக மற்றும் நீதித்துறை அதிகாரங்களும் இருந்தன. அவர் இராணுவத்தின் உயர்ந்த தளபதியாகவும் இருந்தார். மாநிலத்தின் அனைத்து மந்திரிகள், பிரமுகர்கள் மற்றும் பிற அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டனர், அவரை பதவி நீக்கம் செய்து நிராகரித்தனர். அவரது இந்த உத்தரவு அவரது மாநிலத்தில் சட்டமாக இருந்தது.
- முகலாய ஆட்சி முறையில், பேரரசர் உண்மையான இறையாண்மையை அனுபவித்திருந்தார், இது அவநம்பிக்க முடியாத மற்றும் தனிமைப்படுத்த முடியாதது. இந்த சாம்ராஜ்யத்திற்குள், ஒற்றுமைக்கான அடையாளமாகவும் சமாதானத்தை நிலைநாட்டியாகவும் அவர் உயர்ந்தவராக இருந்தார். அவர் அரசாங்கத்தின் அனைத்து முக்கிய நடவடிக்கைகளையும் தீவிரமாகச் செய்தார். அவர் அனைத்து உயர் அதிகாரிகளின் நியமனம் மற்றும் அகற்றப்படுவதற்கு பொறுப்பான குடிமை மற்றும் இராணுவ நிர்வாகத்தின் தலைவராக இருந்தார்.

குறிப்புகள்

- பேரரசர்கள் சில முக்கிய அதிகாரிகளுக்கு உதவ இருந்தபோதிலும், அவர்கள் எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும், நவீன நாள் அமைச்சர்கள் குழு எந்தவிதமான ஒற்றுமையையும் காட்டவில்லை. இந்த அதிகாரிகள் எப்போதும் வாசிர மற்றும் திவான் ஆகியோரை உள்ளடக்கியிருந்தனர், மற்றும் அதிகாரிகளின் பலம் பேரரசரால் பிரத்தியேகமாக நிரணயிக்கப்பட்டது.
- வாசிர அல்லது திவான் வருவாய் துறை தலைவராக இருந்தார். நியமிக்கப்படாத அல்லது வக்கீல் இல்லாவிட்டால், அவரது படைப்புகள் அனைத்துமே வாசிரால் நிகழ்த்தப்படும். வாரிசின் அலுவலகம் வருவாய்த் தாள்களைக் கொண்டது, மற்றும் மாகாணங்களிலிருந்தும் இராணுவத்தினரிடமிருந்தும் துருப்புக்களை அனுப்பியது.
- கியஜி-உல்-குசாட் பேரரசருக்கு அடுத்தது மிக உயர்ந்த நீதித்துறை அதிகாரியாக இருந்தார். அவர் நியாயமான முறையான மற்றும் திறமையான நிர்வாகத்திற்கான பொறுப்பாளியாக இருந்தார். மாகாண கியஜிஸ் அவரை நியமித்தார். ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும், மாவட்டம் மற்றும் நகரம், வழக்குகளின் முடிவுகளைத் தீர்மானித்த கியஜிஸ்கள் இருந்தன.
- அனைத்து மன்சப்டார்ஸ் நியமனம் ஆட்சியாளரின் கைகளில் முற்றிலுமாக இருந்தது. அவர் மன்சபஸ்களை அவர்களுக்கு வழங்கினார் அல்லது அவற்றின் சுதந்திரமான விருப்பத்திற்கு அவர்களை விலக்கிவிட்டார். நியமன உத்தரவுகளை உயர் திவான் வெளியிட்டது. மன்னர் எல்லா நிர்வாக அதிகாரங்களுக்கும் ஆதாரமாக இருந்தார், அவரது நியமனம் மற்றும் நீக்கம் ஆகியவற்றின் மூலம், அவர் நிர்வாக இயந்திரத்தின் மீது கட்டுப்பாட்டை வைத்திருந்தார்.
- முகலாய ஆட்சியின் கீழ் வருவாய் நிர்வாகம் வாசிர கீழ் இருந்தது. பல்வேறு முகலாய பேரரசர்கள் திவான் மற்றும் வாசிர என்ற பெயர்ச்சொல் பெயரளவில் பயன்படுத்தப்பட்டது. உதாரணமாக, அக்பர் பதவிக்கு திவானை முன்வைத்தார், அதே நேரத்தில் ஜஹாங்கிர் அதை வாசிர என்று மாற்றினார்.

2.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- குராம்: சோழர் காலத்தில் 'குராம்' கிராமங்களில் ஒன்றாகும்.
- கராஜ்: இது இஸ்லாமியர் அல்லாதவர்களிடமிருந்து விதிக்கப்பட்ட ஒரு நில வரி மற்றும் உற்பத்திகளில் 1/3 முதல் 1/2 வரை இருந்தது.
- ஃபார்மன்: ஒரு ஓரியண்டல் இறையாண்மையின் ஆணை, ஒரு மானியம் அல்லது அனுமதி.
- முஹ்தாஸிப்: ஒழுக்க விதிகளின் தணிக்கை முறையின் தலைமையாக இருப்பதால் அவரே ஒழுக்க விதிகளின் தணிக்கையாகும்.

2.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறிப்புகள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. சோழர் சாம்ராஜ்யத்தில் மத்திய மற்றும் மாகாண நிர்வாகத்தை சுருக்கமாகக் கலந்துரையாடுக.
2. சோழர் வம்சத்தில் நிர்வாகப் பிரிவுகள் பற்றி சிறு குறிப்பு வரைக.
3. சோழர் காலத்தில் மகாசபனின் பாத்திரத்தைப் பற்றி விவாதிக்க.
4. டெல்லி சுல்தானின் காலத்தில் அடுத்தடுத்து வரும் கொள்கையில் ஒரு சுருக்கமான குறிப்பை எழுதுக.
5. டெல்லி சுல்தானில் வாசிரின் பங்கை விவரிக்க.
6. முகலாய காலத்தில் மான்சப்டர்களின் பங்கை சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுக.
7. முகலாய நிர்வாகத்தில் ஒரு மிர் பக்ஷியின் பாத்திரங்களில் ஒரு சுருக்கமான குறிப்பை எழுதுக.

நெடு விடை வினாக்கள்

1. சோழர் வம்சத்தின் கீழ் உள்ளூர் சுயநிர்ணய உரிமைப் பங்கைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
2. சோழர் காலத்தின்போது சமூக நிலைமையை ஆராய்ந்து பார்க்கவும்.
3. "சோழர் சாம்ராஜ்யம் ஒரு பரந்த செழிப்பை அனுபவித்தது." இந்த அறிக்கையை தொடர்புடைய குறிப்புகளுடன் ஆய்வு செய்க.
4. டெல்லி சுல்தானில் சுல்தானின் முழுமையான அதிகாரத்தைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
5. டெல்லி சுல்தானியின் பங்கு பற்றி ஆராய்க.
6. காலப்போக்கில் பல்வேறு சமூக-பொருளாதார மாற்றங்களைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
7. டெல்லி சுல்தானில் வரி விதிப்புகளை ஆய்வு செய்க.
8. முகலாய காலத்தில் நிர்வாகத்தின் விரிவான பகுப்பாய்வு ஒன்றை எழுதுக.
9. முகலாய நிர்வாகத்தின் தலைமைத் துறையின் செயல்பாடுகளை ஆராய்ந்து பார்க்கவும்.

2.9 மேலும் படிக்க

அரோரா, ரமேஷ் கே. மற்றும் ரஜினி கோயல். 1997. இந்திய பொது நிர்வாகம்: நிறுவனங்கள் மற்றும் சிக்கல்கள். புது டெல்லி: விஷ்வா வெளியீடுகள்.
அரோரா, ரமேஷ் கே மற்றும் சங்கீதா சர்மா (பதி). 1992. ஒப்பீட்டு மற்றும் மேம்பாட்டு நிர்வாகம். ஜெய்ப்பூர்: அரியான்ட் வெளியீடுகள்.

பார்த்வால், சி.பீ. (பதி.) 1993. இந்தியாவில் பொது நிர்வாகம். புது டெல்லி: ஆஷிஷ் வெளியீடுகள்.

தாஸ், எஸ்.கே. 1998. சிவில் சேவை சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் கட்டமைப்பு சீரமைப்பு. புது டெல்லி: ஆக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழக பதிப்பகம்.

டெப்ராமி, பைபெக் (பதி.). 2004. அரசாங்கத்தை மேம்படுத்துவதற்கான நிகழ்ச்சிநிரல். புது டெல்லி: கல்வி அறக்கட்டளை.

ஹால்டிபூர், ஆர்.என். 1997. பொது நிர்வாகம்: பிரதிபலிப்புகள் மற்றும் ஆராய்ச்சிகள். புது டெல்லி: கனிஷ்கா.

ஜெயின், எல்.சி. (பதி.). 2005. அதிகாரத்துவம் மற்றும் உள்ளூர் ஆட்சி. புது டெல்லி: ஓரியண்ட் லாங்மேன்.

ஜெயின், ஆர்.பீ 2001. பொது நிர்வாகத்தில் இந்தியா, 21 வது நாற்றாண்டு நல்ல ஆட்சிக்கு சவால்கள். புது டெல்லி: ஆழமான மற்றும் ஆழமான வெளியீடுகள்.

மகேஸ்வரி, ஸ்ரீராம். 1985. இந்தியாவில் கிராமப்புற மேம்பாடு. புது டெல்லி: முனிவர் வெளியீடுகள்.

சோழர் ஆட்சி காலம், டெல்லி
சுல்தான் மற்றும் முகலாய
ஆட்சி காலம்

குறிப்புகள்

அலகு 3 1858 வரை பிரிட்டிஷரின் கீழ் நிர்வாகம்

குறிப்புகள்

அமைப்பு

- 3.0 அறிமுகம்
- 3.1 நோக்கங்கள்
- 3.2 ஒழுங்குமுறை சட்டம், 1773
 - 3.2.1 பிரதான ஏற்பாடுகள்
 - 3.2.2 சட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்
 - 3.2.3 ஒழுங்குமுறை சட்டத்தின் குறைபாடுகள்
- 3.3 நிர்வாகத்தின் இயல்புகள்
 - 3.3.1 அரசாங்கத்தின் காலனித்துவ அமைப்பின் தோற்றம்
- 3.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 3.5 சுருக்கம்
- 3.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 3.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 3.8 மேலும் படிக்க

3.0 அறிமுகம்

முகலாயர்களுக்குப் பிறகு பிரிட்டிஷர் இந்தியாவின் ஆட்சியாளர்களாக மாறியது. பாராளுமன்ற கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இந்தியாவில் அதன் நிர்வாகத்தை மேம்படுத்துவதற்காக பிரிட்டிஷர் பாராளுமன்றம் ஒழுங்குமுறை சட்டம், 1773யை நிறைவேற்றியது. இங்கிலாந்தில் நிறுவனத்தின் அரசியலமைப்பில் உள்ளார்ந்த சிக்கல்களை அகற்றுவதற்கான முதல் பிரதான நடவடிக்கையாக இது இருந்தது.

அரசாங்கத்தின் காலனித்துவ கட்டமைப்பில் இராணுவம், காவல்துறை மற்றும் நீதித்துறை ஆகியவை இருந்தன. இந்திய துருப்புகள் இராணுவத்தின் பெரும்பகுதியை உருவாக்கின. ஒழுங்குமுறை சட்டத்தின் விதிகளின் கீழ் 1774 ஆம் ஆண்டில் கல்கத்தாவில் உச்ச நீதிமன்றம் நிறுவப்பட்டது, அது ஆங்கில சட்டத்தை நிர்வகித்தது, ஆனால் அதன் அதிகார எல்லை வரையறுக்கப்படவில்லை. இருப்பினும், இது 1781 ஆம் சட்டத்தின் மூலம் ஆங்கிலேய மக்களுக்கு ஆங்கில சட்டத்தை தடை செய்ததோடு, நீதிமன்ற நீதிபதிகளை வரையறுத்தது. 1793 ஆம் ஆண்டில் கார்ன்வால்ஸ் நிரந்தர குடியேற்ற முறையைத் தொடங்கினார், அதில் சர் ஜான் ஷொராஸ் ஆதரிக்கப்பட்டது. இந்த அமைப்பின் கீழ், நிலத்தை ஜமீன்தார் அல்லது நில உரிமையாளர் நடத்தி, நிறுவனத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு வருவாய் வழங்கினார்.

பிரிட்டிஷர் அரசாங்கம் நிறுவனத்தின் விவகாரங்களைக் கையாளுவதற்கு இயற்றப்பட்ட ஒழுங்குமுறை சட்டம் 1773ன் பல்வேறு விதிமுறை அம்சங்கள் மற்றும் குறைபாடுகளை பகுப்பாய்வு செய்வது இந்த அலகின் நோக்கமாகும். இது நிர்வாகத்தின் தன்மை பற்றிய பல்வேறு அம்சங்களையும் விளக்குகிறது.

குறிப்புகள்

3.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- ஒழுங்குமுறைச் சட்டம் 1773 இன் சட்டத்திற்கு வழிவகுத்த காரணங்கள் கண்டறிய முடியும்.
- ஒழுங்குமுறைச் சட்டத்தில் அம்சங்கள் மற்றும் குறைபாடுகளை விளக்க முடியும்.
- அரசாங்கத்தின் காலனித்துவ கட்டமைப்பின் வெளிப்பாடு பற்றி விவாதிக்க முடியும்.
- வருவாய் அமைப்பு நிறுவனத்தின் ஆட்சி குறித்து விவாதிக்க முடியும்
- கார்ன்வால்ஸ் நிர்ந்தர தீர்வு முறையை விளக்க முடியும்.

3.2 ஒழுங்குமுறை சட்டம், 1773

பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் 1773ஆம் ஆண்டு ஒழுங்குமுறை சட்டம் மூலம் கிழக்கு இந்திய நிர்வாக விவகாரங்களை இயக்கியது. குறிப்பாக இந்த நோக்கத்திற்காக சேவை செய்ய தொடங்கப்பட்டது. வாரன் அவசரகாலமாக பெங்களூரில் கவர்னர் ஜெனரலாக நியமிக்கப்பட்டார் நான்கு உறுப்பினர்களைக் கொண்ட நிர்வாகக் குழுவால் உதவியளிக்க நேர்ந்தது.

ஆளுநர் பொதுச்சபை அதிகாரத்தை ஒழுங்குபடுத்துதல் மற்றும் கூட்டாண்மை அரசாங்கத்தை ஸ்தாபிப்பதற்கான விதிமுறைகளை ஒழுங்குபடுத்துதல் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகளை உருவாக்குதல். இச்சட்டத்தின் மூலம் அவசரகாலமாக வர்த்தக நிறுவனத்தை ஒரு நிர்வாக அமைப்பாக மாற்ற முடிந்தது, அது இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தின் அடிப்படையை உருவாக்கியது.

3.2.1 பிரதான ஏற்பாடுகள்

ஒழுங்குமுறைச் சட்டம், 1773ன் முக்கிய குறிப்புகள் பின்வருமாறு பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன:

- இங்கிலாந்து மன்னர் கிழக்கு இந்திய நிர்வாகம் பொறுப்பாளராக இருந்தார். நிறுவனத்தின் உயர் அதிகாரிகள், நீதிபதிகள் மற்றும் இயக்குநர்கள் நீதிமன்றத்தில் உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டனர்.
- உரிமையாளர்களின் நீதிமன்றத்தில் வாக்குரிமை பெற தகுதியுடைய தொகை £500 முதல் £1000 வரை அதிகரித்தது.
- ஆண்டுதோறும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இயக்குநர்கள் நான்கு வருடங்களாக பதவி வகிக்க வேண்டியிருந்தது, மேலும் நான்காண்டுகளில் ஆண்டுதோறும் மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.
- தலைமை நீதிபதியும் மூன்று நீதிபதிகள் கொண்ட உச்ச நீதிமன்றமும் வங்காளத்தில் நிறுவப்பட்டது. ஆளுநர் மற்றும் அவருடைய சபை உறுப்பினர்கள் தவிர, நிறுவன ஆதிக்கங்களில் உள்ள அனைத்து பிரிட்டிஷ் சட்டங்களுக்கும் மேலாக குற்றவியல், கடற்படை மற்றும் திருச்சபை அதிகார வரம்பை உள்ளடக்கியது.

- ஆளுநர் மற்றும் அவரது நான்கு கலந்துரையாளர்கள் குற்றவியல் மற்றும் இராணுவ விவகாரங்களை கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் ஐந்து ஆண்டுகளாக பதவி வகிப்பார்கள், அவர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் அவர்கள் இயக்குனர்களின் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதன் மூலம் மட்டுமே ஆட்சியாளரால் நீக்கப்படுவர்.
- ஆட்சி குழுவில் பெரும்பான்மையினரின் முடிவை ஆளுநரால் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. வாக்கெடுப்பு இருந்தபோதிலும் அது பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.
- போர் மற்றும் சமாதான விஷயங்களில், கவர்னர் முடிவு, மெட்ராஸ் மற்றும் பாம்பேவின் ஆளுநர்களால் வெளிப்படுத்திய கருத்துகளுக்கு மேலானதாக கருதப்பட்டது. அதிகாரிகள் சிறந்த தகுதி காட்டியிருந்தால் சம்பளம் அதிகரிக்கப்பட்டது. நிறுவனத்தின் ஊழியர்கள் பரிசுகளை அல்லது லஞ்சம் வாங்க மற்றும் தனியார் வர்த்தகத்தில் ஈடுபடுத்த அனுமதி இல்லை.
- உள்துறை செயலாளரின் முன் அனுமதியுடன் மட்டுமே கவர்னர் ஆட்சி குழு விதிகளை உருவாக்க முடியும்.
- ஆளுநரின் ஆட்சிக்குழுவில் விதிகள், மற்றும் ஒழுங்குமுறைகளை வழங்குவதற்கான உரிமையைக் கொண்டிருந்தது, அவை உச்சநீதிமன்றத்தில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டியிருந்தன.

குறிப்புகள்

3.2.2 சட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்

இந்த சட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள் பின்வருமாறு:

- இந்திய பிராந்தியங்களின் நிர்வாகம் ஊழியர்களின் நபர் அல்ல என்பதை அது தெளிவாக்கியது. பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் திருத்தங்களைச் செய்ய அதிகாரம் பெற்றது.
- இந்த சட்டம் இந்தியாவில் பிராந்திய ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் நிர்வாக மையப்படுத்தலின் போக்கைத் துவக்கியது.
- நிறுவனத்தால் எடுக்கப்பட்ட நிர்வாக முடிவை பாராளுமன்ற கட்டுப்பாட்டின் ஒரு செயல்முறையாக இது துவங்கியது.
- ஒரு உச்ச நீதிமன்றத்தின் நீதிபதி, தலைமை நீதிபதி மற்றும் மூன்று உறுப்பினர்களை உள்ளடக்கியது. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்கான உரிமத்தை இந்த நிறுவனத்தின் உள் விவகாரங்களில் சொல்ல வேண்டும்.
- பொது ஆளுநருக்கு உதவ நான்கு உறுப்பினர்கள் கொண்ட குழு உருவாக்கப்பட்டது. இந்த உறுப்பினர்கள் ஐந்து ஆண்டுகளாக பதவி வகித்திருந்தாலும், அவர்கள் பிரிட்டிஷ் அரசால் மட்டுமே நீக்கப்பட முடியும்.
- பிரிட்டிஷ் பிராந்தியங்களின் குற்றவியல், அரசு ஒழுங்குமுறைகளை ஒழுங்குபடுத்தவும், வெளியிடவும் உச்சநீதிமன்றத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

குறிப்புகள்

- வங்காள மாகாணம் மற்ற மாகாணத்தைவிட மேலானதாக காணப்பட்டது, மேலும் வங்காள ஆளுநராக, பொது ஆளுநர் நியமிக்கப்பட்டார். ஆளுநர்கள், சென்னை மற்றும் பம்பாய் ஆகிய சபைகள், ஆளுநர் மற்றும் மற்றும் வங்காள சபை கொண்டு வந்த தீர்மானங்களை பின்பற்ற வேண்டியிருந்தது.

3.2.3 ஒழுங்குமுறைச் சட்டத்தின் குறைபாடுகள்

177 ஒழுங்குமுறை சட்டத்தின் குறைபாடுகள் கீழே விவரிக்கப்பட்டுள்ளன:

- ஆளுநருக்கு எந்தவிதமான தடையுரிமை அதிகாரமும் இல்லை. அவசரகாலமாக தனது ஆட்சி குழுவோடு அடிக்கடி போராட வேண்டியிருந்தது, அவர்கள் பெரும்பான்மை வாக்களிப்பதன் மூலம் தங்கள் முடிவை எளிதாக சுமத்த முடியும்.
- உச்சநீதிமன்ற அதிகார எல்லை, பேரவையில் பொது ஆளுநர் உடனான அதன் தொடர்பு குறிப்பிடப்படவில்லை.
- மெட்ராஸ் மற்றும் பாம்பே ஆகியவற்றின் தலைவர்கள் பெரும்பாலும் பொது ஆளுநர் மற்றும் வங்காள சபையின் ஆலோசனை இல்லாமல் போரை அறிவித்தனர். மராத்தா மற்றும் ஹைதர் அலி, பாம்பே அரசு மற்றும் மெட்ராஸ் அரசின் ஆலோசனை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தங்கள் சொந்த முடிவைத் தீர்மானிக்க முடிவு செய்தனர்.
- இந்திய ஆலோசனை ஆளுநரால் அனுப்பிய அறிக்கைகள் தீவிரமாக கருதப்படவில்லை, முறையாக பகுப்பாய்வு செய்யப்படவில்லை.
- இயக்குநர்கள் நீதிமன்றம் 'அதிக அல்லது குறைவான நிரந்தர தன்னலக்குழு' மேலும் உரிமையாளர்களின் நீதிமன்றம் தார்மீக அடிப்படையில் அடிப்படையிலிருந்து எந்தவொரு ஆய்வுக்கும் விதிவிலக்காக இருந்துள்ளது. இந்த சலுகைகள், சதித்திட்டங்களில் கலந்து கொள்ளவும் உள்நாட்டில் பாதிக்கப்படும் பிரிவுகளை உருவாக்கவும் அவர்களுக்கு அனுமதி அளித்தன.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. ஒழுங்குமுறை சட்டம், 1773, ஏன் இயற்றப்பட்டது?
2. ஒழுங்குமுறைச் சட்டத்தின் முக்கிய ஏற்பாட்டை பட்டியலிடுங்கள்.

3.3 நிர்வாகத்தின் இயல்புகள்

வாரன் அவசரகாலமாக இந்திய மாநிலங்களை பொறுத்தவரையில் ஒரு திட்டவட்டமான கொள்கையை உருவாக்கவில்லை, அவை வங்காளம், பீகார், ஒரிசா ஆகியவற்றின் பாதுகாப்பிற்காக முதல் தடவையாக பயன்படுத்தப்பட்டன. உண்மையில், இந்தியாவின் மாநிலங்களுக்கு நிர்வாகத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட கொள்கையை உருவாக்கிய லார்ட் வெல்லஸ்லி ஆவார்.

ஒரு துணைநடவடிக்கை என்பது ஒரு நடைமுறையில் உள்ள நாட்டிற்கும் இடையிலான ஒரு உடன்படிக்கையாகும். 1798ல் இருந்து 1805 வரை பிரிட்டிஷ் பொது ஆளுநர் லார்ட் வெல்லஸ்லியால் துணை கூட்டணியின் கொள்கை தொடங்கப்பட்டது. அவருடைய ஆளுநரின் தொடக்கத்திற்கு அருகில், வெல்லஸ்லி சுதேச அரசுகளில் தலையிடாத ஒரு ஆட்சியை நடைமுறைப்படுத்தினார். எனினும், அவர் துணை கூட்டு ஒப்பந்தங்களை உருவாக்கும் கொள்கையை எடுத்துக் கொண்டார். இந்த புத்தகத்தில் அலகு 4ல் இது விரிவாக விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது.

குறிப்புகள்

லாப்சின் கோட்பாடு

1848 மற்றும் 1856ஆம் ஆண்டுகளுக்கு இடையில் இந்தியாவின் கவர்னர் ஜெனரலாக இருந்த டால்ஹௌசி உருவாக்கிய ஒரு கைப்பற்றியக் கொள்கை லாப்சின் கோட்பாடாக இருந்தது. இந்த கோட்பாட்டின் படி, பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய நிர்வாகத்தின் நேரடி அதிகாரத்தில் (மேலாதிக்கம்) உள்ள எந்தவொரு அரசு அல்லது மாகாணம், (துணைக் கண்டத்தில் மத்திய காலனித்துவ அதிகாரம்) ஆட்சியாளர் முற்றிலும் திறமையற்றவர் அல்லது நேரடியான வாரிசு இல்லாமல் இறந்துவிட்டார் என்றால், பிரிட்டிஷ் துணை அமைப்பின் கீழ் சார்ந்த பிரதேசமாக, பிரிட்டிஷ் துணை அமைப்பு முறையின் கீழ் சார்ந்த நிலப்பகுதி தவிர்க்க முடியாமல் எடுக்கப்படும். இந்த புத்தகத்தில் அலகு 4ல் இதுபற்றி விரிவாக கூறப்பட்டுள்ளது.

3.3.1 அரசாங்கத்தின் காலனித்துவ அமைப்பின் தோற்றம்

அரசாங்கத்தின் காலனித்துவ கட்டமைப்பில் இராணுவம், காவல் மற்றும் நீதித்துறை ஆகியவை இருந்தன. இந்த கட்டமைப்பை விரிவாக படிப்போம்.

1. குடிமைப் பணி

இது கிழக்கிந்திய நிர்வாகத்தின் இயக்குனர்கள் அல்லது பிரிட்டிஷ் ஆட்சி அல்ல என்று பல வரலாற்றுசிரியர்கள் கூறி வருகின்றனர். ஆனால், குடிமை வழியாக செயல்படும் ஆளுநர்-தளபதி இந்தியாவை ஆளுகின்றனர்.

கார்ன்வாலிஸ் நிறுவனத்தின் குடிமை பணியின் அடித்தளத்தை அமைத்தார். 1793ஆம் ஆண்டின் சார்ட்டர் சட்டம் அனைத்து உயர் அலுவலகங்களிடமிருந்தும் இந்தியர்களை விலக்கிக் கொண்டதுடன், நிறுவனத்தின் ஊழியர்களிடம் £500க்கும் மேற்பட்ட மதிப்புள்ள அனைத்து பதிவர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டது. முன்னதாக நிறுவனத்தின் ஊழியர்கள் மோசமான ஊதியம் மற்றும் ஊழல் செய்தனர். ஆனால் இப்போது கார்ன்வால்ஸ் தாராள நலன்கள் மற்றும் உயர் பதவிகளுக்கு பதவி உயர்வுகளை வழங்கினார். இவ்வாறு, சேவை உயர்ந்த கடமையினை அடைந்தது. நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் மார்க்.பால், எல்பின்ஸ்டோன், மால்கம் மற்றும் லாரன்ஸ் போன்ற உயர்ந்த பதவியில் இருந்த பொது ஊழியர்கள் இருந்தனர்.

பொது ஆளுநர் பிரிவில் இந்தியாவின் பிரிட்டிஷ் குடிமைப் பணி வரலாற்றில் வெல்லஸ்லி பிரபு ஒரு முக்கியமான மைல்கல் ஆகும். வெல்லஸ்லே இந்த முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்தார். இந்தியாவில் உள்ள

குறிப்புகள்

போது ஊழியர்களுக்கு போதுமான பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். அரசு ஊழியர்களின் கல்வியானது ஒரு கல்வையான தன்மையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று வெல்லஸ்லி பரிந்துரைத்தார், அதன் அடித்தளங்கள் இங்கிலாந்தில் நியாயமாக தீட்டப்பட வேண்டும், மேலும் இந்தியாவில் கட்டட நிர்மாணம் முடிக்கப்பட வேண்டும். 1800 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 18 ஆம் தேதி வெல்லஸ்லேயின் கட்டளையால், கல்கத்தாவில் கோட்டை வில்லியம் கல்லூரி நிறுவப்பட்டது. நிறுவனத்தின் போது ஊழியர்களுக்கு தாராளவாத கலை சட்டம் மற்றும் மொழி ஆகியவற்றில் சிறப்பு பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். ஜி.ஹார் பார்லோ, ஜே. எச். ஹாரிங்டன், எச். டி. கோல்புரூக், லெப்டினென்ட் ஜான் பெயில்லி, பிரான்சிஸ் கிளாட்விச், ரெவ். புச்சானன் மற்றும் ரெவ். டபிள்யூ கேரி சேரம்போர் ஆகியோர் இந்த கல்லூரியில் பயின்றவர்கள். 1801 மற்றும் 1805க்கு இடையில், கோட்டை வில்லியம் கல்லூரி மிகப்பெரிய விரிவாக்கத்தைக் கண்டது, கிழக்கின் பல்கலைக்கழகத்தின் வெல்லஸ்லியின் விருப்பம் ஒரு பெரிய பகுதிக்கு வந்துவிட்டது என்று கூறலாம். கல்லூரி, பல்வேறு மொழிகளில் அகராதிகள் தொகுக்கப்பட்டிருந்த மொழியியல் ஆராய்ச்சி மையமாக இருந்தது. ஆரம்பத்தில், சார்லஸ் மெட்காபெல், வில்லியம் பெய்லி, வில்லியம் மார்ட்டின், வில்லியம் பிரிட், ஜான் டிக்ஸ்பி, தாமஸ் பாரெஸ்டெக் மற்றும் பலர் கோட்டை வில்லியம் கல்லூரியில் வகுப்புகள் நடத்தினர். அவர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் முறையான கல்வியைக் பெற ஆறு அல்லது ஏழு வருடங்கள் இருந்தனர், அவை தரவுகளை ஒழுங்கமைக்கவும் அரசாங்கத்திற்கு கொள்கைகளை உருவாக்கவும் உதவியது.

பிரபு மைட்டோ (1807-13) பணக்கார விருதுகளை வழங்குவதில் வெல்லஸ்லியின் கொள்கை மற்றும் அரசாங்கத்தின் பொறுப்பான பதவிகளின் வாக்குறுதியையும் பின்தொடர்ந்தார். இந்த காலக்கட்டத்தில் கோட்டை வில்லியம் கல்லூரியில் பட்டம் பெற்ற சிறந்த மாணவர்கள் சிலர் ஹென்றி பிரின்செப், ஹோல்ட் மெக்கன்சி, ஜேம்ஸ் சதர்லாண்ட் மற்றும் ஆண்ட்ரூ ஸ்ரீர்லிங் ஆகியோராவர். பெர்சிய வில்லியம் கல்லூரியின் பெர்சியத் துறையானது, மிகவும் திறமையான மாணவர்களைக் கொண்டது. அவர்களில் சிலர் பல்வேறு நகரங்களில் வசிக்கின்றனர். 1811 முதல் 1819 வரை டெல்லி குடியிருப்பாளராகவும், 1820 முதல் 1825 வரை ஹைதராபாத் குடியிருப்பாளராகவும் மெட்கால்ப் பணியாற்றினார். குறிப்பிடத்தக்க வகையில், எட்டு ஆண்டுகளில் டெல்லியில், மரண தண்டனை வழக்கு இல்லை. 1812ம் ஆண்டில் அடிமைத்தனத்தை ஒழிப்பதில் அவர் கருவியாக இருந்தார். எனினும், கோட்டை வில்லியம் கல்லூரியில் பயிற்சியும் பிரிட்டிஷ் இளைஞர்களை "இந்தியமயமாக்கல்" என்று உணர்ந்தபோது ஒரு சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நிறுத்தப்பட்டது. சார்லஸ் கிரான்ட், கிழக்கிந்தியரிடமிருந்து இந்தியாவிற்கு அனுப்பும் முன்னர் இங்கிலாந்தில் சிறுவர்களை வளர்த்துக் கொள்ளக்கூடிய கேம்பிரிட்ஜ் மதகுருமார்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையில் இருந்தார். 1806ஆம் ஆண்டில், லண்டன் அருகிலுள்ள ஹெயில்பரி என்ற இடத்தில் கல்லூரி நிறுவப்பட்டது. இங்கே, கிழக்கில் சேவைக்காக நியமிக்கப்பட்ட இளம் உத்தியோகத்தர்கள் இரண்டு வருடங்களுக்கு பயிற்சி பெற்றனர். போட்டியிடும் குற்றவியல் நீதித் தேர்வு அறிமுகம் செய்யப்படும் வரை வேறு எந்த திட்டமும் செய்யப்படவில்லை.

ஹைலேய்பரி கல்லூரி ஆரம்பத்தில் பல காரணங்களுக்காக தணிக்கை செய்யப்பட்டது. 1813 ஆம் ஆண்டில், இந்தியாவின் புகழ்பெற்ற உரையில்,

லார்ட் கிரென்வில், இந்தியாவின் எதிர்கால நிர்வாகிகளுக்கு ஆங்கிலம் தேசிய வாழ்க்கையின் பிரதான நிரோட்டத்தில் இருந்து வெட்டுக்களைக் கொடுப்பதற்காக நிறுவனத்தை விமர்சித்தார். மேலும், ஆங்கில இலக்கியத்திற்கு அப்பட்டமான முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டதாக கருதப்பட்டது. சார்லஸ் கிரான்ட் இந்த விமர்சனங்களை மறுத்து, ஹைலேபரி-யிலிருந்து பட்டம் பெற்றவர்கள் நிறுவனத்தின் நல்ல குடிமக்கள் மற்றும் அறிவொளி தேசபக்தர்கள் என்று வலியுறுத்தினார். பெரிய பகுதிகள் இருக்கும்போது ஆயுதங்களை கைப்பற்ற வேண்டும் என்று 1819ல் அவர் கூறினார், அவர்களது சரியான நிர்வாகம், கொள்கைகளை, திறமைகள் மற்றும் அரச ஊழியர்களின் ஆர்வத்தை சார்ந்து இருக்க வேண்டும். 1833 ஆம் ஆண்டின் சார்ட்டர் சட்டம் அரச ஊழியர்களை நியமிக்கும் போட்டியின் கொள்கையை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டியது. ஆனால் வேட்பாளர்களைத் தேர்வு செய்ய போட்டிப் தேர்வு நடத்துவதற்கான திட்டங்கள் எதுவும் இல்லை. இருபது ஆண்டுகளில் இயக்குநர்கள் தங்களது உரிமையுடனான உரிமையைக் கொண்டிருந்தனர், புதிய கருத்துக்கள் உருவாகின.

1853இல் சர் சார்லஸ் வுட், கட்டுப்பாட்டு வாரியத்தின் தலைவர், குடிமைப் பணிகளுக்கு ஆட்சேர்ப்பு செய்வதற்கான திறந்த போட்டி தேர்வுக்கு பரிந்துரைத்தார், இது மெக்காலேவிடமிருந்து வலுவான ஆதரவை கண்டது மற்றும் பாராளுமன்றத்தால் கூட ஒப்புதல் அனுமதிக்கப்பட்டது.

2. இராணுவம்

நிறுவன இராணுவம் ஐரோப்பியர்கள் மற்றும் இந்தியர்களை உள்ளடக்கியது. 1857 கலகம் முடிவடைந்தபோது ஐரோப்பியர்கள் சுமார் 16,000 ஆண்கள் இருந்தனர். ஆரம்பத்தில் ஐரோப்பியர்கள் தரநிலையாக இருந்தனர் ஆனால் படிப்படியாக அவர்கள் ஒழுக்கம் மற்றும் செயல்திறன் ஆகியவற்றில் மேம்பட்டனர். இராணுவத்தின் பெரும்பகுதி சிப்பாயின் படையைக் கொண்டிருந்தது. 1830ஆம் ஆண்டில், சிப்பாய் துருப்புகளில் 1,87,000 ஆண்கள் இருந்தனர். இந்த எண்ணிக்கை 1857-ல் 2,00,000 ஆக மாறிவிட்டது. ஐரோப்பியர்கள் இராணுவத்தின் அதிகார வர்க்கத்தை கொண்டிருந்தனர்.

இந்திய துருப்புகள் நிறுவன இராணுவத்தின் பெரும்பகுதியை உருவாக்கின. ஒப்பீட்டளவில் நல்ல வேலை நிலைமைகள் மற்றும் இந்திய வழக்கங்களுக்கு மரியாதை ஆகியவற்றை ஒழுங்குபடுத்தியிருப்பது, உள்ளூர் தொழிலதிபர்களை இராணுவ தொழிலுக்கு ஈர்த்தது. இந்தியத் துருப்புக்கள் இந்தியாவில் மிகவும் திறமையான இராணுவம்தான். அவர்கள் ஐரோப்பிய எஜமானர்களுக்கு விசுவாசமாக இருந்தபோதிலும் உயர்ந்த பதவி உயர்வை அடைவதற்கு கனவு காண முடியவில்லை.

3. காவல்

காவல் முறை 1791ல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அப்போது, கல்கத்தா காவல் கண்காணிப்பாளர் பதவியை பிரபு காரன்வாலிஸ் உருவாக்கினார். ஒரு மாவட்டம் பல தானாஸாக பிரிக்கப்பட்டது. நிலப்பிரபுக்கள் காவல் கடமைகளை செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை. அதற்கு பதிலாக பல தெய்வீக உதவியாளர்களால் உதவி செய்யப்படும் ஒரு டரோக விட ஒரு பொறுப்பாளராக நியமிக்கப்பட்டார். இந்த முறை ஒரு

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

விலைமிக்க தோல்வியாக நிரூபிக்கப்பட்டது. டரோகாஸ் குற்றம் குறைக்க போதுமான ஆதாரங்கள் இல்லை மற்றும் பெரும்பாலும் அவர்களின் நடத்தை குற்றமற்றதாக இருந்தது. லார்ட் மினோவின் கட்டளையின் படி, ஒரு காவல் கண்காணிப்பாளர் 1808ல் ஒரு பிரிவில் அனுப்பப்பட்டார். அவர் தனது பணியை நிறைவேற்றுவதற்காக உளவுகாரர்களுடன் அல்லது ஜோயென்ஸுடன் ஈடுபட வேண்டியிருந்தது. எனினும், கோயெந்தாக்கள், அதே தன்மையின் அட்டூழியங்கள், மற்றும் கொள்ளைக்காரர்களாக இருந்தனர். வங்கதேசம் தவிர கம்பனியின் பிராந்தியங்களின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் தாரோகாஸ் மற்றும் அவற்றின் கீழ்வோர் நிறுவப்படுதல் ரத்து செய்யப்படும் என்று 1814ல், இயக்குனர்களின் நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டது.

4. நீதித்துறை அமைப்பு

பழமையான காலங்களில், அனைத்து சிறு வழக்குகளிலும் நீதி வழங்குவதற்கு ஜமீன்தார்கள் பொறுப்பேற்றுள்ளனர். இயற்கையாகவே, இந்த அமைப்பு எப்போதுமே நியாயமானது அல்ல, துஷ்பிரயோகம் மற்றும் பணக்காரர்களை ஏழைகளை ஒடுக்கிவிட அனுமதித்தது. அவசரப்படுத்தும் நீதித்துறை முறையை சீர்திருத்துவதற்கு தன்னைத்தானே கொண்டுவந்தார். அவர் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இரண்டு நீதிமன்றங்களை நிறுவினார், திவானி அடலட், இது குடிமை வழக்குகள் மற்றும் பாஜ்தரி அடலட், கிரிமினல் வழக்குகள் முயற்சி என்று முடிவு செய்யும். திவாணி அடலட்டைச் சேர்ந்த மாவட்ட ஆட்சியாளர் தலைமை வகித்தார், அவரது பணிக்கு திவான் உதவினார். மாவட்டத்தின் காசி அல்லது முப்தி மற்றும் இரண்டு மெளலவிஸ் தலைமையிலான ஃபோஜ்டரி அடலட் தலைமையிலானது, அது மாவட்ட ஆட்சியாளர் ஒட்டுமொத்த மேற்பார்வையின் கீழ் இருந்தது. திவாணி அடலட், மற்றும் பாஜ்டரி அடலட் ஆகியவற்றிற்கு மேலாக, கல்கத்தா - சதர் திவாணி அடலட்டில் இரண்டு உயர்ந்த நீதிமன்றங்களும் நிறுவப்பட்டன, குற்ற வழக்குகள் மற்றும் சர்தார் நிஜமத் அடலட் குற்றவியல் முறையீடுகளைக் கேட்பதற்காக, 1774 ஆம் ஆண்டில், மாவட்ட நீதிமன்றங்கள் ஆமின்ஸ் என்ற இந்திய அதிகாரிகளின் பொறுப்பைக் கொண்டுவரப்பட்டன. அதே ஆண்டில் சதர் திவாணி அடலட் மூடப்பட்டு, சதர் நிஸாம் அடலட் முர்ஷிதாபாத்திற்கு மாற்றப்பட்டார். ஒழுங்குமுறை சட்டத்தின் விதிகளின் கீழ் 1774ஆம் ஆண்டில் கல்கத்தாவில் உச்ச நீதிமன்றம் நிறுவப்பட்டது, அது ஆங்கில சட்டத்தை நிர்வகித்தது, ஆனால் அதன் அதிகார எல்லை வரையறுக்கப்படவில்லை. இருப்பினும், இது 1781ம் சட்டத்தின் மூலம் ஆங்கிலேய மக்களுக்கு ஆங்கில சட்டத்தை தடை செய்தது மற்றும் நீதிமன்றத்தின் அதிகார எல்லை வரையறுக்கப்பட்டது. செப்டம்பர் 1780ம் ஆண்டில் அவசரகாலமாக சதர் திவாணி அடலட், மற்றும் உச்சநீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி சர் எலிஜா இம்பீயி இந்த நீதிமன்றத்தின் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார்.

1781ம் ஆண்டில் அவசரகாலமாக பதினெட்டு புதிய மாவட்ட நீதிமன்றங்களை நிறுவினார். சில உடன்படிக்கை செய்யப்பட்ட ஊழியர்கள் நியாயாதிபதிகள் என நியமிக்கப்பட்டார்கள் மற்றும் அவர்கள் குடிமை பணி வழக்குகளை முடிவு செய்தனர். இந்த மாவட்ட நீதிமன்றங்களில் இருந்து நீதித்துறை நடவடிக்கைகள் சதர் திவாணி அடலட்டுக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டன. மாவட்ட நீதித்துறை நீதிமன்றங்களில் நீதித்துறை வியாபார நடவடிக்கைகளுக்கு சில விதிமுறைகளை கோடிட்டுக் காட்டினார். நிலத்தின் சட்டத்தை வைத்து

நீதி வழங்கப்பட வேண்டும் என்று ஆங்கிலேயருக்கு புரிந்துவிட்டது. இதை நினைவில் வைத்து, இந்து சட்டத்தின் ஒரு குறியீடு தொகுக்கப்பட்டு ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு இஸ்லாமியர் சட்டத்தின் மொழிபெயர்ப்பு கிடைத்தது.

1782ஆம் ஆண்டில் இம்பீயினை நினைவு கூர்ந்தார். அதன்பிறகு, பொது ஆளுநர் மற்றும் சதர் திவாணி அடலட் தலைமை வகித்த பணியில் அவை ஈடுபடுத்தப்பட்டது.

குறிப்புகள்

5. கார்ன்வாலிஸின் நீதித்துறை சீர்திருத்தங்கள்

பிரபு கார்ன்வாலிஸ் நீதித்துறையில் பெரும் மாற்றங்களைச் செய்தார். குற்றவியல் நீதி வழங்குவதற்கான வேலைகளைச் செய்யும் இந்தியர்கள் தான் என்பதை அவர் புரிந்து கொண்டார். டிசம்பர் 3, 1789 தேதியில் ஒரு நிமிடத்தில் அவர் கூறினார்: 'நாங்கள் போகக்கூடாது என்று நாங்கள் நினைக்கவில்லை. எந்தவொரு சொந்தமான அல்லது எந்தவொரு தனி நபரின் தனிப்பட்ட விருப்பத்திற்கும் அரசாங்கத்தின் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு எதிர்கால கட்டுப்பாட்டை கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவர வேண்டும்.' தலைமை குற்றவியல் நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதி, முஹம்மத் ரேசா கான் (சதர் நிஸாத் அடலட்) ஆவார். 1790ல் அலுவலகத்தை விட்டு வெளியேறும்படி கேட்டார். அதன் பின்னர் நீதிமன்றம் கல்கத்தாவிற்கு மாற்றப்பட்டது.

இப்போது தலைமை ஆணையத்தின் பொறுப்பாளராக இருந்த பொது ஆளுநர் உச்ச அவை உறுப்பினர்களும் ஆவார். தவிர, கல்கத்தாவின் மத்திய குற்றவியல் நீதிமன்றம், நான்கு பிற சுற்று நீதிமன்றங்கள் கல்கத்தா நகரங்களில், முர்ஷிதாபாத், டாக்கா மற்றும் பாட்னா. இரண்டு உடன்படிக்கை ஊழியர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் தலைமை தாங்கினர், அவர்கள் இந்திய ஆலோசகர் மூலம் உதவினார்கள். இந்த ஆலோசகர்கள் ஆண்டுதோறும் இரண்டு முறை தங்கள் பிரிவுகளை சுற்றுப் பயணம் செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டனர். கார்ன்வாலிஸ் மாஜிஸ்திரியேட்டின் மாவட்ட ஆட்சியாளர்களை திசை திருப்பினார். திவாணி அடலட்ஸ் மாவட்ட அல்லது ஜில்லா நீதிமன்றங்கள் என மறுபெயரிடப்பட்டது மற்றும் 23 மாவட்டங்களில் அமைக்கப்பட்டது. இந்த நீதிமன்றங்கள் ஆங்கில நீதிபதிகள் பொறுப்பாக இருந்தன, மற்றும் குடிமை மற்றும் வருவாய் வழக்குகள் ஆகியவற்றைக் கையாண்டது. மேல்முறையீட்டுக்கு மேல் நான்கு மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றங்கள் இருந்தன. இவை கல்கத்தா, டாக்கா, பாட்னா மற்றும் முர்ஷிதாபாத்தில் அமைக்கப்பட்டன. கல்கத்தாவில் உள்ள சதர் திவாணி அடலட் என்ற தலைமையின் மேற்பகுதியில் பொது ஆளுநர் மற்றும் அவரது கவுன்சிலர்களால் தலைமை தாங்கப்பட்டது. நான்கு மாகாண நீதிமன்றங்கள் மேல் முறையீடு செய்த மூன்று நீதிபதிகள் அதே நகரங்களில் உள்ள குற்றவியல் சபை நீதிமன்றங்களுக்கு தலைமை தாங்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டனர். எனவே, அதே நீதித்துறை அதிகாரியிடம் குடிமை மற்றும் குற்றவியல் அதிகாரங்களைக் கொண்டிருந்தது. நீதிபதிகள் ஐரோப்பியர்களாக இருந்தனர் மற்றும் அவர்களது நிபுணர் ஆலோசகர்களால் இயல்பாகவே தாக்கத்தை ஏற்படுத்தினர். சட்ட நடைமுறை சிக்கலானது, புதிய நீதிமன்றங்களின் நடைமுறைகள் பிரிட்டிஷ் ராவாக இருந்த போதினும், சட்டம் நிர்வகிக்கப்பட்ட

குறிப்புகள்

இந்து அல்லது இஸ்லாமியமாக இருந்தது. கர்நாடக அரசர்கள் இந்தியர்கள் குற்றவியல் நீதி நிர்வாகத்தில் எந்தவொரு உண்மையான சக்தியையும் பிரித்துவிட்டனர். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் உள்ள டார்காஸ் நீதிபதியின் நேரடி மேற்பார்வையில் பணிபுரிந்தார். 1793ஆம் ஆண்டின் கார்ன்வால்ஸ் சட்ட தொகுப்பு எனப்படும் ஒழுங்குமுறை விதிகளின் ஒரு விரிவான விதிமுறை நடைமுறைக்கு வந்தது, இது புதிய நீதி அமைப்பின் அதிகாரிகளுக்கு வழிகாட்டியாக அமைந்தது. புதிய நீதிமன்றங்கள் நீதி வழங்குவதில் நியாயமாக இருப்பதாக கார்ன்வாலிஸ் தவறாக நம்பினார்.

6. நில வருவாய் கொள்கை

வருமானத்தின் முக்கிய ஆதாரமாக நில வருவாய் இருந்ததோடு நிர்வாகம் அதை முழுமையாகப் பயன்படுத்தியது. 1762ம் ஆண்டில் பர்த்வான் மற்றும் மிட்னாபூர் மாவட்டங்களில் ஒரு சோதனை நடத்தப்பட்டது. இந்த பிராந்தியங்களிலிருந்து தங்கள் வருவாய்களை அதிகரிக்க முயற்சிக்கையில், நிறுவனம் விற்பனை தொடங்கியது பொது ஏலத்தின் தோட்டங்கள், நிலங்கள் மூன்று வருடங்கள் குறுகிய காலத்தில் விற்பனை செய்யப்பட்டன. இந்தக் கொள்கையானது நிர்வாகத்திற்கு இலாபகரமாக இருந்தது, விவசாயிகளுக்கு நியாயமற்றது.

1765ஆம் ஆண்டில் கிழக்கு இந்திய நிர்வாகம் முகலாய பேரரசர் வங்காளம், பீகார் மற்றும் ஒரிசா ஆகியவற்றின் திவானியை கைப்பற்ற முடிந்தது. கிளைவ், 'அனைத்து நிலங்களின் மேற்பார்வையிலும், வங்காளம், பீகார் மற்றும் ஒரிசா மாகாணங்களின் அனைத்து வருவாய்களின் சேகரிப்பாகவும்' விளக்கியது.

1772 வரை நில நாகரிகத்தை சேகரித்த இரண்டு நெய்ப் டிவன்சன். 1769ம் ஆண்டில், நிறுவனத்தின் வருவாய் எவ்வாறு சேகரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளும் 'மேற்பார்வையாளர்களை' நியமித்தது. இப்போது 1772ம் ஆண்டில் இயக்குனர்களின் நீதிமன்றம் வாரன் அவசரகாலமாக இரண்டு நெய்ப்-டிவன்ஸ், முஹம்மது ரலா கான் மற்றும் ஷிதாப் ராய் உண்மையில் அவர்களின் அலுவலகங்களை மூடினர். இது திவான் என்ற பெயரில் நிற்கும் மற்றும் வருவாயை நிர்வகிப்பதற்கு முற்றிலும் பொறுப்பாக இருக்கும் என்பதற்கான தடங்கள் தெளிவாக இருந்தன. அக்டோபர் 1772ல் ஆளுநரைக் கொண்ட ஒரு வருவாய் வாரியம் கல்கத்தாவில் அவை அமைக்கப்பட்டது. ஒரு மதிப்பீட்டை ஐந்து வருட காலத்திற்கு நடத்தப்பட்டது, மேலும் பொது ஏலத்தில் நிலத்தை மிக அதிக விலைக்கு விற்பனையாளருக்கு விற்பனை செய்யப்பட்டது. ஜமீன்தார்கள் பலர் வருவாய் பெற்ற விவசாயிகள் ஆனார்கள். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு மாவட்ட ஆட்சியாளர் மற்றும் ஒரு இந்திய திவான் இருந்தார். இந்த அதிகாரிகள் வருவாய் நிர்வாகத்தை மேற்பார்வையிடுவதற்கு பொறுப்பாளிகளாவர். இருப்பினும் ஐந்து வருட விவசாய முறை யாருக்கும் பயன் தரவில்லை: ஜமீன்தார்கள், விவசாயிகள் மற்றும் ராயோட்கள் தங்களது வழிமுறையையும் நிறுவனத்தையும் கடுமையான இழப்புக்களை சந்தித்தது. அமைப்பு சீரமைக்கப்பட வேண்டும். நவம்பர் 1773ல், சேகரிப்பாளர்கள் பதவியில் இருந்து நீக்கப்பட்டனர். அவர்களது இடத்தில் ஐந்து மாகாண சபைகளும் வருவாயை சேகரிப்பதற்காக

நிறுவப்பட்டன. மாகாணத்தின் தலைமையகம் கர்சாய் முர்ஷி தாபாத், பர்தான், தினாஜ்பூர், டாக்கா மற்றும் பாட்னாவில் அமைந்துள்ளது. கல்கத்தாவில் வருவாய்க்காக ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. இது சிறப்பாக இருப்பதற்கு எந்த மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை, ஐந்து ஆண்டுகால தீர்வு 1777ல் அகற்றப்பட்டது. நிர்வாகம் அதற்கு பதிலாக முன்னுரிமை கொண்ட ஆண்டு தீர்வு முறை 1789 முடிவு வரை தொடர்ந்து. ஆனால் விரைவில் அதன் பாதகமான விளைவுகளாக கருதப்பட்டது. ஒரு வருவாய் ஊழியர் பதிவு செய்தார்: 'ஆங்கிலத்திலிருந்து வருமானத்தின் ஏற்ற இறக்கங்கள் திறக்கப்பட்டுள்ளன. துஷ்பிரயோகம் செய்வதற்கான மிகப்பெரிய களமாகும்'. 1781ல், மாகாண சபைகளை அகற்றினர் மற்றும் ஐரோப்பிய சேகரிப்பாளர்கள் குறைந்த அதிகாரத்துடன் மாவட்டங்களுக்குத் திரும்பினர். பொது ஆளுநர் சபையின் மேற்பார்வையின் கீழ் கல்கத்தாவில் ஒரு வருவாய் குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது

குறிப்புகள்

7. நிரந்தர தீர்வு

1793ல், கார்ன்வாலிஸ் நிரந்தர குடியேற்ற முறையைத் தொடங்கினார், சார் ஜான் சோறே-யால் ஆதரிக்கப்பட்டது. இந்த முறையின் கீழ் அந்த நிலம் ஒரு ஜமீன்தார் அல்லது நில உரிமையாளர் மூலம் நிறுவனத்திற்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட தொகையை செலுத்தும் வகையில் இருந்தது. நில உரிமையாளர் மற்றும் அவரது குடியிருப்பாளர்களுக்கிடையில் உள்ள உறவு பரஸ்பர முடிவு செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. நிலம் கையகப்படுத்துதல், விற்பது அல்லது விற்பனை செய்வது ஆகியவற்றின் உரிமையை நில உரிமையாளர்கள் வைத்திருந்தனர். ஆனால் இங்கே எச்சரிக்கையாக இருந்தது: ஒரு நிர்ணயிக்கப்பட்ட நிலையான வருவாய் அரசுக்கு குறிப்பிட்ட தேதிக்கு அவர்கள் செலுத்த முடியாவிட்டால், அவர்கள் அனைத்து உரிமைகளையும் இழக்க நேரிடும். பிரிட்டிஷ் வருவாய்க்கு ஒரு வழக்கமான வருவாய் கிடைத்தது, நிரந்தர தீர்வு என்பது ஒரு சாதகமான முறையாகும். மேலும், தனிப்பட்ட விவசாயிகளிடமிருந்து அதைப் பறிப்பதைப் பற்றி அவர்கள் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. பணம் சம்பாதிக்க வேண்டிய வருவாயின் அளவுக்கு முன்பு விவசாயியும் அறிந்திருந்தார். பண்ணையாளர்கள், இப்போது அவர்களது நிலங்களில் பாதுகாப்பான, சாகுபடி அதிகரிக்க கூடுதல் முயற்சியை மேற்கொண்டார்கள் என்று R.C. டூட் குறிப்பிட்டார்: ஒரு நாட்டின் செழிப்பு, சந்தோஷம், ஞானம் ஆகியவை வெற்றிக்குத் தேவையானவை ஆகும்.

1793ம் ஆண்டின் கார்ன்வாலிஸின் நிரந்தர குடியேற்றமானது, இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் தேசத்தை எப்போதும் ஏற்றுக்கொண்ட மிகச் சிறந்த மற்றும் மிகவும் வெற்றிகரமான நடவடிக்கையாகும். எவ்வாறாயினும், பொருளாதார மதிப்பீட்டை கருத்தில் கொண்டால், இந்த மதிப்பீடு முற்றிலும் உண்மை இல்லை. மண் வளத்தை கணக்கில் அல்லது நிலப்பகுதிக்கு எடுத்துக்கொள்ள யாரும் கவலைப்படவில்லை என்பது தெளிவாகிறது. அவர்களில் பலருக்கு மதிப்பீடு மிக அதிகமாக உள்ளது மற்றும் அவர்களின் தோட்டங்கள் அரசாங்கத்திற்கு விற்கப்பட்டன. சில ஜமீன்தார்கள், தங்கள் கடன்களை செலுத்த முடியாமல் போனதால், அவர்களது நில பகுதிகள் நடுவர்களிடம் குத்தகைக்கு விடப்பட்டன. இது மற்றொரு பிரச்சனையை உருவாக்கியது: குடியிருப்பாளரான ஜமீன்தார்கள் இடமில்லாமல் மாற்றப்பட்டனர். விவசாயிகளுடன் தனிப்பட்ட தொடர்பு

குறிப்புகள்

இல்லாத நில உரிமையாளர்கள், குடியானவன் உரிமைகள் சரணடைந்தன, அவர் தேர்ந்தெடுத்த பண்ணையாளர் அவர்களோடு எந்தவொரு தீர்வும் செய்ய முடியும். இல்பேர்ட் கூறியது போல்: "1793 சட்டம், போராளிகளின் சரியான நிலுவையை விட்டுவிட்டது. மேலும், அவர்கள் மீது சத்தியமாக, அவர்கள் அவற்றைப் பின் மறைத்து, அவற்றைப் பல சந்தர்ப்பங்களில் அழிக்கவும் செய்தார்கள். நில உடைமையாளர்களிடமிருந்து குடியானவர்கள் பாதுகாக்கப் பின்வரும் ஆண்டுகளில் அரைமனதோடு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

1859ம் ஆண்டு வரை வங்காள நில சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. நிரந்தர குடியேற்றமானது, வங்காளத்தில் கிராமப்புறக் கட்டளைகளை அதன் காலடியில் தள்ளி, விவசாயத்திற்கு ஒரு ஊக்கத்தை அளித்தது. நில உரிமையாளர் மற்றும் குடியானவன் இடையேயான உறவை வலுவிழக்கச் செய்தார். ஜமீன்தார்கள் ஏகாதிபத்திய கட்டமைப்பில் மிகவும் முக்கியமான பகுதியாக இருந்தனர், பிரிட்டிஷ் இதை அங்கீகரித்தது. எனவே, அவர்கள் தங்கள் அதிகாரத்தை ஆதரிப்பதில் தெளிவாக இருந்தனர், சாதாரண மனிதனின் நலங்களில் அல்ல. 1802 மற்றும் 1805க்கு இடையில், நிரந்தர குடியேற்றத்தின் கொள்கையானது ஓரிசா, பெனாரஸ் மற்றும் வடக்கு அரசால் மூன்று மாநிலங்களுக்கு பயன்படுத்தப்பட்டது. இந்த கொள்கையின் தீங்கிழைக்கும் தன்மையை நிர்வாகிகள் இப்போது அறிந்திருக்கிறார்கள். ஜேம்ஸ் மில், ஜான் ஸ்டூவர்ட், மில் தாக்கரே மற்றும் முன்ரோ போன்ற பயன்மிக்க சிந்தனையாளர்கள் இந்தியாவின் மற்ற மாநிலங்களுக்கு இந்த முறையை பயன்படுத்துவதை கடுமையாக எதிர்த்தனர். தாக்கரே அதை எதிர்த்து பேசினார்: 'ஆனால் இந்தியாவில் சுதந்திரம் பற்றிய பெருமித எழுச்சி மிக்க, பெரும் செல்வம் சில நேரங்களில் கொடுக்கும் ஆழ்ந்த சிந்தனை, ஒடுக்கப்பட வேண்டும். தளபதிகள், அரசு தலைவர்கள் மற்றும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் நாங்கள் ஏற்கவில்லை, நாம் தொழில் புரியும் விவசாயிகளை ஏற்கவேண்டும்.'

8. ரயாட்வாரி குடியேற்றம்

பிரிட்டிஷ் தெற்கே குடியரசுத் தலைநகரில் குடியேற்றத்தின் ஒரு மாற்றுக் கொள்கையை பெற்றது. இது ரயாட்வாரி அமைப்பு என்று அழைக்கப்பட்டது. இந்த அமைப்பு சார் தாமஸ் முன்ரோ (1820-1827) ஆளுகைக்கு உட்பட்டது. இந்த முறையின் கீழ், ஒரு பயிரிடுபவர் நேரடியாக, ஒரு ஒ எண்ணிக்கையிலான ஆண்டுகள், அதாவது முப்பது என்ற அளவில் ஒரு தீர்வு காணப்பட்டது. இந்த அமைப்பின் கீழ், அரசாங்கமும் விவசாயியும் ஒரு நேரடி உறவை அனுபவித்தனர். அரசாங்கத்தின் பங்கீடு பொதுவாக பயிர் அறுவடை நிகர மதிப்பில் சரி செய்யப்பட்டது, பிரிட்டிஷ் ஆட்சி பஞ்சம் வறட்சி மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு காலத்தில் வழங்கப்பட்ட குறைப்பு சலுகைகள் மூலம் சரிசெய்யப்பட்டது. இந்த முறைமையின் கீழ் விவசாயி மிகவும் பாதுகாப்பாக உணர்ந்தபோதிலும், அவர் அடிக்கடி அரசாங்க அதிகாரிகளின் கடுமையான கோரிக்கைகளை பூர்த்தி செய்ய இயலவில்லை. முன்ரோ குறிப்பிட்டதாவது: 'ரயாட் உண்மையான உரிமையாளராவார், ஏனென்றால் சவர்க்காரத்திற்கு சொந்தமான எந்த நிலமும் அவருக்கு இல்லை. பம்பாயின் ஆட்சியில், மெளன்ட்ஸ் ஸ்டூவர்ட் எல்பின்ஸ்டோன் தொடர்ந்த வருவாய் அமைப்பு, ரயாட்வாரி அமைப்புக்கு ஒத்ததாக இருந்தது. 1835ம் ஆண்டில், பொற்கொல்லர் மற்றும் வின்செட் ஆகியோர் ஒரு விரிவான கணக்கெடுப்பு நடத்தினர். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் நிர்ணயிக்கப்பட்ட

மொத்த தொகையானது அவர்களின் உறவினர்களின் மதிப்பீட்டின்படி பயிரிடப்பட்ட துறைகள் மத்தியில் விநியோகிக்கப்பட்டது. இந்த தீர்வு முப்பது ஆண்டுகளுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு குடியேற்றத்தின் முடிவிலும் கோரிக்கை அதிகரிக்க அல்லது குறைக்க அரசாங்கத்திற்கு கொடுக்கப்பட்டது. விவசாயியின் ஆழ்ந்த பாதிப்புக்குள்ளான இந்த அமைப்புமுறையின் ஒரு பெரிய குறைபாடு, தீர்வுக்கு அவரது கருத்தை வெளிப்படுத்த எந்த வழியிலும் இல்லை. அவர் வெறுமையாக வருவாய் கொடுக்க வேண்டும் அல்லது அவரது நிலத்தில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்ட வேண்டும்

குறிப்புகள்

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

3. லாபஸ் கோட்பாடு என்பதன் பொருள் என்ன?
4. இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் குடிமை பணியை நிறுவியதில் வெல்லஸ்லி பிரபுவின் பங்கு என்ன?
5. ஒழுங்குமுறைச் சட்டத்தின் விதிகளின் கீழ் நீதி அமைப்புகளில் என்ன மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன?
6. இந்திய சட்ட ஆணையம் எப்போது தொடங்கப்பட்டது?
7. இந்தியாவில் நிரந்தர தீர்வு அமைப்புமுறையை அமைத்தவர் யார்?

3.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும்

வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் நிறுவன விவகாரங்களை ஒழுங்குமுறை சட்டம், 1773 மூலம் இயக்கியது. குறிப்பாக இந்த நோக்கத்திற்காக சேவை செய்ய ஆரம்பிக்கப்பட்டது.
2. ஒழுங்குமுறைச் சட்டம், 1773ன் முக்கிய விதிகள் பின்வருமாறு பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன:
 - (i) இங்கிலாந்தின் அரசர் கிழக்கு இந்திய நிர்வாகம் பொறுப்பாளராக இருந்தார். நிறுவனத்தின் உயர் அதிகாரிகள், நீதிபதிகள் மற்றும் இயக்குநர்கள் நீதிமன்றத்தில் உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டனர்.
 - (ii) உரிமையாளர்களின் நீதிமன்றத்தில் வாக்குரிமை பெற தகுதியுடைய தொகை £500 முதல் £1000 வரை அதிகரிக்கப்பட்டது.
 - (iii) ஆண்டுதோறும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இயக்குநர்கள், நான்கு ஆண்டுகளாக பதவி வகிக்க வேண்டியிருந்தது, அந்த எண்ணிக்கையின் ஒரு காலாண்டில் ஒவ்வொரு வருடமும் மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.
 - (iv) ஒரு தலைமை நீதிபதி மற்றும் மூன்று நீதிபதிகள் கொண்ட உச்ச நீதிமன்றம் வங்காளத்தில் நிறுவப்பட்டது.
 - (v) பொது ஆளுநர் மற்றும் அவரது நான்கு மன்ற உறுப்பினர்கள் பொது மற்றும் இராணுவ விவகாரங்களை கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும் மற்றும் முதல் நிகழ்விலேயே சட்டத்தில்

குறிப்புகள்

குறிப்பிடப்பட்டவர்களும் அடங்குவர்.

3. லாப்ஸ் கோட்பாடு 1848 மற்றும் 1856ம் ஆண்டுகளுக்கு இடையில் இந்தியாவின் பொது ஆளுநராக இருந்த பிரபு டல்ஹவுசில் என்பவரால் உருவாக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படும் ஒரு கைப்பற்றியக் கொள்கையாகும். இந்த கோட்பாட்டின் படி, பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் நேரடி ஆற்றல் (மேலாதிக்கம்) (துணைக் கண்டத்தில் உள்ள மத்திய காலனித்துவ சக்தி), பிரிட்டிஷ் துணை அமைப்பு முறையின் கீழ் ஒரு சார்புடைய பிரதேசமாகவும், ஆட்சியாளர் நேரடியாகவோ அல்லது நேரடியான வாரிசு இல்லாமல் இறந்துவிட்டாலோ, தவிர்க்க முடியாமல் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவார்.
4. வெல்லஸ்லி பிரபுவின் பொது ஆளுநர் அமைப்பு, இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் குடிமை பணி வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான மைல்கல் ஆகும். இந்தியாவில் உள்ள பொது ஊழியர்களுக்கு போதுமான பயிற்சி அளிப்பதன் முக்கியத்துவத்தை வெல்லஸ்லி உணர்ந்தார். அரசாங்க ஊழியர்களின் கல்வி ஒரு கலப்பு பாத்திரமாக இருக்க வேண்டும் என்று வெல்லஸ்லி பரிந்துரைத்தார், அதன் அடித்தளங்கள் இங்கிலாந்தில் நியாயமாக தீட்டப்பட வேண்டும், மேலும் இந்தியாவில் கட்டிட நிர்மாணத்தினை நிறைவு செய்ய வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்தார்.
5. 1774ல், மாவட்ட நீதிமன்றங்கள் ஆமின்ஸ் என்ற இந்திய அதிகாரிகளின் பொறுப்பைக் கொண்டுவரப்பட்டன. அதே ஆண்டில் சதர் திவாணி அடல்ட் மூடப்பட்டு, முர்ஷிதாபாத்திற்கு மாற்றப்பட்டார். ஒழுங்குமுறைச் சட்டத்தின் விதிகளின் கீழ் 1774ம் ஆண்டில் கல்கத்தாவில் உச்ச நீதிமன்றம் நிறுவப்பட்டது, ஆங்கில சட்டம் நிர்வகிக்கப்பட்டது, ஆனால் அதன் அதிகார எல்லை வரையறுக்கப்படாததாக இருக்கலாம். எனினும், இது ஆங்கிலேய சட்டத்திற்கு ஆங்கில சட்டத்தை கட்டுப்படுத்தி 1781ம் ஆண்டின் சட்டம் மூலம் தீர்ப்பளித்தது மற்றும் இது நீதிமன்றத்தின் அதிகார எல்லை ஆகும்.
6. 1833ம் ஆண்டில், இந்திய சட்ட ஆணையம் மெக்காலே பிரபுவின் கீழ் அமைக்கப்பட்டது. இது நீதி முறைமையை சரிசெய்வதில் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு படியாகும். 1860ம் ஆண்டில், இந்திய குற்றவியல் சட்டம் இயற்றப்பட்டது மற்றும் அடுத்த ஆண்டு, குற்றவியல் நடைமுறை விதிமுறை உருவானது. சட்ட சட்ட நீதிமன்றங்கள் சீரமைக்கப்பட்டு, நீதிபதிகள் விகிதாச்சார அடிப்படையில் இந்திய குடிமைப் பணி உறுப்பினர்களாக இருந்தனர்.
7. 1793ம் ஆண்டில், கார்ன்வாலிஸ் நிரந்தர குடியேற்ற முறையைத் தொடங்கினார், அதில் அவருக்கு சர் ஜான் ஷோர் ஆதரவு அளித்தார்.

3.5 சுருக்கம்

- இந்த விதிமுறை சட்டம், ஒழுங்கை கொண்டு வந்து குடிமை அரசாங்கத்தை நிறுவுவதற்கு, விதிகள், ஆணைகள் மற்றும் கட்டுப்பாடுகளை செய்ய பொது ஆளுநர் சபைக்கு அதிகாரம் வழங்கியுள்ளது. இச்சட்டத்தின் மூலம் ஹாஸ்டிங் ஒரு வர்த்தகத்தை

மாற்ற முடிந்தது. இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் பேரரசின் அடிப்படையை அமைத்த, நிர்வாக அமைப்பாக நிறுவனம் திகழ்கிறது.

- தலைமை நீதிபதியும் மூன்று நீதிபதிகள் கொண்ட உச்ச நீதிமன்றமும் வங்காளத்தில் நிறுவப்பட்டது. பொது ஆளுநர் மற்றும் அவருடைய அவை உறுப்பினர்கள் தவிர, குடிமை, குற்றவியல், நிர்வகித்தல், மற்றும் மதச்சார்பற்ற அதிகார வரம்பு ஆகியவை நிர்வாகம் ஆதிக்கங்களில் உள்ள எல்லா பிரிட்டிஷ் அமைப்புகளுக்கும் மேலாக இருந்தன.
- ஒழுங்குமுறை சட்டம், 1773 இந்திய பிராந்தியங்களின் நிர்வாகம் நிறுவனத்தின் ஊழியர்களின் தனிப்பட்ட விவகாரம் அல்ல என்பதை தெளிவுபடுத்தியது. பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் திருத்தங்களைச் செய்ய அதிகாரம் பெற்றது.
- பல வரலாற்றாசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் கிழக்கு இந்திய நிர்வாகம் அல்லது பிரிட்டிஷ் அரசின் இயக்குநர்கள் அல்ல, பொது ஆளுநர், இந்தியாவின் ஆளுநராக இருந்த குடிமை சேவையாளர்களால் செயல்படவில்லை என்று கூறியுள்ளார்.
- இந்திய துருப்புகள் நிறுவன இராணுவத்தின் பெரும்பகுதியை உருவாக்கியது. ஊதியம், ஒப்பீட்டளவில் நல்ல வேலை நிலைமைகள் மற்றும் இந்திய பழக்க வழக்கங்களுக்கு மரியாதை, இராணுவ தொழிலுக்கு உள்ளூர் மக்களை ஈர்த்தது. இந்தியத் துருப்புக்கள் இந்தியாவில் மிகவும் திறமையான இராணுவம் ஆகும்.
- வில்லியம் பென்டிங் பிரபு வருவாய் மற்றும் சுற்று வட்டார ஆணையர்கள் அல்லது ஆணையாளர் பதவிகளை உருவாக்கினார், காவல் கண்காணிப்பாளர் அலுவலகத்தை ரத்து செய்தார். மாவட்ட ஆட்சியாளர் - நீதவான் அவரது அதிகார எல்லைக்குள் காவல் தலைவராக இருந்தார், ஒவ்வொரு பிரிவிற்கும் ஆணையர் காவல்துறை கண்காணிப்பாளரின் கடமைகளைச் செய்தார்.
- 1781ல், அவசரகாலமாக பதினெட்டு புதிய மாவட்ட நீதிமன்றங்களை நிறுவினார். சில உடன்படிக்கை செய்யப்பட்ட ஊழியர்கள் நடுவர்கள் என நியமிக்கப்பட்டார்கள் மற்றும் அவர்கள் குடிமை வழக்குகளை முடிவு செய்தனர். இந்த மாவட்ட நீதிமன்றங்களில் இருந்து நீதித்துறை நடவடிக்கைகள் சடார் திவாணி அடலத்துக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டன. மாவட்ட நீதித்துறை நீதிமன்றங்களில் நீதித்துறை வியாபார நடவடிக்கைகளுக்கு சில விதிமுறைகளை காட்டினார்.
- 1793-ல் கார்ன்வால்ஸ் பிரபு இன் நிரந்தர குடியேற்றமானது பிரிட்டிஷ் நாடு இந்தியாவில் ஏற்கத்தக்க வகையில் மிகச் சிறந்ததும், மிகவும் வெற்றிகரமானதும் ஆகும். எவ்வாறாயினும், பொருளாதார மதிப்பீட்டை கருத்தில் கொண்டால், இந்த மதிப்பீடு முற்றிலும் உண்மை இல்லை. மண் வளத்தை கணக்கில் அல்லது நிலப்பகுதிக்கு எடுத்துக்கொள்ள கவலைப்படவில்லை என்பது தெளிவாகிறது.
- பிரிட்டிஷ் தென் மாகாணத்தில் குடியேற்றத்தின் ஒரு மாற்றுக் கொள்கையை பிரிட்டன் பிரித்தெடுத்தது. இது ரயோட்வரி அமைப்பு என்று அழைக்கப்பட்டது. இந்த அமைப்பு சர் தாமஸ் மன்ரோ (1820-1827) ஆளுநரின் கீழ் இருந்தது, இதனால் அவருடன் இணைந்தார்.

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

- 1833 மற்றும் 1853 ஆம் ஆண்டுகளில், R.M. பிரட் ஜேம்ஸ் தாம்சன் ஒரு விரிவான ஆய்வு நடத்தினார் மற்றும் இறுதியில், அது முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மதிப்பீட்டு காலத்தை நிர்ணயிக்க முடிவு செய்யப்பட்டது. இந்த அமைப்பின் தீர்வு மஹால்வரி அல்லது கிராம வாரியான தீர்வு என்று அறியப்பட்டது. இந்த அமைப்பின் கீழ், ஜமீன்தார் அல்லது விவசாயிகளுடன் தீர்வு ஏற்படவில்லை ஆனால், முழு கிராமத்திற்கும் வருமானம் செலுத்துவதற்கு பொறுப்பேற்று, தனித்தனியாக, கிராமவாசிகள் பொறுப்பேற்றனர்.

3.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- சாசன சட்டம் 1793: கிழக்கு இந்திய நிர்வாகம் சட்டம் 1793 பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தின் ஒரு சட்டமாகும், இது பிரிட்டிஷ் கிழக்கு இந்தியா நிர்வாகம் (EIC)க்கு வழங்கப்பட்ட சாசனத்தை புதுப்பித்தது, மற்றும் இந்தியாவின் நிர்வாகம் ஆட்சியை தொடர்ந்தது.
- சிப்பாய் கலகம்: 1857-58ல் இந்திய கலகம், இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை பரவலாக எதிர்த்தது. ஆனால் தோல்வியுற்றது. பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய நிர்வாகத்தின் சேவையில் இந்திய துருப்புகள் (சிப்பாய்கள்) மீரட்டில் ஆரம்பித்தனர், இது டெல்லி, ஆக்ரா, கான்பூர் மற்றும் லக்னோ ஆகிய இடங்களுக்கு பரவியது.
- விவசாயிகள்: இது இந்தியா முழுவதும் விவசாயிகளுக்கு பயன்படுத்தப்படும் பொதுவான பொருளாதார பெயராகும், ஆனால் பல்வேறு மாகாணங்களில் உள்ள வேறுபாடுகளாகும். ஜமீன்தார்கள் நில உரிமையாளர்களாக இருந்தபோதிலும், விவசாயிகள் விவசாயிகளாகவே இருந்தனர்.

3.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. ஒழுங்குமுறைச் சட்டத்தின் முக்கிய விதிகள் குறித்து ஒரு குறுகிய குறிப்பு எழுதுக.
2. ஒழுங்குமுறை சட்டத்தின் சில குறைபாடுகளை பற்றி விவாதிக்கவும்.
3. லாபஸ் கோட்பாட்டின் ஒரு சுருக்கமான குறிப்பை எழுதுக.
4. இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் குடிமை பணி தயாரிப்பில் வழிவகுத்த பல்வேறு நடவடிக்கைகளை பட்டியலிடுங்கள்.
5. காரன்வாலிஸ் பிரபு தொடங்கிய காவல் அமைப்பு பங்கு பற்றி சுருக்கமாக குறிப்பு வரைக.
6. பிரிட்டிஷாரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சட்ட விதிமுறை பற்றிய ஒரு சுருக்கமான குறிப்பை எழுதுக.

1. ஒழுங்குமுறைச் சட்டம், 1773ன் முக்கிய அம்சங்கள் பற்றி விவாதிக்கவும்.
2. இந்தியாவில் காலனித்துவ கட்டமைப்பின் வெளிப்பாடு பற்றி விரிவாக விவாதிக்கவும்.
3. குடிமை ஊழியர்களுக்கான ஒரு சிறந்த பயிற்சிக்கு வில்லியம் கோட்டை கல்லூரியின் பங்கு பற்றி விவாதிக்கவும்.
4. பிரிட்டிஷாரால் கொண்டுவரப்பட்ட நீதித்துறை சீர்திருத்தங்கள் பற்றிய விரிவான குறிப்பு எழுதுக.
5. 'நிரந்தர தீர்வு என்பது ஒரு சாதகமான முறையாகும்.' இந்த அறிக்கையை தொடர்புடைய குறிப்புகளுடன் ஆய்வு செய்க.
6. இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் கீழ் ரயாட்வாரி குடியேற்றத்தின் முக்கியத்துவத்தை ஆராய்க.

குறிப்புகள்

3.8 மேலும் படிக்க

- அரோரா, ரமேஷ் கே. மற்றும் ரஜினி கோயல். 1997. இந்திய பொது நிர்வாகம்: நிறுவனங்கள் மற்றும் சிக்கல்கள். புது டெல்லி: விஷ்வா வெளியீடுகள்.
- அரோரா, ரமேஷ் கே மற்றும் சங்கீதா சர்மா (பதி). 1992. ஒப்பீட்டு மற்றும் மேம்பாட்டு நிர்வாகம். ஜெய்ப்பூர்: அரியான்ட் வெளியீடுகள்.
- பார்த்வால், சி.பி. (பதி.) 1993. இந்தியாவில் பொது நிர்வாகம். புது டெல்லி: ஆஷிஷ் வெளியீடுகள்.
- தாஸ், எஸ்.கே. 1998. சிவில் சேவை சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் கட்டமைப்பு சீரமைப்பு. புது டெல்லி: ஆக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழக பதிப்பகம்.
- டெப்ராயி, பைபெக் (பதி.). 2004. அரசாங்கத்தை மேம்படுத்துவதற்கான நிகழ்ச்சிநிரல். புது டெல்லி: கல்வி அறக்கட்டளை.
- ஹால்டிபூர், ஆர்.என். 1997. பொது நிர்வாகம்: பிரதிபலிப்புகள் மற்றும் ஆராய்ச்சிகள். புது டெல்லி: கனிஷ்கா.
- ஜெயின், எல்.சி. (பதி.). 2005. அதிகாரத்துவம் மற்றும் உள்ளூர் ஆட்சி. புது டெல்லி: ஓரியண்ட் லாங்மேன்.
- ஜெயின், ஆர்.பி 2001. பொது நிர்வாகத்தில் இந்தியா, 21 வது நூற்றாண்டு நல்ல ஆட்சிக்கு சவால்கள். புது டெல்லி: ஆழமான மற்றும் ஆழமான வெளியீடுகள்.
- மகேஸ்வரி, ஸ்ரீராம். 1985. இந்தியாவில் கிராமப்புற மேம்பாடு. புது டெல்லி: முனிவர் வெளியீடுகள்.

அலகு 4 19 வது மற்றும் 20 வது நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இந்திய நிர்வாக அமைப்பு

குறிப்புகள்

அமைப்பு

- 4.0 அறிமுகம்
- 4.1 நோக்கங்கள்
- 4.2 19-ம் நூற்றாண்டின் பிரிட்டிஷ் நிர்வாக சட்டங்கள்
 - 4.2.1 இந்திய மாகாண சட்டம், 1861
 - 4.2.2 இந்திய மாகாண சட்டம், 1892
- 4.3 1909 மற்றும் 1919ஆம் சட்டத்தின் கீழ் இந்திய நிர்வாகம்
 - 4.3.1 இந்திய அரசின் சட்டம், 1919
- 4.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 4.5 சுருக்கம்
- 4.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 4.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 4.8 மேலும் படிக்க

4.0 அறிமுகம்

இந்த நிறுவனத்தின் செயல்பாட்டிற்கு எதிராக பெருகிய எதிர்ப்பு, பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் இந்திய அரசாங்க சட்டம் 1858 என்றும், முதலில் "இந்திய அரசாங்கம் ஒரு சட்டம்" என்ற தலைப்பில் உருவாக்கப்பட்டது. இந்தியா நேரடியாகவும், மகுடம் என்ற பெயரிலும் ஆட்சி அமைக்க வேண்டும் என்ற சட்ட கட்டமைப்பை அது வழங்கியது. 1858 ஆம் ஆண்டு சட்ட நிறுவனத்தின் ஆட்சியை ஒழித்தது. இயக்குனர்களின் நீதிமன்றத்தை ஒழித்ததுடன், கட்டுப்பாட்டு வாரியத்தை அகற்றியது. பிரிட்டிஷ் அரசியலமைப்பிற்கு உட்பட்ட இந்திய ஆட்சியாளர்களுக்கு விடுதலையும் வழங்கப்பட்டது. அரசு சேவைகளில் இந்தியர்களுக்கு சில கதவுகள் திறக்கப்பட்டன. ஆட்சிக்கு முழு அதிகாரம், இந்தியாவின் சமூகத்தினரின் தனி உரிமைகள் சம்பந்தமான இராணுவ நிர்வாகி மற்றும் சட்டமன்ற உறுப்பினர் சபையின் அங்கத்தினர் ஆளுநரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டனர். மாநில செயலாளரின் அலுவலகம் இந்திய நிர்வாகத்திற்கு முழு அதிகாரத்தையும் கட்டுப்பாட்டையும் கொண்டுள்ளது.

முதல் முறையாக இந்திய சபை சட்டம் 1861 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவில் ஒரு பிரதிநிதித்துவ நிறுவனத்தை அறிமுகப்படுத்தியது. இந்த சட்டம் இந்தியாவின் அரசுப் பிரதிநிதியாக நிறைவேற்றுக் குழுவாக அமைச்சரவை அமைச்சகத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. இந்த அமைச்சரவையில் ஆறு சாதாரண உறுப்பினர்கள் இருந்தனர். அவர்களில் ஒவ்வொருவரும் சொந்த வீடு, அரசாங்கம், வருவாய், சட்டம் மற்றும் நிதி மற்றும் பொதுப் பணிகள் கொண்ட கல்கத்தா அரசாங்கத்தின் சுயாதீனமான துறையின் பொறுப்பாளராக இருந்தனர். நாட்டில் சட்டம் பல சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்தியது.

குறிப்புகள்

வைஸ்ராய் நிர்வாகக் குழுவில் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது. அதில் கூடுதல் உறுப்பினர்கள் குறைந்தபட்சம் ஆறு மற்றும் அதிகபட்சம் பன்னிரண்டு பேர் இருக்க வேண்டும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. இவை, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு, பொது ஆளுநரால் நேரடியாக நியமிக்கப்பட்டனர்.

இந்திய விவகாரங்களுக்கான வெளியுறவு செயலாளர் லார்ட் மோர்லே, தனது அரசாங்கம், இந்தியர்களுக்கு புதிய சீர்திருத்தங்களை உருவாக்க விரும்புவதாக அறிவித்தார். அதில் உள்ளூர் மக்களுக்கே சட்டமன்ற விவகாரங்களில் அதிக அதிகாரங்கள் வழங்கப்படும். 1909 ஆம் ஆண்டின் சட்டம் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்டது. இது மிண்டோ-மார்லே சீர்திருத்தங்கள் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டது. இந்திய அரசின் சட்டம், 1919 பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் நாடாளுமன்ற சட்டமாகும். இந்திய அரசாங்கத்தின் சொந்த ஊர்வலத்தை விரிவுபடுத்துவதற்கு இது அனுப்பப்பட்டது. சர் எட்வின் மாண்டேகு மற்றும் லார்ட் சேம்ஸ்போர்ட் ஆகியோரின் கூட்டு அறிக்கையில் பரிந்துரை செய்யப்பட்ட சீர்திருத்தங்களை இந்த சட்டம் உள்ளடக்கியது. இந்தச் சட்டம் உள்நாட்டிலும், மத்திய மாகாணங்களிலும் முக்கியமான மாற்றங்களை அறிமுகப்படுத்தியது.

பிரித்தானிய நாடாளுமன்றம், நிறுவன ஆட்சியை ஒழித்துவிட்டு, இந்தியாவின் விவகாரங்களை சமாளிக்க இயன்ற பல்வேறு இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டங்களை பகுப்பாய்வு செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

4.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- பிரித்தானிய பாராளுமன்றத்தின் பிரதான அரசியலில் சிலவற்றை ஆராய முடியும்.
- 1858 இந்திய அரசின் சட்டத்தை விளக்க முடியும்.
- இந்திய அரசின் சட்டம், 1858 இன் அம்சங்களை ஆராய முடியும்.
- இந்திய சபை சட்டம், 1861 இன் நோக்கத்தை புரிந்து கொள்ள முடியும்.
- இந்திய சபை சட்டம், 1892 பரிணாமத்தை விவரிக்க முடியும்.
- 1909 மிண்டோ-மார்லே சீர்திருத்தங்களை பற்றி விவரிக்க முடியும்.
- இந்திய அரசின் சட்டம், 1919 ன் பத்தியை புரிந்து கொள்ள முடியும்.

4.2 19-ம் நூற்றாண்டின் பிரிட்டிஷ் நிர்வாக சட்டங்கள்

1858 ஆம் ஆண்டின் அரசியலமைப்புச் சட்டம், அரசின் ஆட்சியை முடித்து பிரிட்டிஷ் அரசிடம், நாட்டின் ஆட்சி மாற்றப்பட்டது. நிறுவனத்தின் ஆட்சி, இதனால் நிறுத்தப்பட்டது மற்றும் நிர்வாக அரசின் செயலாளர் மூலம் ஆட்சி என்ற பெயரில் நடத்தப்பட்டது. செயலாளர் நிறுவனத்தின் இயக்குநர்கள் மற்றும் நிர்வாகக் குழு ஆகியவற்றின் அதிகாரங்களை செயலாளர் ஏற்றுக்கொண்டார். பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்திற்கு பொறுப்புக் கூறும் அரசின் செயலாளர், பதினைந்து உறுப்பினர்களைக் கொண்ட இந்திய சபையின்

ஆதரவைப் பெற வேண்டும். ஆட்சி எட்டு உறுப்பினர்களை நியமனம் செய்ய வேண்டிய கட்டாயம் தேவைப்பட்டது. அதே நேரத்தில் இயக்குனர் குழுவினர் மீதமுள்ள ஏழு உறுப்பினர்களை தேர்வு செய்யப்பட வேண்டும். இந்த சட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள் பின்வருமாறு:

- இது நாட்டின் ஒற்றுமை மற்றும் கடுமையாக மையப்படுத்தப்பட்ட நிர்வாகத்தை உருவாக்கியது. நிலபரப்பு ஆளுநருடன் மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு இருந்தாலும் துணைநிலை ஆளுநர் தனது நிர்வாகக் குழுவின் தலைவராக இருந்தபோதிலும், மாகாண அரசாங்கங்கள் வெறும் இந்திய அரசாங்கத்தின் முகவர்களாக இருந்தன. மாகாண ஆளுமை தொடர்பான அனைத்து விஷயங்களிலும் பொது கவர்னரின் மேற்பார்வை, திசை மற்றும் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் செயல்பட வேண்டியிருந்தது.
- அது செயல்பாடுகளை பிரிப்பதற்கான எந்த ஏற்பாடும் செய்யவில்லை. இந்திய ஆளுமைக்கான முழு அதிகாரம் - குடிமை, இராணுவம், நிர்வாகம் மற்றும் சட்டமன்றம் பொது கவர்னரிடம் கையளிக்கப்பட்டது - அவர் மாநில செயலாளருக்கு பொறுப்பு ஆவார்.
- இந்திய அரசின் செயலாளர் இந்திய நிர்வாகத்தின் மீது முழுமையான கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருந்தார்.
- நிர்வாகத்தின் மொத்த இயந்திரங்கள் அதிகாரத்துவமாக மாறியது.

1858 ஆம் ஆண்டின் சட்டம் இந்தியாவின் சிறந்த அரசாங்கத்திற்காக துவங்கப்பட்டது. எனவே, இது உள்துறை அரசாங்கத்தில் பல குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களை அறிமுகப்படுத்தியது. எனினும், இந்த மாற்றங்கள் இந்தியாவின் நிர்வாக அமைப்பின் தொடர்புபடுத்தப்படவில்லை. 1857-58ல் கடுமையான நெருக்கடிக்கு பின்னர் இந்தியாவின் அரசியலமைப்பில் முக்கிய மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. இந்த மாற்றங்களை அறிமுகப்படுத்துவதற்கு பல காரணங்கள் இருந்தன. அனைத்து சட்டப்பூர்வ நடைமுறைகளும் 1833 ஆம் ஆண்டின் பட்டயச் சட்டத்தால் மையப்படுத்தப்பட்டன. சட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் மற்றும் கடந்து செல்லுவதற்கான அதிகாரம், பொருளாதாரம் ஆகியவற்றை செயல்படுத்தும் வகையில் சட்டமன்ற சபை (மையம்) அமைந்திருந்தது. 1833 ஆம் ஆண்டின் பட்டயச் சட்டங்களால் சட்டமன்ற மையத்தின் செயல்பாடுகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தாலும், சட்டம் ஒழுங்காக பின்பற்றப்படவில்லை. பிரதிநிதிகள் குழுவின் அனைத்து சலுகைகள் மற்றும் செயல்பாடுகளை கூறி, சபை ஒரு சிறிய அளவிலான விவாத சமுதாயமாக அல்லது பாராளுமன்றமாக ஆனது. ஒரு சுயாதீனமான சட்டமன்றமாக செயல்படும் வேளையில், உள்துறை அரசாங்கத்தின் சபை நன்றாக செயல்படாது. இதன் விளைவாக, முதல் சபையின் சட்டம் 1861 ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவின் உள்துறை அரசாங்கத்திற்கும் இந்திய அரசாங்கத்திற்கும் இடையில் விவாதங்களை நடத்திய பின்னர் நிறைவேற்றப்பட்டது.

4.2.1 இந்திய மாகாண சட்டம், 1861

இந்திய சபை சட்டம், 1861 ஆம் ஆண்டு முதல் முறையாக இந்தியாவில் ஒரு பிரதிநிதித்துவ நிறுவனத்தை அறிமுகப்படுத்தியது. இந்தச் சட்டத்தின்படி, பொது ஆளுநரின் நிறைவேற்றுக் குழுவானது, சில இந்தியர்களை சட்டபூர்வமான

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

வணிக நடவடிக்கைகளின் சார்பாக, அதிகாரப்பூர்வமற்ற உறுப்பினர்களாகக் கொண்டிருந்தது. பம்பாய் மற்றும் சென்னை மாகாணங்களுக்கு சட்டரீதியான அதிகாரங்களைத் மாற்றுவதன் மூலம், இது பரவலாக்க செயல்முறையைத் துவக்கியது. சட்டத்தின் மற்றொரு அம்சம் போர்ட் போலியோ அமைப்பின் சட்டப்பூர்வ அங்கீகாரம் ஆகும்.

நாம் ஆழமாகக் கண்டால், இந்திய சபை சட்டம் 1861 ல் பிரிட்டனின் பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. இது இந்தியாவின் வைஸ்ராயின் நிறைவேற்றுக் குழுவாக, அமைச்சரவை அமைச்சகத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. இந்த அமைச்சரவையில் ஆறு சாதாரண உறுப்பினர்கள் இருந்தனர். அவர்களில் ஒவ்வொருவரும் சொந்த வீடு, அரசாங்கம், வருவாய், சட்டம், நிதி மற்றும் பொதுப்பணி (1874க்குப் பின்) ஆகியவற்றை கொண்டிருக்கும். கல்கத்தா அரசாங்கத்தின் சுயாதீனமான துறையின் பொறுப்பாளராக இருந்தனர். இராணுவ தளபதி, தலைமை நிர்வாக அதிகாரி ஒரு சிறப்பு உறுப்பினராக பணிபுரிந்தார். சட்டத்தின் ஏற்பாடுகளின் கீழ், வைஸ்ராயிடம் அது தேவையானது என்று கருதப்பட்டபோது சபைக்கு மேலதிகாரத்தை வழங்குவார்.

இச்சட்டம் சட்டமன்ற சபை உறுப்பினர்களுக்கு பல நன்மைகள் வழங்கியது. அவர்கள் சட்டத்தை விவாதித்து அவர்களின் உள்ளீடுகள் அல்லது ஆலோசனைகளை வழங்க முடியும். இந்த சட்டத்தின் மூலம் 1833 ஆம் ஆண்டின் சாசனத்தால் எடுக்கப்பட்ட சட்டமியற்றும் அதிகாரம் மீட்டெடுக்கப்பட்டது. மறுபுறம், சட்டத்தில் சில குறைபாடுகள் இருந்தன. சபை உறுப்பினர்கள் தங்கள் சொந்த சட்டங்களை செயல்படுத்த அனுமதிக்கப்படவில்லை.

வைஸ்ராய் நிர்வாகக் குழுவில் ஐந்தாவது உறுப்பினரைச் சேர்த்துக் கொண்டது. உறுப்பினர் சட்ட தொழில்சார் சேவை மற்றும் ஒரு நீதி-பதி சிறந்தவராக கருதப்பட்டார். சபையில் உள்ள வசதியான வியாபார பரிவர்த்தனைகளுக்கான விதிகளை நிறைவேற்ற ஆளுநருக்கான அதிகாரத்தை இந்த சட்டம் வழங்கியது. லார்ட் கண்ணின் இந்திய அரசின் போர்ட் போலியோ அமைப்புக்கு முன்னோடியாக செயல்படுவதற்காக பயன்படுத்தினார். அதுவரை, அரசாங்கத்தின் விதிகள் மொத்தமாக நிறைவேற்றுக் குழுவை நிர்வகிக்கின்றன. இதன் காரணமாக, அனைத்து உத்தியோகபூர்வ ஆவணங்கள் மைய உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டன.

சட்டத்தின் விதிகளின் படி, லார்ட் கண்ணின் மைய உறுப்பினர்கள் மத்தியில் அரசாங்கத்தை பிளவுபடுத்தினார். இதன் மூலம், இந்தியாவில் அமைச்சரவை அரசாங்கத்தின் அடித்தளம் அமைக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு நிர்வாகக் கிளைக்கும் அரசாங்கத்தின் தலைவராவும், முழு நிர்வாகத்திற்கும் பொறுப்பாளியாக இருக்கும் அரசாங்கத்தின் தலைவராக இருப்பார் என்று அறிவித்தது. புதிய அமைப்பு தினசரி நிர்வாக விஷயங்களை பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருப்பதை கவனித்தது. முக்கியமான சந்தர்ப்பங்களில், சம்பந்தப்பட்ட உறுப்பினர் பொது ஆளுநர் முன்னர் விவகாரங்களை முன்வைக்க வேண்டும் மற்றும் எந்தவொரு முடிவையும் எடுப்பதற்கு முன் அவரைக் கலந்தாலோசிக்க வேண்டும். ஆனால், வியாபாரத்தின் திறனாய்வு முறை சில திறமைகளை கொண்டுவந்தது. ஆனால், அது முழுமையாக நிறைவேற்றப்படவில்லை.

1861 ஆம் ஆண்டு இந்திய சட்டமன்றம் நாட்டின் பல சட்டமியற்ற சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்தியது. வைஸ்ராயின் நிர்வாகக் குழுவில் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது. இதில் கூடுதல் உறுப்பினர்கள் குறைந்தபட்சம் ஆறு மற்றும் அதிகபட்சம் பன்னிரண்டு இருக்க வேண்டும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. இவை இரு ஆண்டுகளாக நேரடியாக பொது ஆளுநரால் நியமனம் செய்யப்பட்டன. உறுப்பினர்களில் ஐம்பதுக்கும் குறைவானவர்கள் அல்லாத உத்தியோகபூர்வ உறுப்பினர்கள் இருந்தனர். இந்தியர்களை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு சட்டப்பூர்வமாக எந்த சட்டமும் இல்லை. இருப்பினும், உயர் தரத்தின் சில அதிகாரப்பூர்வமற்ற இடங்கள் இந்தியர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. சபையின் செயல்பாடுகள் சட்டப்பூர்வமான விவகாரங்களுக்கான கட்டுப்பாட்டில் இருந்தன. நிர்வாகம், நிதி மற்றும் இடைவெளியின் உரிமையின் மீது எந்த கட்டுப்பாடுகளும் இல்லை.

குறிப்புகள்

இந்த சட்டம், சென்னை மற்றும் பாம்பே மாகாணங்களுக்கு சட்டங்களை அமல்படுத்துவதற்கும், திருத்தங்களைச் செய்வதற்கும் சட்டப்பூர்வமான அதிகாரங்களை மீண்டும் அளித்தது. ஆனாலும், மாகாண சபைகளுக்கு பொது ஆளுநர் அனுமதியைக் கொண்டுவரும் வரை எந்தவொரு சட்டமும் இயலாது. தவிர, சில விஷயங்களில், பொது ஆளுநர் முன் ஒப்புதல் கட்டாயமாக்கப்பட்டது. சட்டத்திற்குப் பின், 1862, 1886, 1889 ஆம் ஆண்டுகளில், வங்காளம், பஞ்சாப் மற்றும் வடமேற்கு மாகாணங்களில் சட்டமன்ற சபைகள் அமைக்கப்பட்டன.

இந்த சட்டம் அரசாங்கத்தின் இயந்திர அமைப்பை கணிசமாக அமைத்துவிட்டது. ஒரு பொதுவான முறையாக அமைக்கப்பட்ட மூன்று சுயாதீனமான பதவிகள் உள்ளன. சபை ஆளுநரின் பொதுச்சபை மற்றும் நிர்வாக அதிகாரமானது பல்வேறு மாகாணங்களின் மீது நிறுவப்பட்டது. மேலும், இந்த சட்டம் பாம்பே மற்றும் சென்னை ஆகியவற்றின் அரசாங்கங்களுக்கு சட்டப்பூர்வமான அங்கீகாரம் அளித்தது. மற்ற மாகாணங்களில் ஒரே மாதிரியான சட்டமன்ற குழுக்களை உருவாக்கும் பல திட்டங்களை அமைத்தது இது இந்திய சட்டத்தின் 1935 இன் கீழ் மாகாணங்களுக்கு சுயாட்சி மானியங்களில் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது.

இருப்பினும், மத்திய அரசியலமைப்பில் உள்ளூர் சட்டமன்றத்தில் இருந்து மத்திய சட்டமன்றத்தின் அதிகாரத்தை வேறுபடுத்த 1861 சபை சட்டத்தின் கீழ் எந்த முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. மேலும், சட்டத்தின் கீழ் நிறுவப்பட்ட சட்டமன்ற சபைகளின் முக்கிய செயல்பாடுகள் ஒழுங்காக நடத்தப்படவில்லை. சபை சட்டத்திற்கு இணங்க முடியாது. இங்கிலாந்தின் அரசாங்கத்தின் அடிப்படையில் இந்தியாவில் பிரதிநிதித்துவ அரசை இந்த சட்டம் உருவாக்க முடியவில்லை. காலனித்துவ பிரதிநிதி கூட்டங்கள் நிதி விஷயங்கள் மற்றும் வரிவிதிப்பு பற்றி விவாதிக்கும் என்று அது அறிவித்தது. பரந்தளவிலான போராட்டம் மற்றும் பொதுமக்கள் அந்நியப்படுத்தலுக்காக வழி வகுக்கப்பட்டது. மற்ற மாகாணங்களில் ஒரே மாதிரியான சட்டமன்ற குழுக்களை உருவாக்கும் பல திட்டங்களை அது அமைத்தது. இது இந்திய சட்டத்தின் 1935 இன் கீழ் மாகாணங்களுக்கு சுயாட்சி மானியங்களில் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது.

குறிப்புகள்

4.2.2 இந்திய மாகாண சட்டம், 1892

இந்தச் சட்டத்தின் பரிணாமத்தை புரிந்து கொள்வது முக்கியம். இந்திய அரசியலமைப்பு 1861 ஆம் ஆண்டின் சட்டத்திற்குப் பிறகு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. 1861 ஆம் ஆண்டின் சட்டத்தின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட சட்டப்பூர்வ சீர்திருத்தங்கள் இந்திய மக்களின் கோரிக்கைகள் மற்றும் உயிர்ப்புகளை சந்திப்பதில் தவறவிட்டன. பிரதான ஜமீன்தார்கள், இந்திய இளவரசர்கள் அல்லது ஓய்வு பெற்ற அதிகாரிகள் ஆகியோரை உள்ளடக்கிய அதிகாரிகளின் சிறிய கூறுகள் அல்லாத சாதாரண மனிதனின் பிரச்சினைகளுக்கு முற்றிலும் தீர்வு காணவில்லை. இதனால், இந்தியாவின் பொது மக்கள் மகிழ்ச்சியாக இல்லை.

19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தேசியவாதம் வெளிப்பட்டது. நாட்டிலுள்ள பல்கலைக்கழகங்களை நிறுவுவது, நாட்டின் கல்வி முன்னேற்றங்களுக்கு வழிவகுத்தது. குடிமுறை சேவை பிரிவில் பிரிட்டிஷ் மற்றும் இந்தியர்களுக்கு இடையே உள்ள இடைவெளிகளை இந்தியர்கள் விரும்பவில்லை. 1878 ஆம் ஆண்டின் விரனாகுலர் அச்சக சட்டமும், இந்திய ஆயுத சட்டமும், லார்ட் ரிபனால் இயற்றப்பட்ட சட்டங்கள். அது ஒரு பெரிய அளவிற்கு இந்தியர்களை தூண்டிவிட்டன.

ஐந்து சதவிகிதம் பருத்தி கடனைத் தள்ளுபடி செய்வதில் இரு அரசாங்கங்களுக்கும் இடையேயான சர்ச்சை பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் அநீதி குறித்து இந்தியர்கள் அறிந்தனர். இது 1885 ஆம் ஆண்டில் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் உருவாக்கத்திற்கு வழிவகுத்தது. காங்கிரஸின் பிரதான நோக்கம் இந்தியாவில் பொதுமக்கள் கருத்துக்களை ஏற்பாடு செய்வது, துயரங்களை பொதுமக்கள் மற்றும் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திடமிருந்து சீர்திருத்தங்களை கோருவது போன்றவை ஆகும்.

தொடக்கத்தில், இந்திய தேசிய காங்கிரசுக்கு பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் அணுகுமுறை நன்றாக இருந்தது. ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சியை தாபிரின் தாக்கி, காங்கிரஸ் தலைவர்களின் முக்கியத்துவத்தை திணறடித்த போது மாறிவிட்டது. காங்கிரஸ் துவக்கிய இயக்கத்தின் முக்கியத்துவத்தை அவர் புறக்கணித்தார். டி.பிபரின் சபைகளை தாராளமயப்படுத்தவும், மாகாண சபைகளை விரிவுபடுத்தும் ஒரு குழுவொன்றை நியமிக்கவும் இங்கிலாந்தில் திட்டவட்டமான திட்டங்களை அனுப்பியது.

இதன் விளைவாக, சபைகளின் அமைப்பு மற்றும் செயல்பாடுகளை மாற்றுவதற்காக ஒரு குழு அறிக்கை இங்கிலாந்தில் உள்ள உள்துறை அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பப்பட்டது. இந்த அறிக்கை, நிர்வாகத்தில் இந்தியர்களுக்கு பரந்த பங்கை வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டது. 1890 ஆம் ஆண்டில், பழமைவாத மந்திரி இந்த முன்மொழிவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட இங்கிலாந்தின் மாளிகையின் சபையில் ஒரு மசோதாவை அறிமுகப்படுத்தினார். 1892 இந்திய சபை சட்டத்தின் படி நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இரண்டு ஆண்டுகள் ஆனது.

இந்திய ஆலோசனை சட்டம் 1892 இந்தியாவில் சட்டமன்ற ஆலோசனைகளின் அதிகாரங்களை, செயல்பாடுகளை முற்றிலும் கையாளப்பட்டது என்று அறியப்பட்டது. மத்திய சட்டமன்றத்தை பொறுத்தவரையில், கூடுதல் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை ஆறு

மற்றும் பன்னிரண்டுக்கு இடைப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும் என்று சட்டம் உறுதிசெய்தது. உறுப்பினர்களின் அதிகரிப்பு பயனற்றதாகக் கருதப்பட்டது. உடலின் செயல்திறன் அதன் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையிலான வலிமையுடன் எந்த தொடர்பையும் கொண்டிருக்கவில்லை என்று பிரபு கர்சோன் ஆதரித்தார்.

1892 சட்டத்தின் படி சட்ட சபையில் உள்ள மொத்த உறுப்பினர்களில் 2.5-வது அதிகாரிகள் சட்டத்தில் அல்லாதவர்களாக இருக்க வேண்டும். அவர்களில் சிலர் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் மற்ற சிலர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். தேர்தல் கொள்கை ஓரளவுக்கு சமரசம் செய்யப்பட்டது. சட்டம் படி, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் நிதி பிரச்சனைகளில் தங்களை வெளிப்படுத்த சம உரிமைகள் வழங்கப்பட்டன. அனைத்து நிதி விவரங்களின் அறிக்கையும் சட்டப்படி தயாரிக்கப்படும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. இருப்பினும், உறுப்பினர்கள் தீர்மானங்களை நகர்த்துவதற்கு அல்லது நிதியைக் கவலையின்றி பிரிக்க அனுமதிக்கப்படவில்லை. உறுப்பினர்கள் ஒரு ஆறு நாட்களின் அரசாங்க விவகாரங்கள் குறித்து மட்டுமே கேள்விகளைக் கேட்க முடியும் என்று அறிவிப்பு செய்யப்பட்டது.

1892 என்ற இந்திய சபை சட்டம் பல புதிய விதிமுறைகளையும் கட்டுப்பாடுகளையும் கொண்டு வந்தது. எனினும், இந்த சட்டத்தின் ஒரே முக்கிய அம்சம் தேர்தல் நடைமுறைகளை அறிமுகப்படுத்தியது. சட்டத்தில் 'தேர்தல்' என்ற வார்த்தை கவனமாக பயன்படுத்தப்படுகின்றன. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அதிகாரப்பூர்வ உறுப்பினர்களுடனும் கூடுதலாக, ஐந்து அல்லாத அதிகாரப்பூர்வ உறுப்பினர்கள் இருக்க வேண்டும் என்று சட்டத்தில் தெரிவிக்கின்றது. இந்த உறுப்பினர்கள் பாம்பே, சென்னை, கல்கத்தா, வடமேற்கு மாகாணம் மற்றும் கல்கத்தா வர்த்தக சம்மேளனத்தின் மாகாண சட்டமன்ற உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும், கூறப்படுகிறது. ஆளுநர் அவர்கள் ஐந்து அதிகாரப்பூர்வமற்ற உறுப்பினர்களை நியமிக்கும் அதிகாரத்தையும் பெற்றிருந்தார்.

இந்த கூட்டம், மாவட்ட சபைகள், நகராட்சிகள், பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் வர்த்தக சபை உறுப்பினர்களை தெரிவு செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டது. ஆனால் தேர்தல் முறைகள் தெளிவாக குறிப்பிடப்படவில்லை. இந்த உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் ஒவ்வொரு சட்டமன்ற உறுப்பினரின் பரிந்துரையும் பரிசீலிக்கப்பட்ட பின்பு, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் 'பரிந்துரைக்கப்பட்டவர்கள்' என்று கருதப்படுகின்றனர். பெரும்பாலும் பெரும்பான்மைக்கு விரும்பிய நபர் 'தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்' என்று கருதப்படவில்லை. ஆனால் நேரடியாக வேட்புமனுத் தாக்கல் செய்ய பரிந்துரைக்கப்படுகிறது. இந்தச் சட்டத்தின்படி, உறுப்பினர்கள் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் பரிசீலனை செய்யப்படுவதற்கு அனுமதிக்கப்படுவார்கள். மேலும் வருவாயை எவ்வாறு அதிகரிக்கலாம் மற்றும் செலவு குறைக்கப்படலாம் என்பதற்கான அவர்களின் ஆலோசனைகளை வழங்க அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. 1892 ஆம் ஆண்டின் சட்டங்களை அறிமுகப்படுத்திய படி, தேர்தல் கொள்கை, அரசியலமைப்பின் உருவாக்கத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டது..

ஆயினும் கூட, 1892 ஆம் ஆண்டின் சட்டங்களில் ஏராளமான தவறுகள் மற்றும் குறைபாடுகள் இருந்தன. இதன் காரணமாக இந்திய தேசியவாதிகளின் தேவைகளை திருப்திப்படுத்த முடியவில்லை. இது

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் பல்வேறு அமர்வுகளில் விமர்சிக்கப்பட்டது. இந்த சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தேர்தல் நடைமுறையை விமர்சகர்கள் வரவேற்கப்படவில்லை. சட்டமன்ற சபைகளின் செயல்பாடுகளை கடுமையாக கட்டுப்படுத்தியதாக அவர்கள் உணர்ந்தனர்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. இந்திய அரசின் சட்டம் 1858 இன் நோக்கம் என்ன?
2. இந்தியசபை சட்டம், 1892 இன் பிரதான அம்சத்தை பட்டியலிடுக..

4.3 1909 மற்றும் 1919 ஆம் சட்டத்தின் கீழ் இந்திய நிர்வாகம்

இச்சட்டம் மத்திய சட்டமன்றத்தின் பெயரை, பேரரசைச் சார்ந்த சட்டமன்றமாக மாற்றியது. மாகாண சபைகளின் அளவு அதிகாரப்பூர்வமற்ற உறுப்பினர்கள் உட்பட விரிவுபடுத்தப்பட்டது. இந்த சட்டத்தின் மூலம் சட்டமன்ற சபையின் செயல்பாடுகள் அதிகரித்தன.

இந்திய விவகாரங்களுக்கான வெளியுறவு செயலாளர் லார்ட் மோர்லி, தனது அரசாங்கத்தால் இந்தியர்களுக்கு புதிய சீர்திருத்தங்களை உருவாக்க விரும்புவதாக அறிவித்தார். அதில் உள்ளூர் மக்களுக்கே சட்டமன்ற விவகாரங்களில் அதிக அதிகாரங்கள் வழங்கப்படும் என அவர் அறிவித்தார். வங்காளத்தில் பயங்கரவாதத்தை எதிர் கொள்ள வேண்டும் என்று லார்ட் மார்லி மற்றும் லார்ட் மிண்டோ ஆகிய இருவரும் நம்பினர். இந்திய அரசு சீர்திருத்த திட்டங்களை முன்மொழிவதற்கு ஒரு குழுவை நியமித்தது. இந்த குழு அறிக்கையை சமர்ப்பித்து, அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்ட சீர்திருத்தங்கள் லார்ட் மிண்டோ மற்றும் லார்ட் மோர்லே ஆகியோரால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டன. ஆகையால், 1909 இன் சட்டம் பிரிட்டிஷ் நாடாளுமன்றத்தில் மிண்டோ-மார்லி சீர்திருத்தங்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டது.

1909 சட்டம் பின்வரும் காரணங்களால் குறிப்பிடத்தக்கது:

- இது, சட்டமன்ற ஆலோசனை சபையில் இந்தியர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு உதவியது. இதற்கு முன்னர் சில இந்தியர்கள் சட்டமன்ற ஆலோசனை சபையில் நியமிக்கப்பட்டனர். அவர்களில் பெரும்பான்மை பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் நியமங்களின் பேரில் இருந்தனர்.
- சட்டத்தின் கீழ் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட தேர்தல் கொள்கை ஒரு நாடாளுமன்ற அமைப்பிற்கான வடிவமைப்பை அமைத்தது.
- 'முதல் கடந்த காலத்தில்' பிரித்தானிய வகை தேர்தல் முறை அவர்களை நிரந்தரமாக இந்து பெரும்பான்மை ஆட்சிக்கு உட்படுத்தப் போவதாக இஸ்லாமியர்கள் தீவிர அக்கறையை கொண்டிருந்தனர். இஸ்லாமிய தலைமை கூறியபடி 1909 சட்டம் வரையறுக்கப்பட்டது:
 - (i) இந்திய இஸ்லாமியர்களுக்கு நகராட்சி மற்றும் மாவட்ட வாரியங்களில் மற்றும் மாகாண சபைகளில், ஏகாதிபத்திய சட்டமன்றம் ஆகிய இடங்களில் ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும்
 - (ii) ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களின் எண்ணிக்கை அவர்களது உறவினர்களின் எண்ணிக்கையைவிட அதிகமாக இருக்கும் (இந்திய மக்களில்

25 சதவீதம் பேர்) மற்றும்

(iii) இஸ்லாமியர்கள் மட்டுமே இஸ்லாமியர்களுக்கு இட ஒதுக்கீட்டை
வாக்களிக்க வேண்டும் ('தனி வாக்காளர்கள்')

1909 ஆம் சட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள் பின்வருமாறு:

- மையத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை பதினாறிலிருந்து அறுபதாக உயர்ந்தது.
- மாகாண சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது. வங்காளம், பாம்பே, மற்றும் சென்னை மாகாணங்களில் ஐம்பதுகளாக இது அமைக்கப்பட்டது.
- மாகாணங்களின் மற்ற பகுதிகளுக்கு, அந்த எண்ணிக்கை முப்பது ஆகும். சட்டமன்ற குழு உறுப்பினர்கள், நான்கு பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளனர். அவை மையம் மற்றும் மாகாணங்களுக்குள் இருகின்றது. இந்த பிரிவுகள் செயல்திறன் உறுப்பினர்கள் (பொது-ஆளுநர் மற்றும் அவர்களது நிர்வாக குழு உறுப்பினர்கள்) பொது ஆளுநரால் நியமிக்கப்பட்ட அரசாங்க அதிகார உறுப்பினர் ஆகியோர்களை கொண்டுள்ளது. பொது-ஆளுநர் நியமிக்கப்பட்ட அரசு சாராத, அதிகாரப்பூர்வமற்ற உறுப்பினர்கள் மற்றும் இந்தியர்கள் பல்வேறு பிரிவுகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் ஆவர்.
- இஸ்லாமியர்கள் தனி வாக்காளர்களின் உரிமையை வழங்கினர்.
- அதிகாரப்பூர்வ உறுப்பினர்களிடம் பெரும்பான்மை இருக்க வேண்டும். எனினும், மாகாணங்களில் அதிகாரப்பூர்வ அல்லாத உறுப்பினர்கள் பெருபான்மையாக உருவாக்கப்பட்டன.
- சட்டமியற்றும் உறுப்பினர்கள் வரவு செலவுத் திட்டங்களைப் பற்றி விவாதிக்க அனுமதிக்கப்பட்டு, சில விஷயங்களை தவிர்த்து வாக்களித்தனர். வாக்களிக்காத பொருட்களால் உறுப்பினர்கள் சட்டமியற்றும் நடவடிக்கைகளில் தங்கள் தொடர்பை பெறுவதற்கு உரிமை பெற்றனர்.
- சென்னை மற்றும் பம்பாயில் இரண்டு முதல் நான்கு வரையிலான நிர்வாகக் குழுக்களின் எண்ணிக்கை இந்திய வெளியுறவு செயலாளர் அதிகரிக்க அதிகாரம் பெற்றார்.
- ஒரு இந்திய உறுப்பினரை நியமிப்பதற்கான அதிகாரம் நிறைவேற்றுக் குழுவுக்கும் பொது ஆளுநருக்கும் இருந்தது.

1909 முதல் 1947 வரை இந்து மற்றும் இஸ்லாமிய மக்களுக்கு இடையேயான சச்சரவுகளை ஒரு நிலையான ஆதாரமாக இந்த சட்டத்தின் கீழ் சலுகைகள் வழங்கப்பட்டது. வகுப்புவாதத் தீவிரவாதத்தை ஊக்குவித்தது போல் பிரிட்டிஷ் ராஜியர்கள் ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களை பொதுவாக வருந்தத்தக்க வகையில் கருதின. இந்து அரசியல்வாதிகள் தங்களுக்கு ஜனநாயகமற்றது என்று கருதியதால் ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களை அகற்ற முயன்றனர். இந்து மற்றும் முஸ்லிம்களிடையே பகிரந்து கொள்ளப்பட்ட இந்திய தேசிய உணர்வு வளர்ச்சிக்கு ஒதுக்கப்பட்ட இடங்கள் தடைபடும் என்றும் அவர்கள் நம்பினர்.

குறிப்புகள்

4.3.1 இந்திய அரசின் சட்டம், 1919

இந்திய அரசின் சட்டம், 1919 ஐக்கிய ராஜ்ய பாராளுமன்றத்தின் ஒரு சட்டமாக இருந்தது. இந்திய அரசாங்கத்தில் உள்ள மக்களை பங்கேற்றுவதற்காக அது நிறைவேற்றப்பட்டது. சர் எட்வின் மாண்டேகு மற்றும் லார்ட் சேம்ஸ்போர்ட் ஆகியோரின் கூட்டு அறிக்கையில் பரிந்துரை செய்யப்பட்ட சீர்திருத்தங்களை இந்த சட்டம் உள்ளடக்கியது. பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் பின்விளைவு முதல் உலகப் போரில் இந்தியாவின் உற்சாகமான பங்களிப்பின் விளைவாக இருந்தது.

இந்த சட்டமானது பிரதான மாகாணங்களுக்கான இரட்டை மாதிரியான அரசியலமைப்பை பரவலாகக் கொண்டது. லண்டனில் வசிக்கும் ஒரு உயர் ஆணையர் இங்கிலாந்தில் இந்தியாவை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் என்று அது உறுதிப்படுத்தியது. 1919 முதல் 1929 வரை பத்து ஆண்டுகளுக்கு இந்திய அரசாங்க சட்டம் இயற்றப்பட்டது.

சட்டப்படி, பாதுகாப்பு, தகவல் தொடர்பு மற்றும் வெளியுறவு விவகாரங்களை கட்டுப்படுத்த வைஸ்ராய் பொறுப்பாளியாக இருந்தார். சுகாதார மற்றும் கல்வி தொடர்பான விஷயங்களை கவனித்துக்கொள்வதற்கு அரசாங்கம் பொறுப்பாகும். இதனை தவிர, மையத்தில் அமைந்துள்ள ஒரு இரு சபை சட்டமன்றம் உள்ளது. அது 144 உறுப்பினர்களுடன் சட்டமன்றத் தொகுதியை உள்ளடக்கியது. இதில் நாற்பத்தி ஒன்று உறுப்பினர்கள் பரிந்துரைக்கப்படுவார்கள்.

மாநில கவுன்சில், முப்பத்து நான்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் மற்றும் இருபது ஆய்வுகள் பரிந்துரைக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களை கொண்டது. அரசியல் கட்சிகளின் மீது கட்டுப்பாட்டை வைத்திருப்பது சுதேச அரசுகளின் பொறுப்பாகும். இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் இந்த சட்டத்தை திருத்திப்படுத்தவில்லை. ஆகையால், இது 'ஏமாற்றமாக' கருதப்படுகிறது. மும்பையில் நடைபெற்ற ஒரு சிறப்பு அமர்வு இருந்தது, ஹசன் இமாமின் கீழ் சீர்திருத்தங்கள் சீரழிந்தன. இருப்பினும், சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி போன்ற தலைவர்கள் இந்த சீர்திருத்தங்களை பாராட்டினர்.

இந்தச் சட்டம் உள்நாட்டிலும், மத்திய மாகாணத்திலும் முக்கியமான மாற்றங்களை அறிமுகப்படுத்தியது. சட்டம் அறிமுகப்படுத்திய மாற்றங்கள் பின்வருமாறு:

- மாகாணங்களில் திசைமாறலின் அமைப்பு: இந்த முறைமையின் படி, நிர்வாகத்தின் குடிமக்கள் இரண்டு பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட வேண்டும்: மத்திய மற்றும் மாகாண சபை. மைய அரசுகள் பிரத்யேகமாக மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைக்கப்பட்டிருந்தன. மறுபுறம், மாகாண சபைகளும் 'இடமாற்றப்பட்ட' மற்றும் 'ஒதுக்கப்பட்டவை' என பாடங்களில் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.
- மாகாணங்களின் மீதான மத்திய கட்டுப்பாடு தளர்த்தப்பட்டது: இந்த ஏற்பாட்டின் கீழ், அனைத்து இந்தியாவின் முக்கியத்துவத்தின் உட்பிரிவுகளும் 'மத்திய' பிரிவின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டன. அதே சமயம் மாகாணங்களின் நிர்வாகத்துடன் தொடர்புடைய விஷயங்கள், 'மாகாண' பாடங்களில் இடம்பெற்றன. இது மாகாணங்களின் மீது முந்தைய மத்திய கட்டுப்பாட்டிற்கு நிர்வாகத்தில் மட்டுமல்ல,

குறிப்புகள்

சட்டமியற்றும் நிதி விஷயங்களிலும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. முந்தைய மாகாண வரவு செலவு திட்டங்களை மத்திய அரசும், மாகாண சட்டமன்றங்களும் தங்கள் சொந்த வரவுசெலவுத் திட்டங்களினாலும், மாகாண வருவாய் ஆதாரங்களின்படி வரி விதிப்பதற்கும் அதிகாரம் கொண்டிருந்தன.

- இந்திய சட்டமன்றம் மேலும் பிரதிநிதித்துவம் பெற்றது: இந்திய சட்டமன்றம், எருமன்ற முறைமையாக செய்யப்பட்டது. சட்டமன்ற மேலவை, சட்டப் பேரவை என்று பெயரிடப்பட்டுள்ள மேலவை என்று பெயர் பெற்றது. மாநில சபை அறுபது உறுப்பினர்களைக் கொண்டது. இதில் முப்பது உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். சட்டமன்றத்தில் 144 உறுப்பினர்கள் இருந்தனர். அதில் 104 பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். ஆயினும் கூட, எந்தவொரு பொறுப்பையும் மத்திய அரசு வழங்கவில்லை மற்றும் பொது சபை ஆளுநர் ஆகியோர் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்திற்கு பொறுப்புக் கொண்டிருந்தனர். மத்திய சட்டத்தின்படி, பொது ஆளுநரின் மேலதிக சக்திகள் பல வடிவங்களில் தக்க வைத்துக் கொள்ளப்பட்டன.

1927 ஆம் ஆண்டில் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் சட்டத்தின் செயல்பாட்டில் ஒரு விசாரணையை மேற்கொள்வதற்கும், ஆளுமைத் தன்மை இந்திய அரசியல் வளர்ச்சிகளின் குறிக்கோளாகும் என்று அறிவிப்பதற்கும் 1919 ஆம் ஆண்டின் அரசியலால் வரையறுக்கப்பட்டபடி, ஒரு நியதிச்சட்டக் குழுவை நியமித்தது. சர் ஜான் சைமன் கமிஷனின் தலைவர் ஆவார். அது 1930 இல் அதன் இறுதி அறிக்கையை அளித்தது. வெள்ளை அறிக்கை ஒன்றை உருவாக்கிய வட்ட மேசை மாநாட்டில் இந்த அறிக்கை பரிசீலிக்கப்பட்டது.

பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தின் கூட்டு தேர்வுக் குழுவினால் வெள்ளை அறிக்கை ஆய்வு செய்யப்பட்டது. லண்டன் லின்லித்கோ கூட்டு தேர்வு குழுவின் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். 1935, பிப்ரவரி 5 தகுதிக்குழுவில் ஒரு வரைவு பத்திரம் ஒன்றை சமர்ப்பித்தது. இந்த மசோதாவில், நாற்பது நாட்களிலும், சபை இல்லத்திலும், பதின்மூன்று நாட்களிலும் லார்ட்ஸ் சபையில் கலந்துரையாடப்பட்டது. மன்னரின் கையெழுத்துக்களை அடுத்து, 1935 ஜூலை மாதம் மத்திய அரசு சட்டம், 1935 என மசோதா அமல்படுத்தப்பட்டது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

- 3.1909 சட்டத்தின் பல்வேறு காரணங்களை பட்டியலிடுக.
4. இந்திய அரசின் சட்டம், 1935 சட்டம் இயற்றுவதில் 'வெள்ளைத் தாளின்' பங்கு என்ன?

4.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும்

வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. இந்திய அரசின் சட்டம், 1858 ல் நிறுவனத்தின் ஆட்சி முடிவடைந்தது மற்றும் நாட்டின் ஆட்சியை நேரடியாக பிரிட்டிஷ் அரசிடம் ஒப்படைத்தது. நிறுவனத்தின் ஆட்சியானது இவ்வாறு முடிவடைந்தது மற்றும் நிர்வாக தலைமை என்ற பெயரில் செயல்படுத்தப்பட்டது. மாகாண செயலாளர்

குறிப்புகள்

- மூலம் அரசின் செயலாளர் நிறுவனத்தின் இயக்குநர்கள் மற்றும் நிர்வாகக் குழு ஆகியவற்றின் அதிகாரங்களை ஏற்றுக்கொண்டார்.
2. இந்திய ஆலோசனைச் சபை சட்டம் 1892 பல புதிய விதிகள் மற்றும் கட்டுப்பாடுகளை கொண்டு வந்தது. இருப்பினும், இந்த சட்டத்தின் குறிப்பிடத்தக்க தேர்தல் அம்ச நடைமுறையை அறிமுகப்படுத்தியது. சட்டத்தில் 'தேர்தல்' என்ற வார்த்தை கவனமாக பயன்படுத்தப்பட்டது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அலுவலர்களுக்கு கூடுதலாக, சட்டம் இயற்றப்பட்டது. ஐந்து அல்லாத உத்தியோகபூர்வ உறுப்பினர்கள் இருக்க வேண்டும் என்று உச்சநீதிமன்றம் அறிவித்தது.
 3. 1909 ஆம் ஆண்டின் சட்டம் பின்வரும் காரணங்களால் குறிப்பிடத்தக்கதாக இருந்தது:
 - இது சட்டமன்றங்களில் இந்தியர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு உதவியது.
 - சட்டத்தின் கீழ் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட தேர்தல் கொள்கை ஒரு நாடாளுமன்ற அமைப்பிற்கான வடிவமைப்பை அமைத்தது.
 - இஸ்லாமியர்கள் தீவிரவாதத்தை வெளிப்படுத்தினர். பிரிட்டிஷ் வகையிலான தேர்தல் முறையை அவர்கள் கடந்த காலத்திற்கு முன்னர் இந்து பெரும்பான்மை ஆட்சியின் கீழ் நிரந்தரமாக விட்டுவிடுவார்கள் என்று எச்சரித்தனர்.
 4. 1927 ஆம் ஆண்டில் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் சட்டத்தின் செயல்பாட்டில் ஒரு விசாரணையை மேற்கொள்வதற்கும், ஆளுமைத் தன்மை இந்திய அரசியல் வளர்ச்சிகளின் குறிக்கோளாகும் என்று அறிவிப்பதற்கும் 1919 ஆம் ஆண்டின் அரசியலால் வரையறுக்கப்பட்டபடி, ஒரு நியதிச்சட்டக் குழுவை நியமித்தது. சர் ஜான் சைமன் விற்பனைப்பங்கின் தலைவர் ஆவார். 1930 இல் அதன் இறுதி அறிக்கையை அளித்தது. வெள்ளை அறிக்கை ஒன்றை உருவாக்கிய ஒரு வட்ட மேசை மாநாட்டில் இந்த அறிக்கை பரிசீலிக்கப்பட்டது. வெள்ளை அறிக்கை பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தின் கூட்டு தேர்வுக் குழுவினால் பரிசோதிக்கப்பட்டது. லார்டு லின்லித்கோ கூட்டு தேர்வு குழுவின் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். 1935 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 5 ஆம் தேதி அந்தக் குழு ஒரு வரைவுத் திட்டத்தை முன்வைத்தது. இந்த மசோதா மக்கள் சபை மன்றத்தில் நாற்பத்தி மூன்று நாட்கள் விவாதிக்கப்பட்டது மற்றும் 13 நாட்களுக்கு மாளிகையின் சபையில் விவாதிக்கப்பட்டது. கையெழுத்துக்களைத் தொடர்ந்து கி.மு. 1935 ஜூலையில் அரசியலமைப்புச் சட்டம் அமல்படுத்தப்பட்டது.

4.5 சுருக்கம்

- 1858 ஆம் ஆண்டின் அரசியலமைப்பு சட்டத்தின்படி, நிறுவனத்தின் ஆட்சி முடிவடைந்ததுடன், நாட்டின் அரசாட்சி பிரிட்டிஷ் அரசிடம் நேரடியாக மாற்றப்பட்டது. நிறுவனத்தின் ஆட்சி, இதனால் நிறுத்தப்பட்டது மற்றும் நிர்வாகம் அரசின் செயலாளர் மூலம் தலைமை என்ற பெயரில் நடத்தப்பட்டது. நிறுவனத்தின் இயக்குநர்கள் மற்றும் நிர்வாகக் குழு ஆகியவற்றின் அதிகாரங்களை செயலாளர் ஏற்றுக்கொண்டார்.

குறிப்புகள்

- 1858 ஆம் ஆண்டின் சட்டம் இந்தியாவின் சிறந்த அரசாங்கத்திற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. எனவே, இது உள்துறை அரசாங்கத்தில் பல குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களை அறிமுகப்படுத்தியது. எனினும், இந்த மாற்றங்கள் இந்தியாவின் நிர்வாக அமைப்புடன் தொடர்புபடுத்தப்படவில்லை. 1857-58ல் கடுமையான நெருக்கடிக்கு பின்னர் இந்தியாவின் அரசியலமைப்பில் முக்கிய மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன.
- நாம் ஆழமாக பார்த்தால், இந்திய சபை சட்டம் 1861 ல் பிரிட்டனின் பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. இது இந்தியாவின் வைஸ்ராயின் நிறைவேற்றுக் குழுவாக அமைச்சரவை அமைச்சகத்திற்கு மாற்றப்பட்டது.
- 1861 ஆம் ஆண்டு இந்திய சபை சட்டம் நாட்டின் பல சட்டமியற்ற சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்தியது. வைஸ்ராயின் நிர்வாகக் குழுவில் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது. இதில் கூடுதல் உறுப்பினர்கள் குறைந்தபட்சம் ஆறு மற்றும் அதிகபட்சம் பன்னிரண்டு இருக்க வேண்டும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது.
- இருப்பினும், மத்திய அரசியலமைப்பில் உள்ளூர் சட்டமன்றத்தில் இருந்து மத்திய சட்டமன்றத்தின் அதிகாரத்தை வேறுபடுத்த 1861 சபை சட்டத்தின் கீழ் எந்த முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. மேலும், சட்டத்தின் கீழ் நிறுவப்பட்ட சட்டமன்ற சபைகளின் முக்கிய செயல்பாடுகள் ஒழுங்காக நடத்தப்படவில்லை.
- 1861 ஆம் ஆண்டின் சட்டத்தின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட சட்டப்பூர்வ சீர்திருத்தங்கள் இந்திய மக்களின் கோரிக்கைகள் மற்றும் ஆர்வத்தை சந்திப்பதில் மோசமாக தவறவிட்டன. பிரதான ஜமீன்தார்கள், இந்திய இளவரசர்கள் அல்லது ஓய்வு பெற்ற அதிகாரிகள் ஆகியோரை உள்ளடக்கிய அல்லாத அதிகாரிகளின் சிறிய கூறுகள் சாதாரண மனிதனின் பிரச்சினைகளுக்கு முற்றிலும் தீர்வு காண இயலாது.
- இதனால், இந்தியாவின் பொது மக்கள் மகிழ்ச்சியாக இல்லை. இந்திய ஆலோசனைச் சபை சட்டம் 1892 பல புதிய விதிகள் மற்றும் கட்டுப்பாடுகளை கொண்டு வந்தது. இருப்பினும், இந்த சட்டத்தின் குறிப்பிடத்தக்க தேர்தல் அம்சம் நடைமுறையை அறிமுகப்படுத்தியது. சட்டத்தில் 'தேர்தல்' என்ற வார்த்தை கவனமாக பயன்படுத்தப்பட்டது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அலுவலர்களுக்கு கூடுதலாக, சட்டம் இயற்றப்பட்டது. ஐந்து அல்லாத உத்தியோகபூர்வ உறுப்பினர்கள் இருக்க வேண்டும் என்று உச்சநீதிமன்றம் அறிவித்தது.
- இந்திய அரசின் சட்டம் 1919, ஐக்கிய ராஜ்யத்தின் பாராளுமன்றத்தில் ஒரு சட்டமாக இருந்தது. இந்திய அரசாங்கத்தில் மக்கள் பங்குபெறுமாறு அது நிறைவேற்றப்பட்டது. சர் எட்வின் மாண்டேகு மற்றும் லார்ட் ஜேம்ஸ்போர்ட் ஆகியோரின் கூட்டு அறிக்கையில் பரிந்துரை செய்யப்பட்ட சீர்திருத்தங்களை இந்த சட்டம் உள்ளடக்கியது. பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் பின்விளைவு, முதல் உலகப் போரில் இந்தியாவின் உற்சாகமான பங்களிப்பின் விளைவாக இருந்தது.

குறிப்புகள்

- மாகாணங்களில் ஆட்சிமாற்றத்தின் கீழ், நிர்வாகத்தின் குடிமக்கள் இரண்டு பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட வேண்டும்: மத்திய மற்றும் மாகாணசபை. மத்திய அரசுகள் மத்திய அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்திருந்தன. மறுபுறம், மாகாண சபைகளும் 'இடமாற்றம்' மற்றும் 'ஒதுக்கப்பட்டவை' களாகப் பிரிக்கப்பட்டன.
- 1927 ஆம் ஆண்டில் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் சட்டத்தின் செயல்பாட்டில் ஒரு விசாரணையை மேற்கொள்வதற்கும், ஆளுமைத் தன்மை இந்திய அரசியல் வளர்ச்சிகளின் குறிக்கோளாகும் என்று அறிவிப்பதற்கும் 1919 ஆம் ஆண்டின் அரசியலால் வரையறுக்கப்பட்ட படி, ஒரு நியதிச்சட்டக் குழுவை நியமித்தது.

4.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- 1878 இன் இந்திய ஆயுதச் சட்டம்: பிரபு லிட்டன் காலத்தில் இச்சட்டம் இயற்றப்பட்டது. இந்த சட்டத்தின்படி, இந்தியர்கள் யாரும் உற்பத்தி செய்ய, விற்க, வைத்து கொள்ள துப்பாக்கி கொண்டு செல்ல முடியாது. எனினும், ஆங்கில மக்களால் அவ்வாறு செய்ய முடிந்தது.
- வட்டார பேச்சு மொழி அச்சகச் சட்டம்: பிரிட்டிஷ் கொள்கைகளை விமர்சிப்பதைத் தவிர்ப்பதற்காக உள்ளூர் பத்திரிகைகளைத் தடுக்க இந்தியாவின் இராஜப்பிரதிநிதியாக லார்ட் லைட்டான் பரிந்துரைக்கப்பட்டார்.
- இந்திய அரசின் சட்டம், 1935: இந்த சட்டம் இந்திய அரசின் சட்டம் 1919 அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது மற்றும் பிரித்தானிய இந்தியாவின் மாகாணங்களாலும், சில அல்லது அனைத்து அரசாட்சி மாநிலங்களிடமிருந்தும் இந்தியாவின் ஒரு கூட்டமைப்பை உருவாக்குவதற்கு வழங்கப்பட்டது. அந்தக் காலப்பகுதியில் இயற்றப்பட்ட பாராளுமன்றத்தின் நீண்ட சட்டமாக இது கருதப்படுகிறது.

4.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. இந்திய அரசியல் சட்டம், 1858 ஐ நிறைவேற்ற வேண்டிய அவசியம் என்ன?
2. இந்திய ஆலோசனை சபை சட்டம் 1861 எவ்வாறு விரிவாக்கம் செய்யப்பட்டது?
3. 1861 இந்திய ஆலோசனை சபை சட்டம் அறிமுகப்படுத்திய நாட்டில் சில சட்டசபை சீர்திருத்தங்களை சுருக்கமாக விவாதிக்கவும்.
4. இந்திய சபை சட்டம், 1892 பற்றி சுருக்கமாக குறிப்பு வரைக.
5. மிண்டோ மோர்லி சீர்திருத்தங்களின் முக்கியத்துவத்தை விவரிக்கவும்.
6. இந்தியச் சட்டம் 1919 இன் முக்கியத்துவம் பற்றி ஒரு குறுகிய குறிப்பு வரைக.

7. 1919 ஆம் ஆண்டின் திசைதிருப்பல் சட்டத்தின் முறையைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.

நெடு விடை வினாக்கள்

1. இந்திய அரசியல் சட்டம் 1858 ன் முக்கிய அம்சங்களைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
2. இந்திய ஆலோசனை சட்ட சபை, 1861 இன் அனுகூலங்களை ஆய்வு செய்க.
3. இந்திய ஆலோசனை சட்ட சபை, 1861 இந்தியாவில் பிரதிநிதித்துவ அரசை எவ்வாறு நிரூபிக்க தவறியது?
4. இந்திய ஆலோசனை சட்ட சபை, 1892 புதிய விதிகள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகளை கொண்டு வருவதில் எவ்வாறு பங்கு வகிக்கிறது?
5. 1909 ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட சட்டத்தின் முக்கியத்துவத்தை பற்றி விவரிக்கவும்.
6. 1919 ஆம் ஆண்டின் சட்டம் மூலம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பல்வேறு மாற்றங்களுக்கான விரிவான குறிப்பு எழுதுக.

குறிப்புகள்

4.8 மேலும் படிக்க

- அரோரா, ரமேஷ் கே. மற்றும் ரஜினி கோயல். 1997. இந்திய பொது நிர்வாகம்: நிறுவனங்கள் மற்றும் சிக்கல்கள். புது டெல்லி: விஷ்வா வெளியீடுகள்.
- அரோரா, ரமேஷ் கே மற்றும் சங்கீதா சர்மா (பதி). 1992. ஒப்பீட்டு மற்றும் மேம்பாட்டு நிர்வாகம். ஜெய்ப்பூர்: அரியான்ட் வெளியீடுகள்.
- பார்த்வால், சி.பீ. (பதி.) 1993. இந்தியாவில் பொது நிர்வாகம். புது டெல்லி: ஆஷிஷ் வெளியீடுகள்.
- தாஸ், எஸ்.கே. 1998. சிவில் சேவை சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் கட்டமைப்பு சீரமைப்பு. புது டெல்லி: ஆக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழக பதிப்பகம்.
- டெப்ராயி, பைபெக் (பதி.). 2004. அரசாங்கத்தை மேம்படுத்துவதற்கான நிகழ்ச்சிநிரல். புது டெல்லி: கல்வி அறக்கட்டளை.
- ஹால்டிபூர், ஆர்.என். 1997. பொது நிர்வாகம்: பிரதிபலிப்புகள் மற்றும் ஆராய்ச்சிகள். புது டெல்லி: கனிஷ்கா.
- ஜெயின், எல்.சி. (பதி.). 2005. அதிகாரத்துவம் மற்றும் உள்ளூர் ஆட்சி. புது டெல்லி: ஓரியண்ட் லாங்மேன்.
- ஜெயின், ஆர்.பீ 2001. பொது நிர்வாகத்தில் இந்தியா, 21 வது நாற்றாண்டு நல்ல ஆட்சிக்கு சவால்கள். புது டெல்லி: ஆழமான மற்றும் ஆழமான வெளியீடுகள்.
- மகேஸ்வரி, ஸ்ரீராம். 1985. இந்தியாவில் கிராமப்புற மேம்பாடு. புது டெல்லி: முனிவர் வெளியீடுகள்.

அலகு 5 இந்திய சட்டம் 1935-யின் கீழ் இந்திய நிர்வாகத்தின் மேம்பாடுகள்

குறிப்புகள்

அமைப்பு

- 5.0 அறிமுகம்
- 5.1 நோக்கங்கள்
- 5.2 இந்திய அரசாங்கத்தின் சட்டம் 1935
 - 5.2.1 சட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்
 - 5.2.2 தேசியவாத அரசியல் (1935-1939)
- 5.3 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 5.4 சுருக்கம்
- 5.5 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 5.6 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 5.7 மேலும் படிக்க

5.0 அறிமுகம்

பிரிட்டிஷ் நாடாளுமன்றத்தின் மற்றொரு அரசியல் சாசன சீர்திருத்த நடவடிக்கைக்கு முன்னர், பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ அரசாங்கம் இந்திய தேசியவாதிகளின் உணர்வை அடக்க தீவிர ஒடுக்குமுறை நடவடிக்கைகளை எடுத்தது. எந்த விசாரணையும் இன்றி, UPயில் நூற்றுக்கணக்கான விவசாயிகளும், ஆயிரக்கணக்கான மக்களும், பல காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களும் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர். பல புதிய விதிமுறைகளை, அதாவது அவசர அதிகாரக் கட்டளைச் சட்டம் 1932 ஜனவரி 4 ஆம் தேதி அரசாங்கத்தால் வழங்கப்பட்டது. இந்த ஆணைகள் இந்திய மக்களை இரக்கமின்றி ஒடுக்கும் நோக்கத்தைக் கொண்டிருந்தன. இருப்பினும் அரசாங்கத்தின் அடக்குமுறை நடவடிக்கைகளால் உள்நாட்டு ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை தடுக்க முடியவில்லை. ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கூட்டங்கள் மற்றும் ஆர்ப்பாட்டங்களை ஏற்பாடு செய்தனர்.

இதற்கிடையே, லண்டனில் நடைபெற்ற மூன்றாவது வட்ட மேஜை மாநாட்டில், ஒரு மசோதாவில் இணைக்கப்பட்ட யோசனைகள் அடங்கிய வெள்ளை அறிக்கை ஒன்று, பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இது 1935 இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டம் என அறியப்பட்டு பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்டது. பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் 1935 வது சட்டம் அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தங்களின் இரண்டாவது தவணை முறையை நிறைவேற்றப்பட்டது. 1935 ஆம் ஆண்டின் சட்டம் ஒரு கூட்டாட்சி அரசியலமைப்பை முன்வைத்தது. இவை அதன் முன்னோடிகளிலிருந்து ஒரு தீவிரமான புறக்கணிப்பாக இருந்தது.

குறிப்புகள்

1935 சட்டத்தின் கீழ், நிர்வாக நோக்கத்தில் ஆய்வுக்கு உட்பட்டவைகள் மூன்று பட்டியல்களாக பட்டியலிடப்பட்டது, அவை கூட்டாட்சி பட்டியல், மாகாண பட்டியல், மற்றும் ஒத்திணைப்பு பட்டியல் இருப்பினும் சட்டத்தில் எந்தவொரு இந்திய சட்டமன்றமோ தற்காலிகமான மத்திய அரசின் நடவடிக்கைகளை திருத்திக்கொள்ள அனுமதிக்கப்படவில்லை. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்கு மட்டுமே மாற்றங்களைச் செய்ய அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது.

இந்திய அரசாங்க சட்டம், 1935, பிரிட்டிஷ் நாடாளுமன்றம் இந்திய விவகாரங்களை கையாள வேண்டும் என்று அரசியலமைப்பு மற்றும் நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் கூறுகளை அலசி ஆராய்ந்து வருகிறது.

5.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- இந்திய அரசின் சட்டம் 1935 யை புரிந்து கொள்ள முடியும்.
- சட்டம் இயற்றப்பட்ட சட்டத்திற்கு வழிவகுத்த பல்வேறு பேச்சுவார்த்தைகள் மற்றும் அறிக்கைகளை விவாதிக்க முடியும்.
- சட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்களை விளக்க முடியும்.
- சட்டத்தில் உள்ள சட்டமன்ற கொள்கையை ஆராய முடியும்.

5.2 இந்திய அரசாங்கத்தின் சட்டம் 1935

இந்திய அரசு சட்டம், ஆகஸ்ட் 1935 பிரிட்டிஷ் நாடாளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்டது. இச்சட்டம் பின்வருமாறு:

- சைமன் ஆணைக்குழு அறிக்கை
- மூன்றாம் வட்ட மேசை மாநாடு
- நேரு குழு அறிக்கை
- வெள்ளை அறிக்கை (மார்ச் 1933)
- கூட்டு தேர்வுக் குழு அறிக்கை
- லோதியன் அறிக்கை (இது சட்டத்தின் தேர்தல் விதிகளை உறுதிப்படுத்தியது)

பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இந்தியாவில் வெகுஜன இயக்கங்களுக்கு எச்சரிக்கையாக இருந்தது. தேசிய இயக்கத்தை அடக்கி வைத்த பின்னர், இது பிரித்தானியம் கொள்கை மூலம் நாட்டை வலுவழிக்கச் செய்ய விரும்புகிறது.

5.2.1 சட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்

இச்சட்டம் ஒரு மைல்கல் எனக் கருதப்படுகிறது இது ஒரு முழு பொறுப்புள்ள அரசாங்கத்தை உருவாக்கத்திற்கு வழிவகை செய்தது. இதில் 321 பிரிவுகள் மற்றும் 10 கால அட்டவணைகள் இருந்தன. இச்சட்டத்தின் சிறப்பம்சங்கள் வருமாறு:

- (i) அகில இந்திய கூட்டமைப்பு: இச்சட்டம் அகில இந்திய கூட்டமைப்பை நிறுவுவதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்தது. இந்த

குறிப்புகள்

கூட்டமைப்பில் ஒரு அங்கமாக இருக்க விரும்பிய பிரிட்டிஷ் மாகாணங்கள் அந்த இந்திய அரசுகளை இந்த கூட்டமைப்பு உள்ளடக்கியதாக இருந்தது. இந்த சட்டம் ஒரு அகில இந்திய கூட்டமைப்பின் ஸ்தாபனத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது அது மத்திய மற்றும் அலகுகள் (மாகாணங்கள் மற்றும் இந்திய அரசுகளுக்கு) மூன்று பட்டியலாய் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது, அதாவது கூட்டாட்சிப் பட்டியல், மாகாண பட்டியல் மற்றும் உடனிகழ் பட்டியல். எஞ்சிய பாடங்களுக்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

மத்திய அரசின் இந்த பட்டியலில் வெளிநாட்டு விவகாரங்கள், பணம், நாணயம் மற்றும் கடற்படை, இராணுவம் மற்றும் விமானப் படைகள் ஆகியவற்றில் ஐம்பத்து ஒன்பது பொருட்களும் இருந்தன. மாகாணப் பட்டியல் காவல், மாகாண அரசாங்க சேவைகள் மற்றும் கல்வி போன்ற பாடங்களை உள்ளடக்கிய 54 பொருட்களை மாகாண பட்டியல் கொண்டிருந்தது. இந்த பட்டியலில், குற்றவியல் சட்டம் மற்றும் நடைமுறை, உரிமையியல் வழக்கு நடைமுறை, திருமணம் மற்றும் விவாகரத்து, கருக்கலைப்பு போன்ற பாடங்களை கையாளும் 36 உருப்படிகள் உள்ளன.

மறுவாழ்வு அதிகாரங்களை பொது ஆளுநர் வழங்கினார். எந்த ஒரு விவகாரத்திற்கு சட்டவாக்க பட்டியல்களில் பட்டியலிடப்படவில்லை என்றால் ஒரு சட்டத்தை அங்கீகரிக்கவேண்டிய அதிகாரம் அவருக்கு இருந்தது. அவர்களுக்கு அதிகாரமளிக்கப்பட்டுள்ள ஆய்வுக்குட்படுதல்களின் மரியாதையுடன் மாகாணங்களுக்கு சுயாட்சி வழங்கப்பட்டது.

(ii) மையத்தில் உள்ள திசைகாட்டி: இச்சட்டம் இரட்டை ஆட்சிமுறையை அகற்றியது. பிரிட்டிஷ் மாகாணங்கள் அதை மையமாக வைத்து அறிமுகப்படுத்தியது. இந்த அமைப்பின் படி, பாதுகாப்பு, வெளியுறவுத் துறை, திருச்சபை விவகாரங்கள் மற்றும் பழங்குடியினர் பகுதி தொடர்பான விவகாரங்களை 'ஆலோசகர்கள்' உதவியுடன் பொது ஆளுநர் தீர்வுகாணுவார். இந்த ஆலோசகர்கள் சட்டசபைக்கு பொறுப்பல்ல. மேலே குறிப்பிடப்பட்ட விடயங்கள் தவிர வேறு விடயங்களைப் பொறுத்தவரையில், சட்டமன்றத்திற்கு பொறுப்பேற்றுள்ள அமைச்சர்களின் ஆலோசனையின் பேரில் நிர்வாகத்தை செயல்படுத்துதல். எனினும், பொது ஆளுநர் 'சிறப்பு பொறுப்புகள்' என்ற முறையில், அமைச்சர்கள் அளித்த ஆலோசனையின் பேரில், அவர் முரணாக செயல்பட முடியும்.

(iii) மாகாண சுயாட்சி: இந்தச் சட்டம் மாகாண சுயாட்சியின் தொடக்கத்தை அறிவித்தது. இது மாகாணங்களுக்கும் மத்திய சட்டமன்றங்களுக்கும் இடையில் சட்டமன்ற அதிகாரங்களை வகுத்தது. மாகாணங்கள் தற்போது நிர்வாகத்தின் தன்னாட்சி பிரிவுகளாக இருந்தன. ஆளுநர் சார்பில் ஒரு மாகாணத்தில் ஆட்சி அதிகாரத்தை ஆளுநராகப் பயன்படுத்த முடியும், சட்டமன்றத்திற்கு பொறுப்பாக இருந்த அமைச்சர்களின்

குறிப்புகள்

ஆலோசனையுடன் அவர் செயல்பட வேண்டியிருந்தது.

இந்த சட்டத்தின் மூலம் மாகாணங்கள் சுயாட்சி பெற்று கொண்டிருந்தாலும், அல்லது ஆளுநர் தனது விருப்பப்படி செயல்படுவதற்கு தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு தீர்ப்பை அளிக்க வேண்டிய விவகாரங்களில் மத்திய அரசாங்கம் மாகாணங்களில் கட்டுப்பாட்டை தக்க வைத்துக் கொண்டது. இச்சட்டத்தின்படி மாகாணங்கள் தன்னாட்சி பெற்ற போதிலும், ஆளுநர் தனது விருப்பப்படி செயல்பட வேண்டிய விவகாரங்களில் மத்திய அரசு தனது கட்டுப்பாட்டை தக்க வைத்துக் கொண்டது. இது போன்ற விவகாரங்களில் ஆளுநர் தனது அமைச்சர்களின் ஆலோசனையின் பேரில் அல்லாமல் ஆளுநர்-பொது மற்றும் வெளியுறவுத்துறை செயலாளரின் வழிகாட்டுதலின் படி செயல்பட வேண்டும்.

(iv) கூட்டாண்மை சட்டமன்றம்: கூட்டாண்மை சட்டமன்றம் இரண்டு சபைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது: மாநிலங்கள் மற்றும் சட்ட மன்றக் குழு. சட்டமன்றம் அல்லது அரசாங்கத்தின் கீழ் சபை 375 உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருந்தது, அதில் 250 பேர் பிரிட்டிஷ் இந்திய மாகாணங்களில் இருந்தனர் மற்றும் 125 இந்திய மாநிலங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினர். முன்னர் கலைக்கப்பட்டிருந்த வரை, சட்டமன்றத்தின் ஆட்சிக் காலம் ஐந்து ஆண்டுகள் ஆகும். மாகாண சபை அல்லது மேலவைச் சபையின் உறுப்பினர்கள் 260 உறுப்பினர்கள் கொண்டனர், இதில் 156 உறுப்பினர்கள் பிரிட்டிஷ் மாகாணங்களை மாநிலங்கள் சபையில், 6 உறுப்பினர்கள், பொது ஆளுநர் ஆகியோர் நியமனம் செய்யப்பட்டு, ஏனையோர் நேரடியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். மீதமுள்ள 104 உறுப்பினர்கள் இந்திய அரசுகளை நியமிக்க வேண்டும். கூட்டாட்சி சட்டமன்றம் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரங்களை பெற்றிருந்தாலும், அதன் இரு அவைகளும் அவற்றின் மத்தியில் சம அதிகாரங்களை பகிர்ந்து கொண்டன. இரு சபைகளுக்கும் இடையே கருத்து வேறுபாடு இருந்தால், பிரச்சனைக்கு தீர்வு காண, ஒரு கூட்டு அமர்வு நடத்த முடியும்.

(v) மாகாண தேர்தல்கள் மாகாண சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் மக்களால் நேரடியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். சட்டத்தின் இந்த செயலுக்கு பிறகு பம்பாய், வங்காளம், சென்னை, பீகார், அஸ்ஸாம் மற்றும் ஐக்கிய மாகாணங்களின் இரு அவைகள் உருவாக்கப்பட்டன அதாவது இரு அவைகளிலும் மற்ற ஐந்து மாநிலங்களில் தேர்தல்கள் நடந்தன. மாகாணங்கள் ஒரு அவைகளாக இருந்தன..

மாகாண சபை ஐந்து வருட காலத்திற்கு தேர்வு செய்யப்பட்டது. பல்வேறு சட்ட மன்றங்கள் சார்பில் இருக்கைகள் வழங்கும் இடங்கள் பின்வருமாறு:

- (i) வங்காளம்: 250
- (ii) ஐக்கிய மாகாணங்கள்: 228

- (iii) சென்னை: 215
- (iv) மும்பை: 175
- (v) பஞ்சாப்: 175
- (vi) பீகார்: 192
- (vii) மத்திய மாகாணங்கள்: 112
- (viii) ஒரிசா: 60
- (ix) சிந்து: 60
- (x) வட-மேற்கு எல்லைப்புற மாகாணம் (NWFP): 50

ஒரு தனி வாக்காளரின் கொள்கை தொடர்கிறது. 1932 ஆம் ஆண்டு பூனா சட்டத்தின் போது கையெழுத்திட்ட ஒப்பந்தத்தின் படி, சில தொகுதிகளில் பொதுத் தொகுதியில் உள்ள தாழ்ந்த வர்க்கத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

இச்சட்டத்தின் பிற சிறப்பம்சங்கள்:

- (i) சட்ட மசோதாவை இயற்ற மத்திய சட்டமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இருந்தது. ஆனால் அது சட்டமாக வருவதற்கு முன்பு கவர்னர் ஜெனரலருக்கு அனுமதி தேவைப்பட்டது.
- (ii) இந்திய ஆலோசனை சபை அகற்றப்பட்டு, இந்திய மாநிலச் செயலர் அவர்களுக்கு உதவுவதற்காக ஒரு சில ஆலோசகர்கள் மட்டும் நியமனம் செய்யப்பட்டனர்.
- (iii) இந்திய அமைச்சர்கள் அரசாங்க விவகாரங்களில் தலையிட அரசு செயலர் அனுமதிக்கவில்லை.
- (iv) சிந்துவும் ஒரிசாவும் இரண்டு புதிய மாகாணங்களில் உருவாக்கப்பட்டன.
- (v) மூன்றில் ஒரு பங்கு உறுப்பினர்கள் மத்திய சட்டமன்றத்தில் இஸ்லாமிய சமூகத்தை பிரதிநிதித்துவம் செய்ய முடியும்.
- (vi) இந்திய ரிசர்வ் வங்கி நிறுவப்பட்டது.

5.2.2 தேசியவாத அரசியல் (1935-1939)

மாகாண தேர்தல்கள் 1936-1937-ல் மத்திய அரசு சட்டம் 1935 ல் கூறப்பட்டது. இந்த தேர்தலின் போது, இந்தியாவில் காங்கிரசு, முஸ்லீம் லீக். என்ற இரண்டு பெரிய கட்சிகள் இருந்தன: இரு கட்சிகளுமே தங்கள் அறிக்கையை முன்வைத்து மக்களை வாக்களிக்க வைக்க தங்கள் சிறந்த முயற்சிகளை செய்தன. இரு கட்சிகளின் அறிக்கைகளும் ஏறக்குறைய ஒரே மாதிரியாக இருந்தன. எனினும் அவற்றின் அறிக்கைகளில் இரண்டு முக்கிய வேறுபாடுகள் இருந்தன.

- (i) கூட்டு வாக்காளர்களை காங்கிரஸ் விரும்பியது. ஆனால் முஸ்லீம் லீக் தனிவாக்காளர்களை விரும்பியது.
- (ii) இந்தி தங்கள் உத்தியோகபூர்வ மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று காங்கிரஸ் விரும்பியது. ஆனால் முஸ்லீம் லீக் உருது தங்கள் நாட்டின் அதிகாரபூர்வ மொழியாக இருக்க வேண்டும்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

என்று விரும்புகிறது.

காங்கிரஸ் பலமான கட்சியாக இருந்தாலும் கூட 40 சதவீத இடங்களை கூட பாதுகாக்க முடியவில்லை. இதில் 11 மாகாணங்களில் 1771 இடங்கள் இருந்தது இதில் 750 மட்டுமே வெற்றி பெற முடியும். மேலும் இந்து தொகுதிகளில் காங்கிரஸ் பெரும்பாலான தொகுதிகளில் வெற்றி பெற முடியும். முஸ்லிம் லீக் 491 முஸ்லிம் இடங்களில்தான் 106 இடங்களை மட்டுமே வெல்ல முடிந்தது. காங்கிரஸ் 26 முஸ்லிம் இடங்களைக் கைப்பற்றியது முஸ்லிம் பெரும்பான்மை பஞ்சாப் மாகாணத்திலிருந்து முஸ்லிம் லீக் ஏராளமான நம்பிக்கைகள் கொண்டது. ஆனால் இந்த மாகாணத்திலிருந்து 2 ஆசனங்களை மட்டுமே வெல்ல முடிந்தது.

UP, மத்திய மாகாண, பீகார், ஒரிசா மற்றும் சென்னை ஆகிய மாநிலங்களில் காங்கிரஸ் பெரும்பான்மையைக் கொண்டுள்ளது. இது தவிர, அது NWCP மற்றும் பாம்பே ஆகியவற்றில் கூட்டணி அரசாங்கத்தை அமைத்தது. அஸ்ஸாம் மற்றும் சிந்து ஆகிய இடங்களில் ஆளும் கூட்டணியில் இணைந்தது, இதனால், இந்த இரண்டு இடங்களிலும் இது மறைமுகமாக அதிகாரத்தில் இருந்தது.

சர் பாசில்-ஐ-ஹுசைன் தொழிற்சங்கவாதி கட்சி, பஞ்சாப் மற்றும் ப்ரஜா க்ரிஷக் கட்சி, மௌல்வி பாசில்-ஐ-ஹக் ஆகிய இரு பெரிய கட்சிகளின் தலையீடு இல்லாமல் அதை வங்காளத்தில் உருவாக்கியுள்ளது. முஸ்லிம் லீக் எந்த மாகாணத்திலும் ஆட்சி அமைக்க முடியவில்லை, என்றாலும் குவைத்-ஐ-ஹாசிம் காங்கிரஸ் முஸ்லிம் லீக் உடன் கூட்டணி ஆட்சி அமைக்க இந்த வாய்ப்பை ஏற்கவில்லை.

வெற்றி பெற்ற இடங்களில், சட்டசபை விவகாரங்களில் ஆளுநர் அதிகாரங்களை விரும்பவில்லை என்பதால், காங்கிரஸ் தனது அரசாங்கத்தை நான்கு மாதங்களுக்கு அமைக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை பிரிட்டிஷாருக்கு முன்வைத்தது. ஆனால் அவர்கள் இந்தக் கோரிக்கையை ஏற்கவில்லை. நீண்ட கலந்துரையாடலின் பின்னர், இந்த கோரிக்கைக்கு ஆங்கிலேயர்களால் வாய்மொழி ஒப்புதலை அளிக்கப்பட்டது, ஆனால் 1935 இன் சட்டத்தில் கீழ் இவற்றை மாற்றங்களை செய்ய அவர்கள் மறுத்துவிட்டார்கள். இறுதியாக, 1937 ஜூலையில் காங்கிரஸ் தனது அரசை அமைத்தது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. மத்திய அரசு சட்டம், 1935ன் கீழ் கொண்டு வந்த பல்வேறு அறிக்கைகளை பட்டியலிடுக.
2. இந்திய அரசு சட்டம் 1935 ஒரு மைல் கல்லாக கருதப்படுவது ஏன்?
3. 1936-37-ம் ஆண்டு நடைபெற்ற மாகாண தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற இடங்களில் காங்கிரஸ் ஏன் நான்கு மாதங்களாக சீர்திருத்தம் செய்யவில்லை?

5.3 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

இந்திய சட்டம் 1935-யின் கீழ் இந்திய நிர்வாகத்தின் மேம்பாடுகள்

1. இந்த சட்டம் பின்வரும் விளைவை ஏற்படுத்தியுள்ளது:

- சைமன் ஆணைக்குழு அறிக்கை
- மூன்றாம் வட்ட மேஜை மாநாடுகள்
- நேரு குழு அறிக்கை
- வெள்ளை காகிதம் (மார்ச் 1933)
- கூட்டு தேர்வுக் குழு அறிக்கை
- லோதியன் அறிக்கை (சட்டத்தின் தேர்தல் விதிகளை இது உறுதிப்படுத்தியது)

2. 1935 இன் சட்டம் ஒரு மைல்கல் ஆகும். இது ஒரு முழு பொறுப்புள்ள அரசாங்கம் உருவாகுவதற்கு வழிவகை செய்தது. இதில் 321 பிரிவுகள் மற்றும் 10 கால அட்டவணைகள் இருந்தன.

3. சட்டசபை விவகாரங்களில் ஆளுநருக்கு அதிகாரம் இல்லை என கூறியதால், காங்கிரஸ் நான்கு ஆண்டுகளாக தனது அரசாங்கத்தை அமைக்கவில்லை. காங்கிரஸ் பிரிட்டிஷாருக்கு இந்த கோரிக்கையை முன்வைத்தது. ஆனால் அவர்கள் இந்தக் கோரிக்கையை ஏற்கவில்லை. ஒரு நீண்ட விவாதத்திற்குப் பின்னர், இந்த கோரிக்கைக்கு ஆங்கிலேயர்கள் வாய்மொழி ஒப்புதலை அளித்தனர், ஆனால் 1935 இன் சட்டத்தில் மாற்றங்களை செய்ய மறுத்துவிட்டார். இறுதியாக, 1937 ஜூலையில் காங்கிரஸ் தனது அரசை அமைத்தது.

குறிப்புகள்

5.4 சுருக்கம்

- ஆகஸ்ட் 1935 இல் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தால் இந்திய அரசு சட்டம் இயற்றப்பட்டது. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இந்தியாவில் வெகுஜன இயக்கங்களுக்கு எச்சரிக்கையாக இருந்தது. தேசியவாத இயக்கத்தை அடக்குவதன் பின்னர், பிளவு மற்றும் ஆட்சி கொள்கை மூலம் நாட்டை பலவீனப்படுத்த விரும்பியது.
- வெளிநாட்டு விவகாரங்கள், நாணயம் மற்றும் கடற்படை, இராணுவம் மற்றும் விமானப் படைகள் ஆகியவற்றில் ஐம்பத்து ஒன்பது பொருட்களும் இருந்தன. மாகாணப் பட்டியலில் காவல் மாகாண பொது அறிவிப்பு மற்றும் கல்வி போன்ற பாடங்களுடன் ஐம்பத்து நான்கு பொருட்கள் உள்ளடங்கியிருந்தது.
- இந்தச் சட்டம் பிரிட்டிஷ் மாகாணங்களில் ஆட்சிமாற்ற முறையை ஒழிக்கும் நிலையை மையத்தில் அறிமுகப்படுத்தியது. இந்த அமைப்பின் படி, பாதுகாப்பு, வெளியுறவுத் துறை, தேவாலயம் தொடர்பான விவகாரங்கள், மலைவாழ் மக்கள் தொடர்பான விவகாரங்கள் ஆகியவற்றின் நிர்வாகத்தில் பொது ஜனாதிபதிகள் இணைந்து 'ஆலோசகர்கள்' உதவியுடன் செயல்பட வேண்டும்.

குறிப்புகள்

- சட்டத்தின் மூலம் மாநிலங்கள் தன்னாட்சி பெற்றிருந்த போதிலும், மாகாணங்களுக்கு மத்திய அரசு கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது என்றாலும், கவர்னர் தனது விருப்பப்படி செயல்பட வேண்டும் அல்லது தனிப்பட்ட தீர்ப்பை நிறைவேற்ற வேண்டும்.
- கூட்டரசு சட்டமன்றம் இரண்டு சபைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது: மாநிலங்கள் மற்றும் சட்ட மன்றக் குழு. சட்டமன்றம் அல்லது கீழ் சபை 375 உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருந்தது, அதில் 250 பேர் பிரிட்டிஷ் இந்திய மாகாணங்களில் இருந்தனர் மற்றும் 125 இந்திய மாநிலங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினர்.
- மாகாண சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் நேரடியாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். சட்டத்தின் இந்த செயலுக்கு பிறகு பம்பாய், வங்காளம், சென்னை, பீகார், அஸ்ஸாம் மற்றும் ஐக்கிய மாகாணங்களின் இரு அவைகள் உருவாக்கப்பட்டன. அதாவது இரு அவைகளிலும் மற்ற ஐந்து மாகாணங்களின் ஒரு அவை இருந்தது.
- தனி வாக்காளர்களின் கொள்கை தொடர்ந்தது. 1932 பூனா சட்டத்தின் போது கையெழுத்திடப்பட்ட ஒப்பந்தத்தின் படி, பொது தொகுதியில் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த சில இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டன.
- மாகாண தேர்தல்கள் 1936 – 1937-ல் மத்திய அரசு சட்டம் 1935 ல் கூறப்பட்டது. இந்த தேர்தலின் போது, இந்தியாவில் காங்கிரஸ், முஸ்லீம் லீக் என்ற இரண்டு பெரிய கட்சிகள் இருந்தன: இரு கட்சிகளுமே தங்கள் அறிக்கையை முன்வைத்து மக்களை வாக்களிக்க வைக்க தங்கள் சிறந்த முயற்சிகளை செய்தன.
- காங்கிரஸ் பலமான கட்சியாக இருந்தாலும் கூட 40 சதவீத இடங்களை கூட பாதுகாக்க முடியவில்லை. அது 11 மாகாணங்களில் 1771 இடங்களில் 750 இடங்களில் மட்டுமே வெற்றி பெற்றது. மேலும், காங்கிரஸ் பெரும்பான்மையான இந்து தொகுதிகளில் வெற்றி பெற்றது. 491 முஸ்லிம் இடங்களில் முஸ்லிம் லீக் வெறும் 106 இடங்களை மட்டுமே வெல்ல முடிந்தது. காங்கிரஸ் 26 முஸ்லிம் இடங்களை கைப்பற்றியது..
- சர் பாசில்-ஐ-ஹுசைன் தொழிற்சங்கவாதி கட்சி, பஞ்சாப் மற்றும் ப்ரஜா க்ரிஷக் கட்சி, மௌல்வி பாசில்--ஹக் ஆகிய இரு பெரிய கட்சிகளின் தலையீடு இல்லாமல் அதை வங்காளத்தில் உருவாக்கியுள்ளது. முஸ்லீம் லீக் எந்த மாகாணத்திலும் ஆட்சி அமைக்க முடியவில்லை. முஸ்லிம் லீக் உடன் கூட்டணி ஆட்சி அமைக்க வேண்டும் என்று குவைத்-ஐ-அசாம் காங்கிரஸ் கேட்டுக் கொண்டாலும், இந்த சலுகையை ஏற்கவில்லை.
- வெற்றி பெற்ற இடங்களில், சட்டசபை விவகாரங்களில் ஆளுநர் அதிகாரங்களை விரும்பவில்லை என்பதால், காங்கிரஸ் தனது அரசாங்கத்தை நான்கு மாதங்களுக்கு அமைக்கவில்லை. காங்கிரஸ் பிரிட்டிஷாருக்கு இந்த கோரிக்கையை முன்வைத்தது. ஆனால் அவர்கள் இந்தக் கோரிக்கையை ஏற்கவில்லை. நீண்ட கலந்துரையாடலின் பின்னர், இந்த கோரிக்கைக்கு ஆங்கிலேயர்கள் வாய்மொழி ஒப்புதலை அளித்தனர், ஆனால் 1935 இன் சட்டத்தில் மாற்றங்களை செய்ய

மறுத்துவிட்டார். இறுதியாக, 1937 ஜூலையில் காங்கிரஸ் தனது அரசை அமைத்தது.

இந்திய சட்டம் 1935-யின் கீழ் இந்திய நிர்வாகத்தின் மேம்பாடுகள்

5.5 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- பூனா ஒப்பந்தம்: இது டாக்டர் அம்பேத்கர் மற்றும் மகாத்மா காந்திக்கு இடையிலான உடன்பாட்டை குறிக்கிறது. அவர்கள் இதற்கான ஒப்பந்தத்தில் 1932 செப்டம்பர் 24 அன்று புனையில் உள்ள எரவாடா மத்திய சிறையில் கையெழுத்திட்டார். டாக்டர் அம்பேத்கர் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு தனி வாக்காளர் பெற்று தருவதற்கு ஆதரவு அளித்தார் ஆதரவாக இருந்தார். தீண்டத்தகாதவர்களை இந்துமதத்தின் தோற்றங்களுக்கு வெளியில் இருந்து பார்க்க விரும்பாததால் காந்தி இக்கருத்திற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தார்.
- கிருஷ்ண பிரஜா கட்சி: இது 1930 களின் பிற்பகுதியிலும் 40 களின் பிற்பகுதியிலும் குறுகிய காலத்திற்கு கணிசமான செல்வாக்கு கொண்ட ஒரு அரசியல் கட்சியாகும்.
- தொழிற்சங்க கட்சி: பிரிட்டிஷ் ராஜ் மற்றும் பஞ்சாபைச் சேர்ந்த தொழிற்சங்கவாத கட்சியின் ஒரு நிறுவன உறுப்பினரான பாசில்-ஐ-ஹுசைன், பிரித்தானிய ஆட்சிக் காலத்தில் செல்வாக்குள்ள பஞ்சாபி அரசியல்வாதி ஆவார்.

5.6 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. இரட்டை ஆட்சி அமைப்பின் மீது இந்திய அரசு சட்டம் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தை விளக்குக.
2. மாகாண பொருளாதார சட்டத்தின் முக்கியத்துவத்தை பற்றி ஒரு சுருக்கமான குறிப்பு எழுதுக.
3. 1936-1937ல் நடைபெற்ற மாகாணசபை தேர்தல்களின் முக்கியத்துவத்தை விளக்குக.

நெடு விடை வினாக்கள்

1. பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் இந்திய அரசின் சட்டம் 1935-ஐ நிறைவேற்றுவதற்கு முன் நிலவும் சூழ்நிலை பற்றி விளக்குக.
2. இந்திய அரசின் சட்டம் 1935 இன் பிரதான அம்சங்களை ஆய்வு செய்க.
3. 1936-1937ல் மாகாண தேர்தலில் காங்கிரஸின் நிலைப்பாட்டை பற்றி விளக்குக.

குறிப்புகள்

5.7 மேலும் படிக்க

குறிப்புகள்

- அரோரா, ரமேஷ் K. மற்றும் ரஜினி கோயல். 1997. இந்திய பொது நிர்வாகம்: நிறுவனங்கள் மற்றும் சிக்கல்கள். புது டெல்லி: விஷ்வா வெளியீடுகள்.
- அரோரா, ரமேஷ் K மற்றும் சங்கீதா சர்மா (பதி). 1992. ஒப்பீட்டு மற்றும் மேம்பாட்டு நிர்வாகம். ஜெய்ப்பூர்: அரியான்ட் வெளியீடுகள்.
- பார்த்வால், சி.பீ. (பதி.) 1993. இந்தியாவில் பொது நிர்வாகம். புது டெல்லி: ஆஷிஷ் வெளியீடுகள்.
- தாஸ், எஸ்.கே. 1998. உள்நாட்டு சேவை சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் கட்டமைப்பு சீரமைப்பு. புது டெல்லி: ஆக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழக பதிப்பகம்.
- டெப்ராயி, பைபெக் (பதி.). 2004. அரசாங்கத்தை மேம்படுத்துவதற்கான நிகழ்ச்சிநிரல். புது டெல்லி: கல்வி அறக்கட்டளை.
- ஹால்டிபூர், R.N. 1997. பொது நிர்வாகம்: பிரதிபலிப்புகள் மற்றும் ஆராய்ச்சிகள். புது டெல்லி: கனிஷ்கா.
- ஜெயின், L.C. (பதி.). 2005. அதிகாரத்துவம் மற்றும் உள்ளூர் ஆட்சி. புது டெல்லி: ஓரியண்ட் லாங்மேன்.
- ஜெயின், R.B. 2001. பொது நிர்வாகத்தில் இந்தியா, 21 வது நூற்றாண்டு நல்ல ஆட்சிக்கு சவால்கள். புது டெல்லி: ஆழமான மற்றும் ஆழமான வெளியீடுகள்.
- மகேஸ்வரி, ஸ்ரீராம். 1985. இந்தியாவில் கிராமப்புற மேம்பாடு. புது டெல்லி: முனிவர் வெளியீடுகள்.

அலகு 6 இந்திய நிர்வாகத்தில் முன்னேற்ற நடவடிக்கைகள்

குறிப்புகள்

அமைப்பு

- 6.0 அறிமுகம்
- 6.1 நோக்கங்கள்
- 6.2 சுதந்திரத்திற்கான நிகழ்வுகள்
- 6.3 இந்திய சுதந்திரம் சட்டம் 1947
- 6.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 6.5 சுருக்கம்
- 6.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 6.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 6.8 மேலும் படிக்க

6.0 அறிமுகம்

பிரிட்டிஷ் அமைச்சரவைத் திட்டத்தின் நோக்கம், பொதுநல நாடுகளின் தலைமையின் கீழ், இந்தியாவுக்கு சுதந்திரம் வழங்குவதே ஆகும். இது பிரிட்டனின் பிரதம மந்திரி கிளமெண்ட் ரிச்சர்ட் அடலீயின் முன்முயற்சியில் உருவாக்கப்பட்டது. 1945 ல் நடைபெற்ற இங்கிலாந்தின் பொதுத் தேர்தலில், அடலீயின் அதிகாரத்தின் கீழ் உள்ள தொழிற் கட்சி, வின்ஸ்டன் சர்ச்சில் தலைமையின் கீழ் நடந்தது. இந்தியாவை விட்டு வெளியேற பிரிட்டன் முடிவு செய்திருந்தது. இந்த இயக்கம், பிரிட்டிஷ் அரசிடமிருந்து இந்திய தலைமைக்கு, சுதந்திரத்தை வழங்க, அதிகாரத்தை மாற்றத் திட்டமிடுவதற்காக வந்தாகும். இந்த இயக்கம் பல்வேறு ஏற்பாடுகளை மேற்கொண்டது. இந்திய மாநிலங்கள் மற்றும் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் முக்கிய பிரதிநிதிகளுடன் முக்கியமான பிரச்சினைகளை இது விவாதித்தது.

பிரிட்டிஷ் மந்திரிசபை இயக்கத்தின் வருகை மற்றும் மவுண்ட்பேட்டன் திட்டம் போன்ற பல்வேறு நிர்வாக நடவடிக்கைகளை ஏற்படுத்துவது இந்த பிரிவின் நோக்கமாகும். இறுதியில் பிரிட்டிஷ் இந்திய கைகளுக்கு மாற்றப்பட்டது. இதன் விளைவாக பிரிவினை மற்றும் இந்தியாவில் சுதந்திரம் ஏற்பட்டது.

6.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- இந்தியாவின் சுதந்திரத்திற்கு வழிவகுத்த பல்வேறு நிகழ்வுகளை புரிந்து கொள்ள முடியும்.
- பிரிட்டிஷ் அமைச்சரவையின் நோக்கம் குறித்து விளக்க முடியும்.
- இங்கிலாந்தில் நிகழ்ந்த காலகட்டத்தில் அரசியல் நிலவரம் பற்றி விவரிக்க முடியும்.

குறிப்புகள்

- அமைச்சரவைக் குழுமத்தின் முக்கிய விதிகள் பற்றி விவாதிக்க முடியும்
- மவுண்ட்பேட்டன் திட்டத்தின் பங்கை விளக்க முடியும்.
- 1947-ல் இந்திய சுதந்திரச் சட்டம் பற்றி ஆய்வு செய்ய முடியும்.

6.2 சுதந்திரத்திற்கான நிகழ்வுகள்

1946 பிரிட்டிஷ் அமைச்சரவை இயக்கத்தின் நோக்கம் பிரிட்டிஷ் ராஜ் முதல் இந்திய தலைமைக்கு அதிகாரத்தை மாற்றுவது பற்றி விவாதித்து திட்டமிட வேண்டும். காமன்வெல்த் நாடுகளின் ஆட்சியில், இந்தியா சுதந்திரம் பெற்று வழங்க வேண்டும் என்பதே இதன் நோக்கமாகும். பிரிட்டனின் பிரதம மந்திரி கிளமெண்ட் ரிச்சர்டு அட்வியின் முயற்சியால் இந்த இயக்கம் உருவாக்கப்பட்டது. இது இந்தியாவின் மாநில செயலாளர் சர் ஸ்டாப்போர்ட்டு கிரிபஸ் வர்த்தக சபை தலைவர் மற்றும் A.V. அலெக்ஸாண்டர் கடற்படைத் தலைமை ஆகியோரை உள்ளடக்கியது. ஆயினும், இந்தியாவின் ராஜப்பிரதிநிதி வெவல் பிரபு பங்கேற்கவில்லை.

பின்னணி

1945 ல் நடைபெற்ற இங்கிலாந்தின் பொதுத் தேர்தலின்போது, அட்வியின் அதிகாரத்தின் கீழ் இருந்த தொழிற் கட்சி, பிரிட்டிஷ் பழமைவாத அரசியல்வாதி மற்றும் அரசியல் வல்லுனரான வின்ஸ்டன் சர்ச்சில் கீழ் பழமைவாதிகள் வழிநடத்தப்பட்டன. பின்னர், இந்தியாவை விட்டு வெளியேற பிரிட்டன் முடிவு செய்துள்ளதாக தகவல் தெரிவித்தனர் எனவே லண்டன் வேவல் பிரபு வரவழைக்கப்பட்டார்.

இதன் பின்னர், இந்தியாவில் மாகாண சபைகள் மற்றும் மத்திய சட்ட சபையில் 1945-46 இல் பொதுத் தேர்தல்கள் நடைபெற்றன. இந்த தேர்தல்களில் காங்கிரஸ் சட்டமன்றத்தில் ஐம்பத்தி ஏழு இடங்களை வென்றது முஸ்லிம் லீக் முஸ்லிம்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட முப்பது இடங்களைக் கைப்பற்றியது. 1937 ஆம் ஆண்டில், மாகாணங்களில் காங்கிரஸ் 714 இடங்களைக் கொண்டிருந்தது, அதே நேரத்தில் அது 1946 ல் 923 இடங்களை வென்றது. மறுபுறத்தில், 1937 ல் முஸ்லிம் லீக் 492 முஸ்லிம் ஒதுக்கீட்டில் 109 இடங்களை மட்டுமே கைப்பற்ற முடிந்தது 1946 இல் 425 இடங்களை வென்றது.

நாடு சுதந்திரம் பெற முடிந்தவரை விரைவாகச் செயல்பட பிரிட்டிஷ் அமைச்சரவை மார்ச் 24, 1946 அன்று, இந்திய அமைச்சரவையின் சிறப்புப் நோக்கத்தை கொண்டு வந்தது. இந்திய மற்றும் பிரிட்டிஷ் கணிசமான பிரதிநிதிகளுடன் முக்கியமான பிரச்சினைகள் பற்றி கலந்துரையாட சுமார் ஐந்து வாரங்களுக்கு இந்தியாவில் இருந்தது. ஒரு மாநாடு 5 மே 1946 அன்று சிம்லாவில் நடைபெற்றது, அதில் காங்கிரஸ் மற்றும் முஸ்லிம் லீக் தலைவர்கள் கலந்து கொண்டு விவாதித்தனர்:

- மாகாணங்களின் குழுமம்
- கூட்டாட்சி ஒன்றியத்தின் தன்மை
- ஒரு அரசியலமைப்பை உருவாக்கும் இயந்திரத்தை அமைத்தல்

இருப்பினும், காங்கிரஸ் மற்றும் முஸ்லீம் லீக்கிற்கு இடையே உள்ள பொருத்தமற்ற தன்மை காரணமாக இந்த மாநாடு மூடப்பட்டது. பிரபலமாக அறிவிக்கப்பட்ட அறிக்கை அமைச்சரவையின் திட்டத்தோடு மே 16, 1946 அன்று குறிக்கோள் வெளியிடப்பட்டது. இந்த திட்டத்தின் முக்கியமான விதிகள் பின்வருமாறு:

1. அரசு மற்றும் பிரிட்டிஷ் இந்தியா ஆகிய இரு மாநிலங்களும் இணைந்து செயல்பட வேண்டும். இது பாதுகாப்பு, வெளியுறவு விவகாரங்கள் மற்றும் தகவல் தொடர்புகளை கையாள வேண்டும்.
2. கூட்டமைப்பு ஒரு செயற்குழு மற்றும் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்க வேண்டும்.
3. பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் மாகாணங்கள், தொழிற்சங்க பாடங்களை தவிர அனைத்து மேம்படுத்தப்பட்ட அதிகாரங்கள் மற்றும் அனைத்து பாடங்களும் இருக்க வேண்டும்.
4. கூட்டமைப்பில் இணைந்தவர்களை தவிர அனைத்துப் பணிகளும் சுதேச அரசுகளின் கீழ் இருக்கும்.
5. மாகாணங்கள் குழுக்கள் அமைப்பதற்கு (கூட்டாட்சி) உரிமை இருக்க வேண்டும்.
6. பத்து ஆண்டுகளின் ஆரம்ப காலத்திற்குப் பிறகு, அரசியலமைப்பின் விதிமுறைகளை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டியதன் அவசியத்தை, சட்டமன்றத்தில் பெரும்பான்மை வாக்கெடுப்பு மூலம் எந்த மாகாணத்தையும் அனுமதிக்கும் ஒன்றியத்தின் அரசியலமைப்பில் ஒரு விதிமுறை உருவாக்கப்பட வேண்டும்.
7. அண்மையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள மாகாண சட்ட மன்ற தேர்தல்கள் அடிப்படையில் ஒரு அரசியலமைப்புச் சபை அமைக்கப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும், அதன் மக்கள் தொகை விகிதாசார அளவில் ஒதுக்கீடு செய்வதன் மூலம் பேரவை அமைக்கப்பட வேண்டும். ஒரே மாற்றத்தக்க வாக்கு மூலம் விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறையை கொண்டு தேர்தல் நடத்த வேண்டும்.
8. இந்தியாவின் அரசியலமைப்பை உருவாக்கும் அதே நேரத்தில் நாட்டின் நிர்வாகம் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். பிரதான அரசியல் கட்சிகளின் ஆதரவைக் கொண்ட இடைக்கால அரசாங்கம் அமைக்கப்பட வேண்டும்.

நேரடி நடவடிக்கை தினம்

16 ஆகஸ்ட் 1946 தனி இஸ்லாமியர் மாநிலத்தை வென்றெடுப்பதற்காக நாடெங்கிலும் 'நேரடி நடவடிக்கை தினமாக' கருதப்படுமென லீக் முடிவு செய்தது. இந்த பதட்டமான சூழ்நிலையில், மையத்தில் இடைக்கால அரசாங்கத்தை அமைக்க காங்கிரசுக்கு அழைப்பு விடுக்கின்ற, வைசிரோஸ் முடிவை எரிபொருளாக எரித்தனர். 16 ஆகஸ்ட் 1946 அன்று கல்கத்தாவில் லீக் பொதுமக்கள் ஆர்ப்பாட்டங்கள் மற்றும் வேலைநிறுத்தங்கள் ஏற்பாடு செய்தன. இதனால் நகரம் முழுவதும் மோதல்கள் மற்றும் கலவரங்கள் நடந்தன. கும்பலின் சீற்றம் தொடர்ச்சியாக நான்கு நாட்களுக்கு தொடர்ந்தது.

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

பின்னர் இயல்புநிலை படிப்படியாக மீட்கப்பட்டது. லீக் தலைவரான H.S. சுஹ்ராவர்த்தி, தலைமையிலான வங்காள அரசு ஆகஸ்ட் 16ல் ஒரு பொது விடுமுறையை அறிவித்திருந்தது. மேலும் நிலைமை முற்றிலும் கட்டுப்பாட்டை மீறி வரும்வரை இராணுவத்தை அழைக்கவில்லை.

அடலியின் அறிவிப்பு

இந்த முட்டுக்கட்டை உடைந்து ஏதோ கடுமையான காரியம் நடக்க வேண்டும் என்பது தெளிவாகத் தெரிந்தது. 1947 பிப்ரவரி 20 ல் பாராளுமன்றத்தில் அறிவிக்கப்பட்ட அரசாங்கத்தின் “திட்டவட்டமான நோக்கம்” ஜூன் 1948 க்குப் பின்னர் அல்லாமல் அதிகாரத்தை பொறுப்பான இந்திய கைகளில் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று அடலி வலியுறுத்தினார். இந்த வரலாற்று அறிவிப்பு அனைவரையும் ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தியது. பிரிட்டிஷ் ஒரு வருடத்திற்கும் குறைவாக நாடுகளில் இருந்து வெளியேற வேண்டும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. அதன்பிறகு இந்திய மக்கள் தங்கள் முரண்பாடுகளை தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பிப்ரவரி 20, 1947 அன்று பிரிட்டிஷார் இந்தியாவிலிருந்து, 30 ஜூன் 1948 அன்று திரும்பப்போவதாக அறிவித்த அடலியின், மவுண்ட்பேட்டன் பிரபு அலை மாற்றிடுவார். பிரிட்டிஷ் அரசுகள் மற்றும் சுதேச அரசுகளின் நலன்களைப் பொறுத்தவரையில், அதிகாரத்தை மாற்றுவதில் குறைவுபடும், ஆனால் இவை பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் எந்தவொரு அரசாங்கத்திற்கும் மாற்றப்படாது. ஒரு காலக்கெடுவை நிர்ணயிப்பது இரு தரப்பினரையும் ஒரு உடன்பாட்டுக்கு வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. பஞ்சாபில் முஸ்லீம் லீக் சிவில் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தைப் தொடங்கியது. இது பஞ்சாப் முதல் மந்திரி மாலிக் கிதார் ஹயத் கானின் அமைச்சரகத்தின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது.

ஜின்னா வெற்றி பார்வையை கண்டதுடன், முஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையுடன் மாகாணங்களைக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவருவதற்கான ஒரு பெரும் முயற்சியை மேற்கொண்டது. கல்கத்தா, அசாம், பஞ்சாப் மற்றும் வடமேற்கு எல்லைப்புற மாகாணத்தில் கலவரம் வெடித்தது. புதிய வைஸ்ராயர் மார்ச் 1947 இல் இந்தியாவை அடைந்தார். ஒரு ஐக்கியப்பட்ட இந்தியாவுக்கு வேலை செய்வதற்கான அறிவுறுத்தல்களுடன் அவர் வந்திருந்தார், ஆனால் பல்வேறு கட்சிகளின் தலைவர்களுடனும் மற்றும் சமூகங்களுடனும் கூட்டங்கள் உடனடியாக அவரால் பிரிக்க முடிந்தது என்று உறுதியாக நம்பினார். சிலர் நாடு துண்டிக்கப்படுவதை விரும்பினர்.”எனது உயிரற்ற உடம்பின் மீது” இந்தியா பிளவுபடும் என்று காந்தியடிகள் அறிவித்தார். அத்துல் கலாம் ஆசாத் பாகிஸ்தான் உருவாக்கத்தை கடுமையாக எதிர்த்தார். ஆனால், ஜின்னா பிடிவாதமாக இருந்தது முஸ்லிம்கள் தங்கள் சொந்த மாநில வேண்டும். முஸ்லிம் லீக் பஞ்சாபில் உள்நாட்டு ஒத்துழையாமைகளை ஆரம்பித்தது, இது பஞ்சாப் முதலமைச்சர் மாலிக் கிஸார் ஹயத் கான் அரசின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது.

மவுண்ட்பேட்டன் திட்டம்

மவுண்ட்பேட்டன் இப்போது பிரிவினைக்கு அவசியம் என்பதை பற்றி காங்கிரஸ் தலைவர்களிடம் கூறுகிறார். இரண்டு விதமான நியாயங்களை அவர் பயன்படுத்தினார். ஒருபுறம், “முன்கூட்டியே பாக்கிஸ்தான், இப்போது ஒப்புக் கொண்டால், பின்னால் வர வேண்டும்” என்று அவர் அறிவித்தார் மறுபுறம்,

அவர் இந்தியாவின் இரண்டு விருப்பமில்லாத இறக்கங்கள் அகற்றப்பட்டால், ஒரு வலுவான மற்றும் ஒன்றுபட்ட மையம் விளைவாக இருக்கும் என்று அவர் உறுதியளித்தார். இந்த இரண்டாவது வாதம் ஏற்கனவே உள்துறை மந்திரி சர்தார் பட்டேலுடன் முறையிட்டது, அவர் ஏற்கனவே நாட்டின் உள்நாட்டு பாதுகாப்பு கருத்தில் கொண்டுள்ளார்.

பண்டிட் ஜவஹர்லால் நேருவின் ஆட்சியை எதிர்த்து மவுண்ட்பேட்டன் அவரது ஜனநாயக உள்ளூர்வர்க்கு அழைப்பு விடுத்தார். வைஸ்ராயிடம் எந்த ஒரு சமூகமும் தனது விருப்பத்திற்கு எதிராக ஒரு நாட்டில் சேர வேண்டிய கட்டாயம் இல்லை. இப்போது, காந்திஜி பேச நேரம் கிடைத்தது. கடைசியாக ஒரு பெரும் முயற்சியில், ஜின்னா ஒரு பிரிக்க முடியாத இந்தியாவின் தலைவரானார். இஸ்லாமியர் தலைவர் முழு ஊழியரையும் தேர்ந்தெடுக்க முடியும். ஆனால் இடைக்கால அரசாங்கத்தில் அவர்களின் சோக அனுபவங்களின் பின்னர், பட்டேலும் நேருவும் ஜின்னாவின் உறுதியின்மை வெளிப்படுத்த விரும்பவில்லை.

இறுதியாக, காந்திஜி கூட தளர்ந்து இருந்தார். ஜூன் 3ம் தேதி திட்டம் “ என்று அழைக்கப்பட்ட, 1947 ஜூன் 3 அன்று மக்கள் மன்றத்தில் இந்தத் திட்டத்தை அடல் அறிவித்தார்.

அரசாங்கத்தின் திட்டம் அல்லது மவுண்ட்பேட்டன் திட்டம் பிரிட்டனில் இருந்து இந்திய கைகளுக்கு இடமாற்றம் செய்யப்படும் முறையை, குறிப்பாக முஸ்லீம் பெரும்பான்மை மாகாணங்கள், இந்தியாவில் தங்கியிருப்பது அல்லது பாகிஸ்தானை 'புதிய நிறுவனம்' என்று தேர்வு செய்வது. சிந்து மற்றும் பலுசிஸ்தானில், மாகாண சட்டமன்ற உறுப்பினர்களால் நேரடியான முடிவு எடுக்கப்படும். வங்காளம் மற்றும் பஞ்சாபின் சட்டமன்றங்கள் இரண்டு தெரிவுகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் முதலில், பாகிஸ்தானில் சேர பெரும்பான்மை இருந்ததாலும், மேலும் மாகாணங்கள் முஸ்லீம்களாகவும் முஸ்லீம் அல்லாத பகுதிகளாகவும் பிரிக்கப்பட வேண்டும். வடமேற்கு எல்லைப்புற மாகாணங்களிலும், அஸ்ஸாம் மாநிலத்தில் சல்ஹெட்டின் முஸ்லீம் பெரும்பான்மை மாவட்டத்திலும் மக்கள் விருப்பத்தை தீர்மானிக்க சிறப்பு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. பகிர்வு தேவைப்பட்டால் எல்லைக் செயற்பாடுகள் அமைக்கப்படும்.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டசபை தொடர்ந்து செயல்படும், ஆனால் பாகிஸ்தானின் பகுதியாக மாறும் பகுதிகளுக்கு தனி சபை கூட்ட வேண்டும். மாகாண தேர்வுகள் எதிர்பார்த்தபடி நடந்தன. பலுசிஸ்தான், சிந்து மற்றும் வடமேற்கு எல்லைப்பகுதி பாகிஸ்தானின் தேர்வு ஆகும். பஞ்சாபும் வங்காளமும் இரட்டைப் பிரிவினைக்கு முடிவு செய்தன. பஞ்சாப் மற்றும் வங்காளம் இரு பிரிவினைக்கு முடிவு செய்தனர். மாகாணங்கள் இந்தியாவை விட்டு வெளியேறுமா, ஆனால் அவர்களின் முஸ்லீம்-சிறுபான்மை பகுதிகள் தாய் நாட்டின் பகுதிகளாகவே இருக்கும். ஆனால் அவர்களின் முஸ்லீம்-சிறுபான்மை பகுதிகள் தாய் நாட்டின் பகுதிகளாக இருக்கும். சல்ஹெட் பாகிஸ்தானின் கிழக்குப் பிரிவில் சேரும். முஸ்லீம், பஞ்சாப் மற்றும் வங்காளம் அல்லாத முஸ்லீம் பகுதிகளுக்கு இடையில் எல்லைப் பிரயோகம் எல்லைக்குட்பட்டது. இரண்டு நீதிமன்றங்களின் ஆங்கில தலைவர், சர் சிரில் ராட்களிப் இறுதியில் தனது சொந்த விருதை உருவாக்க கோரியிருந்தார்.

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

1947 இந்திய சுதந்திர சட்டம் ஜூன் 3 வது திட்டத்திற்கு சட்டபூர்வமான விளைவை அளித்தது. பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தில் ஜூலை 4, 1947 அன்று அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இது விரைவாகவும், திருத்தம் இல்லாமல் நிறைவேறியது. ஜூலை 18, 1947 அன்று அரசுக்குரிய சட்டத்தை பெற்றுக்கொண்டது. இந்தியா தனது சுதந்திரத்தை வென்றது. விலை பகிர்வு இருந்தது. கராச்சியில் 1947 ஆகஸ்ட் 14 ம் தேதி பாகிஸ்தானின் அரசாட்சி தொடங்கப்பட்டது.

14 ஆகஸ்ட் 1947 நள்ளிரவில், 12 மணியளவில் இந்தியா சுதந்திரமாகியது. நேரு நாட்டை தனது புகழ்பெற்ற 'விதி உடன் சந்திக்கும் நேரம்' உரையுடன் அறிவித்தார். 1947 ஆகஸ்ட் 15 அன்று, மவுண்ட்பேட்டன், பொது ஆளுநராக பதவியேற்றார். ஜவஹர்லால் நேரு சுதந்திர இந்தியாவின் முதல் பிரதமராக பதவியேற்றார். ஆகஸ்ட் 15, 1947 சுதந்திரம் மற்றும் பிரிவினை என்ற இரட்டை யதார்த்தத்தை வெளிப்படுத்தியது. அகதிகளில் லட்சக்கணக்கானோர், தங்கள் முன்னோர்களின் நிலங்களை விட்டு வெளியேற வேண்டிய கட்டாயத்தில், இரண்டு புதிய மாநிலங்களுக்குள் ஊடுருவி வந்தன. தேசிய வெற்றியின் தருணத்தில் உள்ள இந்த துயரத்தின் சின்னம் காந்திஜியின் நாற்பெரும் உருவமாக இருந்தது-வன்முறை அல்லாத, உண்மை, அன்பு மற்றும் தைரியம் மற்றும் இந்திய மக்களுக்கு மனமானது. தேசிய மகிழ்ச்சியின் மத்தியில், அவர் வங்காளத்தின் வெறுப்புணர்ச்சியுள்ள நிலத்தை சுற்றுப்பயணம் செய்தார், அதையொட்டி மாயமற்ற வகுப்புவாத படுகொலை மூலம் சுதந்திரத்தின் விலையை செலுத்திய மக்களுக்கு ஆறுதலளிக்க முயன்றார்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. 1946 ல் இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் அமைச்சரவை இயக்கத்தின் நோக்கம் என்ன?
2. மவுண்ட்பேட்டன் திட்டம் பற்றி உங்களுக்கு என்ன புகிறது?

6.3 இந்திய சுதந்திரம் சட்டம் 1947

இந்திய சுதந்திர சட்டம், 1947 ல் பிரிட்டிஷ் நாடாளுமன்றம் இயற்றப்பட்ட சட்டம், இந்தியாவின் சுதந்திரம் மற்றும் இந்தியாவின் பிரிவினை ஆகியவற்றை அதிகாரப்பூர்வமாக அறிவித்தது. இந்திய சுதந்திரச் சட்டத்தின் சட்டம் கிளமெண்ட் அட்வியால் வடிவமைக்கப்பட்டது. (அட்வி 1935 முதல் 1955 வரை தொழிலாளர் கட்சியின் தலைவராகவும் மற்றும் 1945 முதல் 1951 வரை பிரிட்டனின் பிரதமராகவும் பணியாற்றினார்). இந்திய அரசியல் கட்சிகள், இந்திய தேசிய காங்கிரஸ், முஸ்லீம் லீக் மற்றும் சீக்கிய சமூகம், பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திலிருந்து சுதந்திர இந்திய அரசாங்கத்திற்கும் இந்தியாவின் பிரிவினருக்கும் அதிகாரத்தை மாற்றுவதற்கான ஒரு உடன்படிக்கைக்கு வந்தது. உடன்படிக்கை லார்டு மவுண்ட்பேட்டன் உடன் செய்யப்பட்டது. இது 3 வது ஜூன் திட்டம் அல்லது மவுண்ட்பேட்டன் திட்டமாக அறியப்பட்டது.

இந்திய சுதந்திரம் சட்டம், 1947 ன் படி பாகிஸ்தான் மற்றும் இந்தியாவின் ஆதிக்கத்தின் சுதந்திர இந்தியாவின் பிரிவினை பிரச்சாரத்தை ஐக்கிய ராஜ்யம் பாராளுமன்றம் மூலம் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

(a) 3 ஜூன் திட்டம்

1947 ஆம் ஆண்டு ஜூன் 3 ஆம் தேதி, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் பின்வரும் திட்டங்களை முன் வைத்தது:

- (i) இந்தியாவின் பிரிவினை என்ற கோட்பாடு பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
- (ii) தொடர்ந்து வந்த அரசாங்கங்கள் ஆட்சி அரசியலமைப்பை ஒதுக்கப்பட்டது.

(b) அடலியின் அறிவிப்பு

1947 பிப்ரவரி 20 அன்று இங்கிலாந்தின் பிரதமரான கிளமெண்ட் அடல் பின்வரும் அறிவிப்புகளை முன்வைத்தார்:

- (i) 1948 ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில், பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவுக்கு முழுமையான சுயநிர்ணய உரிமை அளிப்பதாக இருக்கும்.
- (ii) இறுதி பரிமாற்ற தேதியை தீர்மானித்த பிறகு, சுதேச அரசுகளின் எதிர்காலம் முடிவு செய்யப்படும்.

இந்திய சுதந்திர சட்டம், 1947 ஆம் ஆண்டு ஜூன் 3 ஆம் தேதியிலிருந்து தொடங்கப்பட்டது.

சட்டத்தின் அமைப்பு

சட்டத்தின் கட்டமைப்பு இதில் உள்ளடங்கியது:

- (i) இருபது பிரிவுகள்
- (ii) மூன்று அட்டவணைகள்

இந்திய சுதந்திர சட்ட மசோதா, பிரிட்டிஷ் நாடாளுமன்றத்தில் ஜூலை 4, 1947 அன்று முறைப்படி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. ஜூலை 18 அன்று அரசு ஒப்புதல் பெறப்பட்டது. அது பொறுப்பான அரசாங்கத்தின் (அல்லது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்றம்) மீதான அனைத்து வரம்புகளை நீக்கியது. அவர்கள் தங்கள் சொந்த அரசியலமைப்பை உருவாக்கும் வரையில், அந்தந்த கவர்னர் ஜெனரல்கள் மற்றும் மாகாண ஆளுநர்கள் காமன்வெல்த்தின் மற்ற ஆதிக்கங்களில் தங்கள் சக அதிகாரங்களை அனுபவிக்க வேண்டும் என்று அது கூறியது. 1947 ஆகஸ்ட் 15 முதல் இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் சுதந்திரம் பெற்று விடும் என்பது இதன் பொருள்.

இந்திய நிர்வாகத்திற்கான பிரிட்டிஷ் மரபு

1947 ல் நாடு சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்பாகவே இந்திய அரசியலமைப்பை உருவாக்கும் பணி நடைபெற்று வந்தது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியால் உருவாக்கப்பட்ட நிபந்தனைகளின் பயனாக 19-ம் நூற்றாண்டில் இந்திய தேசம் பிறந்தது. காலனிய ஆட்சிக் காலத்தில் அரசியலமைப்பு ஏற்பாட்டில் பல சீர்திருத்தங்களை இந்திய தேசியவாத தலைவர்கள் கோரினர். அவர்களின் கோரிக்கைகளை

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

நிறைவேற்ற, இந்திய அரசு சட்டம், 1858, இந்திய ஆலோசனை சட்டம், 1861 இந்திய கவுன்சில் சட்டம், 1892 இந்திய கவுன்சில் சட்டம், 1909 மத்திய அரசின் சட்டம், 1919 மற்றும் மத்திய அரசின் சட்டம், 1935 போன்ற சில சட்டங்களை ஆங்கிலேயர்கள் இயற்றியது.

இந்திய நிர்வாகத்தின் கட்டமைப்பு பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் விளைவுகளை காட்டுகிறது. கல்வி முறை, பொது சேவைகள், அரசியல் அமைப்பு, பயிற்சி, தேர்வு, உத்தியோகபூர்வ நடைமுறை, காவல் அமைப்பு, மாவட்ட நிர்வாகம், வருவாய் நிர்வாகம், வரவு செலவு மற்றும் தணிக்கை போன்றவை உட்பட பல செயல்பாட்டு அம்சங்கள் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்தில் தொடங்கப்பட்டது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

3. இந்திய சுதந்திர சட்டம், 1947ன் அர்த்தம் என்ன?
4. 1947 இன் இந்திய சுதந்திர சட்டம் எத்தனை பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளது?

6.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும்
வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. 1946 பிரிட்டிஷ் அமைச்சரவை இயக்கத்தின் நோக்கம் பிரிட்டிஷ் ராஜ்யத்தின் முதல் இந்திய தலைமைக்கு அதிகாரத்தை மாற்றுவது பற்றி விவாதித்து திட்டமிட வேண்டும். பொதுநல நாடுகளின் ஆட்சியில், இந்தியா சுதந்திரம் பெற்று வழங்க வேண்டும் என்பதே இதன் நோக்கமாகும். இங்கிலாந்தின் பிரதமர் கிளமெண்ட் ரிச்சர்ட் அட்லி முயற்சியில் இந்த இயக்கம் உருவாக்கப்பட்டது.
2. மவுல்ட்பென் திட்டம், பிரிட்டிஷாரிடமிருந்து இந்திய கைகளுக்கு அதிகாரம் பரிமாற்றம் செய்யப்படும் முறையை, குறிப்பாக முஸ்லீம்-பெரும்பான்மை மாகாணங்கள், அவை நீடிக்குமா என்பதை தேர்ந்தெடுக்கும் வழிமுறையைக் கையாண்டது, பாகிஸ்தான் அல்லது “புதிய நிறுவனம்”தை இந்தியா தேர்வு செய்கிறது. சிந்து மற்றும் பலுகிஸ்தானில், மாகாண சட்டமன்ற உறுப்பினர்களால் நேரடியான முடிவு எடுக்கப்படும்.
3. இந்திய சுதந்திரம் சட்டம், 1947 இந்தியாவின் சுதந்திரம் மற்றும் இந்தியாவின் பிரிவினையை அதிகாரப்பூர்வமாக அறிவித்த பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்டது. இந்திய சுதந்திரச் சட்டம் கிளமெண்ட் அட்லி வடிவமைக்கப்பட்டது. (அட்லி 1935 முதல் 1955 வரை தொழிலாளர் கட்சியின் தலைவர் ஆவார் மற்றும் 1945 முதல் 1951 வரை பிரிட்டனின் பிரதமராக பணியாற்றினார்). இந்திய அரசியல்வாதிகள், இந்திய தேசிய காங்கிரஸ், முஸ்லீம் லீக் மற்றும் சீக்கிய சமூகம், பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திலிருந்து சுதந்திர இந்திய அரசாங்கத்திற்கும் இந்தியாவின் பிரிவினருக்கும் அதிகாரத்தை மாற்றுவதற்கான ஒரு உடன்படிக்கைக்கு வந்தது.
4. இந்திய சுதந்திரச் சட்டம் இருபது பிரிவுகளைக் கொண்டிருந்தது.

குறிப்புகள்

- 1946 ஆம் ஆண்டின் பிரிட்டிஷ் அமைச்சரவையின் நோக்கம் பிரிட்டிஷ் ராஜ்ஜியத்திலிருந்து இந்திய தலைமைக்கு அதிகாரத்தை மாற்றுவதும் திட்டமிடுவதும் ஆகும். பொதுவரிமையரசு நாடுகளின் தலைமையின் கீழ், இந்தியாவின் சுதந்திரத்தை இந்தியா வழங்குவதாகும். பிரிட்டன் பிரதம மந்திரி கிளமெண்ட் ரிச்சர்ட் அட்லி முன்முயற்சியுடன் இந்த தூதுக்குழு உருவாக்கப்பட்டது.
- இந்திய அமைச்சரவை அமைச்சர்களின் சிறப்புத் திட்டமாக பிரிட்டிஷ் மந்திரிசபை குழுமம், 24 மார்ச் 1946 அன்று இந்தியா வந்து, நாடு சுதந்திரம் பெற வழிவகை செய்தது. இந்திய மாநிலங்கள் மற்றும் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் முக்கிய பிரதிநிதிகளுடன் முக்கிய பிரச்சினைகளை விவாதிக்க இந்த இயக்கம் கிட்டத்தட்ட ஐந்து வாரங்கள் இந்தியாவில் இருந்தது.
- பிப்ரவரி 20, 1947 அன்று பிரிட்டிஷர் இந்தியாவிலிருந்து, 30 ஜூன் 1948 அன்று திரும்பப்போவதாக அறிவித்த அடலீயின், மவுண்ட்பேட்டன் பிரபு அலை மாற்றிடுவார். மேலும் வெவ்வுக்கு பதிலாக மவுண்ட்பேட்டன் இருப்பார் என்றும் அறிவித்தார். பிரிட்டிஷ் அரசுகள் மற்றும் சுதேச அரசுகளின் நலன்களைப் பொறுத்தவரையில், அதிகாரத்தை மாற்றுவதில் குறைவுபடும், ஆனால் இவை பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் எந்தவொரு அரசாங்கத்திற்கும் மாற்றப்படாது.
- மவுண்ட்பேட்டன் இப்போது பிரிவினைக்கு அவசியம் என்பதை காங்கிரஸ் தலைவர்களுக்கு உறுதியளிக்கிறார். இரண்டு விதமான நியாயங்களை அவர் பயன்படுத்தினார். ஒருபுறம், “முகூட்டியே பாக்கிஸ்தான், இப்போது ஒப்புக் கொண்டால், பின்னால் வர வேண்டும்” என்று அவர் அறிவித்தார் மறுபுறம், அவர் இந்தியாவின் இரண்டு விருப்பமில்லாத இறக்கங்கள் அகற்றப்பட்டால், ஒரு வலுவான மற்றும் ஒன்றுபட்ட மையம் விளைவாக இருக்கும் என்று அவர் உறுதியளித்தார்
- அரசாங்கத்தின் திட்டம் அல்லது மவுண்ட்பேட்டன் திட்டம் பிரிட்டனில் இருந்து இந்திய கைகளுக்கு இடமாற்றம் செய்யப்படும் முறையை, குறிப்பாக முஸ்லீம் பெரும்பான்மை மாகாணங்கள், இந்தியாவில் தங்கியிருப்பது அல்லது பாகிஸ்தானை ‘புதிய நிறுவனம்’ என்று தேர்வு செய்வது.
- 14 ஆகஸ்ட் 1947 நள்ளிரவில், 12 மணியளவில் இந்தியா சுதந்திரமாகியது. நேரு நாட்டை தனது புகழ்பெற்ற ‘விதி உடன் சந்திக்கும் நேரம்’ உரையுடன் அறிவித்தார். 1947 ஆகஸ்ட் 15 அன்று, மவுண்ட்பேட்டன், பொது ஆளுநராக பதவியேற்றார். ஜவஹர்லால் நேரு சுதந்திர இந்தியாவின் முதல் பிரதமராக பதவியேற்றார்.
- இந்திய சுதந்திரம் சட்டம், 1947 ன் படி பாகிஸ்தான் மற்றும் இந்தியாவின் ஆதிக்கத்தின் சுதந்திர இந்தியாவின் பிரிவினை பிரச்சாரத்தை ஐக்கிய ராஜ்யம் பாராளுமன்றம் மூலம் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.
- 1947 ஜூலை 4 இல் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தில் இந்திய சுதந்திரப் பற்றாக்குறை முறையாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது

குறிப்புகள்

மற்றும் ஜூலை 18, 1947 இல் அரசியலமைப்பைப் பெற்றது. அது பொறுப்புள்ள அரசாங்கத்தின் (அல்லது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்றம்) மீது அனைத்து வரம்புகளையும் நீக்கியது. அவர்கள் தங்கள் சொந்த அரசியலமைப்பை உருவாக்கும் வரையில், அந்தந்த பொது ஆளுநர்கள் மற்றும் மாகாண ஆளுநர்கள் பொதுவுரிமையரசு மாநாட்டின் மற்ற ஆதிக்கங்களில் தங்கள் சக சக்திகளை அனுபவிக்க வேண்டும் என்று அது கூறியது. 1947 ஆகஸ்ட் 15 முதல் இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் சுதந்திரம் பெற்று விடும் என்பது இதன் பொருள்.

- இந்திய நிர்வாகத்தின் கட்டமைப்பு பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் விளைவுகளை காட்டுகிறது. கல்வி முறை, பொது சேவைகள், அரசியல் அமைப்பு, பயிற்சி, தேர்வு, உத்தியோகபூர்வ நடைமுறை, காவல் அமைப்பு, மாவட்ட நிர்வாகம், வருவாய் நிர்வாகம், வரவு செலவு மற்றும் தணிக்கை போன்றவை உட்பட பல செயல்பாட்டு அம்சங்கள் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்தில் தொடங்கப்பட்டது.

6.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- தொழிற் கட்சி: ஐக்கிய ராஜ்யத்தின் மத்திய-இடதுசாரி அரசியல் கட்சி.
- NWFP: வடமேற்கு எல்லைப்புற மாகாணமானது பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் மாகாணமாகும். இது 1901 ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டது மற்றும் 2010 வரை இந்த பெயரால் அறியப்பட்டது. இப்பகுதி அப்போதைய பாகிஸ்தான் அரசால் பதினெட்டாம் திருத்தத்தை நிறைவேற்றிய பின்னர் இப்பகுதி கைபர் பேக்தன்க்வா மாகாணமாக மாறியது.
- பஹ்தோனிஸ்தான்: நவீனகால ஆப்கானிஸ்தான் மற்றும் பாகிஸ்தானின் பழங்குடி பஷ்டூன் மக்கள் வசித்துள்ள புவியியல் வரலாற்றுப் பகுதி. 1893 ஆம் ஆண்டில் இடைவரிசை குறிப்பிடப்பட்ட சமயத்தில் பஹ்தோனிஸ்தானில் சிக்கல் எழுந்தது.

6.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. இந்தியாவின் சுதந்திரத்திற்கு வழிவகுத்த பல்வேறு நிகழ்வுகளை பற்றி விவரிக்கவும்.
2. சுதந்திரத்திற்கு சற்று முன்னர் பிரிட்டனில் நிலவும் நிலைமை பற்றி சுருக்கமாக குறிப்பு வரைக.
3. பிரிட்டிஷ் அமைச்சரவை இயக்கத்தின் நோக்கம் என்ன?
4. 1947 இந்திய சுதந்திர சட்டம் பற்றி சுருக்கமான குறிப்பு வரைக.

1. 1945-46 ல் இந்தியாவில் நடைபெற்ற பொது தேர்தல்களின் முக்கியத்துவத்தை விவாதிக்க.
2. அமைச்சரவை குழுமத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளை ஆராய்க.
3. மவுல்ட்பேன் திட்டம் ஆற்றிய பங்கை ஆய்க.
4. இந்திய சுதந்திர சட்டத்திற்கு வழிவகுத்த பல்வேறு நிகழ்வுகள் பற்றி விரிவான குறிப்பு வரைக.

குறிப்புகள்

6.8 மேலும் படிக்க

- அரோரா, ரமேஷ் கே. மற்றும் ரஜினி கோயல். 1997. இந்திய பொது நிர்வாகம்: நிறுவனங்கள் மற்றும் சிக்கல்கள். புது டெல்லி: விஷ்வா வெளியீடுகள்.
- அரோரா, ரமேஷ் கே மற்றும் சங்கீதா சர்மா (பதி). 1992. ஒப்பீட்டு மற்றும் மேம்பாட்டு நிர்வாகம். ஜெய்ப்பூர்: அரியான்ட் வெளியீடுகள்.
- பார்த்வால், சி.பீ. (பதி.) 1993. இந்தியாவில் பொது நிர்வாகம். புது டெல்லி: ஆஷிஷ் வெளியீடுகள்.
- தாஸ், எஸ்.கே. 1998. சிவில் சேவை சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் கட்டமைப்பு சீரமைப்பு. புது டெல்லி: ஆக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழக பதிப்பகம்.
- டெப்ராயி, பைபெக் (பதி.). 2004. அரசாங்கத்தை மேம்படுத்துவதற்கான நிகழ்ச்சிநிரல். புது டெல்லி: கல்வி அறக்கட்டளை.
- ஹால்டிபூர், ஆர்.என். 1997. பொது நிர்வாகம்: பிரதிபலிப்புகள் மற்றும் ஆராய்ச்சிகள். புது டெல்லி: கனிஷ்கா.
- ஜெயின், எல்.சி. (பதி.). 2005. அதிகாரத்துவம் மற்றும் உள்ளூர் ஆட்சி. புது டெல்லி: ஓரியண்ட் லாங்மேன்.
- ஜெயின், ஆர்.பீ 2001. பொது நிர்வாகத்தில் இந்தியா, 21 வது நூற்றாண்டு நல்ல ஆட்சிக்கு சவால்கள். புது டெல்லி: ஆழமான மற்றும் ஆழமான வெளியீடுகள்.
- மகேஸ்வரி, ஸ்ரீராம். 1985. இந்தியாவில் கிராமப்புற மேம்பாடு. புது டெல்லி: முனிவர் வெளியீடுகள்.

அலகு 7 1947-க்குப் பிறகு இந்திய நிர்வாக முறை

குறிப்புகள்

அமைப்பு

- 7.0 அறிமுகம்
- 7.1 நோக்கங்கள்
- 7.2 இந்திய அரசியலமைப்பின் கட்டமைப்பு
- 7.3 மத்திய, மாநில நிர்வாக தொடர்புகள்
 - 7.3.1 நிர்வாக தொடர்புகள்
 - 7.3.2 உள்-மாநில தொடர்புகளுக்கான பணிபுரியும் குழுக்கள்.
 - 7.3.3 நிதி தொடர்புகள்
 - 7.3.4 உள்மாநில சபை
- 7.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 7.5 சுருக்கம்
- 7.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 7.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 7.8 மேலும் படிக்க

7.0 அறிமுகம்

பிரித்தானியர்களிடமிருந்து சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு, இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. நமது அரசியலமைப்பு நமது நாட்டின் ஆளும்முறையின் அடிப்படையை நமது அரசியலமைப்பு நமது நாட்டின் ஆளும்முறையின் அடிப்படையை அடிப்படையாக கொண்ட அடிப்படை சட்டங்களின் தொகுப்பு மட்டுமல்ல, அது நமது ஸ்தாபன பிதாக்களுக்கு மிகவும் பிரியமான சில அடிப்படை மதிப்புகள், தத்துவம் மற்றும் நோக்கங்களை பிரதிபலிக்கின்றது. இந்த மதிப்புகளில் பல கட்டுரைகள் மற்றும் நமது அரசியலமைப்பின் விதிகள் ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்துகின்றன. சுருக்கமாக சொன்னால், இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் ஒரு மதிப்பு ஏற்றப்பட்ட ஆவணமாகும்.

இந்த அலகு இந்தியாவின் அரசியலமைப்பின் முன்மாதிரி பற்றிய ஆழமான ஆய்வை இந்த அலகு வழங்குகிறது மற்றும் குடியரசின் பாதுகாப்பாளராக அரசியலமைப்பின் முக்கியத்துவத்தை பகுப்பாய்வு செய்கிறது. அதாவது இந்தியா, மக்களால் நிர்வகிக்கப்படுவதையும் மக்களை ஜனநாயகரீதியாக வழிநடத்துவதையும் உறுதிப்படுத்துகிறது. அத்துடன், மாநிலங்கள் மற்றும் மத்திய அரசின் உறவை பற்றி விவாதிக்கிறது.

7.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை புரிந்து கொள்ள முடியும்

குறிப்புகள்

- அரசியலமைப்பின் மதிப்புகள், தத்துவம் மற்றும் நோக்கங்களைக் கணக்கிட முடியும்
- அரசியலமைப்பில் வலியுறுத்தப்பட்ட அடிப்படை கடமைகளை விவரிக்க முடியும்
- மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளுக்கு இடையிலான நிர்வாக உறவுகளை மதிப்பீடு செய்ய முடியும்
- மத்திய மற்றும் மாநிலங்களின் வரிவிதிப்பு அதிகாரங்களை விளக்க முடியும்

7.2 இந்திய அரசியலமைப்பின் கட்டமைப்பு

அறிமுகவுரை

1946 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 13 அன்று நேருவால் எடுக்கப்பட்ட குறிக்கோள்கள் தீர்மானத்தின் வெளிச்சத்தில் இந்திய அரசியலமைப்பின் முன்னுரை உருவாக்கப்பட்டது. இது 1947 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 22 அன்று ஒருமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. மேலும், அரசியலமைப்பு சட்டமன்றத்தின் வரைவு குழு, நிறைய விவாதங்களுக்குப் பிறகு, “முன்னுரை” அரசியலமைப்பின் ஒரு “பகுதி” என்று தீர்மானித்தது.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் குறித்த முன்னுரை பின்வருமாறு:

நாம், இந்திய மக்கள், இந்தியா இறையாண்மை சமூக மதச்சார்பற்ற ஜனநாயக குடியரசாகும் மேலும் அதன் குடிமக்கள் அனைவருக்கும் பாதுகாப்பு அளிப்பதில் உறுதியாக இருக்க வேண்டும்:

- நீதி, சமூகம், பொருளாதாரம் மற்றும் அரசியல்
- சிந்தனையின் உரிமை, வெளிப்பாடு, நம்பிக்கை, விசுவாசம் மற்றும் வழிபாடு
- தகுதி மற்றும் வாய்ப்பின் சமநிலை மற்றும் அனைவரையும் மேம்படுத்துவதற்காக .
- சகோதரத்துவம், தனி நபரின் கௌரவம் மற்றும் தேசத்தின் ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமைப்பாடு ஆகியவற்றை உறுதிப்படுத்துதல்
- 1949 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தின் இந்த இருபத்தி ஆறாவது நாளன்று நமது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படி, இந்த அரசியலமைப்பை நமக்காக கொடுக்கவேண்டும்.

இந்திய மாநில அரசியலமைப்பாளர்களால் நியமிக்கப்பட்ட அடிப்படைப் பணிகளானது நீதி, சுதந்திரம், சமத்துவம் மற்றும் சகோதரத்துவம் ஆகியவற்றின் குறிக்கோள்களை அடைவதுதான் என்று முகப்புரையின் வார்த்தைகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. இந்த நோக்கங்கள் நம் சமகால தேவைகள் மற்றும் எதிர்காலத்திற்கான முன்னோக்குகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் நம் அரசியலமைப்பின் வழிகாட்டுதல்கள், மற்றும் கட்டளைகளை மாற்றியமைக்க நமக்கு உதவுகின்றன.

A. முகப்புரை திருத்தம்

அரசமைப்புச் சட்டத்தின் 2-வது பிரிவின்படி (நாற்பது-இரண்டாம் திருத்தச் சட்டம், 1976), முகப்புரையில் இரண்டு திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டன.

1947-க்குப் பிறகு இந்திய நர்வாக முறை

- 'இறையாண்மை ஜனநாயக குடியரசு' என்பதற்கு பதிலாக இந்தியா "இறையாண்மை சமூக மதச்சார்பற்ற ஜனநாயக குடியரசு" என்று அறிவிக்கப்பட்டது.
- 'தேசத்தின் ஒற்றுமை' என்ற சொற்களுக்கு பதிலாக "தேசத்தின் ஒற்றுமை மற்றும் நேர்மை" என்ற சொற்கள் சேர்க்கப்பட்டது.

குறிப்புகள்

B முகப்புரை பற்றிய விளக்கம்

முகப்புரை பற்றிய ஆய்வு பின்வரும் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துகிறது:

1. அரசியலமைப்பின் ஆதாரம்: "நாங்கள், இந்திய மக்கள்" "இந்த அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை ஏற்று," அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் முதல் மற்றும் கடைசி வார்த்தைகள், அதாவது இந்திய மக்களின் ஆதாரம்" என்று கூறி, இந்த அரசியல் சாசனத்தை கடைபிடிக்க வேண்டும். அவர்களை பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் அரசியலமைப்புச் சபையில் ஊடாக மக்களுக்கு தமது அரசியலமைப்பை வகுத்துள்ளது.
2. இந்திய அரசியல் அமைப்பின் இயல்பு: இந்த முகப்புரை இந்திய அரசியல் முறையின் தன்மையையும் இந்திய, இறையாண்மை, சமூக, மதச்சார்பற்ற, ஜனநாயக மற்றும் குடியரசின் தன்மையையும் விவாதிக்கிறது.
 - (i) இறையாண்மை 1950 ஜனவரி 26 அன்று அரசமைப்புச் சட்டம் அமல்படுத்தப்பட்ட பின்னர், இந்தியா இறையாண்மை செயல்படுத்தப்பட்டது. இறையாண்மை என்பது வெளிப்புறமின்மை மற்றும் மாநிலத்தின் உள் வரம்புகள் இல்லாதது என்று பொருள்படும் அதன் முடிவை எடுப்பதற்கு இந்தியா மிக உயர்ந்த அதிகாரத்தை கொண்டிருக்கிறது.
 - (ii) சமூகம்: நாற்பத்தி-இரண்டாம் அரசியலமைப்பு திருத்தத்திற்குப் பிறகு இந்தியாவின் அரசியலமைப்பு தன்னை ஒரு சமூக அரசாக அறிவிக்கிறது. அரசியலமைப்பின் பகுதி IV இல் உள்ள பல விதிகள், அரசு கொள்கையின் வழிகாட்டு நெறிமுறைகளை செயல்படுத்துகிறது சமூகத்தின் ஒழுங்கைக் கொண்டு வருவதே இவற்றின் நோக்கம் ஆகும்.
 - (iii) மதச்சார்பற்ற: இந்திய அரசியலமைப்பின் மற்றொரு அம்சம் மதச்சார்பின்மை ஆகும், இது நாற்பத்தி இரண்டாவது அரசியலமைப்பு திருத்தம் மூலம் சேர்க்கப்பட்டது. இதன் பொருள் மக்கள் தங்கள் மதத்தை பின்பற்றும் உரிமை உண்டு என்பதாகும்.
 - (iv) ஜனநாயகம்: இந்த முகப்புரை இந்தியாவை ஜனநாயக நாடு என்று அறிவிக்கிறது. 'ஜனநாயக' என்ற சொல் முழுமையானது. அதன் பரந்த அர்த்தத்தில், அது அரசியல், சமூக மற்றும் பொருளாதார ஜனநாயகத்தை கொண்டுள்ளது. 'ஜனநாயக' என்ற வார்த்தை பிரகடனத்தில் இந்த அர்த்தத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டு, நிலை மற்றும் வாய்ப்பின் சமத்துவம்

குறிப்புகள்

நிறுவப்பட வேண்டும் என்று அழைப்பு விடுகிறது.

ஒரு குறுகிய அரசியல் அர்த்தத்தில், அரசின் விவகாரங்களை நிர்வகிக்கும், ஒரு பிரதிநிதி மற்றும் பொறுப்பான அமைப்பு என்ற முறையில், மாநில அரசுகளை வாக்காளர்கள் தேர்ந்தெடுத்து, அவர்களுக்கு பொறுப்புகளை கூற வேண்டும்.

- (v) குடியரசு: இறுதியாக முகப்புரை , இந்தியாவை குடியரசு என்று அறிவித்தது இந்த நிலையில் மாநிலத்தின் பரம்பரை அல்லாத தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். மாநிலத்தின் தலைவராக இருக்கும் இந்திய குடியரசுத் தலைவர், மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகள் உறுப்பினர்கள் அடங்கிய ஒரு தேர்தல் கல்லூரியில் தேர்வு செய்யப்பட்டுள்ளார்.

3. அரசியல் முறையின் நோக்கங்கள்: இந்த முகப்புரை இந்திய அரசியல் முறையின் நோக்கங்களை இன்னும் கூடுதலாக பெறுகிறது. இந்த நோக்கங்கள்: நீதி, சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் ஆகும்.

இந்திய அரசியலமைப்பில் உள்ள தத்துவம் மற்றும் மதிப்புகள்

நமது அரசியலமைப்புச் சட்டம் நமது நாட்டின் ஆளுகை அடிப்படையில் வெறும் அடிப்படை விதிகளை மட்டுமே கொண்டிருக்கவில்லை. ஆனால் அது நமது ஸ்தாபக தந்தைகள் மிகவும் அன்பாக நடந்து கொண்டிருக்கும் சில அடிப்படை மதிப்புகள், தத்துவம் மற்றும் நோக்கங்களை பிரதிபலிக்கிறது. இந்த மதிப்புகள் நமது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் பல்வேறு கட்டுரைகள் மற்றும் விதிகள், பெரும்பாலும், நமது அரசியலமைப்பின் முகப்புரை அடிப்படை மதிப்புகள் மற்றும் அரசியலமைப்பு அடிப்படையில் உள்ள தத்துவம் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது.

முகப்புரை நமது அரசியலமைப்பின் எழுச்சியை திறப்பதற்காக மற்றும் ஆராய ஒரு விசையை வழங்குகிறது. அது இல்லாமல், நமது அரசியலமைப்பில் இடம் தேடும் நோக்கங்கள் மற்றும் மதிப்புகளை முறையாக பாராட்ட ஒரு தொலைதூர வாய்ப்பு தெரிகிறது. எனவே, இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் பற்றிய சிறந்த புரிதலும், விளக்கமும், முகப்புரை உள்ள பல்வேறு வெளிப்பாட்டை திருப்ப வேண்டியது அவசியமாகும். அதன் முக்கியத்துவத்தை அங்கீகரித்து, இந்த முகப்புரை 1976 ல் 42 வது அரசமைப்பு திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் திருத்தப்பட்டது. பிரபலமான அரசியலமைப்பு நிபுணர் சுபாஷ் சி. காஷ்யப் படி, முகப்புரை என்ற நூல் அடிப்படை அரசியலமைப்பு மதிப்புகள், அவை நிறுவப்பட்ட பிதாமகர்களை நம்பியிருந்தனர், அவர்கள் குடியரசின் மக்கள் மத்தியில் ஊக்கமளிக்க விரும்பினர், மேலும் இது அவர்கள் வழிகாட்டும் தலைமுறை முதல் தலைமுறையாக வேலை செய்யும் அனைவருக்கும் அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது. இதன் மதிப்புகள் முகப்புரை என்பது இறையாண்மை, சோசலிசம், மதச்சார்பின்மை, ஜனநாயகம், குடியரசுக் பண்புகள், நீதி, விடுதலை, சமத்துவம், சகோதரத்துவம், மனித கண்ணியம், ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமைப்பாடு தேசம் (இந்த புள்ளிகள் அனைத்தும் விரிவாக மேலே விவாதிக்கப்படுகிறது).

அவர்களுக்கு கூடுதலாக, நமது அரசியலமைப்பு வேறுபாடு மற்றும் சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளை மதிக்கின்றது, பிராந்திய மற்றும் அரசியல் வலியுறுத்தல்களுக்கு இணங்குகிறது, கூட்டாட்சி மூலம் மற்றும் சர்வதேச அமைதி மற்றும் ஒத்துழைப்பை வளர்க்கின்றன.

1. இறையாண்மை

ஒரு இறையாண்மை கொண்ட அமைப்பாக எங்களைப் பிரகடனம் செய்வதன் மூலம், இந்த முன்னுரை முழுமையான அரசியல் சுதந்திரத்தை வலியுறுத்தி வருகிறது. அது எந்த வெளிப்புற குறுக்கீடு இல்லாமல், தன்னை தீர்மானிக்க, உள்நாட்டில் சக்திவாய்ந்த மற்றும் வெளிநாட்டு இலவச உள்ளது என்று குறிக்கிறது. தனது அதிகாரத்தை சவால் செய்வதற்கு மாநிலத்திற்குள் எவரும் இல்லை. இந்த இறைமை என்ற பண்பு மட்டுமே நாடுகளின் மரியாதை ஒரு நாட்டை உறுப்பினர் ஆக்கி உள்ளது. இறையாண்மை இல்லாவிட்டால் மாநிலத்திற்கு எந்த சாரமும் கிடையாது. ஒரு அரசு சுதந்திரமாக அதை விரும்புவதை தீர்மானிக்க முடியாமல், அது நியாயத்தை இழந்து விடுகிறது. மேலும், இறைமை என்பது அரசுக்கு உள்ள மரியாதையை அளிக்கிறது. அது இறையாண்மை அந்தஸ்து இல்லாமல் இருந்தால் வெளியிலிருந்து இருந்து மரியாதை பெற முடியாது. இது அரசின் மிக முக்கியமான மதிப்புகளில் ஒன்றான இறையாண்மை என்பதை இது குறிக்கிறது. எனவே அரசாங்கம் கடமை ஆகும். ஆகையால், எந்தவொரு நிறுவனம் மற்றும் திசையில் இருந்து வரும் எந்தவொரு அச்சுறுத்தலையும் தடுப்பதன் மூலம் அரசாங்கம் அதன் இறையாண்மையை பாதுகாக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

நமது அரசியலமைப்பின் இறையாண்மை அதிகாரம் எங்குள்ளது என்பதைக் குறிப்பிடவில்லை என்றாலும், நமது அரசியலமைப்பின் ஆதாரமாக 'இந்தியாவின் மக்கள்' என்று குறிப்பிடுவதன் மூலம், அது இந்தியாவின் ஒட்டுமொத்த மக்களோடு இறுதி இறையாண்மையைக் கொண்டுள்ளது என்று உலகிற்கு அறிவிக்கிறது. அரசியல் இறையாண்மை என்பது நமது அரசியலின் அடிப்படை கொள்கையாகும். அதன்படி, அரசியலமைப்பு அதிகாரிகள் மற்றும் அரசாங்கத்தின் உறுப்புக்கள் மக்கள் தமது சக்தியை மக்களிடமிருந்துதான் பெறுகின்றன என்பதைக் குறிக்கின்றது. எனவே, நமது அரசியல் அமைப்பு மக்களுக்கு ஆதரவு மற்றும் ஒப்புதல்களை உறுதி செய்ய வேண்டும்.

கட்டுரை 51A (c) இந்தியாவின் இறையாண்மை ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமைப்பாட்டை நிலைநாட்டவும் பாதுகாக்கவும் ஒவ்வொரு குடிமகனின் கடமையாகவும் இருக்கும்.

2. சம உடைமை

1976 ஆம் ஆண்டின் 42 வது திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் முகப்புரை என்ற வார்த்தையுடன் 'சமதர்மவாதி' என்ற வார்த்தை சேர்க்கப்பட்டது. எமது அரசியலமைப்பின் பல கட்டுரைகள் ஏற்கனவே நம்பகத்தன்மையை வழங்கியுள்ளன. நமது அரசியலமைப்பின் தந்தையர்கள் சமூக மாற்றத்திற்கான ஒரு பரந்த பார்வை கொண்டிருந்தனர். அனைத்து சமூக பொருளாதார மற்றும் அரசியல் சமத்துவமின்மையும் இந்திய மரபுவழி சமுதாயத்தில்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

உள்ளார்ந்திருந்தாலும், நமது அரசியலமைப்பு அந்த ஒழுங்குக்கு எதிராக ஒரு அறப்போரை தொடங்கியது. சமுதாயத்தின் பொதுவுடமைவாதி வடிவத்தின் ஒரு முன்மாதிரியாக நமது தேவைகள் மற்றும் குணாம்சத்திற்கான இந்திய மாதிரியான சோசலிச மாதிரியின் நோக்கம் ஆகியவற்றை அரசியலமைப்பு வேண்டுமென்றே சுமத்தியது. அது நம் இருப்பு அனைத்து துறைகளிலும் உள்ள சுரண்டல் வடிவங்களை முடிவுக்கு கொண்டு வருகிறது. நமது அரசியலமைப்பு அனைத்துத் துறைகளிலும் திட்டமிட்ட மற்றும் ஒருங்கிணைந்த சமூக முன்னேற்றத்தை உறுதிப்படுத்த மாநிலத்தை வழிநடத்துகிறது.

3. மதச்சார்பின்மை

இந்தியா உலகில் உள்ள அனைத்து பிரதான மதங்களுக்கும் சொந்தமாக உள்ளது. இந்த மதங்கள் அனைத்தையும் பின்பற்றுவதற்கு மதச்சார்பின்மை ஒரு வசதியான சூத்திரமாக உள்ளது. இந்திய சூழலில் மதச்சார்பின்மைக்கான இலட்சியமானது எமது நாட்டில் எந்த மதத்தையோ மத சம்பந்தமான கருத்துக்களையோ வழிநடத்தவில்லை என்பதைக் குறிக்கிறது. எதுவாக இருந்த போதிலும் நமது அரசியல் மதங்களுக்கு எதிராக இல்லை. அதன் குடிமக்கள் அனைவரும் தங்கள் விருப்பப்படி எந்த மதத்தையும் பிரசங்கிக்கவும் பழகவும் அனுமதிக்கிறார்கள். 25 முதல் 28 வரையான கட்டுரைகள் அனைத்து குடிமக்களுக்கும் மத சுதந்திரத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றன. அரசியலமைப்பு மதத்தின் அடிப்படையில் எந்த பாகுபாட்டையும் கண்டிப்பாக தடை செய்கிறது. சிறுபான்மை சமூகங்கள் தங்கள் தனித்துவமான கலாச்சாரம் மற்றும் அவர்களின் கல்வி நிறுவனங்களை நிர்வகிப்பதற்கான காப்பாற்றும் உரிமையை வழங்கியுள்ளன. **S.R.** பொம்மை இல் உச்ச நீதிமன்றம், அரசியலமைப்பின் அடிப்படை கட்டமைப்பின் மதச்சார்பின்மை என்பது ஒரு ஒருங்கிணைந்த பகுதியாகும் என்று இந்திய ஒன்றிய அமைப்பு தெரிவித்தது. மதச்சார்பின்மை என்பது நமது பன்மை சமூகத்திற்கு ஆதரவளிக்கும் ஒரு கருத்தாகும். இது இந்தியாவில் வாழும் பல்வேறு சமூகங்களிடையே ஒற்றுமையை ஊக்குவிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. அரசியலமைப்பு விதிமுறைகளுக்கு பாதுகாப்பாக இருந்த போதிலும் நாம் இன்னும் போதுமான மதச்சார்பற்ற நிலையில் இருக்கிறோம். மதச்சார்பின்மை சவாலான குறிக்கோளாக இருந்து வருகிறது.

4. ஜனநாயகம்

இந்தியா ஒரு ஜனநாயகம். பொறுப்பான, நிலையான அரசாங்கத்தை உறுதிப்படுத்த நாடாளுமன்ற ஜனநாயகத்தை நாம் கடைப்பிடித்து வருகிறோம். அரசாங்கத்தின் ஒரு வடிவமாக, மக்களுடைய விருப்பத்திலிருந்து அதன் அதிகாரத்தை பெற்றுள்ளது. மக்கள் நாட்டின் ஆட்சியாளர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பார்கள், பிந்தையவர்கள் மக்களுக்கு கணக்குக் கொடுக்க வேண்டும். இந்திய மக்கள் அனைத்து நிலைகளிலும் (மத்திய, மாநில மற்றும் உள்ளூர்) தங்கள் அரசாங்கத்தை தேர்ந்தெடுக்கும், ஒரு மனிதன் ஒரு வாக்கு என்று பிரபலமாக அறியப்படுகிறது. பல்வேறு நிலைகளில் உள்ள மக்களுக்கு மக்களின் ஒப்புதலை உறுதி செய்ய அவ்வப்போது தேர்தல் நடத்தப்படுகிறது. எல்லா குடிமக்களும் இல்லாத சாதி, மதம், நிறம், பாலினம், அல்லது கல்வி ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பாகுபாடு பேசுவது, பேச்சரிமை, கருத்து சுதந்திரம் மற்றும் கூட்டமைப்பு

ஆகியவை அனுமதிக்கப்படும். ஜனநாயகம் சமுதாயத்தில் ஸ்திரத்தன்மையை பங்களிக்கிறது, அது ஆட்சியாளர்கள் அமைதியான மாற்றத்தை அது பாதுகாக்கும். இது எதிர்ப்புகளை அனுமதிக்கிறது மற்றும் சகிப்புத்தன்மையை ஊக்குவிக்கிறது. இது வற்புறுத்துவதன் மூலம் விதியைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. இது ஒரு அரசியலமைப்பு அரசாங்கம், சட்டத்தின் ஆட்சி, குடிமக்களின் தனி-மனித உரிமைகள், நீதித்துறை சுதந்திரம், சுதந்திரமான மற்றும் நியாயமான தேர்தல்கள் மற்றும் பத்திரிகை சுதந்திரம் போன்றவை ஆகும். எனவே, ஒரு ஜனநாயக அரசியல் கலாச்சாரத்தை வளர்க்க ஒரு முக்கியமான நோக்கமாக இருந்து வருகிறது.

குறிப்புகள்

5. குடியரசு

ஒரு மன்னராட்சியை எதிர்க்கும் வகையில், நமது அரசியலமைப்பு ஒரு குடியரசாக இருக்க விரும்புகிறது. அரசு தலைவரின் அலுவலகம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாகும். இந்த யோசனை, ஒரு குறிப்பிட்ட வயதை அடைந்த பிறகு (அரசியலமைப்பு ரீதியில் தகுதியற்றவர்களைத் தவிர்த்து) ஒவ்வொரு இந்திய குடிமகனும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால், மாநிலத் தலைவராக மாற தகுதியுடையவர் என்று ஜனநாயகத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது. அரசியல் சமத்துவம் அதன் பிரதான செய்தியாகும். பரம்பரை ஆட்சி எந்த வகையிலும் இந்தியாவில் ஒரு குறைபாடாக கருதப்படுகிறது.

6. நீதி

நீதி என்பது மொத்த மதிப்பு எனப்படுகிறது. ஆழமான வேரூன்றியுள்ள சமூக-பொருளாதார சிக்கல்களை அரசியல் சுதந்திரம் தானாகவே தீர்க்காது என்று நமது அரசியலமைப்பின் தந்தைகள் அறிந்திருந்தனர். எனவே, நேர்மறையான ஆக்கப்பூர்வமான அம்சத்தை அவர்கள் வலியுறுத்தினர் சமூக-பொருளாதார நீதி என்ற கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் ஒரு புதிய சமூக ஒழுங்கை உருவாக்குவதில், அரசியல் சுதந்திரத்தின் கருவியாக இருக்க வேண்டும். சமூக பொருளாதாரம் பற்றிய செய்தி எமது அரசியலமைப்பின் முன்னுரை தொடர்பில் நீதியரசர் இவ்வாறு குறிப்பிட்டார் அரசியலமைப்பின் பகுதி-iii மற்றும் பகுதி-IV பொதிந்திருப்பதை பல கட்டுரைகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. கோடிக்கணக்கான அடித்தட்டு மக்களின் அதிக சாதகமான சமூக நிலைமைகளை உருவாக்க பல்வேறு நடைமுறைச் நடவடிக்கைகள் பல ஆண்டுகளாக மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இதில் பல சிறுபான்மையினர், பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் பழங்குடி மக்களை பாதுகாப்பதற்கான வளர்ச்சிக் கொள்கைகள் ஆகும். எங்கள் அரசியலமைப்புச் சட்டம் தீண்டாமை நீக்குதல் பெண்கள், குழந்தைகள் மற்றும் நலிந்த மற்றும் வழக்குரைஞர்களின் மீது மக்கள் தரத்தை உயர்த்தும் வகையில் இடஒதுக்கீட்டை தடை செய்ய வேண்டும். நமது அரசு எந்த வளர்ச்சித் திட்டத்தையும் கொண்டு வந்தாலும் அது எப்போதும் ஒரு மனித முகத்தைக் கூட்டுகிறது. எனவே, ஒரு நியாயமான, சமத்துவ சமுதாயத்தின் இந்த லட்சியம் முதன்மையான நோக்கங்களில் ஒன்றாக உள்ளது.

7. சுதந்திரம்

சுதந்திரத்தின் ஆசீர்வாதம் பாதுகாக்கப்பட்டு, அடிப்படை உரிமைகள் கொண்ட ஒரு அமைப்பின் மூலம் நமது குடிமக்களுக்கு உறுதுணையாக உள்ளது. சுதந்திரம் மற்றும் நாகரீக இருப்புக்கு அவசியமான சில

குறிப்புகள்

குறைந்தபட்ச உரிமைகள் இல்லாத நிலையில் ஜனநாயகத்தின் இலட்சியமானது சாத்தியமற்றது என நமது அரசியலமைப்பின் தந்தையால் நன்கு புரிந்து கொள்ளப்பட்டது. ஆகையால், அரசியலமைப்பின் மூன்றில் ஒரு பகுதியினரின் அனைத்து அதிகாரங்களுக்கும் எதிராக சமூகத்தின் ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் உறுதியளிக்கும் சிந்தனை, வெளிப்பாடு, நம்பிக்கை, மற்றும் வணிகத்தின் சுதந்திரம் போன்ற அத்தியாவசிய தனிப்பட்ட உரிமைகள் பற்றி முகப்புரையில் உள்ளது. எனினும் வெற்றி கதைகள் குறைந்த எண்ணிக்கையில் உள்ளன. அனைத்து எதிர்க்கும் குரல்களும் கேட்கப்பட்டு சகித்துக்கொள்ளப்படாமல் மற்றும் அவர்களின் பிரச்சினைகள் உரையாற்றும் சுதந்திரம் ஒரு தொலை தூர கனவாக இருக்கும்.

8. சமத்துவம்

இந்தியாவின் ஒவ்வொரு குடிமகனும் சட்டத்திற்கு முன் சமத்துவம் மற்றும் சட்டத்தின் சமமான பாதுகாப்பிற்கு உரிமையுண்டு. ஒரு மனிதனாக எல்லோருக்கும் கண்ணியமான ஒரு சுயநலம் உண்டு. அதன் முழு மகிழ்ச்சியை உறுதி செய்வதற்கு, நமது சமூக கட்டமைப்பில் உள்ள அனைத்து வடிவங்களிலும் சமத்துவமின்மை தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. நமது அரசியலமைப்பு, அவரின் சிறந்த வளர்ச்சிக்கான ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் சமநிலை மற்றும் வாய்ப்பை சமமானதாக உறுதி செய்கிறது. வாக்குரிமை என்ற வகையில் கொடுக்கப்பட்ட அரசியல் சமத்துவம், அரசியல் மற்றும் அதிகாரம் போன்றவை எல்லாத் துறைகளிலும் காணப்படவில்லை. திறம்பட செயல்படுவதற்கு சட்டத்திற்கு முன் உள்ள சமத்துவம் சில பொருளாதார மற்றும் கல்வி அடிப்படை தேவைப்படுகிறது. சமத்துவம் ஜனநாயகத்தையும் நீதியையும் ஆதரிக்கிறது. எனவே இது ஒரு முக்கியமான மதிப்பாகக் கருதப்படுகிறது.

9. சகோதரத்துவம்

சகோதரத்துவம் பொது சகோதரத்துவ உணர்வோடு நிற்கிறது அப்படி இல்லாத நிலையில் ஒரு இந்தியா போன்ற பன்முக சமூகம் பிரிந்து நிற்கிறது. ஆகவே, நீதி, சுதந்திரம் மற்றும் சமத்துவம் போன்ற அனைத்து இலட்சியங்களுக்கும் அர்த்தம் கொடுக்கும்படி, நமது அரசியலமைப்பு, சகோதரத்துவத்தின் மீது அதிக அழுத்தத்தை தருகிறது. ஜனத்தொகை அனைத்து மக்களிடையேயும் சகோதரத்துவத்தின் உற்சாகத்தை உருவாக்கப்பட வேண்டிய பொறுப்பை ஜனநாயகத்திற்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. பல இன, மதங்கள், மொழிகள் மற்றும் பண்பாடுகள் கொண்ட ஒரு நாட்டில் அடைவதற்கான முக்கிய நோக்கம் இது. கட்டுரை - 51A(e) ஆகவே, இந்தியாவின் ஒவ்வொரு குடிமகனும் மத, மொழி, பிராந்திய அல்லது பகுதியளவு வேறுபாடுகளைக் கடந்து இந்தியாவின் அனைத்து மக்களிடமும் ஒற்றுமையை வளர்த்துக்கொள்வது ஒவ்வொரு இந்திய குடிமகனின் கடமை எனக் கூறுகிறது. உறுப்புரிமை 51A (f) ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் நமது கூட்டு கலாச்சாரம் நிறைந்த செல்வத்தை மதிப்பதற்கும், பாதுகாப்பதற்கும் மேலும் கேட்கிறது. ஆனால், நீதிபதி D.D. பாசு, “ சகோதரத்துவம் மூலத்தான் சாதிக்க முடியும் “ என்று நம்புகிறார் அதே சமூகத்தின் பல்வேறு பிரிவுகள் மத்தியில் தீண்டாமை ஒழிக்கும், ஆனால் அனைத்து இனவாத ,வாட்டு ,உள்ளூர் ,மாகாண சமூக எதிர்ப்பு

உணர்வுகளை ஒழிக்கும் மூலம் இது இந்தியாவின் ஒற்றுமைக்கு இடையூறாக நிற்கும். ”என கருதுகிறார்.

10. தனிநபர் கண்ணியம்

சகோதரத்துவம், தனி நபர்களின் கண்ணியம் ஆகியவை நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவை.சகோதரத்துவம் மட்டுமே அடையக்கூடிய தனிமனிதனின் கண்ணியம் பாதுகாக்கப்பட்டு, பதவி உயர்வு பெறும்போதுகிறது. எனவே, ஸ்தாபக நமது அரசியலமைப்பின் தந்தைகள் அதற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளனர்.எனவே, நமது அரசியலமைப்புச் சட்டம், அனைத்து தரப்பு மக்களுக்கும் தரமான வாழ்க்கைத் தரத்தை உறுதிப்படுத்த நமது அரசியலமைப்பின் பகுதி-4 இல் பொதிந்திருப்பதன் மூலம் அரசை இயக்குகிறது. அனைத்து குடிமக்கள், ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் சமமாக, போதுமான வாழ்வாதாரம் (கலை.-39 a) மற்றும் வேலை மற்றும் மனிதாபிமான நிலைமைகள் (கலை.-42) உள்ள உரிமை உள்ளது என்று நமது அரசியலமைப்பு ஒப்புக்கொள்கிறது. கட்டுரை-17 தீண்டாமை எனும் நடைமுறையை ரத்து செய்தது இது தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும் என்று அறிவித்தார். நமது அரசியலமைப்புச் சட்டம், சுரண்டல் மற்றும் வறுமையை முடிவுக்குக் கொண்டுவர நடவடிக்கை எடுக்குமாறு அரசை இயக்குகிறது.

11. தேசத்தின் நேர்மையும் ஒற்றுமையும்

நாட்டில் சுதந்திரம் நிலைநாட்டவும், நீடித்து நிலைத்திருக்கவும், தேசத்தின் ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமைப்பாடு மிகவும் அவசியமாகும். எனவே, மக்களிடையே ஒற்றுமையை வளர்த்துக் கொள்ளும் சகோதரத்துவத்தின் இலட்சியத்தில் மன அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மக்கள் மத்தியில் சகோதரத்துவத்தின் உற்சாகம் இல்லாமல், ஒற்றுமை மற்றும் தேசத்தின் ஒருங்கிணைப்பு சாத்தியமற்றது எனத் தோன்றுகிறது. நமது அரசியலமைப்பு இந்தியாவின் அனைத்து குடிமக்களிடமிருந்தும் ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமைப்பாட்டை நிலைநாட்டவும் காப்பாற்றவும் எதிர்பார்க்கிறது.

12. சர்வதேச சமாதானம் மற்றும் சர்வதேச ஒழுங்கு

சர்வதேச சமாதானத்தையும் பாதுகாப்பையும் நாடுகளுக்கிடையிலான நல்ல மற்றும் கௌரவமான உறவுகளை பராமரிக்கவும் சர்வதேச ஒழுங்கிற்காகவும், ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட மக்களை ஒன்றிணைந்த உடன்படிக்கைகளில் ஈடுபடுவதற்கும், சர்வதேச மோதல்களின் தீர்ப்பை ஊக்குவிப்பதற்கும் இந்திய அரசியலமைப்பை அரசு வழிநடத்துகிறது. இதனால் இந்தியாவும் நமது தேசிய எல்லைக்கு அப்பால் உலகளாவிய சகோதரத்துவத்தின் இலட்சியத்தை நேசிக்கின்றது. இந்திய அரசியலமைப்பின் 51-வது பிரிவில் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ள இந்த விதிகள், வரவிருக்கும் அணுவாயுத மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பேரழிவுகளிலிருந்து உலகை காப்பாற்றுவதற்கான நம்பிக்கையை வழங்குவதற்கான ஒரு ஒளிவீசும் ஒளியாகும். இந்த நோக்கங்களை நிறைவேற்ற இந்திய காலனித்துவ காலத்தின்போதும், பனிப்போரின் போதும் தலைமையை வழங்கியது. பேரழிவு ஆயுதங்கள், காலநிலை மாற்றம் மற்றும் சர்வதேச பயங்கரவாதம் ஆகியவற்றின் பூகோளமயமாக்கல் பெருக்கம் கொண்ட ஒரு மாற்றியமைக்கப்பட்ட உலகளாவிய சூழலில், இந்த உலக பிரச்சினைகளுக்கு திசை திருப்ப ஐக்கிய நாடுகளின் பாதுகாப்புக் குழுவில் நிரந்தர இடத்திற்கு இந்தியா ஒரு நிலையான முயற்சியை மேற்கொண்டு வருகிறது.

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

13. அடிப்படை கடமைகள்

நமது அரசியலமைப்பு குடிமக்கள் செய்ய வேண்டிய சில கடமைகளைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இந்த கடமைகளை இயற்கையில் நடைமுறைப்படுத்த இயலாது, ஆனால் சில அடிப்படை மதிப்புகளையும் பிரதிபலிக்கிறது. தேசபக்தி, தேசியவாதம், மனிதநேயம், சுற்றுச்சூழல்வாதம், ஒழுக்கம், இணக்கமான வாழ்க்கை, பெண்ணியம், விஞ்ஞானம், மற்றும் விசாரணை மற்றும் தனிப்பட்ட மற்றும் கூட்டு சிறப்பு ஆகும். அனைத்து குடிமக்களும் (விவரிப்பில் அலகுக்கு முன்னால் விவாதிக்கப்பட்டனர்) கடைப்பிடிக்க வேண்டிய கடமைகளின் நீண்ட பட்டியலை கட்டுரை 51 A வழங்குகிறது.

மேலே உள்ள கணக்கு, நமது அரசியலமைப்பு எவ்வாறு ஒரு மதிப்பை ஏற்றப்பட்ட ஆவணமாக காட்டுகிறது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. இந்திய அரசியலமைப்பின் பிரகடனத்தின் நோக்கம் என்ன?
2. முகவுரையில் குறிப்பிடப்பட்ட முக்கியமான மற்றும் மதிப்புமிக்க சொற்களை பட்டியலிடுக.
3. இந்திய அரசியலமைப்பின் நிலை என்ன?

7.3 மத்திய, மாநில நிர்வாக உறவுகள்

இந்திய அரசியலமைப்பில் மத்திய-மாநில உறவுகள் பற்றி ஒரு ஆய்வு கூறுகிறது அரசியலமைப்பின் தயாரிப்பாளர்கள் மாநிலத்துடன் ஒப்பிடும்போது மையங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் அளித்திருப்பதாகக் காட்டுகிறது. இதற்குப் பின்னால் தர்க்கம் என்பது ஒரு வலிமையான கூட்டாட்சிவாதம் (அதாவது, மிகவும் சக்திவாய்ந்த அரசுகள்) தேசிய ஒற்றுமை உணர்வுகளை பலவீனப்படுத்தியிருக்கும். சுதேச அரசுகளின் ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் பின்தங்கிய வறுமை மற்றும் உணவு பற்றாக்குறையை அகற்றுவதற்கான திட்டமிடப்பட்ட பொருளாதார அபிவிருத்திக்கான தேவையைப் பகிர்வதற்கான அதிர்ச்சி, அரசியலமைப்பாளர்கள் ஒரு வலுவான மையத்தை அமைக்கத் தூண்டியது.

அரசியலமைப்பின் முறையிலும், சொற்பொழிவுகளிலும் ஆரம்ப நிலையிலிருந்து மத்திய-மாநில உறவுகளின் தன்மை உருவாகிறது. இந்தியா தன்னை ஒரு கூட்டாட்சி அரசு என்று குறிப்பிடுவதில்லை, மாறாக 'ஒன்றிணைந்த நாடுகள்' என்று குறிப்பிடுகிறது. காரணம் இந்திய கூட்டமைப்பு ஒரு உடன்பாட்டின் விளைவாக இல்லை, எனவே, இந்தியாவில் எந்த மாநிலமும் பிரிக்க முடியாத நிலையில் உள்ளது. இந்தியாவின் அரசியலமைப்பு, நிர்வாக வசதிக்காக நாட்டினுடைய மாநிலங்களை பிளவுபடுத்தியது. இது ஒன்றியத்தின் இரண்டு நிலைகளுக்கு இடையில் ஒரு சுமுகமான பணி உறவை அடைவதற்கு முயன்றது, மற்றும் மாநிலங்கள் சட்டப்பூர்வ நிர்வாகத்தின் அனைத்து துறைகளிலும் தொழிற்சங்கத்திற்கு ஆதரவாக பெருமளவில் சாய்ந்து, மற்றும் நிதி உறவுகளை உள்ளடக்கியது.

245 முதல் 254 வரையான கட்டுரைகள், கூட்டரசு மற்றும் மாநிலங்களுக்கிடையிலான சட்டரீதியான அதிகாரங்களை விநியோகிக்கின்றன. 245 இலிருந்து 246 வரை, கூட்டரசு பாராளுமன்றத்தில், இந்தியப் பகுதி

முழுவதிலும் உள்ள எந்தவொரு பகுதியோ அல்லது சட்டப்பிரிவுகளோ, சட்டப்பிரிவுகளில் உள்ள அனைத்து விஷயங்களுக்கும் சட்ட விதிகளை விதிக்க வேண்டும். மத்திய பட்டியலில் உள்ள குடிமக்கள் தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவர்களாக உள்ளனர். அதனில் தொண்ணூற்று ஏழு பொருட்கள், வெளியுறவு விவகார நாணயங்களும், இவற்றில் அடங்கும்.

குறிப்புகள்

மாநில பட்டியலில் உள்ள அனைத்து விஷயங்களிலும் சட்டங்களை உருவாக்க மாநிலங்கள் அதிகாரம் பெற்றிருக்கின்றன. அதன் அறுபத்தி ஆறு உள்ளீடுகளில் மாநில பட்டியல் சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு, உள்ளூர் அரசு, பொது சுகாதார, கல்வி மற்றும் விவசாயம், மற்றும் பலவற்றை உள்ளடக்கியது.

ஒரு மூன்றாவது பட்டியலில், அதாவது, ஒரு ஒருங்கிணைந்த பட்டியல் அரசியலமைப்பில் வழங்கப்பட்டுள்ளது. சட்ட அமைப்பு, வர்த்தகம் மற்றும் தொழில், பொருளாதார, சமூக திட்டமிடல் ஆகியவை அடங்கும். மத்திய அரசும், மாநில அரசாங்கங்களும் ஒரே மாதிரியான பட்டியலின் பாடங்களை சட்டமாக்கலாம். ஆனால் மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளுக்கு இடையில் மோதல் ஏற்பட்டால், மத்திய சட்டமானது அங்கு நிலவும்.

அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஒரு விஷயத்தில் சட்டங்களை இயற்றுவதற்கு மத்திய பாராளுமன்றம் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ள சில நிபந்தனைகளையும் குறிப்பிடுகிறது. இந்த நிபந்தனைகள் பின்வருமாறு:

- உறுப்புரை 249 ன் கீழ், ராஜ்ய சபை ஒரு தீர்மானத்தை, குறைந்தபட்சம் மூன்றில் இரண்டு பங்கு உறுப்பினர்கள் ஆதரவு கொடுத்து, தற்போதைய மற்றும் வாக்களிப்பு ஒரு குறிப்பிட்ட பொருள் 'தேசிய நலன்கள்' என்று அறிவிக்கிறது, பாராளுமன்றம் குறிப்பிட்ட மாநில விஷயத்தில் சட்டத்தை அமல்படுத்த தகுதி பெறுகிறது. ஒரு காலத்தில் ஒரு ஆண்டிற்கு மேல் இல்லாத காலகட்டம் ஆகும்.
- கட்டுரை 250-ன் கீழ், 'அவசரநிலை பிரகடனத்தின் போது' இந்தியாவின் எல்லையில் அல்லது ஒரு பகுதியினருக்கு மாநில சட்டங்களை இயற்றுவதற்கு பாராளுமன்றத்தில் அனுமதி அளிக்கப்படுகிறது.
- 251 வது சட்டத்தின் கீழ், பாராளுமன்றத்தால் இயற்றப்பட்ட சட்டம் 249 மற்றும் 250 ஆகியவற்றின் சட்டப்பூர்வ சட்டத்தின் கீழ் அதன் முரண்பாடு அல்லது திருப்திக்கு உட்பட்டதாக உள்ளது.
- 252 வது சட்டத்தின் கீழ், இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்கள் எந்தவொரு மாநில விஷயத்திற்கும் உட்பட்ட பாராளுமன்றங்களுக்கு சட்டங்களை இயற்றும்படி கோரிக்கை விடுக்கலாம். ஆனால் அத்தகைய சட்டம் (கள்) மிகவும் விரும்பும் அந்த மாநிலங்களுக்கு மட்டுமே பொருந்தும். அதன் பிற்பகுதியில், மற்ற மாநிலங்களும் தங்கள் சட்டமன்றங்களில் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் அந்த சட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். பாராளுமன்றத்தால் மாநிலச் சட்டமன்றத்தால் மட்டுமே, அத்தகைய சட்டம் திருத்திய அல்லது திருத்தப்பட முடியும்.

ஆந்திரா, மகாராஷ்டிரா, ஒடிசா மற்றும் உத்திரப் பிரதேசம் ஆகிய மாநிலங்களின் மூலம் மற்ற மாநிலங்களுக்கு தங்கள் அதிகாரங்களைச் சரணடையச் செய்ய இந்த கட்டுரையின் விதிகளை இம்மாநிலங்கள்

குறிப்புகள்

பயன்படுத்தியுள்ளன. பாராளுமன்றம் விலை நிர்ணயங்களுக்கான கட்டுப்பாடு சட்டங்கள் இயற்றுவதை அங்கீகரித்தது.

- 253 வது திட்டத்தின் கீழ், பாராளுமன்றம் இந்தியாவின் பரப்பளவில் , எந்தவொரு நாடுகளுடன் இந்தியாவின் சர்வதேச ஒப்பந்தங்கள் அல்லது மாநாடுகளை நடைமுறைப்படுத்தவும் சட்டங்களை இயற்றுவதற்கு தகுதியுடையதாகும். பாராளுமன்றம் மாநில நோக்கங்கள் உட்பட, எந்தவொரு விஷயத்திலும் இந்த நோக்கத்திற்காக சட்டமாக்குவதற்கு தகுதியுடையது ஆகும்.
- மாநில சட்டமன்றம் நிறைவேற்றிய எந்த ஒரு மசோதாவை, ஜனாதிபதியின் ஒப்புதலுக்கு அந்த மாநில ஆளுநர் மூலம் ஒதுக்க முடியும். ஜனாதிபதி எந்த காரணமும் கூறாமல் அத்தகைய ஒரு சட்டத்தைத் தடையுரிமை கொண்டிருக்கலாம். இவ்வாறு இந்த விஷயத்தில் ஜனாதிபதியின் தடையுரிமை அதிகாரம் என்பது முழுமையானது. அது மட்டுமல்லாமல், மாநிலப் பட்டியல் மற்றும் மாநில அரசுகளின் பட்டியலில் சில விடயங்கள் உள்ளன. அதில், அரசுகள் தங்களது சட்டங்களை எடுப்பதற்கு முன்பு ஜனாதிபதியின் முந்தைய அனுமதியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.
- இந்திய ஒன்றியத்தை உள்ளடக்கிய மாநிலங்கள், முதல் அட்டவணையில் பெயரிடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த அரசியலமைப்பு புதிய மாநிலங்களை ஒன்றிணைக்க அல்லது ஒரு புதிய அரசை நிறுவ பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது. பாராளுமன்றம் ஒரு மாநில மாற்றத்தின் பகுதிகளை அதிகரிக்கவோ அல்லது குறைக்கவோ முடியும் அதன் எல்லைகளை மாற்றியமைக்க அல்லது அருகிலுள்ள மாநிலங்களுடனான ஒன்றிணைப்பு அல்லது ஒருங்கிணைப்பு மூலம் முற்றிலும் மறைந்துவிடும் ஒரு மாநிலத்தை உருவாக்குகிறது.

7.3.1 நிர்வாக உறவுகள்

நிர்வாக துறையில், மைய சட்டத்தை விட அதிக அதிகாரங்களை கொண்டுள்ளது. வழக்கமாக மத்திய அரசின் நிர்வாக அதிகாரங்கள் சட்டத்தை இயக்கும் அதிகாரத்தை கொண்டுள்ளன. இது 73 மற்றும் 162 ன் கீழ் வழங்கப்படுகிறது. மத்திய அரசு கீழ்க்கண்ட வழிகளில் மாநிலங்களை நிர்வகிக்க முடியும்:

- 256 ஆம் பிரிவின் படி, ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் நிறைவேற்று அதிகாரமும் பாராளுமன்றத்தால் செய்யப்பட்ட சட்டங்களுடன் இணங்குவதை உறுதிப்படுத்தும் விதமாக செயல்பட வேண்டும்.
- 257-ன் கீழ், மத்திய செயற்குழு இந்த நோக்கத்திற்காக இந்தியாவின் அரசாங்கத்திற்குத் தோன்றும் மாநிலத்திற்கு அத்தகைய வழிகளை வழங்குவதற்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது. மாநில அரசுகளுக்கு வழிகாட்டுதல் அளிக்க சங்கத்தின் பொது அதிகாரம் திருப்திகரமாக இல்லை, அரசியலமைப்புச் சட்டம் மேலும் ஒருபடி மேலே சென்று, மாநிலத்தின் நிர்வாக அதிகாரத்தை விமர்சித்திருந்தனர் அல்லது பாரபட்சம் காட்ட கூடாது என்று ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் அழைப்பு விடுத்தனர். திசைகளை வழங்குவதற்கான மத்திய அதிகாரங்கள்

பின்வருமாறு: (a) தேசிய அல்லது இராணுவ முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தகவல்தொடர்பு வழிமுறைகளை நிர்வகித்தல் மற்றும் பராமரிப்பு செய்தல் மற்றும் (b) மாநிலங்களுக்கு இரயில்வே பாதுகாப்பு வழங்குதல் .

- மாநில அரசுக்கு ஒப்படைக்க மத்திய அரசு 258 வது அதிகாரத்தை வழங்குகிறது, நிபந்தனையின்றி, எந்தவொரு விஷயத்திலும் சம்பந்தப்பட்ட எந்தவொரு கூடுதல் செயல்பாடும் இது கூட்டுறவு நிர்வாகத்தின் அதிகாரத்தை நீட்டிக்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒன்றியத்தின் நிறைவேற்று அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கு மாநிலங்களை கேட்டுக்கொள்ள முடியும். அத்தகைய ஒரு வழக்கில், மத்திய அதிகாரிகள் இந்த கூடுதல் செயல்பாடுகளைச் செயல்படுத்துவதில் கூடுதல் செலவினங்களைக் கொடுப்பார்கள்.
- இந்திய நிர்வாக சேவை, இந்திய காவல் சேவை, மற்றும் மற்ற அனைத்து இந்திய சேவைகளும் மத்திய மாநில அரசாங்கத்தின் மேலாதிக்கத்தை அதிகாரம் செய்கிறது. மத்திய பொது சேவை ஆணைக்குழு நடத்திய போட்டித் தேர்வின் அடிப்படையில் இந்தியாவின் அனைத்து இந்திய சேவை உறுப்பினர்களும் நியமிக்கப்படுவர். இந்த சேவைகள் மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு சேவை செய்கின்றன. இந்த சேவைகளின் உருவாக்கம் கண்டிப்பாக கூட்டாட்சி அல்ல, ஏனெனில் மாநிலங்களில் இந்த விஷயமானது கூறப்படவில்லை.
- 352 முதல் 360 வரையான அரசியலமைப்பை தற்காலிகமாக நிறுவுவதற்கும், நாட்டின் பாதுகாப்புக்கு அச்சுறுத்தல் இருப்பதாக திருப்தி அடைந்தால் இந்திய ஒன்றியத்தின் மாநில அல்லது மாநிலங்களின் நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொள்வதற்கும் ஜனாதிபதிக்கு அதிகாரம் அளிக்கின்ற அவசரகாலச் சட்டங்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. மாநில அரசியலமைப்பு இயந்திரத்தில் ஒரு முறிவு அல்லது நிதி நெருக்கடி இருக்கும்.
- மத்திய அரசின் பரிந்துரைகளின் படி அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் ஆளுநர்கள் ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுவர்.
- கட்டுரை 339 (2) படி மாநிலத்தில் திட்டமிடப்பட்ட பழங்குடியினர் நலனுக்காக அத்தியாவசியமான திசையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள திட்டங்களை வரைதல் மற்றும் செயல்படுத்துதல் தொடர்பாக ஒரு மாநிலத்திற்கான வழிமுறைகளை வழங்க மத்திய நிர்வாக அதிகாரத்தை வெளிப்படையாக விரிவுபடுத்துகிறது.

குறிப்புகள்

7.3.2 உள்மாநில உறவுகளுக்கான இயந்திரங்கள்

அரசியலமைப்பின் முக்கியத்துவம் நிர்வாக ஒத்துழைப்புடன், அதற்கான ஏற்பாடுகளும் செய்யப்படுகின்றன.

1. அரசியலமைப்புச் சட்டம் 262, மாநில ஆறுகள் மற்றும் ஆற்றுப் பகுதிகளில் உள்ள நீர் நிலை தொடர்பான அரசியலமைப்பின் முக்கிய அம்சமாக உள்ளது. இவ்வாறாக, பாராளுமன்றத்தின் கீழ், மத்திய கிழக்கு அல்லது பள்ளத்தாக்குகளின் நீரைப்

குறிப்புகள்

பயன்படுத்துதல்,கட்டுப்பாட்டைப் பயன்படுத்துவது தொடர்பாக சர்ச்சைகள் மற்றும் புகார்களை தீர்ப்பதற்கான ஒரு மாநில அரசு நிறுவனத்தை பாராளுமன்றம் உருவாக்கலாம். நிரந்தர அடிப்படையில் ஜனாதிபதியால் ஒரு மாநிலசபை நிறுவப்பட்டது.

2. கட்டுரை 263 மற்றொரு மாநிலக் குழுவானது, மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளுக்கு இடையே உள்ள முரண்பாடுகள் குறித்து ஆலோசனை வழங்குகிறது.
3. மத்திய அரசுக்கும், மாநிலத்திற்கும் இடையில் ஏற்படக்கூடிய பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காக தன்னார்வ ஒத்துழைப்பு என்ற ஒரு நிர்வாகக் கட்டமைப்பு உள்ளது. இந்திய அரசியலமைப்பு செயல்பாட்டுக்கு உட்பட்ட நாடுகளின் பிரதிநிதித்துவத்தை வழங்குகிறது. ஒரு அரசாங்கத்திற்கு அதன் நிர்வாகச் செயல்பாடுகளை முன்னெடுப்பதற்கு இது கடினமாக இருப்பதால், நேரடியாக வேறு மாநில அரசாங்கங்கள் மூலம் செயல்படுத்தப்படும் செயல்பாடுகளை கொண்டிருக்கலாம்.
4. 1956 ஆம் ஆண்டு மாநில மறுசீரமைப்பு சட்டம் மாநிலங்களை ஐந்து மண்டல மன்றங்களாக மாற்றியது. அவர்கள் மத்திய அரசுக்கும், ஆலோசனைக் குழுக்களுக்குமிடையிலான அரசாங்கத்தின் ஒரு அடுக்கு அமைப்பைக் கொண்டிருக்கவில்லை. மண்டலக் குழுவில் மத்திய உள்துறை அமைச்சராக உள்ளார். மாநிலங்களுக்கிடையேயான தகராறுகளை மாநிலங்கள் விவாதித்து தீர்த்து வைக்கும் ஒரு மன்றத்தை வழங்க வேண்டும் என்பதே யோசனையாகும்.

7.3.3 நிதி உறவுகள்

அரசியலமைப்பின் பாகம் XII விதிகளின் படி, மையங்களுக்கும் மாநிலங்களுக்கும் இடையில் உள்ள நிதி உறவுகள் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. மத்திய மற்றும் மாநில பட்டியல் மையம் மற்றும் மாநிலத்தின் நிதி அதிகாரத்துவம் ஆகியவற்றைக் குறிக்கவும் உதவுகின்றன. இருப்பினும் நிதி உறவுகள் ஒரே சமயத்தில் வரம்புக்குட்பட்டவை அல்ல.

A. மத்திய மற்றும் மாநிலங்களின் வரிவிதிப்பு அதிகாரங்கள்

பெருமளவில், ஒரு இடைநிலை அடிப்படையிலான வரிகள் மத்திய மற்றும் மாநிலங்களின் அரசுகளால் வசூலிக்கப்படும்.

மத்திய அரசு மற்றும் பெரிய மாநில அரசுகள் 269 முதல் 272 வரையான கட்டுரைகள் மற்றும் மத்திய பட்டியல் 83 முதல் 88 வரையான நுழைவுக் குழுக்கள் வரிச் சலுகையை மன்றங்களின் மூலம் சேகரித்து வருகின்றனர். இந்த வரிகள் ஐந்து வகையாக உள்ளன:

- ஒன்றியத்தால் விதிக்கப்பட்ட வரிகள் மாநில அரசுகளால் சேகரிக்கப்பட்டு கையகப்படுத்தப்படுகின்றன. உதாரணமாக, மருத்துவ மற்றும் கழிப்பறை தயாரிப்புகளில் வரிச்சலுகைகளை முன்கூட்டியே செலுத்துகின்றனர்.
- மத்திய அரசால் விதிக்கப்பட்ட மற்றும் சேகரிக்கப்பட்ட வரிகள் மத்திய மற்றும் மாநிலத்திற்கு இடையே கட்டாயமாக விநியோகிக்கப்பட்டது.

- மத்திய அரசால் வசூலிக்கப்பட்ட மற்றும் சேகரிக்கப்பட்ட வரிகள், ரயில்வே கட்டணங்கள் மற்றும் சரக்கு, அசையா சொத்தின் கடமைகள் மற்றவர்களுக்கான வரிகளை மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.
- பாராளுமன்றம் சட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்பட்டால், மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையில் வரிக்குட்பட்ட மற்றும் சேகரிக்கப்பட்ட வரிகள் கூட்டுறவு சுங்கவரி கடமைகளுக்கு வழங்கப்படலாம்.
- உதாரணமாக, வழக்கமாக வரி வசூலிக்கப்பட்டு, சேகரித்தல் மற்றும் தக்கவைத்துக் கொள்ளல், சுங்க வரி, கூட்டு வரி, வருமான வரி மீதான கூடுதல் கட்டணம், மற்றும் பல உள்ளது.
- மாநில பட்டியலில் பத்தொன்பது பொருட்கள் உள்ளன, உதாரணமாக நிலவரி, மதுபானம் மற்றும் களஞ்சும்களால், இந்த வரிகளை சேகரித்து உரிய முறையில் வழங்க ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் உரிமை உள்ளது.

குறிப்புகள்

B. உதவி மானியம்

அரசியலமைப்பின் குறிப்பிடத்தக்க அம்சம், மாநிலங்களுக்கு மத்திய அரசின் மூன்று வகை மானிய உதவிகளை வழங்குதல் ஆகும்.

- மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்படும் மானிய உதவித் திட்டத்திற்கு 275வது விதிமுறையின் படி அவற்றின் வளர்ச்சித் திட்டங்களை அமுல்படுத்துவதற்கு தேவையான உதவிகள் குறிப்பிடப்பட்டது.
- எந்தவொரு பொது நோக்கத்திற்காகவும் கட்டுரை 282இன் கீழ் உதவி பெறும் மானியங்கள் செய்யப்படலாம்.
- சணல் தயாரிப்புகளின் ஏற்றுமதிக்கு பதிலாக அஸ்ஸாம் பீகார் ஒடிசா மற்றும் மேற்கு வங்காளம் ஆகிய மாநிலங்களுக்கு 273வது பிரிவின் கீழ் மானியங்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

C ஒருங்கிணைந்த நிதியம்

266வது பிரிவின் கீழ் மத்திய அரசாங்கத்திற்கான ஒரு ஒருங்கிணைந்த நிதி மற்றும் ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் ஒரு தனியான ஒருங்கிணைந்த நிதி உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த நிதிகளை உருவாக்குவதற்கான நோக்கம் சட்டத்தின் அதிகாரம் இன்றி இந்த நிதியில் இருந்து ஒதுக்கீடு செய்யப்படவில்லை என்பதால், ஜனாதிபதி, மத்திய அமைச்சர்கள், உச்சநீதிமன்ற நீதிபதிகள் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்கள் ஆகியவற்றின் சம்பளம் மற்றும் பிற ஊக்க தொகை வரவுசெலவுத் திட்டத்தின் ஒரு உறுதியான பொருளைத் தவிர்ந்து, தொடர்ந்து பணம் செலுத்த முடிகிறது.

D அவசர நிதியம்

கட்டுரை 267 இந்திய ஒரு அவசர நிதி நிதியம் (CFI), மற்றும் ஒவ்வொரு மாநிலங்களுக்கும் இதேபோன்ற அவசர நிதியை நிறுவ வழிவகை செய்கிறது. எனவே, இந்த முன்பணம், மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகள், எதிர்பாரா செலவை பூர்த்தி செய்ய, சட்டசபை அங்கீகாரத்தை வழங்க முடியும்.

இந்திய நிதி ஆணைக்குழு

குறிப்புகள்

கட்டுரை 264 இந்தியாவின் நிதி ஆணையத்தை உருவாக்கவும் மற்றும் அதன் அமைப்பு, சக்திகள் மற்றும் செயல்பாடுகளைக் கொண்ட கட்டுரைகள் 280 மற்றும் 281 ஆகியவற்றை வழங்குகிறது. நிதி ஆணையத்தின் உறுப்பினர்கள் ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுவர். மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளுக்கு இடையில் பகிர்வு மற்றும் பகிரக்கூடிய வரிகள் மற்றும் பிற நியமங்களின் விநியோகம் பற்றிய பரிந்துரைகளை ஆணையம் வழங்குகிறது.

திட்டமிடல் ஆணையம் / நிதி ஆயோக்

நாட்டினுடைய திட்டமிடல் ஆணையம் 1949 ஆம் ஆண்டில் அமைச்சரவை தீர்மானத்தின் மூலம் நிறுவப்பட்டது, நாட்டின் வளங்களை மேம்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை பரிந்துரை செய்வதற்கான ஒரு நோக்கத்துடன், நாட்டின் முன்னுரிமைகள் மற்றும் திட்டமிடல் இயந்திரங்களை நிர்ணயிக்கின்றன. இது ஒரு கூடுதல் அரசியலமைப்பு நிறுவனமாகும், இது திட்டமிடல் துறையில் ஒரு அறிவுசார் தொழில்நுட்பக் குழுவின் பாத்திரத்தை நிறைவேற்றுகிறது. தேசிய வளர்ச்சிக்கான ஐந்து ஆண்டு திட்டங்களை உருவாக்கும் பொறுப்புடையது. திட்டங்களை நிறைவு செய்து ஆணையம் தேசிய வளர்ச்சி குழுவால் விவாதிக்கப்பட்டு கடைசியாக ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டது. இந்தியாவின் தேசிய நிறுவனமாக மாற்றும் திட்டம் நிதி ஆயோக் என்பது திட்டமிடல் ஆணையத்திற்கு பதிலாக இந்திய அரசாங்கத்தால் நிறுவப்பட்ட ஒரு சிந்தனையாகும்.

நிதி ஆயோக் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட குறிக்கோள், இந்தியாவின் மாநில அரசுகளின் பொருளாதார கொள்கை நடைமுறைச் செயல்பாட்டில் ஈடுபாடு மற்றும் பங்கேற்பை ஊக்குவிப்பதாகும். 2014 ல் செங்கோட்டையில் இருந்து சுதந்திர தின உரையில் பிரதமர் மோடி திட்டமிட்ட ஆணையத்தை அறிவித்தார். ஆணைக்குழுப் போலவே நிதி ஆயோக்கின் தலைவர் பிரதமர் ஆவார். நிதி ஆயோக்கின் ஆளும் மன்றங்களின் அனைத்து மாநிலங்களிலும், கூட்டுறவு பிரதேசங்களிலும் உள்ள அனைத்து மாநிலங்களிலும் சட்டமன்றங்கள் மற்றும் பிற கூட்டுறவு பிரதேசங்களின் துணைத் தலைவர்களுடன் அனைத்து முதல் அமைச்சர்களையும் கொண்டுள்ளது. அவர்களுடனான அரங்கம் அறிவுடன் வல்லுநர்கள் கூட சிந்தனையாளர்களின் ஒரு பகுதியாக பிரதமர் அழைக்கப்பட்டார்.

நிதி ஆயோக்கின் செயல்பாடுகள் பின்வருமாறு:

- ஒரு தேசிய நோக்கங்களின் வெளிச்சத்தில் மாநிலங்களின் செயலாக்கத்துடன் தொடர்புடைய தேசிய மேம்பாட்டு முன்னுரிமை துறைகள் மற்றும் உத்திகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் ஒரு பார்வையாக இது விளங்குகிறது.
- ஒரு தொடர்ச்சியான அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்பட்ட ஆதரவு முயற்சிகள் மற்றும் மாநிலங்கள் மூலம் கூட்டுறவு கூட்டாட்சி வளர்க்கவும், வலிமையான நாடுகள் வலுவான தேசத்தை உருவாக்கும் என்றும் அடையாளம் காட்டியது.
- இந்த கிராம மட்டத்தில் நம்பகத்தன்மை மிக்க திட்டங்களை வகுக்க மற்றும் ஒட்டுமொத்த அரசு உயர்

மட்டத்தில் படிப்படியாக வளர்ச்சி பெற வழிமுறைகளை உருவாக்கப்படுத்தல்.

1947-க்குப் பிறகு இந்திய நிர்வாக முறை

- d. தேசிய பாதுகாப்பு நலன்களை பொருளாதார யூகித்தலிலும் கொள்கைகளிலும் இணைத்துள்ளன என்பதை குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பகுதிகளில் உறுதி செய்யப்படுகிறது.
- e. பொருளாதார முன்னேற்றத்தில் இருந்து போதுமான வளர்ச்சி பெறாத அபாயத்தில் இருக்கும் நமது சமுதாயத்தின் பிரிவுகளில் தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.
- f. மூலோபாய மற்றும் நீண்ட காலக் கொள்கைகள் மற்றும் நிரல் கட்டமைப்புகள் மற்றும் முன்முயற்சிகள் ஆகியவற்றை வடிவமைத்து, அவர்களின் முன்னேற்றத்தையும் அவற்றின் செயல்திறனை கண்காணிக்கவும். கண்காணிப்பு மற்றும் பின்னூட்டங்களின் மூலம் கற்றுக் கொள்ளப்படும் படிப்புகள் புதுமையான முன்னேற்றங்களை செய்வதற்கு தேவையான இடைநிலை திருத்தங்களை உள்ளடக்கியது.
- g. அறிவுரை வழங்கவும், முக்கிய பங்குதாரர்களுக்கும், தேசிய மற்றும் சர்வதேச மனப்பான்மையுடைய சிந்தனைக் குழுவிற்கும் கல்வி மற்றும் கொள்கை ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களுக்கும் இடையிலான கூட்டுறவை ஊக்குவிக்கின்றன.
- h. தேசிய , சர்வதேச வல்லுநர்கள் மற்றும் பிற கூட்டாளர்களின் ஒத்துழைப்புடன் கூடிய ஒரு அறிவு, கண்டுபிடிப்பு மற்றும் தொழில்முனைவோர் ஆதரவு அமைப்பு உருவாக்கப்படுகிறது.
- i. வளர்ச்சி நிகழ்ச்சித்திட்டத்தை அமுல்படுத்த முடுக்கிவிடும்படி இடைநிலை மற்றும் இடைக்கணிப்புப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க ஒரு தளத்தை வழங்கினர்.
- j. கலை வள மையத்தின் நிலையை பராமரிக்க நல்ல ஆட்சி மற்றும் சிறந்த நடைமுறைகளை ஆய்வு செய்வதற்கான ஒரு களஞ்சியமாகவும், பங்குதாரர்களுக்கு பரப்புரைக்கு உதவும்படி செய்கிறது.
- k. வெற்றிகரமாக மற்றும் நிகழ்தகவுக்கான சாத்தியக்கூறுகளை வலுப்படுத்துவதன் மூலம் தேவைப்படும் வளங்களை அடையாளப்படுத்துதல் உள்ளிட்ட செயல்திட்டங்கள் மற்றும் முன்முயற்சிகள் செயலாக்கத்தை கண்காணிக்கவும் மதிப்பீடு செய்கிறது.
- l. தொழில்நுட்ப மேம்பாடு திட்டங்கள் மற்றும் முன்முயற்சிகள் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான திறனை வளர்ப்பதில் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது.
- m. தேசிய வளர்ச்சி நிகழ்ச்சித்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு மேலும் தேவையான ஏனைய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

தேசிய வளர்ச்சி மாகாணம் (NDC)

ஆகஸ்ட் 1952 இல் தேசிய வளர்ச்சி மாகாணம் அமைக்கப்பட்டது. இது திட்டமிடல் துறையில் மிக உயர்ந்த மதிப்பாய்வு மற்றும் ஆலோசனை அமைப்பு ஆகும். சபையின் உறுப்பினர்கள் அனைத்து மாநிலங்களின் பிரதம மந்திரிகள் மற்றும் திட்டக் ஆணையத்தின் உறுப்பினர்கள் , 1967 முதல் மத்திய அமைச்சரவை அமைச்சர்கள் ஆவர். மத்திய அரசு மாநில அரசுகளுடன் தொடர்பு கொண்ட ஒரு மன்றம்தான் NDC. இதன் நோக்கம், மத்திய, மாநில மற்றும் உள்ளூர் அரசாங்கங்களுக்கு இடையேயான ஒத்துழைப்பை மேம்படுத்துவதாகும். ஐந்து ஆண்டு திட்டங்களுக்கு அவர்கள் ஒப்புதல் அளித்த பின்னரே செயல்பாட்டுக்கு வருகிறார்கள்.

மத்திய-மாநில மோதல் குறித்த பகுதிகள்

மையம் மற்றும் மாநிலங்களுக்கிடையே அதிகாரங்களைப் பிளவுபடுத்துவது உண்மையாக இருந்தாலும், மாநிலங்கள் அதிருப்தி அடைந்துள்ளதால், மின்சாரம் சமநிலை மையத்திற்கு சாதகமானதாக இருப்பதாக அவர்கள் உணர்கிறார்கள். மாநில பட்டியலில் குறிப்பிட்டுள்ள விஷயங்களில் கூட, தன்னாட்சி உரிமையை பயன்படுத்தாததால், மத்திய அரசு தனது அதிகாரத்தை பயன்படுத்துவதாக அவர்கள் கருதுகின்றனர்.

7.3.4 உள்மாநில சபை

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் 263 என்ற சட்டப்பிரிவு, ஒரு மாநிலக் குழுக்களை நிறுவுவதற்கு வழிவகை செய்கிறது. இது மத்திய மற்றும் மாகாணங்களுக்கிடையில் அரசியலமைப்பு உறவுகளின் பாகம் XI இன் பாடம் இரண்டாம் நிர்வாக உறவுகளுக்கு இடையே உள்ள துணை பகுப்பு கூட்டுறவுச் சட்டத்தின் ஒரே கட்டுரை. உரை பின்வருமாறு கூறுகிறது:

கட்டுரை 263: ஒரு இடைநிலைக் கவுன்சிலுக்கு உட்பட்டது - எப்போது வேண்டுமானாலும் ஜனாதிபதியிடம் பொது நலன் கடமைப்பட்ட ஒரு கவுன்சிலின் ஸ்தாபனத்தால் வழங்கப்பட வேண்டும் என்றால் -

- மாநிலங்களுக்கு இடையே எழுந்திருக்கும் மோதல்களில் விசாரிக்கவும் ஆலோசனை செய்யவும்
- சில அல்லது அனைத்து மாநிலங்களிலும், ஒன்றியம் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்களில் உள்ள பாடங்களை விசாரணை செய்து விவாதித்து, பொதுவான ஆர்வத்தை கொண்டுள்ளன.
- அத்தகைய விடயத்தில் சிபாரிசுகள் மற்றும் குறிப்பிட்ட பரிந்துரைப்புகளை கொள்கை மற்றும் செயல்பாட்டின் சிறந்த ஒருங்கிணைப்புக்கு உட்படுத்துதல். இது, அதன் அமைப்பு மற்றும் செயல்முறை ஆகியவற்றால் செய்யப்படும் கடமைகளின் தன்மையை வரையறுக்க, அத்தகைய ஒரு சபையை நிறுவும் பொருட்டு ஜனாதிபதியிடம் சட்டப்பூர்வமாக இருக்க வேண்டும். .

இந்த கட்டுரையின் தோற்றம் அரசாங்கத்தின் பிரிவு 135 ஐ நேரடியாக காணலாம். இந்தியச் சட்டம் 1935 மாநில அரசு சபையின் ஒத்துழைப்புடன் உள்ள இடைநிலை மாகாண சபை நிறுவப்பட வேண்டும்.

1935 ஆம் ஆண்டின் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 135 ஐ உருவாக்கியபோது, விவசாயம், வனவியல், நீர்ப்பாசன மற்றும் பொது சுகாதாரம் போன்ற துறைகளில் ஒருங்கிணைப்பு, ஆராய்ச்சி துறைகள் மற்றும் மையங்களை பராமரிக்க வேண்டும் என்றால், அத்தகைய நிறுவனங்கள் அரசாங்க பணியாளர்களை அவர்களது வேலைகளைச் சுமந்து செல்வதற்கு போதுமான நிதி ஒதுக்கீடுகளைச் செய்வதன் மூலம் அவர்கள் மாகாண அரசாங்கங்களின் கூட்டு ஆர்வத்தை உட்பட்டிருக்க முடியும், இடைப்பட்ட அரசாங்க ஆலோசனைகளில் சில வழக்கமான மற்றும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட இயந்திரங்கள் வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும். 1935 ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசின் மாகாண சுயாட்சி விதிமுறைகளை உடனடியாக தொடங்க வேண்டும் எனவும் அது திட்டமிடப்பட்டது.

1949 ஆம் ஆண்டு ஜூன் 13 ம் தேதி நடைபெற்ற அரசியலமைப்பு சட்ட விவாதத்தில், எந்தவொரு விவாதமும் இன்றி, இடைநிலைக் சபை பற்றிய கட்டுரை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

உருவாக்கம்

மத்திய மாநிலங்களுக்கு இடையேயான ஒருங்கிணைப்புக்கான இடைநிலைக் சபை ஒரு நிரந்தர அரசியலமைப்புச் சட்டம் அல்ல. அத்தகைய ஒரு சபையை ஸ்தாபிப்பதன் மூலம் பொது நலன்களைப் பெறும் என்று ஜனாதிபதிக்கு தோன்றினால் அது எந்த நேரத்திலும் நிறுவப்படும்.

அரசியலமைப்பின் 263-வது பிரிவு 1952 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 9 ஆம் தேதி ஜனாதிபதிக்கு அறிவிக்கப்பட்டபோது, மத்திய சுகாதார அமைச்சகத்தின் தலைமையில், அனைத்து அம்சங்களிலும் சுகாதார தொடர்பான விஷயங்களைப் பற்றி பரந்த கோட்பாடுகளைப் பரிசீலிக்கவும் பரிந்துரைக்கவும் குடும்ப திட்டமிடல் செய்யப்பட்டது.

இதேபோன்ற அறிவிப்புகளால் ஜனாதிபதி உள்ளூர் அரசாங்கத்திற்கான மத்திய அரசு நிறுவப்பட்டது. நகர வளர்ச்சி 6 செப்டம்பர் 1954 மற்றும், 1 பிப்ரவரி 1968 அன்று விற்பனை வரி மற்றும் மாநிலங்களால் வரிகளுக்கான நான்கு மண்டல சபைகள் உருவாக்கப்பட்டது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

4. இந்தியாவில் மத்திய-மாநில உறவுகளின் இயல்பு என்ன?
5. அரசியலமைப்பில் வழங்கப்பட்ட 'ஒருங்கியல் பட்டியல்' இன் நோக்கம் என்ன?

7.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. இந்தியாவின் அரசியலமைப்பாளர்களால் நியமிக்கப்பட்ட அடிப்படைப் பணிகளானது நீதி, சுதந்திரம், சமத்துவம் மற்றும் சகோதரத்துவம் ஆகியவற்றின் இலக்கை அடைய வேண்டுமென அறிமுகவுரை வார்த்தைகளை தெளிவுபடுத்துகிறது. இந்த நோக்கங்கள் நம் சமகால தேவைகள் மற்றும் எதிர்காலத்திற்கான முன்னோக்குகள் அடிப்படையில்

குறிப்புகள்

நமது அரசியலமைப்பின் செய்திகளையும், ஆணையும் மாற்றியமைக்க உதவுகின்றன.

2. அரசியலமைப்பிற்கான முகப்புரை: நாம் இந்தியாவை ஒரு மிகச் சிறந்த சமூக ஜனநாயக சீர்திருத்த பிராந்தியமாக மாற்றுவதற்கும், அதன் குடிமக்கள் அனைவருக்கும் பாதுகாப்பதற்காக இந்தியாவை உறுதிப்படுத்துகிறோம்:
 - நீதி, சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல்
 - சிந்தனையின் உரிமை , வெளிப்பாடு, நம்பிக்கை, உண்மை மற்றும் தொழுதல்
 - சம அந்தஸ்து மற்றும் வாய்ப்பு மற்றும் அவர்கள் பதவி உயர்வு செய்தல்
 - சகோதரத்துவம், தனிமனிதனின் நடத்தை, ஒற்றுமை, ஒருமைப்பாடு ஆகியவற்றை உறுதியளித்து
3. நமது அரசியலமைப்புச் சட்டம் நமது நாட்டின் ஆளுகை அடிப்படையில் வெறும் அடிப்படை விதிகளை மட்டுமே கொண்டிருக்கவில்லை. ஆனால் அது நமது ஸ்தாபக தந்தைகள் மிகவும் அன்பாக நடந்து கொண்டிருக்கும் சில அடிப்படை மதிப்புகள், தத்துவம் மற்றும் நோக்கங்களை பிரதிபலிக்கிறது. இந்த மதிப்புகள் நமது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் பல்வேறு கட்டுரைகள் மற்றும் விதிகள், பெரும்பாலும், நமது அரசியலமைப்பின் முகப்புரை அடிப்படை மதிப்புகள் மற்றும் அரசியலமைப்பு அடிப்படையில் உள்ள தத்துவம் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது.
4. மத்திய மாநில உறவுகளின் இயல்பு, அதிகாரபூர்வமாக, அரசியலமைப்புச் சட்டம் என்ற சொல்லில் இருந்து இந்தியா தன்னை ஒரு கூட்டாட்சி மாநிலமாக, "மாநிலங்களின் ஒன்றியம்" என்று கொடுக்கவில்லை. காரணம் இந்திய கூட்டமைப்பு ஒப்பந்தத்தின் விளைவு அல்ல. எனவே, இந்தியாவில் எந்த மாநிலத்திலும் பிரிந்து செல்லும் உரிமை இல்லை. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம், நிர்வாக வசதிக்காக நாடு என்ற பிரிவினையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இது தொழிற்சங்க மற்றும் மாநிலங்கள், அனைத்து சட்டமன்ற நிர்வாக மற்றும் நிதிய உறவுகளில் தொழிற்சங்க கவிழ்ந்துவிடாமல், ஒரு சமூகமான வேலை உறவை அடைய முயன்றது.
5. மேலும், அமைப்புச் சட்டம், அரசியலமைப்புச் சட்டப்படி வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதில் உள்ள 47 உள்ளீடுகள், சட்ட முறை, வர்த்தகம், தொழில்துறை, பொருளாதார மற்றும் சமூகத் திட்டமிடல் ஆகியவை அடங்கும். மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகள் சட்டமியற்று பட்டியலில் தொழிற்சங்கம் மற்றும் மாநில அரசுகளுக்கு இடையே மோதல் ஏற்பட்டால், ஒன்றியதின் சட்டம் மேலோங்கும் என்பதை குறிக்கிறது.

- இந்திய மாநில அரசியலமைப்பாளர்களால் நியமிக்கப்பட்ட அடிப்படைப் பணிகளானது நீதி, சுதந்திரம், சமத்துவம் மற்றும் சகோதரத்துவம் ஆகியவற்றின் இலக்கை அடைய வேண்டும் என்று முன்னுரை சொற்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. நமது குறிக்கோள்களின் அடிப்படையில் நம் அரசியலமைப்பின் செய்தியையும், கட்டளைகளையும் தேவைகள் மற்றும் எதிர்கால முன்னோக்குகளுக்காக நாம் திசைதிருப்ப உதவுகிறோம்.
- இந்த முகப்புரை இந்திய அரசியல் முறையின் நோக்கங்களை இன்னும் கூடுதலாக பெறுகிறது. இந்த நோக்கங்கள்: நீதி சுதந்திரம் சமத்துவம் மற்றும் சகோதரத்துவம் ஆகியவை.
- முன்னுரை நமது அரசியலமைப்பின் எழுச்சியை திறப்பதற்காக மற்றும் ஆராய ஒரு விசையை வழங்குகிறது. அது இல்லாமல், நோக்கங்கள் மற்றும் மதிப்புகளை முறையாக பாராட்ட வேண்டும், நமது அரசியலமைப்பில் இடம் பெறுவது ஒரு தொலைதூர சாத்தியம் போலத் தோன்றுகிறது.
- மத்திய மாநில உறவுகளின் இயல்பு, அதிகாரபூர்வமாக, அரசியலமைப்புச் சட்டம் என்ற சொல்லில் இருந்து இந்தியா தன்னை ஒரு கூட்டாட்சி மாநிலமாக, "மாநிலங்களின் ஒன்றியம்" என்று கொடுக்கவில்லை. காரணம் இந்திய கூட்டமைப்பு ஒப்பந்தத்தின் விளைவு அல்ல. எனவே, இந்தியாவில் எந்த மாநிலத்திலும் பிரிந்து செல்லும் உரிமை இல்லை. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம், நிர்வாக வசதிக்காக நாடு என்ற பிரிவினையை ஏற்படுத்தியுள்ளது.
- நிர்வாகத்தில் உள்ள துறையில், மத்திய அரசு இன்னும் அதிக அதிகாரங்களை கொண்டுள்ளது. சாதாரணமாக, மத்திய அரசின் நிர்வாக அதிகாரங்கள் ஒப்பானவர்கள், அது தொடர்பான விஷயங்களுக்கு, சட்டத்தை உருவாக்கும் அதிகாரம் உள்ளது. இது 73 மற்றும் 162 ன் கீழ் வழங்கப்படுகிறது.
- அரசியலமைப்பின் பாகம் XIIன் விதிகளின் படி, மத்தியங்களுக்கும் மாநிலங்களுக்கும் இடையில் உள்ள நிதி உறவுகள் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. மத்திய மற்றும் மாநிலப் பட்டியல் மையம் மற்றும் மாநிலத்தின் நிதி அதிகாரத்துவம் ஆகியவற்றைக் குறிக்கின்றன. இருப்பினும், நிதி உறவுகள், ஒரே சமயத்தில் வரம்புக்குட்பட்டதாக இல்லை.
- நாட்டினுடைய திட்டமிடல் ஆணையம் 1949 ஆம் ஆண்டில் அமைச்சரவை தீர்மானத்தின் மூலம் நிறுவப்பட்டது. நாட்டின் வளங்களை மேம்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை பரிந்துரை செய்வதற்கான நோக்கத்துடன், நாட்டின் முன்னுரிமைகளை முன்னேற்றும் மற்றும் திட்டமிடல் இயந்திரங்களை நிர்ணயித்தல் போன்ற தீர்மானங்கள் நிறுவப்பட்டது. இந்தியாவின் தேசிய நிறுவனமாக மாற்றும் திட்டம் ஆயோக் என்பது திட்டமிடல் ஆணையத்திற்கு பதிலாக இந்திய அரசாங்கத்தால் நிறுவப்பட்ட ஒரு சிந்தனையாகும்.

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

- மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையில் அதிகாரங்களைக் கொண்டிருப்பது உண்மையாக இருந்தாலும், மாநிலங்கள் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளதால், அதிகாரத்தின் சமநிலை மத்தியத்திற்கு சாதகமானதாக இருப்பதாக அவர்கள் கருதுகிறார்கள். மாநில பட்டியலில் குறிப்பிட்டுள்ள விஷயங்களில் கூட அவர்களுக்கு எந்த சுயநிர்ணயமும் இல்லை என்று மத்திய அரசு தனது அதிகாரத்தை பயன்படுத்துவதாகவும் அவர்கள் கருதுகின்றனர்.
- கட்டுரை 263ன் தோற்றம் அரசின் பிரிவு 135ஐ நேரடியாக காணலாம். இந்தியச் சட்டம் 1935 இருவேறுபட்ட மாகாண சபையின் ஒத்துழைப்புடன் உள்ள இடைநிலை மாகாண சபை நிறுவப்பட வேண்டும். 1935 ஆம் ஆண்டின் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 135-ஐ உருவாக்கிய நேரத்தில், மத்தியங்களில் ஒருங்கிணைப்பு, ஆராய்ச்சி துறைகள் மற்றும் அமைப்புகளை பராமரிக்க வேண்டும்.
- கட்டுரை 263 அது தெளிவாக உள்ளது, மாநில அரசுகள் தொழிற்சங்க மாநிலங்களுக்கு இடையே ஒருங்கிணைப்பு ஒரு நிரந்தர அரசியலமைப்பு அமைப்பாக இல்லை. இது போன்ற சபையை நிறுவி பொது நலன்கள் பரிமாறப்படும் என ஜனாதிபதிக்கு தோன்றினால், அது "எந்த நேரத்திலும்" நிறுவப்பட முடியும்.

7.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- ஒருங்கியல் பட்டியல்: அரசியலமைப்பில் உள்ள பட்டியல், மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளால் பரிசீலிக்கப்படும் அதிகாரத்தை உள்ளடக்கியது.
- மாநில பட்டியல்: சட்ட மசோதாவுக்கும் மாநில அரசுக்கும் அதிகாரம் உள்ள பகுதிகளில் பட்டியலிடும் அரசியலமைப்பின் பட்டியல்

7.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. இந்திய அரசியலமைப்பிற்கான முகப்புரைகளின் நோக்கங்களை பட்டியலிடுக.
2. இந்திய அரசியல் அமைப்பின் தன்மை குறித்து கற்பனையின் மூலம் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள சுருக்கமான குறிப்பை எழுத.
3. நமது அரசியலமைப்பை ஆதரிக்கும் மதிப்புகள் மற்றும் நோக்கங்களைப் பற்றி விவாதிக்க.
4. சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் ஆகியவற்றில் அரசியலமைப்பின் முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி சுருக்கமான குறிப்பை எழுதுக.
5. இந்தியாவில் மத்திய-மாநில உறவு பற்றிய சுருக்கமான குறிப்பை எழுதுக.
6. NDCஇன் பங்கு என்ன?

1. இந்திய அரசியலமைப்பின் முகப்புரையின் முக்கியத்துவத்தை பற்றி விவாதிக்க.
2. அறிமுகவுரை வெளிப்படுத்தும் பல்வேறு புள்ளிகளை ஆராய்க.
3. இந்திய அரசியலமைப்பில் உள்ளடங்கிய தத்துவத்தைப் பற்றி விவாதிக்க.
4. இந்திய அரசியலமைப்பில் கூறப்பட்டுள்ளபடி சகோதரத்துவத்தின் முக்கியத்துவத்தை ஆராய்க.
5. மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையிலான நிர்வாக உறவினைப் பற்றி ஒரு விரிவான குறிப்பு எழுதுக.
6. மாநில பட்டியலில் குறிப்பிடப்பட்ட ஒரு விஷயத்தில் சட்டங்களை இயற்றுவதற்கு மத்திய பாராளுமன்றம் அங்கீகாரம் பெற்ற நிபந்தனைகளை ஆய்வு செய்க.
7. மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையேயான நிதி உறவுகளைப் பற்றி விவாதிக்க.

குறிப்புகள்

7.8 மேலும் படிக்க

- அரோரா, ரமேஷ் K. மற்றும் ரஜினி கோயல். 1997. இந்திய பொது நிர்வாகம்: நிறுவனங்கள் மற்றும் சிக்கல்கள். புது தில்லி: விஷ்வா வெளியீடுகள்.
- அரோரா, ரமேஷ் K மற்றும் சங்கீதா சர்மா (பதி). 1992. ஒப்பீட்டு மற்றும் மேம்பாட்டு நிர்வாகம். ஜெய்ப்பூர்: அரியான்ட் வெளியீடுகள்.
- பார்த்வால், C.P. (பதி.) 1993. இந்தியாவில் பொது நிர்வாகம். புது தில்லி: ஆஷிஷ் வெளியீடுகள்.
- தாஸ், S.K. 1998. சிவில் சேவை சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் கட்டமைப்பு சீரமைப்பு. புது தில்லி: ஆக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழக பதிப்பகம்.
- டெப்ராபி, பைபெக் (பதி.). 2004. அரசாங்கத்தை மேம்படுத்துவதற்கான நிகழ்ச்சிநிரல். புது தில்லி: கல்வி அறக்கட்டளை.
- ஹால்டிபூர், R.N. 1997. பொது நிர்வாகம்: பிரதிபலிப்புகள் மற்றும் ஆராய்ச்சிகள். புது தில்லி: கனிஷ்கா.
- ஜெயின், L.C. (பதி.). 2005. அதிகாரத்துவம் மற்றும் உள்ளூர் ஆட்சி. புது தில்லி: ஓரியண்ட் லாங்மேன்.
- ஜெயின், R.B 2001. பொது நிர்வாகத்தில் இந்தியா, 21 வது நூற்றாண்டு நல்ல ஆட்சிக்கு சவால்கள். புது தில்லி: ஆழமான மற்றும் ஆழமான வெளியீடுகள்.
- மகேஸ்வரி, ஸ்ரீராம். 1985. இந்தியாவில் கிராமப்புற மேம்பாடு. புது தில்லி: முனிவர் வெளியீடுகள்.

அலகு 8 பாராளுமன்ற ஜனநாயகம் மற்றும் அடிப்படை உரிமைகள்

குறிப்புகள்

அமைப்பு

- 8.0 அறிமுகம்
- 8.1 நோக்கங்கள்
- 8.2 இந்திய பாராளுமன்றம்: ஒரு கண்ணோட்டம்
 - 8.2.1 பாராளுமன்றத்தின் கூட்டமைவு
 - 8.2.2 சட்டம் உருவாக்குதலின் செயல்முறை
- 8.3 ஐக்கிய பிரதேசங்களின் நிர்வாகம்
- 8.4 அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் அவற்றின் அமலாக்கம்
- 8.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 8.6 சுருக்கம்
- 8.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 8.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 8.9 மேலும் படிக்க

8.0 அறிமுகம்

இந்திய அரசியலமைப்பின் வடிவமைப்பாளர்கள் பிரித்தானிய நாடாளுமன்ற அரசாங்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டனர். எனினும், அவர்கள் ஆங்கிலேயர்களைப் போல் ஒரு இறையாண்மை சட்ட நிறுவனம் ஒன்றை உருவாக்கவில்லை. அவர்கள் சட்டமன்றத்தின் கட்டுப்பாட்டில் மேலாதிக்கத்தை வைத்திருந்ததால், பிரித்தானியாவைப் போலன்றி, நீண்ட காலமாக எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பை இந்தியா கொண்டுள்ளது. இந்தியா அதிகாரங்களை ஒரு கூட்டாட்சி பகிர்வு மற்றும் அடிப்படை உரிமைகள் பட்டியலை கொண்டுள்ளது.

மாநிலத்தின் அதிகாரப்பூர்வ நிர்வாக தலைவர் ஜனாதிபதி ஆவார், பாராளுமன்றத்தின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக ஜனாதிபதி மற்றும் இரு அமைப்புகள் முறையே மாநிலங்களவை மற்றும் மக்களவை ஆகும். மாநிலங்களவை உயர்ந்த அரங்கிலும் மக்களவை குறைந்த அரங்கிலும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றன. மக்களவையில் சபாநாயகர் மிக முக்கியமான தலைவர். அவையில் அவரது அதிகாரம் உச்சமானது.

இந்த அலகு இந்திய பாராளுமன்றத்தின் முக்கிய அம்சங்களை விவாதிக்கிறது மேலும் அரசியலமைப்பில் பொதிந்துள்ள அடிப்படை உரிமைகளின் முன்னுரிமை நிலையை உயர்த்திக் காட்டுகிறது.

8.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்து பின்பு உங்களால்,

- இந்திய பாராளுமன்றத்தின் முக்கியத்துவத்தை பற்றி அறிய முடியும்
- பாராளுமன்றத்தின் முக்கிய அம்சங்களை விளக்க முடியும்

குறிப்புகள்

- பாராளுமன்றத்தின் இரு அவைகளை பற்றி கலந்துரையாட முடியும்
- பாராளுமன்றத்தின் சட்டம்-உருவாக்கும் நடைமுறையை விளக்க முடியும்
- பல்வேறு அடிப்படை உரிமையை விவரிக்க முடியும்

8.2 இந்திய பாராளுமன்றம்: ஒரு கண்ணோட்டம்

இந்திய பாராளுமன்றம் மக்களின் உயர் பிரதிநிதித்துவ அதிகாரமாகும். பொதுமக்கள் கருத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கான மிக உயர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பு மற்றும் தேசிய மன்றம் ஆகும். இந்திய நாடாளுமன்றம் நமது அரசியல் அமைப்பின் மையமாக உள்ளது. இந்தியவின் ஒன்றிய கூட்டாட்சி சட்டமன்றம் வரையறுக்கப்பட்ட மற்றும் குறிப்பிட்ட அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ளது. 99 தொழிற்சங்க விவகாரங்களில் பாராளுமன்றம் ஒரு பிரத்தியேக அதிகார எல்லை ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. ஐம்பத்திரண்டு (இது முந்தைய நாற்பத்தி-ஏழு) விஷயங்களில் ஒரு ஒப்பீட்டளவான, இன்னும் உயர்ந்த அதிகார வரம்பு ஒத்திசைவான பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அறுபத்து ஆறு (இப்போது அறுபத்து-ஒன்று) மாநில விவகாரங்களில் அவ்வப்போது மற்றும் அதிகமாக கட்டுப்படுத்தப்பட்ட அதிகார வரம்பு; மேலும் முதல் மற்றும் இறுதியாக எல்லா விவகாரங்களும் VII அட்டவணையில் உள்ள பட்டியல்களில் பட்டியலிடப்படவில்லை. பாராளுமன்றத்தின் தாயாக அறியப்படும் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தின் அதிகார எல்லை முற்றிலும் கட்டுப்பாடற்றது. அனைத்து நபர்களுக்கும் மற்றும் பிரிட்டனின் எல்லையிலுமான அனைத்து விஷயங்களுக்கும் சட்டத்தை உருவாக்கவும், செய்யவும் முடியும். நமது பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம் வரம்பற்றது அல்ல. எனவே, கடந்த ஏழு மற்றும் அரை நூற்றாண்டுகளில் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் கூறிய அதே வரம்பற்ற இறையாண்மை குறித்த அதே பண்புகளை அது கோர முடியாது.

இந்திய பாராளுமன்ற நிறைவேற்று அதிகாரத்தின் அமைப்பு ஒரு இரு அவை சட்டமன்றம் ஆகும். ஒரு பாராளுமன்றத்தின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக பாராளுமன்றம், ஜனாதிபதி மற்றும் இரண்டு அவைகளை கொண்டிருக்கும், முறையே மாநிலங்களவை மற்றும் மக்களவை என அறியப்படுகிறது. பிரபலமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட குறைந்த அறை, மக்களவையில் மாநிலங்களவை கூட்டாட்சி மேல் அறை உள்ளது. நாடாளுமன்றத்தின் ஒரு பகுதியாக ஜனாதிபதி மட்டுமல்லது துணை ஜனாதிபதி ராஜ்யசபை அலுவலக அதிகாரியாகவும், அதன் தலைமை நிர்வாக அதிகாரியாகவும் இருக்கிறார். பிரதம மந்திரி தலைமையிலான அமைச்சர்கள் ஒரு சில தற்காலிக விதிவிலக்குகளைத் தவிர்ப்பதற்காக பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருப்பது மற்றும் மக்களவைக்கு நேரடியாகவும் கூட்டாகவும் பொறுப்பு வகிக்கின்றார்கள். பாராளுமன்றத்தின் ஒரு பகுதியையும், உண்மையான செயலாளரையும் பாராளுமன்றத்தின் ஒரு பகுதியாக உருவாக்கி, அதற்கு பொறுப்புக் கூறும் வகையில், பாராளுமன்றத்தின் கௌரவத்திற்கும் அதிகாரத்திற்கும் பெருமளவில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

8.2.1 பாராளுமன்றத்தின் அமைப்பு

பாராளுமன்ற ஜனநாயகம்
மற்றும் அடிப்படை உரிமைகள்

கட்டுரை 79 ன் கீழ், மத்திய பாராளுமன்றத்தில் ஜனாதிபதி, மாநில சபைகள் (ராஜ்ய சபா), மக்கள் சபை (லோக் சபா) ஆகியவை உள்ளன.

மாநிலங்களவை அதிகபட்ச உறுப்பினர்கள் 250 என நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது, இதில் 12 உறுப்பினர்கள் கலை, இலக்கியம், அறிவியல், மற்றும் சமூக சேவை போன்ற விஷயங்களில் உள்ளவர்களை ஜனாதிபதி பரிந்துரை செய்யப்பட வேண்டும்.

குறிப்புகள்

IV அட்டவணைகளில் இடங்களை ஒதுக்கீடு செய்வதற்கு இணங்க, மாநில மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களால் 238 க்கும் அதிகமான உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட மாட்டார்கள். இந்த அட்டவணை மாநிலங்களுக்கு 229 இடங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு நான்கு ஒதுக்கீடு செய்கிறது. மீதமுள்ள ஐந்து இடங்கள் இன்னும் ஒதுக்கப்படாதவை. ஏப்ரல் 3, 1952 இல் முதல் தடவையாக மாநிலங்களவை முறையாக அமைக்கப்பட்டு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் 204 மற்றும் 12 பரிந்துரைக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களை கொண்டது. அப்போதிலிருந்து, IV அட்டவணை பாராளுமன்றத்தின் பல்வேறு சட்டங்களின்படி பன்னிரண்டு முறை திருத்தப்பட்டது, மாநிலங்களின் மறுசீரமைப்பு, புதிய மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களை உருவாக்குதல் ஆகியவற்றிற்கு ஏற்ப, இட ஒதுக்கீட்டை அவ்வப்போது வேறுபடுத்தியுள்ளது.

ஒவ்வொரு மாநில மற்றும் யூனியன் பிரதேசத்தின் பிரதிநிதிகள் மாநில சட்டமன்ற உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களாலும், யூனியன் பிரதேசங்களுக்கான தேர்தல் கல்லூரிகள் சிறந்த உறுப்பினர்களாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன. தேர்தல் விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறையின் படி தேர்தல்கள் நடைபெறுகின்றன. எனவே, கடந்த மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பில் தங்கள் மக்கள் தொகை விகிதாசார அடிப்படையில் மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. வாக்குகள் ஒற்றை மாற்றதக்க வாக்கெடுப்பு அடிப்படையில் வழங்கப்படுகின்றன. வாக்காளர்கள் தங்கள் விருப்பங்களை மூன்று வெவ்வேறு நபர்களுக்கு (I, II மற்றும் III) போட்டியிடுவதற்கு ஆதரவாக குறிப்பிடுகின்றனர். தேவையான பெரும்பான்மை வாக்குகளைப் பெறும் வேட்பாளர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். இந்தத் தேர்தலில் வாக்கெடுப்பு இரகசியமாக உள்ளது, மேலும் வாக்காளர்கள் தங்கள் அடையாளத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. மாநிலங்களவை கலைப்புக்கு உட்பட்டது அல்ல, அதன் உறுப்பினர்களில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் ஒவ்வொரு இரண்டாவது வருடமும் ஓய்வு பெறுகிறார்கள்.

மக்களவையில் அதிகபட்ச ஒப்புதலுக்கான உறுப்பினர்கள் 552, இதில் 530 மாநிலங்கள் 20 யூனியன் பிரதேசங்கள் மேலும் ஆங்கிலோ-இந்திய சமூகத்தினர் மத்தியில் இருந்து 2 உறுப்பினர்கள் ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுவார்கள். இந்த தேர்தலில் சாதாரண சானல்கள் மூலம் இந்த சபைக்கு போதுமான அளவு பிரதிநிதித்துவம் இல்லை என்று திருப்தி அடைந்தால் மட்டுமே ஜனாதிபதி நியமிக்கப்படுவர். இந்த 2 உறுப்பினர்கள் நியமனம் சட்டப்படி 331 ஆல் மட்டுமே 10 ஆண்டுகளுக்கு மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுவார்கள். (8 வது, 23 வது, 45 வது, 62 வது, 79 வது திருத்தம் சட்டத்தின் கீழ், இந்த விதி 2010 வரை நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது). தற்போது மக்களவையின் உறுப்பினர்கள் 545 ஆகும்.

குறிப்புகள்

கடந்த மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பில், மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு இடங்கள் ஒதுக்கீடு, அவர்களின் மக்கள்தொகை விகிதத்தில் உள்ளது. மக்களவை சட்டமன்றத் தேர்தல்களில் பல்வேறு மாநிலங்களிலும், ஆதி திராவிடர்கள் மற்றும் பழங்குடியினர்களுக்கான யூனியன் பிரதேசங்களிலும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மக்களவைத் தேர்தல்கள் நேரடி மற்றும் உலகளாவிய வயதுவந்தோர் உரிமையின் அடிப்படையில் நடத்தப்படுகின்றன. தேர்தல் ஆணையத்தால் நியமிக்கப்பட்ட தேதிக்கு 18 வயதிற்குட்பட்ட அனைத்து குடிமக்களும் வாக்காளர்களாக தகுதியுடையவர்கள் ஆவார்கள். இந்த உலகளாவிய அங்கீகரிக்கப்பட்ட கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இதுவரை 14 பொதுத் தேர்தல்கள் மக்களவையில் இடம்பெற்றுள்ளன.

ஒரு பொதுத் தேர்தல் வரும்போது, தேர்தல் ஆணையத்தால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட அத்தகைய தேதிகளில் மக்களவை உறுப்பினர்களை தேர்ந்தெடுக்க அனைத்து பாராளுமன்ற தொகுதிகளிலும் ஜனாதிபதி அழைப்பு விடுக்கிறார். மக்கள் சட்டம் 1951 பிரதிநிதித்துவம், இன்றுவரை திருத்தம் செய்வது, அதன் கீழ் செய்யப்பட்ட விதிமுறைகள் அல்லது ஆணைகள் ஆகியவற்றின் பிரகாரம் தேர்தல்கள் நடத்தப்படுகின்றன. தேர்தல் அறிவிப்பு விரைவில் வெளியிடப்படும் என தேர்தல் ஆணையம் அறிவிப்புகளை அறிவிப்பதற்கான தேதி மற்றும் அறிவிப்புகளைத் திரும்பப் பெறுவதற்கான தேதி மற்றும் வாக்குப்பதிவின் உண்மையான தேதி போன்றவற்றை அறிவிக்கிறது. தேர்தலுக்கான வேட்பாளர் ஒருவர் தனது வேட்பு மனு செல்லுபடியாகும் பொருட்டு ₹10,000 பாதுகாப்பு வைப்பீடு தேவைப்படுகிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் பழங்குடி இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு, பாதுகாப்பு வைப்புத் தொகை ₹5,000 மட்டுமே. திரும்பப்பெறும் தேதி கலாவதியாகிவிட்டால், மறுதலிப்பு அலுவலர் தகுதிவாய்ந்த நியமிக்கப்பட்ட வேட்பாளர்களின் பட்டியலை தயார் செய்து வெளியிடுகிறார். ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் போதுமான எண்ணிக்கையிலான வாக்குப்பதிவு நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டு மில்லியனுக்கும் மேலான வாக்குகள், தங்கள் வாக்குகளை பதிப்பிக்கிற வாக்காளர்கள் பயணிக்க வேண்டியதில்லை. வாக்காளர்கள் எந்த ஒரு பிளாமிகளும் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை என்பதால் வாக்குச்சாவடியில் நேரில் ஆஜராக வேண்டும். அதிக எண்ணிக்கையில் வாக்குகளை பெறும் வேட்பாளர், தேர்தல் சான்றிதழ் பெறுவதற்கு, திரும்பி வரும் அதிகாரியால் அறிவிக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. புதிதாக தேர்வு செய்யப்பட்ட உறுப்பினர், மக்களவையில் செயலாளருக்கு தேர்தலின் சான்றிதழை வழங்குவதன் மூலம், அவருக்கு பதவி உயர்வு வழங்கப்படும் அல்லது அவருக்கு பதவி பிரமாணம் வழங்கப்படும்.

பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பதவிக்கான தகுதிகள்

கட்டுரைகள் 84 மற்றும் 102 ஆகியவற்றுக்கு கீழ்கண்ட தகுதிகள் உள்ளன: அவை பாராளுமன்றத்தின் உறுப்பினர்களாக ஆவதற்கு விரும்பும் நபர்கள்:

- அவர் இந்தியாவின் குடிமகனாக இருக்க வேண்டும், மற்றும் அவர் இந்தியாவின் அரசியலமைப்பிற்கு உண்மையாகவும் மற்றும் விசுவாசமாக இருப்பதை உறுதிப்படுத்த வேண்டும், அவர் இந்தியாவின் சுதந்தரம் மற்றும் ஒருமைப்பாட்டை நிலைநாட்ட வேண்டும்.

- (b) மாநிலங்களவையில் அவர் குறைந்தபட்சம் 30 வயதுக்கு உட்பட்டவராக இருக்க வேண்டும், மக்களவையில் அவர் குறைந்தபட்சமாக 25 வயதுக்குள் இருக்க வேண்டும்
- (c) மத்திய அரசு மற்றும் மாநிலங்கள், மற்றும் மக்களவை சபாநாயகர் ஆகியோரைத் தவிர, அவர் இந்தியாவின் கீழ் எந்தவொரு லாபத்திற்கும் அதிகாரத்தை வைத்திருக்கக் கூடாது.
- (d) தவறான நபராக திறமையான நீதிமன்றத்தால் அறிவித்திருக்கக் கூடாது.
- (e) ஒரு மறுக்க முடியாத திவாலாக இருக்கக்கூடாது.
- (f) எந்தவொரு வெளிநாட்டு அரசாங்கத்துடனும் விசுவாசம் வைக்கவோ அல்லது கடைப்பிடிக்கவோ கூடாது.
- (g) மாநில சபை வழக்கில் அவர் மாநில அல்லது யூனியன் பிரதேச தேர்தலில் பங்கேற்க கூடிய ஒரு வாக்காளராக இருக்க வேண்டும். இருப்பினும் மார்ச் 2003 ல் இந்த நிபந்தனை மத்திய அரசாங்கத்தால் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது.

குறிப்புகள்

பாராளுமன்றம் அவைகளின் காலம்

மாநிலங்களவை உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒரு வருடம் 6 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். மாநிலங்களவை ஒரு தொடர்ச்சியான மற்றும் நிரந்தரமான அறை ஒரு போதும் கலைக்கப்படுவதில்லை. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் மற்ற அவையான மக்களவையின் உறுப்பினர்கள் 5 வருட காலத்திற்கு ஒரு முறை தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். பொதுவாக, ஒவ்வொரு உறுப்பினர் அலுவலகத்தின் பதவிக்காலம் மற்றும் மக்களவையில் ஆயுள் 5 ஆண்டுகள் ஆகும். மக்களவை கலைக்கப்பட்டால், அதன் உறுப்பினர்கள் தானாகவே நிறுத்தப்படுகிறார்கள். அவசரகால பிரகடனத்தின் பிரகாரம், 352 ஆம் பிரிவின் கீழ் பாராளுமன்றம், ஒரு வருடத்திற்கு ஒரு முறை, லோக் சபாவின் வாழ்க்கையை நீட்டிக்கக்கூடும், ஆனால் அவசரகால பிரகடனத்தின் பிரகாரம் செயற்படாத ஆறு மாத காலத்திற்கு அப்பால் அல்ல. மக்களவை நீட்டிப்பு வழக்கில், அதன் உறுப்பினர்கள் காலவரையறை தானாகவே நீட்டிக்கப்படுகிறது.

தலைமை நிர்வாகிகளின் இரண்டு அவைகள்

சீரான, திறமையான மற்றும் பாரபட்சமற்ற முறையில், அதன் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு, பாராளுமன்றத்தில் ஒரு தலைமை மற்றும் ஒரு துணை தலைமை அதிகாரி வேண்டும். மக்களவைத் தலைமையாக சபாநாயகர் அறியப்படுகிறார் மற்றும் மாநிலங்களவை தலைவர் என்று அழைக்கப்படுகிறார். சபாநாயகர் அவர்களுக்கு உதவியாக துணை சபாநாயகர் அதேவேளையில் தலைவர், துணைத் தலைவர் உதவியாக இருப்பார். ஒவ்வொரு அவையிலும் தலைமைச் சபை அதிகாரிகள் இல்லாத நிலையில், அவையைத் தலைமை தாங்குவதற்கு ஒரு தலைவர் இருக்கிறார்.

குறிப்புகள்

மக்களவை சபாநாயகர்

மக்களவை சபாநாயகர் மிக முக்கியமான தலைவர். அவையில் அவரது அதிகாரம் உச்சமானது. அவரது அலுவலகத்தின் மிக முக்கியமான அம்சம் அவருடைய அல்லது அவரது பாரபட்சமற்ற தன்மை ஆகும். குளிர்ந்த நடுநிலைமையுடன் அவரின் அதிகாரத்தை வளர்த்துக்கொள்ள அவர் எதிர்பார்க்கப்படுகிறார். அவரது பாரபட்சமற்ற தன்மை, அவர் கட்சியின் கருப்பொருள்களுக்கு மேல் இருப்பார் என்பதையும், அவர் ஒரு சமநிலை போட்டியின்போது மட்டுமே வாக்களிக்க இருப்பார் என்பதையும் உறுதிப்படுத்துகிறார்.

சபாநாயகரின் அதிகாரங்கள் மற்றும் பணிகள்

மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட மக்களவைத் தலைவர் பதவிக்கு சபாநாயகர் பொறுப்பேற்றுள்ளார். அரசியலமைப்பு மற்றும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மூலம் அவர் பல அதிகாரங்களை ஒப்படைத்தார். அவர் அல்லது அவள் அவையின் செய்தித் தொடர்பாளர் ஆவார். சபாநாயகர் அவை மற்றும் அதன் உறுப்பினர்களின் சலுகைகள் மற்றும் பாதுகாவலர். அவர் இந்திய பாராளுமன்றக் குழுவின் தலைவராகவும், மக்களவை செயலகத்தின் தலைவராகவும் இருக்கிறார்.

மக்களவை சபாநாயகரின் அதிகாரங்களும் செயல்பாடும் பின்வருமாறு:

- (i) சபாநாயகரின் அடிப்படைச் செயல்பாடு அவையில் இருக்கும் போது அவர் சபையின் அமர்வுகளில் தலைமை தாங்குவதாகும். சபையின் தலைமை அதிகாரி என்ற முறையில், ஒரு அமர்வின் ஆரம்பமாகவோ அல்லது நிறுத்தப்பட்டோ மணி நேரத்தை நிர்ணயித்துக் கொண்டு, சபை அமர்ந்திருக்கும் நாட்களை தீர்மானிக்கிறார்.
- (ii) அனைத்து பாராளுமன்ற விவகாரங்களிலும் அவரது முடிவை இறுதி செய்ய வேண்டும். மறுபரிசீலனை செய்ய ஒரு கோரிக்கை அவருக்கு வழங்கப்படலாம், ஆனால் அவருடைய முடிவை சவால் செய்யவோ, விமர்சிக்கவோ அல்லது விசாரிக்கவோ முடியாது.
- (iii) சபாநாயகர் அனுமதி இல்லாமல் எந்த உறுப்பினரும் மக்களவையில் பேச முடியாது. அவர் எந்த விஷயத்தில் உறுப்பினர்கள் பேசுவார் மற்றும் ஒரு உறுப்பினர் தொடர்ந்து எவ்வளவு பேச வேண்டும் என்பதை அவர் தீர்மானிக்கிறார். அவரது பேச்சு முடிக்க ஒரு உறுப்பினர் கேட்கலாம் மற்றும் உறுப்பினர் கேட்கவில்லை வழக்கில், அவர் அல்லது அவள் உறுப்பினர்கள் பேச்சு பதிவு செய்ய கூடாது என்று உத்தரவிட முடியும். பேச்சாளர் சமாதானமற்ற வார்த்தைகளை திரும்பப் பெற ஒரு உறுப்பினரைக் கேட்கலாம்.
- (iv) சபாநாயகர் ஆங்கிலம் அல்லது ஹிந்தி தெரியாவிட்டால் ஒரு உறுப்பினரை தனது தாய் மொழியில் பேச அனுமதிக்கிறார்.
- (v) சபை உறுப்பினர்கள் சபாநாயகரிடம் மட்டுமே பேச முடியும்.
- (vi) அனைத்து மசோதாக்கள், அறிக்கைகள், இயக்கங்கள் மற்றும் தீர்மானங்கள் சபாநாயகர் அனுமதியுடன் அறிமுகப்படுத்தப்படும்.

குறிப்புகள்

- (vii) சபாநாயகர் வாக்குமூலத்தை மக்களவையில் வாக்களிக்கிறார். ஒரு சமநிலை அங்கு இருந்தால், அவன் அல்லது அவள் வாக்கு அதிகாரம் பெற்றது. இருப்பினும், அவர் அல்லது அவரது பாரபட்சமற்ற தன்மை மற்றும் சுதந்திரத்தை தக்க வைத்துக் கொள்வதற்காக அவர் அல்லது அவரது வாக்குகள் சாதிக்கப்பட வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.
- (viii) அவரது செயற்பாடுகளை நிறைவேற்றும் போது உத்தியோகபூர்வ அறிக்கையைத் தவிர, சபாநாயகர் சாதாரணமாக கலந்துரையாடலில் கலந்து கொள்ள மாட்டார். அவர் அல்லது அவள் எப்போதாவது தனது சொந்த உடன்படிக்கை இல்லையென்றாலும் உறுப்பினர்கள் வேண்டுகோள் விடுக்காவிட்டால், அவர் அல்லது அவரின் தனிப்பட்ட கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தாமல் இருப்பார்.
- (ix) அவர் அல்லது அவள் மசோதாவான பண மசோதாவை நிர்ணயிக்கிறார் மற்றும் அவரது முடிவே இறுதியானது. சபாநாயகர் மேலும் பண மசோதாவை உறுதிப்படுத்துகிறார். சபாநாயகர் மேலும் அமைச்சர்களின் குழுவில் நம்பிக்கையில்லா தீர்மானத்தை ஒழுங்குபடுத்துகிறாரா என்பதைத் தீர்மானிக்கிறது. அவர் அல்லது அவர் கட்டணம் அல்லது இயக்கங்கள் தொடர்பாக திருத்தம் தேர்ந்தெடுக்க அதிகாரம் உள்ளது, அவர் அல்லது அது தேவையற்ற அல்லது தேவையற்றது என்று நினைத்தால் ஒரு உறுப்பினர் ஒரு திருத்தத்தை நகர்த்த அனுமதிக்க மறுக்க முடியாது. இறுதியாக, அவரது கருத்து மற்றும் ஒப்புதல், ஒத்திவைத்தல், ஒரு இயக்கம், பொது மக்கள் நலன் அல்லது அவசரமான பொது முக்கியத்துவம் பற்றி விவாதிக்க, அதன் வழக்கமான வணிகத்தை ஒத்திவைக்க வேண்டுமா என்பதை நிர்ணயிப்பதில் இறுதியாக அமைகிறது.
- (x) சபாநாயகர் சபை கூட்டங்களை ஒரு ஒழுங்கான முறையில் நடத்த வேண்டும். சபையில் புதிர் அல்லது ஒழுக்கநெறியைக் கொண்டிருக்கும் போதெல்லாம், அத்தகைய சூழ்நிலையை சமாளிக்க அவர் போதுமான ஒழுங்குமுறை சக்திகளைக் கொண்டிருக்கிறார். அவர் அல்லது அவள் தனது ஒழுங்குமுறை அதிகாரங்களை சபையின் நடைமுறை விதிகளிலிருந்து பெறுகிறார் மற்றும் ஒழுங்குமுறை விஷயத்தில் அவருடைய முடிவுகளை சாதாரணமாக சவால் செய்ய முடியாது. ஒருவேளை, கடுமையான கோளாறு ஏற்பட்டால், சபாநாயகர் சபையை ஒத்திவைக்கலாம்.
- (xi) சபாநாயகர் சபை தலைமைச் செய்தித் தொடர்பாளர் ஆவார். அவர் அல்லது அவள் வெளி உலகில் அதன் கூட்டு குரல் பிரதிபலிக்கிறது. முதலாவதாக, சபைத் தலைவரின் அனைத்து தகவல்களும் சபாநாயகர் மூலம் ஒரு முறையான முகவரியின் மூலம் தயாரிக்கப்படுகின்றன. மறுபுறம், ஜனாதிபதியிலிருந்து சபைக்கு அனைத்து தகவல்களும் சபாநாயகர் மூலம் வழங்கப்படுகின்றன. இதேபோல், மக்களவையில் இருந்து ராஜ்ய

குறிப்புகள்

சபாவில் உரையாற்றிய அனைத்து தகவல்களும் சபாநாயகர் மூலம் அனுப்பப்படும். மேலும், சபாநாயகர், மக்களவைக்கு ராஜ்ய சபாவில் உரையாற்றும் எல்லா தகவலையும் பெற்றுக்கொள்கிறார்.

(xii) மக்களவை மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையேயான ஒரு மசோதா மீது கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டால், ஜனாதிபதி இருவரும் கூட்டுச் சபை மற்றும் சபாநாயகர் ஆகியோர் கூட்டுச் சபைக்கு தலைமை தாங்குகிறார். இந்த சந்தர்ப்பத்தில், கூட்டு அமர்வுக்கு முன்னர் விவகாரங்களில் அவரின் முடிவுகள், தீர்ப்புகள் மற்றும் விளக்கங்கள் இறுதியானவை.

(xiii) சபாநாயகர் சபையின் விவாதங்களையும், செயல்களையும் ஒழுங்குபடுத்துகிறார். அவை தலைவரின் வேண்டுகோளின் பேரில் நடைபெறும் இரகசிய அமர்வுகளில் கூட சபாநாயகர் பேசும் தன்மை, நடைமுறைகள் மற்றும் செயல்முறை ஆகியவை அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் பின்பற்றப்பட வேண்டும்.

(xiv) கேள்விகளைக் கேட்பதற்கும் பதிலளிப்பதற்கும் உள்ள விதிகள் சபாநாயகரின் விளக்கத்தை சார்ந்துள்ளது. இந்த விஷயத்தில் அவர் மிகுந்த விருப்பம் உடையவர். அவரால் “கேள்வி நேரத்தை” குறைக்க அல்லது அதிகரிக்க முடியும். கேள்விக்கு அவர் அறிவிப்புக் காலத்தின் நிலையை அவர் புறக்கணித்துவிட்டு, ஒரு சிறிய அறிவிப்பில் கேள்வியை கேட்க அனுமதிக்கலாம்.

8.2.2 சட்டம் உருவாக்குதலின் செயல்முறை

பாராளுமன்றத்தின் பிரதான செயல்பாடு சட்டத்தை உருவாக்குகிறது. சட்ட முன்மொழிவு பாராளுமன்றத்தில் ஒரு மசோதா வடிவில் உருவாகிறது. நாடாளுமன்றத்திற்கு முன் வரவுள்ள வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தவிர்த்து, மூன்று வகையான மசோதாக்கள் உள்ளன. அவை பின்வருமாறு:

1. சாதாரண அல்லது பணமில்லாத மசோதா
2. பண மசோதா
3. அரசியலமைப்பு திருத்த மசோதா
4. வரவு செலவு திட்ட மசோதா

இந்த மசோதாக்கள் அடங்கிய சட்ட செயல்முறை விவரங்கள் பின்வருமாறு:

1. சாதாரண மசோதா: பாராளுமன்றத்தின் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் ஒரு சாதாரண மசோதாவை அறிமுகப்படுத்துவதற்கான உரிமை உள்ளது, இரண்டு வகையான சாதாரண மசோதாக்கள் உள்ளன: (i) அரசு மசோதா, மற்றும் (ii) தனியார் உறுப்பினர் மசோதா.

ஒரு அரசாங்க மசோதா என்பது ஒரு அமைச்சர் மூலம் அளிக்கப்பட்ட மசோதா மற்றும் ஒரு அமைச்சர் மூலம் அளிக்கப்படாத மசோதா ஒரு தனியார் உறுப்பினர் மசோதா ஆகும். அதாவது ஒரு தனியார் உறுப்பினரால் இந்த மசோதா நகர்கிறது. பாராளுமன்ற நேரம் ஒரு முக்கிய பகுதியாக அரசாங்கத்தின் மசோதா மூலம் உட்கொள்ளப்படுகிறது, தனியார் உறுப்பினர் மசோதா நிறைவேற்றப்படுவதற்கு சிறிது வாய்ப்பு

உள்ளது. வெள்ளிக்கிழமைகளில், பாராளுமன்றம் தனியார் உறுப்பினர் மசோதாக்களுக்கு நேரத்தை ஒதுக்குகிறது.

2. பணம் மசோதா: 'பணம் மசோதா' என்ன என்பதை 110 வது பிரிவு தெளிவாக வரையறுக்கிறது. ஒரு மசோதா ஒரு 'பணம் மசோதா' அல்லது ஒரு பணமில்லா மசோதாவா என்பதை மக்களவையின் சபாநாயகர் உறுதிப்படுத்துகிறார்.

மூன்று மடங்கின் வெவ்வேறு கட்டங்கள் மூலம் பண மசோதா பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்படுகிறது. இருப்பினும், ஒரு சாதாரண மசோதா தொடர்பாக சட்டமியற்றலில் கணிசமான வேறுபாடுகள் உள்ளன. அவைகள் பின்வருமாறு:

- (a) குடியரசுத் தலைவரின் முன், பரிந்துரையுடன் பணம் மசோதா மக்களவையில் அறிமுகப்படுத்தப்படலாம், மாநிலங்களவையில் அல்ல.
- (b) மக்களவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு, அந்த மசோதா அதன் பரிந்துரைக்காக மாநிலங்களவைக்கு அனுப்பப்படுகிறது. இந்த மசோதாப் பெறுவதற்கு 14 நாட்களுக்குள் பண மசோதா ஆராய்வு செய்யப்படுகிறது.
- (c) மாநிலங்களவையில் பண மசோதாவை நிராகரிக்க முடியாது. இது பரிந்துரைகளை மட்டுமே செய்ய முடியும்.
- (d) மாநிலங்களவையில் பரிந்துரைகள் செய்யும் போது, மக்களவையில் அந்த பரிந்துரைகளை ஏற்கவோ அல்லது நிராகரிக்கவோ கூடும். அதன் பின்னர், சட்டவரைவு நேரடியாக ஜனாதிபதிக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும்.
- (e) 14 நாட்களுக்குள் மாநிலங்களவையில் பணம் பற்றாக்குறையை திரும்பப் பெறவில்லை என்றால், இந்த மசோதா 14 நாட்களுக்குப் பிறகு சபைகளை இரண்டாகக் கடந்து செல்லுபடியாகும் எனக் கருதப்படும் மற்றும் அவரது ஒப்புதலுக்காக ஜனாதிபதிக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும். பண மசோதா மீது ஒவ்வொரு சபையிலும் கூட்டு அமர்வு நடைபெறும்.
- (f) பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட பண மசோதாவிற்கு ஜனாதிபதியால் தனது அனுமதியை தடுக்க முடியாது.

3. அரசியலமைப்பு திருத்தங்கள்: அரசியலமைப்பின் திருத்தத்தை பொறுத்தவரையில், மாநிலங்களவை மற்றும் மக்களவை இரு அவையிலும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. அரசியலமைப்பை மாற்றுவதற்கான பெரும்பான்மை சட்டங்கள் மக்களவையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பது உண்மைதான் என்றாலும், திருத்தங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக, இருசபைகள் சமமான அதிகாரங்களை பெற்றுள்ளன. அரசியலமைப்பை திருத்துவதற்காக, பாராளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் ஒரு மசோதா நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். இந்த தொடர்பில் குறிப்பிடப்படலாம், அரசியலமைப்பின் (இருபத்தி நான்காவது திருத்தம்) மசோதா படி, 1970, இது பெரும்பான்மை மக்களால் நிறைவேற்றப்பட்டது, ஒரு சபை வாக்கெடுப்பின் மூலம் மட்டுமே மாநிலங்களவை தோற்கடிக்கப்பட்டது, அதன் விளைவாக நடவடிக்கை எடுத்தது அக்டோபர் 13, 1989 அன்று, ராஜீவ் காந்தி அரசு, மாநிலங்களவையில் முன்னெப்போதும்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

இல்லாத தோல்வியை சந்தித்தது. மாநிலங்களவை இரண்டு பெரிய அரசியலமைப்பு திருத்தம் மசோதாக்களை நிறைவேற்ற மறுத்துவிட்டது. இந்த மசோதாக்கள் பஞ்சாயத்து ராஜ் நெடுஞ்சாலை, நகராட்சிகள் மற்றும் பெருநிறுவனங்கள் மறுசீரமைப்பதற்காக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

4. பாராளுமன்றத்தில் வரவு செலவுத் திட்டம்: ஒவ்வொரு ஆண்டும், வரவுசெலவுத் திட்டம் மக்களவைக்கு முன் அளிக்கப்படுகிறது. நிதி அமைச்சகம் வரவு செலவுத் திட்டத்தை தயாரிக்கிறது. வரவு செலவு திட்டம் இரண்டு பகுதிகளிலும் வழங்கப்படுகிறது: (a) ரயில்வே வரவு-செலவு மற்றும் (b) பொது வரவு செலவு திட்டம் ரயில்வே வரவு செலவு திட்டம் ரயில்வே அமைச்சர் வரவு செலவு திட்ட தாக்கல் செய்வார். வரவு-செலவுத் திட்டம் பல்வேறு கட்டங்களில், பின்வருமாறு:

(i) வரவு செலவு விளக்கங்கள்: பிப்ரவரி மூன்றாவது வாரத்தில் ரயில்வே வரவு செலவுத் திட்டம் பொதுவாக பிப்ரவரி கடைசி வேலை நாளில் பொது வரவு செலவு வழங்கப்படுகிறது. பொது வரவு செலவு நிதி அமைச்சரின் வரவு செலவுத் திட்ட உரையுடன் வழங்கப்படுகிறது, இது இரண்டு பகுதிகளாக A மற்றும் B பிரிவில் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. பகுதி A இல் 'பொது பொருளாதார ஆய்வு' மற்றும் பகுதி B 'வரி விதிப்பு திட்டம்' ஆகியவை நிதி ஆண்டு ஆகும். வரவு-செலவுத் திட்டம் அதன் வரவு செலவுத் திட்டத்தின் வரை ஒரு பாதுகாக்கப்பட்ட இரகசியமாக உள்ளது. வரவுசெலவுத் திட்டத்திற்குப் பின், நிதி மந்திரி நிதி மசோதாவை அறிமுகப்படுத்துகிறார், இது அரசாங்கத்தால் வரிக்கு உட்படுத்தப்பட்டு முன்மொழிக்கப்படுகிறது. வரவு செலவுத் திட்ட விளக்கத்தின் நாளில் உறுப்பினர்களிடம் எந்த விவாதமும் இல்லை.

(ii) வரவு செலவு மீதான கலந்துரையாடல்: வரவு செலவு மீதான விவாதம் இரண்டு கட்டங்களில் நடைபெறுகிறது: (A) பொது விவாதம் மற்றும் (B) ஒவ்வொரு அமைச்சகத்திற்கு மானியங்கள் கோருகின்றன.

(iii) நிதி ஒதுக்கீட்டுச் சட்ட வரைவு அடுத்த கட்டமாக ஒதுக்கீடு மசோதா, இது மக்களவை வாக்களித்த மானியங்கள் மற்றும் இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதியத்தின் மீது விதிக்கப்படும் செலவுகள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கியது. இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதியிலிருந்து, அதற்கேற்ற செலவினங்களுக்காக அரசுக்கு வழங்கப்படும் சட்ட அதிகாரத்தை இந்த மசோதா எதிர்பார்க்கிறது.

இந்த ஒதுக்கீட்டு மசோதா, வேறு எந்த மசோதா போன்றே இருந்தாலும், பரிசீலிக்கப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. இருப்பினும், விவாதங்களில் விவாதிக்கப்படாத விஷயங்கள் மற்றும் திருத்தங்கள் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை என்று விவாதம் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. மக்களவை சட்ட மசோதா நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு, சபாநாயகர் அதை ஒரு மசோதாவாகக் கருதி, மாநிலங்களவைக்கு அனுப்புகிறார். மாநிலங்களவை அரசியலமைப்பின் நடைமுறையின் படி,

சட்ட மசோதாவுக்கு ஒப்புதல் அளித்தபின், அந்த மசோதா ஜனாதிபதிக்கு அவரது வேண்டுகோளுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும்.

- (iv) நிதி மசோதா: வருவாய்களை உயர்த்துவதற்கான அரசாங்க முன்மொழிவுகளை இது கொண்டுள்ளது. நிதி மசோதாவை அறிமுகப்படுத்தும் நடவடிக்கைக்கு எதிர்ப்பில்லாமல், உடனடியாக வாக்களிக்க வேண்டும். இந்த மசோதா பாராளுமன்றத்தால் பரிசீலிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு 75 நாட்களுக்குள் ஜனாதிபதியால் அறிமுகப்படுத்தப்படும். நிதி மசோதாவை நிறைவேற்றுவது பாராளுமன்றத்தின் நிதி நடைமுறைகளின் இறுதி செயல் ஆகும்.
- (v) வாக்கு கணக்கு: சில நேரங்களில், மக்களவை கணக்கில் வாக்களிக்கும் வரவு செலவு கணக்கு பற்றாக்குறை காரணங்களால் தாமதமாகும்போது, கணக்கில் வாக்கு 2 மாதங்களுக்கு சாதாரணமாக இயற்றப்படுகிறது. ஒரு தேர்தல் ஆண்டில், அது 3-4 மாதங்களுக்கு கடந்து போகலாம். ஒரு மாநாடு என்ற முறையில், கணக்கில் வாக்கெடுப்பு முறையான விஷயமாக நடத்தப்பட்டு, மக்களவையில் விவாதம் நடத்தாமல் நிறைவேற்றப்படுகிறது. இதனால், அந்த அவையின், வசதியான நேரத்தில், வரவு செலவு திட்டத்தை பரிசீலிக்க முடிகிறது.

குறிப்புகள்

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. இந்திய நாடாளுமன்றம் மக்களின் உயர் பிரதிநிதி அதிகாரத்தை எப்படிக் கொண்டுள்ளது?
2. ராஜ்ய சபாவின் அதிகபட்ச வலிமை என்ன?
3. மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு மக்களவைக்கான இடங்கள் எப்படி ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறது?
4. பாராளுமன்றத்தின் உறுப்பினர்களாகத் தேவைப்படும் தகுதிகளை பட்டியலிடுக.
5. எந்தக் கட்டுரையில் பண மசோதா அளிக்கப்படுகிறது?

8.3 யூனியன் பிரதேசங்களின் நிர்வாகம்

யூனியன் பிரதேசங்கள் ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்பட்ட நிர்வாகி மூலம் இத்தகைய அளவிற்கு நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. அந்தமான் நிக்கோபார் தீவுகள், டெல்லி மற்றும் புதுச்சேரி ஆகியவற்றின் நிர்வாகிகள் துணைநிலை ஆளுநர்களாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். பஞ்சாபின் ஆளுநர் ஒரே நேரத்தில் சண்டிகரின் நிர்வாகியாகவும் உள்ளார். தத்ரா மற்றும் நகர் ஹவேலியின் நிர்வாகி டாமன் மற்றும் டையூவின் நிர்வாகி ஆவார். இலட்சத்தீவில் ஒரு தனி நிர்வாகி உள்ளார்.

தேசிய தலைநகரான டெல்லி மற்றும் யூனியன் பிரதேசமான புதுச்சேரியில் சட்டமன்ற பேரவை குழு மற்றும் அமைச்சரவை உள்ளது. புதுச்சேரி யூனியன் பிரதேசத்தின் சட்டமன்ற சட்டங்கள், அரசியலமைப்பின் ஏழாவது அட்டவணையில், பட்டியல் II அல்லது பட்டியல் III இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விஷயங்கள், இந்த யூனியன் பிரதேசத்துடன் தொடர்புடையவையாகும்.

குறிப்புகள்

தேசிய தலைநகர் டெல்லியிலுள்ள சட்டமன்றம் இந்த அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ளது. தவிர, பட்டியல் II இன் 1, 2 மற்றும் 18 பதிவுகள் சட்டமன்றத் சட்டமன்றத்தின் சட்டப்பூர்வ தகுதிக்குள்ளானவை அல்ல. ஆயினும் சில சட்டத் திருத்தங்கள், சட்டமன்றத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்படுவதற்கு மத்திய அரசின் முன் ஒப்புதல் தேவைப்படுகிறது. புதுச்சேரி மற்றும் தேசிய தலைநகர் டெல்லி ஆகியவற்றின் சட்டமன்ற சட்டத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட சில மசோதாக்கள் ஜனாதிபதிக்கு பரிசீலிக்கப்பட்டு, ஒப்புதல் அளிக்கப்பட வேண்டும்.

8.4 அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் அவற்றின் நடைமுறைகள்

இந்தியாவின் அரசியலமைப்பில் ஏழு அடிப்படை உரிமைகள் இருந்தன. ஆனால் ஜனக ஆட்சியின் போது நாற்பத்தி நான்காவது அரசியலமைப்பு திருத்தம் மசோதா மூலம் 1978 ம் ஆண்டு சொத்துக்கான உரிமை அகற்றப்பட்டது. இந்த அடிப்படை உரிமைகள் அரசியலமைப்பின் ஆத்மாவாக இருக்கின்றன, அதனாலேயே அது நிரந்தரமான ஒரு பரிமாணத்தை அளிக்கிறது. இந்த உரிமைகள் அரசியலமைப்பின் மூன்றாம் பகுதி விதிகளுக்கு உட்பட்டு அனைத்து சட்டங்கள் பற்றிய ஒரு மதிக்கத்தக்க நிலைப்பாட்டை அனுபவிக்கின்றன. இது மட்டுமல்ல, மனித உரிமைகள் வளர்ச்சி மற்றும் மனித வளர்ச்சிக்கான மனித புத்தி கூர்மை கொண்டிருப்பதற்கான அனைத்து உரிமைகளையும் இந்த உரிமைகள் உள்ளடக்குகின்றன.

அரசியலமைப்புச் சட்டம் ஆறு பிரிவுகளாக அடிப்படை உரிமைகளை வகைப்படுத்துகிறது:

1. சமத்துவ உரிமை (கட்டுரைகள் 14-18)
 2. சுதந்திரத்திற்கான உரிமை (கட்டுரைகள் 19-22)
 3. சுரண்டலுக்கெதிரான உரிமை (கட்டுரைகள் 23-24)
 4. மத சுதந்திரத்திற்கான உரிமை (கட்டுரைகள் 25-28)
 5. கலாச்சார மற்றும் கல்வி உரிமைகள் (கட்டுரைகள் 29-30)
 6. அரசியலமைப்புச் சட்டங்களுக்கான உரிமைகள் (கட்டுரைகள் 32)
- அடிப்படை உரிமைகள் பற்றி விரிவாக விவாதிப்போம்.

1. சமத்துவ உரிமை (கட்டுரைகள் 14-18)

14 வது விதி சமத்துவம் அல்லது இந்தியாவின் எல்லைக்குள் உள்ள சட்டங்களின் சமமான பாதுகாப்பை எந்தவொரு நபரும் மறுக்க முடியாது என்று கூறுகிறது. நீதிமன்றங்களின் விளக்கம் போல், சட்டம் அல்லது சட்டத்தின் சமமான பாதுகாப்பிற்கு எந்தவொரு நபரின் சமத்துவத்திற்கும் அரசு மறுக்க முடியாது என்றும், குடிமக்கள், அத்தகைய ஒரு வகைப்பாடு பகுத்தறிவு மற்றும் சட்டத்தால் நிறைவேற்றப்படும் பொருளைக் கொண்டது என்றும் வழங்கப்படுகிறது.

(i) சட்டத்திற்கு முன் சமத்துவம்

சட்டத்திற்கு முன் சமத்துவம் என்பது ஒரு இயல்பான இயலாமையைக் கொண்ட ஆண்களின் முழுமையான சமத்துவத்தை குறிக்கவில்லை. பிறப்பு, கோட்பாடு அல்லது எந்த ஒரு தனிநபரின் ஆதரவின் அடிப்படையில் சிறப்பு சலுகைகள் இல்லாமை என்பதாகும். இது தனிநபர்கள் சமமாக நிலத்தின் சாதாரண சட்டங்களுக்கு உட்பட்டுள்ளதாக குறிப்பிடுகின்றது.

குறிப்புகள்

(ii) சட்டங்களின் சமமான பாதுகாப்பு

இந்த பதினான்காம் திருத்தச் சட்டம் அமெரிக்க அரசியலமைப்பிலிருந்து வார்த்தை மாறாமல் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. சமச்சீரற்ற பாதுகாப்பு என்பது சட்டரீதியான சலுகைகள் மற்றும் பொறுப்புகள் தொடர்பாக இதேபோன்ற சூழ்நிலைகளில் சமமான நடத்தும் முறை உரிமையைக் குறிக்கிறது. வேறுவிதமாகக் கூறினால், ஒரு நபர் ஒருவருக்கொருவர் இடையே வேறு எந்த பாகுபாடுகளும் இருக்கக்கூடாது, அவற்றின் நிலைப்பாடு, சட்டத்தின் பொருள் சம்பந்தமாக ஒரே மாதிரியாக இருந்தால், சமச்சீரற்ற பாதுகாப்பு கொள்கை, ஒவ்வொரு சட்டமும் இயற்கையான சூழ்நிலை அல்லது அடைவுகள் (அறிவு நலம் அல்லது பணம்) மற்றவர்களின் அதே நிலையில் இல்லாத அனைவருக்கும் ஒரு உலகளாவிய பயன்பாடு வேண்டும் என்று அர்த்தமில்லை. வெவ்வேறு வகுப்புகள் அல்லது நபர்களின் மாறுபட்ட தேவைகள் தனி சிகிச்சைக்காக தேவைப்படுகிறது மற்றும் இந்த பொருளைக் கொண்டிருக்கும் ஒரு சட்டம் சமமான பாதுகாப்பை மீறுவதாக கருதப்படவில்லை. இருப்பினும், அரசியலமைப்பு முழுமையான சமத்துவத்திற்காக நிற்கவில்லை. சட்டத்தின் நோக்கத்திற்காக மாநிலத்தை வகைப்படுத்தலாம். ஆனால் இந்த வகைப்பாடு நியாயமானதாக இருக்க வேண்டும். சமமான பாதுகாப்பு, அதே இயல்பு, அடைவுகள், தகுதிகள் அல்லது சூழ்நிலைகள் போன்ற நபர்களைக் குறிப்பிடுகின்றன. சிறப்பு பாதுகாப்புப் பொறுப்புகளை பொறுத்தவரை, அதே வகுப்பினருக்கு இடையே உள்ளவர்களிடமிருந்தோ அல்லது அதற்கு இடையேயான பாகுபாடுகளிலிருந்து அரசு தடைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதாகும். எனவே, ஒவ்வொரு சட்டமும் தழுவிக்கொள்ள வேண்டும், அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய மற்றும் உலகளாவிய ரீதியில் பொருந்தக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும் என்று சமமான பாதுகாப்பு தேவையில்லை.

(iii) பாரபட்சம் தடை செய்தல் (கட்டுரை 15)

கட்டுரை 15 (1) சில அடிப்படைகள் மீது பாகுபாட்டைத் தடுக்கிறது. மதம், ஜாதி, சாதி, பாலினம், பிறப்பு அல்லது எதையாவது சுற்றியுள்ள எந்தவொரு குடிமக்களுக்கும் எதிராக அரசு எந்த வகையிலும் பாகுபாடில்லை. இந்த பாகுபாடு தொடர்பாக தடை செய்யப்பட்டுள்ளது (a) கடைகள், பொது உணவு விடுதிகள் மற்றும் பொது பொழுதுபோக்குகளின் இடங்கள் ஆகியவற்றின் அணுகல் (b) கிணறுகள் குளங்கள் மற்றும் சாலைகள் மற்றும் பொது நிவாரணப் பகுதிகள் பொது நிதியை முழுமையாகவோ அல்லது பொதுமக்களின் பயன்பாட்டிற்காகவோ பராமரிக்கப்படுகின்றன. கட்டுரை 15 அதன் பயன்பாட்டில் இரண்டு குறிப்பிடத்தக்க விதிவிலக்குகள் உள்ளன. இவற்றில் முதன்மையானது பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளின் நன்மைக்காக சிறப்பான ஏற்பாடுகள் செய்ய மாநிலத்தை அனுமதிக்கிறது. இரண்டாவதாக,

குறிப்புகள்

எந்தவொரு சமூக மற்றும் கல்வி ரீதியாக பின்தங்கிய வகுப்பு குடிமக்கள் அல்லது திட்டமிடப்பட்ட சாதிகள் மற்றும் திட்டமிடப்பட்ட பழங்குடியினரின் முன்னேற்றத்திற்கான ஒரு சிறப்பு ஏற்பாட்டை மாநில அரசு அனுமதிக்கிறது. பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளுக்கு விசேஷமான சிகிச்சை என்பது சமூகத்தின் பெரிய மற்றும் நீண்டகால அளிப்புக்குள்ளாகும். இரண்டாவது விதிவிலக்கு அசல் அரசியலமைப்பில் இல்லை. ஆனால் 1951 ஆம் ஆண்டில் அரசியலமைப்பின் முதல் திருத்தத்தின் விளைவாக பின்னர் சேர்க்கப்பட்டது. கட்டுரை 14 ல் சுதந்திரம் என்பது அனைத்து மக்களுக்கும் கிடைக்கும் என்றும் அதே நேரத்தில், கட்டுரை 15 ல் குடிமக்களுக்கு மட்டுமே கிடைக்கும், ஆகையால் குடிமக்கள் அல்லாதவர்களால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

கட்டுரை 15 (2) படி எந்த குடிமகனும் மதம், இனம், வம்சாவளி, பாலினம் மற்றும் பிறந்த இடம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் எந்தவொரு இயலாமை, பொறுப்பு, கட்டுப்பாடு நிபந்தனையை மட்டுமே கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்:

- கடைகள், பொது உணவகங்கள், விடுதிகள் மற்றும் பொது பொழுதுபோக்கு இடங்களுக்கு அணுகல்.
- கிணறுகள் குளங்கள், குளியல் சாலைகள் மற்றும் பொது மக்கள் செல்லுமிடம், போன்றவை முழுமையாக அல்லது ஓரளவு அரசு நிதியில் இருந்து பராமரிக்கப்பட்டு பொதுமக்களின் பயன்பாட்டிற்கு அர்ப்பணிக்கப்படுகிறது.

இந்த பிரிவில் தடை என்பது அரசுக்கு எதிராகவும், தனியார் நபர்களுக்கு எதிராகவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

கட்டுரை 15(3) பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளுக்கு எந்தவொரு சிறப்பான ஏற்பாட்டையும் செய்ய அரசு சுதந்திரமாக இருக்க வேண்டும். பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளுக்கு ஆதரவாக இந்த விதிமுறைகள் விதிவிலக்காக இருக்கிறது. இவ்வாறு ஒரு குறிப்பிட்ட வயதிற்கு அல்லது குழந்தை தொழிலாளர்களுக்கு சிறப்பு மகப்பேறு விடுப்பு வழங்குவதற்கான இலவச கல்வியின் ஏற்பாடு பாகுபாடு அல்ல. அரசியல் உரிமைகள் தொடர்பாக பெண்களுக்கு ஆதரவாக பாரபட்சம் இருப்பதால், பெண்களுக்கு சிறப்பு அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்திற்கு ஒப்பிடுகையில் பெண்கள் பின்தங்கிய வர்க்கமாக கருதப்படுவதில்லை

கட்டுரை 15(4) திட்டமிடப்பட்ட சாதிகள் மற்றும் திட்டமிடப்பட்ட பழங்குடியினர் உள்ளிட்ட எந்தவொரு சமூக மற்றும் கல்வி ரீதியாக பின்தங்கிய வகுப்பு குடிமக்கள் முன்னேற்றத்திற்கான சிறப்பான ஏற்பாடுகள் செய்ய மாநிலத்தை அனுமதிக்கிறது. மாநில சட்டமன்றத்திலும், சேவைகளிலும் அவர்களுக்கு இடங்களை ஒதுக்கி வைப்பது சுதந்திரமாக இருக்கிறது. இந்த கட்டுரை இந்த வகுப்புகளுக்கு சிறப்பான ஏற்பாடுகள் செய்ய மாநிலத்தை அனுமதிக்கிறது. எந்த சமூக மற்றும் கல்வி ரீதியாக பின்தங்கிய வகுப்பின் முன்னேற்றத்திற்காக அல்லது எந்தவொரு சிறப்பான விதிகள் தொடர்பாக திட்டமிடப்பட்ட சாதிகளுக்கோ அல்லது திட்டமிடப்பட்ட பழங்குடியினர்களுக்கோ முன்னெடுக்க சட்டத்தின் மூலம் எந்தவொரு சிறப்பான ஏற்பாட்டையும் வழங்குவதற்கான அதிகாரம் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் 93 வது அரசியலமைப்பு திருத்தம் சட்டத்தின் கீழ் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. சிறுபான்மை கல்வி நிறுவனங்களை தவிர பிற மாநிலங்களாலும்

உதவியும் உள்ள தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் உட்பட கல்வி நிறுவனங்களுக்கு அவர்கள் அனுமதிக்கப்படுகின்றனர்.

பாராளுமன்ற ஜனநாயகம் மற்றும் அடிப்படை உரிமைகள்

(iv) வாய்ப்பு சமத்துவம் (கட்டுரை 16)

கட்டுரை 16 (1): 'மாநிலத்தின் எந்த அலுவலகத்திற்கும் வேலைவாய்ப்பு தொடர்பான விஷயங்களில் அனைத்து குடிமக்களுக்கும் வாய்ப்பு சமத்துவம் இருக்க வேண்டும்'. இது ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் சமமான பொருளாதார வாய்ப்பினை வழங்குவதுடன், எந்தவொரு குடிமகனும் மத சம்பந்தமான சாதி மரபுவழி பிறப்பு அல்லது அவர்களில் ஏதேனும் ஒரு காரணத்திற்காக எந்தவொரு குடிமகனும் பாகுபாடு காட்டக்கூடாது என்று தெரிவிக்கிறது. இருப்பினும் ஒரு வாய்ப்பு சமத்துவம் என்பது ஒரே வேலைவாய்ப்பைக் கோரும் அல்லது ஒரே வேலைவாய்ப்பை பெற்றுள்ள நபர்களிடையே இருக்கும். வேறுவிதமாகக் கூறினால், சமத்துவம் என்றால், வகுப்பு அல்லது ஊழியர்களின் உறுப்பினர்களுக்கும், வெவ்வேறு வகுப்புகளின் உறுப்பினர்களுக்கிடையேயான சமத்துவம் உள்ளது.

குறிப்புகள்

கட்டுரை 16 (2): 'எந்த ஒரு குடிமகனும் மதம், இனம், சாதி, பாலினம், தகுதியற்றவர்கள், இடம் அல்லது பிறப்பு, வசிப்பிடம் அல்லது ஏதேனும் ஒரு வேலை அல்லது மாநிலத்தின் கீழ் அலுவலகம் அல்லது அலுவலகத்தில் ஏதேனும் ஒரு வேலைவாய்ப்பு அல்லது பதவி தொடர்பாக பாரபட்சம் காண்பிக்கவோ கூடாது.'

கட்டுரை 16 (3) வேலை திறனை உறுதி செய்வதற்காக சில சேவைகளில் மாநிலங்களுக்கு தேவையான தகுதிவாய்ந்த இடமாக மாநிலங்களை அனுமதிக்க தகுதியுடையவர் என்று ஜனாதிபதி கூறுகிறார்.

கட்டுரை 16 (4) அரசின் கீழ் பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கு சாதகமாக நியமனங்கள் ஒதுக்கீடு செய்ய அனுமதிக்கிறது. இது மாநிலத்தின் கீழ் சேவைகளில் போதுமானதாக இல்லை. அத்தகைய இட ஒதுக்கீடு பொதுவாக ஒரு குறிப்பிட்ட சேவைகளில் மொத்த எண்ணிக்கையில் 50 சதவிகிதம் குறைவாக இருக்க வேண்டும் என்று உச்ச நீதிமன்றம் கூறியது. குறைந்தபட்சம் மேல் மற்றும் அதற்கு மேல் ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களின் எண்ணிக்கை, பின்தங்கிய வகுப்புகளின் உறுப்பினர்கள் மற்றவர்களுடன் போட்டியிட சதந்திரமாக இருக்கிறார்கள் மற்றும் ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களுக்கு நியமிக்கப்படுவார்கள், இல்லையெனில், தகுதிக்கு தகுதியுடையவர்கள். இருப்பினும் ஒரு வாய்ப்பு சமத்துவம் என்பது ஒரே வேலைவாய்ப்பைக் கோரும் அல்லது ஒரே வேலைவாய்ப்பை பெற்றுள்ள நபர்களிடையே இருக்கும் சமமானதல்ல. வேறுவிதமாகக் கூறினால், சமத்துவம் என்றால், வகுப்பு அல்லது ஊழியர்களின் உறுப்பினர்களுக்கும், வெவ்வேறு வகுப்புகளின் உறுப்பினர்களுக்கிடையேயான சமத்துவம்.

கட்டுரை 16 (5) மத நிறுவனங்களில் மத அலுவலகங்கள் அல்லது அலுவலகங்களுக்கு நியமனம் செய்வதற்கு அரசு அனுமதிக்கிறது. வேட்பாளர்கள் அத்தகைய கூடுதல் தகுதிகள் அல்லது அந்த மத நிறுவனங்களின் உறுப்பினர்களாக இருக்க வேண்டும். குடிமக்களுக்கு சமமான பொருளாதார வாய்ப்புகளை வழங்குவதில் மதத்தின் அடிப்படையில் அரசு பாரபட்சம் காட்டாத பொது விதிக்கு ஒரு விதிவிலக்கு உள்ளது.

குறிப்புகள்

அனைத்து குடிமக்களுக்கும் பொது வேலைவாய்ப்பு விஷயங்களில் கட்டுரை 16 உறுதிப்பாடு சமமானதாக இருந்தாலும், சாதி பற்றிய கருத்தாக்கங்களுக்கான ஒரு தடையை வழங்க எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சமூகம் மற்றும் மதம் இதுவரை திருப்திகரமாக இல்லை.

(v) தீண்டாமை ஒழிப்பு மூலம் சமூக சமத்துவம் (கட்டுரை 17)

சமூக சீர்திருத்தத்திற்கான மகாத்மா காந்தியின் திட்டத்தில் தீண்டாமை முற்றிலுமாக அகற்றப்பட்டது. இன்றைய தினம், தீண்டாமை ஒழிப்பு மற்றும் அதன் நடைமுறைகளை தடுக்க எந்த தகுதியும் இல்லாமல் காந்திய இலட்சியத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறது. தீண்டாமையிலிருந்து எழும் எந்தவொரு இயலாமையையும் அமல்படுத்துவது, சட்டத்திற்கு இணங்க தண்டனைக்குரியது என்று அறிவிக்கிறது.

தீண்டாமை நடைமுறை கடுமையான வடிவத்தில் மனித சமத்துவமின்மையை மறுக்கின்றது. கட்டுரை 17, நாடாளுமன்றம் 1955 ஆம் ஆண்டில் திருத்தப்பட்ட தீண்டாமை பிரச்சனை சட்டம் 1955 ஆம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட்டது. எந்தவொரு வடிவத்திலும், 500 வரை அபராதம் அல்லது ஆறு மாத சிறைத்தண்டனை அல்லது இரண்டுமேகுற்றத்தின் தீவிரத்தை பொறுத்து இது தீண்டாமை நடைமுறைக்கு தண்டனையை வழங்குகிறது..

(vi) தலைப்புகள் அகற்றுவதன் மூலம் சமூக சமத்துவம் (கட்டுரை 18)

கட்டுரை 18 சமூகத்தின் தேவையற்ற வர்க்கப் பிளவுகளை உருவாக்குவதன் மூலம் பொது வாழ்வில் சிதைக்கப்படுவதற்கு தவறான அல்லது துஷ்பிரயோகம் செய்யப்பட வேண்டிய தலைப்புகள் வழங்குவதற்கு அரசின் அதிகாரத்தை தடுக்க முற்படும் சமத்துவத்தின் கொள்கைகள் தீவிரமான பயன்பாடு ஆகும். இந்தியாவில் பிரபுக்களின் வளர்ச்சியை தடுக்க வேண்டும் என்பதே ஆகும். சலுகை பெற்ற வகுப்புகளை உருவாக்குவது, அரசியலமைப்பின் முன்னுரையில் அனைத்து குடிமக்களுக்கும் உறுதியளித்திருக்கும் சமத்துவ சமநிலைக்கு முரணாக உள்ளது.

கட்டுரை 18 (1) அறிவிப்பது: 'இராணுவம் அல்லது கல்விக்கு வேறுபாடு எதுவுமில்லை என்ற தலைப்பில் அரசால் வழங்கப்படாது'. இந்தியாவில் எந்தவொரு அதிகாரமும் கல்வித் தலைப்பு, மேஜர் அல்லது கேப்டன், பொது இராணுவ தலைப்புகள் தவிர எந்தவொரு நபருக்கும் எந்தவொரு தலைப்பையும் வழங்க தகுதியற்றதாக உள்ளது. எந்தவொரு வெளிநாட்டு நாட்டிலிருந்தும் எந்தவொரு பட்டத்தையும் பெற்றுக்கொள்வதற்கு இந்திய குடிமக்களுக்கு விதி 18 (2) தடை செய்கிறது. இது ஒரு முழுமையான பகுதியாகும். மறுபுறம், கட்டுரை 18 (3) குடிமக்கள் இந்திய அரசின் ஒப்புதல் இல்லாமல் எந்தவொரு வெளிநாட்டு மாநிலத்திலிருந்தும் எந்தப் பட்டத்தையும் ஏற்றுக்கொள்வதை தடைசெய்கிறார்கள், மாநிலத்தின் கீழ் எந்தவொரு லாபமோ அல்லது நம்பிக்கையோ எந்த அலுவலகமும் வைத்திருக்கிறார்கள். மேலும், 18 (4) உறுப்புரிமை மற்றும் வெளிநாட்டினர் ஆகியோர் எந்தவொரு வெளிநாட்டினரிடமிருந்தும் அல்லது எந்தவொரு வகையிலும் எந்தவொரு தற்போதைய, பதவி அல்லது அலுவலகத்தை ஏற்றுக் கொள்வதன் மூலம் அரசின் கீழ் எந்தவொரு லாபத்தையும் அல்லது நம்பிக்கையையும் கொண்டுள்ளது.

கட்டுரை 18 இருப்பினும், அவர்களின் தலைவர்களுக்கோ அல்லது தகுதியுள்ளவர்களுக்கோ கௌரவிப்பதன் மூலம், கௌரவப் பட்டங்களை ஏற்றுக் கொள்வதன் மூலம் அரசைத் தவிர வேறு நிறுவனங்களைத் தடை செய்ய முடியாது.

குறிப்புகள்

2. சுதந்திரத்திற்கான உரிமை (கட்டுரைகள் 19-22)

இந்த பிரிவில் கட்டுரைகள் 19, 20, 21 மற்றும் 22 ஆகியவற்றைப் பற்றி விவாதிப்போம்.

1. கட்டுரை 19

அரசியலமைப்பின் 19 வது பிரிவு குடிமக்களுக்கு அவர்களின் உரிமையினை குற்றவியல் சுதந்திரம் வழங்குகிறது. கட்டுரை 19 ன் 1 வது பிரிவில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது, இந்த சுதந்திரங்கள் பின்வருமாறு:

- i. பேச்சு மற்றும் வெளிப்பாட்டின் சுதந்திரம்
- ii. சமாதானமாகவும் ஆயுதமில்லாமலும் ஒன்று சேர்க்கும் உரிமை
- iii. சங்கங்கள் அல்லது தொழிற்சங்கங்களை உருவாக்குவதற்கான உரிமை
- iv. இந்தியாவின் பரப்பளவில் சுதந்திரமாக செல்லும் உரிமை
- v. இந்தியாவின் எந்தவொரு பகுதியிலிருந்தும் வசிக்கவும் குடியிருக்கவும் உரிமை
- vi. எந்தவொரு தொழிலைச் செய்வதற்கும், அல்லது எந்த ஆக்கிரமிப்பு வர்த்தகம் அல்லது வியாபாரத்தை மேற்கொள்ளும் உரிமை

இந்த சுதந்திரங்கள் பின்வரும் தலைப்பின்கீழ் விவாதிக்கப்படுகின்றன:

(i) பேச்சு மற்றும் வெளிப்பாட்டு சுதந்திரம்

பேச்சு மற்றும் வெளிப்பாடு சுதந்திரம் பாதுகாத்தல் ஆண்கள் அவர்களுக்கு முக்கிய விஷயங்களை பற்றி நினைத்து, மற்றும் பொய்யை அம்பலப்படுத்த கூட பேச அனுமதிக்க அவசியம். அரசியல் விவாதமின்றி, எந்த அரசியல் கல்வியும் சாத்தியமில்லாமல், அனைத்து ஜனநாயக அமைப்புகளின் அடித்தளத்திலும் பேச்சு மற்றும் வெளிப்பாடுகளின் சுதந்திரம் பொய்யாகும்.

இந்த விதிமுறை வெளிப்பாட்டின் சுதந்திரம் என்பது, கருத்துக்கணிப்பு மற்றும் கருத்துக்களை வெளிப்படையாக உரை அச்சிடும் படம் அல்லது கண்கள் அல்லது காதுகளுக்குத் தெரிவிக்கப்படும் வேறு வழிகளில் வெளிப்படுத்தும் உரிமை. எனவே, இது பத்திரிகை சுதந்திரம் மட்டுமல்ல, வேறு ஒரு வடிவத்தில் ஒரு கருத்துக்களின் வெளிப்பாடுகளையும் உள்ளடக்கியது. பேச்சு மற்றும் வெளிப்பாட்டின் சுதந்திரம் பேசுவதில் சுதந்திரம் அடங்கும். இவ்வாறு, அமைதியாக இருக்க சுதந்திரம் இந்த சுதந்திரத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்டபூர்வமான விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டு நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளில் ஆதாரங்களை வழங்குவதற்கான ஒரு கடமை இருந்து ஒரு தனிநபர் அல்ல.

குறிப்புகள்

பேச்சு சுதந்திரம் மீதான 'நியாயமான' கட்டுப்பாடுகள்

முதல் மற்றும் பதினாறாவது திருத்தம் சட்டங்கள் திருத்தப்பட்டபடி, கட்டுரை 19 (1) (a) ன் 2 ஆம் உட்பிரிவு கீழ்க்கண்ட காரணங்களில் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட உரையில் சுதந்திரம் பற்றிய நியாயமான 'கட்டுப்பாடுகள்':

- a. இந்தியாவின் இறையாண்மை மற்றும் ஒருமைப்பாடு
- b. மாநிலத்தின் பாதுகாப்பு
- c. வெளிநாட்டு மாநிலங்களுடன் நட்பான உறவுகள்
- d. பொது ஒழுங்கு
- e. மனநலம் அல்லது ஒழுக்கம்
- f. நீதிமன்ற அவமதிப்பு
- g. அவதூறு
- h. ஒரு குற்றத்திற்கான தூண்டுதல்

பேச்சு சுதந்திரம் இந்த நியாயமான கட்டுப்பாடுகள் அதன் தொடக்கத்தில் இருந்து மிகவும் விமர்சனத்திற்கு உட்பட்டது. 'பொது ஒழுங்கு', 'நன்னெறி' அல்லது 'ஒழுக்கநெறி' போன்ற சொற்கள் அரசியலமைப்பிற்கு மாற்றங்களைக் கொண்டு வேண்டுமென்றே தெளிவற்றதாக மாறியுள்ளன. மறுபுறத்தில், மக்கள் உணர்வுகள் உயர்ந்த நிலையில் இயங்கும் இந்தியாவாக மாறுபட்ட ஒரு மாநிலத்தில் வாதிடலாம். பொது ஒழுங்கை பராமரிக்க அத்தகைய கட்டுப்பாடுகள் அவசியம். பொது ஒழுங்கைக் குறித்த நியாயமான கட்டுப்பாடுகளின் நன்மைகளை விவாதிக்க முடியுமானால், வெளியுறவு நாடுகளுடன் உறவுகளைத் தூண்டும் பேச்சு சுதந்திரம் கட்டுப்படுத்தும் நியாயமற்ற தன்மையில் எந்தவிதமான வாதமும் இருக்க முடியாது. இத்தகைய கட்டுப்பாடு கோட்பாட்டளவில் இந்திய குடிமக்களின் ஜனநாயக உரிமையின் இந்திய அரசின் வெளியுறவுக் கொள்கையை விமர்சிப்பதில் இருந்து நாட்டின் குடிமக்கள் மீது தடைகளை வைக்கிறது.

(ii) அமைதியாகவும் ஆயுதமில்லாமலும் உழைக்கும் உரிமை

ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் சமாதானமாகவும் ஆயுதமில்லாமலும் ஒருங்கிணைக்க உரிமை 19 (1) (b) உத்தரவாதம் அளிக்கிறது. இந்த உரிமை பின்வரும் வரம்புகளுக்கு உட்பட்டது:

1. சட்டமன்றம் அமைதியானதாக இருக்க வேண்டும்
2. சட்டமன்றம் நிராயுதபாணியாக இருக்க வேண்டும்
3. பொது ஒழுங்கை மீறக்கூடாது

(iii) சங்கம் மற்றும் தொழிற்சங்கங்களை உருவாக்குவதற்கான உரிமை

[கட்டுரைகள் 19 (1) மற்றும் (4)]

கட்டுரை 19 (1) (c) அனைத்து குடிமக்களுக்கும் சங்கம் மற்றும் தொழிற்சங்கங்களை உருவாக்குவதற்கான உத்தரவாதங்கள், இதன் உருவாக்கம் ஜனநாயகத்திற்கு இன்றியமையாததாகும். ஜனநாயக விவாதத்திற்கு இலவச விவாதம் தேவை என்றால், பொதுமக்கள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கேள்விகளை விவாதிக்க அரசியல் கட்சிகளை

உருவாக்குவதற்கான சுதந்திரம் அவசியம் இல்லை. அவர்கள் அரசியல் பிரச்சினைகளை அரசாங்க மாற்று தீர்வுகளை வழங்குவது அவசியம். அரசியல் சுதந்திரத்திற்காக மட்டுமல்லாமல், சங்கத்தின் சுதந்திரம் அவசியம் ஆகும். பராமரிப்பு மற்றும் அனுபவத்திற்காக அரசியலமைப்பின் மூலம் மற்ற உரிமைகள் வழங்கப்படும்.

சுருக்கமாக, எந்தவொரு சட்டபூர்வமான நோக்கத்திற்காக ஒரு சங்கத்தை உருவாக்க உரிமையுண்டு. ஊழியர்களுக்கான சேவையின் சிறந்த நிலைமைகளை பேச்சுவார்த்தைக்கு உட்படுத்தும் தொழிற்சங்கத்தை உருவாக்குவதற்கான உரிமையையும் உள்ளடக்கியது.

சட்டத்தின் 19 வது பிரிவு 4, இந்த உரிமை அடிப்படையில் நியாயமான கட்டுப்பாடுகள் செய்ய மாநிலத்தை வலுவூட்டுகிறது:

1. இந்தியாவின் இறையாண்மை மற்றும் ஒருமைப்பாடு
2. பொது உத்தரவு
3. ஒழுக்கம்

(iv) இந்தியாவின் பரப்பளவில் சுதந்திரமாக செல்லும் உரிமை

கட்டுரை 19 (1) (d) மற்றும் (e) அனைத்து குடிமக்களுக்கும் இந்தியாவின் எல்லையோரங்களிலிருந்தும் சுதந்திரமாகச் செல்ல மற்றும் இந்தியாவின் எந்தப் பகுதியிலிருந்தும் வசிக்கவும் குடியேறவும் உறுதியளிக்கிறது. இந்த சுதந்திரம் இந்த உரிமைகளை அனுபவிக்கும் அனைத்து தடைகளையும் அகற்றுவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

குடிமக்களின் இயக்க சுதந்திரம் மூன்று அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது:

- a. தனது நாட்டின் எந்தப் பகுதியிலிருந்தும் எந்தவொரு பகுதிக்கும் செல்வதற்கு சுதந்திரம்
- b. தனது நாட்டை விட்டு வெளியேற சுதந்திரம்
- c. வெளிநாடுகளில் இருந்து தனது நாட்டிற்கு திரும்புவதற்கு சுதந்திரம்

இந்த இரண்டாவது விதி, நமது அரசியலமைப்பின் அடிப்படை உரிமையாக உத்தரவாதம் அளிக்கப்படாது, பாராளுமன்றத்தால் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும். இயக்கம் மற்றும் குடியிருப்புகளின் சுதந்திரம் கீழ்க்கண்ட காரணங்களில் மட்டுமே கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்டுள்ளது:

- i. திட்டமிடப்பட்ட பழங்குடியினரின் நலன்கள்
- ii. பொது மக்களின் ஆர்வத்தில், அதாவது பொது ஒழுங்கு முறை நன்னடத்தை மற்றும் ஆரோக்கியம்

(v) வாழ்க்கை மற்றும் தனிப்பட்ட சுதந்திர உரிமை (கட்டுரை 21)

கட்டுரை 21 ல் சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட நடைமுறைப்படி எந்தவொரு நபரும் தனது வாழ்வு அல்லது தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தை இழக்கக்கூடாது என்று கூறுகிறது, இந்த கட்டுரையின் நோக்கம் நிர்வாகத்தின் மீது ஒரு கட்டுப்பாடாக செயல்படுவதாகும், எனவே அது சில சட்டத்தின் அதிகாரம் மற்றும் அதனுள் அடங்கிய நடைமுறைக்கு இணங்க தனிப்பட்ட அல்லது சுயாதீன சுதந்திரத்திற்கு எதிராக தொடரக்கூடாது. ஒரு நபர் மாநில அதிகாரத்தின்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

கீழ் அல்லது ஒரு தடுத்து வைக்கப்பட்டால் மட்டுமே இந்த கட்டுரையை மேற்கொள்ள முடியும்.

மேலும், உச்சநீதிமன்றம் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் விதி 21 ஆம் அத்தியாயத்தின் 'வாழ்க்கை' வெறுமனே உடல் அல்லது விலங்கு இருப்பைக் குறிக்கவில்லை என்று தீர்ப்பளித்தது, ஆனால் மனித கண்ணியம் மற்றும் அதனுடன் செல்கிற அனைத்தையும், வாழ்வின் அத்தியாவசிய தேவைகளும் வாழ உரிமை உண்டு என்பதே ஆகும்.

(vi) கைது மற்றும் தடுப்புக்கு எதிரான பாதுகாப்பு (கட்டுரை 22)

கட்டுரை 22 ல் இரண்டு பாகங்கள் உள்ளன: பகுதி 1, 1 மற்றும் 2 ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது மற்றும் சாதாரண குற்றவியல் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்ட நபர்களின் உரிமைகள் பற்றியது. பாகம் II பாகுபாடு 3-7 மற்றும் நபர்களின் உரிமையைக் கொண்டுள்ளது. தடுப்பு சட்டத்தின் கீழ் தடுத்து சிறை வைக்கப்பட்டுள்ளது.

சாதாரண குற்றவியல் சட்டத்தின்கீழ் கைது செய்யப்பட்ட நபர்களின் பின்வரும் உரிமைகளை இந்த கட்டுரையில் 1 மற்றும் 2 ஆகியவை அடையாளம் காணலாம்:

- (a) கைது செய்யப்பட்ட நபர் விரைவாக கைது செய்யப்படுவார் என்ற தகவலை தெரிவிக்க வேண்டும். கைதுசெய்யப்பட்ட நபர் பிணையாக பொருத்தமான நீதிமன்றத்திற்கு விண்ணப்பம் செய்வதற்கு அல்லது உயர் நீதிமன்றம், ஆட்கொணர்வு ஆணை என்ற எழுத்துப்பணியை வழங்குவதற்கான ஒரு நிலையில் இருப்பார்.
- (b) பிரிவு 1 ஆல் வழங்கப்பட்ட இரண்டாவது பாதுகாப்பு, கைது செய்யப்பட்ட நபருக்கு ஆலோசனை வழங்குவதற்கான வாய்ப்பை வழங்குவதோடு, தனது விருப்பப்படி சட்ட வல்லுநரால் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதாகும். இந்த விவாதம் ஒரு வழக்குரைஞர் ஈடுபடுவதற்கு மட்டுமே உரிமை உண்டு. ஒரு வழக்குரைஞர் இலவசமாக வழங்குவதற்கான உரிமையை உத்தரவாதம் செய்யாது, சட்டத்தின் கீழ் நடைமுறைப்படுத்த தகுதியற்ற ஒரு வழக்கறிஞரை ஈடுபடுத்த உரிமை இல்லை.
- (c) 2 ஆம் பிரிவு அறிவிக்கைப்படி கைது செய்யப்பட்ட நபரை கைது செய்யப்பட்ட இருபத்தி நான்கு மணிநேரத்திற்குள், நீதியரசரின் நீதிமன்றத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட வேண்டிய நேரத்தை தவிர்த்து, அருகில் உள்ள நீதிபதிக்கு முன் அனுமதிக்கப்பட வேண்டும்.

(vii) தடுப்புக் காவல்

கட்டுரை 22 ன் மூன்றாம் விதி 1 மற்றும் 2 ஆகிய பிரிவுகளுக்கு ஒரு விதிவிலக்கு அளிக்கிறது. இதன் விளைவாக எதிரி-வெளிநாட்டினர் (அதாவது, அரசின் எதிரிகளைச் சேர்ந்த வெளிநாட்டவர்கள்) மற்றும் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்ட பிற நபர்கள் தடுப்புக்காவலில் சட்டப்பூர்வ

பயிற்சியாளரால் நியமிக்கப்படவோ அல்லது பாதுகாக்கவோ உரிமை இல்லை.

பாராளுமன்ற ஜனநாயகம் மற்றும் அடிப்படை உரிமைகள்

கட்டுரை 4 மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு நபர் தற்கொலை தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் தடுத்து வைக்கப்படலாம். ஒரு நபர் மூன்று மாதங்களுக்கும் மேலாக தடுத்து வைக்கப்பட வேண்டும் என்றால், அது பின்வரும் சந்தர்ப்பங்களில் செய்யப்படலாம்:

குறிப்புகள்

- i. இந்த நோக்கத்திற்காக அமைக்கப்பட்ட ஆலோசனைக் குழுவின் கருத்து, காவலில் இருந்து 10 வாரங்களுக்குள் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. மற்றும்
- ii. இந்த விவகாரத்தில் நாடாளுமன்றத்தால் சட்டத்தின் கீழ் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள ஒருவர், இரண்டு விஷயங்களைக் கருதுகிறார்:
 - (a) தடுப்புக்காவலர் கைதிகளின் உத்தரவின் அடிப்படையில் வழங்கப்பட வேண்டும் மற்றும்
 - (b) அவர் செய்யும் வாய்ப்பை வழங்க வேண்டும் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள ஆணைக்கு அந்த ஒழுங்குக்கு எதிரான பிரதிநிதித்துவத்தை ஆலோசனை வாரியம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

கட்டுரை 6 அறிவிக்கிறது அனைத்து உண்மைகளையும் வழங்குவதற்கு காவலில் வைக்க முடியாது எனவும், இதன் பொருள் ஆதாரம் மற்றும் அரசாங்கம் பொது நலனில் கருத்தில் கொள்ளக்கூடாது என்பதாகும். இந்த சூழலில், உச்ச நீதிமன்றம் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள ஒரு ஒழுங்குமுறை மலிவானது என்றும், சட்டமன்றத்தால் அனுமதிக்கப்பட்டதைத் தவிர வேறு ஒரு நோக்கத்திற்காக அது செய்யப்படுகிறது.

இந்த கட்டுரையின் 7 வது பிரிவு, பாராளுமன்றத்திற்கு குறிப்பிட்ட அதிகாரத்தை அளிக்கிறது:

- i. ஒரு ஆலோசனைக் குழுவின் கருத்தை பெறாமல் மூன்று மாதங்களுக்கும் மேலாக ஒரு நபரை கைது செய்யக்கூடிய சூழ்நிலைகள் மற்றும் வழக்குகள்.
- ii. அத்தகைய தடுப்புக்காலம் (இது 12 மாதங்களுக்கும் மேலாக இருக்கக்கூடாது என்று தீர்மானித்திருக்கிறது) மற்றும்
- iii. ஒரு ஆலோசனைக் குழுவால் பின்பற்ற வேண்டிய செயல்முறை.

தடுப்புக் காவல், 1950 பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்டது, ஆரம்பத்தில் இந்தியாவில் தடுப்புக் காவல் அமைக்கப்பட்டது. சட்டம் ஏழு முறை திருத்தப்பட்டது, ஒவ்வொன்றும் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை திருத்தப்பட்டது. அராஜகவாத சக்திகளின் மறுமலர்ச்சி 1971 ல் உள்நாட்டு பாதுகாப்பு சட்டத்தின் பராமரிப்பு (MISA) என்ற பெயரில் ஒரு புதிய சட்டத்தை இயற்றுவதற்கு பாராளுமன்றத்தை கட்டாயப்படுத்தியது. 1950 ன் தடுப்புக் காவலின் பரந்தளவில் ஒத்ததாக இருந்தது. 1974 ஆம் ஆண்டில் பாராளுமன்றம் வெளிநாட்டு பாதுகாப்பு ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றியது. மியூசியாவின் ஒரு பொருளாதார இணைப்பாக, கடத்தல் நடவடிக்கை சட்டம், 1974 (COFEPSA) பரிவர்த்தனை மற்றும் தடுப்பு ஆகும். 1978 இல் MISA அகற்றப்பட்டது, ஆனால் COFEPOSA இன்னும் அமலில் உள்ளது. மேலும்,

குறிப்புகள்

1980 ல், தேசிய பாதுகாப்பு சட்டம் (NSA) இயற்றப்பட்டது. NSA இன் படி, ஒரு நபரை காவலில் வைத்திருக்கும் அதிகபட்ச காலம் காவலில் இருந்து 6 மாதங்கள் ஆகும். தொடரின் அடுத்த அத்தியாவசிய சேவைகள் பராமரிப்பு சட்டம் (ESMA), 1980, மற்றும் அத்தியாவசிய பொருட்களின் சப்ளையர்கள் கள்ளச்சந்தை மற்றும் பராமரிப்பு ஆகியவற்றையும் தடுக்கும் சட்டம் ஆகும், 1980, வேலைநிறுத்தங்கள், தளவாடங்கள் மற்றும் கட்டளைகளை தடை செய்ய அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் அளித்தது மற்றும் வேலைநிறுத்தம் செய்பவர்கள் மற்றும் நியாயமற்ற ஊழியர்களை பதவி நீக்கம் செய்யுமாறு அதிகாரங்களை வழங்கியது, உத்தரவாதமின்றி அவர்களை கைது செய்து, சிறையில் அடைத்தனர். பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளில் ஒரு எழுச்சி, மேலும் பயங்கரவாத மற்றும் சீர்குலைப்பு நடவடிக்கைகள் (தடுப்பு) சட்டம் (TADA), 1985 I நிறைவேற்றுவதற்கு அரசாங்கத்தை கட்டாயப்படுத்தியது, உண்மையில் அது அனைத்து வகையான எதிர்ப்பையும் ஒடுக்குவதற்காக நிறைவேற்றும் வகையில் அதிகாரம் பெற்றது, நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் உக்கிரமான பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளை அடுத்து, வாஜ்பாய் அரசாங்கம் பயங்கரவாத தடைச் சட்டம் (POTA) என பெயரிடப்பட்ட மற்றொரு நடவடிக்கையுடன் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டது, இது அதன் தவறான பயன்பாட்டிற்கு விமர்சிக்கப்பட்டது.

3. சுரண்டலுக்கு எதிரான உரிமை (கட்டுரைகள் 23-24)

சட்டத்தின் 23 வது பிரிவு 1, மனிதர்கள், பிச்சைக்காரர்கள் மற்றும் கட்டாய உழைப்பின் மற்ற வடிவங்களை வணிக நடவடிக்கைக்கு தடைசெய்கிறது, மேலும் இந்த தடைக்கு முரணானது சட்டத்திற்கு இணங்க தண்டிக்கப்படும் குற்றமாகும். இந்த சூழலில், 'மனித இடத்தில் வணிக தொடர்பு', 'அடிமைத்தனம், விபச்சார நிறுவனங்களும் அடங்கும். 'பிச்சைக்காரன்' என்பது பொருத்தமற்ற அல்லது பொருள் பணம் இல்லாமல் வேலை கட்டாயப்படுத்துவது ஆகும். உதாரணமாக, குத்தகைதாரர்கள் தங்கள் நிலப்பிரபுக்களுக்கு சில இலவச சேவைகளை வழங்க வேண்டும்.

இந்த கட்டுரையின் 2 ஆம் பிரிவின் கீழ், அரசு பொது நோக்கங்களுக்காக கட்டாய சேவை தேவைப்படுகிறது, அதாவது தேசிய மீறல், கல்விநறிவு நீக்கம் அல்லது தண்ணீர், மின்சாரம், அஞ்சல், ரயில் மற்றும் விமான சேவை போன்ற பொது பயன்பாட்டு சேவைகளின் மென்மையான இயக்கம். இது போன்ற விஷயங்களில், சமூகத்தின் நலன்கள் நேரடியாகவும் இன்றியமையாத அக்கறையுடனும் உள்ளது அரசாங்கத்திற்கு இந்த அதிகாரமுமில்லை என்றால் முழு வாழ்வும் நிறுத்தப்பட வேண்டும். பொது நோக்கங்களுக்காக எந்தவொரு சேவையும் கட்டாயமாக்கப்படுவதில், மாநிலமானது மதம், இனம், சாதி, வகுப்பு அல்லது அவற்றில் எந்தவொரு அடிப்படையிலும் பாகுபாடு காண்பிப்பதில் இருந்து விலக்கப்பட்டுள்ளது.

கட்டுரை 24 பதினான்கு வயதிற்குக் கீழான எந்த குழந்தைக்கும் தொழிற்சாலை அல்லது சுரங்கத்தில் வேலை செய்யவோ, வேறு எந்த அபாய-கரமான வேலைவாய்ப்பிலும் ஈடுபடவோ கூடாது என்று கூறுகிறது. அமெரிக்க அரசியலமைப்பு முன்கூட்டியே நமது அரசியலமைப்பின், தொழிற்சாலைகள், சுரங்கங்கள் அல்லது கடினமான வேலைகள் ஆகியவற்றில் பதினான்கு வயதிற்கு உட்பட்ட குழந்தைகளின் வேலைக்கு எதிராக அரசியலமைப்பு

தடைகளை முடுக்கி விட்டது , உதாரணமாக, ரயில்வே அல்லது போக்குவரத்து சேவைகள். எங்கள் பாராளுமன்றம் தேவையான சட்டங்களை இயற்றியது மற்றும் அது தண்டிக்கப்படக்கூடிய குற்றமாகும்.

4. மத சுதந்திரத்திற்கு உரிமை (கட்டுரை 25-28)

நம்பிக்கை சுதந்திரத்தின் இலக்கை அடைய, இந்திய அரசின் மதச்சார்பற்ற அம்சங்களை அடிக்கோடிட்டுக் கூறுவதானால், 25-28 வது பிரிவுகளில் அரசியலமைப்பிற்கான முன்னுரையில் நம்பிக்கை வைக்கப்பட்டு, வழிபாடு செய்யப்படுகிறது.

கட்டுரை 25 (1) படி எல்லா மக்களுக்கும் மனசாட்சியின் சுதந்திரம், மத சுதந்திரம், நடைமுறை மற்றும் ஊக்குவிப்பதற்கான உரிமை அளிக்கிறது. இந்த கட்டுரை ஒவ்வொரு நபருக்கும் பாதுகாப்பளிக்கிறது, அவருடைய விருப்பப்படி மதத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் சுதந்திரம் மட்டுமல்ல, அவர் சரியானது என்று நினைக்கும்போது வெளிப்படையான செயல்களில் தனது நம்பிக்கையை நிறைவேற்றவும் செய்கிறது. அவர் தனது கருத்துக்களை மற்றவர்களிடம் பரப்புவதற்கு சுதந்திரமாக இருக்கிறார்.

இந்த கட்டுரையின் 2 ஆம் பிரிவு, மத நிறுவனங்களின் பொருளாதார, நிதி அல்லது பிற நடவடிக்கைகளை ஒழுங்குபடுத்தும் நோக்கத்திற்காக சட்டத்தை இயற்ற அனுமதிக்கிறது. அதே நேரத்தில் சீக்கியர்கள், ஜெயின்ஸ் மற்றும் பௌத்தர்கள் உட்பட அனைத்து வகுப்புகளுக்கும் இந்துக்களுக்கும் ஒரு பொதுப் பாத்திரத்தின் இந்து மத நிறுவனங்களைத் திறந்து விடுவதன் மூலம் சமூக நலத் திட்டங்களை மாநில அரசு வழங்குவதற்கும், அதை செயல்படுத்தவும் அனுமதிக்கிறது.

ஒவ்வொரு மதக் கோட்பாட்டிற்கும் உறுதியான 26 உத்தரவாத உரிமைகள் பின்வருமாறு:

- மத மற்றும் தொண்டு செய்யும் நோக்கத்திற்காக நிறுவனங்களை நிறுவுதல் மற்றும் பராமரிப்பது
- மத விஷயங்களில் தனது சொந்த விவகாரங்களை நிர்வகிக்கவும்.
- அசையும் மற்றும் அசையா சொத்துக்களை சொந்தமாக வாங்குவதற்கும் மற்றும்
- சட்டத்திற்கு இணங்க அத்தகைய சொத்துக்களை நிர்வகிக்கவும்.

25 வது பிரிவின்படி உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட உரிமைகள் தனிநபர்களுக்கு மட்டுமே கிடைக்கின்றன. ஆனால் அவர்களின் குழுக்களுக்குக் கிடையாது. 26 வது பிரிவில் உள்ளவர்கள் மத நிறுவனங்களுக்கு வழங்கப்படுகிறார்கள் மற்றும் தனிநபர்களிடம் இல்லை. இந்த கட்டுரையில் மதக் குறிக்கோள் என்பது ஒரு மத நம்பிக்கை அல்லது அமைப்பு, ஒரு பொதுவான விசுவாசம் மற்றும் அமைப்பைக் கொண்டது, ஒரு தனித்துவமான பெயரால் நியமிக்கப்பட்டதாகும். இது உச்ச நீதிமன்றத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வரையறை ஆகும். இந்த கட்டுரையில் ஒரு சமய மதகுருமாருக்கு முழு சுதந்திரமும் உண்டு. ஒரு மதத்தின் கோட்பாடுகளுக்கு ஏற்ப சடங்குகள் அவசியமானவை. அத்தகைய விஷயங்களில் அதன் முடிவுகளில் தலையிட எந்தவொரு அதிகாரமும் இல்லை.

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

27 வது பிரிவின்படி, எந்தவொரு நபரும் எந்தவொரு வரியையும் செலுத்த நிர்பந்திக்கப்படக் கூடாது என்று உறுதியளிக்கப்படுகிறது. எந்த குறிப்பிட்ட மதத்தின் அல்லது மத அடிப்படையிலான பதவி உயர்வு அல்லது பராமரிப்பிற்காக செலவழிக்கப்பட்ட பணத்தொகையைப் பொறுப்பேற்க வேண்டும்.

வரிகளை உயர்த்திய பொது நிதிகள் எந்த குறிப்பிட்ட மதத்தின் அல்லது மதப் பிரிவின் நலனுக்காக பயன்படுத்தப்படாது என்பதை இந்த கட்டுரை உறுதிப்படுத்துகிறது. எனவே, அதன் அதிகார எல்லைக்குள் வசிக்கின்ற அனைத்து சமூகங்களிடமிருந்தும் வரிகளை உயர்த்தும் அதிகாரம் எந்த குறிப்பிட்ட மதத்திற்கும் அவற்றின் வழிமுறைகளை வழங்கும் கல்வி நிறுவனங்களுக்கு உதவுவதற்கும் உரிமை இல்லை. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்துடன் தொடர்புடைய கட்டாய அறிவுரைகளை வழங்கும் ஒரு கல்வி நிறுவனம், மாநிலத்திலிருந்து எந்தவொரு நிதி உதவியும் பெற முடியாது.

கட்டுரை 28 ன் படி, கல்வி நிறுவனங்கள் நிர்வகிக்கப்படுகிறது அல்லது அங்கீகரிக்கப்படுகிறது. இந்த கட்டுரையின் 1-வது பிரிவு அரசு நிதியில் இருந்து முற்றிலும் பராமரிக்கப்படும் கல்வி நிறுவனங்களுடன் தொடர்புடையது. அத்தகைய நிறுவனங்களில் மத வழிமுறைகளை அது முற்றிலும் தடை செய்கிறது. பனாரஸ் இந்து பல்கலைக்கழகம் போன்ற சில அறக்கட்டளை அல்லது அறக்கட்டளையின் கீழ் அரசால் நிர்வகிக்கப்படும் கல்வி நிறுவனங்களுக்கான பிரிவு 2 உள்ளது. அத்தகைய நிறுவனங்களில் மத வழிமுறைகளை வழங்கலாம்.

5. கலாச்சார மற்றும் கல்வி உரிமைகள் (கட்டுரைகள் 29-30)

மதப்பிரச்சினைகள் மற்றும் மொழியியல் சிறுபான்மையினருக்கு பாதுகாப்பு வழங்குதலை சட்டம் 29 கூறுகிறது. இந்திய குடிமக்களின் எந்தவொரு பகுதியும், தனித்தனி மொழி, எழுத்து அல்லது கலாச்சாரம் கொண்ட, எந்தவொரு பகுதியையும் பாதுகாக்கும் உரிமையைக் கொண்டிருப்பதாக 29 வது பிரிவு 1 கூறுகிறது. ஒரு மொழியைப் பாதுகாக்க அல்லது பாதுகாக்கும் உரிமையை உள்ளடக்கியது அந்த மொழியின் பாதுகாப்பிற்காக உழைக்கும் உரிமை, ஒவ்வொரு சிறுபான்மையினருக்கும் அவர்களின் சொந்த மொழியில் உள்ள குழந்தைகளுக்கு தங்கள் சொந்த மொழிகளில் அறிவுறுத்தல்களை வழங்குவதற்கான உரிமையையும் இது குறிக்கிறது.

6. அரசியலமைப்பு ரீதியான உரிமைகளுக்கான வழிவகை (கட்டுரைகள் 32-35)

அவர்களின் அமலாக்கத்திற்கான பயனுள்ள நீதி பரிவர்த்தனைகள் இல்லாவிட்டால், அடிப்படை உரிமைகளின் அறிவிப்பு அர்த்தமற்றதாகும். அரசியலமைப்பு சட்டத்தின் கட்டுரை 32 மாநில அரசின் கீழ் உச்ச நீதிமன்றத்தில் இந்த நோக்கத்திற்காக ஒரு பரவலான அதிகார வரம்பை ஒப்புக்கொள்கிறது. நீதிமன்றத்தின் கீழ் 226 சட்டத்தின் அடிப்படை உரிமைகளை மீறுவதாக புகார் செய்த ஒரு நபர் உச்சநீதிமன்றம் அல்லது மாநில உயர் நீதிமன்றம் தனது அடிப்படை உரிமைகளை மீட்டெடுக்க முடியும். அரசியலமைப்பின் மூன்றாம் பகுதி உள்ளிட்ட அடிப்படை

உரிமைகளை அமல்படுத்துவதற்கான உரிய நடவடிக்கைகள் மூலம் உச்ச நீதிமன்றத்தை நாடுவதற்கான உரிமை உத்தரவு 32 (1) ல் தெரிவிக்கிறது. எனவே, விதி 1, அடிப்படை உரிமைகளை அமலாக்க உச்ச நீதிமன்றத்தை நகர்த்தும் உரிமையை உறுதி செய்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அடிப்படை உரிமைகளை மீறும் வகையில் உச்ச நீதிமன்றத்தை நகர்த்தும் உரிமை என்பது, அடிப்படையான உரிமையாகும்.

குறிப்புகள்

கட்டுரை 32 (2) அடிப்படை உரிமைகளை அமல்படுத்துவதற்கு தகுதியுடையது எதுவாக இருக்க முடியும் என்பதன் அடிப்படையிலான உத்தரவுகள், உத்தரவு அல்லது கடிதங்கள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்குவதற்கு உச்ச நீதிமன்றம் உத்தரவாதம் அளிக்கிறது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

6. அடிப்படை உரிமைகளின் பட்டியலை பட்டியலிடுக.
7. 26ஆம் பிரிவின் கீழ் ஒவ்வொரு மதக் கோட்பாட்டிற்கும் உத்தரவாதப்படுத்தப்பட்ட பட்டியல் உரிமைகளை கூறுக.

8.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும்

வினாக்களுக்கான விடைகள்:

1. இந்திய பாராளுமன்றம் மக்களின் உயர் பிரதிநிதி அதிகாரமாகும். பொதுமக்கள் கருத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கான மிக உயர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பு அல்லது தேசிய மன்றம் ஆகும். இது இந்திய ஒன்றிய கூட்டாட்சி சட்டமன்றம் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட மற்றும் குறிப்பிட்ட அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ளது.
2. அரசியலமைப்பின் மாநிலங்களவை அதிகபட்ச வலிமை 250 உறுப்பினர்களில் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் 12 க்கும் மேற்பட்டவர்கள் கலை, இலக்கியம், விஞ்ஞானம் மற்றும் சமூக சேவை போன்ற விடயங்களில் ஜனாதிபதி மூலம் நியமனம் செய்யப்படுகிறார்கள்.
3. கடந்த மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பில், மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு, அவர்களின் மக்கள்தொகை விகிதத்தில் உள்ளது. மக்களவைச் சட்டமன்றத் தேர்தல்களில் பல்வேறு மாநிலங்களிலும், ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர்களுக்கான யூனியன் பிரதேசங்களிலும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மக்களவைத் தேர்தல்கள் நேரடி மற்றும் உலகளாவிய வயதுவந்தோர் உரிமையின் அடிப்படையில் நடத்தப்படுகின்றன. தேர்தல் ஆணையத்தால் நியமிக்கப்பட்ட தேதிக்கு 18 வயதிற்குட்பட்ட அனைத்து குடிமக்களும் வாக்காளர்களாக தகுதியுடையவர்கள் ஆவர். இந்த உலகளாவிய அங்கீகரிக்கப்பட்ட கொள்கையின் அடிப்படையில், பதினாறாவது பொதுத் தேர்தல் இதுவரை மக்களவைக்கு நடத்தப்பட்டது.
4. கட்டுரை 84 மற்றும் 102 ஆகியவற்றுக்கு கீழ்கண்ட தகுதிகள் உள்ளன: அவை பாராளுமன்றத்தின் உறுப்பினர்களாக ஆவதற்கு விரும்பும் நபர்கள்:

(a) அவர் இந்தியாவின் குடிமகனாக இருக்க வேண்டும் மற்றும் அவர்

குறிப்புகள்

இந்தியாவின் அரசியலமைப்பிற்கு உண்மையான இருப்பதை உறுதிப்படுத்த வேண்டும். அவர் இந்தியாவின் இறையாண்மை மற்றும் ஒருமைப்பாட்டை நிலைநாட்ட வேண்டும்.

- (b) மாநிலங்களவை அவர் குறைந்தபட்சம் 30 வயதுக்கு உட்பட்டவராக இருக்க வேண்டும், மக்களவையில் அவர் குறைந்தபட்சமாக 25 வயதுக்குள் இருக்க வேண்டும்
 - (c) மத்திய அரசு மற்றும் மாநிலங்கள், மற்றும் மக்களவை சபாநாயகர் ஆகியோரைத் தவிர, அவர் இந்தியாவின் கீழ் எந்தவொரு லாபத்திற்கும் அதிகாரத்தை வைத்திருக்கக் கூடாது.
 - (d) தவறான நபராக திறமையான நீதிமன்றத்தால் அறிவித்திருக்கக் கூடாது.
 - (e) ஒரு மறுக்க முடியாத திவாலாக இருக்கக்கூடாது.
 - (f) எந்தவொரு வெளிநாட்டு அரசாங்கத்துடனும் விசுவாசம் வைக்கவோ அல்லது கடைப்பிடிக்கவோ கூடாது.
 - (g) மாநில சபை வழக்கில் அவர் மாநில அல்லது யூனியன் பிரதேச தேர்தலில் பங்கேற்க கூடிய ஒரு வாக்காளராக இருக்க வேண்டும். இருப்பினும் மார்ச் 2003 ல் இந்த நிபந்தனை யூனியன் அரசாங்கத்தால் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது.
5. பணச் சட்டமூலம் என்ன என்பதை 110 வது விதி தெளிவாக வரையறுக்கிறது. ஒரு மசோதா பணம் மசோதா அல்லது பணமல்லாத மசோதா என்பதை மக்களவையின் சபாநாயகர் உறுதிப்படுத்துகிறார்.
6. அரசியலமைப்பு அடிப்படை உரிமைகள் வகைப்படுத்தி ஆறு வகைகளாக பிரிக்கலாம். அவை,
1. சமத்துவ உரிமை (கட்டுரைகள் 14-18)
 2. சுதந்திரத்திற்கான உரிமை (கட்டுரைகள் 19-22)
 3. சுரண்டலுக்கு எதிரான உரிமை (கட்டுரைகள் 23-24)
 4. மத சுதந்திரத்திற்கு உரிமை (கட்டுரைகள் 25-28)
 5. கலாச்சார மற்றும் கல்வி உரிமைகள் (கட்டுரைகள் 29-30)
 6. அரசியலமைப்பு தீர்வுகள் உரிமை (கட்டுரைகள் 32)
7. ஒவ்வொரு மதப் பிரிவினருக்கும் 26 உறுப்புரிமைகளின் உத்தரவாதம் பின்வருமாறு:
- i. மத மற்றும் தொண்டு நோக்கத்திற்காக நிறுவனங்களை நிறுவுதல் மற்றும் பராமரிப்பதல்.
 - ii. மத விஷயங்களில் தனது சொந்த விவகாரங்களை நிர்வகித்தல்.
 - iii. அசையாத மற்றும் அசையா சொத்துக்களை சொந்தமாக வாங்குவதற்காகவும் மற்றும்
 - iv. சட்டத்திற்கு இணங்க அத்தகைய சொத்துக்களை நிர்வகிக்கவும்.

குறிப்புகள்

- இந்திய பாராளுமன்றம் மக்களின் உயர் பிரதிநிதி அதிகாரமாகும். பொதுமக்கள் கருத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கான மிக உயர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பு மற்றும் தேசிய மன்றம் ஆகும். இந்திய நாடாளுமன்றம் நமது அரசியல் அமைப்பு மையமாகவும் உள்ளது. இது இந்திய ஒன்றிய கூட்டாட்சி சட்டமன்றம் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட மற்றும் குறிப்பிட்ட அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ளது.
- பாராளுமன்றத்தின் சக்தி வரம்பற்றது அல்ல, எனவே, பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் கடந்த ஏழு மற்றும் அரை நூற்றாண்டுகளில் கூறியது மற்றும் நடைமுறைப்படுத்திய வரம்பற்ற இறையாண்மையின் அதே பண்புகளை அது கோர முடியாது.
- கடந்த மக்கட்தொகையில் கணக்கெடுக்கப்பட்டபடி மாநிலங்கள் மற்றும் ஒன்றிய பிரதேசங்களுக்கு இட ஒதுக்கீட்டை அவர்களது மக்கள் தொகைக்கு ஏற்றவாறு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. மக்களவை தேர்தலில், இடங்கள் பல்வேறு மாநிலங்களில் உள்ள சிங்களவர்களுக்கும், பழங்குடியினருக்கும் இட ஒதுக்கீடு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. மக்களவைத் தேர்தல்கள் நேரடி மற்றும் உலகளாவிய வயதுவந்தோர் உரிமையின் அடிப்படையில் நடத்தப்படுகின்றன.
- மாநிலங்களவை உறுப்பினர்கள் 6 ஆண்டுகளுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள், அவர்களில் முன்னில் ஒரு பகுதியினர் ஓய்வு பெறுகின்றனர். இது மாநிலங்களவையை ஒரு தொடர்ச்சியான மற்றும் நிரந்தர சாம்ராஜ்யத்தை உருவாக்குகிறது. மறுபுறத்தில், மக்களவை உறுப்பினர்கள் 5 ஆண்டுகளுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். பொதுவாக, ஒவ்வொரு உறுப்பினரின் அலுவலகத்திற்கும், மக்களவை 5 ஆண்டுகள் ஆகும். மக்களவை முன்னர் கலைக்கப்பட்டுவிட்டால், அதன் உறுப்பினர்கள் தானாகவே நிறுத்தப்படுவார்கள்.
- மக்களவையின் உறுப்பினர்கள் தங்களுக்குள்ளேயே சபாநாயகராக தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். சபாநாயகர் தேர்வு, மக்களவை ஒவ்வொரு பொதுத் தேர்தலிலும், அவரது அலுவலகத்தில் ஒரு காலியிடம் தேவைபடும்போது நடைபெறும். அரசியலமைப்பு, மக்களவை உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால், அவர் அல்லது அவள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டிய செயல்முறைக்கு சபை விதிகள் வழங்கப்படுகின்றன.
- இந்திய அரசியலமைப்பு முதலில் ஏழு அடிப்படை உரிமைகளை கொண்டிருந்தது. ஆனால் கட்சியின் ஜனநாயக ஆட்சியின் போது நாற்பத்தி நான்காவது அரசியலமைப்பு திருத்தம் ரசீது மூலம் 1978ம் ஆண்டு சொத்துக்கான உரிமையை அகற்றப்பட்டது. இந்த அடிப்படை உரிமைகள் அரசியலமைப்பின் ஆத்மாவைக் கொண்டிருக்கின்றன, அதனாலேயே அது நிரந்தரமான ஒரு பரிமாணத்தை அளிக்கிறது. அனைத்து சட்டங்களும் அரசியலமைப்பின் மூன்றாம் பகுதியின் விதிமுறைகளுக்கு இணங்க வேண்டும் என்பதால் இந்த உரிமைகள் மதிப்பிற்குரியதாக இருக்கும்.

குறிப்புகள்

- சட்டம் 14 ன் படி சமத்துவம் அல்லது இந்தியாவின் எல்லைக்குள் உள்ள சட்டங்களின் சமமான பாதுகாப்பை எந்தவொரு நபரும் மறுக்க முடியாது என்று கூறுகிறது. நீதிமன்றங்களால் புரிந்து கொள்ளப்பட்டபடி, சட்டம் அல்லது சட்டத்தின் சமமான பாதுகாப்பிற்கு எந்தவொரு சமத்துவத்திற்கும் அரசு மறுக்கவில்லை என்றாலும், அத்தகைய ஒரு வகைப்பாடு பகுத்தறிவுள்ளதாக இருக்க வேண்டும் மற்றும் சட்டத்தால் நிறைவேற்றப்படும் பொருளைக் குறிக்கும் வகையில், குடிமக்களை வகைப்படுத்துவதற்கான உரிமையை அது பெற்றிருக்கும்.
- அரசியலமைப்பின் 19 வது பிரிவு குடிமக்களுக்கான உரிமைகளை உறுதிப்படுத்துகிறது. கட்டுரை 19 ன் 1 வது பிரிவில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது, இந்த சுதந்திரங்கள் பின்வருமாறு:
 - i. பேச்சு மற்றும் வெளிப்பாடு சுதந்திரம் உரிமை
 - ii. சமாதானமாகவும் ஆயுதமில்லாமலும் ஒன்று சேர்க்கும் உரிமை
 - iii. சங்கங்கள் அல்லது தொழிற்சங்கங்களை உருவாக்குவதற்கான உரிமை
 - iv. இந்தியாவின் பரப்பளவில் சுதந்திரமாக செல்ல உரிமை உண்டு
 - v. இந்தியாவின் எந்தவொரு பகுதியிலிருந்தும் வசிக்கவும் குடியிருக்கவும் உரிமை
 - vi. எந்தவொரு தொழிலைச் செய்ய உரிமை, அல்லது எந்த ஆக்கிரமிப்பு, வர்த்தகர் வணிகம் ஆகியவற்றைப் பெற உரிமை
- பேச்சு மற்றும் வெளிப்பாட்டு சுதந்திரத்தை பாதுகாப்பது, அவற்றுக்கு முக்கிய காரியங்களைக் கருத்தில் கொண்டு பேசவும், பொய்யை அம்பலப்படுத்தவும் ஆண்களை அனுமதிக்க வேண்டும். அனைத்து ஜனநாயக அமைப்புகளுக்கும் பேசும் பேச்சு மற்றும் வெளிப்பாடு சுதந்திரம் அடித்தளமாகும். அரசியல் விவாதமின்றி எந்த அரசியல் கல்வியும் சாத்தியமில்லை.
- என்பத்து ஆறாவது திருத்தச் சட்டத்தின் கீழ் 2002, படி கல்வி உரிமை வழங்கப்பட்டது. இந்த நோக்கத்திற்காக, பகுதி III இல் ஒரு புதிய கட்டுரை சேர்க்கப்பட்டு பகுதி IV இல் இரண்டு கட்டுரைகள் திருத்தப்பட்டன.
- புதிதாக சேர்க்கப்பட்ட கட்டுரையான 21 (a), 'சட்டமானது , சட்டப்படி, நிர்ணயிக்கப்பட்ட, 6-14 வயதிற்குட்பட்ட அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் அரசு இலவச கட்டாய கல்வி அளிக்க வேண்டும்' என்று அறிவித்தது.
- அரசியலமைப்பின் முன்னுரையில் நம்பிக்கை வைக்கப்பட்டுள்ள நம்பிக்கை மற்றும் வழிபாடு ஆகியவற்றின் சுதந்திரத்தை இலக்காகக் கொண்டு, 25-28 கட்டுரைகள் இந்திய மாநிலத்தின் மதச்சார்பற்ற அம்சங்களை அடிக்கோடுகின்றன.
- மதப்பிரச்சினைகள் மற்றும் மொழியியல் சிறுபான்மையினருக்கு பாதுகாப்பு வழங்குவதற்கான பொருளை 29 வது பிரிவு கூறுகிறது இந்திய குடிமக்களின் எந்தவொரு பகுதியும், தனித்தனி மொழி, எழுத்து முறை அல்லது கலாச்சாரம் கொண்ட, எந்தவொரு பகுதியையும் பாதுகாக்கும் உரிமையைக் கொண்டிருப்பதாக 29

வது பிரிவு 1 இன் கூறுகிறது. ஒரு மொழியைப் பாதுகாக்க அல்லது பாதுகாக்கும் உரிமையை உள்ளடக்கியது அந்த மொழியின் உரிமை ஆகும். ஒவ்வொரு சிறுபான்மையினருக்கும் அவர்களின் சொந்த மொழியில் உள்ள குழந்தைகளுக்கு தங்கள் சொந்த மொழிகளில் அறிவுறுத்தல்களை வழங்குவதற்கான உரிமையையும் இது குறிக்கிறது

குறிப்புகள்

8.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- தனியார் உறுப்பினர் மசோதா: ஒரு பாராளுமன்ற முறையிலான அரசாங்கத்தில், சட்டமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டரசீதின் சார்பாக செயல்படாத ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினராக இது விளங்குகிறது.
- தடுப்புக் காவல், 1950: முதல் தடுப்புக் காவல் சட்டம் 1950 இல் நிறைவேற்றப்பட்டது. இந்த சட்டத்தின் செல்லுபடியாகும் கோபாலன் v/s மாநிலமான சென்னை நீதிமன்றத்தில் உச்ச நீதிமன்றத்தில் சவால் செய்யப்பட்டது. சில விதிகள் தவிர அரசியலமைப்பின் இந்த சட்டத்தை உச்சநீதிமன்றம் ஏற்றுக்கொண்டது.
- தீண்டாமை (குற்றங்கள்) சட்டம் (1955): பலர் மத, தொழில் மற்றும் சமூக உரிமைகளை அனுபவிப்பதில் இருந்து யாரையும் தடுக்கும் அபாயத்தை இது வழங்குகிறது. அவர் ஒரு தலித் அல்லது பழங்குடியினரிடமிருந்து வந்தவர் எனப்படுகிறது.

8.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. இந்திய பாராளுமன்றம் தயாரிப்பில் ஒரு சுருக்கமான குறிப்பை எழுதுக.
2. பாராளுமன்றத்தின் மக்களவை அமைப்பு பற்றி விவாதிக்க
3. மக்களவையின் அனுமதியளிக்கப்பட்ட வலிமையைக் கணக்கிடுக.
4. பாராளுமன்றத்தில் சபாநாயகரின் அதிகாரங்களைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
5. பாராளுமன்றத்தில் உள்ள அவைகளின் அடிப்படைகளை சுருக்கமான குறிப்பை எழுதுக.
6. பாராளுமன்றத்தின் கூட்டு அமர்வுக்கு சுருக்கமான குறிப்பை எழுதுக.
7. இந்திய அரசியலமைப்பின் 19 வது பிரிவு பற்றிய சுருக்கமான குறிப்பை எழுதுக.

நெடு விடை வினாக்கள்

1. இந்தியாவில் பாராளுமன்ற ஜனநாயகம் பற்றி விவாதிக்க.
2. நாடாளுமன்றத்தில் ஒவ்வொரு சபையினதும் உறுப்பினராக இருப்பதற்கான தகுதிகளை ஆய்வு செய்க.
3. பாராளுமன்றத்தில் சபாநாயகரின் செயல்பாடுகளை பற்றி விவாதிக்க
4. UT களை நிர்வகிப்பதற்கான நடைமுறைகளை ஆராய்ந்து பார்க்க.

குறிப்புகள்

5. அடிப்படை உரிமைகள் இந்திய அரசியலமைப்பின் இன்றியமையாத பகுதியாகும். பொருத்தமான பகுப்பாய்வுடன் இந்த அறிக்கையைப் பற்றி விவாதிக்க.
6. அரசியலமைப்பின் 26 வது பிரிவின் முக்கியத்துவத்தை ஆராய்ந்து பார்க்க.

8.9 மேலும் படிக்க

- அரோரா, ரமேஷ் K. மற்றும் ரஜினி கோயல். 1997. இந்திய பொது நிர்வாகம்: நிறுவனங்கள் மற்றும் சிக்கல்கள். புது தில்லி: விஷ்வா வெளியீடுகள்.
- அரோரா, ரமேஷ் K மற்றும் சங்கீதா சர்மா (பதி). 1992. ஒப்பீட்டு மற்றும் மேம்பாட்டு நிர்வாகம். ஜெய்ப்பூர்: அரியான்ட் வெளியீடுகள்.
- பார்த்வால், C.P. (பதி.) 1993. இந்தியாவில் பொது நிர்வாகம். புது தில்லி: ஆஷிஷ் வெளியீடுகள்.
- தாஸ், S.K. 1998. சிவில் சேவை சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் கட்டமைப்பு சீரமைப்பு. புது தில்லி: ஆக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழக பதிப்பகம்.
- டெப்ராயி, பைபெக் (பதி.). 2004. அரசாங்கத்தை மேம்படுத்துவதற்கான நிகழ்ச்சிநிரல். புது தில்லி: கல்வி அறக்கட்டளை.
- ஹால்டிபூர், R.N. 1997. பொது நிர்வாகம்: பிரதிபலிப்புகள் மற்றும் ஆராய்ச்சிகள். புது தில்லி: கனிஷ்கா.
- ஜெயின், L.C. (பதி.). 2005. அதிகாரத்துவம் மற்றும் உள்ளூர் ஆட்சி. புது தில்லி: ஓரியண்ட் லாங்மேன்.
- ஜெயின், R.B 2001. பொது நிர்வாகத்தில் இந்தியா, 21 வது நூற்றாண்டு நல்ல ஆட்சிக்கு சவால்கள். புது தில்லி: ஆழமான மற்றும் ஆழமான வெளியீடுகள்.
- மகேஸ்வரி, ஸ்ரீராம். 1985. இந்தியாவில் கிராமப்புற மேம்பாடு. புது தில்லி: முனிவர் வெளியீடுகள்.

அலகு 9 நேரடி கோட்பாடுகளும் இந்திய நிர்வாகமும்

குறிப்புகள்

அமைப்பு

9.0 அறிமுகம்

9.1 நோக்கங்கள்

9.2 மாநில கொள்கையின் பொதுக்கட்டளை கோட்பாடுகள்

9.2.1 பல்வேறு வகைகளில் இந்த கோட்பாடுகளை வகைப்படுத்தல்

9.2.2 சமத்துவ சிந்தனையை மறு உறுதிப்படுத்துதல்

9.2.3 அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் பொதுக்கட்டளை கோட்பாடுகள் இடையே உள்ள தொடர்புகள்

9.3 இந்திய நிர்வாகம் மற்றும் தேசிய நெருக்கடி நிலை

9.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

9.5 சுருக்கம்

9.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

9.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

9.8 மேலும் படிக்க

9.0 அறிமுகம்

இந்த அலகானது மாநிலக் கொள்கை மற்றும் அவசரகால விதிமுறைக் கோட்பாடுகளை பற்றி விவரிக்கும். மாநிலக் கொள்கையின் கட்டளை கோட்பாடுகள் 36 முதல் 51 வரையான பதினாறு கட்டுரைகளைக் கொண்டிருக்கின்றன, சமூக மற்றும் பொருளாதார சாசனம், சமூக பாதுகாப்பு சாசனம், சிறுபான்மையினருக்கு பாதுகாப்பு மற்றும் சமுதாயத்தில் பலவீனமான பிரிவுகள், சர்வதேச சமாதானத்தை மேம்படுத்துதல் போன்றவையாகும்.

இரு வழிமுறை கொள்கைகள் மற்றும் அடிப்படை உரிமைகள் ஆகியவை ஒருவருக்கொருவர் பாராட்டுக்குரியவை மற்றும் நாட்டின் ஆளுமைக்கு அடிப்படையானவை ஆகும். இந்த அலகு, மாநிலக் கொள்கையின் வழிகாட்டு நெறிமுறைகளின் முக்கியத்துவத்தையும் நோக்குநிலையையும் பகுப்பாய்வு செய்வதோடு மக்களிடையே இருக்கும் ஏற்றத்தாழ்வுகளை மேம்படுத்துவதில் இந்த கோட்பாடுகள் அடிப்படையானவை என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

9.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- அரசியலமைப்பில் இணைக்கப்பட்ட அரசு கொள்கையின் உத்தரவு கோட்பாடுகளை ஆராய முடியும்.
- மாநில கொள்கை தொடர்பான உத்தரவு கோட்பாடுகள் தொடர்பான பல்வேறு கட்டுரைகளை ஆராய முடியும்.
- அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் உத்தரவு கொள்கைகளுக்கு இடையேயான தொடர்பை புரிந்து கொள்ள முடியும்.
- அரசியலமைப்பில் கூறப்பட்ட நிலையில் பல்வேறு அவசரகால விதிகளை விவாதிக்க முடியும்.

9.2 மாநில கொள்கையின் பொதுக்கட்டளை கோட்பாடுகள்

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் பகுதி 4, அரசின் கொள்கைகள், மத்திய, மாநில அரசுகளுக்கு அளித்த கோட்பாடுகள், சமுதாயத்தை நிறுவுவதற்கான திசைகளில் அமைந்துள்ளன.

குறிப்புகள்

சமூக, பொருளாதார அரசியல் நீதி, மற்றும் பொருளாதார சமத்துவமின்மையை எதிர்த்து போராடுவதன் மூலம் மக்களுடைய நலனை மேம்படுத்துவதற்காக அவர்கள் அரசுக்கு உறுதியளிக்கின்றனர்.

1971 ஆம் ஆண்டின் ஐந்தாவது திருத்த சட்டத்தால் சேர்க்கப்பட்ட கட்டுரை 31C, அடிப்படை உரிமைகள் மீது விதிமுறைக் கோட்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு சட்டங்களை இயற்றியிருந்தால், அவை சரியாக இருக்கும். அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் ஒழுங்கு கொள்கைகளுக்கு இடையே முரண்பாடு இருந்தால், சமுதாயத்தின் பெரிய நலனை மேம்படுத்தும் நோக்கத்தில், நீதிமன்றங்கள் இந்த வழக்கை, கொள்கைகளுக்கு சாதகமாக நிலைநிறுத்த வேண்டும். பிரிவு 37 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி, உத்தரவு கோட்பாடுகளில் உள்ள விதிகள் எந்த நீதிமன்றத்திலும் அமல்படுத்தப்படக்கூடியது இல்லை, ஆனால் அதில் கூறப்பட்டுள்ள கொள்கைகள் அடிப்படையில் நாட்டின் ஆளுகை, சட்டங்களை உருவாக்கும் வகையில் இந்த கொள்கைகளை பயன்படுத்த வேண்டியது அரசின் கடமையாகும்.

9.2.1 பல்வேறு வகைகளில் இந்த கோட்பாடுகளை வகைப்படுத்தல்

(I) பொருளாதார மற்றும் சமூகக் கொள்கைகள்

பொருளாதார மற்றும் சமூகத் துறை தொடர்பான கட்டளை கோட்பாடுகள் பின்வருமாறு:

1. பிரிவு 39 கூறுவதாவது: குறிப்பாக அரசு, அதன் பாதுகாப்பை நோக்கி கொள்கையை இயக்கும்:
 - (a) குடிமக்கள், ஆண், பெண் சம அளவில் இருந்தால் போதுமான வாழ்வாதாரம் பெற உரிமை உண்டு.
 - (b) சமூகத்தின் வள ஆதாரங்களின் உரிமைகள் மற்றும் கட்டுப்பாடுகள் பொதுவான நலன்களைச் சிறந்த முறையில் வழங்கியுள்ளன.
 - (c) பொருளாதார அமைப்பின் செல்வத்தையும், உற்பத்தி சாதனங்களின் செறிவையும் பொது தீங்கிற்கு விளைவிப்பதில்லை.
 - (d) ஆண்கள் மற்றும் பெண்களுக்கு சமமான வேலைக்கு சமமான ஊதியம் உள்ளது.
 - (e) தொழிலாளர்களின் உடல்நலம் மற்றும் வலிமை, ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள், குழந்தைகளின் இளமை வயது தவறாக பயன்படுத்தப்படவில்லை. மற்றும் குடிமக்கள் தங்கள் வயது அல்லது வலிமை இல்லாமல் நிறுவனங்களில் நுழைய பொருளாதார தேவை கட்டாயம் இல்லை.
 - (f) குழந்தைகள் ஆரோக்கியமான முறையில் மற்றும் சுதந்திரமான சூழ்நிலையில் வளரும் வாய்ப்புகளுக்கு வசதிகளும் வழங்கப்படுகின்றன. கண்ணியம் மற்றும் குழந்தை பருவத்தில் இளைஞர்கள் சுரண்டலுக்கு எதிராகவும், தார்மீக மற்றும் பொருள் கைவிடப்படுதலுக்கு எதிராகவும் பாதுகாக்கப்படுகிறார்கள்.
2. பிரிவு 39A கூறுவதாவது: இந்த சட்ட முறையின் செயல்பாடு நீதியை ஊக்குவிக்கிறது, சம வாய்ப்பு அடிப்படையில், குறிப்பாக இலவச சட்ட உதவிகளை வழங்கவும், பொருத்தமான சட்டம் அல்லது திட்டங்கள் அல்லது வேறு வழியில், நீதியை பெறுவதற்கான வாய்ப்புகளை உறுதிப்படுத்த வேண்டும் பொருளாதார அல்லது பிற குறைபாடுகள் காரணமாக எந்த குடிமகனும் மறுக்கவில்லை.
3. பிரிவு 41 கூறுவதாவது: அரசு, தனது பொருளாதார திறன் மற்றும் வளர்ச்சியின் வரம்பிற்குள், உரிமையை பெறுவதற்கு திறம்பட வழிவகை செய்ய வேண்டும். வேலையின்மை, முதுமை, சுகவீனம் மற்றும் இயலாமை போன்ற சந்தர்ப்பங்களில், கல்வி மற்றும் பொது மக்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டியது அவசியமாகும்
4. பிரிவு 42 கூறுவதாவது: அரசு வேலை, மனிதாபிமான நிலைமைகள் மற்றும் மகப்பேறு நிவாரணம் பெற வழிவகை செய்ய வேண்டும்.
5. பிரிவு 43 கூறுவதாவது: அரசு, தகுந்த சட்டம், பொருளாதார அமைப்பு அல்லது ஏதாவது ஒரு வகையில், அனைத்து தொழிலாளர்களுக்கும், பாதுகாப்பாக இருக்க முயற்சி மேற்கொள்ளவும் விவசாயம், தொழில்துறை, ஊதியம், வேலை நிலைமைகளுக்கான வாழ்க்கை, ஓய்வு மற்றும் சமூகஇன்பம் போன்றவைகளுக்கு

, பண்பாட்டு வாய்ப்புகளும், குறிப்பாக கிராமப்புற தொழில்கள், தனிநபர் அல்லது கூட்டுறவு அடிப்படையில் குடிசைத் தொழிலை ஊக்குவிக்க அரசு முயற்சி செய்யும்.

6. பிரிவு 43A கூறுவதாவது: மாநிலங்கள், தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள நிறுவனங்கள் அல்லது பிற நிறுவனங்களின் நிர்வாகத்தில் பங்கு பெறும் பொருட்டு பொருத்தமான சட்டம் அல்லது வேறு விதத்திலும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.
7. பிரிவு 44 கூறுவதாவது: இந்தியா முழுவதும் மக்கள் ஒரு சீரான உள்நாட்டு குறியீட்டை பெற அரசு முயற்சி மேற்கொள்ள வேண்டும்.
8. பிரிவு 45 கூறுவதாவது: அரசாங்கம், பதினான்கு வயதை நிறைவு செய்யும் வரை, அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் இலவசக் கட்டாயக் கல்வி அளிக்கும் வகையில், இந்த அரசியலமைப்புச் சட்டம் தொடங்கப்பட்ட காலத்தில் இருந்து பத்து ஆண்டுகளுக்குள் வழங்க முயற்சி மேற்கொள்ள வேண்டும்.
இந்த நிலைப்பாடு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மாற்றாக இருந்தது — 2002 ஆம் ஆண்டு ,86வது திருத்தச் சட்டம், அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் ஆரம்ப குழந்தைப் பராமரிப்பு மற்றும் கல்வியை வழங்க அரசு முயற்சி செய்யும் என்றும் கூறியுள்ளது.
9. பிரிவு 46 கூறுவதாவது: மாநிலத்தின் பலவீனமான பிரிவினரின் திட்டமிடப்பட்ட சாதிகள் மற்றும் பழங்குடியினரின் நலன்களை மேம்படுத்துதல் குறிப்பாக கல்வி மற்றும் பொருளாதார நலன்களை சமூக அநீதி மற்றும் அனைத்து வகையான சுரண்டல் ஆகியவற்றிலிருந்து பாதுகாக்கும்.

குறிப்புகள்

(II) காந்திய கொள்கைகள்

காந்தியின் கொள்கை தொடர்பான கட்டளை கோட்பாடுகள் பின்வருமாறு:

1. பிரிவு 40 கூறுவதாவது: அரசு, கிராம ஊராட்சிகளை ஒருங்கிணைத்து அவற்றை சுய-அரசின் அலகுகள் செயல்பட ஏதுவாக, அவர்களுக்கு தேவையான அதிகாரங்கள் வழங்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.
2. பிரிவு 47 கூறுவதாவது: ஊட்டச்சத்து மற்றும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் ஆகியவற்றை உயர்த்துவது மற்றும் அதன் முதன்மையான கடமைகள் மத்தியில் பொது சுகாதாரத்தை மேம்படுத்த அரசு கருத்தில் கொண்டு, குறிப்பாக, மருத்துவ நோக்கங்களுக்காக தவிர குடிப்பழக்கத்தை மற்றும் ஆரோக்கியத்திற்கு தீங்கு விளைவிக்கும் மருந்துகளை தடை செய்வதை மாநில அரசு முயற்சிக்கும்.
3. பிரிவு 48 கூறுவதாவது: நவீன மற்றும் அறிவியல் அடிப்படையில் விவசாயம் மற்றும் கால்நடை பராமரிப்பு ஏற்பாடு செய்ய அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டும், குறிப்பாக, இனம் பாதுகாப்பு மற்றும் மேம்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், பசு மாடுகள், கறவை மாடுகள் மற்றும் பிற கால்நடைகள் படுகொலை செய்வதை தடைசெய்தல் வேண்டும்.
4. பிரிவு 48A கூறுவதாவது: சுற்றுச்சூழலை பாதுகாக்கவும், மேம்படுத்தவும், நாட்டின் காடுகள் மற்றும் வன வாழ்க்கையை பாதுகாக்க அரசு முயற்சி மேற்கொள்ள வேண்டும்.

(III) கலாச்சார கோட்பாடுகள்

கலாச்சாரத்துடன் தொடர்புடைய கட்டளை கோட்பாடுகள் பின்வருமாறு:

பிரிவு 49 கூறுவதாவது: கலை அல்லது வரலாற்று கருத்தானது நினைவுச்சின்னம், இடம் அல்லது பொருள்களை பாதுகாக்க மாநிலத்தின் பொறுப்பாக இருக்க வேண்டும், இவை பாராளுமன்றத்தால் தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சட்டம் மூலம் அல்லது சட்டத்தின் கீழ், கொள்ளை, விகாரமாக்குதல், அழிவு, அகற்றுதல், அல்லது ஏற்றுமதி, வழக்குகளாக இருக்கலாம்.

(IV) வெளிநாட்டு விவகாரங்கள் தொடர்பான கொள்கைகள்

பிரிவு 51 கூறுவதாவது: அரசு முயற்சி செய்யும்:

- (a) சர்வதேச அமைதியையும் பாதுகாப்பையும் ஊக்குவித்தல்
- (b) நாடுகள் மத்தியில் மதிப்புக்குரிய உறவுகளை பராமரித்தல்
- (c), சர்வதேச சட்டத்திற்கு மரியாதை செலுத்துவது. ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட மக்களை ஒருவரோடு ஒருவர் தொடர்புபடுத்தும் உடன்படிக்கை மற்றும் கடமைகளை செய்தல்.
- (d) நடுவர் மூலம் சர்வதேச தீர்வுக்கு ஊக்குவித்தல்

இந்திய அரசியலமைப்பு கொள்கைகளின் தத்தெடுப்புகளைப் பாதுகாப்பதற்காக டாக்டர் அம்பேத்கர் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்:

வரைவு அரசியலமைப்பில் அடிப்படை உரிமைகள் 'வழிகாட்டு கோட்பாடுகள்' என்று அழைக்கப்படுகின்றன. பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்திற்காக கட்டமைக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பில் இது ஒரு புதிய அம்சமாகும். அத்தகைய கொள்கைகளை உள்ளடக்கிய நாடாளுமன்ற ஜனநாயகத்திற்காக கட்டமைக்கப்பட்ட ஒரே அரசியலமைப்பு ஐரிஷ் சுதந்திர அரசுதான். இந்த கட்டளை கோட்பாடுகள் விமர்சனத்திற்கு வருகின்றன. அவர்கள் மட்டுமே பக்திமான அறிவிப்புகள் என்று கூறப்படுகிறது. அவர்கள் கட்டுக்கடங்காமல் இருக்கிறார்கள். இந்த விமர்சனம் நிச்சயமாக மிதமிஞ்சியதாக உள்ளது. அரசியலமைப்பு பல வார்த்தைகளில் கூறுகிறது. உத்தரவாத கோட்பாடு அவர்களுக்கு பின்னால் எந்த சட்டபூர்வமான சக்தியையும் கொண்டிருக்கவில்லை எனில், அதை ஒப்புக்கொள்ள நான் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான கட்டுப்பாடும் இல்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்ள நான் தயாராக இல்லை. அவர்கள் சட்டத்தில் கட்டுக்கடங்காமல் இருப்பதால், அவர்கள் பயனற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை ஒப்புக்கொள்ள நான் தயாராக இருக்கிறேன்.

9.2.2 சமத்துவமின்மையின் சிந்தனையை மறு உறுதிப்படுத்துதல்

அரசியலமைப்பிற்கான முன்னுரை மற்றும் மாநிலக் கொள்கையின் விதிமுறைக் கோட்பாடுகள் சமத்துவமின்மையின் சித்தாந்தம் ஆகும், அதாவது சுதந்திர இந்தியாவின் ஆட்சியாளர்கள் தங்களை அரசியல், பொருளாதார மற்றும் சமூக சமத்துவத்தை கொண்டுவருவதற்கு தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டனர். இந்த கொள்கைகளை நிறைவேற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றிற்கு அரசு (மையம் மற்றும் மாநிலங்களில் உள்ள அரசாங்கங்கள்) தேவைப்படுகிறது. எனினும், அடிப்படை உரிமைகளை உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்களால் அமல்படுத்த முடியும் என வழிமுறைக் கோட்பாடுகள் செயல்படுத்தப்படக் கூடாது என்பதைக் குறிப்பிடுகின்றன. அரசியலமைப்பின் கட்டமைப்பாளர்கள் நேர்மையானவர்களாகவும், சமத்துவமின்மையைப் பற்றி ஆர்வமாக இருந்திருந்தாலும், நாட்டின் எதிர்கால ஆட்சியாளர்களின் வரம்புகள் குறித்து குறிப்பாக முழுமையான நிதி ஆதாரங்களின் வரம்புகள், பரந்த கல்வியறிவு மற்றும் வேகமாக அதிகரித்துவரும் மக்கள்தொகை ஆகியவற்றின் வரம்புகளை முழுமையாக உணர்ந்திருந்தனர். நீதிமன்றங்களால் அமல்படுத்தக்கூடிய கட்டளை கோட்பாடுகளை அவர்கள் செய்திருந்தால், முடிவில்லா வழக்குகளில் அரசு ஈடுபடுத்தப்படும். சமத்துவம் சார்ந்த நம்பிக்கைக்கு பக்தி இருந்தது, இருப்பினும், வளர்ச்சிக்கு இலக்குகளை உருவாக்கிய அடுத்த ஐந்து ஆண்டு திட்டங்களில் நேரத்தை மறுபடியும் உறுதிப்படுத்தியது. சமத்துவ சிந்தனை இந்தியாவில் ஒரு முக்கிய இடமாக இருந்தது. ஆவடி (ஜனவரி 21-23) அன்று 1955 ஆம் ஆண்டு காங்கிரஸ் கட்சி பொருளாதாரக் கொள்கையில் ஒரு தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொண்டது, மற்றும் 'சமூகத்தின் வடிவமாக' அறியப்பட்டதை உணர்ந்து கொண்டது. அரசாங்கத்தின் முன்முயற்சி 1956 ல் மக்களவையால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது , 'சமூக

வருமானத்தில் உள்ள வேறுபாட்டைக் குறைப்பதற்காக பொருத்தமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்“ என்று பரிந்துரைக்கப்படும் ஒரு தீர்மானமாகும். பொருளாதார கொள்கை பற்றிய அவாதி தீர்மானத்தை மீண்டும் ஜனவரி 1964 ல் புபனேஷ்வர் அமர்வில் வலியுறுத்தினார்.

நேரடி கோட்பாடு மற்றும்
இந்திய நிர்வாகம்

24 ஜனவரி 1966 அன்று திருமதி. இந்திரா காந்தி பிரதம மந்திரி பதவிக்கு வந்த பிறகு, சமூக-பொருளாதார நீதி மற்றும் சமத்துவம் என்ற கருத்தாக்கமானது இப்போது ஒவ்வொருவருக்கும் வலியுறுத்தப்பட்டது. மக்களவை இடைக்கால வாக்கெடுப்புக்கு முன்னதாக, மார்ச் 1971, திருமதி காந்தி ஒரு புதிய முழுக்கமான கரிபி ஹாட்டோவ், மற்றும் மாநில சட்டமன்றங்களுக்கு ஐந்தாவது பொதுத் தேர்தலில், மார்ச் 1972 ல், அவர் மற்றொரு 'அன்யாய ஹாட்டோவ்' (அநீதியை அகற்ற) முழுக்கத்துடன் வெளியே வந்தார். சகல அரசியல் கட்சிகளும் அவற்றின் தலைவர்களும் சமகாலத்தவரின் நற்செய்திக்கு தங்கள் உறுதிப்பாட்டை மறுபடியும் வலியுறுத்தினர், மேலும் சமநிலைப்படுத்தலின் சிறந்த வழிமுறையை நடைமுறைப்படுத்தவும், அவர்களுக்கு நம்பிக்கை அளிப்பதற்கான ஒரு கருவியாகவும் மாறியது.

குறிப்புகள்

இந்திய குடியரசின் மிக முக்கியமான தொடக்க நிகழ்ச்சியில் இருந்து கிட்டத்தட்ட, (1950 ஜனவரி 26 ஆம் தேதி), இந்த உத்தரவு கோட்பாடுகளை அமல்படுத்த சில நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பிப்ரவரி 28ஆம் தேதி அப்போதைய மத்திய நிதி அமைச்சர் டாக்டர் ஜோன் மத்தை, நாட்டின் வளர்ச்சியை திட்டமிட்ட வகையில் மேற்கொள்ள முடியும் என்பதால், திட்டக் ஆணைக்குழு அமைக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளதாக அறிவித்தார். திட்டத்தின் மைய நோக்கம் வாழ்க்கை தரத்தை உயர்த்தவும் மக்களின் பணக்கார மற்றும் வேறுபட்ட புதிய வாய்ப்புகளை திறக்க உதவும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் நோக்கம், மனித மற்றும் பொருள் வளங்களை இன்னும் திறம்பட பயன்படுத்த வேண்டும், எனவே அவர்கள் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் வெளியீடு மற்றும் செல்வம், வருமானம் மற்றும் ஏற்றத்தாழ்வுகளை குறைக்க இத்திட்டம், மின்சக்தி, அடிப்படை தொழிற்சாலைகள், போக்குவரத்து மற்றும் இதர வளங்களை விரிவாக்கம் செய்வதன் மூலம் வேலைவாய்ப்பு அளவு கணிசமாக அதிகரித்துள்ளது. அடுத்தடுத்த திட்டங்களின் நோக்கங்கள் கிட்டத்தட்ட அதே வழிகளில், அதாவது சமூக-பொருளாதார நீதி மற்றும் சமத்துவம் என்ற திசையில் போடப்பட்டது.

சட்டப்பிரிவு 39-ஐ செயல்படுத்தும் பொருட்டு, அவ்வப்போது பல்வேறு சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. இதில், சிலர்: தொழிலாளர் அரசு ஈட்டுறுதி சட்டம், குறைந்தபட்ச ஊதியச் சட்டம், வேலையாட்கள் இழப்பீட்டுத் சட்டம், சொத்து வரி சட்டம், பரிசு வரிசட்டம், தோட்ட கடமை சட்டம். வருமானத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் குறையும் வகையில் சொத்தின் அடிப்படை உரிமை பல முறை திருத்தப்பட்டது. பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாத பல்வேறு தொழில் பொருட்களும், சிறப்பு சேவைகளும் பொதுத் துறையின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டன. 1969 ஆம் ஆண்டில், நாட்டின் பதினான்கு உயர் வர்த்தக வங்கிகள் தேசியமயமாக்கப்பட்டது. 1956 ல் ஆயுள் காப்பீடு, 1971 ல் பொது காப்பீடு நிறுவனங்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்ட நிலையில் இருந்தன. அதே ஆண்டு மறைந்துள்ள பணப்பைகள், பிரபுக்களும் சிறப்பு சலுகைகளையும் அகற்றப்பட்டன.

நிலச் சீர்திருத்தம் மற்றும் அவற்றின் செயலாக்கம் குறித்த அரசியலமைப்புச் சட்டம், மாநிலங்களின் பொறுப்பு, மற்றும் இதை வெளியேற்றும் பொறுப்பு, அனைத்து மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களின் தேர்தல்களை ஜமீன்தாரர்கள், ஜாதியினர், இனாம்கள் போன்ற தரகர்கள் ஒழிப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டனர். சட்டங்கள் நில கையிருப்பு குறித்த உச்சவரம்பை நிர்ணயம் செய்வதற்கும், உபரி நிலங்கள் கையகப்படுத்தப்பட்ட நிலமற்ற காணிகளில் உரிமையாளர்கள் மத்தியில் விநியோகிக்கப்பட்டது. மூன்று கோடிக்கும் அதிகமான விவசாயிகள் நிலத்தின் உரிமையாளர்களாக ஆனார்கள். தரிசு சாகுபடியானது நிலமற்ற பெரும் பகுதியான கூலித் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் விநியோகிக்கப்பட்டது. அரசுகள், குத்தகைதாரர்கள் தாங்கள் பயிரிடப்பட்ட நிலங்களை பாதுகாப்பாக வைத்து, அவர்களால் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு முன்பே வெளியேற்றப்படும். நிலங்களின் ஒருங்கிணைப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டு உத்தரப் பிரதேசம், குஜராத், மத்தியப் பிரதேசம் மஹாராஷ்டிரா, ராஜஸ்தான், டெல்லி, மைசூர் மற்றும் இமாச்சல் பிரதேசம் போன்ற பல மாநிலங்களில் முடிவடைந்தது. தேசிய கூட்டுறவு வேளாண்மை வாரியம் பல திட்டங்களை தயார் செய்து சமூக, பண்பாட்டு மற்றும் பொருளாதார அம்சங்களை உள்ளடக்கிய கிராமப்புற இந்தியாவின் சமுதாய மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் 1952 அன்று

குறிப்புகள்

அக்டோபர் 2, 195 தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 55 திட்டப்பணிகள் ஒவ்வொரு திட்டத்தையும் சுமார் 1,300 சதுர கி.மீ. என 300 கிராமங்களிலும், சுமார் 2 லட்சம் மக்கள் உள்ளனர். 1969 வாக்கில் நாடு முழுவதும் 5,265 சமுதாய மேம்பாட்டு வட்டாரங்கள் மூடப்பட்டுள்ளது. குறித்த ஆலோசனைக் குழு சங்கத்தின் தலைமையில் சமுதாய வளர்ச்சி ஏற்படுத்தப்பட்டு சமுதாய வளர்ச்சிக்கு பொறுப்பேற்று அரசு மற்றும் மாநில அமைச்சர்கள். மத்திய உணவுத் துறை , வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் இடையே ஒருங்கிணைப்பு ஏற்படுத்த வேண்டும்

ஜனவரி 1985 அன்று, தேசிய வளர்ச்சி மன்றம் , கிராமப்புற பகுதிகளின் வளர்ச்சியை கொண்டு வருவதற்கு ஏதுவாக, மின் அதிகாரப் பகிர்வு மற்றும் அதிகாரப்பரவல், சக்தியை மேம்படுத்த வேண்டும் என்றும், அத்தகைய இயந்திரம் இருக்க வேண்டும் என்றும் பரிந்துரைத்து, உள்ளூர் பகுதியின் மக்கள் பிரதிநிதிகளை இயக்கியது. கிராமங்கள் , தொகுதி மற்றும் மாவட்டத்தில் உள்ள உள்ளூர் சுயநிர்ணய அமைப்புகளின் மூன்று அடுக்கு கட்டமைப்புடன் பரிந்துரையின் பேரில் பஞ்சாயத்து அரசு நிறுவப்பட்டது. அபிவிருத்தி மற்றும் உள்ளூர் நிர்வாகத் துறையில் இந்த நிறுவனங்களுக்கு குறிப்பிட்ட அதிகாரங்களும் செயற்பாடுகளும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. கிட்டத்தட்ட முழு நாடும் பஞ்சாயத்து அரசால் மூடப்பட்டது.

அரசியலமைப்பின் 48-வது பிரிவில் கட்டளையிடப்பட்டபடி, நவீன மற்றும் விஞ்ஞான கோட்பாடுகளில் விவசாயத்தை ஏற்பாடு செய்ய, நீர்ப்பாசனம், மின்சாரம் மற்றும் வெள்ளக் கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றிற்காக நதி நீரை சிறந்த முறையில் பயன்படுத்துவதன் மூலம் பல திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்டன. இவற்றில் சில நாகர்ஜனாசாகர் திட்டம் (ஆந்திர பிரதேசம்), துங்கபத்ரா திட்டம் (ஆந்திர பிரதேசம் மற்றும் மைசூர்), கந்தக் திட்டம் (பீகார் மற்றும் உத்திரப் பிரதேசம்), கோசி திட்டம் (பீகார்), சப்நபால் திட்டம் (மத்திய பிரதேசம் மற்றும் ராஜஸ்தான்), ஹிராகுட் அணை திட்டம் (ஒரிஸா) , பக்ரா நங்கல் திட்டம் (பஞ்சாப், ஹரியானா மற்றும் ராஜஸ்தான்), பராக்கா திட்டம் (மேற்கு வங்கம்) மற்றும் தாமோதர் பள்ளத்தாக்கு கழகம் (மேற்கு வங்கம் மற்றும் பீகார்) ஆகியவை உள்ளன. ரசாயன உரங்களை தயாரிப்பதற்கு பல தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப்பட்டன. 1969 ஆம் ஆண்டில், விதைச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு, மற்றும் தேசிய விதைகள் கழகம் வெவ்வேறு விதமான பல்வேறு விதைகள் வழங்கியது. பயிர்கள், காய்கறிகள் உட்பட, நாடு முழுவதும் விவசாயிகளுக்கு வழங்கியது. பயிர் பாதுகாப்பு மற்றும் வெட்டு கட்டுப்பாடு திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. வேளாண் ஆராய்ச்சி மற்றும் பல விவசாய பல்கலைக்கழகங்கள், விவசாய மற்றும் கால்நடை வளர்ப்பில் புதிய முறைகளில் ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சியளிப்பதற்காக நாட்டில் அமைக்கப்பட்டன. சந்தைப்படுத்தல் மற்றும் ஆய்வு இயக்குநரகத்தின் சந்தை ஆராய்ச்சி, விவசாயம், தோட்டக்கலை மற்றும் கால்நடை பொருட்களுக்கான பிரிவுகளால் ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டது. தீவிரமான கால்நடை அபிவிருத்தி திட்டங்கள் மற்றும் கோழி வளர்ப்பு ஆகியவை வணிக ரீதியாக உருவாக்கப்பட்டன. செம்மறியாடு மற்றும் மீன்பிடி அபிவிருத்தி திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

சுகாதார திட்டங்கள் பிரதானமான மாநிலங்களின் பொறுப்பாக இருந்த போதிலும், மத்திய அரசு, 47 வது பிரிவில் உள்ள கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்காக, தேசிய ஆரோக்கியத்தின் தரத்தை மேம்படுத்துவதற்கான பிரதான திட்டங்களை நிதியுதவி அளித்து ஆதரித்தது. நான்கு ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில், 1,050 கோடி செலவில் மருத்துவ கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி ஊக்குவிப்பு, முதன்மை சுகாதார மையங்களை நிறுவுதல், தொற்று நோய்களை கட்டுப்படுத்துதல், சுதேச மருத்துவ முறைகளை ஊக்குவித்தல், போன்றவற்றிற்காக மருத்துவமனைகள் மற்றும் மருந்தகங்கள் அமைக்கப்பட்டது. மலேரியா, நுரையீரல், காசநோய், தொழுநோய், வெனிரியல் நோய்கள், சின்னம்மை மற்றும் புற்றுநோய் ஆகியவற்றை அழிக்க சிறப்பு திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்டன.

1960 ல் பாராளுமன்றம், குழந்தைகள் சட்டம் மற்றும் இளைஞர் நீதிமன்றங்கள், குழந்தைகள் நல வாரியங்கள், காவல் கூர்நோக்கு இல்லங்கள் மற்றும் சிறப்புப் பள்ளிகள் ஆகியவை குற்றமுள்ள குழந்தைகளைப் பார்க்கும் வகையில் அமைக்கப்பட்டன.

1929 ஆம் ஆண்டின் குழந்தை திருமண தடை சட்டத்தின் கீழ், 18 வயதிற்குட்பட்ட ஆண் அல்லது 12 வயதிற்குட்பட்ட பெண்மணியாக உள்ளவர்கள் திருமணம் செய்ய தடை விதிக்கப்பட்டது. 1954 ஆம் ஆண்டின் திருமண சட்டம் பல்வேறு சமய நம்பிக்கைகளிலிருந்து மதங்களை மாற்றியமைப்பதை அனுமதித்ததுடன், பெண்களுக்கு குறைந்தபட்ச வயது 18 எனவும் ஆண்களுக்கு 21 வயது எனவும் அறிவித்தது.

குறிப்புகள்

இந்த கட்டளை கோட்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு, சமூக அநீதி மற்றும் அனைத்து வகையான சுரண்டல் ஆகியவற்றிலிருந்து தலித்துகள் மற்றும் பழங்குடியினரை பாதுகாக்க மாநிலங்கள் நடவடிக்கை எடுத்தன. பாராளுமன்ற தீண்டாமை (குற்றச்சாட்டுகள்) சட்டம் மே 1955. ஆம் ஆண்டு தீண்டாமையின் பொருட்டு பொது வழிபாட்டுத் தலங்களில் நுழையும்போது அல்லது புனித தொட்டி, கிணறு அல்லது சுனை ஆகியவற்றில் இருந்து தண்ணீர் எடுத்து செல்வதை தடுப்பதற்கான தண்டனைகளை வழங்கியது. எல்லாவிதமான சமூக குறைபாடுகளையும் செயல்படுத்துவதற்கு அபராதங்கள் வழங்கப்பட்டன. உணவகம், பொது மருத்துவமனை, கல்வி நிறுவனம், சாலை பயன்பாடு, நதி, நீர் தட்டு, குட்டை, தகனம் அல்லது தர்மசாலா அல்லது உணவகங்களில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் பாத்திரங்கள், மற்றும் உணவகங்கள் அனைத்திற்கும் பொருந்தும். தொழில் சட்டத்தின்படி தொழில் அல்லது வர்த்தக குறைபாடுகள் அல்லது சமூக அல்லது மத அனுமதியுடனும் குடியிருப்பு வளாகத்தில் கட்டுமான அல்லது ஆக்கிரமிப்பு பயன்பாடு அல்லது விழாக்கள் ஆகிவற்றிலும் இந்த சட்டம் பொருந்தும். மேலும் பொருட்களை விற்க ஹரிஜனருக்கு சேவைகளை வழங்க மறுத்ததற்காக அபராதங்களை விதித்தது. 1976 ஆம் ஆண்டில், பாராளுமன்றம் உரிமை சட்டத்தின் பாதுகாப்பை நிறைவேற்றியது, மேலும் கடுமையான தண்டனையை வழங்கியது.

அரசியலமைப்பின் 51-வது பிரிவில் கட்டளையிடப்பட்டபடி, சர்வதேச சமாதானத்தை மேம்படுத்துவதற்காக, யூனியன் அரசு ஒழுங்கற்ற மற்றும் பஞ்ச்சீலக் கொள்கையை பின்பற்றியது.

9.2.3 அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் பொதுக்கட்டளை கோட்பாடுகள் இடையே உள்ள தொடர்புகள்

சட்டங்களின் அரசியலமைப்பு செல்லுபடியை நிலைநாட்ட, இந்திய அரசியலமைப்பிற்கு அடிப்படை உரிமைகளுடன் சூழ்நிலைகளை சமாளிக்க வழிகாட்டு கோட்பாடுகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. 25 வது சட்டதிருத்தத்தின் 1971 இல் பிரிவு 31C ஐ சேர்த்தது. இது விதி 39 (B) மற்றும் (C) இல் உள்ள விதிமுறைக் கோட்பாடுகளுக்கு அளிக்கப்பட்ட விதி 14, 19 மற்றும் 31 ன் கீழ் வழங்கப்படும் அடிப்படை உரிமைகளை அடக்குவதற்கான அடிப்படையில் தவறானதாக கருதப்படாது. 1976 ஆம் ஆண்டில் 42 ஆவது திருத்தம் அனைத்து வழிமுறைக் கோட்பாடுகளையும் நீட்டியது. இருப்பினும், இந்திய அரசியலமைப்பின் அடிப்படைக் கட்டமைப்பை மீறியதன் காரணமாக, உச்சநீதிமன்றம் நீட்டிக்கப்பட வேண்டியதாயிற்று. அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் கட்டளை கோட்பாடுகள் சமூக நலத்திட்டத்திற்கான சட்டத்தின் அடிப்படையில் அமைந்திருக்கின்றன. 1973 கேரளா மாநிலம் கேஷவந்தன பாரதிக்கு எதிராக, இந்திய உச்சநீதிமன்றம் ஒரு சமூகப் புரட்சியின் மூலம் நலன்புரி அரசை ஸ்தாபிப்பதற்கான இலக்கில் மற்றொன்றைப் பங்கிட்டுக்கொள்வதற்கு ஒருவரையொருவர் இணைக்கும் அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் கட்டளை கோட்பாடுகளை கருதுகிறது. இதேபோன்று, உச்ச நீதிமன்றம் அடிப்படை கடமைகளில் உள்ள நோக்கங்களை ஊக்குவிக்க முற்படுகிறது சட்டங்களின் அரசியலமைப்பு செல்லுபடியாக்கத்தை நிலைநிறுத்துவதற்கான அடிப்படை கடமைகளை பயன்படுத்துகிறது. இந்த கடமைகள் அனைத்து குடிமக்களுக்கும் கட்டாயமாக உள்ளன, ஒரு சட்டத்தின் மூலம் மாநிலத்தை செயல்படுத்துவதற்கு இது பொருந்தும். குடிமக்கள் தங்கள் கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்கும், சரியான முறையில் செயல்படுவதற்கும் உச்ச நீதிமன்றம் இந்த மாநிலத்திற்கு பொருத்தமான திசைகளை வெளியிட்டுள்ளது.

அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் கட்டளைக் கொள்கை ஆகியவற்றுக்கிடையிலான உறவின் முக்கிய அம்சங்கள்

- பல்வேறு வழக்குகளில் உச்ச நீதிமன்றம் கோட்பாட்டை உருவாக்கியுள்ளது. ஒரு முழுமையான சட்டத்தை உருவாக்குவதற்கு இது இலக்கணமளிக்கிறது.
- அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் கட்டளை கோட்பாடுகள் மூலம் ஒருவருக்கொருவர் துணைபுரிகின்றன, மேலும் ஒருங்கிணைந்த திட்டத்தை உருவாக்குகின்றன.
- அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் உத்தரவு கோட்பாடுகள், அடிப்படை உரிமைகளை விட ஒன்றிணைந்து செயல்பட முடியாது என்றால், அது உத்தரவு கொள்கைகள் மீது மேலோங்கி இருக்கும்.

- தற்போது, விதி 39 (B) மற்றும் 39 (C) விதி 14, 19 மற்றும் 31 ஆகியவற்றிற்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படும்.

9.3 இந்திய நிர்வாக மற்றும் தேசிய நெருக்கடி நிலை

குறிப்புகள்

அரசியலமைப்பின் பாகம் XVIII 'அவசரகாலச் சட்டங்கள்' என்ற தலைப்பில் உள்ளது. இது ஜனாதிபதிக்கு அறிவிக்கப்படக்கூடிய சூழ்நிலைகளையோ அல்லது அவர் சமாளிக்க எடுக்கும் நடவடிக்கைகளையோ எடுத்துக்காட்டுகிறது. ஆரம்பகால சந்தர்ப்பத்தில் அரசாங்கத்தின் சாதாரண செயற்பாடுகளை மீட்க வேண்டும் என்பதே இதன் நோக்கமாகும். அரசியலமைப்பின் வடிவமைப்பாளர்கள் மூன்று வகையான அவசரநிலைகளை வழங்கியுள்ளனர்:

- போர், வெளிப்புற ஆக்கிரமிப்பு அல்லது உள்ளக கிளர்ச்சி ஆகியவற்றால் ஏற்படும் அவசரம்
- மாநிலங்களில் அரசியலமைப்பு இயந்திரங்களின் முறிவு காரணமாக அவசரநிலை ஏற்பட்டது மற்றும்
- அவசரகாலச் சட்டம் இந்தியாவின் நிதிய உறுதிப்பாட்டிற்காக அல்லது அதன் மற்ற பகுதியின் அச்சுறுத்தல்களால் ஏற்பட்டது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. மாநிலக் கொள்கையின் விதிமுறைக் கோட்பாடுகளின் அர்த்தம் என்ன?
2. பிரிவு 39 பற்றி வரையறுக்கவும்?
3. காந்திய கொள்கைகள் தொடர்பான வழிகாட்டு நெறிமுறைகளை பட்டியலிடுக.
4. திட்டமிடல் ஆணையத்தின் முக்கிய நோக்கம் என்ன?
5. அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் கட்டளைக் கொள்கைகளுக்கு இடையிலான உறவின் முக்கிய அம்சங்களை பட்டியலிடுக.
6. இந்திய அரசியலமைப்பின் அவசரகால விதிகளை பட்டியலிடுக.

9.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் பகுதி 4, மாநில அரசுகள், ஒரு சமுதாயத்தை நிறுவுவதற்கு மத்திய, மாநில அரசுகளுக்கு அளித்த கொள்கைகள். சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் நீதி, மற்றும் பொருளாதார சமத்துவமின்மையை எதிர்த்து போராடுவதன் மூலம் மக்களுடைய நலனை மேம்படுத்துவதற்காக அவர்கள் அரசுக்கு உறுதியளிக்கின்றனர்.
2. கட்டுரை 39 கூறுவதாவது: குறிப்பாக, அதன் பாதுகாப்பை நோக்கி அதன் கொள்கையானது
 - (a) குடிமக்கள், ஆண்கள் மற்றும் பெண்களுக்கு சமமாக, வாழ்வாதாரத்திற்கு போதுமான வழிகாட்டும் உரிமை உண்டு.
 - (b) சமூகத்தில் பொருளாதாரத்தின் உரிமையும் கட்டுப்பாடும் மிகவும் பொதுவான நன்மைகளை வழங்குவதற்கு மிகச் சிறந்த முறையில் விநியோகிக்கப்படுகின்றன.
 - (c) பொருளாதார செயல்பாட்டின் விளைவாக பொதுவான செல்வாக்கிற்கு செல்வத்தையும், பொருட்களின் செறிவையும் செறிவூட்டுகிறது.
 - (d) ஆண்கள் மற்றும் பெண்களுக்கு சமமான வேலைக்கு சமமான ஊதியம் உள்ளது.
 - (e) தொழிலாளர்கள், ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் ,ஆரோக்கியமானவர், வலிமை வாய்ந்த குழந்தைகள் தவறாகப் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை, குடிமக்கள் தங்கள் வயதில் அல்லது வலிமைக்கு பொருந்தாத சமுதாயத்தில் பொருளாதார தேவைகளை கட்டாயப்படுத்தவில்லை.

- (f) குழந்தைகள் ஒரு ஆரோக்கியமான முறையில் சுதந்திரம், கண்ணியம், இளைஞர்கள் சுரண்டல், அறநெறி மற்றும் கைவிடப்படுதல் ஆகியவற்றிற்கு எதிராக பாதுகாத்து கொள்ள வாய்ப்புகள் மற்றும் வசதிகள் வழங்கப்படுகிறது.
3. காந்திய கொள்கைகள் தொடர்பாக கட்டளை கோட்பாடுகள் பின்வருமாறு உள்ளன:
- 40-வது பிரிவு கூறுவதாவது: கிராமப்புற பஞ்சாயத்துகளை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை மாநில அரசு நடத்தி வருகிறது. அவர்களுக்கு சுயநிர்ணயத் துறையாக செயல்படுவதற்கு அவற்றிற்கு தேவையான சக்திகள் மற்றும் அதிகாரங்களை வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.
 - கட்டுரை 47 கூறுவதாவது: மாநிலத்தின் ஊட்டச்சத்து நிலை மற்றும் அதன் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவது மற்றும் அதன் முதன்மை கடமைகளில் ஒன்றாக பொது சுகாதாரத்தை முன்னேற்றுவது ஆகியவற்றை மாநில அரசு கருதுகிறது. குறிப்பாக, சுகாதாரம் மற்றும் உடல் நலத்திற்கு தீங்கு விளைவிக்கும் போதைப்பொருட்களான மருந்துகள் மற்றும் மருத்துவ தேவைகளை தவிர்த்து நுகர்வை தடை செய்வதை மாநில அரசு முயற்சிக்கிறது.
 - சட்டம் 48 கூறுவதாவது: நவீன மற்றும் விஞ்ஞானக் கோட்பாடுகளில் விவசாயம் மற்றும் கால்நடை வளர்ப்பை ஏற்படுத்துவதற்கு மாநில அரசு முயற்சிக்கிறது. குறிப்பாக, இனங்களை பாதுகாப்பதற்கும் முன்னேற்றுவதற்கும், பசுக்கள், கன்றுகள் மற்றும் கறவை மாடுகள் மற்றும் பிற கால்நடைகளை தடைசெய்யப்படுகிறது.
 - கட்டுரை 48A: சுற்றுச்சூழலை பாதுகாக்கவும், மேம்படுத்தவும், நாட்டின் காடுகள் மற்றும் வன வாழ்க்கையையும் பாதுகாக்க அரசு முயற்சி மேற்கொள்ள வேண்டும்.
4. திட்டமிடலின் முக்கிய நோக்கம் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும், பணக்காரர்களுக்கும், மாறுபட்ட வாழ்வுக்கும் புதிய வாய்ப்புகளை மக்களுக்குத் திறக்கும்படி அறிவித்தது. முதலாவது ஐந்து ஆண்டு திட்டத்தின் நோக்கம் இன்னும் கிடைக்கக்கூடிய மனித மற்றும் பொருள் சார்ந்த வளங்களைப் பயன்படுத்துவதாகும், எனவே அவை ஒரு பெரிய தயாரிப்பு மற்றும் சேவைகளின் உற்பத்தியைப் பெறவும், செல்வம், வருமானம் மற்றும் வாய்ப்பு ஆகியவற்றின் ஏற்றத்தாழ்வுகளை குறைக்க வேண்டும். நீர்ப்பாசனம், மின்சாரம், அடிப்படைத் தொழில்கள், போக்குவரத்து மற்றும் பிற ஆதாரங்களின் விரிவாக்கம் மூலம் வேலைவாய்ப்புகளின் அளவு கணிசமாக அதிகரித்துள்ளது.
5. அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் கட்டளைக் கொள்கை ஆகியவற்றுக்கிடையிலான உறவின் முக்கிய அம்சங்கள் பின்வருமாறு:
- பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில், உச்ச நீதிமன்றம் ஒரு முழுமையான சட்டத்தை உருவாக்கும் நோக்குடன், ஒருமுகப்படுத்துதல் கோட்பாட்டை உருவாக்கியுள்ளது.
 - அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் கட்டளை கோட்பாடுகள் ஒருவருக்கொருவர் துணைபுரிகின்றன, மேலும் ஒன்றாக ஒருங்கிணைந்த திட்டத்தை உருவாக்குகின்றன.
 - அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் கட்டளைத் கோட்பாடுகள் ஒன்றாக இணைந்து செயல்பட முடியாவிட்டால் அடிப்படை உரிமைகளை விட மேன்முறையீட்டு கொள்கைகள் மீது வெற்றிபெறும்
 - தற்போது, விதி 39 (B) மற்றும் 39 (C) ஆகியவற்றின் விதி 14, 19 மற்றும் 31 ஆகியவற்றிற்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படும்.
6. அரசியலமைப்பின் வடிவமைப்பாளர்கள் மூன்று வகையான அவசரநிலைகளை வழங்கியுள்ளனர்:
- போர் வெளிப்புற ஆக்கிரமிப்பு அல்லது உள் கிளர்ச்சி காரணமாக அவசரநிலை ஏற்பட்டது
 - மாநிலங்களில் அரசியலமைப்பு எந்திரங்களின் முறிவு காரணமாக அவசரநிலை

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

9.5 சுருக்கம்

- 1971 ஆம் ஆண்டின் இருபத்தி ஐந்தாவது திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்ட பிரிவு 31C, மேலும் அடிப்படை வழிமுறைகளை மேம்படுத்தி, அடிப்படை உரிமைகள் மீது விதிமுறைக் கோட்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு சட்டங்களை இயற்றியிருந்தால் அவை செல்லுபடியாகும்.
- அரசு, அதன் பொருளாதார திறன் மற்றும் வளர்ச்சிக்குள்ளேயே, வேலை, உரிமை, மற்றும் வேலையின்மை, வயோதிபர், நோய் மற்றும் முடக்கம் ஆகியவற்றில் பொது உதவி பெறும் உரிமைக்கு தகுந்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும், மேலும் பிற சந்தர்ப்பங்களில் இது அவசியமாக கருதப்படலாம்.
- கிராமப்புற பஞ்சாயத்துகளை ஏற்பாடு செய்ய அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று பிரிவு 40 கூறுகிறது. அத்தகைய அதிகாரங்களை அவர்களுக்கு வழங்குவதற்கு தேவையான நடவடிக்கைகளை அரசு தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது.
- அரசியலமைப்பிற்கான முன்னுரை மற்றும் மாநிலக் கொள்கையின் விதிமுறைக் கோட்பாடுகள் சமத்துவமின்மையின் சித்தாந்தம், அதாவது சுதந்திர இந்தியாவின் ஆட்சியாளர்கள் தங்களை அரசியல், பொருளாதார மற்றும் சமூக சமத்துவத்தை கொண்டுவருவதற்கு தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டனர்.
- 24 ஜனவரி 1966 அன்று திருமதி. இந்திரா காந்தி பிரதம மந்திரி பதவிக்கு வந்த பிறகு, சமூக பொருளாதார நீதி மற்றும் சமத்துவம் பற்றிய கருத்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் வலியுறுத்தப்பட்டது. மக்களவையின் இடைக்கால வாக்கெடுப்புக்கு முன்னதாக 1971 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் நடைபெற்ற சட்டமன்றத் தேர்தலில், திருமதி காந்தி ஒரு புதிய முடிக்கத்தைத் தோற்றுவித்தார், மற்றும் 1972 மார்ச் மாதம் மாநில சட்டமன்றங்களுக்கு ஐந்தாவது பொதுத் தேர்தலின் போது, அவர் 'அன்யாயா ஹடா' (அநீதிகளை அகற்ற) உடன் வந்தார்.
- திட்டமிடலின் முக்கிய நோக்கம் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும், பணக்காரர்களுக்கும், மாறுபட்ட வாழ்வுக்கும் புதிய வாய்ப்புகளை மக்களுக்குத் திறக்கும்படி அறிவித்தது. முதலாம் ஐந்து ஆண்டு திட்டத்தின் நோக்கம் கிடைக்கக்கூடிய மனித மற்றும் பொருள் சார்ந்த வளங்களைப் பயன்படுத்துவதாகும், எனவே அவை தயாரிப்பு மற்றும் சேவைகளின் உற்பத்தியைப் பெறவும், செல்வம், வருமானம் மற்றும் வாய்ப்பு ஆகியவற்றின் ஏற்றத்தாழ்வுகளை குறைக்கவும் வழி செய்யும்.
- சட்டங்களின் அரசியலமைப்பு செல்லுபடியை நிலைநாட்ட, இந்திய அரசியலமைப்பிற்கு அடிப்படை உரிமைகளுடன் மோதல் சூழ்நிலைகளை சமாளிக்க வழிகாட்டு கோட்பாடுகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. 25 ஆவது திருத்தம் 1971 ஆம் ஆண்டு, கட்டுரை 39 (B) மற்றும் (C) இல் உள்ள விதிமுறைக் கோட்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான எந்த சட்டமும் அடிப்படையில் தவறாக கருதப்படாது, அவர்கள் 14, 19 மற்றும் 31 ஆம் பிரிவின் கீழ் வழங்கப்படும் அடிப்படை உரிமைகள் குறைக்கப்படுகின்றனர்.

9.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- பஞ்சசீலம்: சமாதான வாழ்வுக்கான ஐந்து கோட்பாடுகள், பஞ்சசீல ஒப்பந்தம் என அழைக்கப்படுவது மற்றவர்களின் உள் விவகாரங்களில் தலையிடாமல், ஒருவரின் பிராந்திய ஒருமைப்பாடு மற்றும் இறையாண்மைக்கு மரியாதை காட்டுவது ஆகியவை, மாநிலங்களுக்கு இடையேயான உறவுகளை நிர்வகிக்கும் கொள்கைகளின் தொகுப்பாகும்.

- 42 வது திருத்தம்: 1976 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு சட்டம் என்று அழைக்கப்பட்ட இந்திரா காந்தியின் தலைமையிலான இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் அவசரகாலச் சட்டத்தில் இது இயற்றப்பட்டது.
- 25 வது திருத்தம்: 1971 ஆம் ஆண்டின் அரசியலமைப்பு சட்டம் என அதிகாரபூர்வமாக அறியப்பட்டது, சொத்துரிமைக்கான உரிமையைக் குறைத்து, பாராளுமன்றத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட இழப்பீட்டுத் தொகையை பொதுமக்கள் பயன்பாட்டிற்காக அரசாங்கத்தால் தனியார் சொத்துக்களை கையகப்படுத்த அனுமதித்தது.

குறிப்புகள்

9.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்:

குறு விடை வினாக்கள்

1. மாநிலக் கொள்கையின் விதிமுறைக் கோட்பாடுகளின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
2. மாநிலக் கொள்கையின் கட்டளை கோட்பாடுகளுடன் தொடர்புடைய பல்வேறு சட்டங்களை பட்டியலிடுக
3. வெளியுறவு விவகாரங்களுக்கான கட்டளை விதிகளின் முக்கிய நோக்கம் என்ன?
4. சமத்துவமின்மையின் சித்தாந்தத்தில் சுருக்கமான குறிப்பை எழுதுங்கள்.
5. நில சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் அவற்றின் செயல்பாட்டில் மாநிலங்களை பற்றி விவரிக்கவும்.

நெடு விடை வினாக்கள்

1. இந்திய அரசியலமைப்பின் மாநில கொள்கையின் விதிமுறைக் கோட்பாடுகளுக்கான முக்கிய குறிக்கோள்களைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
2. பல்வேறு பிரிவுகளில் கட்டளை கோட்பாடுகளின் வகைப்படுத்தலை விமர்சன ரீதியாக பகுப்பாய்வு செய்கின்றன.
3. இந்திய அரசியலமைப்பின் மாநில கொள்கையின் வழிகாட்டு நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றுவதில் டாக்டர் அம்பேத்கரின் கருத்து பற்றி விவாதி.
4. அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் கட்டளைக் கொள்கை ஆகியவற்றுக்கு இடையிலான உறவை விரிவுபடுத்தவும்.
5. அரசியலமைப்பில் 'அவசரகால ஏற்பாடுகள்' என்பதைக் கவனியுங்கள்.

9.8 மேலும் படிக்க

- அரோரா, ரமேஷ் K. மற்றும் ரஜினி கோயல். 1997. இந்திய பொது நிர்வாகம்: நிறுவனங்கள் மற்றும் சிக்கல்கள். புது தில்லி: விஷ்வா வெளியீடுகள்.
- அரோரா, ரமேஷ் K மற்றும் சங்கீதா சர்மா (பதி). 1992. ஒப்பீட்டு மற்றும் மேம்பாட்டு நிர்வாகம். ஜெய்ப்பூர்: அரியான்ட் வெளியீடுகள்.
- பார்த்வால், C.P. (பதி.) 1993. இந்தியாவில் பொது நிர்வாகம். புது தில்லி: ஆஷிஷ் வெளியீடுகள்.
- தாஸ், S.K. 1998. சிவில் சேவை சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் கட்டமைப்பு சீரமைப்பு. புது தில்லி: ஆக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழக பதிப்பகம்.
- டெப்ராயி, பைபெக் (பதி.). 2004. அரசாங்கத்தை மேம்படுத்துவதற்கான நிகழ்ச்சிநிரல். புது தில்லி: கல்வி அறக்கட்டளை.

நேரடி கோட்பாடு மற்றும்
இந்திய நிர்வாகம்

குறிப்புகள்

ஹால்டிபூர், R.N. 1997. பொது நிர்வாகம்: பிரதிபலிப்புகள் மற்றும் ஆராய்ச்சிகள்.
புது தில்லி: கனிஷ்கா.

ஜெயின், L.C. (பதி.). 2005. அதிகாரத்துவம் மற்றும் உள்ளூர் ஆட்சி. புது
தில்லி: ஓரியண்ட் லாங்மேன்.

ஜெயின், R.B 2001. பொது நிர்வாகத்தில் இந்தியா, 21 வது நூற்றாண்டு
நல்ல ஆட்சிக்கு சவால்கள். புது தில்லி: ஆழமான மற்றும் ஆழமான
வெளியீடுகள்.

மகேஸ்வரி, ஸ்ரீராம். 1985. இந்தியாவில் கிராமப்புற மேம்பாடு. புது தில்லி:
முனிவர் வெளியீடுகள்.

அலகு 10 மத்திய நிர்வாகத்தின் அமைப்பு

அமைப்பு

- 10.0 அறிமுகம்
- 10.1 நோக்கங்கள்
- 10.2 இந்தியாவின் ஜனாதிபதி
 - 10.2.1 ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்கள்
- 10.3 இந்தியாவின் பிரதம மந்திரி
 - 10.3.1 பிரதமரின் அதிகாரங்கள் மற்றும் பணிகள்
- 10.4 அமைச்சர்கள் குழு
 - 10.4.1 அமைச்சரவை அமைப்பின் முக்கிய அம்சங்கள்
 - 10.4.2 அமைச்சர்கள் மற்றும் அமைச்சரவை குழு
 - 10.4.3 அமைச்சரவை
 - 10.4.4 அமைச்சர்கள் குழுவின் அதிகாரங்களும் பணிகளும்
- 10.5 அமைச்சரவை குழுக்கள்
- 10.6 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 10.7 சுருக்கம்
- 10.8 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 10.9 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 10.10 மேலும் படிக்க

குறிப்புகள்

10.0 அறிமுகம்

இந்த அலகு ஜனாதிபதி, பிரதம மந்திரி மற்றும் அமைச்சர்கள் குழுவைப் பற்றி விவாதிக்கிறது. பாராளுமன்ற நிர்வாகியின் ஆணைக்கு இணங்க, இந்தியாவின் அரசியலமைப்பு, குடியரசுக் கட்சியின் அலுவலகம்-பிரிட்டிஷ் மன்னர் போன்ற மாநிலத்தலைவரின் நிலையை நிலைநாட்டியுள்ளது. நிறைவேற்றும் நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் ஜனாதிபதியின் பெயரில் எடுக்கப்பட்டன. ஜனாதிபதி ஆளுநர்களையும் உச்சநீதிமன்ற நீதிபதிகள் மற்றும் மாநிலங்களின் உயர் நீதிமன்றங்களையும் நியமிக்கிறார்.

பிரதம மந்திரி முதன் முதலாக இடைமறிந்தவர் (முதன்மையானவர்) என லார்ட் மோர்லி விவரித்தார். இந்தியாவின் மந்திர சபை அரசாங்கத்தின் வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் மாதிரியின் அரசியலமைப்பு விதிகள் இருந்தபோதிலும்கூட, பிரதம மந்திரி நிறைவேற்று அதிகாரியின் தலைகீழ் தலைவராக உருவானார். பிரதம மந்திரி இந்திய அரசியல் அமைப்பில் பல குறிப்பிடத்தக்க செயல்பாடுகளை செய்கிறார் மற்றும் பரந்த அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்துகிறார். இந்திய அரசியலமைப்பில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி, ஜனாதிபதி, பிரதம மந்திரி மற்றும் மத்திய அரசின் அமைச்சரவைப் பணிகளின் விவரங்கள் மற்றும் அதிகாரங்களின் விவரங்களை இந்த அலகு விவாதிக்கிறது..

10.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்:

குறிப்புகள்

- இந்திய தொழிற்சங்கத்தின் தலைமை நிர்வாகியாக ஜனாதிபதி இருக்கிறார் என்பதை ஆய்வு செய்ய முடியும்.
- இந்திய அரசாங்கத்தின் தலைவராக பிரதம மந்திரி இருக்கிறார் என்பதை பற்றி விவரிக்க முடியும்.
- பிரதமரின் அதிகாரங்களையும் செயல்பாடுகளையும் விளக்க முடியும்.
- அமைச்சர் குழுவின் பங்கை ஆராய்ந்து பார்க்க முடியும்.
- இந்தியாவில் அமைச்சரவை அமைப்பின் அடித்தளத்தை விளக்க முடியும்.
- அமைச்சரவை அமைப்பின் முக்கிய அம்சங்களை புரிந்து கொள்ள முடியும்.
- அமைச்சரவைக் குழுக்களின் செயல்பாடுகள் மற்றும் அதிகாரங்களை பட்டியலிட முடியும்.

10.2 இந்தியாவின் ஜனாதிபதி

இந்தியாவின் அரசியலமைப்பின் கீழ், இந்திய ஜனாதிபதியின் அலுவலகம் பாராளுமன்ற நிர்வாகியின் ஆற்றலைக் கொண்டே பிரிட்டிஷ் முடியரசின் நிலைக்கு இணங்கும். மாநிலத்தின் செயல்முறை தலைவராக இருப்பதால், ஜனாதிபதியின் அலுவலகம் மகத்தான கௌரவத்துடன், அதிகாரம், கருணை, கண்ணியம், மரியாதை மற்றும் ஆராதனை கொண்டிருக்கும். ஆனால் மிகவும் குறைவான செயல்முறை. மத்திய அரசின் நிறைவேற்று அதிகாரம், அரசாங்கத்தின் முத்திரையை அங்கீகரிப்பதற்காகவும், சூழ்நிலைகளால் நியமிக்கப்பட்ட ஒரு சில வழக்குகளை தவிர்த்து, அமைச்சரவையால் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஜனாதிபதி மற்றும் துணைத் தலைவர் ஆகியோர் ஒன்றிய உத்தியோகபூர்வ நிர்வாக தலைவர்கள் ஆவர், அதே நேரத்தில் பிரதம மந்திரியாக, தலைவர் பதவியேற்றவுடன், மத்திய நிர்வாக அமைச்சராகவும் செயல்பட்டு வருகிறார்.

இந்திய அரசியலமைப்பு ஜனாதிபதி அலுவலகத்தில் பல்வேறு நிலைமைகளை வழங்குகிறது. முப்பத்தி ஐந்து வயதிற்குட்பட்ட இந்தியர்கள் மற்றும் மக்களவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள், மற்றும் தகுதியுடையவர்களுக்கு, ஜனாதிபதி பதவிக்கு போட்டியிட உரிமை உண்டு. உண்மையில், சிறப்பு வாய்ந்த பண்புகளுடன் கூடிய நபர்கள், பாராளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மை கட்சியின் தலைவரின் ஆசீர்வாதம் கொண்டவர்கள் மட்டுமே ஜனாதிபதியின் அலுவலகத்திற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளனர். ஜனாதிபதி பதவிக்கான தேர்தல்கள், பாராளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் தேர்வு செய்யப்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு தேர்தல் கல்லூரி மூலம் மறைமுகமாக, மற்றும் மாநில சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் மூலம் நடைபெறுகிறது. ஜனாதிபதி தேர்தலில் 5 ஆண்டு காலத்திற்கு பிறகு மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார். எனினும், டாக்டர் ராஜேந்திர பிரசாத் தவிர, எந்த ஜனாதிபதியும் பதவிக்கு மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. அரசியலமைப்பின் மீறல் குற்றச்சாட்டுகள் என்பது ஒரு சிக்கலான செயல்முறையாகும், இந்த குற்றச்சாட்டுகளின் செயல்முறையின் மூலம் ஜனாதிபதி அலுவலகத்திலிருந்து அகற்றப்படலாம். ஜனாதிபதியின் அலுவலகத்தின் பல்வேறு அம்சங்கள் அவரது

பெயரையும், நிலைப்பாட்டையும் பங்களித்திருந்தாலும், அரசியலமைப்பு அவருக்கு ஒரு நிலையான பதவிக்காலத்தை உறுதிப்படுத்தியுள்ளது, எனவே, அவர் அதிகாரத்தில் உள்ள கட்சிக்கு விரும்பத்தகாத ஒரு நிலைப்பாட்டை எடுக்க வேண்டிய அவசியமாக இருக்கும் போது விதிவிலக்கான சந்தர்ப்பங்களில் பயம் அல்லது ஆதரவாக செயல்பட முடியும்.

குறிப்புகள்

10.2.1 ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்கள்

இந்திய ஒன்றியத்தின் தலைமை நிர்வாகியாக இருப்பதால், மத்திய அரசின் நிறைவேற்று அதிகாரங்கள் ஜனாதிபதிக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன, அவரால் அல்லது நேரடியாகவோ அல்லது அவருக்கு கீழ்ப்பட்ட அதிகாரிகளால் அரசியலமைப்பிற்கு (பிரிவு 53) ஏற்படையதாக இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு முக்கிய நிறுவனமும் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ அவருடன் இணைந்து செயல்படுவதே அவரது நிலைப்பாடு ஆகும்.

A. நிறைவேற்று அதிகாரங்கள்

- (i) ஜனாதிபதியிடம் பதவி உயர்வு மற்றும் நிறைவேற்றுவதற்கான அதிகாரசபை நியமனங்கள் உள்ளன. முதலில், அவர் பிரதமராக நியமிக்கப்படுகிறார் மற்றும் அவரது ஆலோசனையை நிறைவேற்றுவதற்காக, அவரை அல்லது அவருக்கு ஆலோசனை வழங்குவதற்காக அமைச்சரவையின் மற்ற உறுப்பினர்கள் பிற்போக்கு ஆலோசனைக்கு உட்படுத்தப்படுவார்கள். ஜனாதிபதியிடம் ராஜினாமா செய்யுதல் மற்றும் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு மட்டுமே அங்கீகாரம் வழங்குவதோடு மட்டுமல்லாமல், அவரின் விருப்பத்தின்போது அவர்கள் அனைவருமே பதவியில் இருக்கும்போதே தனித்தனியாகவோ அல்லது கூட்டாகவோ பதவி நீக்கம் செய்ய வேண்டும்.
- (ii) இந்தியாவின் பொது வழக்கறிஞர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். உச்சநீதிமன்ற நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட தகுதியுள்ள பொது வழக்கறிஞராக அவர் எந்தவொரு நபரையும் நியமிக்கலாம்.
- (iii) உச்சநீதிமன்ற நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட்ட நபருக்கு இந்திய ஆய்வாளர் மற்றும் கணக்காய்வாளர் தலைவரை நியமனம் செய்கிறார்.
- (iv) ஜனாதிபதி, மாநில ஆளுநர்களை நியமிக்கிறார். இந்த நியமனங்கள் பிரதமருடன் கலந்தாலோசித்து செய்யப்படுகின்றன.
- (v) ஜனாதிபதியின் விருப்பத்தின்போது ஆளுநர் பதவியை ராஜினாமா செய்தால் மட்டுமே ஜனாதிபதியை ஆளுநர் ராஜினாமா செய்யலாம் அல்லது அவரை பதவி நீக்கம் செய்யலாம்.
- (vi) ஜனாதிபதி கூட்டு பிரதேசங்களின் நிர்வாகிகளை நியமிக்கிறார் மற்றும் அவர்களால் நடத்தப்படும் பதவிகளை நிர்ணயிக்கிறார். அவை லெப்டினன் ஆளுநர்கள், தலைமை-ஆணையர் அல்லது நிர்வாகிகள் என்று பல்வேறு விதமாக அறியப்படுகின்றன.
- (vii) கீழ்க்கண்ட செயல்பாடுகளைச் செய்வதற்கு ஒரு மாநில அரசு

குறிப்புகள்

சபை நியமனம் செய்யத் தகுதியுடையவர்: (a) மாநிலங்களுக்கு இடையில் உள்ள சச்சரவுகளுக்கு ஆலோசனை வழங்குதல் (b) கூட்டரசு மற்றும் அரசுக்கு இடையேயான பொதுவான ஆர்வத்தை விசாரித்து விவாதிக்கவும் அல்லது மாநிலங்களில் தங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் பற்றி விவாதித்தல் ஆகும்.

- (viii) கூட்டரசு, பொது சேவை ஆணைக்குழு மற்றும் பொதுக்கூட்ட சேவை ஆணைக்குழுக்களின் தலைவர்கள் மற்றும் உறுப்பினர்களை ஜனாதிபதி நியமிக்கிறார்.
- (ix) தலைமை தேர்தல் ஆணையர் மற்றும் துணைத் தேர்தல் ஆணையரை ஜனாதிபதி நியமிக்கிறார்.
- (x) திட்டமிடப்பட்ட பகுதிகள் மற்றும் திட்டமிடப்பட்ட பழங்குடியினரின் நலன்களைப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளுமாறு ஜனாதிபதி ஆணையரை நியமிப்பார். மாநிலங்களில் பின்தங்கிய வகுப்புகளின் நிலைமைகளை ஆய்வு செய்ய மற்றொரு ஆணையாளரை அவர் நியமிக்கிறார்.
- (xi) ஒன்றியத்தின் உத்தியோகபூர்வ நோக்கங்களுக்கான ஆங்கில மொழிக்கு இந்திப் படிப்படியாக பயன்படுத்தப்படக்கூடிய வழிகளை அவரால் அல்லது அவருக்கு பரிந்துரை செய்ய ஒரு அதிகாரப்பூர்வ மொழி ஆணைக்குழுவை ஜனாதிபதி நியமனம் செய்கிறார். அரசியலமைப்பின் கீழ் மொழியியல் சிறுபான்மையினருக்கு வழங்கப்படும் பாதுகாப்பிற்கான அனைத்து விஷயங்களுக்கும் அவர் ஒரு சிறப்பு அதிகாரியை நியமிக்கிறார்.
- (xii) மாநில அல்லது அதிகாரிகளுக்கு அவ்வாறு ஒப்புதல் வழங்கியதன் மூலம், மாநிலங்களுக்கு அல்லது அதன் அதிகாரியிடம் கூட்டுறவு நிர்வாக அதிகாரத்தை ஒப்படைக்க ஜனாதிபதிக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.
- (xiii) கூட்டுறவு பிரதேசங்களை நேரடியாகவோ அல்லது அவருடைய தேர்வின் அதிகாரிகளாலோ அல்லது நிர்வாகிகளாலோ நிர்வகிக்க ஜனாதிபதிக்கு அதிகாரம் உள்ளது. கூட்டுறவு பிரதேசங்களை பொறுத்தவரையில் நிறைவேற்று அதிகாரம் அல்லது ஒன்றியம் அனைத்துத் துறைகளுக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது.
- (xiv) இந்திய ஆய்வாளர் மற்றும் கணக்காய்வாளர்-ஆணைக்குழு, கூட்டுறவு பொது சேவை ஆணைக்குழு, தேர்தல் ஆணையர், அதிகாரப்பூர்வ மொழி ஆணையம், மற்றும் அட்டவணைப்படுத்தப்பட்ட சாதிகள் மற்றும் பழங்குடியினர்களுக்கான சிறப்பு அலுவலர்கள், மற்றும் மொழி சிறுபான்மையினருக்கு அளிக்க ஜனாதிபதிக்கு அதிகாரம் உண்டு.

B. சட்ட அதிகாரங்கள்

- ஜனாதிபதி பாராளுமன்றத்தின் ஒரு பகுதியாக உள்ளார். மத்திய பாராளுமன்றத்தில் ஜனாதிபதி மற்றும் இரு

அவைகளையும் உள்ளடக்கியிருப்பது, முறையே மாநிலங்களவை மற்றும் மக்களவை என அழைக்கப்படுகிறது. அவர் பாராளுமன்றத்தின் ஒரு பகுதியாக இருப்பதால், ஒரு சட்டம் அமல்படுத்துவதற்கு முன்பாக, பாராளுமன்றத்தின் இரண்டு சபைகளால் மட்டுமே அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும், ஆனால் அது ஜனாதிபதியால் ஏற்கப்பட வேண்டும்.

குறிப்புகள்

- கலை, அறிவியல், இலக்கியம் மற்றும் சமூக சேவை துறைகளில் திறமை அல்லது நடைமுறை அனுபவம் கொண்டிருப்பதால், மாநிலங்களவைக்கு 12 உறுப்பினர்களைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை என்று கூற ஜனாதிபதிக்கு அதிகாரம் உள்ளது. இந்திய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த 2 பேருக்கு, மக்களவைக்குச் சொந்தமான 2 பேரை நியமிப்பதற்காக, அவருக்கு 331 வது பிரிவு அதிகாரம் அளிக்கிறது. சபாநாயகர் மற்றும் பிரதி சபாநாயகர் இருவரும் கிடைக்காத நிலையில், மக்களவை நடிகர் சபாநாயகராக ஜனாதிபதி நியமிக்கப்படுகிறார். அதேபோல், தலைவர் அல்லது துணைத் தலைவர் இருவரும் இல்லாவிட்டால், அவர் மாநிலங்களவை நடிப்புத் தலைவர் பதவியில் நியமிக்கப்படுகிறார்.
- ஜனாதிபதியின் பதவிப் பிரமாணம், பாராளுமன்றத்தின் இரு அவைகளின் உறுப்பினர்களுக்கும் நிர்வகிக்கப்படுகிறது.
- நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் எந்த ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினராலும் எம்.பி. பதவியை வகிக்க தகுதியற்றவராக உள்ளாரா என்பது தேர்தல் ஆணையத்தின் ஆலோசனையின் பின்னர் ஜனாதிபதியின் இறுதி அதிகாரத்துடன் தீர்மானிக்கப்படுகிறது.
- பாராளுமன்றத்திற்கு ஒரு உறுப்பினராக தெரிவு செய்யப்பட்ட ஒரு நபர், ஒரு மாநில சட்டசபைக்கு தனது அல்லது அவரது இருக்கைகளில் ஒருவராக பதவி விலக வேண்டும் என்று குறிப்பிடும் அதிகாரம் ஜனாதிபதிக்கு உள்ளது.
- நாடாளுமன்றத்தின் ஒவ்வொரு சபைக்கும் அவ்வப்போது வரவிருக்கும் அதிகாரம் ஜனாதிபதிக்கு 6 மாதங்கள் அமர்வுகள் இடையே தலையிடுவதில்லை எனக் கூறுகிறது. அவர் அல்லது அவள் பாராளுமன்றத்தின் இரு சபைகளின் கூட்டு, ஒரு சபையில் நிறைவேற்றப்பட்ட பணம் அல்லாத சபைகள் மீது முடக்கம், அல்லது மற்ற சபைமூலம் 6 மாதங்களுக்கும் மேலாக நிராகரிக்கப்பட்ட அல்லது தாமதமாகும் என்றும் அதிகாரம் உள்ளது.
- நாடாளுமன்றத்தின் ஒவ்வொரு பொதுத் தேர்தலிலும் பாராளுமன்றத்தின் முதல் கூட்டத்தை ஜனாதிபதி திறந்து வைத்தார், மற்றும் இரு கூட்டங்களுடனும் கூட்டு கூட்டத்தில் உட்கார்ந்து பேசுவதற்கான தனது ஆரம்ப உரையைத் தருகிறார்.
- பாராளுமன்றத்தின் இடைவேளையின் போது ஒழுங்குவிதிகளை பிரகடனப்படுத்த ஜனாதிபதி 123 அதிகாரத்தை வழங்கியுள்ளார்.
- நாடாளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட அனைத்து கட்டணங்களும் அவருடைய அல்லது அவரின் கருத்திற்காக அவரிடம் அனுப்பப்படும். அவர் அல்லது அவள் சபைக்கு ஒப்புதல் அளிக்கலாம். அவருடைய வேண்டுகோளுக்கு மட்டுமே ஒரு சட்டமூலமானது

குறிப்புகள்

சட்டமாகும். ஆயினும், பாராளுமன்றம் சபை திருத்த வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினால், அவரோ அல்லது அவரின் பரிந்துரையுடனோ அல்லது அவற்றின் மறுபரிசீலனைக்காகவோ அதை திரும்பப் பெற முடியும். சட்டத்தை உருவாக்குவதற்கு பாராளுமன்றத்திற்கு பரிந்துரை செய்வதற்கான அதிகாரம் அவருக்கு உள்ளது.

- புதிய மாநிலங்களை உருவாக்க சட்டம், எல்லைகள், ஏற்கனவே உள்ள மாநிலங்களின் பெயர்களை மாற்றியமைக்க பாராளுமன்றத்திற்கு பரிந்துரைக்கின்ற அதிகாரம் அவரிடம் உள்ளது.
- ஜம்மு காஷ்மீர் மாநிலங்களுக்கு அரசியலமைப்பின் பல்வேறு விதிகள் விரிவுபடுத்துவதற்காக 370 ஆவது அதிகாரம் ஜனாதிபதிக்கு வழங்கப்பட்டது.
- இந்த அரசியலமைப்பின் பல்வேறு ஏற்பாடுகளின் கீழ் அரச சட்டங்கள் மற்றும் நியமங்களைப் பரிசீலிக்கவும் அங்கீகரிக்கவும் ஜனாதிபதி அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளார். இறுதியாக, சண்டிகர் மற்றும் டெல்லி தவிர அனைத்து மத்திய பகுதிகள் அமைதி, முன்னேற்றம் மற்றும் நல்ல அரசாங்கத்திற்கான விதிமுறைகளை உருவாக்க அவருக்கு அதிகாரம் உண்டு.

C. நீதித்துறை அதிகாரங்கள்:

- தலைமை நீதிபதியும், உச்சநீதிமன்றத்தின் மற்ற நீதிபதிகளையும் நியமிக்கப்பட வேண்டும். உச்சநீதிமன்றம் மற்றும் மாநில உயர் நீதிமன்றங்களின் நீதிபதிகள் அவற்றை கருத்தில் கொள்ளலாம்.
- மாநில உயர் நீதி மன்றங்களின் தலைமை நீதிபதி மற்றும் பிற நீதிபதிகள் நியமிக்கப்படுவர், இந்திய தலைமை நீதிபதியுடன், சம்பந்தப்பட்ட மாநில ஆளுநருடைய தலைமை நீதிபதி மற்றும் மாநில உயர் நீதி மன்றத்தின் நீதிபதிகளுக்கு தேவையான ஆலோசனையைத் தங்களுக்குத் தெரிந்து கொள்வதற்காக அவர் நியமிக்கிறார்.
- குடியரசுத் தலைவர் இந்திய தலைமை நீதிபதியுடன் கலந்தாலோசித்து ஒரு உயர் நீதிமன்றத்திலிருந்து மற்றொரு நீதிமன்றத்திற்கு நீதிபதிகளை மாற்றலாம்.
- பிரிவு 143 உச்சநீதிமன்றத்தை கலந்து ஆலோசிக்க ஜனாதிபதிக்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது.
- ஜனாதிபதியும் மன்னிப்புக்கான அதிகாரத்தையும் பயன்படுத்துகிறார். அவர் அல்லது அவள் மன்னிப்பு வழங்கலாம், எந்தவொரு நபரின் தண்டனையையும் இடைநிறுத்தி அல்லது கட்டாயமாக்கலாம்.
- ஜனாதிபதியிடம் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதற்கான உரிமையும் அவருக்கு எதிராக குற்றச்சாட்டுக்களை விசாரணைக்கு உட்படுத்துவதும், பாராளுமன்ற சபையாக பதவி உயர்வு வழங்குவதன் மூலம் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. ஜனாதிபதி, அதிகாரத்தின் அதிகாரங்களை மற்றும் செயல்களின் செயல்திறன் அல்லது அவரது உத்தியோகபூர்வ கடமைகளை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் அவரால் செய்யப்படும் எந்த செயலுக்கும் எந்த நீதிமன்றத்திலுமே பதில் சொல்ல முடியாது.

எந்தவொரு குற்றவியல் நடவடிக்கையையும் எந்த நீதிமன்றத்திலும் ஜனாதிபதிக்கு எதிராக அமைக்க முடியாது, மேலும் அவருடைய நீதிமன்றத்திலோ அவரது காலவரையிலோ அவருடைய கைது அல்லது சிறைத்தண்டனை எந்தவொரு நீதிமன்றத்திலும் உத்தரவிட முடியாது. சமூகத்தினரின் தனி உரிமைகள் சம்பந்தமான வழக்குகள் அவருக்கு எதிராகவோ அல்லது அவருக்கு குறைந்தபட்சம் 2 மாதங்களுக்கு எழுதப்பட்ட அறிவிப்பு கொடுக்கும்படி நிறுவப்படலாம்.

குறிப்புகள்

D. நிதி சக்திகள்

- தேசத்தின் பாதுகாப்பை ஜனாதிபதி கட்டுப்பாட்டில் வைத்துள்ளார். நாடாளுமன்றத்தின் ஒவ்வொரு சபைக்கும் முன்னர் தேசிய வரவு செலவு திட்டத்தை நடத்த வேண்டியது ஜனாதிபதி ஆகும்.
- ஜனாதிபதிக்கு அங்கீகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது, பிரிவு 280, ஒரு தலைவர் மற்றும் இதர உறுப்பினர்கள் கொண்ட நிதிக் குழு ஒன்றை ஒவ்வொரு ஐந்தாம் ஆண்டும், அல்லது அதற்கு முன்பும் தேவைப்பட்டால் நியமிக்கலாம்.
- இந்தியாவின் அவசர நிதியில் ஜனாதிபதிக்கு கட்டுப்பாடு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. எதிர்பாராத செலவுகளை சந்திக்கும் இந்த நிதியில் இருந்து அவர் பணம் எடுக்கலாம்.
- சில பணப் பட்டியல்கள், (பிரிவு 110) மற்றும் வரி விதிப்பு பாதிக்கப்பட்ட மாநிலங்கள் ஆர்வமுள்ள (பிரிவு 274) மாநில ஆணையர்கள் குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலுக்கு ஒதுக்க வேண்டும்.

E. இராணுவ அதிகாரங்கள்

- பிரிவு 53 தொழிற்சங்கத்தின் பாதுகாப்புப் படைகளின் தலைமை தளபதியாக உள்ளது. அவர் அல்லது அவரது மூலம் இராணுவ அதிகாரத்தின் உடற்பயிற்சி என்பது விருப்புரிமை அல்ல. நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டத்தின் படி இது ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட ஒன்று. அவரது அல்லது அவரது இராணுவ சக்திகளின் உடற்பயிற்சியில், ஜனாதிபதி, இராணுவம், கடற்படை மற்றும் விமானப் படையின் தலைமை நியமிக்கிறது. அவர் அல்லது பிரதம மந்திரி, பாதுகாப்புத்துறை அமைச்சர் மற்றும் பணியாளர்களின் மூன்று தலைவர்கள் ஆகியோரை தவிர, பாதுகாப்பு கவுன்சிலின் தலைவராக உள்ளார்.
- பாராளுமன்றத்தின் மூலம், ஜனாதிபதி யுத்தத்தை அறிவித்து, வெளி மாநிலங்களுடன் அமைதியை முடிவுக்கு கொண்டு வர முடியும்.

F. இராஜதந்திர அதிகாரங்கள்

- சர்வதேச விவகாரங்களில் ஜனாதிபதி இந்தியாவை பிரதிநிதித்துவம் செய்கிறார். இந்தியாவின் தூதர்கள், உயர் ஆணையர்கள் மற்றும் பிற தூதரக தூதர்களே வெளி மாநிலங்களுக்கும், ஐ. நா. மற்றும் அதன் சிறப்பு அமைப்புகளுக்கும் அவர் நியமிக்கிறார். அவர்

குறிப்புகள்

தூதர்கள், உயர் ஆணையர்கள் மற்றும் பிற இராஜதந்திர தூதர்களே, ஐ.நா., மற்றும் வெளி மாநிலங்களில் இந்தியாவுக்கு வழங்கிய நம்பிக்கைச்சான்றுகளை பெறுகிறார்.

- இந்தியா ஒரு கட்சியாகும் அனைத்து சர்வதேச உடன்படிக்கைகளும் ஒப்பந்தங்களும் அவரின் சார்பாக முடிவுக்கு வந்து இறுதியாக அவரை அல்லது அவரால் கையொப்பமிடப்படுகின்றன.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படி மாநிலத்தின் தலைவர் யார்?
2. ஜனாதிபதி எவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்?
3. ஜனாதிபதியின் இரண்டு நிறைவேற்று அதிகாரங்கள் யாவை?

10.3 இந்திய பிரதம மந்திரி

பிரதமரின் அலுவலகம் முதலில் இங்கிலாந்தில் தோன்றியது. வெஸ்ட்மினிஸ்டர் முறைக்கு பிறகு வடிவமைக்கப்பட்ட இந்த முறையை இந்திய அரசியலமைப்பு கடன் வாங்கியது. நமது அரசமைப்புச் சட்டம் 74 (1) பிரதமர், அமைச்சர்கள் குழுவின் தலைமையில் இருக்க வேண்டும் என்று திட்டவாட்டமாக கூறுகிறது. இதனால் மற்ற அமைச்சர்களும் பிரதமர் இல்லாமல் செயல்பட முடியாது. பிரதம மந்திரியை சமநிலைக் குழுவில் முதல்வர் (முதலில் சமம்) என்று பிரபு மோர்லி விவரித்தார். சர் வில்லியம் வெர்னோன் அவரை அல்லது அவரது இடை நட்சத்திரங்கள் சம்பந்தமானவை (நட்சத்திரங்கள் மத்தியில் நிலவு) என்று அழைத்தார். மறுபுறம், ஹரோல்ட் லஸ்கி, அவரை, “அரசாங்க முழு அமைப்பு முறையின் முன்னிலை” என்று அழைத்தார்.

‘சமமானவர்களிடையே முதன்மையானது’ என்ற கருத்து இன்று முற்றுப்புள்ளி வைக்கிறது. ஆண் அல்லது பெண் சமமாக இருந்தால் அவர் முதலில் இருக்க மாட்டார். அவர் அல்லது அவள் முதலில் என்றால், அவர் அல்லது அவள் சமம் இல்லை என்று அர்த்தம். அவர் அல்லது அவள் பிரதம மந்திரியாக இருப்பது மிக உண்மை, அவர் அல்லது அவள் மற்றவர்களுக்கு உயர்ந்தவர் என்று அர்த்தம். பிரதம மந்திரி, அமைச்சரவை வளைவு மட்டுமல்லாமல், அரசியலமைப்பு கட்டமைப்பின் மற்ற வளைவுகளையும் பிரதிநிதித்துவம் செய்கிறார். “பிரதமர் பதவியை கடுமையாக மதிப்பிட்டு” பிரதம மந்திரி சமநிலைக் குழுவில் முதல்வர் என்று பீட்டர் G.ரிச்சர்ட்ஸ் கூறுகிறார். அதேபோல், பிரதம மந்திரி உட்பட அனைத்து அமைச்சர்களும் சமமானவர்கள் என்பது தெளிவாகத் தெரியவில்லை என்று J.S. டக்டேல் கூறுகிறார். ஆனால், பிரதம மந்திரி தவிர்த்து அனைத்து அமைச்சர்களும் சமமானவர்கள் “உண்மைக்கு நெருக்கமானவர்கள்” என்று சொல்ல வேண்டும். பிரதம மந்திரி “உண்மையில் தலைமை கேப்டன், மனிதர் இருவருமே” என்று அமெரி வலியுறுத்தினார். பிரதம மந்திரி “உண்மையில் தலைமை கேப்டன், மனிதர் இருவருமே” என்று அமெரி வலியுறுத்தினார். ராம்சே மூர் அவரது புத்தகத்தில், பிரிட்டன் எவ்வாறு ஆளப்படுகிறது என்றும் “அரசின் கப்பலின் சக்கர வாகனம்” என்று அமைச்சரவை அழைத்ததோடு பிரதம மந்திரியான ஐவர் ஜானிங்ஸ் அவரை “சூரியனைச் சுற்றியுள்ள கோள்கள்” என விவரித்தார்.

பிலாப்ட் அவரை அல்லது அவரது “சர்வாதிகாரி” என்று ஹிண்டன் பிரதமர் ஒரு “தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மன்னர்” என்றார்.

மத்திய நிர்வாகத்தின் அமைப்பு

இந்தியாவில் காபினெட் அரசாங்கத்தின் வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் மாதிரியின் அரசியலமைப்பு விதிமுறைகளை மீறி, பிரதம மந்திரி நிறைவேற்று அதிகாரியின் தலைகீழ் தலைவராக உருவானார். பிரதமரின் ஆளுமை, அவன் அல்லது அவன் செய்யக்கூடிய அதிகாரத்தின் தன்மையை கையாளுவதை தீர்மானிக்கிறது. லால் பகதூர் சாஸ்திரி, மொரார்ஜி தேசாய், V.P. சிங், சந்திரசேகர், H.D. தேவகௌடா, I.K. குஜ்ரால் போன்ற பிரதமர்கள் முதலில் சமமாக சேவை செய்தார்கள். ஆனால், நேரு, இந்திராகாந்தி, ராஜீவ்காந்தி, போன்றோர் இந்த விஷயத்தில் இல்லை. கவர்ந்திழுக்கும் மற்றும் இந்திரா காந்தி போன்ற சக்திவாய்ந்த ஆளுமைகள் மற்றும் குறிப்பாக இந்திரா காந்தி தனது அதிகாரத்தில் அரசியல் அதிகாரத்தை மையப்படுத்தி, அமைச்சரவை சபை இந்திய நிர்வாகி ஒரு பிரதம மந்திரி அரசாங்கத்தை வழங்கியுள்ளார்.

குறிப்புகள்

10.3.1 பிரதமரின் அதிகாரங்களும் செயல்பாடுகளும்

பிரதமர் (PM) இந்திய அரசியல் அமைப்பில் பல முக்கிய பணிகளை மேற்கொள்கிறார் மற்றும் அவரது ஆதாயத்துக்காக பரந்த அதிகாரங்களை பயிற்சி செய்கிறார். அவர் அல்லது அவர் நாட்டின் தலைமை நிர்வாகியாக உள்ளார் மற்றும் மத்திய அரசாங்கத்தின் தலைவராக வேலை செய்கிறார். ஜவஹர்லால் நேருவின் வார்த்தைகளில், "பிரதமர் அரசாங்கத்தின் முதுகெலும்பு" என்றும், இவ்வாறு அவரது அல்லது அவரது அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள் பின்வருமாறு:

- (i) அரசாங்கத்தின் தலைவர்: பிரதமர் அரசின் தலைவராக இருக்கும் போது, மாநிலத்தின் தலைவராகவும் உள்ளார். இந்திய குடியரசுத் தலைவருக்கு பல நிறைவேற்று அதிகாரங்கள் உள்ளன என்றாலும், உண்மையில் நடைமுறையில் அவர், பிரதமர் மற்றும் அமைச்சரவையின் ஆலோசனையின் பேரில் மட்டுமே செயல்படுகிறார். மத்திய அரசாங்கத்தின் அனைத்து முக்கிய நியமனங்கள் பிரதமர் மற்றும் மத்திய அமைச்சரவை, திட்டக் குழு மற்றும் அமைச்சரவைக் குழுக்கள் போன்ற அனைத்து முக்கிய முடிவும், அவரது மேற்பார்வை மற்றும் திசையில் இயங்குகின்றன.
- (ii) அமைச்சரவைத் தலைவர்: பிரதமர், அமைச்சரவையின் தலைவராக உள்ளார். சட்டப்பிரிவு 74 (i) என்ற பிரிவின் படி, “பிரதம மந்திரி தலைவராக இருக்கும் அமைச்சர்களாக இருக்க வேண்டும்”. பிரிட்டிஷ் பிரதம மந்திரியைப் போலவே, இந்திய பிரதமரும் பிரதமருடன் மட்டுமல்லாமல், ஜவர் ஜீனிங்கின் சொற்றொடரின் படி “சூரியனைச் சுற்றி மற்ற கிரகங்கள் போலவே சுழலும்”. என்று பயன்படுத்துவதாகும். அமைச்சர்கள் மத்தியில் அமைச்சர்களை விநியோகம் செய்யும் பிரதமர். அமைச்சரவை கூட்டங்களை தலைமை இந்த கூட்டங்களில் என்ன தொழில் பரிவர்த்தனை என்பதை நிர்ணயிக்கும் பிரதமர் ஆவார். மந்திரி பதவி விலக வேண்டும் அல்லது அவரை

குறிப்புகள்

பதவி நீக்கம் செய்ய வேண்டும் என்று கோரி அவர் எந்த நேரத்திலும் அமைச்சரவையின் பணியாளர்களை மாற்ற முடியும். S.P. முகர்ஜி, M.O. மாதாய், நீயோஜி B.R. அம்பேத்கர் மற்றும் C.D. தேஷ்முக் ஆகியோர் நேருவுக்கு தனிப்பட்ட கருத்து வேறுபாடு காரணமாக ராஜினாமா செய்தனர். அமைச்சரவையின் தலைவராக பிரதமர் என்ற முறையில், வாக்கெடுப்பு மூலம் அடிக்கடி, ஒருமித்த கருத்து மூலம் செய்யப்படும் அமைச்சரவை தீர்மானங்களை செல்வாக்கு பெற முடியும். அதற்கு பிரதமர், கூட்டத்தின் உணர்வை மதிப்பீடு செய்து ஒருமித்த கருத்து தெரிவிக்க வேண்டும். அவரது பதவி விலகல் அனைத்து அமைச்சர்களும் ராஜினாமா செய்வது ஆகும். லஸ்காவின் கருத்துப்படி, “பிரதம மந்திரி மத்திய அரசியலமைப்பை மையமாகக் கொண்டது மற்றும் அதன் இறப்புக்கு மையமாக அமைந்துள்ளது“, இந்தியாவின் பிரதம மந்திரி அவர் அல்லது அவள் பிரிட்டிசின் எதிர் இணையாக இருந்தவர்.

- (iii) ஜனாதிபதி மற்றும் அமைச்சரவை இடையே இணைப்பு: அரசியலமைப்பின் சட்டப்பிரிவு 78, பிரதமரின் கடமைகளை வரையறுக்கிறது, அந்த கடமைகளை விட்டு வெளியேறிய அவர், ஜனாதிபதி மற்றும் அமைச்சரவையின் ஒரு இணைப்பாக செயல்படுகிறார். இந்தக் பிரிவில் வரையறுக்கப்பட்ட கடமைகள்:
- (a) அமைச்சரவையின் அனைத்து முடிவுகளையும் ஜனாதிபதியிடம் தெரிவித்தல்
- (b) கூட்டுறவு விவகாரங்களுக்கான நிர்வாகம் மற்றும் ஜனாதிபதியிடம் கேட்கும் சட்டத்திற்கான முன்மொழிவுகள் தொடர்பான அத்தகைய தகவலை வழங்குவதற்கு, மற்றும்
- (c) ஜனாதிபதி தேவைப்பட்டால், மந்திரி சபையில் ஒரு முடிவை எடுத்திருந்தாலும், அது அமைச்சர்களால் பரிசீலிக்கப்படாத எந்தவொரு விஷயத்திலும் அமைச்சரவையின் பரிசீலனையை சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.
- (iv) நாடாளுமன்ற தலைவர்: பிரதமர் பாராளுமன்றத்தின் தலைவராக உள்ளார். அவர் கூட்டங்களின் தேதியையும், அமர்வின் திட்டங்களைத் தீர்மானிக்கிறார். அவர் மன்றத்தின் முடிவுகளை ஒத்திவைத்தல் மற்றும் கலைத்தலில் பங்கு வகிக்கிறார். பிரதம மந்திரி அரசாங்கத்தின் பிரதான பேச்சாளராக இருக்கிறார் மற்றும் அரசாங்கத்தின் நோக்கங்களைப் பற்றி தெரிவிக்கிறார். பிரதமர் மன்ற தலைவர் என்ற சிறப்பு தன்மையை பெற்றுள்ளார். அவர் பிரதான அரசாங்க கொள்கைகளை அறிவிப்பார் மற்றும் முக்கியமான துறைசார் கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்கிறார். அவர் அல்லது அவரது மந்திரிகள் மாளிகையின் தரப்பில் செய்த தவறுகளை அவரால் சரிசெய்ய முடியும், மேலும் கண்டிப்புடன் கூட அவர்களை கடிந்து கொள்ளலாம். பிரதம மந்திரி, வேறு எந்த உறுப்பினரையும் போலில்லாமல், அமைச்சரவையை பிரதிபலிக்கிறார்.
- (v) வெளிநாட்டு உறவுகளின் பிரதான பேச்சாளர்: சர்வதேச

உறவுகளில், நாட்டின் பிரதான பேச்சாளராக பிரதமர் கருதப்படுகிறார். அவர் வெளி உலகிற்கு நாட்டின் கொள்கைகள் மற்றும் அறிக்கைகளை தெரிவிக்கிறார். சர்வதேச மாநாட்டில், நாட்டைப் பற்றி பிரதமர் பேசுகிறார். அவர் நியமிக்கப்படாத நாடுகள் மற்றும் மாநாடுகள் தொடர்பில் அவர் முன்னணி வகிக்கிறார். பிரதமர்கள் வெளிவிவகாரங்களில் ஒரு தனிவகையான அக்கறை வைத்திருக்கிறார்கள், இது அவர்களது நிலைப்பாட்டை சபையிலும் வலுப்படுத்த உதவுகிறது.

குறிப்புகள்

- (vi) கட்சியின் தலைவர்: இந்தியாவில் உள்ள பிரதமர்கள் விருந்துகளில் புகழ்ந்துரைக்கும் முயற்சி செய்துள்ளனர், ஆனால் அவர்கள் கட்சியை ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்கும், உணர்வுபூர்வமான கையாளுதலுக்கும், களிப்பிற்கும் ஆளாகியுள்ளனர். உதாரணமாக நேரு, டான்டனை காங்கிரஸின் தலைவர் பதவியில் இருந்து விலகும்படி கட்டாயப்படுத்தினார், அவர் கட்சியின் கட்டளையை ஏற்றுக்கொண்டார். சர்தார் படேல் இறந்த பிறகு, கட்சி மற்றும் அரசாங்கத்தில் நேரு தலைவராக ஆனார். கட்சித் தலைவர் மற்றும் பிரதமர் என்ற இரு பதவிகளையும் அவர் இணைத்தார். அதன்பின் காங்கிரஸ் தலைவர் அனைத்து நடைமுறை நோக்கங்களுக்கும் ஒரு அரசியல் மறைமுகமாக இருந்தார். காங்கிரஸ் பிரிந்த பிறகு (1969), கட்சி அலுவலகத்தின் சார்பில் (திருமதி காந்தி) அதிகாரத்தை மையப்படுத்தி இருந்தார். கிட்டத்தட்ட அனைத்து கட்சித் தலைவர்களும் அவருடைய வேட்பாளராக அறிவிக்கப்பட்டனர். காங்கிரஸ் (I) அமைக்கப்பட்ட பிறகு, பிரதமர் கட்சியின் உயர் கட்டளையாக மாறினார். P.V. நரசிம்ம ராவ் காங்கிரஸ் (I) கட்சியின் பிரதமராகவும் தலைவராகவும் இருந்தார்.
- (vii) திட்டமிடல் ஆணையத்தின் தலைவர்: திட்டமிடல் ஆணையம் பிரதமரின் தலைமையில் ஒரு கூடுதல் அரசியலமைப்பு ஆலோசனைக் குழு ஆகும். அது மையம் மற்றும் மாநிலங்களின் நடவடிக்கைகள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. இது பிரதமரின் தலைமையின் கீழ் ஒரு நல்ல அமைச்சரவையாக மாறியுள்ளது. பிரதமர் தலைமையின் கீழ் திட்டமிடப்பட்ட ஆணையம் மாநிலங்களுக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள பொருளாதாரக் கொள்கைகளின் முக்கிய கோட்பாட்டை வரையறுக்கும் அனைத்து முக்கிய முடிவுகளையும் எடுத்துக் கொள்கிறது.

பிரதமரின் அதிகாரங்களின் பகுப்பாய்வு, அவர் அல்லது அவள் முழு அரசாங்கத்தின் மையமாக இருப்பதை நிரூபிக்கிறது. பிரதமர் விதிவிலக்கான அதிகாரம் வகிக்கிறார். ஒரு விமர்சகரின் கூற்றுப்படி, பிரதம மந்திரி சர்வாதிகாரியாக மாறக்கூடும், அல்லது அவர் அவ்வாறு செய்ய விரும்பினால், பிரதமரின் கரங்களில் அரசியலமைப்பு அதிக அதிகாரம் மற்றும் செல்வாக்கை செலுத்துகிறது.

குறிப்புகள்

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

4. இந்திய தொழிற்சங்கத்தின் அமைச்சரவையின் தலைவராக உள்ளவர யார்?
5. பிரதமரின் இரண்டு அதிகாரங்களையும் செயல்பாட்டையும் பட்டியலிடுங்கள்.

10.4 அமைச்சர்கள் குழு

இந்திய அரசியலமைப்பின் தயாரிப்பாளர்கள் முறையாக அனைத்து நிர்வாக அதிகாரங்களையும் ஜனாதிபதியிடம் ஒப்படைத்திருந்தாலும், அவர் மக்களவைக்கு பொறுப்பான மந்திரிகளின் ஆலோசனைப்படி செயல்படும் பிரிட்டிஷ் அரசியலைப் போன்ற கூட்டுறவு செயற்குழுவின் அரசியலமைப்பு தலைவராக செயல்படுவார்.

பிரிட்டிஷ் அரசியலமைப்புச் சட்டம், அமைச்சரவை அரசாங்கத்தின் முழு முறையையும் மாநாட்டிற்கு விட்டு விடுகிறது. இந்த கிரீடம் சட்டபூர்வமாக அதிகாரம் கொண்ட அதிகாரங்கள் மற்றும் மந்திரிகள் கொள்கையில், மகுடம் அடியார்கள் தவிர வேறொன்றும் இல்லை. அரசியலமைப்பின் வடிவமைப்பாளர்கள், அரசியலமைப்பின் பகுதியில் அமைச்சரவை அமைப்பின் அஸ்திவாரத்தை அமைத்துள்ளனர். இருப்பினும், அதன் பணி விவரங்கள் மாநாட்டிலும் பயன்பாடும் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும் என்பது அவசியம் ஆகும். ரமேஷ் தாகூர் கூறுகையில், “மந்திரிகள் குழு அரசியலமைப்பு தகுதி உடையது, அமைச்சரவை அரசியலமைப்பில் குறிப்பிடப்படவில்லை. அதன்படி, அதன் சக்திகள் மாநாடு மற்றும் பயன்பாட்டால் வரையறுக்கப்படுகின்றன.

10.4.1 அமைச்சரவை அமைப்பின் முக்கிய அம்சங்கள்

இந்தியா பாராளுமன்ற அரசியலமைப்பை ஏற்றுக்கொண்டது. ஆங்கில அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில், அரசாங்கத்தின் பாராளுமன்ற வடிவத்தில் மிகச் சிறந்த வடிவம் கொண்டது. பிரதமரின் தலைமையின் கீழ் பெரும்பான்மை பணியாற்றும் கட்சியானது அவரது அல்லது அவரது நம்பகமான சக ஊழியர்களின் உதவியின் ஒத்துழைப்புடன் செயல்படுகிறது. பிரதம மந்திரி பல்வேறு துறைகளிலும் பிரதான அமைச்சரவைகளிலும் பிரதமர் பதவியை விட்டு வெளியேறுகிறார். இந்த மக்களுக்கு பாராளுமன்றத்தை பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டும், இறுதியில் அவர்களின் உண்மையான அங்கத்தவர்கள் ஆவர்.

பாராளுமன்ற அரசாங்கத்தின் இன்றியமையாத கொள்கைகள் கடைபிடிப்பதில் தொடர்ந்து இருந்தாலும், அமைச்சரவை மற்றும் பாராளுமன்றத்திற்கும் இடையேயான உறவின் ஒரு பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. 'பாராளுமன்ற அரசாங்கம்' என்பது மிகவும் பிரபலமான ஒரு 'அமைச்சரவை அரசாங்கம்' என்ற பெயரில் பல மாற்றங்கள் வந்துள்ளன. W.B. முன்ரோ கூறியது போல் அமைச்சரகம் மாறிவிட்டது, அரசியலமைப்பு கட்டமைப்பில் ஒற்றை மிக முக்கியமான அமைப்பு, அல்லது ராம்சே முயர் கூறியதாவது, மாநிலத்தின் நன்குறமாக உள்ளது. கோட்பாடு மற்றும் நடைமுறையில் ஒரு பெரிய அளவு வேறுபாடு நிலவுகிறது. கோட்பாட்டில்

அது பாராளுமன்றத்தை சார்ந்துள்ளது. இந்த வகை நிர்வாகி பின்வரும் அத்தியாவசிய அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது:

மத்திய நிர்வாகத்தின் அமைப்பு

- (i) பெயரளவு தலை: இந்த வகை அரசாங்கத்தின் முதல் முன்நிபந்தனை என்பது ஒரு தலைவரின் பெயர், அதிகாரபூர்வமான அதிகாரம் கொண்டது. முழு நிர்வாகமும் அவருடைய பெயரில் இயங்குகிறது. எல்லா அதிகாரங்களும் அவரிடம் அல்லது அவளிடம் ஒப்படைக்கப்படுகின்றன, அவை பாராளுமன்றத்திற்கு பொறுப்புக் கூறும் அமைச்சர்களால் செயல்படுத்தப்படுகின்றன. அதன் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு, பிரித்தானிய முடியரசில் அல்லது இந்திய ஜனாதிபதியின் ஆட்சியில் இருப்பதாகக் காணலாம், ஆனால் ஆட்சி செய்ய முடியாது.
- (ii) பிரதமரின் தலைமை: பிரதம மந்திரி உண்மையான நிர்வாக அதிகாரத்தை வைத்திருக்கிறார், மேலும் அவர் அல்லது அவள் மாநிலத்தின் உண்மையான உழைக்கும் தலைவராக விவரிக்கப்படலாம். அவர் அல்லது அமைச்சரவை தலைவரின் தலைவர் மற்றும் பிரதமரின் தலைவர் பிரதான பேச்சாளர் ஆவார்.
- (iii) அரசியல் ஒற்றுமை: பிரதம மந்திரி நாட்டின் தேர்தலில் தெளிவான பெரும்பான்மையை அனுபவிக்கும் கட்சியின் தலைவர் ஆவார். பாராளுமன்றத்தில் எந்தவொரு கட்சியும் முழுமையான பெரும்பான்மையைக் கொண்டிருக்கும் நிலையில், இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட கட்சிகள் ஒரு கூட்டணி அரசாங்கத்தை உருவாக்குவது சாத்தியமாகலாம்.
- (iv) கூட்டு பொறுப்பு: இந்த அரசாங்கத்தின் மிக முக்கியமான அம்சம் பாராளுமன்றத்திற்கு அமைச்சர்களின் பொறுப்பேற்பாகும். பாராளுமன்றத்தின் நம்பிக்கையையும் அதிகாரங்களையும் அனுபவிக்கும் வரை அவர்கள் அலுவலகத்தில் வாழ முடியும் என்பதே இதன் அர்த்தம். அவர்களின் ஒட்டுமொத்த செயல் பொறுப்பாகும்.
- (v) ஒலி மற்றும் பயனுள்ள எதிர்ப்பு: அமைச்சரவையின் கடைசித் தேவை ஒரு அரசியலமைப்பு அமைப்பின் இருப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு பாதையை எடுத்துக்கொள்வதை தடுக்கும் பொருட்டு அரசாங்கத்தை சோதிக்கும் ஒரு ஒலி மற்றும் திறனுள்ள எதிர்ப்பின் அடித்தளம் அரசாங்க அமைப்பு முறை ஆகும். இங்கிலாந்தில் நடைமுறையில் உள்ள அதே விதத்தில் இந்தியாவில் உள்ள அமைச்சரவை முறை சரியாக வேலை செய்கிறது. இந்தியாவின் ஜனாதிபதி அமைச்சரவையின் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்ளவில்லை. அமைச்சரவை மக்களவை மற்றும் மாநிலங்களவை அரசியல் பொறுப்பு உள்ளது. பிரதமரின் தலைமை பொதுவாக அரசியலமைப்பில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அனைத்து அமைச்சர்களும் ஒரே அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், ஒத்த கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளனர் மற்றும் அதே கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொள்கின்றனர்.
- (vi) அமைச்சர்கள் நியமனம்: பிரதமர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலும்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

பிரதமரின் ஆலோசனையின் பேரில் ஜனாதிபதியால் மற்ற மந்திரிகள் நியமனம் செய்யப்படுகிறார்கள் [பிரிவு 75(i)] மற்றும் அவர்களது பிரிவினரின் ஒதுக்கீடு பிரதம மந்திரிகளால் செய்யப்படுகிறது. மேலும், ஒரு தனி அமைச்சரை பதவி நீக்கம் செய்வதற்கான ஜனாதிபதியின் அதிகாரம் பிரதமரின் கைகளில் மெய்நிகர் அதிகாரமாகும். பிரதமர் பதவிக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால், பாராளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மை மக்களவைத் தலைவர் அல்லது அந்த மன்றத்தில் உள்ள பெரும்பான்மையினரின் நம்பிக்கையை வெல்லக்கூடிய ஒரு தலைவருக்கு ஜனாதிபதியைத் தெரிவு செய்ய வேண்டும்.

10.4.2 அமைச்சர்கள் மற்றும் அமைச்சரவை குழு

அரசியலமைப்பு, அமைச்சரவை உறுப்பினர்களின் உறுப்பினர்களை வெவ்வேறு அணிகளாக வகைப்படுத்தாது. இவை ஆங்கில நடைமுறையில் பின்பற்றுவதற்கு அசாத்தியமாக செய்யப்பட்டுள்ளன. இப்போது அது சட்டப்பூர்வ ஒப்புதல் பெற்றுள்ளது. 1952 ஆம் ஆண்டின் அமைச்சரவைச் சம்பளமும் அனுமதியும் அமைச்சரவை உறுப்பினராகவும், எந்தவொரு பெயரிலும், பிரதி அமைச்சர் அடங்கும்.

இருப்பினும், அனைத்து அமைச்சர்களும் அதே தரவரிசையில் இல்லை. அவை மூன்று அணிகளுக்கு கீழ் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன: (a) அமைச்சரவை மந்திரி அல்லது 'அமைச்சரவை உறுப்பினர்கள்' (b) மாநில மந்திரி மற்றும் (c) பிரதி அமைச்சர்கள். கோட்பாட்டளவில், நிர்வாகிகளின் முழுமையான குழு, அமைச்சரவைக் குழுவை உள்ளடக்கியுள்ளது, அமைச்சரவை இருப்பது, அதன் மூன்று கூறுகளில் ஒன்றாகும். உண்மையில், அமைச்சரவை உறுப்பினர்களைக் காட்டிலும் அமைச்சரவை மிகவும் முக்கியமானது, செல்வாக்குமிக்க மற்றும் சக்திவாய்ந்ததாகும்.

அமைச்சரவைத் தர மந்திரிகள் தங்கள் துறையின் தலைவர்கள். மாநில அமைச்சர்கள் அதிகாரப்பூர்வமாக அமைச்சரவைத் தகுதி உடையவர்கள் மற்றும் அமைச்சரவை அமைச்சர்களாக அதே ஊதியம் வழங்கப்படுவதோடு அவர்கள் தங்களது துறையின் சுயாதீனமான பொறுப்பையும் பெற்றுள்ளனர். அமைச்சரவை தரவரிசையில் உள்ள அமைச்சர்களுக்கு தனிப்பட்ட கட்டணம் கிடையாது என்பதை விட துணை அமைச்சர்களுக்கு குறைந்த சம்பளம் வழங்கப்படுகிறது.

இருப்பினும், 91 வது அரசியலமைப்பு திருத்தம் (2003), 75 வது சட்டப்பிரிவில் 1A அமைப்பைச் சேர்க்கிறது, இது 'பிரதம மந்திரி உட்பட அமைச்சர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை, மந்திரி சபையில் மொத்த மக்கள் தொகையில் பதினைந்து சதவீதத்தை விட அதிகமாக இருக்காது'.

10.4.3 அமைச்சரவை

அமைச்சரவை மந்திரிசபைகளின் சிறிய குழு ஆகும், பிரதான அமைச்சர்களைக் கொண்டிருக்கும் அமைச்சர்கள், அரசாங்க நிர்வாகத்திற்கும் கொள்கைக்கும் பொதுவாக பொறுப்பு வகிப்பவர்கள் ஆவர்.

அமைச்சரவை 12 முதல் 18 பேர் வரையிலான சிறிய அளவு இருக்க வேண்டும். திறமையான முடிவுகளை விட இது அரசியல் கருத்தாய்வுகளின் விளைவாகவே இருந்து வருகிறது. அமைச்சரவைகளின் அமைப்பு பிராந்திய சமநிலையின் அளவுக்கு அக்கறையை பிரதிபலிக்கிறது மற்றும் முக்கிய சமூகங்களின் பிரதிநிதித்துவம்-இஸ்லாமியர்கள், சீக்கியர்கள், SCs, STs மற்றும் OBCs முக்கியத்துவம் அளிக்கிறது.

குறிப்புகள்

அரசாங்கக் கொள்கையை சட்டப்பூர்வமாக நிறைவேற்றுவதற்கான அனைத்து முன்மொழிவுகளையும் ஏற்றுக் கொள்வதற்கு அமைச்சரவையில் நான்கு முக்கிய செயல்பாடுகள் உள்ளன. அனைத்து முக்கிய நியமனங்கள் பரிந்துரைக்க உள் துறை தகராறுகள் தீர்த்துக்கொள்ள, அரசாங்கத்தின் பல்வேறு நடவடிக்கைகள் ஒருங்கிணைக்க மற்றும் அதன் கொள்கைகளை நிறைவேற்றுவதை மேற்பார்வையிட வேண்டும்.

அமைச்சரவை வாராந்தர கூட்டங்களில் கலந்து கொள்ள மட்டுமே உறுப்பினர்கள் உள்ளனர், ஆனால், மாநிலங்கள், முதலமைச்சர்கள் மற்றும் தொழில்நுட்ப நிபுணர்கள் ஆகியோருக்கு சிறப்பு அக்கறை கொண்ட பாடங்களைக் கலந்துரையாட அழைப்பு விடுக்கப்படலாம். அமைச்சரவையில் வாக்குகள் அரிதாகவே பரிசீலிக்கப்படுகின்றன. முக்கிய முடிவுகள் வழக்கமாக விவாதத்திற்குப் பிறகு அடைந்தன. பிரதம மந்திரி ஆலோசனையுடன் பொருத்தமான மந்திரி முடிவு செய்யப்படுவதுடன், வரவு செலவுத் திட்டத்தை தயாரிப்பது போன்றவை கூட, பிரதான அமைச்சரவைக்கு மட்டுமே முக்கிய பிரச்சினைகள் உள்ளன.

அமைச்சரவையின் பணி பெரும்பாலும் குழுக்களால் கையாளப்படுகிறது. பல்வேறு அமைச்சர்களின் செயல்பாடுகள் ஒருங்கிணைக்க நேருவால் அமைக்கப்பட்ட அமைச்சரவை குழுக்கள் பெரும்பாலும் சில அமைச்சர்களால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்பட்டுள்ளன. பிரதமர் நேரு தன்னை 10 குழுக்களில் 9 இல் தலைவராகவும், உள்துறை மந்திரி அனைத்து குழுக்களில் உறுப்பினராகவும் பத்தாவது குழுவின் தலைவராகவும் அமைத்தார். 1962 ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்ட அமைச்சரவையின் அவசரகாலக் குழுவானது பிரதம மந்திரி உட்பட ஆறு முத்த அமைச்சர்களை உள்ளடக்கியது. நேருவின் கடைசி ஆண்டுகளில் உள்துறை அமைச்சரகத்தின் பங்கை ஏற்று, முழு அமைச்சரவையின் முடிவெடுக்கும் பல பொறுப்புகளை ஏற்றுக்கொண்டார் சாஸ்திரியின் கீழ், அவசரக் குழுவின் சார்பில் முக்கியத்துவம் குறைந்தது. ஒவ்வொரு மந்திரிக்கும் முன்முயற்சி மற்றும் விவேகத்துடனான ஒரு பெரிய பாத்திரத்தை வழங்கியதால், உள்நாட்டில் விவகாரங்களில் அமைச்சரவை குழுவானது புதுப்பிக்கப்பட்டது. தனது அதிகாரத்தை உறுதிப்படுத்துவதில் (1971 க்குப் பிறகு) திருமதி.காந்தி அரசியல் விவகாரக் குழுவொன்றை உருவாக்கி, தனது தலைமையின் கீழ் முத்த அமைச்சரவை அமைச்சர்களின் சிறிய குழுவை உருவாக்கினார். உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச விவகாரங்களில் பிரதான அமைச்சரவைக் கொள்கைகளை ஒருங்கிணைக்கப்படுவதற்கும் மற்றும் பாதுகாப்புக்காகவும் குழு ஒன்றை அமைத்து அனைத்து முடிவெடுக்கும் பொறுப்பேற்றி பின்னர் பிரதமர் மந்திரியாக பொறுப்பேற்றார்.

குறிப்புகள்

அமைச்சரவைக் குழு ஒன்றிய அரசாங்கத்தை அமைத்தது. இதன் மத்திய அரசு தலைவராக பிரதம மந்திரி தலைமையில் அமைக்கப்பட்டது. இதன் தலைவராக மத்திய அரசு தலைவர் நியமிக்கப்பட்டார் அவரே பிரதம மந்திரி தலைவர் பதவியே வகித்தார். மந்திரிகள் சபையின் பணிகள் ஜனாதிபதிக்கு உதவுவதற்கும் நாட்டின் தலைவராக தனது பங்கைப் பயன்படுத்துவதற்கும் உதவுவதாகும். அதன் சக்திகள் மற்றும் செயல்பாடுகள் பின்வருமாறு விவாதிக்கப்படலாம்:

- (i) சட்டமன்ற விழாக்கள்: அமைச்சர்கள் மத்திய அரசின் சட்டமன்றத்தை கட்டுப்படுத்துகின்றார்கள், அதாவது, பாராளுமன்றம். மந்திரிகள் குழு அதன் கொள்கைகளை சமர்ப்பிக்கின்றது மற்றும் பாராளுமன்றத்திற்கு ஒப்புதல் அளிக்கிறது. பாராளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மையாக இருப்பதால், அதன் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்வது எப்போதுமே உறுதியானது. பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட முக்கியமான சட்டங்கள் அமைச்சர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.
- (ii) நிதிச் சக்திகள்: கூட்டுறவு செயற்குழுவின் நிதிக் கொள்கையை அமைச்சரவை கட்டுப்படுத்துகிறது. இது பாராளுமன்றத்திற்கு வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பிக்கும் நிதி மந்திரி ஆகும். செலவினம் மற்றும் வருவாய் பொருட்களை அசல் வடிவத்தில் துணைக்குழு பெரும்பான்மை ஆதரவுடன் பாராளுமன்றம் அங்கீகரிக்கிறது.
- (iii) நிறைவேற்று அதிகாரங்கள்: அமைச்சர்களின் குழுமம் ஒன்றியத்தின் நிறைவேற்றுக் கிளை ஆகும். அமைச்சர்கள் அரசாங்கத்தின் பல்வேறு துறைகள் மீது தலைமை வகிப்பதோடு நிர்வாகத்திற்கு வழிகாட்டுதலையும் வழங்குகிறார்கள். அமைச்சரவை பல்வேறு துறைகள் மத்தியில் கொள்கைகளை ஒருங்கிணைப்பதோடு அவர்களின் முரண்பாடுகளை தீர்த்து வைக்கும். வெளிநாட்டு மற்றும் பாதுகாப்பு கொள்கைகளை வகுத்து, ஐந்து ஆண்டு திட்டங்களை செயல்படுத்தி அமைச்சரவை முன்வைக்கின்றது
- (iv) வெளிநாட்டு மற்றும் இராணுவ விவகாரங்களில் அமைச்சர்கள் குழு: ராஜ்யசபை உறுப்பினர்கள் ஒரு நாட்டோடு யுத்தத்தை அறிவிக்கலாம் மற்றும் சமாதானத்தை முடிக்கலாம். அனைத்து உடன்படிக்கைகள் மற்றும் சர்வதேச ஒப்பந்தங்கள் பேச்சுவார்த்தைகளின் மூலம் அமைச்சர்கள் குழு முடிவடையும்.

10.5 அமைச்சரவை குழுக்கள்.

அரசியலமைப்பு நிர்வாக நடவடிக்கைகளுக்கு அமைச்சரக பொறுப்பைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இயல்பாகவே நிர்வாகிகள் மக்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்கு தங்கள் செயல்களையோ அல்லது தவறுகளையோ விளக்கிக் கேட்கவும் கட்டுப்படுத்தவும் வேண்டும். ஒரு அமைச்சரவை முடிவு மற்றும் வரவு செலவுத் திட்டம் உள்ளிட்ட பாராளுமன்ற அமலாக்கம் ஆகியவை போதுமான அளவு அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளும் தன்மைக்கு உடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அமைச்சரவைக் குழுக்கள் குறைவான முக்கிய பொதுக் கொள்கை விஷயங்களில் உண்மையான முடிவை எடுத்துக்கொள்கின்றன. அமைச்சரவையில் கவனிக்கப்பட வேண்டிய மற்ற விஷயங்களும் கூட குழுக்களில் விருவிறுப்பாக உள்ளன. மந்திரிகளின் கருத்து வேறுபாடு, மந்திரிகள் வித்தியாசமாக இருப்பது, மந்தமான மற்றும் சிக்கலான புள்ளிகள் மட்டுமே. மத்திய அமைச்சரவைக் குழுக்களின் விரிவான வலைத்தளமான மத்திய தீர்வு மையம் இருப்பதால் அமைச்சரவை காப்பாற்றியது என்ன என்றால் இது ஒரு தீர்வு சபையாக செயல்பட்டது.

குறிப்புகள்

இந்த சாதனம் ஒருவருக்கொருவர் பேரம் பேசுதல் மற்றும் சமரசம் செய்ய அமைச்சர்களுக்கு உதவுகிறது, மேலும் இது மந்திரிசபையின் மீது அழுத்தத்தை குறைக்கிறது. இதன் விளைவாக, அமைச்சரவை மேலும் முக்கியமான விஷயங்களை தன்னை அர்ப்பணிக்க இலவசமாக உள்ளது. குழு அமைப்பு கூட்டு பொறுப்புகளின் கொள்கையை பாதுகாக்கிறது, இது அமைச்சரவை அமைப்பின் முக்கிய அம்சமாகும்.

எனவே அமைச்சரவை உறுப்பினர்களாக இல்லாத அரச மற்றும் துணை மந்திரிகள் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட குழுக்களின் உறுப்பினர்கள் ஆவார்கள். இது ஒரு வழிமுறையாகும், மேலும் அவர்கள் அமைச்சரவையின் பணிக்கு நெருக்கமான தொடர்பைக் கொண்டு வருகிறார்கள். இதனால், அனைத்து மந்திரிகளும் அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைக்கு ஒரு பகுதியாக பொறுப்பேற்கிறார்கள். பொதுத்துறை சேவைகளின் மீது அரசியல் கட்டுப்பாட்டின் திறனை அதிகரிக்க அமைச்சரவை குழுக்கள் அதிகரிக்கின்றன.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

6. இந்தியாவில் அமைச்சரவைக்கு உட்பட்டது என்ன?
7. அமைச்சர்களின் ஆலோசனை சபையின் செயல்பாடுகளை பட்டியலிடுங்கள்.
8. அமைச்சரவைக் குழுவின் பங்கு என்ன?

10.6 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. இந்திய அரசியலமைப்பின் கீழ், இந்திய ஜனாதிபதியின் அலுவலகம் கிட்டத்தட்ட பாராளுமன்ற நிர்வாகியின் ஆற்றலைக் கொண்டிருக்கும் பிரிட்டிஷ் முடியரசின் நிலைக்கு ஒத்ததாக இருக்கிறது. மாநில செயல்முறை தலைவராக ஜனாதிபதி பதவி போது மகத்தான கௌரவம், அதிகாரம், கருணை, கண்ணியம், மற்றும் அர்ப்பணிப்பு ஆனால் மிகவும் குறைவான செயல்முறை ஆகும்.
2. குடியரசுத் தலைவர் பதவிக்கான தேர்தல், நாடாளுமன்றத்தின் இரண்டு அவைகளிலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் மற்றும் மாநில சட்டமன்ற சபைகளில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் அடங்கிய தேர்தல் கல்லூரி மூலம் மறைமுகமாக நடக்கிறது. ஜனாதிபதி தேர்தல் மீண்டும் நடத்துவதற்கு 5 ஆண்டுகள் என்ற கால அளவில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருகிறது. எனினும், டாக்டர் ராஜேந்திர பிரசாத்

குறிப்புகள்

பதவி ஏற்ற நிலையில், எந்த ஜனாதிபதியும் மீண்டும் பதவிக்கு தேர்வு செய்யப்படவில்லை.

3. ஜனாதிபதியின் இரண்டு நிறைவேற்று அதிகாரங்கள்:

- (i) ஜனாதிபதியிடம் நியமனம் செய்வதற்கும், நிறைவேற்று அதிகாரங்களை நியமிக்கும் அதிகாரமும் உள்ளது. முதல் இடத்தில், ஜனாதிபதி பிரதமரை நியமிக்கிறார், பிந்தைய ஆலோசனையையும், மத்திய அமைச்சரவையின் மற்ற உறுப்பினர்களையும் நியமிக்கிறார்.
- (ii) இந்தியாவின் சட்டத் தலைமைப் பணி முதல்வர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.

4. பிரதமரின் அலுவலகம் முதலில் இங்கிலாந்தில் தோன்றியது. இந்திய அரசியலமைப்பு இந்த அமைப்பை கடன் வாங்கியுள்ளது, இது வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் அமைப்புக்கு பிறகு வடிவமைக்கப்பட்டது. நமது அரசியலமைப்பின் 74 (1) பிரிவு பிரதம மந்திரி, மந்திரிகள் சபையின் தலைவராக இருப்பார் என்று வெளிப்படையாக கூறுகிறது. எனவே, மற்ற அமைச்சர்கள் பிரதம மந்திரி இல்லாமல் செயல்பட முடியாது. இந்தியாவில் மந்திரிசபை அரசாங்கத்தின் வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் மாதிரியின் அரசியலமைப்பு விதிகள் இருந்தபோதிலும்கூட, பிரதம மந்திரி நிறைவேற்று அதிகாரியின் தலைகீழ் தலைவராக உருவானார்.

5. பிரதமரின் அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள் பின்வருமாறு:

- (i) அரசாங்கத்தின் தலைவர்: இந்திய குடியரசுத் தலைவர் மாநில தலைவராகவும் உள்ளார். அதேவேலை பிரதமர் அரசாங்கத்தின் தலைவராகவும் இந்தியாவின் ஜனாதிபதி பல நிறைவேற்று அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டாலும், பிரதம மந்திரி மற்றும் அமைச்சரவையின் ஆலோசனையில்தான் அவர் செயல்படுகிறார்.
- (ii) அமைச்சரவைத் தலைவர்: பிரதமர் அமைச்சரவையின் தலைவராக உள்ளார். 74 (i) இன் படி, 'பிரதம மந்திரி தலைவராக மந்திரிகள் இருக்க வேண்டும்'. அமைச்சர்கள் மத்தியில் அமைச்சர்கள் விநியோகிப்பவர் பிரதமர் ஆவார். அமைச்சரவை கூட்டங்களுக்கு தலைமை வகிக்கும் பிரதமர், இந்த கூட்டங்களில் என்ன வியாபாரத்தை மேற்கொள்வார் என்பதை தீர்மானிக்கிறார். அவரது ராஜினாமா அனைத்து அமைச்சர்களின் ராஜினாமா அடங்கும். லாஸ்கியின் கூற்று 'பிரதம மந்திரி மசோதாவை உருவாக்கும் மையமாக உள்ளார், அதன் வாழ்க்கைக்கு மையமாகவும், அதன் மரணத்திற்கு மையமாகவும் உள்ளது' என்பது அவருடைய பிரதம மந்திரி இந்தியாவின் பிரதமரின் உண்மையாக உள்ளது.

6. அமைச்சரவை மந்திரிசபைகளின் சிறிய குழு ஆகும், பிரதான அமைச்சர்களைக் கொண்டிருக்கும் அமைச்சர்கள், அரசாங்க நிர்வாகத்திற்கும் கொள்கைக்கும் பொதுவாக பொறுப்பு வகிப்பவர்கள் ஆவர்.

7. பின்வருமாறு அமைச்சரவையின் அதிகாரங்களும் பணியும் விவாதிக்கப்படும்:

- (i) சட்டமன்ற விழாக்கள்: மத்திய அமைச்சரவை சட்டமன்றத்தை கட்டுப்படுத்துகிறது, அதாவது பாராளுமன்றம். அதன் கொள்கையை வகுக்கின்றது, பாராளுமன்றத்திற்கு ஒப்புதலுக்காக சமர்ப்பிக்கவும் விளக்குகிறது. பாராளுமன்றத்தில் அமைச்சரவையினால் அதிகபட்ச சட்டமூலங்கள் சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றன.
- (ii) ஒவ்வொரு பொது தேர்தலின் போதும் நாடாளுமன்றத்தின் முதல் அமர்வில் ஜனாதிபதி தொடங்கிவைகள், மற்றும் அவரது ஆரம்ப உரையை ஒரு கூட்டுத் தொடரில் அமர்ந்திருக்கும் இரண்டு சபைகளுக்கும் வழங்குகிறார்.
- (ii) நிதி அதிகாரங்கள்: தொழிற்சங்க நிறைவேற்று நிதி கொள்கையை அமைச்சரவை கட்டுப்படுத்துகிறது. இது நிதி அமைச்சர் பாராளுமன்றத்தில் வரவு செலவு நிதியை சமர்ப்பித்து உள்ளார்.
- (iii) நிறைவேற்று அதிகாரங்கள்: பேரவையின் அமைச்சர்கள் குழு, சங்கத்தின் நிர்வாகக் கிளை. அரசின் பல்வேறு துறைகளுக்கு அமைச்சர்கள், நிர்வாகம் வழிகாட்டுதல் அளித்து, நிர்வாகத்தை நடத்த வேண்டும்.
- (iv) வெளிநாட்டு மற்றும் இராணுவ விவகாரங்களில் அமைச்சர்கள் குழு: அமைச்சர்கள் ஒரு நாட்டுடன் போர் அறிவித்து அமைதியை நிறைவு செய்யலாம். அனைத்து உடன்படிக்கைகள் மற்றும் சர்வதேச உடன்படிக்கைகள் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி அமைச்சர்கள் சபையால் முடிவு செய்யப்படுகின்றன.
8. குழு அமைப்பு, கூட்டு பொறுப்பு என்ற கோட்பாட்டை, அமைச்சரவை முறையின் இன்றியமையாத அம்சமாகும். குறைவான முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பொதுக் கொள்கை விவகாரங்களில், அமைச்சரவைக் குழுக்கள் உண்மையான அதிகாரத்தின் அமைப்பு ஆகும்.

குறிப்புகள்

10.7 சுருக்கம்

- இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படி, இந்திய குடியரசுத் தலைவரின் அலுவலகம், பாராளுமன்ற நிறைவேற்று உணர்வோடு, பிரிட்டிஷ் மன்னரின் ஒப்புமையான முற்றிலும் தொடர்பு கொண்டுள்ளது. அரசின் சடங்கு தலைவராக இருக்கும் போது, ஜனாதிபதியின் அலுவலகம் ஒரு உயர்ந்த கௌரவம், அதிகாரம், கருணை, கண்ணியம், மரியாதை மற்றும் வழிபாடு சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றன.
- இந்திய ஒன்றியத்தின் தலைமை நிர்வாகியாக இருத்தல் வேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்தின் நிறைவேற்று அதிகாரங்கள் ஜனாதிபதிக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படி (பிரிவு 53) அவர் நேரடியாகவோ அல்லது அவருடைய அலுவலர்களின் மூலமாகவோ அல்லது அவரது தலைமையில் அல்லது அவரது பொறுப்பில் இருத்தல் வேண்டும்.
- ஜனாதிபதி மாநில ஆளுநர்களை நியமிக்கிறார். இந்த நியமனங்கள் பிரதம அமைச்சருடன் கலந்தாலோசித்து செய்யப்படுகின்றன. குடியரசுத் தலைவர் பதவி விருப்பம் தரும் காலத்தில் ஆளுநர் தனது பதவியை

குறிப்புகள்

வகிக்கும் நிலையில், ஆளுநர் இராஜினாமா அல்லது அவரை பதவி நீக்கம் செய்ய முடியும்.

- ஒவ்வொரு பொது தேர்தலின் போதும் நாடாளுமன்றத்தின் முதல் அமர்வில் ஜனாதிபதி தொடங்கிவைகள், மற்றும் அவரது ஆரம்ப உரையை ஒரு கூட்டுத் தொடரில் அமர்ந்திருக்கும் இரண்டு சபைகளுக்கும் வழங்குகிறார்.
- தேசத்தின் கைப்பையை ஜனாதிபதி கட்டுப்பாட்டில் வைத்துள்ளார். நாடாளுமன்றத்தின் ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் முன்னர் தேசிய வரவு செலவுத் திட்டத்தை நடத்த வேண்டியது ஜனாதிபதி ஆகும்.
- பிரிவு 53 தொழிற்சங்கத்தின் பாதுகாப்புப்படைகளின் தலைமை தளபதியாக உள்ளது. அவர் அல்லது அவரது மூலம் இராணுவ அதிகாரத்தின் செயல்முறை என்பது விருப்புரிமை அல்ல. நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டத்தின் படி இது ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட ஒன்று. அவரது அல்லது அவரது இராணுவ அதிகாரங்களின் செயல்முறையில், ஜனாதிபதி முன்மொழிகிறார், இராணுவம், கடற்படை மற்றும் விமானப் படையின் தலைமை நியமிக்கிறது.
- பிரதமர் பதவி முதலில் இங்கிலாந்தில் தோன்றியது. வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் முறைக்கு பிறகு வடிவமைக்கப்பட்ட இந்த முறையை இந்திய அரசியலமைப்பு கடன் வாங்கியது. நமது அரசமைப்புச் சட்டம் 74 (1) பிரதமர், அமைச்சர்கள் குழுவின் தலைமையில் இருக்க வேண்டும் என்று திட்டவாட்டமாக கூறுகிறது.
- அரசியலமைப்பின் சட்டப்பிரிவு 78, பிரதமரின் கடமைகளை வரையறுக்கிறது, அந்த கடமைகளை விட்டு வெளியேறிய அவர், ஜனாதிபதி மற்றும் அமைச்சரவையின் ஒரு இணைப்பாக செயல்படுகிறார்.
- பிரதம மந்திரியின் அதிகாரங்கள் பற்றிய பகுப்பாய்வு அவர் அல்லது அவர் அரசாங்கத்தின் முழு அமைப்பு முறையின் முன்னிலை என்பதை நிரூபிக்கிறது. பிரதமர் ஒரு விதிவிலக்கான அதிகாரத்தின் நிலையை கொண்டுள்ளார். ஒரு விமர்சகர் கருத்துப்படி, பிரதம மந்திரி ஒரு சர்வாதிகாரி ஆகலாம் என்று இலங்கியினுள்ளும், அல்லது அவர் அவ்வாறு செய்யத் தேர்ந்தெடுத்தால், அது அடர் என்ற ஒவ்வொரு ஆபத்தும் உள்ளது என்று பிரதமர் கையில் இருந்த அளவிற்கு அதிகாரம் மற்றும் செல்வாக்கு உள்ளது.
- நமது அரசியலமைபை உருவாக்குபவர், எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பின் உறுப்பினர் நிலையில், அமைச்சரவை முறையின் அடித்தளம் போற்றிப்பேணுவதாக, இருப்பினும், அதன் வேலை பற்றிய விவரங்கள் மாநாட்டு மற்றும் பயன்பாடு மூலம் நிரப்பப்பட வேண்டியது அவசியமாகும்.
- பிரதம மந்திரி ஜனாதிபதியால் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ள நிலையில், ஏனைய அமைச்சர்களும், பிரதம மந்திரியின் ஆலோசனையின் பேரில் [பிரிவு 75(i)] குடியரசுத் தலைவர் மூலம் நியமிக்கப்பட்டு, அவர்களுக்கு மத்தியில் அமைச்சர்களை ஒதுக்கீடு செய்யும் பணியும் பிரதமர் அவர்களால் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.
- அமைச்சரவை தரவரிசை மந்திரிகள் தங்கள் துறைகளின் தலைவர்களாக உள்ளனர். இராஜாங்க அமைச்சர்கள் உத்தியோகபூர்வமாக

அமைச்சரவை அந்தஸ்து பெற்று, அமைச்சரவை அமைச்சர்களாக அதே சம்பளத்தை பெறுகின்றனர். அவர்கள் தமது துறையில் சுயாதீன குற்றச்சாட்டை வகிக்க நேரிடலாம். அமைச்சரவை அந்தஸ்து பெற்ற அமைச்சர்களை விட, துணை அமைச்சர்களுக்கு குறைந்த சம்பளம் வழங்கப்படுகிறது. ஒரு துறையில் தனி கட்டணம் இல்லை.

- பல்வேறு அமைச்சர்களின் பணிகளை ஒருங்கிணைக்க நேரு ஏற்பாடு செய்திருந்த அமைச்சரவைக் குழுக்கள், சில அமைச்சர்கள் மீது பெருமளவில் ஆதிக்கம் கொண்டுள்ளன. நேரு பிரதமர் என்ற முறையில், 10 குழுக்களில் 9 பேர் தலைவராகவும், உள்துறை அமைச்சர் அனைத்து குழுக்களின் உறுப்பினராகவும் இருந்தார்.
- அமைச்சர்கள் குழு, சங்க ஆட்சி அமைத்தது. இதில் பிரதமர் தலைமையில் மத்திய அரசின் தலைவராகவும் உள்ளார். அமைச்சர்கள் குழுவின் பணிகள், நாட்டின் தலைவராக தனது பங்கை செயல்முறை செய்வதில் ஜனாதிபதிக்கு உதவி செய்து உதவ வேண்டும்.

குறிப்புகள்

10.8 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- பிரிவு 53: சங்கத்தின் நிறைவேற்று அதிகாரம் ஜனாதிபதி பொறுப்பில் இருக்க வேண்டும் என்றும், இந்த அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படி அவருக்கு நேரடியாக அல்லது அதிகாரிகள் மூலம் அவரை பணியில் சேர வேண்டும் என்றும் கூறுகிறது.
- சமநிலைக் கூட்டுக்குழுமத்தின் பேராளர்: இது ஒரு லத்தீன் சொற்றொடரின் சமன்பாடு ஆகும். இது மற்ற உறுப்பினர்களுக்கு முறையாக சமமாக உள்ளவர்களுக்கு கௌரவமிக்க தலைப்பாக பயன்படுத்தப்படுகிறது. தங்கள் குழுவில் அதிகாரப்பூர்வமாக மரியாதை செலுத்துகிறார்கள், பாரம்பரியமாக தங்கள் பதவியில் பதவி வகிக்கிறார்கள். இது பெரும்பாலும் பிரிட்டிஷ் பிரதமர் மற்றும் இந்திய பிரதமரின் பின்னணியில் குறிப்பிடப்படுகிறது.
- அரசியலமைப்பின் 91 வது திருத்தம்: இது மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளின் அமைச்சரவையின் அளவை கட்டுப்படுத்துகிறது. லோக் சபாவின் எண்ணிக்கையில் 15 சதவீதத்திற்கும் அதிகமாக இல்லை மாநில சட்டமன்றம் நடைமுறைக்கு வந்தது. மக்களவைத் தேர்தலில் 543 MPs உள்ளனர். அதாவது 81 அமைச்சர்கள் இருக்க முடியும்.

10.9 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு-விடை வினாக்கள்

1. ஜனாதிபதி பதவிக்கு அரசியலமைப்பு விதிகளை பட்டியலிடுங்கள்.
2. இந்திய தொழிற்சங்கத்தில் அமைச்சரவை அமைப்பில் சுருக்கமான குறிப்பை எழுதுங்கள்.
3. மத்திய அமைச்சரவையின் அமைப்பு செயல்பாடுகளை பட்டியலிடுங்கள்.
4. அமைச்சரவைக் குழுவின் பங்கு பற்றி சுருக்கமான குறிப்பை எழுதுங்கள்.

குறிப்புகள்

1. "இந்தியாவின் ஜனாதிபதி ஒரு செயல்முறை தலைவராக இருக்கிறார்." இந்த அறிக்கையை ஆராய்ந்து பாருங்கள்.
2. இந்திய ஜனாதிபதியின் நிர்வாக அதிகாரங்களைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
3. இந்திய பிரதமரின் அதிகாரங்களும் செயல்பாடும் பகுப்பாய்வு செய்யுங்கள்.
4. இந்திய ஒன்றியத்தில் அமைச்சர்கள் கலந்தாய்வின் செயல்பாட்டின் மீது ஒரு விரிவான குறிப்பை எழுதுங்கள்.

10.10 மேலும் படிக்க

அரோரா, ரமேஷ் K. மற்றும் ரஜினி கோயல். 1997. இந்திய பொது நிர்வாகம்: நிறுவனங்கள் மற்றும் சிக்கல்கள். புது தில்லி: விஷ்வா வெளியீடுகள்.

அரோரா, ரமேஷ் K மற்றும் சங்கீதா சர்மா (பதி). 1992. ஒப்பீட்டு மற்றும் மேம்பாட்டு நிர்வாகம். ஜெய்ப்பூர்: அரியான்ட் வெளியீடுகள்.

பார்த்வால், C.P. (பதி.) 1993. இந்தியாவில் பொது நிர்வாகம். புது தில்லி: ஆஷிஷ் வெளியீடுகள்.

தாஸ், S.K. 1998. சிவில் சேவை சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் கட்டமைப்பு சீரமைப்பு. புது தில்லி: ஆக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழக பதிப்பகம்.

டெப்ராமி, பைபெக் (பதி.). 2004. அரசாங்கத்தை மேம்படுத்துவதற்கான நிகழ்ச்சிநிரல். புது தில்லி: கல்வி அறக்கட்டளை.

ஹால்டிபூர், R.N. 1997. பொது நிர்வாகம்: பிரதிபலிப்புகள் மற்றும் ஆராய்ச்சிகள். புது தில்லி: கனிஷ்கா.

ஜெயின், L.C. (பதி.). 2005. அதிகாரத்துவம் மற்றும் உள்ளூர் ஆட்சி. புது தில்லி: ஓரியண்ட் லாங்மேன்.

ஜெயின், R.B 2001. பொது நிர்வாகத்தில் இந்தியா, 21 வது நூற்றாண்டு நல்ல ஆட்சிக்கு சவால்கள். புது தில்லி: ஆழமான மற்றும் ஆழமான வெளியீடுகள்.

மகேஸ்வரி, ஸ்ரீராம். 1985. இந்தியாவில் கிராமப்புற மேம்பாடு. புது தில்லி: முனிவர் வெளியீடுகள்.

அலகு 11 மத்திய செயலகம்

அமைப்பு

- 11.0 அறிமுகம்
- 11.1 நோக்கங்கள்
- 11.2 அமைச்சரவை செயலாளர்
- 11.3 பொது சேவைகள்
- 11.4 அகில இந்திய சேவைகள்: ஒரு கண்ணோட்டம்
 - 11.4.1 ஒன்றிய பொது சேவை ஆணைக்குழு
 - 11.4.2 இந்திய நிர்வாக சேவை (IAS)
 - 11.4.3 இந்திய வனத்துறை சேவை (IFS)
 - 11.4.4 இந்திய காவல்துறை சேவை (IPS)
 - 11.4.5 அகில இந்திய சேவைகளின் முக்கியத்துவம்
- 11.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 11.6 சுருக்கம்
- 11.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 11.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 11.9 மேலும் படிக்க

குறிப்புகள்

11.0 அறிமுகம்

அமைச்சரவை செயலகம் நாட்டின் மிக உயர்ந்த அதிகாரத்துவ நிறுவனம் ஆகும். இது பிரதம மந்திரி மற்றும் பல்வேறு அமைச்சர்களுக்கு இடையே ஒரு ஒருங்கிணைந்த பாத்திரத்தை வகிக்கிறது. இது இந்திய ஒன்றியத்தின் மத்திய நிர்வாகத்தின் அமைச்சரவை மற்றும் பல்வேறு அமைச்சகங்கள் மற்றும் துறைகள் ஆகியவற்றுக்கு இடையே ஒரு முக்கிய தொடர்பாக செயல்படுகிறது. எனவே, அமைச்சரவை செயலகத்தின் தலைவராக உள்ள அமைச்சரவை செயலாளர் இந்தியாவின் குடிமுறை சேவையின் தலைவர் ஆவார். அமைச்சரவையின் செயலாளர், உள்துறை மந்திரி தொழிலில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறார்.

இந்திய குடிமைப்பணி அமைப்பு உலகின் பழமையான நிர்வாக அமைப்புகளில் ஒன்றாகும். சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, இந்திய உள்நாட்டு சேவை இரண்டு அடுக்கு முறைமையாக மறுசீரமைக்கப்பட்டது. மத்திய அரசு, அனைத்து இந்திய சேவைகளையும் (AIS) கட்டுப்படுத்தியது, அதாவது இந்திய நிர்வாக சேவை (IAS), இந்திய வெளியுறவு சேவை (IFS) மற்றும் இந்திய காவல்துறை சேவை (IPS) மற்றும் மத்திய சேவைகள் பல்வேறு குழுக்களில் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அகில இந்திய சேவைகள் மற்றும் குழு A மற்றும் B சேவைகளுக்கான தேர்வு ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் (UPSC) இந்திய அரசின் அமைச்சரவை செயலாளரின் பதவி, இந்திய குடிமுறை சேவையில் மிக உயர்ந்த, இந்திய நிர்வாக சேவையின் (IAS) அதிகாரிகளிடம் மட்டுமே சலுகை பெற்றுள்ளது.

இந்திய ஒன்றிய நிர்வாகத்தின் நிர்வாகப் பணியில் அமைச்சரவை செயலாளர் மற்றும் உள்நாட்டு சேவைகள், குறிப்பாக அகில இந்திய

சேவைகள் ஆகியவற்றின் பங்கை பகுப்பாய்வு செய்வது இந்த அலகின் நோக்கமாகும்.

குறிப்புகள்

11.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- அமைச்சரவை செயலகத்தின் செயல்பாட்டைப் பற்றி விவாதிக்க முடியும்.
- அமைச்சரவை செயலாளரின் செயல்பாடு மற்றும் அதிகாரத்தை விளக்க முடியும்.
- ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் (UPSC) மத்திய அரசின் ஊழியர்களின் செயல்பாட்டை புரிந்து கொள்ள முடியும்.
- மத்திய அரசாங்க குடிமுறை ஊழியர்களின் செயல்பாட்டை புரிந்து கொள்ள முடியும்..
- அகில இந்திய சேவைக்கான ஆட்சேர்ப்பு நடைமுறையை விவரிக்க முடியும்.

11.2 அமைச்சரவை செயலாளர்

அமைச்சரவை செயலகம் பிரதமரின் நேரடி பொறுப்பில் உள்ளது. மத்திய செயலக கட்டிடத்தில் இது அமைந்துள்ளது. தலைமைச் செயலகத்தின் நிர்வாகத் தலைவர், அமைச்சரவை செயலாளராகவும், குடிமுறை சேவை வாரியத்தின் முன்னாள்-பதவி வழி தலைவராகவும் உள்ளார். இந்திய அரசின் (வணிக ஒதுக்கீடு) விதிகள், 1961 "அமைச்சரவை செயலகம்" விதிகளுக்கு உட்பட்டு முதல் சட்ட இணைப்புக்கு ஒரு இடம் காணப்படுகிறது. இந்த செயலகத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட பாடநெறிகள் பின்வருமாறு:

- அமைச்சரவை மற்றும் அமைச்சரவைக் குழுக்களுக்கான செயலக உதவி
- வணிக விதிகள்

அமைச்சரவை செயலகம் இந்திய அரசின் நிர்வாகத்திற்கான பொறுப்பாகும் (வணிக பரிவர்த்தனை) விதிகள், 1961 மற்றும் இந்திய அரசு (வணிக ஒதுக்கீடு) விதிகள் 1961, இந்த விதிகள் கடைபிடிக்கப்படுவதன் மூலம் அரசாங்கத்தின் அமைச்சகங்கள்/திணைக்களங்களில் வணிகத்தின் மென்மையான பரிவர்த்தனைக்கு உதவுதல். மத்திய அமைச்சரவை ஒருங்கிணைப்பை உறுதிப்படுத்துவதன் மூலம் அரசாங்கத்தில் முடிவெடுக்கும் செயலகம், செயலாளர்களின், தற்காலிக. நிற்கும் குழுக்களின் கருவூலங்கள் மூலம் அமைச்சர்கள்/துறைகள் மற்றும் பரிணாம உடன்படு ஆகியவற்றில் வித்தியாசங்களை தோற்றுவிக்கிறது. இந்த வழிமுறை மூலம் புதிய கொள்கை முயற்சிகள் ஊக்குவிக்கப்படுகின்றன.

அமைச்சரவைச் செயலகம் அனைத்துத் துறைகளின்/திணைக்களங்களின் பிரதான நடவடிக்கைகள் பற்றியும், அவர்களின் நடவடிக்கைகளின் மாதாந்திர சுருக்கமாகவும், ஜனாதிபதி, துணை ஜனாதிபதி மற்றும் அமைச்சர்கள் தெரிவிக்கப்படுவதை உறுதிப்படுத்துகிறது. பெரிய நெருக்கடியின் மேலாண்மை

நாட்டில் உள்ள சூழ்நிலைகள் மற்றும் அத்தகைய சூழ்நிலையில் பல்வேறு அமைச்சர்களின் ஒருங்கிணைப்பு நடவடிக்கைகள் ஆகியவை அமைச்சரவை செயலகத்தின் செயல்களில் ஒன்றாகும்.

ஒவ்வொரு அமைச்சகமும் அரசாங்கத்தின் கொள்கைகள், திட்டங்கள் மற்றும் அமைப்புத்திட்டங்களை துரிதமான செயல்படுத்தும் பொறுப்புபாகும் அதேசமயம், மத்திய-மந்திரி ஒத்துழைப்பு இருக்கும் போது, அவர்கள் அடிக்கடி அமைச்சரவை செயலகத்தின் உதவியை நாடுகின்றனர். செயலாளர்களின் குழுக்களின் (COS) கூட்டங்களில் மத்திய அமைச்சரவை பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படுகின்றன. பல்வேறு விவகாரங்களிடமிருந்து அரசாங்கத்திற்கு குறிப்பிட்ட விவகாரங்கள் மற்றும் முன்மொழிவுகளை விவாதிப்பதற்காக குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அமைச்சரவை செயலாளரின் தலைமையின் கீழ் கூட்டங்கள் நடைபெறுகின்றன. இந்த குழுக்கள் நெருக்கடிகளை உடைக்க முடிந்திருக்கின்றன அல்லது இடைக்கால நடவடிக்கைகளுக்கு உதவுகின்றன.

COS ன் கலந்துரையாடல்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரதான துறை மற்றும் திணைக்களம் ஆகியவை ஒரு வேறுபட்ட கண்ணோட்டத்துடன், ஏதேனும் ஒரு துணை குறிப்பை வழங்குவதன் மூலம் வடிவமைக்கப்படும் ஒரு காகிதத்தின் அடிப்படையில் நடைபெறுகிறது. முடிவுகள் அல்லது பரிந்துரைகள் COS ஐ ஒத்ததாக உள்ளது. இந்த நடவடிக்கைகள் திவாலாகும் துறைகள் தொடர்ந்து பின்பற்றப்படுகின்றன. அது வெளியேறும் மற்ற முக்கிய செயல்பாடுகளாக உள்ளன. இவை:

- கண்காணிப்பு
- ஒருங்கிணைப்பு
- புதிய கொள்கை முயற்சிகளை ஊக்குவித்தல்

அமைச்சரவை செயலகம் மத்திய அமைச்சரவை செயலாளர் மற்றும் குடிமுறை சேவைத் தலைவராக இருப்பதால், மத்திய அமைச்சரவை ஒருங்கிணைப்புகளை ஊக்குவிப்பதற்காக துறைகள் மூலம் பயனுள்ளதாகருவியாகக் கருதப்படுகிறது. செயலாளர்கள் அவ்வப்போது முன்னேற்றங்கள் பற்றி அமைச்சரவை செயலாளர்களிடம் தெரிவிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருந்தது. வணிக விதிகளின் பரிவர்த்தனையும், காலப்பகுதியில் முன்னேற்றங்கள் பற்றி, அமைச்சரவை செயலகம், இந்த விதிமுறைகளிலிருந்து எந்தவொரு புறக்கணிப்புகளும் இருந்தாலும்கூட அவற்றைத் தக்கவைக்க வேண்டும்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. அமைச்சரவை செயலகத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட பாடங்களை பட்டியலிடுக.
2. அமைச்சரவை செயலகத்தின் முக்கிய செயல்பாடுகள் யாவை?

குறிப்புகள்

11.3 பொது சேவைகள்

குறிப்புகள்

பொது சேவை என்பது ஒரு பழமையானது அல்ல, சமீபத்திய தோற்றம் கொண்டது. இது மட்டுப்படுத்தப்பட்ட பயன்பாடாக மட்டுமே உள்ளது. முந்தைய கால 'குடிமுறை சேவை' என்பது ஒரு பரந்த நோக்குடன் மற்றும் பயன்பாட்டுடன் உள்ளது. இது மிகவும் பொதுவாக நம் நாட்டில் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

குடிமைப்பணி என்ற சொல் தொழில்நுட்ப சேவைகளை, இராணுவம் மற்றும் காவல் சேவைகளுக்கு அடையாளமாக வடிவமைக்கப்பட்டது. இராணுவம் மற்றும் காவல்துறை பொதுவாக உள் நாட்டிலுள்ள அழிவு சக்திகளிடமிருந்தும், வெளிப்புற ஆபத்துகளிலிருந்தும் நமது நாட்டின் பாதுகாப்பையும் ஆபத்தின்மையையும் சார்ந்தே உள்ளது. இருப்பினும், குடிமுறை சேவை அடிப்படையில் மாநில அரசு விவகாரங்கள் குறித்து மட்டுமே அக்கறை கொண்டுள்ளது.

ஆகையால், குடிமைப்பணி நமது நாட்டில் உள்ள அனைத்து மாநிலங்களின் நிர்வாக சேவையில் நேரடியாக ஈடுபடாத ஒன்றாகும்.

குடிமுறை சேவையின் வரையறை

பல பொது நிர்வாக புத்தகங்களின் ஆசிரியர், E.N. க்ளாட்டேன், “ஒரு குடிமகன், ஒரு குடிமகனாக (ஒரு அரசியல் அல்லது நீதித்துறை அலுவலகத்தின் உரிமையாளர் அல்ல) ஒரு குடிமை ஊழியராக வரையறுக்கப்படலாம், அவர் ஒரு குடிமகனாகவும், பாராளுமன்றத்தால் வழங்கப்பட்ட பணத்தினை முழுவதுமாக வழங்கியுள்ளது. ”மத்திய செயலகம் பிரித்தானிய அரசியல் விஞ்ஞானி ஹெர்மன் பைனர் கூறுவதன் படி, 'குடிமைப்பணி என்பது ஒரு வல்லுநர் தொழில்முறை, நிரந்தர, ஊதியம் மற்றும் நிபுணத்துவம் வாய்ந்ததாகும்.

குடிமுறை சேவையின் பங்கு

சமூக, அரசியல் மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சி ஆகிய துறைகளில் நம் நாட்டில் உள்ள குடிமுறை ஊழியர்கள் ஒரு பெரிய மற்றும் முக்கிய பங்கைக் கொண்டுள்ளனர். இவை இரண்டும் சேர்ந்து அரசாங்கத்திற்கு உதவி செய்து அதன் திறமையான இயக்கத்தை உறுதி செய்கின்றன. நாம் பின்வரும் ஐந்து தலைகள் கீழ் இந்த பாதுகாப்பை ஆய்வு செய்வோம்.

1. குடிமுறை சேவை மற்றும் நிர்வாகத்தின் வளர்ச்சி: அரசியல் அமைப்பு முறை அவ்வப்போது மிகவும் உறுதியற்ற நிலையில் இருக்கும் இந்தியாவில், அதிகாரத்துவம் அவ்வப்போது அதன் முதுகெலும்பாக செயல்படுகிறது. இன்னும் தீவிரமான வேகத்தை பராமரிக்கும்போது குறைந்தபட்ச தோல்விகளோடு இலக்குகளை அடைவது அதிகாரத்துவத்தின் பங்காகும். இது பொது மக்களுக்கு மேலும் நம்பிக்கையூட்டுவதன் மூலம், அவநம்பிக்கையுடைய உணர்வுகளை அகற்றுவதன் மூலம், அரசியல் சமூகமயமாக்கலின் மூலம் வேலை செய்யப்படுகிறது. அபிவிருத்தி நிர்வாகி நடவடிக்கை உந்துதல் வேண்டும். நிலை மற்றும் படிநிலையை விட அபிவிருத்தி அடிப்படையில் ஒரு சித்தாந்தம் கொண்டது.

இந்திய குடிமக்கள் அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளில் பங்கேற்க வேண்டும். ஒரு அரசு இந்த கருத்தாக்கங்களைச் சந்திக்காதபோது, ஆட்சியில் உள்ள பல்வேறு ஒழுக்க நெறிகளைக் கொண்டிருக்கும் நிலையில், மாநிலமானது “மென்மையான மாநிலம்” என அழைக்கப்படுகிறது.

2. அரசியல் வளர்ச்சியின் கருவியாக குடிமுறை சேவை: அரசியல் வளர்ச்சியின் அடிப்படைகள், குடிமக்கள் பங்கேற்பு, எந்த நாட்டுக்கும், இந்தியா போன்ற ஒரு நாட்டிற்கும் மிகவும் அவசியம். இது ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் மிகவும் மாறுபட்டது, அரசியல் பங்கேற்பின் முக்கியத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. நாட்டிற்கான கொள்கை தேவைகளை நிர்ணயிப்பதில் குடிமுறை சேவைகளுக்கு பொறுப்பு உள்ளது. மதிப்பிடுதல் மற்றும் கொள்கை தொடர்பான ஆலோசனைகள் ஆகியவற்றுடன் மாற்றுக் கருத்து வளர்ச்சியும் அதன் முக்கிய பொறுப்புகள் ஆகும்.
3. குடிமுறை சேவை மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சி: குடிமைப்பணி நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. இந்த பாத்திரம் குறைந்த-வருமானம் கொண்ட பொருளாதாரங்களில் குறிப்பாக குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தியாவில் பொருளாதார திட்டமிடல் பிரிக்கப்படும் இரண்டு சூழ்நிலைகள் உள்ளன. இவை பின்வருமாறு:

- தேசியவாதத்தின் சித்தாந்தம்
- திட்டமிடல் நடைமுறைகள்

4. குடிமுறை சேவை, நவீனமயமாக்கல் மற்றும் சமூக மாற்றங்கள்: ஒரு சரியான மற்றும் பயனுள்ள நிர்வாகம் எப்போதுமே விரும்பத்தக்கதாக உள்ளது, மற்றும் இந்த பார்வையை உணர, ஒரு நிர்வாக நெறிமுறை, சுதந்திரம் மற்றும் சூழ்நிலையை மாற்றுவதற்கும், சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப மாற்றுவதற்கும் ஒரு நெகிழ்வுத்தன்மை தேவையாகும். அதிகாரத்துவம், பொது மக்களின் இந்த இரட்டை பங்கை சரியான வழியில் வழிகாட்டும் ஒரு மேலாதிக்க சக்தியாக மாற வேண்டியுள்ளது.

அமெரிக்க அரசியல் விஞ்ஞானி வால்டோவின் வார்த்தைகளில், “இது கலாச்சார வளாகத்தின் ஒரு பகுதியாகும், அது செயல்படவில்லை, ஆனால் செயல்படுகிறது. திட்டவட்டமான சமூக மாற்றத்தை கொண்டு வருவதற்கான சுமை அதிகாரத்துவத்தின் மீது உள்ளது, அது தோல்வியுற்றால், பயங்கரமான மாற்றீடு வன்முறைப் புரட்சி ஏற்படும்.”

5. உள்நாட்டு செயல்பாடு-முனைப்பாக்கின் பொறுப்புகள், மேற்பார்வை மற்றும் செயற்பாடுகள்: இந்த பாத்திரங்களை பின்வரும் பணிகளாக பிரிக்கலாம்:

- (i) கொள்கை தயாரித்தலின் பங்களிப்பு: அரசியல்வாதிகள் அரசு ஊழியர்களை மேற்பார்வையிடுவதற்கான உரிமையைக் கொண்டுள்ளனர், ஆனால் அரசியல்வாதிகள் மற்றும் அரசியல் தலைவர்கள் அறிவில் குறைவுபடுகின்றனர் மற்றும் பொதுமக்கள் பணியாளர்களின் வழிகாட்டுதல் மற்றும் மேற்பார்வை இல்லாமல் செயல்பட முடியாது. பிரிட்டிஷ் சரித்திராசிரியரும் குடிமைப்பணி உறுப்பினருமான ரம்சே முயர், 'அதிகாரத்துவத்தின் பொறுப்புணர்ச்சியின் கீழ் அதிகாரத்துவம் வளர்கிறது.' என்று

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

குறிப்பிட்டார்.

- (ii) நிதிய விவகாரங்களுக்கான பங்கு: குடிமுறை ஊழியர்கள் வரவு செலவு பட்டியல் முன்மொழிவுகளை உருவாக்கும் பொறுப்புடையோராவர். வருவாய்கள் மற்றும் செலவினங்கள் பற்றிய விவரங்களை அவர்கள் உருவாக்குவார்கள். அரசாங்க ஊழியர்கள் இத்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தினர். அரசாங்க ஊழியர்களின் உதவியின்றி நாட்டில் நிதி விஷயங்களைப் பற்றிய கொள்கைகளை நிதி மந்திரி கூட அமைக்க முடியாது.
- (iii) நீதித்துறை விஷயங்களில் பங்கு: உள்நாட்டு ஊழியர்கள் குறிப்பாக குறிப்பிட்ட ஆண்டுகளில், குறிப்பிட்ட அடாவடி நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளின் பொறுப்புகளை வழங்கியுள்ளனர். சில விஷயங்களில், நீதித்துறை பற்றிய இறுதி முடிவுகளின் பொறுப்புகள் பற்றிய துல்லியமான அதிகாரங்களை நீதித்துறைகள் கொண்டிருக்கின்றன.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

3. 'குடிமுறை சேவைகள்' என்ற வார்த்தையின் அர்த்தம் என்ன?
4. குடிமுறை சேவைகளின் பங்கை பட்டியலிடுங்கள்.

11.4 அனைத்து இந்திய சேவைகள்: ஒரு கண்ணோட்டம்

இந்த சேவைகள் எந்த நேரத்திலும், மையம் அல்லது அரசு ஆகியவற்றின் வசம் இருக்கும் அதிகாரிகளால் உருவாக்கப்படுகின்றன. இச்சேவையின் அதிகாரிகள் பொதுத் தகைமைகள் மற்றும் சீருடைச் செலாவணியைச் செலுத்துவதன் மூலம் அனைத்திந்திய அடிப்படையில் நியமிக்கப்படுகின்றனர். மாநிலங்களுக்கு இடையில் இருந்த பிரிவினரைப் பொறுத்தவரையில், ஒவ்வொருவரும் ஒரு பொதுவான நிலை மற்றும் ஒரு பொதுவான உரிமைகள் மற்றும் ஊதியம் ஆகியவற்றைக் கொண்ட ஒரு சேவை ஒன்றை உருவாக்குகின்றனர்.

இந்தியாவின் மூன்று அனைத்து இந்திய குடிமுறை சேவைகள்: இந்திய நிர்வாக சேவை (IAS), இந்திய வனத்துறை (IFS) மற்றும் இந்திய காவல்துறை சேவை (IPS). இந்த சேவைகளுக்கான ஆட்சேர்ப்பு, ஒன்றிய பொது சேவை ஆணைக்குழுவின் மூலம் வருடாந்த போட்டியிடும் குடிமுறை சேவை தேர்வுகள் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

அரசியலமைப்புச் சட்டம் மேலும், அகில இந்திய குடிமுறை சேவைக்கான திட்ட அமைவுக்கு வழிவகை செய்கிறது. முன்னதாக உருவாக்கப்பட்ட IAS மற்றும் IPS திட்ட அமைவுகளுக்கு குறிப்பாக இது உருவாக்கப்பட்டது (கட்டுரை 312-2). இது போன்றவற்றை உருவாக்க ஒன்றிய பாராளுமன்றத்தை இது அதிகாரம் செய்கிறது. தேசிய நலனில் அவசியமான அல்லது உகந்ததாக கருதப்படும் போதெல்லாம், மாநிலங்களின் சபை (மேல்நிலைக் கட்சி/ராஜ்ய சபை) உறுப்பினர்கள் மூன்றில் ஒரு பகுதியினருக்கு வாக்களிக்கும் மற்றும் வாக்களிக்காமல் (விளைவு 312-1) ஆதரவாக ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றும். மாநிலங்களின் மையம் அமைக்கப்பட்டிருப்பதால் பல்வேறு மாநிலங்களின் நிர்வாக பிரதிநிதிகள், அதன் ஆதரவு மாநிலங்களின் மத்திய செயலகம் புதிய

சேவைகளை உருவாக்குவதற்கு ஒப்புதல் அளிப்பதாக இருக்கும். அரசியலமைப்பும் அங்கீகரிக்கிறது. இந்த சேவைகளுக்கு நியமிக்கப்பட்ட நபர்களின் ஆட்சேர்ப்பு மற்றும் சட்ட விதிமுறைகளால் பாராளுமன்றம் ஒழுங்குபடுத்தப்பட வேண்டும். அகில இந்திய சேவை சட்டம் 1951 அக்டோபரில் பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்டது. அரசியலமைப்பை அறிமுகப்படுத்திய பின்னர், இந்திய வனத்துறை 1966 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 1ல் நிறுவப்பட்டது. அகில இந்திய சேவைகள் சட்டம், 1951, ஆலோசனை பிறகு மாநில அரசுகள், அகில இந்திய சேவைக்கு நியமிக்கப்பட்ட நபர்களின் ஆட்சேர்ப்பு மற்றும் நிபந்தனைகளின் விதிமுறைகளுக்கு விதிகள் உள்ளன. வெவ்வேறு மாநிலங்களின் நிர்வாக பிரதிநிதிகளின் ஆதரவு ,அதன் ஒப்புதல்கள் மாநிலங்களின் மத்திய செயலகம் புதிய சேவைகளை உருவாக்குவதற்கு உறுதிப்படுத்துகிறது. அரசியலமைப்பும் கூட அங்கீகரிக்கிறது. பாராளுமன்றம் இந்தச் சட்டங்களுக்கு நியமிக்கப்பட்ட நபர்களின் ஆட்சேர்ப்பு மற்றும் நிபந்தனைகளின் விதிமுறைகளை மீளாய்வு செய்வதற்கு, பாராளுமன்றம் 1951 அக்டோபரில் அனைத்து இந்திய சேவைச் சட்டம், நாடாளுமன்றத்தினால் நிறைவேற்றப்பட்டது. அரசியலமைப்பை அறிமுகப்படுத்திய பின்னர், இந்திய வனத்துறை 1966 ஜூலை 1 இல் நிறுவப்பட்டது. அகில இந்திய சேவைகள் சட்டம், 1951, மாநில அரசுகளுடன் கலந்தாலோசித்து, அனைத்து இந்திய சேவைகளுக்கு நியமிக்கப்பட்ட நபர்களின் ஆட்சேர்ப்பு மற்றும் விதிமுறைகளை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கான அதிகாரத்தை அளிக்கிறது.

1951ல், அகில இந்திய சேவைகள் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இந்தச் சட்டத்தின் பிரிவு 3 (1)ன் கீழ் வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்களின் அடிப்படையில், மத்திய அரசு, அனைத்து இந்திய சேவைகள் தொடர்பான விதிமுறைகளையும் உருவாக்கியது. சில இடங்களில் பழைய விதிகள் பணிநீக்கம் செய்யப்படுதல், அவசியமானது. சட்டம் துவங்குவதற்கு முன்னர் அமலில் இருந்த விதிகளும் தொடர அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆகையால், அகில இந்திய சேவைகள் நிலைமைகளை கட்டுப்படுத்தும் விதிகளில் இரண்டு தொகுதிகள் உள்ளன. மாநில செயலாளர் அல்லது மைய பொது ஆளுநர் ICS மற்றும் IP அதிகாரிகளின் சேவை நிலைமைகளை கட்டுப்படுத்தி, மற்றும் 1951 சட்டத்தின் கீழ் புதிய விதிமுறைகளை இந்திய நிர்வாக காவல் சேவை அதிகாரிகளுக்கு பொருத்தும்.

அனைத்து இந்திய சேவைகள் மத்திய அரசு கட்டுப்பாட்டில் உள்ளன. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வேட்பாளர்கள் பல்வேறு மாநில ஊழியர்களுக்கு நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர், மேலும் தேவைப்படும் போது அவர்கள் மத்திய அரசாங்க வேலைக்கு பணிபுரிய வேண்டும். ஒரு அகில இந்திய சேவையாக, இது மத்திய அரசாங்கத்தின் இறுதிக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ளது, ஆனால் மாநில அரசுகளின் உடனடி கட்டுப்பாட்டின் கீழும் ஒவ்வொரு மாநில ஊழியர்களாக பிரிக்கப்படுகிறது. இந்த அதிகாரிகளின் சம்பளம் மற்றும் ஓய்வூதியம் மாநிலங்களினால் சந்திக்கப்படுகின்றன. ஆனால் ஒழுங்குமுறை கட்டுப்பாட்டு தண்டனையை அபகரிக்க, யூனியன் பொது சேவை ஆணையத்தின் அறிவுரை மூலம். மத்திய அரசுடன் இணைந்து செயல்படுகிறது .

குறிப்புகள்

11.4.1 ஒன்றிய பொது சேவை ஆணைக்குழு

குறிப்புகள்

உயர்ந்தகுடி முறை சேவையின் இந்தியமயமாக்கல் அரசியல் இயக்கத்தின் பிரதான கோரிக்கைகளில் ஒன்று ஆனது, பிரிட்டிஷ் இந்திய அரசாங்கத்தை ஆட்சேர்ப்பு செய்வதற்காக ஒரு பொது சேவை ஆணையத்தை அமைப்பதைக் கருத்தில் கொள்ளும்படி கட்டாயப்படுத்தியது. அக்டோபர் 1, 1926 அன்று முதல் பொது சேவை ஆணையம் அமைக்கப்பட்டது. எவ்வாறாயினும், அதன் வரையறுக்கப்பட்ட ஆலோசனைப் பணிகளானது மக்களுடைய அபிலாஷைகளை பூர்த்தி செய்யத் தவறிவிட்டது மற்றும் நமது சுதந்திர இயக்கத்தின் தலைவர்களில் தொடர்ச்சியான மன அழுத்தத்தை ஏற்படுத்தியது. இதன் விளைவாக 1935 ஆம் ஆண்டின் இந்திய அரசின் சட்டத்தின் கீழ் மத்திய பொது சேவை ஆணைக்குழு அமைக்கப்பட்டது. சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு அரசியலமைப்புச் சட்டமன்றம் பொது சேவை ஆணைக்குழுக்களுக்கு பொது மற்றும் மாகாண மட்டங்களில் பாதுகாப்பு மற்றும் சுயநிர்ணய உரிமை வழங்குவதற்கான அவசியத்தைக் கண்டது. இந்தியாவின் புதிய அரசியலமைப்பில், ஒன்றிய பொது சேவை ஆணைக்குழு அரசியலமைப்பு அந்தஸ்தை ஒரு தன்னாட்சி நிறுவனமாகப் பெற்றது.

இந்திய அரசியலமைப்பின் 315-வது பிரிவின் கீழ் ஒன்றிய பொது சேவை ஆணைக்குழு நிறுவப்பட்டுள்ளது. ஆணைக்குழு ஒரு தலைவர் மற்றும் 10 உறுப்பினர்களைக் கொண்டுள்ளது. ஆணையத்தின் தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்களின் சேவையின் விதிகள் மற்றும் நிபந்தனைகள், மத்திய அரசு பணியாளர் தேர்வாணையம் (உறுப்பினர்) விதிமுறைகளின்படி, 1969 நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. இந்த ஆணைக்குழு இரண்டு கூடுதல் செயலாளர்கள், இணை செயலாளர்கள், துணை செயலாளர்கள் மற்றும் ஏனைய சார்பு உத்தியோகத்தர்கள் ஆகியோருடன் செயலாளர் தலைமையிலான செயலகம் மூலம் ஆணைக்குழு இயங்குகிறது.

அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படி, ஒன்றிய பொது சேவை ஆணைக்குழுவின் கடமைகள் மற்றும் பொறுப்புகள்: பின்வருமாறு:

- (i) போட்டியிடும் பரீட்சைகளை நடத்துவதன் மூலம் ஒன்றியத்தின் கீழ் சேவைகள் மற்றும் பதவிகளுக்கு ஆட்சேர்ப்பு செய்தல்.
- (ii) நேர்காணல்கள் மூலமும் தேர்வு செய்வதன் மூலமும் மத்திய அரசின் கீழ் சேவைகள் மற்றும் பதவிகளுக்கு ஆட்சேர்ப்பு செய்தல்.
- (iii) பதவி உயர்வு மற்றும் பரிமாற்ற-பிரதிநிதித்துவம் ஆகியவற்றில் நியமனம் செய்வதற்கான அலுவலர்களின் தகுதி பற்றிய ஆலோசனை.
- (iv) பல்வேறு சேவைகள் மற்றும் பதவிகளுக்கு ஆட்சேர்ப்பு முறைகள் தொடர்பான அனைத்து விவகாரங்களுக்கும் அரசாங்கத்தை அறிவுறுத்துதல்.
- (v) பல்வேறு குடிமுறை சேவைகள் தொடர்பான ஒழுங்குமுறை வழக்குகள்.
- (vi) அசாதாரண ஓய்வூதியம் வழங்கல், சட்டச் செலவினங்களை திருப்பிச் செலுத்தல் போன்றவற்றிற்கான இதர விடயங்கள்.

இந்திய நிர்வாக சேவை (IAS) என்பது பழைய இந்திய குடிமைப்பணியின் நேரடி சந்ததியாகும். நியமனத்தில், அதிகாரிகள் பல்வேறு அரசு ஊழியர்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். இருப்பினும் ஒவ்வொரு மாநில ஊழியர்களின் பலமும், மத்திய அரசின் கீழ் சேவையை வழங்குவதற்காக முன்று, நான்கு அல்லது ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு, மாநில அரசுக்குத் திரும்புவதற்கு முன்னர், சேவையை வழங்குவதற்கான அலுவலர்களின் இருப்புக்களை உள்ளடக்கியதாக இருக்கும். இதன் மூலம் மத்திய அரசு அதிகாரிகளின் சேவையை உறுதி செய்கிறது. அதே சமயம் மாநில அரசாங்கங்கள் தங்கள் கொள்கைகள் மற்றும் ஒன்றிய அரசாங்கத்தின் திட்டங்களை நன்கு அறிந்திருக்கின்றன. இத்தகைய ஏற்பாடு இரண்டு அரசாங்கங்களின் பரஸ்பர நலனுக்காகவும் செயல்படுகிறது. தனி நபர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் ஒரு மத்திய அரசின் கீழ் குறைந்தது ஒரு முறை சேவையாற்றும் வாய்ப்பு உள்ளது பலர் இத்தகைய எழுத்துக்களை விட அதிகமாக உள்ளனர். மூத்த அதிகாரிகளை சுழற்றும் நடைமுறையில் இருந்து வெளியேறுவதும் செயலகம் பதவி நிலைமை என உத்தியோகபூர்வ நிலைப்பாட்டில் அறியப்படுகிறது.

IAS அதிகாரிகள் அரசாங்க விவகாரங்களை நன்றாக கையாளுவதற்கு பயிற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளனர். இது பிரதான பொறுப்பாகும், ஒவ்வொரு குடிமக்கள் பணியாளரும் ஒரு குறிப்பிட்ட அலுவலகத்திற்கு ஒதுக்கப்படுவர், அது அந்த பகுதி தொடர்பான கொள்கை விஷயங்களைக் கையாளும். அரசியலமைப்பு அலுவலரின் நேரடி மேற்பார்வையின் கீழ் இந்த விவகாரத்தில் விளக்கமளித்த, திருத்தப்பட்ட, கொள்கை ரீதியாக சம்பந்தப்பட்ட விடயங்கள் தொடர்பாக அமைச்சர் ஆலோசனை வழங்குவார். மேலும், அந்த அதிகாரியின் ஆலோசனையின் பேரில் கொள்கைகள் செயலாக்கம் செய்யப்படுகிறது. செயலாளர், கூடுதல் செயலாளர், கூட்டுச் செயலாளர், பணிப்பாளர், கீழ்நிலை செயலாளர் மற்றும் இளநிலை அளவிலான உத்தியோகத்தர்கள் ஆகியோருடன் கொள்கை செயலாக்கத்தில் ஈடுபட்டுள்ள அரசாங்க இயந்திரத்தின் மேற்பார்வையில் மந்திரி சபையில் செயலாளர் இருக்கிறார். இந்த நியமனங்கள் குடிமை நிர்வாகத்தில் மூத்த குடிமக்களின்படி பொது ஊழியர்களால் நிரப்பப்பட்ட சேவைகள். முடிவெடுக்கும் செயல்முறையில், சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனையை கருத்தில் கொண்டு. பலர் தங்கள் கருத்துக்களை மத்திய செயலகம் விவகாரத்தை எடையிடக்கூடிய ஒரு அமைச்சரவைக்கு பரிந்துரைக்கின்றனர்.

சம்பந்தப்பட்ட பகுதிகளில் மற்றும் விவகாரங்களுக்கான அதிகாரிகளின் மேற்பார்வை மற்றும் சுற்றுப்பயணங்களின் நடைமுறையை உள்ளடக்கியது. புலம்பெயர்ந்தோருக்கு பெரும் நிதி ஒதுக்கீடு மற்றும் மேற்பார்வைக்கு அழைப்பு விடுக்கின்றது. சம்பந்தப்பட்ட உத்தியோகத்தர்கள் பாராளுமன்றத்தில் வினவப்படும் வினாக்களுக்கு விடையளிக்க வேண்டும்.

அரசாங்க ஊழியர் மற்றொரு நாட்டில் அல்லது சர்வதேச அரங்கில் அரசாங்கத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி வருகிறார். துணை செயலாளரின் மட்டத்தில், அவர் அரசாங்க சார்பில் ஒப்பந்தங்களை கையொப்பமிட அனுமதிக்கப்பட்டார்.

இந்த சேவையின் மற்றொரு தனித்துவமான அம்சம் அதன் பல்நோக்கு தன்மை ஆகும். பல்வேறு கால கடமைகள் மற்றும் செயல்பாடுகளை

குறிப்புகள்

உள்ளடக்கிய இடுகைகளை நடத்துவதற்கு, அவ்வப்போது எதிர்பார்க்கப்படும் “பொது நிர்வாகிகளை” உருவாக்குகின்றது உதாரணமாக, சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கை பராமரித்தல், வருவாயை சேகரித்தல், வர்த்தகம், வணிகம் மற்றும் தொழில்துறை கட்டுப்பாடு, நலன்புரி நடவடிக்கைகள் மேம்பாடு மற்றும் விரிவாக்கம் வேலை செய்தல் போன்றவை. இதனால், இந்த சேவை ஒரு பொதுச் சேவை ஆகும், அதன் அதிகாரிகள் நிர்வாகத்தின் கிட்டத்தட்ட எந்த பிரிவிலும் இடுகையிடுவதற்கு பொறுப்பாக உள்ளனர்.

இந்த காலத்தில் பயிற்சிப் பள்ளிகள், தலைமைச் செயலகம், துறை அலுவலகங்கள் அல்லது மாவட்ட குற்றவியல் அலுவலகத்தில் செலவழிக்கும் நேரம் அடங்கும். நன்னடத்தை முடிந்து, இளநிலை அளவுகோல் அலுவலராக 2 ஆண்டுகள் பணியாற்றிய பின், அதிகாரி முதுநிலை அலுவலராக பணியாற்றுகிறார். பின்னர் அவர் ஒரு பொது நிறுவனத்தில் அல்லது திணைக்களத்தின் இயக்குனரின் நிர்வாக இயக்குனராக மாவட்ட நீதிபதியாக செயல்படலாம். பின்னர் அவர் ஒரு பொது நிறுவனத்திலோ அல்லது திணைக்களத்தின் இயக்குனரின் நிர்வாக இயக்குனராகவோ மாவட்ட நீதிபதியாகவோ செயல்படலாம். மூத்த கால அளவுகோல், தெரிவு நிலை, இளநிலை நிர்வாக தரம் மற்றும் தேர்வு நிலை ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது. 13 வருடங்கள் தொடர்ச்சியான சேவைக்குப் பிறகு பதவி உயர்வு வழங்கப்பட்டு, பின்னர் மாநில அரசுகளுக்கு செயலாளர்கள் / சிறப்பு செயலாளர்களாக நியமிக்கப்படுவர். மாநிலத்திற்கு அடுத்த பதவி உயர்வு ஒரு ஆணையாளர் மற்றும் செயலாளர் ஆவார். இந்த பதவி உயர்வு அவர்களுக்கு சிறந்த நேர அளவுக்கோல் என்ற பெயரில் வழங்கப்படுகிறது. பின், 25 ஆண்டுகள் தொடர் பணி முடிந்தவுடன், ஒரு IAS அதிகாரி, சிறந்த நேர அளவுக்கு மேல் பதவி உயர்வு பெறலாம் மாநிலத்தின் முதன்மைச் செயலாளர்கள்/நிதி ஆணையர்கள் என நியமிக்கப்படலாம்.

ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் பல செயலாளர்கள் / முதன்மை செயலாளர்கள் மற்றும் ஒரு பிரதம செயலாளர் மட்டுமே உள்ளனர். செயலாளர்களின் சில நியமனங்கள் மிகவும் மதிப்புமிக்கதாகக் கருதப்படுகின்றன எ.கா., நிதிச் செயலாளர், அபிவிருத்தி ஆணையாளர், உள்துறை செயலாளர், மற்றும் அவர்கள் ஒரு முதன்மை செயலாளரின் சம்பளத்தை அனுபவிக்கின்றனர். மாநிலத்தின் தலைமைச் செயலாளர் பதவி உயர்வு மற்றும் கூடுதல் தலைமை செயலாளர்களால் உதவப்படலாம். சில பணியாளர்கள் / மாநிலங்களில் எ.கா., புது தில்லி, நிதி ஆணையர் மற்றும் உயர் அதிகாரிகள் ஆகியோர் தலைமைச் செயலாளரின் ஊதியத்தைப் பெற்றுள்ளனர். மாநிலத்தின் தலைமைச் செயலாளர் பதவி உயர்வு மற்றும் கூடுதல் தலைமை செயலாளர்களால் உதவப்படலாம். சில பணியாளர்கள்/மாநிலங்களில் எ.கா., புது தில்லி, நிதி ஆணையர் மற்றும் உயர் அதிகாரிகள் ஆகியோர் தலைமைச் செயலாளரின் ஊதியத்தைப் பெற்றுள்ளனர்.

மாவட்டத்தில், மூத்த நபர் ஆட்சியாளர் அல்லது துணை உறுப்பினர் அல்லது மாவட்ட நீதவான் ஆகும். டி.எம். ஆட்சியாளர் டி.சி. குறிப்பிட்ட திட்டங்கள், சர்ச்சைக்குரிய தளங்கள் மற்றும் கிராமப்புறங்களில் உள்ள அனைத்து கிராமப்புற பகுதிகளையும் அவர் சுற்றுகிற இடம். பிரதேச மட்டத்தில், பிரதேச ஆணையாளர் தனது பிரிவின் பொறுப்பாளராக உள்ளார். சட்ட ஒழுங்கு, பொது நிர்வாகம் மற்றும் வளர்ச்சி ஆகியவற்றை

மேற்பார்வையிடுவதே அவரது வேலை. பிரதேச ஆணையாளருக்கு எதிரான மேல் முறையீடுகள் வருவாய் வாரியத்தின் தலைவரை கேட்கும்.

மத்திய செயலகம்

11.4.3 இந்திய வனத்துறை சேவை (IFS)

நவீன இந்திய வனத்துறை 1966 ஆம் ஆண்டு அகில இந்திய சேவை சட்டத்தின் கீழ் நிறுவப்பட்டது. வனத்துறை முதல் ஆய்வாளர் ஜெனரல் ஹரி சிங், IFS இன் வளர்ச்சிக்கு கருவியாக இருந்தது. இந்தியாவின் வனக் கொள்கையானது 1894 ஆம் ஆண்டில் உருவாக்கப்பட்டது, 1952 ஆம் ஆண்டில் மறுபரிசீலனை செய்யப்பட்டது, 1988 இல் மறுபடியும் மறுபரிசீலனை செய்யப்பட்டது. ஆண்டுதோறும் ஒன்றிய வெளியீட்டுச் சேவை ஆணையம் நடத்திய இந்திய வனத்துறையால் தேர்வு செய்யப்படுகிறது. கால்நடை வளர்ப்பு மற்றும் கால்நடை அறிவியல், தாவரவியல், வேதியியல், புவியியல், கணிதம், இயற்பியல், புள்ளிவிபரம் மற்றும் விலங்கியல், அல்லது வேளாண் அல்லது வனவியல் அல்லது வேளாண் பொறியியலில் இளங்கலை பட்டம் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பல்கலைக்கழகத்தில் அல்லது அதற்கு சமமான, மற்றும் ஜூலை 1 ம் தேதியன்று 21 முதல் 30 வயதிற்குட்பட்டவராக இருக்க வேண்டும்.

குறிப்புகள்

IAS மற்றும் IPS ஆகிய இரண்டின் அசல் சேவைகள் அனைத்தையும் விட சம்பள அளவு குறைவாக உள்ளது. எழுத்து தேர்வு மற்றும் நேர்காணல் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய ஒன்றியம் பொது சேவை ஆணைக்குழுவால் நடத்தப்பட்ட ஒரு பிரதேச ஆய்வு மூலம் ஆட்சேர்ப்பு செய்யப்படுகிறது. இது ஒரு அகில இந்திய சேவை என்றாலும், அதன் இயல்பானது அகநிலைமயமாக்கப்பட்ட குடிமுறை சேவையல்ல. ஆனால் சிறப்பு மற்றும் செயல்பாடுகளாகவும் இது நிர்வகிக்கப்படுகிறது அகில இந்திய சேவைகள் தொடர்பாக ஆட்சேர்ப்பு, ஒழுங்குமுறை மற்றும் சேவைகளின் விதிகளை உருவாக்கும் பொறுப்பை வகிக்கும் பணியாளர் மற்றும் நிர்வாக சீர்திருத்தங்களும் , தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகு, மற்ற அனைத்து இந்திய மற்றும் மத்திய சேவைகள் வெற்றி வேட்பாளர்களுடன் சேர்ந்து, நியமிக்கப்பட்டவர்கள் மூன்று மாதங்கள் நீடித்திருக்க வேண்டும். இரண்டு ஆண்டு பயிற்சி வகுப்புக்காக டெஹ்ராடூனில் உள்ள இந்திய வனவியல் நிறுவனம், கழகத்திற்கு வருகிறது. பயிற்சி முடிவில், இறுதித் தகவல்களுக்கு முன்பாக ஒரு பரிசோதனையை அவர்கள் கடக்க வேண்டும். இந்திய வனத்துறையினர் மற்ற அனைத்து இந்திய சேவைகளிலும் திட்ட அமைவு-அடிப்படையிலானவர்கள். இந்த சேவையின் உறுப்பினர் பிரதிநிதிகளின் மையத்திற்கு வரலாம், ஆனால் பிரதிநிதித்துவம் முடிந்தபிறகு அவரது திட்ட அமைவு ஊழியர்களிடம் மீண்டும் செல்ல வேண்டும். உடனடியாக, திட்ட அமைவா யாளர்களிடமிருந்து எந்தவொரு அலுவலகத்திலும் பதவிக்கு வந்த பிறகு, ஒரு வருடத்திற்கான ஊக்கத்தொகையினைப் பரிசீலிப்பார்கள் பின்னர் அவர்கள் அதே பதவி நிலையில் உள்ள வெவ்வேறு அலுவலகங்களில் தொடர்ந்து தபால் மூலம் வந்து செல்கின்றனர். செயல்பாட்டுப் பகுதியின் வெளிப்புற அளவுரு ஒரு மாநில அல்லது ஒன்றிய பிரதேசமாகும்.

11.4.4 இந்திய காவல் சேவை (IFS)

இந்திய காவல் அல்லது IPS என்று அழைக்கப்படும் இந்திய காவல் சேவையானது உள்நாட்டு பாதுகாப்பு, பொது பாதுகாப்பு மற்றும் சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கிற்கு பொறுப்பாகும். 1948 ஆம் ஆண்டில் பிரிட்டிஷ் பேரரசு

குறிப்புகள்

காவல் (IP) இந்திய காவல் சேவைக்கு மாற்றப்பட்டது. IPS அதன் சொந்த உரிமையில் சட்ட அமலாக்க முகவர் அல்ல மாறாக, அனைத்து மூத்த காவல்துறை மத்திய செயலக அதிகாரிகள் எங்கு வேலை செய்கிறார்களோ அந்த நிறுவனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

இந்திய காவல் சேவை ஒரு அனைத்திந்திய சேவை, இரண்டு வழிகளில் IAS வேறுபடுகின்றது: (i) இந்த சேவையின் பெரும்பாலான உத்தியோகத்தர்கள் மட்டுமே பணிபுரிகின்றனர். மாநிலத்தில் சில காவல் பதிவுகள் மட்டுமே உள்ளன. (ii) அதன் ஊதிய அளவு மற்றும் நிலை IAS விட குறைவு. UPSC. அலுவலர்கள் UPSC மூலம் ஆட்சேர்ப்பு செய்யப்படுகின்றனர். IAS, IFS மற்றும் பிற மத்திய குடிமுறை சேவை உறுப்பினர்கள் அனைவரையும் நியமித்தல்.

IPS க்கு புதிதாக முதன்முதலில் ஐந்தாவது முறையாக பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு, பின்னர் ஹைதராபாத் சர்தார் படேல் தேசிய காவல் கழகத்தில் சிறப்பு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. ஆய்வு மற்றும் பயிற்சியின் பாடநெறிகள் தூரப்பணம், ஆயுதங்களை கையாளுதல், முதலியன, இது ஒரு காவல் அதிகாரிகளின் சாதாரண பணியில் நேரடியான தாக்கத்தைக் கொண்டுள்ளது. பயிற்சி பாடத்திட்டங்கள் குற்றம் உளவியல், ஆய்வுகள் குற்றம் கண்டுபிடிப்பதில் விஞ்ஞான உதவிகள், ஊழல், மற்றும் அவசர நிவாரண முறைகள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது. ஒருமுறை பயிற்சி முடிந்தபிறகு, UPSC ஆல் நடத்தப்பட்ட பரிசோதனையைப் பரிசோதித்தது.

IPS அதிகாரி 2 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு துணைப் பிரிவின் துணைப் பொறுப்பாளராக பொறுப்பேற்கிறார். இந்த பதவி காலம் பொதுவாக 2 ஆண்டுகள் ஆகும். அடுத்த சந்திப்பு காவல் கூடுதல் கண்காணிப்பாளராகவும், காவல்துறை கண்காணிப்பாளராகவும் துணை காவல் துணை ஆணையராகவும், பின்னர் துணை காவல்துறை மேலாளர் பொதுவான காவல் அல்லது கூடுதல் ஆணையராகவும் இருக்கிறார்.

IPS அதிகாரிகள் உளவுத்துறை பணியகம், ஆராய்ச்சி மற்றும் பகுப்பாய்வு, மத்திய புலனாய்வு ஆய்வாளர் போன்ற தேசிய அரசாங்க நிறுவனங்களில் பணிபுரிகின்றனர். IPS அதிகாரிகள் மத்திய செயலகத்தில் அல்லது எல்லை பாதுகாப்புப் படையின் இயக்குநர் பொதுவான, மத்திய காவல் ஆணையம் மற்றும் மத்திய தொழில்துறை பாதுகாப்புப் படை, போன்ற இதர பாதுகாப்புப் படைகளில் மிக உயர்ந்த இடத்தில் வைக்கப்படுகின்றனர்.

காவல்துறை இயக்குனர் அல்லது காவல்துறை ஆணையர் மாநிலத்தின் ஒட்டுமொத்த காவல்துறையின் தலைவராக இருக்கிறார். அவருக்கு கீழே உள்ள கூடுதல் DGP. சிறப்பு காவல் ஆணையர் ஆவார். பொது ஆய்வாளர் அல்லது காவல் கூட்டு ஆணையாளர் ஆவார். குற்றவியல் புலனாய்வு திணைக்களம், வீட்டுக் காவலர்கள் போன்ற சில சிறப்பு காவல் படைகளின் தலைவர் ஆவார்.

ஒரு அகில இந்திய சேவையாக, அது மத்திய அரசின் இறுதி கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ளது ஆனால் அரசுத் தரப்பினர், ஒவ்வொரு மாநில அரசாங்கத்தின் உடனடி கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ளனர். உள்துறை அமைச்சகத்தால் இந்திய காவல் சேவை நிர்வகிக்கப்படுகிறது, இருப்பினும் அதன் பணியாளர்களுக்கான பொதுக் கொள்கைகள் பணியாளர் மற்றும் நிர்வாக சீர்திருத்த திணைக்களத்தினால் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன.

மையம் அல்லது மாநிலங்களின் பிரத்தியேக ஊழியர்களிடமிருந்தும், மத்திய மற்றும் மாநில நிர்வாகங்களில் உள்ள முதன்மை பதிவையும் பூர்த்தி செய்யும் அலுவலர்களின் பொதுத் தொகையை இந்திய உருவாக்குகிறது, கூட்டு நடவடிக்கை, ஒத்துழைப்பு மற்றும் ஒருங்கிணைப்புக்கான கூட்டாட்சி அரசியலில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளபடி இரண்டு நிலைகள் ஏற்படுத்துகிறது.

குறிப்புகள்

இந்த சேவைகளுக்கு ஒரு தேசிய பார்வை மற்றும் முன்னோக்கு உள்ளது, மற்றும் பண்பு மற்றும் பிராந்திய சிந்தனைக்கு எதிரான முக்கிய அரண்கள் உள்ளன. இந்த சேவைகள் உறுப்பினர்கள் தேசிய ஒருங்கிணைப்பு கருவியாக செயல்படுவதை உணர்ந்துகொள்கிறார்கள்.

அவர்களின் தேசிய முன்னோக்கு மற்றும் சர்வதேச நிறுவனங்களுடன் அவ்வப்போது தொடர்புகொள்வது, மாநில மற்றும் பிராந்திய பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்கான ஒரு பரந்த முன்னோக்கிலிருந்து தீர்வு காண்கிறது.

அனைத்திந்திய போட்டிகளிலும் தேர்வுகள் அடிப்படையில் தேர்வு செய்யப்படும் நிலையில் அதிகாரிகளின் திறமை கணிசமாக அதிகமாக உள்ளது. அவர்கள் பல்வேறு கல்வி பின்னணியில் இருந்து நல்ல கல்வி பதிவுகள் கொண்டுவருகிறார்கள், அதனால் அவர்கள் அதிகாரப்பூர்வ வியாபார நடவடிக்கைகளில் பகுத்தறிதல் மற்றும் கண்டுபிடிப்புகளை கொண்டு வர முடியும்.

மத்திய மற்றும் மாநில அளவிலான அனுபவங்கள் மத்திய அரசின் இந்த இரண்டு ஒருங்கிணைந்த மட்டங்களுக்கும் இடையே பாலங்கள் அமைக்க இந்த சேவையின் அலுவலர்களை செயல்படுத்துகிறது.

அனைத்து இந்திய சேவைகளுக்கும் நேரடியாக ஆட்சேர்ப்பு செய்யப்பட்ட அதிகாரிகள் தங்கள் சொந்த மாநிலத்திலிருந்து விலகிச் செல்கையில், அவர்கள் தங்கள் பணி நோக்குநிலையையும் பாரபட்சமின்மையையும் கொண்டு வருகின்றனர்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

5. இந்தியாவின் மூன்று அகில இந்திய உரிமையியல் சேவைகள் யாவை?
6. எந்தச் சட்டத்தின் கீழ் கூட்டுறவு பொது சேவை ஆணைக்குழு நிறுவப்பட்டது?
7. IAS அதிகாரி பதவி உயர்வு எத்தனை ஆண்டு காலம்?

11.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. மந்திரிசபை செயலகத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பாடநெறிகள் பின்வருமாறு:
 - செயலக மற்றும் அமைச்சரவை குழுக்களுக்கு உதவி
 - வணிக விதிகள்
2. அமைச்சரவை செயலகத்தின் பிரதான தொழிற்பாடுகள்:

குறிப்புகள்

- கண்காணிப்பு
 - ஒருங்கிணைப்பு
 - புதிய கொள்கை முயற்சிகளை ஊக்குவித்தல்
- 3 உரிமையியல் சேவைகள் என்பது தொழில் அல்லாத நுட்ப சேவைகளைக் குறிக்கின்றன மற்றும் இராணுவ மற்றும் காவல் சேவைகளுக்கு தொடர்புபடுத்தப்பட்டுள்ளன. உரிமையியல் சேவைகள், எனினும், மாநிலத்தின் குடிமை விவகாரங்களில் மட்டுமே அக்கறை கொண்டுள்ளது. ஆங்கிலேய அரசியல் விஞ்ஞானி ஹெர்மன் பைனர் படி 'உரிமையியல் சேவை என்பது நிரந்தர, ஊதியம் மற்றும் நிபுணத்துவம் வாய்ந்த அதிகாரிகளின் ஒரு தொழில்முறை அங்கமாகும்.'
 - 4 உள்நாட்டு சேவைகளின் பங்கு: மத்திய செயலகம்
 - (i) நிர்வாகம் வளர்ச்சி
 - (ii) அரசியல் வளர்ச்சிக்கு ஒரு கருவி
 - (iii) பொருளாதார வளர்ச்சி
 - (iv) நவீனமயமாக்கல் மற்றும் சமூக மாற்றங்கள்
 - (v) நிலத்தின் சட்டத்தை ஆற்றல், மேற்பார்வை மற்றும் நிறைவேற்றுவதில் உள்ள பணிகள்
 - 5 இந்தியாவின் மூன்று அகில இந்திய சேவைகள்: இந்திய ஆட்சிப் பணி (IAS), இந்திய வனத்துறை (IFS) மற்றும் இந்திய காவல் சேவை (IPS) ஆகியவை அடங்கும். இந்த சேவைகளுக்கான ஆட்சேர்ப்பு, தொழிற்சங்க பொது சேவை ஆணைக்குழுவின் மூலம் வருடாந்த போட்டியிடும் பொதுப்பணித்துறை தேர்வுகள் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.
 - 6 இந்திய அரசியலமைப்பின் 315 வது பிரிவின் கீழ் தொழிற்சங்க பொது சேவை ஆணைக்குழு நிறுவப்பட்டுள்ளது. ஆணைக்குழு தலைவர் மற்றும் 10 உறுப்பினர்களைக் கொண்டுள்ளது. ஆணைக்குழுவின் தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்களின் சேவை விதிமுறைகள் மற்றும் நிபந்தனைகள் ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் (உறுப்பினர்) ஒழுங்குமுறை, 1969 ஆல் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன.
 7. 25 வருடங்கள் வழக்கமான சேவைக்குப் பிறகு, ஒரு IAS அதிகாரி சிறந்த நேரம் அளவுக்கு மேலே உயர்த்தப்படலாம், மாநிலங்களில் தலைமைச் செயலர்கள் நிதி ஆணையர்கள் என நியமிக்கப்பட்டனர்.

11.6 சுருக்கம்

- தலைமைச் செயலகத்தின் நிர்வாகத் தலைவர், அமைச்சரவை செயலாளராகவும், குடிமுறை சேவை வாரியத்தின் முன்னாள்-பதவி வழி தலைவராகவும் உள்ளார். இந்திய அரசின் (வணிக ஒதுக்கீடு) விதிகள், 1961 "அமைச்சரவை செயலகம்" விதிகளுக்கு உட்பட்டு முதல் சட்ட இணைப்புக்கு ஒரு இடம் காணப்படுகிறது.
- அமைச்சரவை செயலகம் மத்திய அமைச்சரவை செயலாளர் மற்றும் உள்நாட்டு சேவையின் தலைவராக இருப்பதால், மத்திய அமைச்சரவை

ஒருங்கிணைப்புகளை மேம்படுத்துவதற்கான துறைகள் மூலம் பயனுள்ள கருவியாகப் பார்க்கப்படுகிறது.

- குடிமைப்பணி என்ற சொல் தொழில்நுட்ப சேவைகளை, இராணுவம் மற்றும் காவல் சேவைகளுக்கு அடையாளமாக வடிவமைக்கப்பட்டது. இராணுவம் மற்றும் காவல்துறை பொதுவாக உள் நாட்டிலுள்ள அழிவு சக்திகளிடமிருந்தும், வெளிப்புற ஆபத்துகளிலிருந்தும் நமது நாட்டின் பாதுகாப்பையும் ஆபத்தின்மையையும் சார்ந்தே உள்ளது. இருப்பினும், குடிமுறை சேவை அடிப்படையில் மாநில அரசு விவகாரங்கள் குறித்து மட்டுமே அக்கறை கொண்டுள்ளது..
- சமூக, அரசியல் மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சி ஆகிய துறைகளில் நம் நாட்டில் உள்ள குடிமுறை ஊழியர்கள் ஒரு பெரிய மற்றும் முக்கிய பங்கைக் கொண்டுள்ளனர். இவை இரண்டும் சேர்ந்து அரசாங்கத்திற்கு உதவி செய்து அதன் திறமையான இயக்கத்தை உறுதி செய்கின்றன..
- அதிகாரத்துவம், பொது மக்களின் இந்த இரட்டை பங்கை சரியான வழியில் வழிகாட்டும் ஒரு மேலாதிக்க சக்தியாக மாற வேண்டும்
- அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு குறிப்பிட்ட சில சட்ட விரோத கடமைகள், குறிப்பாக அண்மைக் காலங்களில் பொறுப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. சில விவகாரங்கள், நீதித்துறை தொடர்பான இறுதி முடிவுகளின் பொறுப்புகள் தொடர்பாக துறைகளுக்கு முழுமையான அதிகாரங்கள் உள்ளன.
- இந்தியாவின் மூன்று அகில இந்திய குடிமைப் பணிகள்: இந்திய ஆட்சிப் பணி (IAS), இந்திய வனப் பணி (INS) மற்றும் இந்திய காவல் பணி (IPS) ஆகியவை இடம்பெற்றுள்ளன. இந்த சேவைகளுக்கு, ஆண்டு போட்டி பொதுப்பணி தேர்வின் அடிப்படையில், மத்திய அரசு பணியாளர் தேர்வாணையம் மூலம், பணி நியமனம் செய்யப்படுகிறது.
- அனைத்து இந்திய சேவைகள் மத்திய அரசு கட்டுப்பாட்டில். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வேட்பாளர்கள் பல்வேறு மாநில ஊழியர்களுக்கு நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர், மேலும் தேவைப்படும் போது அவர்கள் மத்திய அரசாங்க வேலைக்கு பணிபுரிய வேண்டும்
- இந்திய அரசியலமைப்பின் 315-வது பிரிவின் கீழ் ஒன்றிய பொது சேவை ஆணைக்குழு நிறுவப்பட்டுள்ளது. ஆணைக்குழு ஒரு தலைவர் மற்றும் 10 உறுப்பினர்களைக் கொண்டுள்ளது. ஆணையத்தின் தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்களின் சேவையின் விதிகள் மற்றும் நிபந்தனைகள், மத்திய அரசு பணியாளர் தேர்வாணையம் (உறுப்பினர்) விதிமுறைகளின்படி, 1969 நிர்வகிக்கப்படுகின்றன.
- இந்திய நிர்வாக சேவை (IAS) என்பது பழைய இந்திய குடிமுறை சேவையின் நேரடி சந்ததி. நியமனத்தில், அதிகாரிகள் பல்வேறு அரசு ஊழியர்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். இருப்பினும் ஒவ்வொரு மாநில ஊழியர்களின் பலமும், மத்திய அரசின் கீழ் சேவையை வழங்குவதற்காக மூன்று அல்லது நான்கு அல்லது ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு, மாநில அரசுக்குத் திரும்புவதற்கு முன்னர், சேவையை வழங்குவதற்கான அலுவலர்களின் இருப்புக்களை உள்ளடக்கியதாக இருக்கும்.

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

- அரசாங்க ஊழியர் மற்றொரு நாட்டில் அல்லது சர்வதேச அரங்கில் அரசாங்கத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி வருகிறார். அரசாங்கத்தின் சார்பில் ஒப்பந்தங்களை கையொப்பமிட அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளார்.
- ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் பல செயலாளர்கள்/முதன்மை செயலாளர்கள் மற்றும் ஒரு பிரதம செயலாளர் மட்டுமே உள்ளனர். செயலாளர்களின் சில நியமனங்கள் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் அதிக மதிப்புள்ளதாக கருதப்படுகின்றன, எ.கா நிதிசார் செயலாளர், அபிவிருத்தி ஆணையாளர், உள்துறை செயலாளர், மற்றும் அவர்கள் ஒரு முதன்மை செயலாளரின் சம்பளத்தை அனுபவிக்கின்றனர்.
- மத்திய அரசு பணியாளர் தேர்வாணையம் மூலம் நடத்தப்படும் இந்திய வன பணித் தேர்வின் மூலம், வன சேவைக்கான ஆட்சேர்ப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
- இந்திய வனப் பணி என்பது மற்ற அகில இந்திய சேவைகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. இந்த சேவையின் உறுப்பினர் ஒருவர், தூது வரும்போது, அவர் பதவிக்கு செல்ல முடியும்.
- இந்திய காவல் பணி என்பது ஒரு அசல் அகில இந்திய சேவை, இது இரண்டு வழிகளில் IAS இல் இருந்து வேறுபடும்: (i) இந்த சேவை பணியில் உள்ள பெரும்பாலான அதிகாரிகள் மாநிலத்தில் ஒரு சில காவல் பதவிகள் மட்டுமே உள்ளன, மற்றும் (ii) அதன் ஊதிய அளவு மற்றும் நிலை IAS விட குறைவாக உள்ளன.
- அகில இந்திய சேவையாக, மத்திய தலைமை செயலக அரசின் உச்சகட்ட கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது ஆனால் ஒரு மாநில அரசின் உடனடி கட்டுப்பாட்டின் கீழ் அரசு தொண்டர்களுடன் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்திய காவல் சேவை மத்திய உள்துறை அமைச்சகத்தால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. பணியாளர் மற்றும் நிர்வாகச் சீர்திருத்தத் துறையால் அதன் பணியாளர் தொடர்பான பொதுவான கொள்கைகள் தீர்மானிக்கப்படுகிறது.
- UPSC முன்னாள் UGC தலைவர் சதீஷ் சந்திரா தலைமையில் 1988 ல் மற்றொரு குழுவை அமைத்து, உயர் குடிமைப் பணிகளுக்கு தேர்வு செய்யப்படும் முறையை ஆய்வு செய்து மதிப்பீடு செய்து, மேலும் மேம்பாட்டிற்கான ஆலோசனைகளை வழங்க வேண்டும்.

11.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- அரசியலமைப்பு சட்டமன்றம்: பிரபலமான பிரதிநிதிகளின் ஒரு அமைப்பு அல்லது சட்டமன்றம் அரசியலமைப்பின் ஒரு ஆவணத்தை தயாரிப்பது அல்லது ஏற்றுக்கொள்வதற்கான நோக்கத்திற்காக உருவாக்கப்பட்டதாகும்.
- அகில இந்திய சேவைகள் சட்டம், 1951: இந்த சட்டம் இரண்டு அகில இந்திய சேவைகளை நிறுவியது. மாநில அரசுகளுடன் கலந்தாலோசித்து, அகில இந்திய சேவைகளுக்கு நியமிக்கப்பட்ட நபர்களின் ஆட்சேர்ப்பு மற்றும் நிபந்தனைகளுக்குரிய விதிமுறைகளை விதித்த பிறகு, இந்திய அரசுக்கு இது அதிகாரம் அளிக்கிறது.

- ஆக்கங்கள் 315: இந்த கட்டுரை ஒன்றியம் மற்றும் ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கு ஒரு பொது சேவை ஆணையத்தை வழங்குகிறது.

மத்திய செயலகம்

11.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. அமைச்சரவை செயலாளரின் நிலைப்பாடு பற்றிய அரசியலமைப்பு விதிகள் பற்றி விவாதிக்க.
2. அமைச்சரவை செயலகத்தின் பல்வேறு அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள் யாவை?
3. அகில இந்திய குடிமுறை பணிகள் பற்றி சுருக்கமாக குறிப்பு வரைக.
4. மத்திய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் பணிகளைக் விவாதிக்க.
5. இந்திய வன சேவையின் பல்வேறு அணிகள் பற்றி சிறு குறிப்பு வரைக.

நெடு விடை வினாக்கள்

1. செயலாளர் குழுக்களின் (COS) செயல்பாட்டை விவாதிக்க.
2. வியாபார விதிகளின் பரிமாற்றத்தின் முக்கியத்துவத்தை ஆய்வு செய்க.
3. அரசின் செயல்பாட்டில், குடிமுறை பணியாளர்களின் பங்கினை குறிப்பிடுக.
4. மத்திய அரசு பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் கடமைகள் மற்றும் பங்கினை அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படி ஆய்வு செய்க.

11.9 மேலும் படிக்க

அரோரா, ரமேஷ் கே. மற்றும் ரஜினி கோயல். 1997. இந்திய பொது நிர்வாகம்: நிறுவனங்கள் மற்றும் சிக்கல்கள். நியூ தில்லி: விஷ்வா பப்ளிகேஷன்ஸ்.

அரோரா, ரமேஷ் கே. மற்றும் சங்கீதா சர்மா (இடி). 1992. ஒப்பீட்டு மற்றும் மேம்பாட்டு நிர்வாகம். ஜெய்ப்பூர்: அரியான்ட் வெளியீடு.

பார்த்வால், சி.பீ. (இடி.) 1993. இந்தியாவில் பொது நிர்வாகம். நியூ தில்லி: ஆஷிஷ் பப்ளிகேஷன்ஸ்.

தாஸ், ஸ். கே. 1998. உரிமையையில் சேவை சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் கட்டமைப்பு சீரமைப்பு. நியூ தில்லி: ஆக்ஸ். போர்ட் யுனிவர்சிட்டி பிரஸ்.

டெப்ராயி, பைபெக் (இடி). 2004. அரசாங்கத்தை மேம்படுத்துவதற்கான நிகழ்ச்சிநிரல். நியூ தில்லி: கல்வி அறக்கட்டளை.

ஹால்டிபூர், ஆர். யன். 1997. பொது நிர்வாகம்: பிரதிபலிப்புகள் மற்றும் ஆராய்ச்சிகள். நியூ தில்லி: கனிஷ்கா.

குறிப்புகள்

ஜெயின், எல். சி. (இடி.). 2005. அதிகாரத்துவம் மற்றும் உள்ளூர் ஆட்சி.
நியூ தில்லி: ஓரியண்ட் லாங்மேன்.

ஜெயின், ஆர்.பீ 2001. பொது நிர்வாகத்தில் இந்தியா, 21 வது நூற்றாண்டு
சவால்கள் நல்ல ஆட்சிக்கு. நியூ தில்லி: டீப் மற்றும் டீப் பப்ளிகேஷன்ஸ்.

மகேஸ்வரி, ஸ்ரீராம். 1985. இந்தியாவில் கிராமப்புற மேம்பாடு. நியூ தில்லி:
முனிவர் வெளியீடுகள்.

அலகு 12 குடிமைப் பணிகள்

அமைப்பு

- 12.0 அறிமுகம்
- 12.1 நோக்கங்கள்
- 12.2 ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம்(UPSC): ஒரு கண்ணோட்டம்
- 12.3 ஆட்சேர்ப்பு மற்றும் பயிற்சி
 - 12.3.1 பயிற்சி
- 12.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 12.5 சுருக்கம்
- 12.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 12.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 12.8 மேலும் படிக்க

குறிப்புகள்

12.0 அறிமுகம்

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் சிறப்பு திட்டத்தின் கீழ், மத்திய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் (UPSC) அமைக்கப்பட்டது. UPSC அரசாங்கத்தின் ஒரு பகுதி அல்ல, திறந்த போட்டியின் அடிப்படையில் அதிகாரிகள் நியமனம் செய்யப்படுகிறார்கள். இது ஒரு தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்கள் கொண்ட சுயாதீன அமைப்பு. ஜனாதிபதியால் மட்டுமே சேர்க்கவோ அல்லது அகற்றவோ முடியும். இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படி UPSC தலைவர்கள் மற்றும் உறுப்பினர்களை ஜனாதிபதி நியமனம் செய்ய வேண்டும். அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படி UPSC பொறுப்பு மற்றும் அதிகாரம் ஆகியவற்றின் கீழ் நிலையானது. பொதுச்சேவை ஆட்குறைப்பு மூலம் இந்த செயல்முறையாக வரையறுக்கப்படலாம். பொது வேட்பாளர்களுக்கு நியமனம் செய்ய தகுதியான வேட்பாளர்கள் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றனர். வேலைவாய்ப்பு திட்டத்தில் ஆட்சேர்ப்பு என்பது முதல் படியாகும். அந்த முழு திட்டத்தின் வெற்றியும், ஆட்சேர்ப்பு கொள்கைகள் மற்றும் அவை நிறைவேற்றப்படும் நடைமுறைகள் ஆகியவற்றைப் பொறுத்தது.

அரசியலமைப்புச் சட்டம், செயல்பாடுகள், பயிற்சிகள், மற்றும் ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் ஆட்சேர்ப்பு போன்றவைகளை இந்த அலகு விவரம் விரிவாக ஆராய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

12.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- இந்தியாவில் ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையங்களின் வளர்ச்சியை புரிந்து கொள்ள முடியும்.
- ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்திற்கு அரசியலமைப்புச் சட்டங்களை விளக்க முடியும். (UPSC)

குடிமைப் பணிகள்

- ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையங்களின் செயல்பாடுகள் மற்றும் பொறுப்புகளை ஆய்வு செய்ய முடியும்.
- அரசு ஊழியர்களின் பயிற்சி மற்றும் ஆட்சேர்ப்பு குறித்து ஆய்வு செய்ய முடியும்.

குறிப்புகள்

12.2 ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம்(UPSC): ஒரு கண்ணோட்டம்

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம், அரசு பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் மூன்று பிரிவுகளாக உள்ளது: மத்திய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் (UPSC), சங்கத்தின் சேவைகளின் தேவைகளுக்கு சேவை செய்ய வேண்டும். இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்கள் மற்றும் மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் (SPSC) ஆகிய சேவைகளுக்கான கூட்டு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் ஒரு மாநிலத்தின் சேவைகளுக்கு UPSC மற்றும் SPSC ன் அரசியல் சாசன அமைப்புகள் ஆகும். அதேவேளை, ஒரு கூட்டு அரசாங்க சேவை ஆணைக்குழு பாராளுமன்றத்தின் ஒரு சட்டத்தின் மூலம் உருவாக்கப்பட உள்ளது. நாட்டில் பல்வேறு பொது சேவை தேர்வுகளை நடத்த அங்கீகாரம் பெற்றுள்ள ஒரு மைய முகாம் எனப்படுகிறது.

கூட்டமைவு, நியமனம் மற்றும் உறுப்பினர்களின் விதிமுறைகள்

UPSC பொதுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் தலைவர் மற்றும் பிற உறுப்பினர்களை உருவாக்குகிறது. பொது பணி ஆணை குழு தலைவரை அந்த நாட்டின் ஜனாதிபதி தேர்ந்தெடுப்பார். மாநில ஆணை குழு தலைவரான பட்சத்தில் அந்த மாநிலத்தின் ஆளுநர் தேர்ந்தெடுப்பார். அரசியலமைப்பு தீர்மானிக்க வேண்டிய ஆணைக்குழு உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையை நிர்ணயிக்காது. ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினர்களில் ஒரு பகுதியினர் இந்திய அரசாங்கத்தின் கீழ் அல்லது குறைந்தபட்சம் 10 ஆண்டுகளுக்குள் பதவி வகித்த நபர்களாக இருக்க வேண்டும். UPSC தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்கள் ஆறு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை பதவி வகிக்க அல்லது அவர்கள் 65 வருட வயதை அடையும் வரை, முன்னர் எதுவாக இருந்தாலும், (I) ஜனாதிபதியிடம் தனது அலுவலகத்தை இராஜினாமா செய்தால், அல்லது (ii) அவர் ஜனாதிபதியால் பதவியில் இருந்து அகற்றப்பட்டால், ஒரு உறுப்பினர் அலுவலகத்தை முடக்கிவிடலாம்.

உறுப்பினர்களின் சேவையின் நிலைமைகள் நியமனம் செய்யப்பட்ட பின்னர் அவற்றின் குறைபாடுகளை மாற்ற முடியாது. அவர்களின் சம்பளம், உதவித்தொகை, முதலியன, இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதி மீது குற்றம் சாட்டப்படுவதால் பாராளுமன்றத்தின் வாக்குக்கு சமர்ப்பிக்கப்படவில்லை. தவறான நடத்தையின் அடிப்படையில் ஜனாதிபதியால் ஆணையத்தின் தலைவர் அல்லது உறுப்பினர் பதவியை நீக்க முடியும் என்பதையும் இது வழங்கியுள்ளது. உச்சநீதிமன்றத்தின் விசாரணையின் பின்னர் மட்டுமே அது செய்யப்படுகிறது. இது ஜனாதிபதியால் வழங்கப்பட்ட குறிப்பு. நீதிமன்றத்தின் விசாரணையின்போது, ஜனாதிபதி சம்பந்தப்பட்ட உறுப்பினர் இடைநீக்கம் செய்யலாம்.

தலைவர் உட்பட ஒரு உறுப்பினர் கடமைகளை ஒரு உறுப்பினராக குடிமைப் பணிகள் இருந்து வெளியேற்ற ஏதாவது ஒரு தவறான நடத்தைல் ஈடுபட்டிருந்தால், அவர் மீது குற்றம் இருப்பதாகக் கருதப்படும். ஆணை குழுவின் தலைவர் அல்லது ஆணைக்குழுவில் செயல்படும் அதிகாரிகளை மனம் அல்லது உடல் பலவீனம் அற்ற நிலையில் இருந்தாலோ அல்லது அலுவலகத்திலிருந்து வெளியே வேலை செய்தாலோ அவர்களை வேலையில் இருந்து நீக்கும் உரிமை ஜனாதிபதி அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. ஜனாதிபதியால் வழங்கப்பட்ட ஒரு குறிப்பு மீது நிரூபிக்கப்பட்ட தவறான நடத்தையை குற்றவாளி என உச்ச நீதிமன்றம் கண்டறிந்தால் தவிர வேறு எந்தத் தரத்திலும் அவர் பதவியில் இருந்து அகற்றப்பட முடியாது. அரசியலமைப்பில் 'தவறான நடத்தை' என்ற வார்த்தை விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு உறுப்பினர் பின்வரும் தவறு செய்தால் குற்றவாளியாக கருதப்படுவார் (i) மத்திய அரசின் அல்லது ஒரு மாநிலத்தின் சார்பில் செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தம் அல்லது ஒப்பந்தத்தில் அவர் ஆர்வம் அல்லது அக்கறை கொண்டவர். (ii) அத்தகைய ஒப்பந்தம் அல்லது ஒரு குடிமை பணி நிறுவனத்தில் இணைந்த நிறுவனத்துடன் மற்ற உறுப்பினர்களுடன் ஒத்துழைக்கும் ஒப்பந்தத்தில் இலாபம் எதனையும் அவர் பங்குபற்றியிருந்தால்.

குறிப்புகள்

அரசியலமைப்பு அதை முற்றிலும் அறிவுறுத்தலுடன் முடித்துக்கொள்கிறது, என்றாலும் ஒரு மாநாட்டை உருவாக்கியது என்றாலும் அதன் ஆலோசனை பொதுவாக அரசாங்கத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. அதன் ஆலோசனையுடன் அதிக அளவு புனிதத்தை இணைக்கப்பட்டு, அதன் செயல்பாட்டில் ஒரு ஆண்டு அறிக்கையை சமர்ப்பிக்க வேண்டியது அவசியமாகும், ஏனெனில் அது எந்த ஒரு ஏற்பு, அரசாங்கத்தின் ஆலோசனையின் பேரில் அது ஒரு குறிப்பிட்ட கவனத்தை ஈர்க்கிறது. இது பாராளுமன்றத்தில் விவாதிக்கப்பட்டது. இது மத்திய அரசால் கலந்து ஆலோசிக்கப்படுகிறது:

- (i) குடிமைப் பணிகள் மற்றும் சிவில் பணியிடங்களுக்கு ஆட்சேர்ப்பு முறைகள் தொடர்பான அனைத்து விஷயங்களிலும்.
- (ii) குடிமை சேவைகள் மற்றும் பதவிகளுக்கு நியமனம் செய்வதில் பின்பற்றப்பட வேண்டிய கொள்கைகள், மற்றும் ஒரு சேவையிலிருந்து மற்றொரு சேவைக்கு ஊக்குவிப்பு மற்றும் போக்குவரத்துகளை மேற்கொள்வது மற்றும் அத்தகைய நியமனங்கள், பதவி உயர்வுகள் அல்லது இடமாற்றத்திற்கான வேட்பாளர்களின் தகுதி.
- (iii) மத்திய அரசு அல்லது மாநில அரசின் கீழ் பணிபுரியும் ஒரு நபர் மீது, நினைவகங்கள் அல்லது இதுபோன்ற விடயங்கள் தொடர்பான மனுக்கள் உட்பட அனைத்து ஒழுக்காற்று விஷயங்களிலும்.
- (iv) இந்திய அரசின் கீழ் அல்லது மாநில அரசாங்கத்தின் கீழ் அல்லது இந்தியாவில் அல்லது ஒரு அரசின் கீழ் ஒரு அரசியலமைப்பில் அல்லது சேவை செய்த ஒரு நபர் அல்லது குடிமை திறன், அரசின் ஒருங்கிணைந்த நிதியிலிருந்து பணம் செலுத்தப்பட வேண்டும் அல்லது அவரது கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக செய்யப்படும் நடவடிக்கைகள் சம்பந்தமாக அவருக்கு எதிரான சட்ட நடவடிக்கைகளை பாதுகாப்பதில் அவரால் வழங்கப்படும்

செலவும் இருக்க வேண்டும்.

(v) இந்திய அரசின் கீழ் அல்லது அரசாங்கத்தின் கீழ் பணியாற்றும் போது ஒருவர் காயமடைந்தால் ஒரு ஓய்வூதியம் பெறும் எந்தவொரு கூற்றுக்கும் இந்தியாவில் அல்லது ஒரு இந்திய அரசின் அரசியலமைப்பில், ஒரு குடிமை திறன் மற்றும் எந்தவொரு விருது போன்ற கேள்வியும் இல்லை.

(vi) குறிப்பாக வேறு விஷயங்களும் ஜனாதிபதியால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பாராளுமன்றத்தினால் அரசாங்க சேவைகள் தொடர்பு மட்டுமல்லாமல் உள்ளூர் அதிகாரிகள், கூட்டுத்தாபங்கள் அல்லது பிற பொது நிறுவனங்களின் கீழ் உள்ள சேவைகள் தொடர்பாகவும் ஆணைக்குழுவின் செயற்பாடுகளை விரிவுபடுத்துவதற்கான ஒரு ஏற்பாடு உள்ளது.

ஆணைக்குழுவின் அதிகார வரம்பு சில எல்லைகளை அதன் கண்காணிப்பிலிருந்து எடுத்துக் கொண்டு குறைக்கப்படலாம். உதாரணமாக, பின்வரும் நியமனங்களுக்கான தேர்வுகள் தொடர்பாக ஆணைக்குழுவிற்கு ஆலோசனை வழங்கப்படவில்லை.

(i) தீர்ப்பு மற்றும் அல்லது ஆணைக்குழு உறுப்பினர் அல்லது தலைவர்.

(ii) உயர் இராஜதந்திர இயல்பின் இடுகைகள்.

(iii) மத்திய அரசு ஊழியர்களின் மொத்த எண்ணிக்கையில் 90 சதவிகிதத்தைச் சேர்ந்த குழு C மற்றும் குழு D ஊழியர்கள்.

ஆணை, கட்டாய ஓய்வு, ஓய்வூதியம், நீக்கம் அல்லது பணிநீக்கம் ஆகியவற்றில், அதே வகுப்பு அல்லது பிந்தைய அல்லது குறைந்த அளவிற்கான ஊதிய உயர்வு அல்லது பதவி உயர்வு ஆகியவற்றின் மூலம், அலட்சியம் அல்லது ஒழுங்கு கிளை மூலம் அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டது. மேலும், எந்தவொரு மனுவும் புரிந்துணர்வு அல்லது பிற்போக்குத்தனமாக பரிசீலிக்கப்பட்ட பிறகு துணை ஆணையத்தால் செய்யப்பட்ட எந்தவொரு அபராதத் தொகையையும் எதிர்த்து மேல்முறையீடு செய்ய, ஜனாதிபதிக்கு ஒரு உத்தரவு தொடர்பாக ஆணையங்களுக்கு ஆலோசனை வழங்கப்படுகிறது. ஆணைக்குழு ஆட்சேர்ப்பு முறைகள், மற்றும் ஒரு நியமனம், பதவி உயர்வு மற்றும் இடமாற்றங்களை ஒரு சேவையில் இருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு மாற்றுவதற்கும், அத்தகைய நியமனங்கள், பதவி உயர்வு அல்லது இடமாற்றங்கள் ஆகியவற்றிற்கான தேர்வுக்குரியவர்களின் தகுதியினைப் பின்பற்றுவதற்கான கொள்கையையும் அரசாங்கத்திற்கு வழங்குகிறது.

ஆணைக்குழுவின் பணிக்கான ஒரு அறிக்கையை ஜனாதிபதிக்கு ஆண்டுதோறும் சமர்ப்பிப்பது ஆணைக்குழுவின் கடமை ஆகும். பாராளுமன்றத்திற்கு முன் ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைகள் தொடர்பாக அரசாங்கத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகளை விளக்கும் குறிப்பைக் கொண்டு அறிக்கை வெளியிடப்பட்டுள்ளது. எனவே, ஆணையத்தின் பரிந்துரையை ஏற்றுக் கொள்ளாத காரணத்தினால், காரணங்களை விளக்குவதற்கு அரசு பொறுப்பாகிறது.

இது அரசாங்க ஊழியர்களின் சேவை விஷயங்களை பொறுப்பற்ற குடிமைப் பணிகள் முறையில் ஒரு சுயாதீன அரசியலமைப்பு அமைப்பாகும். இது முக்கியமான அரசியலமைப்புச் செயல்பாடுகள் மற்றும் கடமைகளை கொண்டுள்ளது, ஆனால் ஒரு ஆலோசனைக் குழு மட்டுமே உள்ளது, அதே நேரத்தில் இறுதி அதிகாரம் அரசாங்கத்துடன் உள்ளது. ஒரு ஜனநாயக முறைமையில், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆணையம் ஒரு திறமையான மற்றும் பொருளாதார நிர்வாகத்திற்கு எதிராக போராடுவதோடு, ஒரு ஜனநாயக அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளை பராமரிக்க பொது சேவையை உருவாக்குவதாகும். ஒரு நலன்புரி அரசில், மக்களுக்கு சேவையாற்றும் நோக்கத்திற்காக பணியாளர்கள் நிர்வாகத்தின் பணியை மேலும் சிக்கலாக்குகிறது. ஒரு அமைப்பின் வெற்றி அல்லது தோல்வி மேற்கண்ட நோக்கங்களை பூர்த்தி செய்ய பணியாளர் நிர்வாகத்தில் உள்ள அமைப்பின் அளவு ஆகும்.

குறிப்புகள்

UPSC செயல்பாடுகள்

அரசியலமைப்பின் கட்டுரை 320 ன் கீழ் குறிப்பிட்டுள்ளபடி UPSC செயல்பாடுகள், இந்திய அரசின் சட்டம் 1935 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி, கூட்டாட்சி பொதுப்பணியாளர் தேர்வாணையத்திற்கு ஒத்திருக்கும். இந்த செயல்பாடுகளை மூன்று பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தலாம். அவை ஒழுங்குமுறை, நிர்வாக மற்றும் அரை-நீதி.

- (i) ஒழுங்குமுறை செயல்பாடுகள்: ஒழுங்குமுறை செயல்பாடுகளின் மத்தியில், UPSC தொடர்பான விஷயங்களில் அரசாங்க ஆலோசனைகள் பின்வருமாறு: (a) ஆட்சேர்ப்பு முறைகள் மற்றும் (b) நியமனம், பதவி உயர்வு மற்றும் ஒரு சேவையிலிருந்து மற்றொரு சேவையை மாற்றுவதற்கு பின்பற்ற வேண்டிய கொள்கைகள். இருப்பினும், அமெரிக்காவில் குடிமை பணி தேர்வாணையம் (USCSC) இல் உள்ள கட்டுப்பாட்டு அதிகாரத்தைப் போலல்லாமல், இந்தியாவில் யுபிஎஸ்சி போன்ற எந்த அதிகாரமும் இல்லை. USCSCன் அதிகார எல்லை முற்றிலும் அறிவுரைக்காக. கட்டுரை 320 (3) குடிமை சேவைகள், பதவி உயர்வுகள் மற்றும் இடமாற்றங்கள் தொடர்பான ஆட்சேர்ப்பு வழிமுறைகள் தொடர்பான அனைத்து விஷயங்களிலும் அரசாங்கத்தை ஆலோசனை செய்வதற்கான ஆணைக்குழுவின் கடமை என்று இந்திய அரசியலமைப்பு கூறுகிறது. எனவே, USCSC போல்லாமல், UPSC அனைத்து அரசாங்கத் துறைகளிலும் கட்டுப்பாட்டுடன் இருக்கும் தனிப்பட்ட விஷயங்களில் ஒழுங்குபடுத்த முடியாது. UPSCன் சில செயல்பாடுகள் அடிக்கடி ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டவையாக இருப்பதாக விவரிக்கப்படுகின்றன, உண்மையில் இவை முற்றிலும் அறிவுறுத்தல் மட்டுமே ஆகும்.
- (ii) நிர்வாக பணிகள்: ஆணையங்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அரசியலமைப்பு கடமை உள்ளது. ஒன்றிய சேவைகளுக்கு நியமனம் செய்வதற்கான தேர்வுகள் நடத்துதல். இந்த ஏற்பாட்டின் கீழ், UPSC ஆண்டுதோறும் பல்வேறு பிரிவு பதவிகளுக்கான பல எழுத்துப் பரீட்சைகளை நடத்துகிறது, சிறப்பு மற்றும் பிற

பிரிவுகளின் பதவிகளுக்கான தேர்வு எழுதுபவர்களை தேர்வு செய்வதற்கான நேர்முகத் தேர்வுகள் உள்ளன. ஆணையங்களின் அதிகார வரம்பானது அரசாங்க ஊழியர்களின் மொத்த எண்ணிக்கையில் கணிசமான விகிதமாக இருக்கும் வர்த்தகரீதியான அதிகாரிகளுக்கு மட்டும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை இங்கு குறிப்பிடலாம். இதன் பொருள், ஆணையத்தின் அதிகார வரம்பு மத்திய அரசின் மொத்த ஊழியர்களில் 1.9 சதவீதத்திற்கு மட்டுமே உள்ளது. UPSC மற்றொரு நிர்வாகச் செயல்திட்டம் ஆண்டுதோறும், ஆண்டுக்கு முன்னதாக ஆணைக்குழுவினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பணியின் அறிக்கையை அறிக்கையிட வேண்டும். பாராளுமன்றத்தின் இரு அவைகளுக்கு முன் அந்த அறிக்கையை சமர்ப்பிக்குமாறு ஜனாதிபதி நிர்பந்திக்கப்படுகிறார், அத்தகைய அங்கீகாரம் இல்லாத காரணத்தால், ஆணைக்குழுவின் ஆலோசனையும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது.

(iii) அரை நீதி செயல்பாடுகள்: UPSC அரை நீதித்துறை அதிகார வரம்பு அளவிலும் குறைவாக உள்ளது. இது உண்மையான முறையீட்டு அதிகார வரம்பு கிடையாது. இது ஊழியர்களுக்கு எதிரான ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளை மட்டுமே பரிந்துரைக்க முடியும். அரசியலமைப்பின் படி, பின்வரும் விஷயங்கள் மூலம் அரசாங்கம் ஆணையத்தை கலந்தாலோசிக்க வேண்டும்.

- தணிக்கை, அதிகரிப்பு அல்லது ஊக்குவிப்பு, குறைந்த தரத்திற்கும் குறைப்பு, கட்டாய ஓய்வூதியம், சேவையிலிருந்து நீக்கல் அல்லது பணிநீக்கம் போன்ற அரசாங்க ஊழியர்களைப் பாதிக்கும் அனைத்து ஒழுங்கு நடவடிக்கைகள்.
- தனது கடமையை நிறைவேற்றும் செயல்களில் ஈடுபட்டதற்காக அவருக்கு எதிரான சட்ட நடவடிக்கைகளில் ஊழியர் ஒருவர் மேற்கொண்ட செலவினங்களுக்காக பணம் செலுத்துவதற்கான கோரிக்கைகள்.
- காயங்கள் தொடர்பாக ஓய்வூதியம் வழங்குவதற்கான உரிமை கோரல்கள், ஒரு பணியாளர் மற்றும் அத்தகைய வெகுமதி அளவு பற்றிய கேள்விகள் [இந்தியாவின் அரசியலமைப்பு, கட்டுரை 320(3) (C)].

UPSC, இந்திய அரசியலமைப்பின் ஆதாரங்களிலிருந்து மேலே குறிப்பிட்டபடி, அதன் செயல்பாடுகளைப் பெற்றது. (a) பாராளுமன்றத்தால் செய்யப்பட்ட சட்டங்கள், (b) விதிகள், ஒழுங்குவிதிகள் மற்றும் நிர்வாகிகளின், (c) மரபுகள் ஆகியவற்றின் உத்தரவுகள். அரசியலமைப்பின் 321 வது சட்டத்தின் கீழ் பாராளுமன்றம், தொழிற்சங்கம் அல்லது மாநிலங்களின் சேவை தொடர்பான UPSC மீது கூடுதல் செயல்பாடுகளை வழங்க முடியும். தேவைப்பட்டால், பாராளுமன்றம் ஆணையத்தின் அதிகார எல்லைக்குள் உள்ள எந்தவொரு உள்ளூர் அதிகாரி, பெருநிறுவன அமைப்பு அல்லது பொது நிறுவனங்களின் ஊழிய அமைப்புமுறைகளை வைக்க முடியும்.

அரசியலமைப்பின் 318 வது மற்றும் 320 வது கட்டுரை படி, மத்திய அரசு சில ஒழுங்குமுறைகளிலும் உத்தரவுகளிலும் ஆணையங்களுக்கு சில

செயல்பாடுகளை ஒப்படைக்கின்றது. மேலும் ஜனாதிபதி ஒழுங்குமுறையின் குடிமைப் பணிகள் மூலம் அவ்வப்போது வரையறுக்கலாம். இது ஆணையங்களில் அவசியமாக்க வேண்டிய விஷயங்கள் ஆகும். ஆணையம் சுய-அறிவுரை செயல்பாடுகளை வெளியேற்றும், இது மரபுகள் மூலம் வழங்கப்பட்டிருந்தாலும், இவை அரசியலமைப்பில் விதிக்கப்படவில்லை. அரசியலமைப்பின் கீழ், பாதுகாப்புப் படையினருக்கு ஆட்சேர்ப்பு என்பது, ஆணையத்தின் நோக்கத்திற்கு அப்பாற்பட்டது, பாதுகாப்பு சேவை குடிமை சேவையின் ஒரு பகுதியாக இல்லை. ஆனால் 1948 இலிருந்து மத்திய அரசு, விஞ்ஞான நிறுவனங்கள், தேசிய ஆய்வுக்கூடங்கள், பல்கலைக்கழகங்கள் போன்றவற்றிற்கு பொறுப்பேற்றிருக்கும், உயர் தகுதி வாய்ந்த விஞ்ஞானிகள் மற்றும் தொழில்நுட்ப வல்லுனர்களின் குழு மற்றும் தொழில்நுட்ப வல்லுனர்களை தேர்ந்தெடுப்பதற்கான எழுத்துமுறை சோதனைகளை ஆணையங்கள் நடத்துகிறது. இந்த செயல்பாடுகளை UPSC மூலம் மரபுகளின் அடிப்படையில் மட்டுமே வெளியேற்றம் செய்யப்படுகின்றன.

குறிப்புகள்

UPSC செயல்பாடுகளின் மீதான கட்டுப்பாடு:

UPSCன் செயல்பாடுகளை நோக்குவதற்கு முன்னர் குறிப்பிட்ட சில விஷயங்கள் உள்ளன. அவை:

- (a) 335 வது சட்டத்தின் கீழ் இந்திய அரசியலமைப்பு, பல்வேறு பதவிகளுக்கு நியமிக்கும் விஷயங்களில், தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் பழங்குடியினரின் உறுப்பினர்களின் கூற்றுக்களை பரிசீலிக்க வேண்டும். கட்டுரை 320 (4) ன் படி, UPSC இட ஒதுக்கீடு எந்த அளவுக்கு உள்ளது என்பதை ஆலோசிக்கப்பட வேண்டியதில்லை இதை பொறுத்தவரை தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர் மற்றும் பழங்குடியினருக்குச் சொந்தமான வேட்பாளர்களுக்காக செய்யப்பட வேண்டும். ஆனால் இந்த நிலைமைகள் தீர்மானிக்கப்பட்டவுடன், ஆணையம் ஒரு ஆட்சேர்ப்பு நிறுவனமாக தேர்வு செய்வதன் மூலம் செயல்படுகிறது.
- (b) UPSC உடன் ஆலோசனை வழங்குவதில் இருந்து விவகாரங்களைத் தவிர்த்து ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு ஜனாதிபதிக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அத்தகைய கட்டுப்பாடுகளை பாராளுமன்றத்தில் ஒவ்வொரு பாராளுமன்றத்திற்கும் 14 நாட்களுக்குள் அனுமதிக்கக் கூடாது. தேவைப்பட்டால் பாராளுமன்றம் அவற்றை மாற்றவோ அல்லது ரத்து செய்யவோ முடியும். பதவிகள், ஆட்சேர்ப்புச் செயலகம், UPSCன் ஆலோசனையை அவசியமில்லாமல், நீதிமன்றங்கள், ஆணைக்குழு, உயர்ந்த ஆற்றல்மிக்க குழுக்கள், உயர் தொழில்நுட்ப மற்றும் நிர்வாக இயல்பின் பதவிகள், அல்லது தற்காலிக பதவிகளில் நிரப்புதல் வேண்டும்.

ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட பங்கிற்கு ஒன்றிய அரசு பணியாளர் தேர்வாணையம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இது ஆட்சேர்ப்பு முகவரின் சிறப்பு அம்சமாகும்: ஒன்றிய மற்றும் மாநில அரசு சேவை ஆணைக்குழு ஆகிய முறையே ஒன்றியம் மற்றும் மாநில சேவைகளுக்கு நியமனம் செய்வதற்கான தேர்வுகள் நடத்த வேண்டும். ஒன்றிய அரசு பணியாளர் தேர்வாணையம்

குடிமைப் பணிகள்

குறிப்புகள்

மத்திய அரசாங்கத்தில் பணியாற்றும் பொறுப்பை ஓரளவிற்கு மட்டுமே தாங்கி நிற்கிறது. இது அனைத்து இந்திய சேவைகள் மற்றும் மத்திய சேவைகள் – வகுப்பு I மற்றும் வகுப்பு -II க்கு ஆட்சேர்ப்பு நிறுவனம் ஆகும், கீழ் சேவைகளுக்கு பணியமர்த்தல் மற்றும் பதவிகள் ஓய்வு பொறுப்பு பற்றிய சம்மந்தப்பட்ட துறை ஆகும். உயர் சேவைகளில் கூட இரண்டு குறிப்பிடத்தக்க விதிவிலக்குகள் உள்ளன. ஒன்றிய அரசு பணியாளர் ஆணைக்குழு ஒழுங்குமுறையின் கீழ், 1985 ன் கீழ் அணுசக்தித் துறை மற்றும் அறிவியல் மற்றும் தொழிற்சாலை அவர்களது ஆலோசனை ஆராய்ச்சி வகுப்பு I மற்றும் வகுப்பு II பணியாளர்களை நேரடியாக சேர்த்துக்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

- 1.ஒன்றிய அரசு பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளை பட்டியலிடுக.
2. UPSCன் முக்கிய செயல்பாடுகள் யாவை?
- 3.UPSC இன் செயல்பாட்டில் ஒரு சில கட்டுப்பாடுகளை பட்டியலிடுக..

12.3 ஆட்சேர்ப்பு மற்றும் பயிற்சி

நவீன அரசாங்கங்களுக்கு ஆட்சேர்ப்பு செய்முறை ஒரு முக்கிய பணியாகும். இது பணியாளர் நிர்வாகத்தின் முக்கிய பிரச்சினையாகும். எந்தவொரு நிர்வாக அமைப்புமுறையிலும் மனிதவளங்கள் மிக முக்கியமான பகுதியாக இருப்பதால், சரியான பணிகளுக்கான சரியான நபர்களின் தேர்வு முக்கியமானது.

ஜே.டி. கிங்ஸ்லேயின் வார்த்தைகளில், 'பொதுப்பணிக்கு பொதுமக்கள் நியமனம் செய்ய தகுதி வாய்ந்த வேட்பாளர் போட்டியிடும் வகையில், அந்த செயல்முறையை பொது ஆட்சேர்ப்பு செய்யலாம். எனவே இது மிகவும் ஒருங்கிணைந்த செயல்முறையின் பகுதியாகும் . இதில் பரிசோதனை மற்றும் சான்றிதழ் செயல்முறை உள்ளடங்கும்.'

பிரெஸ்தலின் வார்த்தைகளில், 'இருபதாம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பாதியில் பொதுமக்கள் ஆட்சேர்ப்பு ஒரு அணுசக்தி உலகிற்கு உதவுவதுடன், அதில் மனித சிக்கல்களின் தீர்வுகள் மனித திறமைக்கு மிகுந்த கோரிக்கைகளை அளிக்கும். முக்கியத்துவம் கண்டுபிடிப்பதில் மட்டுமல்ல, ஆனால் கடினமான பணிகளைச் செய்யக்கூடிய ஆண்களை தீர்மானிப்பதில் இன்னும் வளர்ந்து வரும் நிறுவனங்களின் ஒருங்கிணைப்பு சிக்கலானது.'

திறமையான ஆட்சேர்ப்பு முறையை உருவாக்கிய முதல் நாடுகளில் ஒன்று சீனா ஆகும். போட்டித் தேர்வின் மூலம் சீனா இதைச் செய்திருக்கிறது. இந்தியாவில் பின்பற்றப்படும் நடைமுறை 'தகுதி கோட்பாடு' என்று அழைக்கப்படுகிறது. 1853 ஆம் ஆண்டின் பிரிட்டிஷ் காலத்திலிருந்து இந்த அமைப்பு செயல்பட்டு வருகிறது.

நேர்மறை ஆட்சேர்ப்புக் கொள்கையின் பகுதிகள்

நேர்மறையான ஆட்சேர்ப்புக் கொள்கையின் அடிப்படை கூறுகள்:

- (i) பொது சேவைகள் பதவிகளுக்கான வேலைவாய்ப்பு சந்தைகளின் குடிமைப் பணிகள் கண்டுபிடிப்பு மற்றும் ஊக்குவிப்பு.
- (ii) சேவைகளில் சிறந்த வேட்பாளர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது.
- (iii) சரியான பணிக்காக சரியான மனிதனை நியமிப்பதற்கான வேலை வாய்ப்பு திட்டங்கள்.
- (iv) ஆட்சேர்ப்பு செயல்முறைக்கு வேலைத்தகுதி திட்டம் மிகவும் இன்றியமையாதது.
- (v) ஆட்சேர்ப்பு செயல்முறை என்பது இலக்கியம் மற்றும் விளம்பரம் பயன்படுத்துதல் ஆகும்.
- (vi) வேட்பாளர்களின் திறன்களை அளவிடுவதற்கு விஞ்ஞான முறைகள் தொடங்கப்பட்டது.

குறிப்புகள்

ஆட்சேர்ப்பு அமைப்பு படிவங்கள்

அரசு ஊழியர்களை தேர்ந்தெடுப்பதில் உலகம் முழுவதிலும் பயன்படுத்தப்படும் மூன்று வகையான ஆட்சேர்ப்பு அமைப்புகள் உள்ளன. அவை:

1. மாணவர் அமைப்பு: இந்த அமைப்பு ஆட்சேர்ப்பு பகுதிக்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது. உலகின் பெரும்பாலான நாடுகளில் பாதுகாப்பு சேவைகள் மிக விரைவில் ஆட்சேர்ப்பு செய்யப்படுகிறது பொதுவாக அது வயது 16 முதல் 20 வயதுக்குள் செய்யப்படுகிறது.
2. நிபுணத்துவம்: இந்த முறைமையின் கீழ், தொழில்நுட்ப நிபுணத்துவம் மற்றும் சிறப்பு தகுதிகள் உள்ளவர்கள் நேரடியாக அரசாங்கத்தால் நியமனம் செய்யப்படுவர். வேட்பாளர்களின் வயது 18-45 வயதுக்கு இடையில் மாறுபடும். இந்த வகையான அமைப்பு அமெரிக்காவில் அதிகமாக உள்ளது.
3. பொது மனிதத்திறன்: இந்த முறைமையின் கீழ், 21 முதல் 28 வயதிற்குட்பட்டவர்கள், தாராளமான கலை அல்லது அடிப்படை விஞ்ஞானத் துறைகளில் தேர்வு மூலம் ஆட்சேர்ப்பு செய்யப்படுகின்றனர். இந்த முறைமையின் கீழ் தேர்ந்தெடுக்கும் அடிப்படைத் திறமை மனத் திறன் ஆகும். இந்த முறையானது நம் நாட்டில் மற்றும் சில ஐரோப்பிய நாடுகளில் பின்பற்றப்படுகிறது.

ஆட்சேர்ப்பு முறைகள்

தேர்வுக்குரியவர்களை தேர்ந்தெடுப்பதற்கு பயன்படுத்தப்படும் வழிமுறைகள்:

- பரிசோதனை
- தனிப்பட்ட தீர்ப்பு
- முந்தைய பதிவுகள்
- எழுத்து சான்றிதழ்
- கல்வி தகுதிகள் மற்றும் திறமைகள்

குறிப்புகள்

எழுத்துப் தேர்வுகளை நிறைவேற்றாமல் அரசாங்க ஊழியர்களை ஆட்சேர்ப்பு செய்ய முடியாது. எழுதப்பட்ட தேர்வுகளை பின்வரும் பிரிவுகளில் தொகுக்கலாம்:

1. திறன் சோதனைகள்
2. தகுதித் தேர்வுகள்
3. சாதனை சோதனைகள்
4. ஆளுமை சோதனைகள்
5. வாய்வழி நேர்காணல்

இந்தியாவில் நடத்தப்படும் போட்டித் தேர்வு, பாலியல், மதம், சாதி ஆகியவற்றைப் பொருட்படுத்தாமல், தகுதி அடிப்படையில் பின்பற்றுகிறது. நிர்வாகம் மற்றும் நிர்வாக சேவைகளுக்கான நேரடி ஆட்சேர்ப்பு இந்த நடைமுறை மூலம் செய்யப்படுகிறது. பல்வேறு வகையான பாடங்களைப் பற்றிய பொது அறிவு மதிப்பிடப்படுகிறது. ஆட்சேர்ப்புச் செயல்முறை மூன்று கட்டங்களாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவை:

வகைப்பாடு

பொதுவாக, வகைப்பாடுகளைக் கையாள எளிதான காரியங்களை ஒழுங்குபடுத்துதல், நிர்வகித்தல் மற்றும் பிரித்தல் ஆகியவற்றை வகைப்படுத்துதல் ஆகும். இது பொதுவான விஷயங்களைப் பகிர்ந்துகொள்ளும் விஷயங்களையோ அல்லது மக்களையோ ஒன்று சேர்க்கக்கூடும்.

தனிப்பட்ட நிர்வாகம் செல்லும் வரை, பரவலான வகுப்புகளில் ஒன்றிணைக்க அல்லது பதிவுகள் ஒன்றாக வருவதை வகைப்படுத்தலை குறிக்கிறது. குழுக்களின் பொறுப்புகள் மற்றும் கடமைகளின் அடிப்படையில் செய்யப்படுகின்றன.

மார்ஷல் E. டிமோக், வகைப்பாடு என்பது ஒப்பீட்டு சிரமம் மற்றும் பொறுப்பு ஆகியவற்றின் படி ஒரு படிநிலைசார் வரிசையில் ஒரு திட்டமிட்ட மற்றும் தரவரிசையில் இடம் பெற்றுள்ளது.'

எல். டி. வைட்டின் வார்த்தைகளில், "இறுதி வடிவம், ஒரு வகைப்பாடு திட்டம், ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் இடையில் ஒரு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட ஒரு இடத்தைப் பெறுவதற்கு போதுமான பல வகுப்புகளை உள்ளடக்கியது, ஒருவருக்கொருவர் பொருத்தமாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு, அதன் நிர்வாகம், விளக்கம் மற்றும் திருத்தத்திற்கான விதிமுறைகள் மற்றும் விதிமுறைகளின் தொகுப்பால் நிரப்பப்பட்டிருக்கிறது."

A. நிலை வகைப்பாடு

கனடா மற்றும் தைவான் உள்ளிட்ட பல நாடுகளில் நிலைப்பாடு வகைமுறை பரவலாக உள்ளது. இந்த முறையை பயன்படுத்தும் முதல் நாடுகளில் USAவும் ஒன்று. இதன் நோக்கம் 'சம வேலைக்கு சம ஊதியம்' என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது.

ஸ்தஹல் வார்த்தைகளில், 'நிலை வகைப்பாடு என்பது தங்கள் குடிமைப் பணிகள் கடமைகள் பொறுப்புகள் மற்றும் தகுதி தேவைகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் குழுக்கள் அல்லது வகுப்புகளுக்கு வேலைகளை ஏற்பாடு செய்வது ஆகும்.'

வகைப்பாடு வகைகளில் மூன்று தரவுகள் உள்ளன. இவை:

- I. சேவை
- II. வர்க்கம்
- III. தரம்

சேவையானது வகைப்பாட்டிற்கான பரந்த வகையை குறிக்கிறது, அதேசமயம் வகுப்பு சேவையின் துணைப் பிரிவைக் குறிக்கிறது. இதேபோல் வேலை என்பது வர்க்கத்தின் துணை பிரிவு ஆகும். இந்தியாவுக்குள் சேவைக்கான எடுத்துக்காட்டுகள்:

- I. இந்திய நிர்வாக சேவை
- II. செயலக சேவை
- III. இந்திய வெளியுறவு சேவை

இந்த சேவையில், I, II மற்றும் III அல்லது முதுநிலை மற்றும் இளநிலை போன்ற வகுப்புகளில் இருக்கலாம். அவற்றின் கீழ் வெவ்வேறு விதமான ஊதிய அளவுகளில் வெவ்வேறு தரங்களாக இருக்க முடியும்.

B. படிகள்

நிலை வகைப்பாடு திட்டத்தின் வளர்ச்சி நான்கு படிகளாக பிரிக்கப்படலாம்:

1. 'வேலை விளக்கம் மற்றும் பகுப்பாய்வு' கீழ் வகைப்படுத்த வேண்டிய கடமைகள் மற்றும் பிற மாறுபட்ட பண்புகளை பகுப்பாய்வு செய்தல் மற்றும் பதிவு செய்தல்
2. ஒற்றுமைகளின் அடிப்படையில் வகுப்புகளை பதவிகளாக பிரித்தல்
3. ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் தர நிர்ணய மற்றும் குறிப்புகள் எழுதுதல். இதன் மூலம்:
 - (a) வர்க்கத்தின் தன்மையை சுட்டிக்காட்டுதல்
 - (b) அதன் எல்லைகளை விளக்குதல்
 - (c) ஆட்சேர்ப்பு மற்றும் தேர்வுகளில் பதவிகள் ஒதுக்கீடு செய்ய உதவுதல்
4. தனி நிலை நிதி ஒதுக்கீட்டின் மூலம் நிறுவுதல்.

C. நிலை வகைப்பாட்டின் நன்மைகள்

நிலை வகைப்பாட்டின் பல்வேறு நன்மைகள் பின்வருமாறு:

1. நிறுவன ரீதியான தெளிவு இதன் மூலம் அடைய முடியும்:
 - (a) வேலை சார்ந்த திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துதல். இது ஒரு சீரான மற்றும் பொருத்தமான வேலை வரையறையை கட்டமைக்கிறது.

குறிப்புகள்

குடிமைப் பணிகள்

குறிப்புகள்

(b) அனைத்து வேலைகள், பொறுப்புகள் மற்றும் கடமைகளுக்கு ஒரு திட்டவட்டமான விளக்கம் மற்றும் வரையறையை வழங்குதல்.

2. முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததன் காரணமாக, போட்டி வகைப்பாடு போட்டித்தன்மையைக் கொண்டுவருகிறது.
3. ஆட்சேர்ப்பு நிலைகளுக்கான திட்டவட்டமான இலக்கை வழங்குகிறது.
4. புறநிலை மதிப்பீடுகளுக்கான தளத்தை வழங்குகிறது.
5. 'சமமான சம்பளத்திற்கான சம ஊதியம்' அடிப்படையில் செயல்படுவதால் அனைவருக்கும் அவர்களின் தகுதிக்கு ஏற்ப ஊதியம் வழங்கப்படுகிறது.
6. உரிமையியல் சேவைகளில் வெளிப்புற நுழைவை அனுமதிக்கிறது.
7. வேலைவாய்ப்பு நடைமுறைகள் வேலை தேவைகள் அடிப்படையில் வடிவமைக்கப்படுகின்றன.
8. ஒரு தொழில்முறை சொல்லியலை வழங்குதல்.

(D). வரம்புகள்

இந்த அமைப்பின் வரம்புகள் சில:

1. கடமைகள் மற்றும் பொறுப்புகள் தெளிவாக கண்டறியப்பட்டு அளவிடப்படுகிறது என்பதால், உலகின் வளரும் நாடுகளில் இது குறித்து விசாரணை செய்து விவாதித்து விட முடியும்.
2. உலகம் முழுவதும் விரைவான மாற்றங்கள் இருப்பதால் தொடர்ச்சியான திருத்தம் தேவை
3. அதன் நிறுவலுக்காக, இந்த முறைக்கு பல்வேறு வகையான தொழில்நுட்ப மற்றும் திறன் உள்ளவர்கள் தேவை.
4. இது நேரத்தை நுகரும் மற்றும் விலை உயர்ந்ததாக இருக்கலாம்.

12.3.1 பயிற்சி

எந்தவொரு நவீன நிர்வாக அமைப்பிற்கும் பயிற்சி என்பது ஒரு முக்கிய அங்கமாகும். வளர்ந்துவரும் பயிற்சி நிறுவனங்கள் மற்றும் பல்வேறு பயிற்சி திட்டங்கள் இந்த உண்மையை சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

வில்லியம் ஜி. டோர்பியின் சொற்களில், 'தற்போதுள்ள அரசாங்க பதவிகளில் உள்ள பணியாளர்களின் திறன் மற்றும் குடிமை சேவைகள் ஆகியவற்றின் பயனை அதிகரிப்பதற்காக, பணியாளர்களிடையே பழக்கவழக்கங்கள், அறிவு மற்றும் திறன்களை வளர்ப்பதற்கான பயிற்சி ஆகும். இது எதிர்கால அரசாங்க பதவிகளுக்கு ஊழியர்களைத் தயார்படுத்துகிறது.'

கோட்பாடு கருத்து பல்வேறு கூறுகளின் கலவையாக உள்ளது என்பதை. எ டி கோர்வாலா உணர்கிறார். அவரை பொறுத்தவரை,

ஒரு கருத்தில், பயிற்சி என்பது உண்மைகள் மற்றும் அவற்றின் உள்உறவுகள் பற்றிய அறிவுகளைக் குறிக்கிறது — சிறப்பு அல்லது தொழில் சார்ந்த தன்மை கொண்ட அறிவு மற்றொரு அர்த்தத்தில் பயிற்சியானது பயிற்சி நுட்பங்களை உள்ளடக்கியது இது கருவிகள் மற்றும் உபகரணங்கள் மற்றும் உடல் திறன் ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைந்த

கையாளுதலுக்குத் தேவைப்படுகிறது இன்னொரு கருத்தில், பயிற்சி குடிமைப் பணிகள் மன மற்றும் உடல்நலம் பழக்கவழக்கங்கள் உருவாக்கப்படுவதால், அதே தூண்டுதல் எப்போதும் ஒரே தானியங்கு பதில்களைத் தயாரிக்கிறது என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது இறுதியாக, பயிற்சி என்பது நல்ல தோட்டக்காரர் வளரும் மரக்கன்றுக்கு என்ன செய்கிறார் என்பதை குறிக்கிறது.

குறிப்புகள்

(A) பயிற்சியின் நோக்கங்கள்

பயிற்சியானது ஒரு அடிப்படை நோக்கத்தை கொண்டுள்ளது. இது "செயல்திறன்" ஆகும். மேலும் இரண்டு குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்கள் உள்ளன:

- தொழில்நுட்ப செயல்திறன்
- மன உறுதியை மேம்படுத்துதல்

(B) பயிற்சி முறைகள்

பல ஆண்டுகளுக்கு மேலாக பல்வேறுவிதமான பயிற்சி முறைகள் உள்ளன. அவற்றில் சில பின்வருமாறு:

- அனுபவத்தின் மூலம் பயிற்சியளித்தல்: இது ஒரு புதிய தேர்வுக்குரியவரை நியமிப்பதோடு, அனுபவத்தை பெற்றுக் கொண்டதன் மூலம் தனது பணியில் இருந்து கற்றுக் கொள்வதை அனுமதிக்கும்.
- விரிவுரை முறை: இது கடினமான வகுப்பறை கற்பித்தல், விரிவுரைகள், விவாதங்கள் மற்றும் கலந்துரையாடல்கள் மூலம் அடங்கும். இது அனைத்து பயிற்சி முறைகளில் பழமையானது.
- ஆட்சிக்குழு முறை: இந்த சமகால முறை பல நாடுகளில் பரவலாக பயன்படுத்தப்படுகிறது. இந்த முறையின் கீழ் தலைப்புகள் தேர்வுக்குரியவருக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த முறை பொதுவாக இரண்டு வகையானது, அதாவது:
 1. சிக்கல் தீர்ப்பது
 2. அறிவு சேகரிப்பது

(C). ஆணையத்தின் பார்வையில் திட்டமிடுதல்

இந்திய திட்டமிடல் ஆணையத்தின்படி 'ஆட்சேர்ப்புக்கு அடுத்து, பணியாளர்களின் பயிற்சி நிர்வாக திறமையுடன் கணிசமான தாக்கத்தை கொண்டுள்ளது. அரசாங்கத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு வகை வேலைக்கும் அதனுடன் பொருத்தமான பயிற்சி தேவைப்படுகிறது. பொதுவாக அனைத்து நிர்வாகத்தின் கிளைகள் சேவையின் துவக்கத்தில் பணியாளர்களுக்கான பயிற்சி மற்றும் அதற்கடுத்த ஆண்டுகளில் பொருத்தமான இடைவெளிகளில் வழங்குவது அவசியமாகும். இந்த தொடர்பில், வருவாயில் கவனமாக உழைக்கும் முக்கியத்துவத்தை நாம் வலியுறுத்துகிறோம். மற்றும் புதிதான மேம்பாட்டு நிர்வாகம், இந்திய நிர்வாக சேவை மற்றும் மாநில நிர்வாக சேவைகளை சேர்க்கிறது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

4. பொது ஆட்சேர்ப்பு என்றால் என்ன?
5. ஒரு நேர்மறையான ஆட்சேர்ப்பு கொள்கையின் அடிப்படையான சில அடிப்படைகளை பட்டியலிடுக.
6. எழுத்துத் தேர்வுகளில் எந்தெந்த பிரிவுகள் உள்ளன?
7. நிலை வகைப்பாடு என்பதன் குறிக்கோள் என்ன?
8. பல ஆண்டுகளாக உருவாகி வரும் பல்வேறு பயிற்சி முறைகளை பட்டியலிடுக.

12.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம், அரசு பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் மூன்று பிரிவுகளாக உள்ளது: ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம்(UPSC) இது ஒன்றியத்தின் தேவைகளுக்கு சேவை செய்ய வேண்டும், இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்களின் சேவை மற்றும் மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம்(SPSC) ஆகியவற்றின் சேவைக்காக கூட்டு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் செயல்படுகிறது.
2. UPSC இன் விதிகளின் கட்டுரை 320 இன் கீழ் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள படி, அரசியலமைப்பு கூட்டு அரசு பணியாளர் தேர்வாணையத்தை ஒத்திருக்கிறது. இந்திய அரசின் சட்டம் 1935ல் குறிப்பிட்டுள்ளபடி, இந்த செயல்பாடுகளை பரவலாக மூன்று வகைகளாகப் பிரிக்கலாம், அதாவது ஒழுங்குமுறை நிர்வாக மற்றும் அரை-நீதி.
3. UPSC ன் செயல்பாடுகளை நோக்குவதற்கு முன்னர் குறிப்பிட்ட சில விஷயங்கள் உள்ளன. இவை பின்வருமாறு:
 - (a) 335 வது சட்டத்தின் கீழ் இந்திய அரசியலமைப்பு, பல்வேறு பதவிகளுக்கு நியமிக்கும் விஷயங்களில், தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் பழங்குடியினரின் உறுப்பினர்களின் கூற்றுகளை பரிசீலிக்க வேண்டும். கட்டுரை 320 (4) இன் படி, திட்டமிடப்பட்ட சாதியினருக்கும் பழங்குடியினர்களுக்கும் இடஒதுக்கீட்டிற்கான ஒதுக்கீடுகளை அளிக்கும் அளவுக்கு UPSC ஆலோசனை வழங்கப்பட வேண்டியதில்லை. ஆனால் இந்த நிலைமைகள் தீர்மானிக்கப்பட்டவுடன், ஆணையம் ஒரு ஆட்சேர்ப்பு நிறுவனமாக தேர்வு செய்வதன் மூலம் செயல்படுகிறது.
 - (b) UPSC உடன் ஆலோசனை வழங்குவதில் இருந்து விவகாரங்களைத் தவிர்த்து ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு ஜனாதிபதிக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. பதவிகளில், ஆட்சேர்ப்புடன், UPSC ன் ஆலோசனையைப் பெற வேண்டிய அவசியமில்லை, நீதிமன்றங்கள்,ஆணையங்கள், உயர்ந்த ஆற்றல்மிக்க குழுக்கள், உயர் தொழில்நுட்ப மற்றும் நிர்வாக இயல்பின் பதவிகள் மற்றும்

நியமனங்கள் இருக்கும் தற்காலிக நிலைகளை நிரப்புதல் ஒரு குடிமைப் பணிகள் வருடத்திற்கும் குறைவானது.

4. ஜே.டி. கிங்ஸ்லேயின் சொற்களில், 'பொதுப்பணிக்கு பொதுமக்கள் நியமனம் செய்ய தகுதி வாய்ந்த தேர்வுக்குரியவர் போட்டியிடும் வகையில், அந்த செயல்முறையை பொது ஆட்சேர்ப்பு செய்யலாம். எனவே இது இன்னும் கூடுதலாக உள்ளடங்கிய செயல்முறையின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாகும் — தேர்வுகள் — இதில் சோதனை மற்றும் சான்றிதழ் செயல்முறை உள்ளடங்கும். '
5. நேர்மறை ஆட்சேர்ப்பு கொள்கையின் அடிப்படை கூறுகள்:
 - i. பொது சேவை பதவிகளுக்கான வேலைவாய்ப்பு சந்தைகளின் கண்டுபிடிப்பு மற்றும் ஊக்குவிப்பு
 - ii. சேவைகளில் உள்ள சிறந்த வேட்பாளர்களை தெரிவு செய்தல்.
 - iii. சரியான பணிக்காக சரியான மனிதனை நியமிப்பதற்கான வேலை வாய்ப்பு திட்டங்கள்.
 - iv. ஆட்சேர்ப்பு செயல்முறைக்கு வேலைத்தகுதி திட்டம் மிகவும் இன்றியமையாதது.
 - v. ஆட்சேர்ப்பு செயல்முறை என்பது இலக்கியம் மற்றும் விளம்பரம் பயன்படுத்துதல் ஆகும்.
 - vi. வேட்பாளர்களின் திறன்களை அளவிடுவதற்கு விஞ்ஞான முறை தொடக்கங்கள்
6. எழுதப்பட்ட தேர்வுகளை பின்வரும் பிரிவுகளாக பிரிக்கலாம்:
 1. திறன் சோதனைகள்
 2. தகுதித் தேர்வு
 3. சாதனை சோதனைகள்
 4. ஆளுமை சோதனைகள்
 5. வாய்வழி நேர்காணல்
7. கனடா, தைவான் உட்பட பல நாடுகளில் நிலை வகைப்பாடு இருக்கும் முறை அதிகமாக உள்ளது. இந்த முறையை பயன்படுத்தும் முதல் நாடுகளில் அமெரிக்காவும் ஒன்று. இதன் நோக்கம் 'சம வேலைக்கு சம ஊதியம்' என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது.
8. பல ஆண்டுகளில் பல்வேறுவிதமான பயிற்சி முறைகள் உள்ளன. அவற்றில் சில பின்வருமாறு:
 - அனுபவத்தின் மூலம் பயிற்சியளித்தல்: இது ஒரு புதிய தேர்வுக்குரியவரை நியமிப்பதோடு, அனுபவத்தை பெற்றுக் கொண்டதன் மூலம் தனது பணியில் இருந்து கற்றுக் கொள்வதை அனுமதிக்கும்.
 - விரிவுரை முறை: இது கடினமான வகுப்பறை கற்பித்தல், விரிவுரைகள், விவாதங்கள் மற்றும் கலந்துரையாடல்கள் மூலம் அடங்கும். இது அனைத்து பயிற்சி முறைகளிலும் பழமையானது.
 - ஆலோசனை முறை: இந்த சமகால முறை பல நாடுகளில் பரவலாக பயன்படுத்தப்படுகிறது. இந்த முறையின் கீழ் தலைப்புகள்

குறிப்புகள்

தேர்வுக்குரியவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த முறை பொதுவாக இரண்டு வகையானது, அதாவது:

- (i) சிக்கல் தீர்ப்பது:
- (ii) அறிவு சேகரிப்பது:

12.5 சுருக்கம்

- UPSC பொதுப்பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் தலைவர் மற்றும் பிற உறுப்பினர்களை உருவாக்குகிறது. பொதுப்பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் (ஒன்றிய அல்லது கூட்டு) தலைவர் மற்றும் பிற உறுப்பினர்கள் மாநில ஆளுநரின் மாநில ஆணையத்தின் வழக்கில் ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுவர்.
- அரசியலமைப்பு அந்த பதவியை முற்றிலும் அறிவுறுத்தலுடன் முடித்துக்கொள்கிறது, எனினும் ஒரு மரபு உருவாக்கப்பட்டாலும், அதன் ஆலோசனை பொதுவாக அரசாங்கத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.
- ஆணைக்குழுவின் பணிக்கு ஒரு அறிக்கையை ஜனாதிபதிக்கு ஆண்டுதோறும் சமர்ப்பிப்பது ஆணைக்குழுவின் கடமை. இது பாராளுமன்றத்திற்கு முன் ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைகள் தொடர்பாக அரசாங்கத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகளை விளக்கும் குறிப்பைக் கொண்டு அறிக்கை வெளியிடப்பட்டுள்ளது.
- அரசியலமைப்பின் கட்டுரை 320 இன் கீழ் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி UPSC இன் செயல்பாடுகளை மத்திய அரசு சேவை ஆணைக்குழுவின் சார்பாக ஒத்திருக்கிறது. இது இந்திய சட்டத்தின் படி, 1935 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த செயல்பாடுகள் பரவலாக மூன்று வகைப்படுத்தப்படலாம். அதாவது ஒழுங்குமுறை, நிர்வாகம் மற்றும் அரை-நீதி.
- அரசியலமைப்பின் 318 வது மற்றும் 320 வது கட்டுரைன் படி, மத்திய அரசு சில ஒழுங்குமுறைகளிலும், உத்தரவுகளிலும் ஆணையத்திற்கு சில செயல்பாடுகளை ஒப்படைக்கின்றது.
- இந்தியாவில், பணியாளர் நிர்வாகத்தில் ஒன்றிய அரசு பணியாளர்த் தேர்வாணையத்திற்கு வரையறுக்கப்பட்ட பங்கு உள்ளது. இது ஆட்சேர்ப்பு முகவரின் சிறப்பு அம்சமாகும்: ஒன்றிய மற்றும் மாநில அரசு சேவை ஆணைகள் ஆகிய முறைகளை ஒன்றிய மற்றும் மாநில சேவைகளுக்கு நியமனம் செய்வதற்கான தேர்வுகள் நடத்த வேண்டும்.
- நவீன அரசாங்கங்களுக்கு ஆட்சேர்ப்பு செய்முறை ஒரு முக்கிய பணியாகும். இது பணியாளர் நிர்வாகத்தின் முக்கிய பிரச்சினையாகும். எந்தவொரு நிர்வாக அமைப்புமுறையிலும் மனிதவளங்கள் மிக முக்கிய அங்கமாக இருப்பதால், சரியான பணிக்காக சரியான நபர்களின் தேர்வு முக்கியமானது.
- பொதுவாக, வகைப்பாடுகளைக் கையாள எளிதான காரியங்களை ஒழுங்குபடுத்துதல், ஒழுங்கமைத்தல் மற்றும் பிரித்தல் ஆகியவற்றை வகைப்படுத்துதல் ஆகும். இது பொதுவாக விஷயங்களைப் பகிர்த்துகொள்ளுதல் அல்லது மக்களை ஒன்று சேர்க்கக்கூடும்.

- கனடா, தைவான் உட்பட பல நாடுகளில் நிலை வகைப்பாடு இருக்கும் குடிமைப் பணிகள் முறை அதிகமாக உள்ளது. இந்த முறையை பயன்படுத்தும் முதல் நாடுகளில் அமெரிக்காவும் ஒன்று. இதன் நோக்கம் 'சம வேலைக்கு சம ஊதியம்' என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது.
- எந்தவொரு நவீன நிர்வாக அமைப்பிற்கும் பயிற்சி என்பது ஒரு முக்கிய அங்கமாகும். வளர்ந்துவரும் பயிற்சி நிறுவனங்கள் மற்றும் பல்வேறு பயிற்சி திட்டங்கள் இந்த உண்மையை சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

குறிப்புகள்

12.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம்: XIVல் கட்டுரைகள் 315 முதல் 323 வரை, மாநில அரசுப் பணிகளுக்கு ஆட்சேர்ப்பு செய்வதற்கான தேர்வுகளை நடத்த ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் அமைக்க இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் வழிவகை செய்கிறது.
- கட்டுரை 335: இதில், பல்வேறு பதவிகளுக்கு நியமனம் செய்யப்பட்ட விவகாரங்களில் குடிமைப் பணிகள் தாழ்த்தப்பட்டோர் மற்றும் பழங்குடியினர் உறுப்பினர்களின் கோரிக்கைகளின் மீது ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.
- மாணவர்: மாணவர்களுக்கு இது ஒரு பயிற்சி. அந்தப் பயிற்சியானது ஒரு அதிகாரியை உருவாக்கப் பயன்படுகிறது.

12.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. UPSC இன் பல்வேறு செயல்பாடுகளை பற்றி விவாதிக்கவும்.
2. UPSC யின் தலைவர் அல்லது உறுப்பினர் நீக்கப்படக்கூடிய செயல்முறை என்ன?
3. ஆட்சேர்ப்பு மற்றும் பயிற்சி முறை பற்றி சுருக்கமாக குறிப்பு வரைக.
4. வெவ்வேறு வகையான ஆட்சேர்ப்பு முறையை விவாதிக்கவும்.
5. நிலை வகைப்பாட்டின் பல்வேறு நன்மைகள் விவரிக்கவும்.

நெடு விடை வினாக்கள்

1. UPSC உறுப்பினரின் அமைப்பு, நியமனம் மற்றும் விதிமுறைகள் பற்றி விவாதிக்கவும்.
2. UPSC அதிகார எல்லை பற்றி விரிவான குறிப்பு வரைக.
3. UPSC ஒரு தன்னாட்சி அமைப்பு என்றாலும், அது பல கட்டுப்பாடுகளை எதிர்கொள்கிறது. இந்த அறிக்கையை தொடர்புடைய குறிப்புகளுடன் கலந்தாலோசிக்கவும்.
4. பல்வேறு பணி நியமன முறைகளை விவாதிக்கவும்.

12.8 மேலும் படிக்க

- அரோரா, ரமேஷ் K. மற்றும் ரஜினி கோயல். 1997. இந்திய பொது நிர்வாகம்: நிறுவனங்கள் மற்றும் சிக்கல்கள். புது தில்லி: விஷ்வா வெளியீடுகள்.
- அரோரா, ரமேஷ் K மற்றும் சங்கீதா சர்மா (பதி). 1992. ஒப்பீட்டு மற்றும் மேம்பாட்டு நிர்வாகம். ஜெய்ப்பூர்: அரியான்ட் வெளியீடுகள்.
- பார்த்வால், C.P. (பதி.) 1993. இந்தியாவில் பொது நிர்வாகம். புது தில்லி: ஆஷிஷ் வெளியீடுகள்.
- தாஸ், S.K. 1998. சிவில் சேவை சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் கட்டமைப்பு சீரமைப்பு. புது தில்லி: ஆக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழக பதிப்பகம்.
- டெப்ராயி, பைபெக் (பதி.). 2004. அரசாங்கத்தை மேம்படுத்துவதற்கான நிகழ்ச்சிநிரல். புது தில்லி: கல்வி அறக்கட்டளை.
- ஹால்டிபூர், R.N. 1997. பொது நிர்வாகம்: பிரதிபலிப்புகள் மற்றும் ஆராய்ச்சிகள். புது தில்லி: கனிஷ்கா.
- ஜெயின், L.C. (பதி.). 2005. அதிகாரத்துவம் மற்றும் உள்ளூர் ஆட்சி. புது தில்லி: ஓரியண்ட் லாங்மேன்.
- ஜெயின், R.B 2001. பொது நிர்வாகத்தில் இந்தியா, 21 வது நூற்றாண்டு நல்ல ஆட்சிக்கு சவால்கள். புது தில்லி: ஆழமான மற்றும் ஆழமான வெளியீடுகள்.
- மகேஸ்வரி, ஸ்ரீராம். 1985. இந்தியாவில் கிராமப்புற மேம்பாடு. புது தில்லி: முனிவர் வெளியீடுகள்.

அலகு 13 மாநில நிர்வாகத்தின் கட்டமைப்பு

குறிப்புகள்

அமைப்பு

- 13.0 அறிமுகம்
- 13.1 நோக்கங்கள்
- 13.2 ஆளுநர்
 - 13.2.1 ஆளுநரின் அலுவலகம்
 - 13.2.2 ஆளுநரின் அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள்
- 13.3 முதலமைச்சர் மற்றும் அமைச்சர்கள் குழு
 - 13.3.1 முதலமைச்சரின் நியமனம்
 - 13.3.2 தலைமை அமைச்சர்களின் அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள்
 - 13.3.3 முதலமைச்சரின் பதவி
 - 13.3.4 அமைச்சர்கள் குழு
- 13.4 மாநில அரசு பணியாளர் தேர்வாணையம்
 - 13.4.1 அலுவலக நியமனம் மற்றும் பதவி காலம்
 - 13.4.2 மாநில அரசு பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் செயல்பாடுகள்
- 13.5 மாநில செயலகம்
 - 13.5.1 மாநில இயக்குநர்கள்
- 13.6 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 13.7 சுருக்கம்
- 13.8 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 13.9 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 13.10 மேலும் படிக்க

13.0 அறிமுகம்

சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, இந்தியாவின் அரசியலமைப்பு இந்திய அரசாங்கத்திற்கு ஒரு கூட்டாட்சி கட்டமைப்பை முன்வைத்தது. நாடு 'ஒன்றிய நாடுகள்' ஆக இருப்பதாக அது அறிவிக்கிறது. இந்திய அரசியலமைப்பின் பகுதி XI இந்திய/மத்திய அரசு மற்றும் இந்திய மாநிலங்களுக்கு இடையில் சட்டமன்ற, நிர்வாக மற்றும் நிறைவேற்று அதிகாரங்கள் விநியோகிக்கப்படுவதைக் குறிப்பிடுகிறது. மத்திய அரசைப் போலவே, ஒன்றிய மற்றும் மாநிலங்களில் ஆளும் ஆணையத்தில் இரண்டு தொகுதிகள் உள்ளன. மாநில அரசு இரண்டு விதமான செயற்குழுவை உள்ளடக்கியது, அரசியலமைப்புச் சட்ட முதன்மை மற்றும் உண்மையான நிர்வாகி ஆகும். ஆளுநர் மாநில அரசியலமைப்பு தலைவராகவும், முதலமைச்சர் மாநிலத்தின் உண்மையான நிர்வாகியாகவும் இருக்கிறார்.

இந்திய அரசியலமைப்பு, மாநிலத்தின் உண்மையான நிர்வாக முதலமைச்சராக இருக்க வேண்டும் என்கிறது. அவர் ஆளும் சக்தி கட்டமைப்பை

குறிப்புகள்

குறிக்கிறது மற்றும் மாநிலத்தில் வேறு எவரையும் விட அதிக அதிகாரம் பெறுகிறார். அரசாங்கத்தை அமைக்க சட்டமன்றத்தில் பெரும்பான்மை கட்சியின் தலைவரை அழைக்கும் ஆளுநர், மாநில நிர்வாக தலைவராக முதலமைச்சரை நியமிக்கிறார். அனைத்து நடைமுறை நோக்கங்களுக்காக, அவையின் நிகழ்ச்சி நிரல், முதல்வரால் முடிவு செய்யப்படுகிறது. ஆனால், சட்டமன்றம் சம்பந்தமாக, அவரின் மிக முக்கியமான அதிகாரம் அந்த வீட்டின் கலைப்புக்குரியதாகும். எந்த நேரத்திலும், சட்டசபை கலைக்கப்படும் என்று முதலமைச்சர் ஆளுநரை ஆலோசிக்க முடியும். இந்த அலகு, மாநிலத்தின் நிர்வாக கட்டமைப்பை பகுப்பாய்வு செய்வதையும், ஆளுநர், முதலமைச்சர், அரசு நிர்வாக கட்டமைப்பை பகுப்பாய்வு செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. ஆளுநர், முதலமைச்சர், மாநில பொதுச் சேவை ஆணையம் மற்றும் மாநில செயலகம் மூலம் செயல்படுவது ஆகியவற்றின் பங்கு பற்றி விவாதிக்கிறது.

13.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- மாநிலத்தில் ஆளுநரின் பதவிக்கு அரசியலமைப்பு விதிகளை பட்டியலிட முடியும்.
- ஆளுநரின் அதிகாரத்தையும் செயல்பாடுகளையும் பற்றி விளக்க முடியும்.
- ஒரு மாநிலத்தில் முதலமைச்சரின் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை புரிந்து கொள்ள முடியும்.
- முதலமைச்சரின் அதிகாரமும் செயல்பாடும் பற்றி விவாதிக்க முடியும்.
- மாநில அரசு ஆணைக்குழுவின் ஆலோசனையை பற்றி விவாதிக்க முடியும்.
- மாநில செயலகத்தின் செயல்பாடு பற்றி புரிந்து கொள்ள முடியும்.
- மாநில இயக்குநர்களின் பங்கை பற்றி விளக்க முடியும்.

13.2 ஆளுநர்

கூட்டாட்சி சிறப்பியல்புகள் அடிப்படையில், இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் மத்திய மற்றும் மாநில அளவில் இரண்டு அடுக்கு அரசுகளை கொண்டுள்ளது. இந்திய அரசியலமைப்பின் பகுதி IV மாநில அரசாங்கங்களின் கட்டமைப்பின் முன்னறிவிப்பையும் மற்றும் மத்திய அரசைப் போன்ற ஒரு நாடாளுமன்ற அரசியலமைப்பை உறுதிப்படுத்துகிறது.

நாடாளுமன்ற கட்டமைப்பிற்கு இணங்க, ஒன்றிய அரசு போன்றவை, மாநில அரசுகளுக்கு இரண்டு விதமான நிறைவேற்று அதிகாரிகளும், அரசியலமைப்பு தலைவர்களும், உண்மையான நிர்வாகியும் உள்ளனர். ஆளுநர் மாநில அரசியலமைப்பு தலைவர் மற்றும் முதலமைச்சர் மாநிலத்தின் உண்மையான நிர்வாகியாக இருக்கிறார்.

ஆளுநரின் இரட்டைப் பாத்திரத்தைப் பற்றிய தெளிவின்மை, கூட்டமைப்பு மற்றும் மத்திய-மாநில உறவுகளின் இயல்பைப் பொறுத்தவரை,

அவரது அதிகாரங்களும் செயல்பாடுகளும் கூர்மையான விவாதங்களையும், சர்ச்சைகளையும் தூண்டியுள்ளது.

மத்திய செயலகம்

13.2.1 ஆளுநரின் அலுவலகம்

ஆளுநரின் அலுவலகத்தின் பல்வேறு அம்சங்கள் குறித்து நாம் விவாதிக்கலாம்:

குறிப்புகள்

A. நியமனம்: அரசியலமைப்பின் 153 வது பிரிவின் படி, இந்தியாவில் ஒவ்வொரு மாநிலமும் மற்றும் அரசின் நிறைவேற்று அதிகாரமும் ஆளுநருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. அவர் 5 ஆண்டு கால இந்திய ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்பட்டார் மற்றும் ஜனாதிபதியின் விருப்பத்தின் பேரில் பதவி வகிக்கிறார் (பிரிவு 156). அதாவது, காலவரையின் முடிவிற்கு முன்பே ஒரு ஆளுநரை எந்த நேரத்திலும் ஜனாதிபதியால் அகற்ற முடியும்.

ஆளுநர் நியமனம் தொடர்பாக, இந்தியாவில் பின்வரும் இரண்டு விதமான மரபுகள் உள்ளன:

- (i) ஆளுநர் சம்பந்தப்பட்ட மாநிலத்திற்கு வெளியே நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். மாநில அரசியலில் ஆளுநரின் நடுநிலைமையை உறுதி செய்யும் வகையில் இந்த மாநாடு அமைந்துள்ளது. எனினும், இந்த மாநாட்டை பின்பற்றாதபோது நிகழ்வுகள் நடந்திருக்கின்றன.
- (ii) ஆளுநரின் நியமனத்தில் மாநிலங்கள் மத்திய அரசால் கலந்தாலோசிக்கப்படுகின்றன. இருப்பினும், இந்த நடைமுறை ஒவ்வொரு சந்திப்பிலும் எப்போதும் பின்பற்றப்படவில்லை.

ஆளுநர்களாக நியமிக்கப்பட்ட நபர்களின் ஆய்வு, கணிசமான ஓய்வு பெற்ற அரசியல்வாதிகள் ஆளுநர்களாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பதை தெளிவாக வெளிப்படுத்துகிறது. அது தவிர, ஓய்வுபெற்ற அதிகாரிகள், நீதிபதிகள் மற்றும் ஓய்வுபெற்ற இராணுவ அதிகாரிகளும் ஆளுநர்களாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். இதனால், அடிக்கடி ஆளுநர்கள், மத்திய அரசு அதிகாரத்தில் உள்ள கட்சிக்கு ஆதரவாக விளையாடி வருவதாக குற்றச்சாட்டு எழுந்துள்ளது.

B. தகுதி: அரசியலமைப்பில் ஒரு ஆளுநராக ஆவதற்கு கீழ்க்கண்ட தகுதிகள் உள்ளன.

- (a) அவர் இந்தியாவின் குடிமகனாக இருக்க வேண்டும்.
- (b) அவர் 35 வயதை நிறைவு செய்திருக்க வேண்டும்.
- (c) அவர் நாடாளுமன்ற அல்லது மாநில சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்கக்கூடாது.
- (d) ஆதாயம் தரும் பதவி எதையும் அவர் வைத்திருக்க கூடாது.

13.2.2 ஆளுநரின் அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள்:

ஆளுநரின் அதிகாரங்களும் பணியும் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்:

குறிப்புகள்

(a) நிர்வாக சக்திகள்: ஆளுநர், முதலமைச்சரையும் அவரது அமைச்சரவை குழுவையும் நியமிக்கிறார். இருப்பினும், பாராளுமன்ற வடிவிலான அரசாங்க விதிமுறைகளைப் பின்பற்றி, அவர்கள் மாநில சட்டமன்றத்தின் பொறுப்பாளர்களாகவும் மற்றும் மாநில சட்டமன்றத்தின் நம்பிக்கையை அனுபவிக்கும் வரையிலும் அதிகாரத்தில் இருக்கிறார்கள். ஆளுநர், மேலும் பொதுவான வழக்கறிஞரை நியமிக்கிறார் மற்றும் மாநில காவல் சேவை ஆணையத்தின் உறுப்பினர்களையும் நியமிக்கிறார்.

மாநிலத்தின் அனைத்து நிறைவேற்று நடவடிக்கைகளும் ஆளுநரின் பெயரால் செய்யப்படுகின்றன. மாநில அரசின் நிர்வாகத்திற்கும், சட்டத்திற்கான முன்மொழிவுகளுக்கும் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரவையின் அனைத்து முடிவுகளையும் ஆளுநரை தொடர்புகொள்வது முதலமைச்சரின் கடமையாகும்.

(b) சட்டப்பேரவையின் அதிகாரம்: மாநில சட்டமன்றத்தில் ஆளுநர் மற்றும் மாநில சட்டப்பேரவை ஆகியவை உள்ளன. அவன் அல்லது அவள் சட்டமன்றத்தின் ஒரு ஒருங்கிணைந்த பகுதி மற்றும் பல்வேறு அதிகாரங்களை பெறுகின்றனர். 'முகவரி, முரண்பாடு மற்றும் சட்டமன்றத்தை கலைக்கின்றனர். சட்ட மசோதாவில் ஒரு மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டால், அது ஆளுநருக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும். ஆளுநர் மசோதாவுக்கு ஒப்புதல் அளிக்கிறதா ஜனாதிபதியின் கருத்திற்கான மசோதாவை அவர் அல்லது அவள் வழங்கியுள்ளார். உறுப்புரை 213-இன் படி, ஆட்சிக் காலத்தின்போது ஆளுநர், அவசரச் சட்டங்கள் இயற்றுவதற்கு அதிகாரம் உள்ளது. வருடாந்தர நிதியியல் அறிக்கையை மாநில சட்டமன்றத்திற்கு முன் சமர்ப்பிக்கவும், பணம் ரசீதுகள் பரிந்துரைக்கவும் அவருக்கு அதிகாரம் உண்டு.

(c) நீதித்துறை அதிகாரங்கள்: ஒரு மாநில ஆளுநருக்கு மன்னிப்பு, மறுபிரதி, ஓய்வு அல்லது ஓய்வு பெறுதல் அல்லது தண்டனையை வழங்குவதற்கான அதிகாரம் உள்ளது. இடை ஓய்வு, அவகாசம் அல்லது தண்டனையை நிறுத்தி வைத்தல், விலக்கு அல்லது மாற்றுதல், தண்டனை வழங்கும் அதிகாரம் ஆளுநருக்கு உள்ளது.

(d) சுயவிருப்புரிமை அதிகாரங்கள்: ஆளுநர் ஒரு அரசியலமைப்பு தலைவராக செயல்படுகின்ற சாதாரண செயல்பாடுகளைத் தவிர, சில விருப்பமான அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்துகிறார். அவர்களில் சிலர் வெளிப்படையாக அவருக்கு அல்லது அவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளனர். அவற்றில் சில வேறுபட்ட ஓட்டம் தேவைப்படுகிறது.

பிரிவு 163 (1), ஆளுநரால் அரசியலமைப்பை அவரால் அல்லது அவரது விருப்பப்படி செயல்படத் தேவைப்பட்டாலன்றி, ஆளுநர் அமைச்சரவையின் ஆலோசனையின்படி செயல்பட வேண்டும் என்று கூறுகிறார். பிரிவு 163 (2) ஆளுநர்கள் தங்களுடைய விருப்பப்படி செயல்படத் தேவைப்படும் போது முடிவு செய்யத் தீர்மானிக்க வேண்டும். ஆளுநரின் மன நிறைவு, அத்துடன் சில பொறுப்புகளும் உள்ளன. எனவே, விருப்பமான அதிகாரத்திற்கு

பாதிக்கப்படும். இந்த விருப்புரிமை திறன் மூலம், இரண்டு விஷயங்களில் அவை குறிப்பிடத்தக்கவை. ஒன்று, ஒரு கட்சி அல்லது கட்சியில் இருந்து ஒரு தெளிவான பெரும்பான்மையை கொண்டிருக்கும் போது, முதலமைச்சர் நியமனத்தை பொறுத்த வரை ஒன்று உள்ளது. இது தொடர்பான பெரும்பான்மை ஆதரவு இழப்பு பற்றியும் கேள்வி எழுந்துள்ளது. இரண்டாவது அரசியலமைப்பின் விதிமுறைகளுக்கு இணங்க மாநில அரசு எதனையும் செயல்படுத்த முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டுள்ளது என்று பிரிவு 356 இன் கீழ் ஜனாதிபதிக்கு அறிக்கை ஒன்றை வழங்குவதன் மூலம், அரசியலமைப்பின் விதிமுறைகளுக்கு ஜனாதிபதி ஆட்சி இணங்க முடியாது.

குறிப்புகள்

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட அதிகாரங்கள் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் அசாதாரண மற்றும் அவசரகால சூழ்நிலைகளை பயன்படுத்த வேண்டும் என்று கருதப்பட்டது. ஆனால், நடைமுறையில் இவை மட்டுமல்ல, சில சாதாரண வல்லரசுகள், ஜனாதிபதியின் பரிசீலனை பட்டியல்களை முன்பதிவு செய்வது போல், முற்றிலும் சர்ச்சைக்குரிய வகையில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஒருதலை நோக்கங்களை அதன் மூலம் மத்திய மாநில அரசுக்கு இடையே அழுத்தங்களை உருவாக்குகிறது என்று தெரிவிக்கிறது.

A. ஆளுநரின் நிலை மற்றும் பங்கு

மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, மாநில அரசியலில் முக்கிய தாக்கங்களைக் கொண்டிருக்கும் ஆளுநரின் அலுவலகத்தைப் பற்றி சில குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பியல்புகள் வெளிப்படுகின்றன. அரசியலமைப்பின் ஆரம்பத்தில், அரசு மற்றும் அரசாங்கத்தின் மக்களுக்கு இடையேயான அடிப்படை சமநிலையை பராமரிக்கவும், அரசியலமைப்பின் கட்டளைகளை மாநிலத்தில் மதிக்க வேண்டும் என்பதை உறுதிப்படுத்தவும், ஆளுநர் கருவியாக இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணினார். ஆளுநரின் அலுவலகத்தில், அரசியலமைப்பு சட்டம் மற்றும் சட்டத்தை பாதுகாப்பது ஆகியவற்றின் ஆளுநராக இருப்பார் என பிரிவு 159 கூறுகிறது. மேலும் மாநிலத்தின் 'சேவை மற்றும் நல்வாழ்வுக்கு', அரசியலமைப்பையும் சட்டத்தையும் பாதுகாப்பதற்கும், மாநில அரசுகளின் நல்வாழ்விற்கும் தன்னை ஆளுகை செய்யும் ஆளுநரை பாதுகாக்க வேண்டும்.

எனவே, இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் ஒரு மாநிலத்தின் ஆளுநருக்கு இரட்டை பங்காற்றுகிறது:

- (i) மாநில அரசியலமைப்பு தலைவர்.
- (ii) மையத்தின் முகவர்.

B. மாநில தலைவராக ஆளுநர்

பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தின் அளவுகோல்களின் கீழ் மாநிலத்தின் தலைவராக ஆளுநர் உள்ளார். எனவே, அவர் அல்லது அவள் பெயரளவில் தலைவராக செயல்படுகிறார் மற்றும் அமைச்சகத்தின் 'உதவி மற்றும் ஆலோசனை' படி கண்டிப்பாக அவரது செயல்பாடுகள் செயல்படுகிறது. ஆளுநரின் பெயரில் நிர்வாகம் நடத்தப்பட்டாலும், சட்ட மன்றத்திற்கு ஒட்டுமொத்தமாக பொறுப்பேற்றிருக்கும் முதலமைச்சரும் அவரது அமைச்சரால் உண்மையான அதிகாரம் செயல்படுத்துப்படுகிறது. 1967 ஆம் ஆண்டு நான்காவது பொதுத் தேர்தலுக்குப் பிறகு, காங்கிரஸ் கட்சியின் அரசியல்

குறிப்புகள்

அதிகாரத்தின் ஏகபோகம் முறிந்தது மற்றும் ஏழு மாநிலங்களில் காங்கிரஸ்-அல்லாத அரசுகள் உருவானது. ஒன்றியம் மற்றும் பல மாகாணங்களிலும் அரசாங்கங்களை உருவாக்கும் எந்த ஒரு கட்சியும் எந்த இடத்திலும் இன்றும் இந்த நிகழ்வு தொடர்கிறது. இந்த மாற்றம், மாநில அரசியலில் ஆளுநரின் நிலைப்பாடு மற்றும் பாத்திரத்தை மறுவடிவமைத்தது. மாநில அரசியலில் ஆளுநர்கள் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருந்தனர் மற்றும் மையத்தில் கட்சியின் அதிகாரத்தின் நலனுக்காக எப்போதும் செயல்பட்டனர். ஆளுநரின் அலுவலகத்தை அகற்றுவதற்கான கோரிக்கை ஏற்பட்டதுடன், மிகவும் சர்ச்சைக்குரியதாகியதுடன், அவர்களது கட்சியின் நோக்கங்களுக்காகவும் அவர்களது விருப்பமான அதிகாரங்களையும் பயன்படுத்தினர்.

C. மையத்தின் முகவராக ஆளுநர்

கே.எம். முன்ஷி, "அரசியலமைப்பு உரிமையின் கண்காணிப்பு குழு மற்றும் மாநிலத்தின் மையத்தை இணைக்கும் இணைப்பு, இதன்மூலம் இந்தியாவின் அரசியலமைப்பு ஐக்கியத்தை பாதுகாப்பது." ஆகும் மாநிலங்களில் மையத்தின் முகவராக ஆளுநர் செயல்படுகிறார்:

- அனைத்து மாநிலங்களிலும் நல்ல ஆட்சிக்கு ஒன்றிய அரசு பொறுப்பு. அரசு இயந்திரத்தின் அரசியலமைப்பு முறிவு ஏற்பட்டால், ஆளுநரின் 356 ஆவது ஆட்சியில் மாநில ஆட்சியிடம் அல்லது அவசர நிலையை ஆளுநர் பரிந்துரைக்கலாம்.
- அரசாங்கத்தின் விவகாரங்கள் குறித்து ஜனாதிபதியிடம் அவ்வப்போது ஆளுநர் தனது அறிக்கையை அனுப்புகிறார்.
- மாநிலங்களுக்கு உத்தரவுகளை வழங்குவதற்கு மத்திய அரசுக்கு அதிகாரம் உண்டு. அத்தகைய உத்தரவுகளை மாநில அரசு பின்பற்றி வருவதைப் பார்ப்பது ஆளுநரின் கடமை.
- ஒரு மாநில ஆளுநரை ஜனாதிபதி பரிசீலிக்க மாநில சட்டமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை ஒதுக்கி வைக்க முடியும். மேலும், சில வகைப்பட்ட ரசீதுகள் ஜனாதிபதியின் கருத்திற்கு ஆளுநரால் ஒதுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

- ஆளுநர் மாநிலத்தில் எவ்வாறு பங்கு வகிக்கிறார்?
- ஆளுநர் இந்தியாவின் அரசியலமைப்பு ஒற்றுமையை எவ்வாறு பாதுகாக்கிறார்?

11.3 முதலமைச்சர் மற்றும் அமைச்சர்கள் குழு

அரசியலமைப்பின் பாராளுமன்ற முறைமை மாநில அளவிலான ஒப்புமை எடுத்து, அரசியலமைப்பு மாநிலத்தின் உண்மையான நிர்வாகி முதலமைச்சராக இருக்க வேண்டும். அவர் ஆளும் சக்தி கட்டமைப்பை குறிக்கிறது மற்றும் மாநில அளவிலான ஒப்புமை வேறு யாரையும் விட அதிக அதிகாரம் பெறுகிறது.

இருப்பினும், இந்திய அரசியலமைப்பின் கீழ் மாநிலத்தில் ஒரு ஜனநாயக அமைப்பை உருவாக்குவதன் அடிப்படையிலான தத்துவம்,

ஒற்றுமையின் கட்டாயத்தால் வழிநடத்தப்படுகிறது. ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் இந்திய அரசியலமைப்பின் கூட்டாட்சி உண்மையான மனப்பான்மையில் செயல்பாட்டு சுயாட்சிக்கு ஒரு நியாயமான அளவை உறுதி செய்வதன் விளைவாக, நாட்டின் ஒட்டுமொத்த ஆட்சிமுறை மற்றும் நிலைத்தன்மையை குறிக்கிறது. இதன் விளைவாக, பரந்தளவிலான அதிகாரங்களையும் செயல்பாடுகளையும் கொண்ட ஒரு ஜனநாயக ஆட்சியாளராக இருப்பதை விட, முதலமைச்சரின் நிலைப்பாடு, பரந்த விருப்பமான அதிகாரங்களின் வடிவத்தில் தனது செயல்பாட்டு சுயாட்சிக்கு பல இடங்களைக் கொண்ட ஒரு உள்ளூர் ஆட்சியாளராக இருப்பதாக தோன்றுகிறது. மத்திய அரசின் பரிந்துரைக்கப்பட்ட ஆளுநர், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசின் உண்மையான ஆட்சியாளராக முதலமைச்சரின் திறனைக் குறைக்க முடியும்.

குறிப்புகள்

13.3.1 முதலமைச்சரின் நியமனம்

முதல்வர் நியமனம், கவர்னர் தலைமையில், அரசின் செயல் தலைவர், அரசாங்கத்தை அமைக்க சட்டசபையில் பெரும்பான்மை கட்சி தலைவரை அழைக்கிறார். எனினும், நடைமுறையில், மாநிலங்களில் முதலமைச்சர்களின் நியமனம் ஆளுநரின் அலுவலகத்தில் மத்திய அரசாங்கத்தால் நடத்தப்பட வேண்டிய ஒரு விளையாட்டாக மாறியது. மேலும், பிற அரசியல் சிந்தனைகள் (சட்டமன்றத்தில் பெரும்பான்மை ஆதரவை பெறமுடியாத மாநிலங்களில் எதுவாக இருந்தாலும்), எளிமையான அரசியலமைப்பு முன்மொழிவை விட முதலமைச்சர் நியமிக்கப்பட வேண்டும். இத்தகைய சூழ்நிலைகள் மத்திய அரசு தனது தேவைகள் மற்றும் விருப்பங்களை ஒட்டி மாநில அரசின் செயல்பாட்டை வைத்திருக்க வேண்டும் அல்லது தற்போதைய அரசாங்கத்திற்கு பதிலாக மாநிலத்தில் புதிய கைப்பாவை அரசாங்கத்தை நிறுவுங்கள்

முதலமைச்சரின் தகுதி குறித்து அரசியலமைப்பில் ஏதும் இல்லை. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படி, அத்தகைய நபர் இந்தியாவின் குடியரிமை பெற்று, சட்டப் பேரவையில் உறுப்பினராக இருக்க வேண்டும் என்ற தகுதி உடையவர்கள் ஆவர். அத்தகைய ஒரு நபர் சட்டமன்றத்தின் அல்லது ஒரு வெளிநாட்டவர் அல்லது ஒரு உறுப்பினராக இருக்கலாம். அரசியலமைப்பில் சட்டமன்ற உறுப்பினர் அல்லாதவர் ஒரு அமைச்சர் அல்லது முதலமைச்சராக வரக்கூடாது என்ற நிலையில், எனினும், அவர் 6 மாதங்களுக்குள் சட்டமன்றத்தில் உறுப்பினர் ஆக வேண்டும், அவர் அல்லது அவளது அலுவலகத்தை இழக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

முதலமைச்சர் நியமனத்தில் என்ன நன்மை உள்ளது, அவர் அலுவலகத்தில் இருந்து அகற்றுவது குறித்தும் என்ன உண்மை உள்ளது. ஆளுநரின் விருப்பத்தின் போது முதலமைச்சர் பதவி வகிப்பார் என அரசியலமைப்பு கூறுகிறது. நடைமுறையில், அரசியலமைப்புச் சட்ட சபையில் சட்டப்பிரிவு 164 (2)-ன் கீழ், ஆளுநரின் விருப்பம், சட்டப் பேரவையில் பெரும்பான்மை ஆதரவைப் பெறுகிறது. எனினும், நடைமுறையில் நடப்பது என்னவென்றால், முதலமைச்சரை அகற்றுவது என்பது ஆளுநரின் முடிவு அரிதாகவே உள்ளது. மையத்தின் முகவராக செயல்படும் ஆளுநர், மத்திய அரசின் உத்தரவின்பேரில், முதல்வரை நீக்குகிறது.

இதன் விளைவாக, அரசியலமைப்பின் 356 வது பிரிவு (மாநிலங்களில் ஜனாதிபதி ஆட்சி), மாநிலங்களில் முறையாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்கங்கள் பொதுவாக அகற்றப்படும் கருவியாகும், அரசியலமைப்பின் மிகவும் வெறுக்கத்தக்க கட்டுரைகள் நாட்டில் மாநில சுயாட்சிக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை.

13.3.2 தலைமை அமைச்சர்களின் அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள்

மாநிலத்தின் உண்மையான நிர்வாகத் தலைவராக முதலமைச்சர் பதவி வகிப்பார், அதிகளவு சக்திகள் மற்றும் செயல்பாடுகளை அனுபவித்து வருகிறார். அவைகள் பின்வருமாறு:

1. அவர் அல்லது அவள் மாநில அரசின் உழைக்கும் தலைவராக உள்ளார். அதேபோல், அவரது அமைச்சர்கள் அல்லது அவளது அமைச்சர்களை தேர்வு செய்வது தொடர்பான விவகாரங்களில் அவர் ஆளுநருக்கு ஆலோசனை கூறினார்.
2. அவர் அல்லது அவளது அமைச்சர்களின் கூட்டங்களில் அவர் தலைமையில், கூட்டு பொறுப்பு என்னும் கோட்பாடு பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது. எனவே, அவர் அல்லது அவளது பதவியை ராஜினாமா செய்ய ஒரு மந்திரிசபை பரிந்துரைக்கலாம் அல்லது அமைச்சரவையின் கொள்கையிலிருந்து மாறுபடும், ஒரு அமைச்சரை பதவி நீக்கம் செய்ய ஆளுநரை அறிவுறுத்தலாம்.
3. விவகாரங்களின் நிர்வாகத்திற்கும் அவர் அல்லது அவள் அழைக்கும்படி சட்டத்தின் முன்மொழிவுகளுடனும் தொடர்புடைய ஆளுநரிடம் அவர் தொடர்புகொள்கிறார்.
4. அவர் அல்லது அவள் மாநில நிர்வாகம் தொடர்பான ஆளுநருக்கு தகவல் கொடுக்கிறார்.
5. ஆளுநரிடம் அவர் அல்லது அவளின் அரசாங்கத்தை முடிவெடுப்பதற்கு தேவைப்படும் அமைச்சர்களின் கருத்தை கருத்தில் கொள்வதற்காக அவர் ஒரு விஷயத்தை குறிப்பிடுகிறார். அவர் அல்லது அவள், அவரது அமைச்சர்கள் மற்றும் ஆளுநர் இடையே ஒரே வழித்தொடர்பு செயல்படுகிறது.
6. அதேபோல், முதலமைச்சர் மற்றும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கிடையேயான தொடர்பு பற்றிய ஒரே ஒரு வழித்தொடர்பு முதலமைச்சர் தான். சட்டசபையில் நகர்த்த உள்ள அனைத்து மசோதாக்கள், தீர்மானங்கள் போன்றவை அவரது முன் அனுமதி பெறவேண்டும். அவரது அரசாங்கத்தின் மீதான விமர்சனம் அவரை அல்லது அவளால் பதிலளிக்கப்படுகிறது.
7. அவர் எந்த நேரத்திலும் இராஜினாமா செய்யலாம், மேலும் அத்தகைய நபரை மற்றொரு அமைச்சகத்தை நிறுவுவதற்கு அல்லது அமைச்சகத்தை கலைக்க, அதன் மூலம் ஜனாதிபதியின் ஆட்சியின் கீழ் மாநிலத்தை அமைப்பதற்காக ஆளுநரை ஆலோசனை செய்யலாம்.
8. கோட்பாட்டில் இருந்தாலும், அனைத்து நியமனங்கள் ஆளுநரால் நடைமுறையில் முதலமைச்சரின் பிரதம மந்திரி பதவி உயர்வு செய்யப்படுகிறது. மாநில உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள் நியமனம்

குறித்து அவர் அல்லது அவளிடம் ஆலோசிக்கப்படுகிறார். எந்த அனுமதியும் பரிமாற்றமும் மாநிலத்தில் அவரது அனுமதியின்றி நடக்க முடியாது. மாநில பொதுவான வழக்கறிஞர் மற்றும் மாநில பொதுச் சேவை ஆணையத்தின் உறுப்பினர்களை நியமிப்பதில் அவர் ஆலோசிக்கப்படுகிறார்.

குறிப்புகள்

13.3.3 முதலமைச்சரின் பதவி

இந்த மாநிலத்தில் ஒரு முதலமைச்சர் பதவி, மத்திய மட்டத்தில், குறைந்தபட்சம், பாராளுமன்ற ஆட்சி முறையின் பரந்த திட்டத்தின் அடிப்படையில், இறுதி ஆய்வில் அதிகாரத்தை தன்னிலையான என்ற வகையில் இல்லை என்றால், அது, பிரதம மந்திரி ஒருவரின் நிலைப்பாடு ஆகும்.

தொடக்கத்தில், முதலமைச்சர் தனது அரசாங்கத்தின் வடிவத்தையும் அளவையும் தீர்மானிப்பதில் ஒப்பீட்டளவில் சுதந்திரமான கரத்தை கொண்டுள்ளார். எனினும், முதலமைச்சர் ஒரு தேசியக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராகவோ அல்லது ஒரு கூட்டணியின் தலைவராகவோ இருந்தால், அவரோ அல்லது அவருடைய கரங்களுக்காகவோ, அவரது சொந்த மந்திரிகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கும், அவற்றின் பிரிவினரை ஒதுக்குவதற்கும், அவருக்காகவோ, கட்சியின் உயர் ஆணையம் அல்லது பல்வேறு அமைச்சர்களின் பெயர்கள் மற்றும் அமைச்சரவைகளை அறிவிப்பதற்கு முன்னர் கூட்டணி பங்காளர்களின் முன் ஒப்புதல் பெற வேண்டும். மாநில சட்டமன்றங்களில் ஒரு பிராந்திய அடிப்படை மற்றும் வசதியான பெரும்பான்மை கொண்ட முதல் அமைச்சர்கள் ஒரு சிறந்த மற்றும் ஒரு பாதுகாப்பான நிலையில் உள்ளன. சமுதாயத்தின் அனைத்து சமூகப் பிரிவுகளும் உள்நிலைகளில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுவது உறுதி செய்யப்பட வேண்டும், மேலும் உள்நாட்டிலுள்ளவர்கள், நிதி, மற்றும் முக்கிய துறைகள் ஆற்றக்கூடிய திறன் கொண்ட மக்களுக்கு கூடுதலாக, அமைச்சரங்களை பிராந்தியமாக சமநிலையாக விநியோகிக்க வேண்டும்.

அமைச்சர்களோ அல்லது அவரது அமைச்சரவையோ மாற்றியமைக்க அவர் தடையின்றி அதிகாரத்தை வைத்திருப்பதால், முதலமைச்சர் பதவிக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது.

சட்ட மன்றத்தின் MLA க்களுடன் முதல்வர் உறவு இரண்டு காரணிகளைப் பொறுத்து உள்ளது: எம்.எல்.ஏ.க்களின் முன்னால் முதலமைச்சரின் முன் நின்று, பிந்தையவரின் முன்மாதிரியான அணுகுமுறை. சட்டமன்றத்தில் வசதியான பெரும்பான்மையை முதலமைச்சர் கட்டவில்லையெனில், அவரது நிலைப்பாடு MLA க்களின் முன்னால் மிகவும் ஆபத்தானது. அவர் அல்லது அவள் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலையில் உள்ளார். பொருளாதாரம், முதலமைச்சர் மற்றும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு முதலமைச்சரின் சார்பான அணுகுமுறையை விட ஜனநாயகமானது, முதலமைச்சரின் செயல்திறன் மிக்க மற்றும் செயல்படுகின்ற செயல்பாட்டின் நெறிமுறையாக இருக்க வேண்டும்.

பிரதம மந்திரி மத்திய அரசின் நிறைவேற்று அதிகாரத்தின் உண்மையான பாதுகாவலர் என்பதால், அவருக்கும் அவருக்கும் மற்றும் முதலமைச்சருக்கும் இடையில் ஒரு முறையான மற்றும் இணக்கமான தொடர்பு மாநில மற்றும் மத்திய அரசாங்கங்களுக்கிடையிலான உறவுகளின் சிக்கல் இல்லாத நடத்தை பாதுகாப்பதில் நீண்ட தூரம் செல்கிறது.

குறிப்புகள்

திட்டமிடல் செயல்களில் முதலமைச்சரின் பிரதான நிலைப்பாட்டின் அடிப்படை ஆதாரம், திட்டமிடப்பட்ட ஆணையம் மற்றும் தேசிய வளர்ச்சிக் சபை (NDC) ஆகியோருடன் தனது இணைப்பிலிருந்து நாட்டில் திட்டமிடல் முறையின் உச்ச கட்டங்களைக் கொண்டிருக்கும். கண்டிப்பாக, முதலமைச்சர்கள் திட்டமிடல் ஆணையத்தின் ஒரு பகுதியாக இல்லை என்றாலும், ஐந்தாண்டு திட்டங்களை உருவாக்கியதில் அவர்களது பங்களிப்பு NDC இன் வழிமுறை மூலம் உறுதி செய்யப்படுகிறது. இந்த NDC பிரதம மந்திரி, சில முக்கிய மத்திய மந்திரிகள் மற்றும் அனைத்து மாநிலங்களின் தலைமை மந்திரிகள் மற்றும் ஒன்றியம் பிரதேசங்களின் நிர்வாக தலைவர்கள் ஆகியோர் உள்ளனர். மேலும், மத்திய அரசின் பல்வேறு வளர்ச்சித்திட்டங்களை அமல்படுத்துவதற்கும், நிதியின் சீரான ஓட்டத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்காகவும், திட்டக் குழுவுடன் முதலமைச்சர்கள் தொடர்பு கொண்டுள்ளனர்.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட விவாதத்தில் இருந்து, மாநிலத்தின் முதலமைச்சர் பல சக்திகளுடன் இருக்கிறார் என்பது தெளிவாகிறது, ஆனால் அவருடைய உண்மையான நிலைப்பாடு அவரின் ஆளுமை, அரசியல் அனுபவம், நிர்வாக திறனை, மாநில அளவிலான கட்சி அமைப்பில் நிலைப்பாடு, மத்திய தலைமைத்துவத்துடன் சமன்பாடு மற்றும் சமரசம் ஆகியவற்றை பொறுத்தது. மற்றும் அவர் அல்லது அவர் ஒரு பெரும்பான்மை கட்சி அல்லது கூட்டணி அரசாங்கத்தின் ஆதரவைப் பெறுகிறார்.

13.3.4 அமைச்சர்களின் சபை

நாடாளுமன்ற அரசாங்கத்தின் மாதிரியைப் பின்பற்றி, மாநிலத்தின் உண்மையான அரசாங்கம் முதலமைச்சரின் தலைமையில் அரசாங்கம் அமைச்சரவை அமைந்துள்ளது. கோட்பாட்டில், அமைச்சர்கள் மற்றும் முதல்வர் ஆகியோர் கலந்து கொண்டு, ஆளுநருக்கு ஆலோசனை வழங்க உள்ளனர். எனினும், நடைமுறையில் ஆளுநர், அமைச்சர்கள் குழுவின் ஆலோசனையின் படி செயல்பட வேண்டும்.

அமைச்சர்கள் குழு, தலைமை நிர்வாக அதிகாரி ஆவர் .மாநில நிர்வாகத்தின் தரம், பெரும்பாலும் தலைமைத்துவத்தால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது, மற்றும் திசைகள் அமைச்சர்களால் வழங்கப்படுகிறது. சுருக்கமாக, அசாதாரண அரசியல் அதிகாரம் இந்த சிறிய குழுவினருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

அமைப்பு

ஆளுநர் முதலமைச்சரை நியமிக்கிறார், முதலமைச்சரின் ஆலோசனைப்படி, அவர் மற்ற அமைச்சர்களை நியமிக்கிறார் . இருப்பினும், முன்னர் குறிப்பிட்டபடி, மாநாட்டிற்கு நம்மை நம்புவதாக இருக்கும்போது, அவரது குழுவைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் அவருக்கு சுதந்திரம் இருக்காது. மாநில அமைச்சர்கள் குழு ஒன்றின் அளவு முன்னர் அரசியலமைப்பில் குறிப்பிடப்படவில்லை. இதனால், மாநில அரசாங்கத்தில் அதிகாரத்திற்காகப் போட்டியிடும் அனைத்து பிரிவுகளையும் திருத்திப்படுத்துவதற்காக, அமைச்சர்கள் ஒரு குழுவை கொண்டுவருவதற்கு வாய்ப்புள்ளது. ஆனால் தொண்ணூறு முதல் அரசியலமைப்பு திருத்தம் சட்டம் 2003, நிறைவேற்றப்பட்ட நிலையில், அமைச்சகங்கள் அளவு மாநில சட்டமன்றத்தின் மொத்த உறுப்பினர்கள்

15 சதவீதம் மட்டுமே இருந்தனர். இந்த வகையில், மந்திரி சபையில் இடம் பெறும் அற்பமான கூறுகள் குறித்து குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது.

அமைச்சர்கள் குழுவின் பணி

அமைச்சரவைக் கூட்டம் , சட்டமன்றத்தின் பொறுப்பாகும். இதன் பொருள் என்னவென்றால், ஒவ்வொரு அமைச்சர்களும் அமைச்சரவையின் ஒவ்வொரு முடிவுக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். ஒரு அமைச்சர், பொறுப்பை ஏற்க முடியாவிட்டால், அவருக்கு ஒரே மாற்றீடு, கூட்டு பொறுப்பு உள்ளதால் அவர் பதவியை, இராஜினாமா செய்ய வேண்டும்.

அமைச்சர், திணைக்களத்தில் அரசியல் தலைவராக உள்ளார், அதன் தலைமை நிர்வாக அதிகாரி ஒரு செயலாளர் ஆவார் சாதாரணமாக, ஒரு துறை சம்பந்தமான விஷயங்களின் தொடர்பில் அமைச்சர்-பொறுப்பதிகாரி மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் .ஆனால் முக்கிய வழக்குகள் அனைத்தும் நேரடியாக விவாதத்துக்கு அமைச்சரவை முன் கொண்டு வரப்பட வேண்டும்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

3. ஒரு மாநிலத்தின் முதல்வர் எவ்வாறு நியமிக்கப்படுகிறார்?
4. முதலமைச்சரின் இரண்டு அதிகாரங்கள் மற்றும் பணிகளை பட்டியலிடுக.
5. அமைச்சர் பேரவை மாநிலத்தில் எப்படி செயல்படுகிறது?

13.4 மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம்

இந்திய அரசின் சட்டம் 1919, இந்திய ஒன்றியத்திற்கான பொது சேவை ஆணையத்தை அமைக்க வேண்டும் என்ற போதிலும், மாகாணங்களில் இது போன்ற ஆணைக்குழுக்களை அமைப்பதில் அமைதியாக இருந்தது. ஆயினும், அந்தச் சட்டத்தை மாகாண சட்டமன்ற உறுப்பினர்களால் ஆணைக்குழுக்கள் மூலம் சட்டத்தை உருவாக்க முடியும். 1929 ஆம் ஆண்டு இந்த நோக்கத்திற்காக சென்னை சட்டமன்றம் ஒரு சட்டத்தை இயற்றியதுடன், அதே ஆண்டில் ஒரு ஆணையம் அமைக்கப்பட்டது.

ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்கும் பொது சேவை கமிஷன் இருக்க வேண்டும் என்று பிரிவு 264 இல் கூறப்பட்டபடி, இந்திய அரசின் சட்டம் 1935 இல் இருந்தது. பஞ்சாப், வடமேற்கு எல்லைப்புற மாகாணம் மற்றும் சிந்து ஆகியவற்றில் ஒரு பொது சேவை ஆணைக்குழு அமைக்கப்பட்டது. அதே போல் பீகார், ஒரிசா மற்றும் மத்திய மாகாணங்கள் இணைந்து ஒரு கமிஷனை அமைத்தது.

மாகாண பொது சேவைகளுக்கான ஆட்சேர்ப்பு, பொது சேவை குழுவினை அமைப்பதற்கு முன்னர் பல்வேறு மாகாணங்களுக்கான மற்றும் மாகாணங்களுக்கான பணியாளர்களை தெரிவு செய்யப்பட்ட குழுவினால் செய்யப்பட்டது. மேம்பட்ட மாகாணங்களில் நடத்தப்பட்ட ஆட்சேர்ப்புத் தேர்வுகளும் இடம்பெற்றன ஆனால் இவை இயற்கையில் மட்டுமே

குறிப்புகள்

சோதனைக்குட்பட்டன மற்றும் மக்கோலால் திட்டமிட்டபடி விஞ்ஞான முறையின் அடிப்படையில் இல்லை.

குறிப்புகள்

இன்று சுதந்திர இந்தியாவில், ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் தனக்கென ஒரு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் உள்ளது UPSC, யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு தங்கள் சேவைகளுக்கு ஆட்சேர்ப்பு செய்யும் வகையில் உதவுகிறது. அவர்களின் தொகுப்பு, சம்பளம் போன்றவை ஒரு நிலையிலிருந்து மற்றொரு நிலையிலிருந்து மாறுபடும், ஆனால் அரசியலமைப்பில் வெளிப்படையாக வழங்கப்பட்டுள்ள சேவையின் அடிப்படை கட்டமைப்பு, செயல்பாடுகள் மற்றும் நிலைமைகள் போன்றதாகும். UPSC உடன் தொடர்புடைய 315 முதல் 320 வரையான கட்டுரைகள், மாநில பொது சேவை குழுக்களுக்கு இதே போன்ற விதிகளை விதிக்கின்றன. மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் விரிவான பணி மற்றும் விவரமான வேலைகளை அமைப்பது தொடர்பாக அரசியலமைப்பு விதிகள் ஏற்கனவே இந்த அலகில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

13.4.1 பதவி நியமனம் மற்றும் பதவிக் காலம்

316 வது சட்டத்தின்படி, அரசு சேவை ஆணைக்குழுவின் தலைவரும் உறுப்பினரும் மாநில ஆளுநரால் நியமிக்கப்படுவர், ஆனால் கூட்டுச் சபை உறுப்பினர்கள் ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுவர். ஒவ்வொரு மாநில அரசாங்க சேவை ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினர்களில் ஒரு பகுதியினரும் அவர்களது நியமனங்களுக்கான தேதிகளில் குறைந்தபட்சம் 10 ஆண்டுகளுக்கு இந்திய அரசாங்கத்தின் கீழ் அல்லது மாநில அரசாங்கத்தின் கீழ் பதவி வகித்த நபர்களாக இருக்க வேண்டும்.

தலைவர் பதவி காலியாகி விட்டால் அல்லது பதவி வகிப்பவர் தனது கடமையைச் செய்ய முடியாவிட்டால், ஒரு புதிய உறுப்பினர் நியமிக்கப்படும் வரை அல்லது பதவி ஏற்றுவது வரை ஆளுநருக்கு ஒரு உறுப்பினராக நியமிக்கலாம். நிர்வாக சீர்திருத்த ஆணையம் (ARC), பணியாளர் நிர்வாகத்தின் அறிக்கையில், மாநில அரசு சேவை ஆணைக்குழு உறுப்பினர்கள் நியமனம் செய்யும் போது, ஒரு மாநிலத்தின் ஆளுநர் UPSCன் தலைவர் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட அரசு பொது சேவை ஆணையத்தின் தலைவரை ஆலோசிக்க வேண்டும். அவருக்கு அடுத்து வாரிசை நியமனம் தொடர்பாக ஆலோசனை செய்யலாம். அரசு அலுவலர்கள் மத்தியில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர் ஒருவர் மாநில அரசு அல்லது மத்திய அரசின் கீழ் குறைந்தபட்சம் 10 ஆண்டுகள் பதவி வகித்த நிலையில் அல்லது ஒரு மாநிலத்தின் செயலாளர் அல்லது ஒரு மாநில அரசின் தலைமை செயலர் அல்லது அதற்கு இணையான பதவியில் இருக்க வேண்டும். மத்திய அரசின் கீழ் பதவி அல்லது உயர் கல்வி நிறுவனத்தில் ஒரு தனி நிலை இருக்க வேண்டும். மேலும், அல்லாத அதிகாரிகளில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் குறைந்தது 10 ஆண்டுகள் கற்பித்தல், சட்டம், மருத்துவம், பொறியியல், அறிவியல், தொழில்நுட்பம், கணக்கியல் அல்லது நிர்வாகம் போன்ற அங்கீகரிக்கப்பட்ட தொழிலில் இருக்க வேண்டும்.

ஒரு ஆணைக்குழு உறுப்பினருக்கு குறைந்தபட்ச கல்வித் தகுதி ஒரு பல்கலைக்கழக பட்டம் இருக்க வேண்டும். ARC மேலும் மாநில அரசு சேவை ஆணையத்தின் உறுப்பினர்களில் குறைந்தபட்சம் ஒரு வேறொரு மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவராக இருக்க வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்தார்.

பரிந்துரைகள் ஒலியாக கூறினாலும், இவை அரசியல் சாசன அதிகாரிகளால் தீவிர கவனம் வழங்கப்படவில்லை. பொது சேவை கமிஷன்களுக்கு நியமனம் செய்வதில் அரசியல் பரிசீலனைகள் அதிகாரத்தில் இருக்கும் மனிதர்களால் புறக்கணிக்கப்படுவதற்கு மிகவும் வலுவானவை என்பது தெளிவாகும்.

ஆணைக்குழு உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை ஆளுநரை நிர்ணயிக்கும் என்று அரசியலமைப்பு கூறுகிறது. ஆணையத்தின் உறுப்பினர்களில் சிலர் மத்திய அரசு அல்லது மாநில அரசாங்கத்தின் கீழ் குறைந்தது 10 ஆண்டுகள் அனுபவம் உடைய நபர்கள் ஆவர். ஆளுநர்கள் ஆறு ஆண்டுகள் அல்லது 62 வயதிற்குள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள்.

மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம், மத்திய அரசு பணியாளர் தேர்வாணையம் மூலம், அந்தந்த மாநில அரசுப் பணிகள் தொடர்பான பணிகளைச் செய்கிறது. இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்கள் ஒரு பொது பணியாளர் தேர்வாணையம் இருக்க வேண்டும் என்று ஒத்துக் கொள்ளலாம். அந்த விளைபொருளுக்கு ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டால், அந்தந்த மாநிலங்களின் சட்டமன்றத்தின் (அங்கு அந்தந்த மாநிலங்களில் இரண்டு வீடுகள் உள்ளன) ஒவ்வொரு வீட்டினாலும், அந்த மாநிலங்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய கூட்டு மாநில அரசு சேவை ஆணைக்குழு நியமனம் செய்ய பாராளுமன்றம் நியமிக்கலாம். இந்த கூட்டுக் குழுவின் தலைவரும் மற்ற உறுப்பினர்களும் ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுவர்.

13.4.2 மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் பணிகள்

மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் செயல்பாடுகள் இந்திய அரசியலமைப்பின் சட்டப்பிரிவு 320 ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. மேலும், கட்டுரை 321, மாநில அரசு பணியாளர் தேர்வாணையம் மூலம் கூடுதல் செயல்பாடுகளை மேற்கொள்ள ஒரு மாநிலத்தின் சட்டமன்றம் வழிவகை செய்யலாம் என்று கூறுகிறது. இந்த ஆணையத்தின் பணிகள் பின்வருமாறு:

- (i) அரசின் சேவைகளுக்கு பணி நியமனம் செய்வதற்கான தேர்வுகளை நடத்த வேண்டியது மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் கடமையாகும்.
- (ii) மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் கீழ்க்கண்ட பிரச்சனைகள் குறித்து மாநில அரசிடம் ஆலோசிக்கப்படும்:
 - (a) குடிமை பணி மற்றும் குடிமை பணியிடங்களுக்கு ஆட்சேர்ப்பு முறைகள் தொடர்பான அனைத்து விஷயங்கள்.
 - (b) நியமனம் செய்யும் போது கடைப்பிடிக்க வேண்டிய கொள்கைகள், பதவி உயர்வு, குடிமைப் பணிகள் மற்றும் பதவிகளுக்கு இடமாறுதல் செய்தல்.
 - (c) இதுபோன்ற விவகாரங்கள் தொடர்பான நினைவகங்கள் அல்லது இதர மனுக்கள் அடங்கிய குடிமை திறனில் ஒரு மாநிலத்தின் அரசுக்கு சேவை செய்யும் ஒரு நபரின் அனைத்து ஒழுங்குமுறை விஷயங்கள்.
 - (d) தனது கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகள் அல்லது நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

தொடர்பாக அவருக்கு எதிரான சட்ட நடவடிக்கைகளை பாதுகாப்பதில் அவரால் வழங்கப்படும் எந்தவொரு செலவினமும் ஒரு குடிமகனாக சேவையளிக்கும் அல்லது அரசாங்கத்திற்கு சேவையாற்றிய ஒரு நபரின் எந்தவொரு கூற்றுக்கும் மாநிலத்தின் ஒருங்கிணைந்த நிதியிலிருந்து பணம் செலுத்துதல்.

- (e) அரசாங்கத்தின் கீழ் ஒரு குடிமகனாக பணியாற்றும் போது ஒரு நபரால் ஏற்படும் காயங்கள் மற்றும் எந்தவொரு அநீதிக்குமான எந்தவொரு கேள்விக்கும் ஓய்வூதியம் வழங்குவதற்கான எந்தவொரு கூற்றுக்கும்.
- (iii) மாநில ஆளுநர் அவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ள எந்த ஒரு செய்திகளிலும் ஆலோசனை பெறுவது மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் கடமையாகும். ஆளுநர் விதிகள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகள், மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் ஆலோசனை பெறாத விஷயத்திலும் குறிப்பிடவும்.
- (iv) மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் தொழிற்சங்க அளவில் தங்களது வெளியுறவுத்துறை போன்ற ஆலோசனைகளை வழங்கியுள்ளது. அரசாங்கத்தின் மீது அறிவுரை கூறுவது மட்டுமல்ல, அரசாங்கம் இத்தகைய ஆலோசனையின் பேரில் இயந்திரத்தனமாக செயல்பட முடியாது. அரசாங்கம் கண்முடித்தனமாக செயல்படுகிறதென்றால், இந்த ஒழுங்கு மலாவின் மூலம் விரக்தியடைகிறது.

UPSC தொடர்பாக செய்யப்பட்ட விதிகள் இங்கே பொருந்தும். ஒரு மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் கலந்தாலோசிக்க வேண்டும், ஆனால் அரசாங்கம் அவ்வாறு செய்யத் தவறிவிட்டால், அரசாங்கத்தின் முடிவை ஒரு நீதிமன்றத் தீர்ப்பால் செல்லுபடியாகாது. ஒரு மாநில அரசு சேவை ஆணையத்தின் செயல்கள் அல்லது முடிவுகளை நீதித்துறை ஆய்வுக்கு உட்படுத்தலாம் மற்றும் UPSC க்கு பொருந்தும் அதே நான்கு காரணங்களுக்காக ஒரு நீதிமன்றத்தில் சவால் செய்யலாம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

- (v) ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் சீருடையில் ஒரு சீரான வடிவத்தை பராமரிப்பதற்காக, அனைத்து மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் தலைவரும் UPSC தலைவர் நேரடியாக சந்திக்கிறார். UPSC தலைவர்கள் இந்த கூட்டங்களை நடத்துகின்றனர். ஆட்சேர்ப்பு தொடர்பாக மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் செயல்பாடுகள் UPSCன் அதே அளவுக்கு ஒத்திருக்கிறது. அனைத்து இந்திய சேவைகளுக்கும் பதவி உயர்வு குறித்து, மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தில் எந்தப் பங்கும் இல்லை. அந்த நோக்கத்திற்காக தனி தேர்வு குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறிக.

6. மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் விதிகளின்படி எந்தெந்த ஆக்கங்கள் உள்ளன?
7. மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் முதன்மைப் பணிகளை பட்டியலிடுக.

குறிப்புகள்

13.5 மாநில தலைமைச் செயலகம்

மாநில செயலகத்தின் பங்கு அதன் உருவாக்கும் காலத்திலிருந்தே விரிவடைந்து வருகிறது. மாநில அரசாங்கங்கள் தங்கள் தினசரி நிர்வாகத்தில் சமாளிக்க வேண்டிய பல விஷயங்கள் உள்ளன. அதன்படி, செயலகத்தின் செயலும் செயல்களும் அதன்படி அதிகரித்துள்ளன, இது செயல்திறன் மிக்க செயல்திட்டத்தில் அரசுக்கு உதவுகிறது மற்றும் அறிவுறுத்துகிறது.

மாநில அரசுகள், தங்கள் மத்திய வெளியுறவுத்துறை போல, மாநில நிர்வாகத்தில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. அவர்கள் அமைச்சரின் முக்கிய ஆலோசகர்கள், திணைக்களத்தின் தலைவர்கள், தங்கள் பொறுப்பின்கீழ், அரசியல் தலைவரின் கொள்கைகள் மற்றும் முடிவுகளை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு, இறுதியாக, சட்டமன்றத்தின் குழுக்களுக்கு முன்னால் தனது துறையை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர். மாநில அளவிலான நிர்வாகத்தில், மாநிலத் தலைவராக உள்ள இந்திய ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்பட்ட கவர்னர் ஆவார். ஜனாதிபதியால் ஐந்து வருட காலத்திற்கு நியமிக்கப்பட்டுள்ள ஆளுநர், மாநிலத் தலைவராக உள்ளார். மாநில நிர்வாகத்தை நடத்துவதில் முதலமைச்சர் அறிவுறுத்தப்படுகிறார், அவர்கள் முதலமைச்சர் தலைமையிலான அமைச்சர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

நடைமுறையில், அவர் அரசியலமைப்பு தலைவராக மட்டுமே இருக்கிறார் அதிகாரத்தின் உண்மையான களஞ்சியமாக முதலமைச்சருடன் தலைவராக உள்ளார். இந்தியாவின் மாநிலச் சட்டமன்றத்தின் ஒரு பகுதியாக அமைச்சர் பொறுப்பு வகிக்கிறது. ஒரு அமைச்சரின் பொறுப்புக்கு ஒரு துறை அல்லது ஒரு துறையின் ஒரு பகுதியை ஒதுக்குவதன் மூலம் அரசாங்கத்தின் வணிகம் அமைச்சர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், பல துறைகளை சார்ந்து, அதிக அல்லது அதற்குக் குறைவான தொடர்புடைய பாடங்களை நடத்தும் பொறுப்பில் ஒரு அமைச்சருக்கு இருப்பது வாடிக்கையாக உள்ளது. அவர் திணைக்களத்தில் அரசியல் தலைவராக உள்ளார், அதன் நிர்வாக தலைவராவர், மையத்தில் இருப்பவர், ஒரு தொழிலதிபராக பணிபுரியும் செயலாளர் ஆவார்.

'செயலகம்' என்ற சொற்றொடர், தலைமைகள், நிர்வாகிகள், செயலாளர்கள் மற்றும் அரசியல் ரீதியாக, அமைச்சர்கள் ஆகியவற்றின் சிக்கலான அம்சங்களைக் குறிக்க பயன்படுத்தப்படுகிறது. செயலாளர் அரசாங்கத்தின் செயலாளர் ஆவார், தனிப்பட்ட அமைச்சருக்கு அல்ல. அவர் சாதாரணமாக பொதுத்துறை ஊழியராக உள்ளார், ஆனால் பொதுப்பணித் துறையின் விஷயத்தில் தலைமை பொறியியலாளர் வழக்கமாக செயலாளர் ஆவார். அவர் செயலக துறையின் எண்ணிக்கை பொதுவாக செயலாளர்களின்

எண்ணிக்கையைவிட அதிகமாகும். வழக்கமாக ஒரு செயலாளர் பொறுப்பேற்க ஒரு துறைக்கு மேற்பட்ட துறைகளை ஒப்படைக்க வேண்டும்.

ஒரு துறை அதிகாரிகள் மற்றும் அலுவலகத்தை உள்ளடக்கியது. செயலாளர், பிரதி செயலாளர், அல்லது துணை செயலாளர் ஆகியோருடன் சேர்த்து அதிகாரிகள் அடங்குவர். பெரிய துறைகள் உள்ள கூடுதல் மற்றும் கூட்டு செயலாளர்கள் கூட இருக்கலாம். செயலாளர்கள், கூடுதல் செயலாளர்கள், கூட்டு செயலாளர்கள், துணை செயலாளர்கள் ஆகிய அனைவரும் நன்கு அறியப்பட்ட பதவி அமைப்புக்கு உட்பட்டவர்கள் (செயலகத்துத்துறைச் சேவைக்குச் சொந்தமானவை தவிர) மற்றும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு செயலகத்தில் நியமிக்கப்படுகின்றனர். பதவி முறைக்கு விதிவிலக்கு மட்டுமே தலைமைச் செயலாளர். அலுவலகத்தில் கண்காணிப்பாளர் (அல்லது பிரிவு அலுவலர்), உதவியாளர்கள், மேல் பிரிவு எழுத்தர்கள், கீழ் பிரிவு எழுத்தர்கள், சுருக்கெழுத்து-தட்டச்சர், மற்றும் தட்டச்சர் ஆகிய பிரிவுகள் உள்ளன. அதிகாரிகளை போலன்றி, இந்த அலுவலகம் தலைமைச் செயலக அமைப்பில் நிரந்தர அங்கமாக திகழ்கிறது.

மாநிலத்திலுள்ள தலைமைச் செயலக துறைகளின் எண்ணிக்கை 11 முதல் 34 வரை இருக்கும். எனினும், பெரும்பாலான மாநிலங்களில் பின்வரும் தலைமைச் செயலக துறைகள் உள்ளன: பொது நிர்வாகம், உள்துறை, வருவாய், உணவு மற்றும் வேளாண்மை, திட்டம், பஞ்சாயத்து ராஜ், நிதி, சட்டம், பொதுப்பணி, பாசனம் மற்றும் மின்சாரம், கல்வி, தொழிற்சாலைகள், கூட்டுறவு, போக்குவரத்து, உள்ளூர் அரசாங்கம், சிறைச்சாலைகள், தொழிலாளர் மற்றும் வேலைவாய்ப்பு மற்றும் ஆயத்தீர்வை மற்றும் வரிவிதிப்பு ஆகியவை.

செயலகம் குறிப்பிட வேண்டிய அவசியமான அடிப்படை செயல்பாடுகளில் பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

(i) மாநில செயலகத்தின் பொது செயல்பாடுகள்

அரசு செயலகத்தின் பொதுப் பணிகளில் பின்வரும் விசயங்களை கையாள வேண்டும்: பொதுக் கொள்கையின் அனைத்து விஷயங்களும் துறைகளுக்கிடையேயான ஒருங்கிணைப்பு புதிய சட்ட விதிகளை உருவாக்குதல் மற்றும் தற்போதுள்ள விதிகளில் திருத்தங்கள் தொடர்பான விஷயங்கள். தற்போதுள்ள விதிமுறைகள் அல்லது அரசு ஆணைகள் அடங்கிய விளக்கம் அல்லது தளர்வு தொடர்பான வழக்குகள் மத்திய அரசு மற்றும் பிற மாநில அரசுகளின் கடிததொடர்பான அனைத்து விஷயங்களும் புதிய திட்டப் பணிகளை தயாரிப்பது அல்லது தத்தெடுப்பு, தற்போதுள்ள திட்டங்களில் முக்கிய மாற்றங்கள் திட்டப் பணிகளின் முன்னேற்றம் குறித்த ஆய்வு-இயற்பியல், நிதி இரண்டுமே திணைக்களத் தலைவர்களால் பதிவு செய்யப்பட்ட ஆய்வு அறிக்கைகள் மற்றும் சுற்றுலா குறிப்புகள் மாநில அளவில் அகில இந்திய மாநாடுகள், முக்கிய மாநாடுகள் பொதுக்கணக்கு குழு, மதிப்புக்குழு பேரவை/நாடாளுமன்ற வினாக்கள் பிரதிநிதிகள் அதிகாரங்கள் பிரிவு 80-ன் கீழ் வழக்காடும் அறிவிப்புகள் இந்தியாவில் மாநில அரசுகளின் அதிகாரங்களை கொண்ட முறையீடுகள், திருத்தங்கள் போன்றவை உள்ளது.

(ii) அரசு செயலகத்தின் நிதி செயற்பாடுகள்

நிதி விஷயங்களில், மாநில செயலகம் பின்வரும் அம்சங்களைக் காண்கிறது: துறைசார்ந்த வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளின் கண்காணிப்பு மற்றும் ஒப்புதல், கணக்குகளின் பெரும் ஒதுக்கீடு, நிதி வழங்கல் மற்றும் துணை மானியங்கள் சரணடைதல் புதிய செலவினங்களை உள்ளடக்கிய அனைத்து திட்டங்களும் துறையின் திறமைக்குள்ளேயே நிதி தடைகள் இல்லை தற்செயல் நிதியிலிருந்து செலவு ஒப்புதல் துறை தலைவர்களின் அதிகாரங்களைத் தாண்டி எழுதுதல் மற்றும் துறை தலைவர்களின் அலுவலகங்கள் தொடர்பான தணிக்கை ஆய்வுகள் ஆகியவற்றைத் தவிர்கின்றது.

மாநில செயலகம் சில சேவை செய்திகளைப் செய்கிறது. இந்த வகை செயல்பாடுகள் பின்வருமாறு: சேவை விதிகளின் ஒப்புதல் மற்றும் திருத்தங்கள் மூத்த அலுவலர்களுக்கு/துறைகளுக்கும் மேற்படி தலைவர்களுக்கும் பதவி உயர்வு/இடமாற்றம், இந்த அதிகாரிகளுக்கு எதிராக ஒழுங்கற்ற நடவடிக்கைகளின் வழக்குகளுக்கும் தொடர்புடைய ஆவணங்கள் அரசாங்க சேவைக்குரிய உத்தியோகத்தர்கள் ஆரம்பத்தில் நியமனம் மற்றும் அவர்கள் மீது பெரும் தண்டனையை ஏற்படுத்துதல் பதவிகளின் உருவாக்கம், அவற்றின் விரிவாக்கம் மற்றும் தொடர்ச்சி, வேலையின்மை, ராஜினாமா செய்தல், சிறப்பு ஊதியம் மற்றும் கொடுப்பனவுகள் மற்றும் ஓய்வூதியங்கள் துறைகளின் தலைவர்களின் அதிகாரங்களுக்குள் இல்லை.

(iii) முதன்மை செயலாளர்: மாநில நிர்வாகத்தில் பங்கு மற்றும் முக்கியத்துவம்

பிரதம செயலாளர், பொதுநல நாடுகளின் உறுப்பினர்களில் ஒரு மூத்த குடிமகன் தலைவராகவும், வரலாற்று ரீதியாக பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தில் தலைவராகவும் உள்ளார். காலனிகளின் கலைப்புக்கு முன்னர், தலைமைச் செயலாளர் ஆளுநருக்குப் பிறகு பிரிட்டிஷ் பேரரசின் காலனியில் இரண்டாவது மிக முக்கியமான அதிகாரியாக இருக்கிறார்.

இந்தியாவில், ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும், சில யூனியன் பிரதேசங்களிலும் பிரதம செயலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். தலைமைச் செயலாளர் மாநிலத்தில் உள்ள அனைத்து அரசு ஊழியர்களுக்கும் தலைமை வகிக்கிறார். மாநில அமைச்சரவையின் செயலாளர் ஆவார். இந்திய நிர்வாக சேவை என்பது ஒரு IAS அதிகாரி மட்டுமே இந்த நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருக்க முடியும். பிரதம செயலாளர் பதவிக்கு உட்பட்ட பிரதம செயலாளர் செயலாளராக அதே பதவியில் இருக்கிறார். இந்தியாவின் அரசாங்கத்திற்கு, மற்றும் பதவிக்கு 'சிறந்த மேலாண்மை அளவுக்குள்ளே' இந்த ஊதிய அளவில் மற்ற நிலைகள் கூடுதல் அல்லது சிறப்பு தலைமை செயலாளர் மற்றும் இந்திய அரசாங்க சிறப்பு செயலாளர். பாரம்பரியமாக, மாநில அரசின் மிக மூத்த IAS அதிகாரி தலைமை செயலராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார், ஆனால் பல சந்தர்ப்பங்களில் இது அவ்வாறு இல்லை. பிரதம செயலாளர் பொது நிர்வாகத் துறைக்கு தலைமை வகிக்கிறார்.

(iv) தலைமை செயலாளரின் பங்கு மற்றும் முக்கியத்துவம்

குறிப்புகள்

தலைமைச் செயலாளரின் அதிகாரங்களும் செயல்பாடும் மாநில அரசால் வடிவமைக்கப்பட்ட 'வியாபார விதி' இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவை பின்வருமாறு:

குறிப்புகள்

- மாநில நிர்வாகத்தின் அனைத்து செய்திகளிலும் முதலமைச்சர் முதன்மை ஆலோசகராக செயல்படுகிறார்.
- அவர் மாநில அமைச்சரவையில் செயலாளராக பணியாற்றுகிறார்.
- அவர் அமைச்சரவை செயலகத்தின் நிர்வாகத் தலைவராகவும், தேவைப்பட்டால் அமைச்சரவை மற்றும் அதன் துணைக் குழுக்களின் கூட்டத்தைச் சந்திக்கிறார்.
- அமைச்சரவைக் கூட்டங்களில் அவர் நிகழ்ச்சிகளை தயார் செய்து அதன் நடவடிக்கைகள் பற்றிய பதிவுகளை வைத்திருக்கிறார்.
- அவர் மாநில உரிமை சேவை தலைவராக செயல்படுகிறார்.
- மூத்த மாநில அரசு ஊழியர்கள் நியமனம் இடமாற்றங்கள் மற்றும் பதவி உயர்வு தொடர்பான அனைத்து வழக்குகளையும் அவர் மேற்கொள்கிறார்.
- அவர் அனைத்து மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கும் உரிமை காப்பாளராக இருக்கிறார்.
- அவர் அரசு நிர்வாகத்தின் தலைமை ஒருங்கிணைப்பாளர் ஆவார்.
- அவர் உள்நாட்டியல் ஒருங்கிணைப்பு உறுதியாளர்.
- அவர் இடைக்காலப் பிரச்சனைகளுக்கு அமைக்கப்பட்ட ஒருங்கிணைப்புக் குழுக்களின் தலைவர் ஆவார்.
- திணைக்களங்களின் செயலாளர்களின் கூட்டங்களில் அவர் தலைமை தாங்குகிறார்.
- மாவட்ட ஆளுநர்கள் மற்றும் மாவட்ட நிர்வாகங்களின் துறையின் தலைவர்கள் பிரதேச ஒருங்கிணைப்பு ஆணையர்கள் கலந்துரையாடும் மாநாடுகள் தொடர்பாக ஒருங்கிணைந்து செயல்படுகிறது.
- அவர் சில தலைமைச் செயலக துறைகளின் நிர்வாகத் தலைவராக செயல்படுகிறார்.
- பெரும்பாலான இடங்களில், பொது நிர்வாக துறை, பணியாளர் துறை, திட்டத் துறை மற்றும் நிருவாகச் சீர்திருத்தத் துறை நேரடியாக தலைமைச் செயலாளர் பொறுப்பில் உள்ளனர்.
- பொது நிர்வாகத் துறை, மாநில தலைமைச் செயலகத்தில் மிக முக்கியமான துறை, அதன் அரசியல் தலைவர் முதலமைச்சர் ஆவார்.
- அவர் பொதுவாக ஒரு நெருக்கடி நிலைமையின் போது உயர்மட்ட கொள்கை முடிவுகளை எடுப்பதற்கு அமைக்கப்பட்ட குழுக்களில் ஒரு தலைவர் அல்லது முக்கிய உறுப்பினராக இருக்கிறார்.
- அவர் தலைமை நெருக்கடியின் நிர்வாகியாக பணியாற்றுகிறார் மற்றும் நிவாரண நடவடிக்கைகளுடனான அனைத்து அலுவலர்களுக்கும் மாநில அரசாங்கத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்.

- அவர் எஞ்சியுள்ள சட்டவாக்கமாக செயல்பட்டு மற்ற செயலாளர்களின் வரம்பின் கீழ் வரும் அனைத்து செய்திகளையும் கவனித்துக்கொள்கிறார்.
- மாநில அரசின் மண்டல குழுவின் சுழற்சி மூலம் அவர் செயலாளராக செயல்படுகிறார்.
- மாநில அரசின் தலைமை மக்கள் தொடர்பு அலுவலராக (PRO) செயல்படுகிறார்.
- அவர் தேசிய வளர்ச்சி குழுவின் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்கிறார்.
- அவர் மாநில அரசாங்கத்தின் செய்தித் தொடர்பாளராக செயல்படுகிறார்.
- அவர் சட்டம், ஒழுங்கு மற்றும் திட்டமிடல் நிர்வாகத்தில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பங்கு வகிக்கிறார்.
- அவர் முழு அரசு செயலகத்திலும் பொது மேற்பார்வை மற்றும் கட்டுப்பாட்டுடன் செயல்படுகிறார்.
- அவர் செயலக கட்டிடம், அமைச்சர்கள், மத்தியப் பதிவு கிளை, செயலகம் நூலகம், செயலகம் மற்றும் கண்காணிப்பு மற்றும் செயலக அலுவலக ஊழியர்கள் ஆகியோருடன் இணைந்த ஊழியர்களின் நிர்வாக கட்டுப்பாட்டில் அவர் உள்ளார்.
- சம்பந்தப்பட்ட மாநில அரசு மற்றும் மத்திய அரசு மற்றும் பிற மாநில அரசாங்கங்களுக்கிடையில் தொடர்பு கொள்வதற்கான முக்கிய வழிமுறையாகும்.
- அவர் ஆண்டுதோறும் தலைமைச் செயலகங்களின் மாநாட்டில் கலந்துகொள்கிறார்.
- மத்திய ஆளுநர்கள் நியமிக்கப்படாவிட்டால், மாநில அரசின் ஆட்சி விதிக்கப்படாவிட்டால் ஆளுநருக்கு அவர் தலைமை ஆலோசகராக செயல்படுகிறார்.
- மாநிலத்தில் தலைமைச் செயலாளருக்கு ஒப்பிட முடியாத மத்திய அரசில் எந்த அலுவலகமும் இல்லை.

குறிப்புகள்

13.5.1 மாநில இயக்குநர்கள்

இயக்குநர் குழுமம் பொதுவாக ஒரு இயக்குநரால் தலைமை வகிக்கப்படும் ஒரு முக்கிய அரசுத் துறையின் உட்பிரிவு ஆகும். இந்தியாவின் மத்திய நிலையத்தில் சில இயக்குநர்கள் இந்தியாவின் உள்நாட்டு பாதுகாப்பு கண்காணிப்பு மற்றும் விமான விபத்துக்களுக்கான விசாரணைக்கு பொறுப்பேற்றுள்ள உள்நாடு விமான போக்குவரத்து இயக்குநரகம் (இந்தியா), ஒரு சட்ட அமலாக்க நிறுவனம் மற்றும் பொருளாதார சட்டங்களை அமல்படுத்துவது மற்றும் இந்தியாவில் பொருளாதாரக் குற்றங்களை எதிர்த்துப் போராடுவது ஆகியவற்றின் பொறுப்பேற்றுள்ள பொருளாதார உளவு நிறுவனமாகும். பல்வேறு மாநிலங்களில் வெவ்வேறு வகையான இயக்குநர் குழுமங்கள் உள்ளன. உதாரணமாக, ராஜஸ்தான் மாநிலத்தில் வேளாண்மை இயக்குநர் குழுமம் மற்றும் இதர கல்வி இயக்குநர் குழுமம் ஒன்று உள்ளது. கேரளா விவசாய மேம்பாட்டு மற்றும் விவசாயிகள் நலன், கால்நடை பராமரிப்பு, தொல்பொருளியல்,

ஆவணக்காப்பகம், ஆயுர்வேத மருத்துவ கல்வி, பின்தங்கிய வகுப்பு மேம்பாடு ஆகியவற்றின் இயக்குநர்கள்.

குறிப்புகள்

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

8. மாநில செயலகம் மாநிலத்தின் அதிகாரத்துவ அமைப்பில் என்ன பங்கு வகிக்கிறது?
9. மாநிலத்தின் பிரதம செயலாளரின் அதிகாரங்களும் செயல்பாட்டின் சிலவற்றை பட்டியலிடுங்கள்.
10. மாநில இயக்குநரகம் என்றால் என்ன?

13.6 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. ஆளுநர் மாநில அரசியலமைப்பு தலைவர் மற்றும் முதலமைச்சர் மாநிலத்தின் உண்மையான நிர்வாகியாக இருக்கிறார். ஆளுநர் ஒரு அரசியலமைப்பு தலைவராக செயல்படுகின்ற சாதாரண செயல்பாடுகளைத் தவிர, அவர் அல்லது அவள் சில விருப்பமான அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்துகிறார்.
2. கே.எம். முன்பிஷி கூற்றின்படி, 'அரசியலமைப்பு உரிமையின் கண்காணிப்பு மற்றும் மத்திய அரசிடம் இணைக்கும் இணைப்பு, இதனால் இந்திய அரசியலமைப்பு ஐக்கியத்தைப் பாதுகாக்கிறது.'
3. முதல்வர் அரசாங்கம் அமைக்க சட்டமன்றத்தில் பெரும்பான்மைக் கட்சியில் தலைவர் அழைக்கிறார். மாநில செயற்குழு தலைவராகவும் ஆளுநர் நியமிக்கப்படுகிறார்.
4. மாநிலத்தின் உண்மையான நிர்வாகத் தலைவராக முதலமைச்சர் பெருமளவிலான அதிகாரங்களையும் செயல்பாடுகளையும் அனுபவித்துள்ளார். அவற்றில் இரண்டு பின்வருமாறு:
 - (i) முதலமைச்சர் மாநில அரசாங்கத்தின் தலைவராக உள்ளார், அவர் அல்லது அவளின் அமைச்சர்கள், அவற்றின் அமைச்சரவைகளில் மாற்றம், அரசியலிலிருந்து அகற்றப்படுதல் ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு அவர் ஆளுநரை அறிவுறுத்துகிறார்.
 - (ii) முதல் அமைச்சர்கள் தனது சபையின் கூட்டங்களில் தலைமை மற்றும் கூட்டு பொறுப்பு கொள்கைகளை பார்த்துக்கொள்கிறார்.
5. மந்திரிகள் மன்றம் கூட்டத்திற்கு ஒட்டுமொத்தமாக பொறுப்பேற்கின்றனர். இதன் பொருள், அமைச்சரவையின் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் அமைச்சரவையின் ஒவ்வொரு முடிவிற்கும் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்கிறார். ஒரு மந்திரி பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாவிட்டால், அவருக்காக மட்டுமே மாற்றீடு செய்யப்படும், கூட்டு பொறுப்பு இருப்பதால் ராஜினாமா செய்ய வேண்டும்.

துறை அமைச்சர் அரசியல் தலைவராக உள்ளார், அதன் தலைமை நிர்வாக அதிகாரி ஒரு செயலாளர் ஆவார்.

6. UPSC உடன் தொடர்புடைய 315 முதல் 320 வரையான கட்டுரைகள், மாநில அரசு ஆணைய மன்றங்களுக்கு ஒரு சில விதிவிலக்குகளை விதித்துள்ளன.
7. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 320வது பிரிவில் மாநில அரசு ஆணைய செயல்படுகின்றன. இவை:
- (i) அரசின் ஆணையங்களுக்கு பணி நியமனம் செய்வதற்கான தேர்வுகளை நடத்த வேண்டியது மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் கடமையாகும். (ii) மாநில அரசு ஆணையத்தில் கடமை மாநிலத்தின் ஆளுநரால் குறிப்பிடப்பட்ட எந்தவொரு விஷயத்திலும் ஆலோசிக்க வேண்டும். (iii) ஆட்சேர்ப்பு சம்பந்தமாக அரசு பொது சேவை ஆணைக்குழுவின் செயல்பாடுகள் UPSC-ன் அதே அளவுக்கு ஒத்ததாகும்.
8. மாநில செயலகங்கள், அவற்றின் மத்திய அரசுபோல, மாநிலத்தின் நிர்வாகத்தில் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன. அவர்கள் தங்கள் பொறுப்பில் உள்ள அமைச்சர், துறைத் தலைவர், அரசியல் தலைவர் அவர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட கொள்கைகள் மற்றும் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றக் கூடிய முக்கிய ஆலோசகர்களாக உள்ளனர். இறுதியாக சட்டமன்றத்தின் குழுக்களில் அவரது துறைகளை பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றனர்.
9. தலைமைச் செயலாளரின் அதிகாரங்களும் செயல்பாடும் மாநில அரசாங்கத்தால் வடிவமைக்கப்பட்டு 'வியாபார விதி' இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவற்றில் சில பின்வருமாறு:
- மாநில நிர்வாகத்தின் அனைத்து செய்திகளிலும் முதலமைச்சரை பிரதான ஆலோசகராக செயல்படுகிறார்.
 - அவர் மாநில அமைச்சரவையில் செயலாளராக பணியாற்றுகிறார்.
 - அவர் அமைச்சரவை செயலகத்தின் நிர்வாகத் தலைவராகவும், தேவைப்பட்டால், அமைச்சரவை மற்றும் அதன் துணை குழுக்களின் கூட்டத்தைச் சந்திக்கிறார்.
 - அவர் அமைச்சரவை கூட்டங்களுக்கான நிகழ்ச்சிநிரலை தயாரித்து அதன் நடவடிக்கைகளை பதிவுசெய்துள்ளார்.
 - அவர் மாநில உரிமையியல் சேவைகள் தலைவராக செயல்படுகிறார்.
10. ஒரு இயக்குநர் என்பவர் தலைமையில் ஒரு நிறுவனம், பெரும்பாலும் ஒரு பெரிய அரசுத் துறையின் உட்பிரிவு ஆகும். வெவ்வேறு மாநிலங்களில் பல்வேறு வகையான இயக்ககங்கள் உள்ளன. உதாரணமாக, ராஜஸ்தான் மாநிலத்தில் வேளாண்மை இயக்குநரகம் மற்றும் கல்வி இயக்ககம் உள்ளது. கேரளத்தில் விவசாய மேம்பாடு மற்றும் விவசாயிகளின் நலன் குறித்த இயக்ககங்கள், விலங்குபராமரிப்பு, தொல்லியல், ஆவணக் காப்பகம், ஆயுர்வேத மருத்துவக் கல்வி, பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் மேம்பாடு போன்றவை.

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

- மத்திய அரசாங்கம் போன்ற பாராளுமன்ற வடிவமைப்பிற்குள் மாநில அரசுகளுக்கு அரசியலமைப்புச் சட்ட தலை மற்றும் உண்மையான நிர்வாக அமைப்பு ஆகிய இரு வடிவங்கள் உள்ளன. ஆளுநர், மாநிலத்தின் அரசியலமைப்புச் சட்ட தலைவராகவும், முதல்வர் தான் உண்மையான நிர்வாகி ஆவார்.
- 163(1) ஆளுநர், அரசியலமைப்பின் அவரின் விருப்பப்படி செயல்படுவதற்குத் தேவைப்பட்டால் தவிர, அமைச்சரவையின் ஆலோசனையின்படி செயல்பட வேண்டும் எனக் கூறுகிறார். 163 (2) ஆளுநர்கள் தங்களுடைய விருப்பப்படி செயல்படுவதற்குத் தேவைப்படும் போது முடிவெடுப்பார்கள்.
- மாநில தலைவராக ஆளுநர், பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தின் கீழ் வேலை செய்கிறார். ஆக, அவர் அல்லது அவள் பெயரளவு தலைவராக செயல்படுகிறார், அமைச்சர்கள் குழுவின் "உதவி மற்றும் ஆலோசனை" படி அவரது செயல்பாடுகளை கண்டிப்புடன் பயிற்சி செய்கிறார்.
- முதல்வர் தலைமையில், ஆளுநர் சட்டசபை தலைவராக நியமிக்கப்பட்டுள்ள இவர், சட்டசபையில் பெரும்பான்மை கட்சி தலைவர், அரசை அமைக்க அழைக்கிறார்.
- இந்த மாநிலத்தில் ஒரு முதலமைச்சர் பதவி, மத்திய மட்டத்தில், குறைந்தபட்சம், பாராளுமன்ற ஆட்சி முறையின் பரந்த திட்டத்தின் அடிப்படையில், இறுதி ஆய்வில் அதிகாரத்தை தன்னிலையான என்ற வகையில் இல்லை என்றால், அது, பிரதம மந்திரி ஒருவரின் நிலைப்பாடு ஆகும்.
- மந்திரிகள் குழுவும் சட்டமன்றத்தில் ஒட்டுமொத்த பொறுப்பாகும். இதன் பொருள், அமைச்சரவையின் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் அமைச்சரவையின் ஒவ்வொரு முடிவிற்கும் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்கிறார். ஒரு மந்திரி பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாவிட்டால், அவருக்காகவோ அல்லது அவருக்காகவோ மட்டுமே மாற்றீடு செய்யப்படும், கூட்டு பொறுப்பு இருப்பதால் ராஜினாமா செய்ய வேண்டும்.
- உறுப்பினர்களின் ஆணையகுழுவின் நிபந்தனைகள் ஆளுநரால் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன, ஆனால் அரசியலமைப்பு இந்தத் தீர்ப்பிற்கு மறுசீரமைக்கப்படமாட்டாது என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது. மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி, கமிஷனின் சுதந்திரத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்கான சில பாதுகாப்புகள் உள்ளன.
- கூட்டுறவு பொது சேவை ஆணைக்குழு ஒன்றிய அரசியலால் நடத்தப்படும் மாநில அரசு சேவை ஆணைக்குழு அதன் சம்பந்தப்பட்ட மாநில அரசு சேவைகளுக்கு தொடர்புடைய அதே செயல்பாடுகளை செய்கிறது.
- மாநில அரசு சேவை ஆணையகுழுகளின் செயல்பாடுகள் இந்திய அரசியலமைப்பின் 320வது பிரிவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. மேலும் மாநில அரசு சட்ட ஆணையம் மாநில அரசின் ஆணைக்குழுவினால்

கூடுதல் செயல்பாடுகளைச் செயல்படுத்துவதற்கு மாநிலத்தின் சட்டமன்றம் 321வது பிரிவு கூறுகிறது.

- மாநில அரசாங்க ஆணைக்குழுவின் கடமை மாநிலத்தின் ஆளுநரால் குறிப்பிடப்பட்ட எந்தவொரு செய்திகளிலும் ஆலோசிக்க வேண்டும். மாநில அரசு சேவை ஆணைக்குழுவின் ஆலோசனையை விசாரிக்கும் விதிகள் மற்றும் ஒழுங்குவிதிகள் ஆளுநரால் நிர்வகிக்கப்படும்.
- மாநில செயலகத்தின் பங்கு அதன் உருவாக்கம் காலத்திலிருந்து விரிவடைந்து வருகிறது. மாநில அரசாங்கங்கள் தங்கள் நாளாந்த நிர்வாகத்தில் சமாளிக்க வேண்டிய பல பிரச்சினைகள் உள்ளன. அதன்படி, செயலகத்தின் செயல்களும் அதன்படி அதிகரித்து வருகின்றன. தலைமைச் செயலகம் என்பதால், அதன் கடமைகள் குறித்து பயிற்சியில் அரசுக்கு உதவுவதோடு, ஆலோசனை அளிக்கவும் உதவுகிறது.
- 'செயலகம்' என்ற சொற்றொடர், தலைகள், நிர்வாகிகள், செயலாளர்கள் மற்றும் அரசியல் ரீதியாக, அமைச்சர்கள் ஆகியவற்றின் சிக்கலான அம்சங்களைக் குறிக்க பயன்படுத்தப்படுகிறது. செயலாளர் அரசாங்கத்தின் செயலாளர் ஆவார், தனிப்பட்ட அமைச்சர் அல்ல.
- மாநிலச் செயலகத்தின் பொதுப் பணிகள் பின்வரும் விஷயங்களால் கையாளப்படுகின்றன: பொதுக் கொள்கையின் அனைத்து விஷயங்களும் துறைகளுக்கிடையேயான ஒருங்கிணைப்பு புதிய சட்ட விதிகளை உருவாக்குதல் மற்றும் தற்போதுள்ள விதிகளில் திருத்தங்கள் தொடர்பான விஷயங்கள்.
- இந்தியாவில், ஒவ்வொரு மாநிலமும் சில கூட்டுறவு பிரதேசங்களும் பிரதம செயலாளர்களே. அத்தகைய தலைமை செயலாளர் மாநிலத்தில் அனைத்து அரசு ஊழியர்களுக்கும் தலைமை வகிக்கிறார் மற்றும் மாநில அமைச்சரவையின் செயலாளர் ஆவார். பிரதம செயலாளர் பதவிக்கு இந்திய நிர்வாக சேவைக்கு உட்பட்டுள்ளது. ஒரு IAS அதிகாரி மட்டுமே இந்த நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருக்க முடியும்.
- அரசு நிர்வாகத்தின் மிக உயர்ந்த நிலை என்னவென்றால் செயலகம் மற்றும் அதன் பிரதான செயல்பாடு, அரசியல் செயலாளராக முதலமைச்சர் மற்றும் பிற அமைச்சர்கள் - சமாதான, சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கைப் பராமரித்தல் மற்றும் வடிவமைத்தல் அரசாங்கத்தின் சமூக-பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான கொள்கைகளையும், அரசாங்கத்தின் சட்டப்பூர்வ பொறுப்புகளையும் நிறைவேற்றும் கொள்கைகள் ஆகும்.
- ஒரு இயக்ககம் பொதுவாக ஒரு இயக்குநரின் தலைமையில் இருக்கும் ஒரு நிறுவனம். இது பெரும்பாலும் ஒரு பெரிய அரசுத் துறையின் உட்பிரிவு ஆகும். இந்தியாவில் மத்திய அளவில் உள்ள சில இயக்ககங்கள், இந்தியாவின் உள்நாட்டு பாதுகாப்பு கண்காணிப்பகம் மற்றும் விமான தொடர்பான சம்பவங்களுக்கு காரணமான இந்திய குடிமை விமானப் பாதுகாப்புத் துறையின் இயக்குனரகம் ஆகும். இந்தியாவில் மைய அளவில் சில இயக்குநர்கள் இந்தியாவின் உள்நாட்டு பாதுகாப்பு கண்காணிப்பு மற்றும் விமான விபத்துக்களுக்கான விசாரணைக்கு

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

13.8 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- 91 வது திருத்தம் சட்டம், 2003: இது எதிர்ப்பை மீறல் சட்டங்கள் மற்றும் மந்திரி சபையின் அளவு ஆகியவற்றைக் குறிக்கிறது.
- கட்டுரை 320: இந்திய அரசியலமைப்பின் 320 வது பிரிவில் பொதுச் சேவைக் ஆணையகுழு செயல்பாடுகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.
- இயக்குநரகம்: இது பொதுவாக ஒரு அரசாங்க இயக்குனரின் தலைமையில் இயங்கும் ஒரு நிறுவனம் ஆகும்.

13.9 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. மாநிலத்தில் ஆளுநர் நியமனத்துக்கு அரசியலமைப்புச் சட்ட விதிமுறை பற்றி பட்டியலிடு.
2. ஆளுநரின் பல்வேறு அதிகாரங்கள் மற்றும் பணிகளை விவாதிக்கவும்.
3. பெரும்பான்மை கட்சியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மத்தியில் இருந்து முதல்வர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது ஏன்?
4. மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் விதிகள் பற்றி சுருக்கமாக குறிப்பு வரைக.
5. மாநிலச் செயலகத்தின் முக்கியத்துவத்தை பற்றி விளக்க
6. மாநில தலைமைச் செயலகம் பற்றிய ARC அறிக்கை சுருக்கமான குறிப்பு வரைக.

நெடு விடை வினாக்கள்

1. மாநில ஆளுநரின் அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகளை பற்றி விவாதிக்கவும்.
2. 'மாநில தலைவராக ஆளுநர்' பற்றி ஒரு விரிவான குறிப்பை எழுதுக?
3. மாநிலத்தில் ஒரு முதலமைச்சராக தேவையான தகுதிகள் பற்றி விவாதிக்கவும்.
4. முதலமைச்சருக்கும் சட்டமன்றத்திற்கும் இடையில் உள்ள தொடர்புகளைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
5. மாநில அமைச்சரவையின் செயல்பாட்டை ஆய்வு செய்து.
6. மாநில செயலகத்தின் நிதி செயல்பாடுகளை ஒரு விமர்சன பகுப்பாய்வு வழங்குக.

- அரோரா, ரமேஷ் கே. மற்றும் ரஜினி கோயல். 1997. இந்திய பொது நிர்வாகம்: நிறுவனங்கள் மற்றும் சிக்கல்கள். புது தில்லி: விஷ்வா பப்ளிகேஷன்ஸ்.
- அரோரா, ரமேஷ் கே மற்றும் சங்கீதா சர்மா (எட்). 1992. ஒப்பீட்டு மற்றும் மேம்பாட்டு நிர்வாகம். ஜெய்ப்பூர்: அரியான்ட் பப்ளிகேஷன்ஸ்.
- பார்த்வால், சி.பீ. (ed.) 1993. இந்தியாவில் பொது நிர்வாகம். புது தில்லி: ஆஷிஷ் பப்ளிகேஷன்ஸ்..
- தாஸ், எஸ்.கே. 1998. சிவில் சர்வீசஸ் சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் கட்டமைப்பு சீரமைப்பு. புது தில்லி: ஆக்ஸ்.போர்ட் யுனிவர்சிட்டி பிரஸ்.
- தாஸ், எஸ்.கே. 1998. சிவில் சேவை சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் கட்டமைப்பு சீரமைப்பு. புது தில்லி: ஆக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழக பதிப்பகம்.
- டெப்ராயி, பைபெக் (பதி.). 2004. அரசாங்கத்தை மேம்படுத்துவதற்கான நிகழ்ச்சிநிரல். புது தில்லி: கல்வி அறக்கட்டளை.
- ஹால்டிபூர், ஆர்.என். 1997. பொது நிர்வாகம்: பிரதிபலிப்புகள் மற்றும் ஆராய்ச்சிகள். புது தில்லி: கனிஷ்கா.
- ஜெயின், எல்.சி. (பதி.). 2005. அதிகாரத்துவம் மற்றும் உள்ளூர் ஆட்சி. புது தில்லி: ஓரியண்ட் லாங்மேன்.
- ஜெயின், ஆர்.பீ 2001. பொது நிர்வாகத்தில் இந்தியா, 21 வது நூற்றாண்டு நல்ல ஆட்சிக்கு சவால்கள். புது தில்லி: டிப் மற்றும் டிப் பப்ளிகேஷன்ஸ்.
- மகேஸ்வரி, ஸ்ரீராம். 1985. இந்தியாவில் கிராமப்புற மேம்பாடு. புது தில்லி: முனிவர் பப்ளிகேஷன்ஸ்.

குறிப்புகள்

அலகு 14 மாவட்ட நிர்வாகம்

அமைப்பு

- 14.0 அறிமுகம்
- 14.1 நோக்கங்கள்
- 14.2 மாவட்ட நிர்வாகம்: ஒரு கண்ணோட்டம்
 - 14.2.1 மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகம் மீது ARC பரிந்துரைகள்
- 14.3 கிராம நிர்வாகம்
- 14.4 சமகால சவால்கள்: இந்தியாவில் நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள்
 - 14.4.1 நிர்வாக சீர்திருத்தத் வகைகள்
 - 14.4.2 நிர்வாக சீர்திருத்தத்திற்கான தேவைகள்
 - 14.4.3 நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள் பற்றிய பல்வேறு குழுக்கள்
 - 14.4.4 இரண்டாவது ARC இன் பரிந்துரைகள்
- 14.5 லோக்பால் மற்றும் லோக்ஆயுக்தாஸ்
 - 14.5.1 லோக்ஆயுக்தா
- 14.6 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 14.7 சுருக்கம்
- 14.8 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 14.9 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 14.10 மேலும் படிக்க

குறிப்புகள்

14.0 அறிமுகம்

எளிய முறையில், மாவட்ட நிர்வாகமானது ஒரு மாவட்டத்தில் செயல்படும் பொது நிர்வாகத்தின் பகுதியாக விவரிக்கப்படுகிறது. இந்தியாவில் அரசாங்க அமைப்புமுறையின் ஒரு முக்கியமான அம்சம், மாவட்ட நிர்வாகமானது, அதன் உள்ளூர் பிரதிநிதிகளின் மூலம், உள்நாட்டின் தலைமையின் ஊடாக உள்நாட்டில் செயல்படும் அரசியலமைப்பு ஆகும். இது உள்ளூர் மட்டத்தில் அதிகாரத்தை ஒருங்கிணைப்பதை உள்ளடக்கியது.

மாவட்ட நிர்வாகத்தின் அடிப்படை கட்டமைப்பு இதுவரை உருவாக்கியது போலவே மாவட்ட ஆட்சியர் உள்ளூர் நிர்வாகத்தின் மைய புள்ளியாக இருந்தது. இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி முடிவடையும்வரை இந்த நிலை இன்னும் அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ தொடர்கிறது. இன்னும் கூட அவர் மாவட்ட நிர்வாகத்தில் ஒரு முக்கிய இடத்தை ஆக்கிரமித்துள்ளார். எனினும், மாற்றப்பட்ட சூழ்நிலையில், அவரது அதிகாரம் ஒரு பொது ஊழியர் போல அதிகம்.

அரசியலமைப்பிற்கான 73 வது மற்றும் 74 வது திருத்தங்களுக்குப் பின்னர், பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்கள் மற்றும் நகரசபை அமைப்புகளை நிறுவுதல். அரசின் வளர்ச்சி முயற்சிகளில் ஆட்சியரின் பங்களிப்பு அதிக முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. மாவட்ட மற்றும் கிராமிய நிர்வாகத்தின் பல்வேறு அம்சங்களை பகுப்பாய்வு செய்வதோடு, நிர்வாக சீர்திருத்த ஆணைக்குழுவினால் பல்வேறு பரிந்துரைகளை முன்னெடுத்து வருகின்றது.

14.1 நோக்கங்கள்

குறிப்புகள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்

- இந்திய நிர்வாகத்தின் ஒரு அலகு என்ற கருத்தை புரிந்து கொள்ள முடியும்.
- மாவட்ட நிர்வாகத்தின் பங்கைக் கணக்கிட முடியும்
- மாவட்ட நிர்வாகத்தின் தலைமை செயல்பாடு, பங்கு மற்றும் அதிகாரத்தை விளக்க முடியும்.
- மாவட்ட ஆட்சியர்/மாவட்ட குற்றவியல் நீதிபதி/துணை ஆணையாளர் அவர்களின் நிறுவனத்தை பகுப்பாய்வு செய்ய முடியும்.
- நிர்வாக சீர்திருத்த ஆணையத்தின் பல்வேறு பரிந்துரைகளை ஆய்வு செய்ய முடியும்.
- லோக்பால் மற்றும் லோக்ஆயுக்தா நிறுவனங்களை புரிந்து கொள்ள முடியும்.

14.2 மாவட்ட நிர்வாகம்: ஒரு கண்ணோட்டம்

வரலாற்று ரீதியாக, இந்த மாவட்டமானது, சில வடிவங்களில் அல்லது மற்றொன்று, இந்திய துணைக் கண்டத்தில் நிர்வாகத்தின் மிக முக்கியமான பகுதியாக உள்ளது. முகலாய காலங்களில் மற்றும் கிழக்கு இந்திய நிறுவனத்தின் மாவட்ட நிர்வாகத்தின் பரிணாம வளர்ச்சி ஒரு சட்டமன்ற பிரிவைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்ற உண்மையை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். நிறைவேற்றும் கட்டளைகள் பேரரசர் அல்லது ஆளுநர் நாயகம், அல்லது மாகாண ஆளுநரின் பொறுப்பில் இருந்து தோன்றி, எவ்விதத்திலும் நியமிக்கப்பட்ட உப மாகாண அதிகாரிகளால் நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் நவீன காலத்தில் இந்தியாவின் முதல் சட்டமன்றமாகும். மாவட்ட ஆட்சியர்கள் (குற்றவியல் நீதி நிர்வாகத்தின் பொறுப்பிற்கு) அல்லது துணை ஆணையாளர் (பொது நிர்வாகம் மற்றும் விசேட பொறுப்பாளர்) ஆகியவற்றின் மூலம் மாவட்ட ஆட்சியாளர் (வருவாய் நிர்வாகத்தை பொறுத்தவரையில்) உள்ளூர் குடியிருப்பின் சட்டங்களின் கீழ் செயல்பாடுகளை/அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ளது.

அரசியலமைப்பின் 73 வது மற்றும் 74 வது திருத்தங்கள் வரை, இந்தியாவின் ஆளுமை அமைப்பானது, மத்திய அரசு மற்றும் மாநில அரசுகளை உள்ளடக்கிய இரண்டு கட்டங்களாக இருந்தது. மாவட்ட அளவில், குறிப்பிட்ட செயல்களால் வழங்கப்படும் பொறுப்புகளை தவிர்த்து, மாநில அரசுகளால் நியமிக்கப்பட்ட நிர்வாகக் கடன்களை சேகரிப்பாளர்கள் செய்தனர். சுதந்திரத்திற்குப் பின், மாவட்ட நிர்வாகி பொறுப்புகளில் இருந்த தனிப்பெரும் சேர்மானம், இயற்கையான திரள் வளர்ச்சித் திட்டங்களை விரிவாக்கம் செய்து வந்தது. கிராமப்புற வளர்ச்சியில் ஈடுபட்டுள்ள நடவடிக்கைகள், நிறுவனங்கள் மற்றும் துறைகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்ததால், அரசாங்கத்தின் வளர்ச்சி முயற்சிகளில் மாவட்ட ஆட்சியரின் ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் ஒருங்கிணைந்த பங்களிப்பு மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.

பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்கள் மற்றும் நகராட்சி அமைப்புகளின் அரசியலமைப்பின்படி, மாவட்ட நிர்வாகத்தின் பங்கை மறு ஆய்வு செய்ய வேண்டியது அவசியமாகிறது. உள்ளூர் மட்டங்களுக்கு முடிவெடுக்கும் அதிகாரப் பகிர்வு எந்த தடங்களும் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும் என்பது அவசியம். இருநூறு வருட காலப்பகுதியில் கட்டப்பட்ட மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகத்தின் தனிப்பட்ட நிர்வாக அனுபவம், நிபுணத்துவம் மற்றும் நம்பகத்தன்மையும் முறையாகப் பயன்படுத்தப்படுவது சமமான கட்டாயமாகும்.

குறிப்புகள்

மாவட்ட அலுவலகங்கள் மற்றும் உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு இடையே உள்ள தொடர்பு, மாநில அரசு மற்றும் மாவட்ட ஆட்சியருக்கு இடையே உள்ள உறவுகளை தனியாக ஆராய முடியாது. அவர்களுக்குள் நிரப்புதன்மை அதிகம் உள்ளது. இந்த பிரிவுகள் அவற்றின் செயல்பாட்டை ஆராய்கின்றன. மேலும் ஒரு பரவலாக்கம் மற்றும் துணை நிறுவனங்களின் கோட்பாடுகளுக்கு இணங்க, பதிலளிக்கக்கூடிய மற்றும் ஒருங்கிணைந்த மாவட்ட நிர்வாகத்திற்கு ஒரு சூழலை பரிந்துரைக்க முயற்சிக்கிறது.

நாட்டிலுள்ள மாவட்ட மற்றும் துணை மாவட்ட அளவில் தற்போது நிலவும் மொத்த நிர்வாக அமைப்பு கீழ்க்கண்ட மூன்று கூறுகளை உள்ளடக்கியது. இவை:

1. சட்ட ஒழுங்கு, நில வருவாய்/சீர்திருத்தம், வரி, பத்திரப்பதிவு, கருவூலம், குடிமை பொருள் வழங்கல் மற்றும் சமூக நலம் போன்ற துறைகள், ஆட்சியர் மற்றும் மாவட்ட நீதிபதி தலைமையில் ஒழுங்குமுறை செயல்பாடுகளை நிர்வகித்தல். மேலும், இந்த களம் அரசின் முதன்மைத் துறைகள், வேளாண்மை, கால்நடைப் பராமரிப்பு, மற்றும் தொடக்க மற்றும் பள்ளிக் கல்வி ஆகிய துறைகளின் மேற்பார்வை உள்ளடக்குகிறது.
2. திணைக்களத்தின் மாவட்ட/துணை மாவட்ட அலுவலகங்கள் மாநில அரசு மற்றும் PWD பாசனம், சுகாதாரம், தொழிற்சாலைகள் போன்றவை. மாவட்ட ஆட்சியரை காட்டிலும் மாநிலத் தலைமையகத்துடன் வலுவான பொறுப்புணர்வில் இருந்தது.
3. உள்ளாட்சி அமைப்புகள் (பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்கள் மற்றும் நகராட்சி அமைப்புகள்) 73 ஆவது மற்றும் ஆவது திருத்தம் செய்த பின்னர், மூன்றாம் நிலை அரசாங்கம் மற்றும் உள்ளூர் பகுதிகளின் வளர்ச்சி தொடர்பான பாடங்களை கையாள அதிகாரம் வழங்கப்பட உள்ளன. அவை அரசியலமைப்பின் பதினோராவது மற்றும் பன்னிரண்டாம் அட்டவணையில் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளது.

மாவட்ட ஆட்சியர் / துணை ஆணையாளர்

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், பெரும்பாலான மாநிலங்களில், மாவட்ட ஆட்சியர் மாவட்ட மட்டத்தில் அரசாங்கத்தின் தலைவராக இருந்தார், அத்தியாவசிய சேவைகள் வழங்குவதில் இருந்து பல்வேறு பணிகளை பொறுப்பேற்று, நில வருவாய் நிர்வாகம், கிராமப்புற மேம்பாட்டு திட்டங்களை செயல்படுத்துதல், பேரழிவு மேலாண்மை, சட்டம் ஒழுங்கை பராமரித்தல் மற்றும் சுங்கவரி மற்றும் போக்குவரத்து வருவாயை சேகரிக்க வேண்டும். எனவே, உள்ளூர் மட்டங்களில் இயங்கும் மாநில அரசாங்கத்தின் அனைத்து

குறிப்புகள்

கருவிகளும் ஆட்சியாளர் அலுவலகத்துடன் முறையாக இணைத்திருக்க வேண்டும். இது சம்பந்தமாக, காலப்போக்கில் கட்டமைப்பு ரீதியாக வேறுபட்ட ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. உறவுகள் மற்றும் அறிக்கையிடும் கட்டமைப்புகள் சேகரிப்பாளர்களிடமிருந்து பரந்த மேற்பார்வை/மேற்பார்வைக் கோடு திணைக்களங்களால் மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கைகள் - குறிப்பிட்ட சில தினங்களுக்குள் சில சேவைகளை நிர்வகிக்கின்றன. பல மாநில அரசு அமைப்புகள், மாவட்ட ஆட்சியர் ஒரு முக்கிய பங்கை எப்படி நிர்ணயிப்பது, எங்கு, எந்த அளவிற்கு அவற்றின் சேவைகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதை தீர்மானிக்கும்படி இருக்க வேண்டும்.

பரிணாமம் மற்றும் மாற்றம்

1960 கள் வரை, கிராமிய வளர்ச்சி திட்டங்கள் ஒரு ஆரம்ப கட்டத்தில் இருந்த போது, ஆட்சியாளரின் வேலை கவனமாக நில சீர்திருத்தங்கள், வருவாய் சேகரிப்பு, சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு, உணவு மற்றும் குடிநீர் விநியோகம், நலன்புரி மற்றும் நிவாரண / புனர்வாழ்வு ஆகியவற்றின் முக்கிய பொறுப்புகளாகும். மக்களின் தேவை குறைவாகவே இருந்தது, அரசாங்கத்துடன் இடைவிடாமல் இருந்ததால், அதிகாரத்துவ அமைப்பு அர்ப்பணிக்கப்பட்டதாக தோன்றியது. இந்த சூழ்நிலையில், ஆட்சியாளர் அலுவலகம் ஒரு வலுவான மற்றும் பயனுள்ள நிறுவனம் ஆகும்.

தொடர்ந்து வந்த ஆண்டுகளில், மாவட்ட அளவிலான கண்காணிப்பு குழுவின் நியமிக்கப்பட்ட தலைவராக ஆட்சியாளர் உடன் அரசாங்கத்தின் பல்வேறு துறைகள் மூலம் புதிய திட்டங்கள் / திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்டன. மாதாந்திர/காலாண்டு ஒருங்கிணைப்பு கூட்டங்களில் முறையான மறுபரிசீலனை செய்வதைத் தவிர, ஆட்சியாளர் அத்தகைய விஷயங்களில் ஓரளவு வரையறுக்கப்பட்ட பங்குகளை கொண்டிருந்தார். 1980 களின் ஆரம்பத்தில், கிராமப்புறங்களின் வளர்ச்சி மேலும் உந்துதலையும் பெற்றுள்ளது. விவசாயம், கிராமப்புற மேம்பாடு, ஆரம்ப கல்வி மற்றும் சுகாதாரப் பராமரிப்பு ஆகியவற்றில் மத்திய அரசின் பெருமளவிலான நிதியுதவி /அரசுத் திட்டங்களை அரசு துவங்கியது. அவர்களது மரணதண்டனைக்காக தனித்தனி கருவிகளும் உருவாக்கப்பட்டன என்றாலும் பெரும்பாலான மாவட்டங்களில் மாவட்ட ஆட்சியர் மாவட்டங்களில் உள்ள திட்டங்களுக்கு ஒட்டுமொத்த மேற்பார்வைக் கட்டணமாக வழங்கப்பட்டது. மாவட்ட ஆட்சியர் மற்றும் அவரது நிர்வாகம் எல்லாம் அறிவையும், சர்வவல்லமையையும் எதிர்பார்க்கும் அனைத்து சிக்கல்களுக்கும் தீர்வுகளை வழங்கக்கூடிய திறன் கொண்டதாக இருக்கும்.

ஆனால் நாட்டில் பஞ்சாயத்து ராஜ் முறையை (1993க்கு பின்) அறிமுகப்படுத்தியபின், பெரும்பாலான ஆட்சியின் செயல்பாடுகள் மாவட்ட ஆட்சியரின் களத்திலிருந்து அகற்றப்பட்டுவிட்டன, எனினும் மாநில அரசுகள் இந்த நிறுவனத்தை PRI களை கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்க வசதியாக இருக்குமென உணர்கின்றன.

மாவட்டத்தில் ஆட்சியாளர் தேவை

மாவட்ட ஆட்சியர் பதவிக்கு கடந்த இரு நூறு ஆண்டுகளாக இந்திய நிர்வாக துறையில் மிக முக்கியமான அம்சமாகும். சுதந்திரத்திற்கு முன்பு,

பொருளாதாரம் முதன்மை விவசாயியாக இருந்தபோது, மாவட்ட ஆட்சியர் நில வருவாயின் தலைவராக இருந்தார் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தின் பிரதிநிதி, எந்தவொரு காரியத்தையும் செய்யக்கூடிய திறன் உடையவர் அவரது அதிகார வரம்பில் குடியிருப்பவர்களின் நல்வாழ்வுக்கு பொறுப்பானவர் இறுதி குற்றவாளி சட்டத்தின் கீழ் பரந்த அதிகாரங்களை அனுபவித்து வருகிறார். சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில், பொருளாதாரம் வேறுபட்டது, மற்றும் தொழில்மயமாக்கல் மற்றும் மூன்றாம்நிலை செயல்பாடுகளின் வளர்ச்சி ஆகியவற்றின் வேகத்தை அதிகரித்ததுடன், மற்ற முக்கிய அம்சங்களும் முக்கியத்துவம் பெற்றன. ஆனால், இப்போது கூட, நாட்டின் பெரும்பாலான பகுதிகளிலும், பெருநகரங்களிலும் மாவட்ட ஆட்சியர் நிர்வாகத்தின் மிகவும் பிரபலமான முகம் அவர் மாவட்ட மட்டத்தில் அரசாங்கத்தின் பிரதான பிரதிநிதி எனக் கருதப்படுகிறார். நிலப் பூசல்கள், அத்தியாவசிய பொருட்களின் பற்றாக்குறை, நெருக்கடி காலங்களில் நிவாரணம் இல்லாதது, சமூக சச்சரவுகள் மற்றும் குடும்பத் தகராறுகளின் ஆகியவற்றுக்கு நெருக்கடி காலத்தில் செயல்படுதல்.

குறிப்புகள்

ஒரு ஆட்சியாளரின் செயல்பாடுகள்

தற்போது மாவட்ட ஆட்சியாளரின் அலுவலகத்தில் இலாகா, பின்வரும் செயல்பாடுகள் மற்றும் செயல்பாடுகள் உள்ளன (மாநிலங்களில் வேறுபாடுகள் இருக்கலாம் என்றாலும்):

- மாவட்ட நிதி (பொறுப்பு மற்றும் தணிக்கை) பொறுப்பு உட்பட, காணி மற்றும் வருவாய் நிர்வாகத்தின் தலைவராக செயல்படுதல்
- நிறைவேற்று நீதிபதியின் மாவட்டத் தலைவராக செயல்படுவது, சட்டம் ஒழுங்கு மற்றும் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றை மேற்பார்வையிடுவது மற்றும் சிலர் காவல்துறை விஷயத்தில் கூறுவது
- மாவட்டத்தில் ஆயுத, வெடிமருந்து மற்றும் ஒளிப்பதிவு சட்டங்கள் போன்ற பல்வேறு வித சட்டங்களுக்கு பொறுப்பான உரிமம் மற்றும் ஒழுங்குமுறை ஆணையம் என செயல்படுதல்
- பாராளுமன்றச் சட்டமன்றம் மற்றும் உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கான தேர்தல்களை நடத்துதல்.
- பேரிடர் மேலாண்மை அதிகாரி
- பொது நலன்களை பாதுகாக்கும் மற்றும் ஆக்கிரமிப்புகளை அகற்றும் பொறுப்பை பொதுமக்களின் காணி பாதுகாப்பாளராகவும், மாவட்ட நலன்களுக்கும், நட்டஈடுகளுக்கும் இடையில் பதட்டத்தை ஏற்படுத்தலாம்.
- பொது சேவை வழங்கல், சேவைகளை வழங்குவதன் மூலம் அல்லது நேரடியாக விநியோகிப்பதன் மூலம் மாவட்ட நிர்வாகத்திற்கு மற்ற துறைகள் இருந்து ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. (இந்த விஷயத்தில், மாவட்ட ஆட்சியர் பெரும்பாலும் பாராஸ்டால்களுக்கான வாரியத்தின் தலைவராக செயல்படுகிறார், அல்லது பல்வேறு நிலை மற்றும் நடுநிலை குழுக்களின் தலைவர் அல்லது உறுப்பினர்)
- சமூகத்தினரின் தனி உரிமைகள் சம்பந்தமான சமுதாயத்திற்கும், மாநில அரசாங்கத்திற்கும் இடையிலான தொடர்புகளை மேம்படுத்துதல்

குறிப்புகள்

- ஆட்சேர்ப்பு, சேவை வழங்கல் பயிற்சி மற்றும் பொது சேவை வழங்கல், உள்ளூர் துறையிலிருந்து மாவட்ட நிர்வாகத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட சேவைகளை வழங்குவதன் மூலம் அல்லது நேரடியாக வழங்குவதன் மூலம் உள்ளூர் நிர்வாகத் துறை நிர்வாகத்தின் பிரச்சினைகளை கையாள்வதாகும். (இந்த விஷயத்தில், ஆட்சியாளர் பெரும்பாலும் பாராஸ்டால்களுக்கான வாரியத்தின் தலைவராக செயல்படுகிறார், அல்லது பல்வேறு நிலை மற்றும் நடுநிலை குழுக்களின் தலைவர் அல்லது உறுப்பினர்)
- மாவட்டத்தின் பிரதான தகவல் மற்றும் குறைதீர்ப்பு ஆணையர் அலுவலகத்தில் பணியாற்றுவதல்

14.2.1 மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகம் மீது ARC பரிந்துரைகள்

- நிலம் மற்றும் வருவாய் நிர்வாகம், சட்டம் ஒழுங்கு, பேரழிவு மேலாண்மை, பொது விநியோகம் மற்றும் பொது விநியோகங்கள், கலால், தேர்தல், போக்குவரத்து, கணக்கெடுப்பு, நெறிமுறை, பொது நிர்வாகம், கருவூல மேலாண்மை மற்றும் பல்வேறு முகவர்/துறைகள் மூலம் ஒருங்கிணைக்கலாம்.
- இ-ஆளுனர் மீதான அதன் பதினோராவது அறிக்கையில் நிலப்பிரபுத்துவ நிர்வாக அமைப்பு பற்றிய அதன் பரிந்துரையை ஆணைக்குழு மீண்டும் வலியுறுத்துகிறது. மாவட்ட ஆட்சியாளர் பிரதான கடமைகளில் ஒன்று இந்த பரிந்துரைகளில் ஈடுபட்டுள்ள பணியை நிறைவேற்ற வேண்டும்.
- RTI சட்டத்தின் விதிமுறைகளை அமல்படுத்துவதற்காக மாவட்ட மட்டத்தில் இணக்க இயந்திரங்களை வலுப்படுத்த வேண்டும் மற்றும் அரசாங்கத்தின் குறைந்த மட்ட அமைப்புகளை செயல்படுத்துவதில் தாமதம் மற்றும் உள்ளூர் ஆகியவற்றின் குறைப்பைக் குறைக்க வேண்டும். மாவட்ட ஆட்சியாளர் அலுவலகத்தில் ஒரு சிறப்பு RTI உருவாக்குவதன் மூலம் இது செய்யப்பட வேண்டும், அதன் செயல்பாடுகளை ஒழுங்காகக் காலவரையறையின் போது ஆட்சியாளர் மதிப்பாய்வு செய்ய வேண்டும்.
- அதிகாரிகள் தமது தொழில் வாழ்க்கையில் ஆரம்பத்தில் மாவட்ட நீதிபதிகள் எனலாம், ஆனால் சிக்கலான மற்றும் சிக்கல் நிறைந்த மாவட்டங்களில் IAS. அதிகாரி 10-12 ஆண்டுகள் சேவை முடிவடைந்தவுடன் DM ஆக பொறுப்பேற்பார்.
- மாவட்ட மட்டத்தில் மற்ற துறைகளின் நடவடிக்கைகள் மற்றும் திட்டங்களில் ஆட்சியாளர் திறமையான ஒருங்கிணைந்த பாத்திரத்தை வகிக்கிறார் என்பதை உறுதி செய்ய படிகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்.

1. அரசாங்கத்தின் முன்றாம் நிலைப்பாடு என்ன சொல்கிறது?
2. மாவட்ட நிர்வாகத்தின் தலைவர் யார்?
3. ஆட்சியாளரின் முக்கிய செயல்பாடுகள் சிலவற்றை பட்டியலிடுக.

இந்த பிரிவில், நீங்கள் வட்டாச்சியர் வருவாய் ஆய்வாளர் மற்றும் கிராம நிர்வாக அதிகாரி பற்றி அறிந்து கொள்வீர்கள்.

A. வட்டாட்சியர்

வட்ட மற்றும் வட்டங்கள் வட்டாட்சியரால் நியமிக்கப்பட்ட அலுவலகத்தின் கீழ் உள்ளன. மாநில அரசின் உத்தியோகபூர்வ வர்த்தமானி மூலம் முறையாக அறிவிக்கப்படுகிறது. வட்டங்கள் கிராம சேவகரின் கீழ் கிராமங்களைப் பிரிக்கலாம். இந்த வரிசைமுறை முக்கியமாக வழக்கமான நிர்வாக நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்வதன் மூலம் பயன்படுத்தப்படுகிறது, இதில் அடையாளம் மற்றும் வருவாய் சேகரித்தல் (நிலத்திலிருந்து) போன்றவை. ஒரு மாவட்டத்தில் சட்ட அமலாக்கத்திற்காக தனித்தனி வரிசைமுறை உள்ளது. பல்வேறு வருவாய் சட்டங்கள், சட்டங்கள் விதிகள், நிர்வாக வழிமுறைகள் மற்றும் மாநில அரசாங்க வழிகாட்டுதல்கள் ஆகியவற்றில் வழங்கப்பட்ட அதிகாரத்தின் படி வட்டாட்சியர் மற்றும் கூடுதல் வட்டாட்சியர் தங்கள் கடமைகளைச் செய்கிறார்கள். வட்டாட்சியர் நிர்வாகத்தின் நாள்தோறும் தங்கள் வகுப்பில் உள்ள எழுத்தர்கள் வெவ்வேறு பிரிவில் பணிபுரிகின்றனர்.

ஒரு வட்டாட்சியரின் அலுவலகம் அரசு மற்றும் வருவாய், வருவாய், வருவாய் பிரதேச ஆணையாளர், ஆட்சியாளர் மற்றும் துணை ஆட்சியாளர் ஆகியோரால் அவ்வப்போது வழங்கப்படும் வருவாய் சட்டங்கள் மற்றும் விதிமுறைகள் மற்றும் நிர்வாக வழிமுறைகளை பின்பற்றுகிறது.

மாவட்ட செயலாளர் மற்றும் அலுவலக ஊழியர்களின் கூட்டம், பிரச்சினைகளைப் பற்றி விவாதிக்க அடிக்கடி நடைபெறுகிறது. மாவட்ட வருவாய் கூட்டம், துணை பகுதி வருவாய் கூட்டம் ஆகியவற்றில் விவாதிக்கப்பட்ட வழிமுறைகளைத் தெரிவித்துள்ளது.

வருவாய் வழக்குகளை விரைவாக அகற்றுவதற்காக கிராம மட்டத்தில் வட்டாட்சியர் ஆகியவர் வழக்கமான முகாம்கள் நடத்தப்படுகின்றன.

B. வருவாய் கண்காணிப்பாளர் (RI)

வருவாய் கண்காணிப்பாளர் வட்டாட்சியருக்கு நிர்வாக உதவியாளர் ஆவார். வட்டத்தின் பரப்பளவு மற்றும் மக்கள் தொகையை பொருத்து, ஒவ்வொரு வட்டம் வசதியான எண்ணிக்கையில் ஹப்லிஸ் அல்லது ஒவ்வொரு ஹாப்லி அல்லது வட்டம் R.I. வட்டங்களின் தலைமையில் உள்ளது.

R.I. ஒரு வட்டத்திற்கு நியமிக்கப்பட்டுள்ளது. வட்டம் அளவு பொறுத்து, ஒரு வருவாய் ஆய்வாளர் 10 முதல் 20 கிராம கணக்கர்களுக்கும் தலைமை தாங்குகிறார். அவரது முக்கிய செயல்பாடு அவரை கீழ் பணிபுரியும் கிராம கணக்காளர் பணியை மேற்பார்வை செய்வதாகும், மற்றும் தகவல்கள், அறிக்கைகள் முதலியவற்றைத் தருதல், அனுப்பப்பட வேண்டும்.

வருவாய் கண்காணிப்பாளர் கிராம கணக்காளர் (VA) மற்றும் வட்டாச்சியர் ஆகியோருக்கு இடையிலான ஒரு முக்கிய இணைப்பு. அவர் கிராம கணக்காளர் மற்றும் வட்டாச்சியருடன் தொடர்ந்து தொடர்பில் இருக்க வேண்டும். 1964 மற்றும் கர்நாடகா காணி மறுசீரமைப்பு சட்டம், 1961 மற்றும்

குறிப்புகள்

கர்நாடக காணி மறுசீரமைப்பு சட்டம், 1961 இன் கீழ் பரிந்துரைக்கப்பட்ட அனைத்து கடமைகளையும் நிறைவேற்ற வேண்டும்.

R.I. இன் பல்வேறு செயல்பாடுகள் பின்வருமாறு.

குறிப்புகள்

(1) VA இன் வேலையை மேற்பார்வை செய்தல்.

- (a) பரிந்துரைக்கப்பட்ட வடிவங்களில் அனைத்து பதிவாளர்களையும் படிவங்களையும் வைத்திருப்பதற்கு VA வலியுறுத்துகிறது.
- (b) VA களின் அனைத்து பதிவையும் புதுப்பித்துக்கொள்ளுமாறு வலியுறுத்துக.
- (c) D.C. யால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஒரு மத்திய கிராமத்தில் VA இருப்பதை உறுதி செய்து கொள்ளுங்கள்.
- (d) கிராம பதிவொன்றில் செய்திருந்தால் தவறான உள்ளீடுகள், தெஹில்லாடார் அறிவிப்புக்கு கொண்டு வர வேண்டும்.
- (e) வரி வருவாய், மற்றும் உரிய ரசீதுகள் வழங்கப்பட்டு, வசூலிக்கப்பட்ட தொகை ஒவ்வொரு மாதமும் 25-க்கு முன்னர், வட்ட கருவூலத்தில் வழங்கப்படுகிறது.
- (f) உரிமை சான்றிதழின் பதிவேட்டை VA வைத்திருத்தல் மற்றும் பொது ஆய்வுக்கு முதுநிலைப் பதிவு திறக்கப்படுவதை உறுதிபடுத்த வேண்டும்.
- (g) 10 நாட்களுக்குள் விண்ணப்பதாரர்களிடம் VA சான்றிதழ் பதிவுகள் அளிப்பதை உறுதிப்படுத்த வேண்டும்.
- (h) உரிமைகள் பதிவு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நேரத்தில், காணி வருவாய் விதிகள் கீழ் பரிந்துரைக்கப்படும் ஆரம்ப பதிவுகளை தயாரிக்க VA தேவைப்படுகிறது. RI மேற்பார்வை செய்ய வேண்டும் மற்றும் ஆரம்ப பதிவுகள் ஒழுங்காக தயாரிக்கப்படவேண்டும்.
- (i) VA, படிவம் 10, அல்லது வடிவங்களில் 19 மற்றும் 20 ஆகியவற்றில் உள்ள தகவல்களுக்கு விரைவில், ரசீது பதிவேட்டில், ரசீது காலவரிசை வரிசையில் விளைவுகளை உள்ளீடுகளை பெற்றுள்ளது என்பதை உறுதி செய்யவும். 30 நாட்களுக்கு கிராமம் சாவடியில் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ள அத்தகைய நுழைவுகளின் நகலை அவர் உறுதிப்படுத்த வேண்டும்.
- (j) அவர் திருத்தல் பதிவைச் சரிபார்க்க வேண்டும் மற்றும் முதுநிலைப் பதிவிலிருந்து பதிவேடுகளை பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று VA ஆல் செய்யப்படுகிறது, பின்னர் முறையான நடைமுறை பின்பற்றப்படுகிறது.
- (k) வறட்சியின் காலங்களில், வட்டாச்சியர் அல்லது RI செய்த எந்த கிராமங்களிலும் பயிர் வெட்டு சோதனைகள் நடத்துவதற்கு VA தேவைப்படுகிறது. இந்த சோதனைகள் ஒழுங்காக செய்யப்படுகின்றன என்பதை RI பார்க்க வேண்டும்.
- (l) பொதுமக்கள் பரிசோதனையின்போது, VA "நீக்குவதற்கான நிலங்களின் பட்டியலை" புதுப்பித்தலை வலியுறுத்துகிறது.

(m) ஓய்வூதியம் பெறுவோர் ஓய்வூதியம் பெறும் மற்றும் ஓய்வூதியம் பெறுவதற்குப் பிறகு ஓய்வூதியம் இறந்துவிட்டாலோ உடனடியாக ஓய்வூதியம் பெறப்படுமென்றோ உறுதி செய்யப்பட வேண்டும். முதியோர் ஓய்வூதியம், ஊனமுற்றோர் ஓய்வூதியம் மற்றும் தனி நபரின் விதவை ஓய்வூதியம் ஆகியவை அடங்கும்.

குறிப்புகள்

- (2) உரிமைகள் பற்றிய பதிவு அறிமுகம் செய்யப்பட்ட நேரத்தில், ஆரம்ப சாதனை தயார் செய்த பின், வருவாய் ஆய்வாளரை சோதித்து பார்க்க வேண்டும், அதில் கூடியிருந்த கிராம மக்கள் சின்னமுதலியார்சாவடி, முன் குறிப்பிட்ட நாளில், மற்றும் ஆட்சேபனை ஏதாவது இருந்தால், சர்ச்சைக்குரிய வழக்குகளை பதிவு செய்து, உள்ளே புகுந்தனர்.
- (3) வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் 20% கிராமங்களில் பயிர் வெட்டும் சோதனைகள் நடத்த வேண்டும், மற்றும் முடிவுகளை, வட்டாட்சியர், ஒரு முறை, மறு பணி என்ற கேள்வியை பரிசீலிக்க வேண்டும் நிலவரி.
- (4) நிலவரி ஒரு நபர் செலுத்த தவறினால், கோரிக்கை அறிவிப்பு சேவையின் 7 நாட்களுக்குள் செலுத்த தவறினால், VA. 'அசையும் கைப்பற்றுதல் வேண்டும்' என்று தாசில்தார் அறிக்கை செய்ய வேண்டும். இது விற்பனை போன்ற அரசாணை நிலை எண் விளம்பரம் கொடுத்து, அரசு ஆட்சியில் பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடைமுறையை அடுத்து, R.I மூலம் விற்பனைக்கு கொண்டு வரப்படும்.
- (5) நிலம் வழங்கல் விண்ணப்பங்களைப் பற்றிய ஒரு அறிக்கையை வட்டாட்சியர் கேட்கும்போது, விண்ணப்பத்தில் உள்ள விவரங்கள் சரியாக உள்ளதா என RI சரிபார்க்க வேண்டும், மேலும் உண்மைகளை வட்டாட்சியருக்கு தெரிவிக்க வேண்டும்.
- (6) வேளாண் நிலம் அல்லாத வேளாண் நோக்கத்திற்காக RI மாற்று இடங்களில் சோதனை மற்றும் மஹஜார் நடத்தவும், பின்னர் வட்டாட்சியருக்கு தெரிவிக்கவும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.
- (6) விவசாய நிலங்களின் மாற்ற வழக்குகளில் விவசாயம் சாராத நோக்கத்தில், R. I. ஆய்வு மற்றும் அயாயணயச, பின்னர் தாசில்தார் அறிக்கை நடத்துவார்கள் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.
- (7) வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள், வகையுடைமை சான்று, எஞ்சியிருத்தல் சான்று, வழக்கமான இருப்பிடம் சான்றிதழ் என பல்வேறு சான்றிதழ்கள் வழங்குவது அவசியம். குடியிருப்பு சான்றிதழ் முதலியன. இந்த வழக்குகள் அனைத்திலும் வருவாய் ஆய்வாளர் தாசில்தார் சரிபார்த்து அறிக்கை பெறுவது அவசியம். மேலும், தாசில்தார் அதிக அளவில் ஜாதிச் சான்றிதழ்கள் மற்றும் வருமானத்தை வழங்க வேண்டியது அவசியம் எனினும், நிர்வாக கல்வி நிறுவனங்கள் சரிபார்ப்பு சான்றிதழ்களை குறிப்பிடும் போது, RI. தாசில்தார் சரிபார்த்து அறிக்கை அளிக்கவும். சாதி மற்றும் வருமான சான்றிதழ்கள் நியமனம் செய்யப்பட வேண்டும் என்றால், RI, மற்றும் சான்றிதழ்கள், வட்டாட்சியர் அவர்களுக்கு விரிவாக சரிபார்க்க வேண்டியது அவசியம். RI அறிக்கையின் அடிப்படையில். அதேபோல் குடியரிமை சான்றிதழ் விஷயத்திலும், சரிபார்ப்பு பொறுப்பு RI மீது உள்ளது. வெளிநாட்டு

குறிப்புகள்

- குடிமக்கள் சரிபார்ப்பு சான்றிதழ் இருந்தால், R. I. யை சரிபார்த்து குறிப்பிடவும் தேவை வெளிநாட்டு பிரஜை ஒருவரின் இருப்பிடங்கள் (ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட காலத்திற்கு நாட்டுக்கு வந்து விட்டது)
- (8) RI மாநில நிலச் சீர்திருத்த சட்டங்களின் கீழ் பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.
- (9) வெள்ளம் அல்லது நெருப்பு போன்ற இயற்கைப் பேரழிவுகள் ஏற்பட்டால், S.O.S. (துயர சிக்னல்) பிரச்சினைக்கான RI பொறுப்பு. அபாயத்தைப் பற்றி அறிந்து கொண்ட உடனேயே, அவர் "டாம்-டாம்" மூலம், ஆபத்து பகுதியில் இருந்து வெளியேறுவதன் மூலம் தங்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக பேரழிவு மற்றும் பிரச்சினை பற்றிய அறிவுரைகளை மக்களுக்கு தெரிவிக்கவும் எச்சரிக்கை செய்யவும் வேண்டும்)
- (10) பற்றாக்குறையின் போது, உணவு மற்றும் தீவனம் சேகரித்தல் மற்றும் விநியோகம், குடிநீர் வசதி மற்றும் கால்நடை முகாம்களை பராமரித்தல் ஆகியவற்றில் RI உதவுகிறது. நிவாரண நடவடிக்கைகள் பற்றி மக்களுக்கு அவர் தெரிவிக்க வேண்டும், நிவாரணப் பணிகள் நன்மையளிக்கும் மக்களுக்கு செல்கிறது என்பதைக் காண வேண்டும்.
- (11) சிறு சேமிப்புகளை சேகரிப்பதற்கு இலக்கு நிர்ணயிக்கப்படுவதில் தில்லைலாடருக்கு RI உதவுதல் வேண்டும்.
- (12) நோய்த்தொற்றுகள் வெளியேறும் போது, RI. சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு தெரிவிக்க வேண்டும் மற்றும் தடுப்பூசல் மையங்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.
- (13) குடும்ப திட்டமிடல் முகாம்களுக்கு ஏற்பாடு செய்ய அவர் உதவ வேண்டும்.
- (14) சமாதானக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டால் இனவாதக் குழப்பங்கள் ஏற்பட்டால், அத்தகைய குழுவின் முன்னாள் அதிகாரியாக உள்ளார்.
- (15) அத்தியாவசிய சரக்குகள் சட்டம் 1955 இன் கீழ் வழங்கப்பட்ட உத்தரவின் பல்வேறு விதிமுறைகளுக்கு முரணாக இல்லை என்று கடி பார்க்க வேண்டும். இத்தகைய மீறல்களின் வழக்குகள் தாசில்தார்க்கு அறிவிக்கப்பட வேண்டும்.
- (16) மதுபானம் உற்பத்தி அல்லது சேகரித்தல் தொடர்பான எந்தவொரு செயலையும் கலால், காவல்துறை, வருவாய் அலுவலரிடம் தெரிவிக்க வேண்டும்.
- (17) தேர்தல் நேரத்தில், RI. க்கு கூடுதல் பொறுப்பு உள்ளது .அவர், கணக்கெடுப்பு மற்றும் வாக்காளர் பட்டியல் தயாரிப்பில் உதவ வேண்டும். வாக்களிக்கும் நேரங்களில், வாக்குச் சாவடிகளை ஏற்பாடு செய்வதற்கான பொறுப்பாளியாக அவர் இருக்கிறார்.
- (18) RI கிராமாசந்தர்ஷன் ஏற்பாடுகளில் உதவி செய்து அதில் தீவிரமாகப் பங்கு கொள்கிறார். (கிராமாசந்தர்ஷணத்திற்கு ஒரு நாள் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. கிராமப்புற பயனாளிகள், வருவாய், அபிவிருத்தி போன்ற பல்வேறு துறைகளின் அலுவலர்கள் மற்றும் வங்கி அதிகாரிகள் ஆகியோர் பரஸ்பர வசதியான இடத்தில் சந்திக்கின்றனர்.

அங்கு, ஒரு சிறிய விழாவில், வழங்கப்பட்ட கடன்களுக்கு காசோலைகள் மற்றும் வழங்கப்படும் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. நில மானியம் இருப்பின், மானியம் வழங்கும் சான்றிதழ்கள் ஒப்படைக்கப்படும். ஓய்வூதியம் வழங்கப்பட்ட பட்சத்தில், ஆணைகள் வழங்கப்படுகின்றன. உரம், விதைகள் போன்றவையும் விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. யோசனை பயனாளியின் வாசலில் நன்மைகளை கொண்டு, பல்வேறு முறைகளை குறைத்து, தேவைக்கு நன்மைகளை அளிப்பதை ஈடுகட்ட வேண்டும்.)

குறிப்புகள்

(19) 1969 ஆம் ஆண்டின் பிறப்பு மற்றும் இறப்பு சட்டத்தின் பதிவின் 18 வது பிரிவின் கீழ் மாவட்ட பதிவாளரால் பரிசோதிக்கும் அலுவலராக RI நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். VA இன் பிறப்பு மற்றும் இறப்புகளின் பதிவுகளை அவர் ஆய்வு செய்து அவரின் ஆய்வு அறிக்கைகளை மாவட்ட புள்ளிவிவர அலுவலரிடம் தொடர்ச்சியாக அனுப்ப வேண்டும்.

(20) வேறு எந்த ஒரு செயல்பாடும் உயர் அதிகாரிகளால் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

C. கிராம நிர்வாக அதிகாரி

பிரிட்டிஷ் இந்திய நிர்வாகத்தின் போது அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட வருவாய் கிராமம், குடியமர்வு படிநிலை பிரிவில் மிகக்குறைந்த நிர்வாகப் பிரிவு என வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு கருத்தாகும். வருவாய் சேகரிப்பு இயந்திரத்தை மேம்படுத்துவதோடு, கிராம சீரமைப்பு மற்றும் மேம்பாட்டிற்காக அல்லாமல், செயல்முறையை ஒழுங்குபடுத்துவதே நோக்கமாக இருந்தது. ஒவ்வொரு வருவாய் கிராமமும் கிராமிய நிர்வாக அதிகாரி (VAO) தலைமையில் உள்ளது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

4. கிராமப்புற நிர்வாகத்தில் தாசில்தாரின் பங்கு என்ன?
5. வருவாய் ஆய்வாளரின் முக்கிய செயல்பாடுகள் என்ன?

14.4 சமகால சவால்கள்: இந்தியாவில் நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள்

நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள் பல்வேறு விதமாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. நிர்வாகத்தின் மாற்றங்கள், நிர்வாக மறுசீரமைப்பு, நிர்வாக மறுபயன்பாடு, புதுப்பித்தல், மறுசீரமைப்பு, முதலியன போன்ற பல பெயர்கள் இங்கு உள்ளன. யோசனை என்பது மறுசீரமைப்பு தேவைப்படும் நிர்வாகங்கள் மற்றும் அது ஒரு திட்டமிடப்பட்ட மற்றும் நன்கு இயக்கப்பட்ட செயல்முறை மூலம் ஒரு புதிய வடிவம் மற்றும் வடிவமைப்பிற்கு உருவாக வேண்டும். நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள் சுருக்கமாக, 'எதிர்ப்புக்கு எதிராக நிர்வாக உருமாற்றத்தின் செயற்கை தூண்டுதலை' வரையறுக்கலாம். இந்த வரையறை மூன்று தனித்துவமான கூறுகளை சிறப்பித்துக் காட்டுகிறது:

- (i) நிர்வாக சீர்திருத்தம் செயற்கையாக தூண்டுகிறது
- (ii) இது ஒரு மாற்றீட்டு செயல்முறை ஆகும்
- (iii) மாற்ற செயல்முறைக்கு எதிர்ப்பின் இருப்பு உள்ளது

வெளிப்படையாக, சீர்திருத்தங்கள் முன் தியானம், நன்கு ஆய்வு மற்றும் திட்டங்களை திட்டவாட்டமான நோக்கங்களுடன் கருதுகின்றன. சீர்திருத்தம்

குறிப்புகள்

ஒரு தூண்டுதலுக்கும், கையாளுதலுக்கும் மாற்றமாகும், ஏனெனில் அது தூண்டுதல், ஒத்துழைப்பு மற்றும் நல்லதுக்கான நம்பிக்கையின் தலைமுறை ஆகியவை அடங்கும். சீர்திருத்தமானது அதிகமான மாற்றங்கள் அல்லது குறுந்தகடு மாற்றங்களின் தொடர்ச்சியாகும், இருப்பினும் இது சிறிய மாற்றங்களின் குவிப்பு காரணமாக இருக்கலாம், இது அவ்வப்போது விரிவான மற்றும் முறையான முயற்சிகளுக்கான தேவைகளை உருவாக்குகிறது. நிர்வாக சீர்திருத்தம் புதிய வரிசையில் வழிவகுக்கிறது. கட்டமைக்கப்பட்ட மாற்றத்தின் முறையான, இயந்திர மற்றும் தியான செயல்முறையை இது குறிக்கிறது.

14.4.1 நிர்வாக சீர்திருத்த வகைகள்

ஜெரால்ட் இ. கேடென் கருத்துப்படி, நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள் நான்கு வகைகளில் இருக்கலாம்:

- (i) அரசியல் மாற்றங்கள் மூலம் திணிக்கப்பட்ட சீர்திருத்தங்கள்: குறிப்பிட்ட நிர்வாகம் அரசியல் சக்திகளால் வடிவமைக்கப்பட்டு, தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அரசியல் காட்சியில் மாற்றம் நிர்வாகத்தை பாதிக்கிறது. நிர்வாகத்தின் கட்டமைப்பு மற்றும் பணிகள் அரசியல் மாற்றங்களால் பாதிக்கப்படுகின்றன.
- (ii) நிறுவன இறுக்கம் பரிகாரம் செய்ய அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட சீர்திருத்தங்கள்: அதிகாரத்துவ கட்டமைப்புகள் நெகிழ்வானவையாக மாற வேண்டும். நிர்வாகத்தின் கட்டமைப்பில் உள்ள விறைப்பு அகற்றப்பட வேண்டும். மாற்றங்கள் மறுசீரமைப்பு, மறுபிரவேசம், மறுசீரமைப்பு மறுபரிசீலனை மற்றும் மறுபயன்பாட்டின் வடிவத்தில் நடைபெறுகின்றன.
- (iii) சட்ட அமைப்பு மூலம் சீர்திருத்தங்கள்: நிர்வாக சீர்திருத்தம் தொடர்பான சட்டங்கள் நிர்வாகத்தில் கணிசமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும். சட்டங்கள் பொதுவாக குழுக்கள், ஆணைக்குழுக்கள், பத்திரிகைகள் மன்றங்களில் ஆலோசனை மற்றும் விவாதம் போன்ற பல உள்ளன.
- (iv) அணுகுமுறை மாற்றங்கள் மூலம் சீர்திருத்தங்கள்: எந்தவொரு அமைப்பிலும் மனிதர்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறார்கள். அவர்களது மனோபாவத்தில் மாற்றம் சீர்திருத்தங்களை கொண்டு வர உதவுகிறது. எந்தவொரு சட்ட, கட்டமைப்பு மற்றும் அரசியல் மாற்றமும் தேவையான சீர்திருத்தத்திற்கு வழிவகுக்காது.

14.4.2 நிர்வாக சீர்திருத்தத்திற்கான தேவை

நவீனமயமாக்கப்பட்ட சமூக அமைப்பின் தனித்துவமான தன்மை தொடர்ச்சியான முறையான மாற்றத்தை சமாளிக்கும் திறன் ஆகும். சமுதாயம் மாதிரியான பாரம்பரியத்தின் அசைவுகளிலிருந்து விடுபட்டு, சூழலில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை சமாளிக்க, ஒரு புதிய புதுமையான கலாச்சாரத்தை ஏற்று, புதிய அறிவு மற்றும் தொழில்நுட்பத்தை ஏற்றுக்கொள்வது மற்றும் பழைய

கட்டமைப்புகள் மற்றும் அமைப்பை நீக்குவதன் மூலம் ஒரு புதிய ஒழுங்குக்கு ஆசைப்படுதல்.

நிர்வாக சீர்திருத்தம் இந்த மாற்றத்தின் உலகளாவியத்தின் ஒரு பகுதியாகும். நிர்வாகமானது வெளிப்படையான முறையில் நவீனமயமாக்கல் செயல்முறையுடன் படிப்படியாக மாற்றப்பட வேண்டும் அல்லது வேறு, சமச்சீர்நிலை, செயலிழப்பு, தீங்குவிளைவுகள் மற்றும் இலக்கு இடப்பெயர்ச்சி ஆகியவற்றை விளைவிக்கும். பிரெட் W. ரிக்ஸிஸ் (1970) படி, நிர்வாக சீர்திருத்தம் ஒரு 'சிக்கலான சமநிலைக்கான பிரச்சனை'. ஒரு அரசியல் சூழலில் பொது நிர்வாகம் செயல்படுகிறது என்பதால், அதன் அடிப்படை தன்மை, உள்ளடக்கம் மற்றும் செயல்பாட்டு பாணி அரசியல் சூழல், அதன் நிறுவன இயக்கவியல் மற்றும் செயல்முறை ஆகியவற்றால் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறது, தேசிய இலக்குகள், முன்னுரிமைகள் அல்லது போட்டியிடும் மதிப்புகள் ஆகியவற்றிற்கு இடையே தீர்மானிப்பது மற்றும் வளங்களை ஒதுக்கீடு செய்தல் ஆனால் இந்த கொள்கைகளை வெற்றிகரமான நிரல் உண்மைகளாக மொழிபெயர்ப்பதற்கான மிகவும் பயனுள்ள கருவிகளைக் கையாளும் விதத்திலும் உள்ளன. இதற்கு மேலும் தகவல் மற்றும் தொடர்புடல் தொழில்நுட்பத்தில் (ICT) முன்னேற்றங்கள் மற்றும் தேசிய சொத்துக்கள் மற்றும் வளங்களை நிர்வகிப்பதில் மாநிலத்தின் பரவலான பாத்திரம், முழு பொருளாதாரத்தையும் கட்டுப்பாட்டு மற்றும் வளர்ச்சி மூலம் கட்டுப்படுத்துதல், ஒரு நியாயமான மற்றும் சமமான பொருளாதார ஒழுங்கை உறுதிப்படுத்துதல், பழைய சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளை பழைய முறையில் சரிசெய்தல் நிறுவனத்தை உருவாக்கும் வடிவங்கள், ஒரு சமத்துவ சமூகத்தில் வழிநடத்தும், நிர்வாகத்திற்கான புதிய பணிகளை தூக்கி எறிந்துவிட்டன. இது நிர்வாக திறன்களில் அடிப்படை மற்றும் அடித்தள முன்னேற்றம் தேவைப்படுகிறது. இரண்டாவதாக, முறையான திட்டமிடல், கல்வி மறு ஒழுங்கு, திறன்-தலைமுறை, அணுகுமுறை-உருவாக்கம் மற்றும் மற்ற கட்டமைப்பு சார்ந்த செயல்பாட்டு வழிமுறைகளின் ஒரு புரவலன் தேவை. இது நிர்வாக சீர்திருத்தத்தின் சூழலியல், நிர்வாக சீர்திருத்த திட்டங்களின் வெற்றி ஒரு இடை-ஒழுங்குமுறை மற்றும் பல பரிமாண அணுகுமுறையை முன்வைக்கிறது.

1990ல் சந்தை சீர்திருத்தங்கள் வந்தபோது, கட்டமைப்பு சரிசெய்தலுக்கு முக்கியத்துவம் இருந்தது. நல்ல ஆட்சி என்பது நாளின் அரசாங்கங்களின் மன அழுத்தம், பொறுப்புணர்வு, செயல்திறன், வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் விரிவாக்கம் ஆகியவற்றின் மீது கவனம் செலுத்துகிறது. இன்று, கூட்டணிக்கும் ஒத்துழைப்பிற்கும் அக்கறை இருந்து வருகிறது. அரசியலில் மக்கள் பங்களிப்பு மற்றும் பல நடிக்கர்களின் ஈடுபாடு ஆகியவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் வழங்கப்படுகிறது. குடிமகன் பங்களிப்பு மற்றும் கூட்டுறவு மையம் மூலம், அரசாங்கங்கள் குடிமக்கள் பங்காளிகள் செயல்பட வேண்டும். நிர்வாக அமைப்பு மற்றும் வழிமுறைகளுடன் புதிய வேடங்களை நிர்வாகம் நிறைவேற்ற முடியாது. இது மக்கள் நம்பிக்கையுடன் இருக்க வேண்டும் மற்றும் பொது நம்பிக்கையில் வேலை செய்ய வேண்டும். எனவே, அதிகாரத்துவம் புதிய பாத்திரத்தை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். மாற்றத்திற்கான இந்த தேவை சீர்திருத்தங்களைத் தேவைப்படுத்துகிறது. இந்த பார்வையில் இந்திய நிர்வாகத்தில் சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளை தொடங்குவதற்கு பல குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டன.

குறிப்புகள்

14.4.3 நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள் பற்றிய பல்வேறு குழுக்கள்

குறிப்புகள்

நிர்வாகச் சீர்திருத்தத் ஆணையம் அல்லது ARC என்பது மத்திய அரசு மேற்கொண்டுள்ள நிர்வாகச் சீர்திருத்தம் ஒரு பிரம்மாண்டமான பயிற்சியாக உள்ளது. இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றதால் இரண்டு முறை தான். நிர்வாகச் சீர்திருத்தத் ஆணைக்குழு (ARC) இந்தியாவின் பொது நிர்வாக முறையை மறுஆய்வு செய்வதற்கான பரிந்துரைகளை வழங்குவதற்காக மத்திய அரசு நியமித்த குழு ஆகும்.

இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு, புதிய அரசாங்கம் சமூக-பொருளாதார அபிவிருத்தியின் மூலம் மக்களின் நலன் கருதில் ஏற்றுக் கொண்டது, இது பெருமளவிலான பணிகளைச் செயல்படுத்துவதற்கு வழிவகுத்தது. நலன்புரி திட்டங்கள் மற்றும் சவால்களை, காலனித்துவ ஆட்சியில் இருந்து மரபுரிமையாகவும், சுறுசுறுப்பான சூழ்நிலைகளிலும், சுதந்திரத்துடன் இணைந்த மன அழுத்தம் நிறைந்த சூழ்நிலைகளாலும் பலவீனமாகவும் வழங்கப்பட்ட நிர்வாக இயந்திரங்களை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும், மறு சீரமைக்கப்பட வேண்டும். நிர்வாகம், அனைத்து மேம்பாட்டு திட்டங்களையும் வடிவமைப்பதற்கும் செயல்படுத்துவதற்கும், மறுசீரமைப்பு, சீர்திருத்தம் மற்றும் புதுப்பித்தல் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருந்தது. பணிகள் பற்றாக்குறை, மத்திய அரசியலமைப்பில் கிடைக்கின்ற, மனிதவள மேம்பாடு மற்றும் வேலை முறைகளை மேம்படுத்துதல் ஆகியவற்றிற்காக இந்திய அரசாங்கத்தால் பல்வேறு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. சுதந்திரத்திற்குப் பின், பல சீர்திருத்த குழுக்கள் மற்றும் மாநாடுகள் உள்ளன. இவை AIS மற்றும் மத்திய குழுவின்கான ஒற்றை தேர்வுக்கு பரிந்துரைக்கப்படும் குழுவின் அறிக்கையானது, அல்லாத தொழில்நுட்ப சேவைகள் ஆகும்.

1. திரு N. கோபாலசுவாமி அய்யங்கார் அறிக்கை, 1950

மத்திய அரசு இயந்திரத்தின் மறுசீரமைப்பைப் பற்றிய தனது அறிக்கையில் மத்திய அரசின் இயந்திரங்கள் பணியாற்றுவதற்கான விரிவான ஆய்வு ஒன்றை திரு N கோபாலாஸ்வாமி அய்யங்கார் நடத்தியுள்ளார்.

2. A.D. கோர்வாலா குழு, 1951

ஜூலை 1951 அன்று, திரு. A.D. கோர்வாலா தலைமையில் ஒரு குழு, பொது நிர்வாகம் பற்றிய தனது அறிக்கையில் ஒரு சுத்தமான, திறமையான, நடுநிலையான நிர்வாகத்தை பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று அடிக்கோடிட்டு காட்டியது.

3. பால். H மேல் முறையீட்டு அறிக்கைகள், 1953 மற்றும் 1956

இந்த முயற்சிகளின் தொடர்ச்சியாக, மத்திய அரசு ஒரு அமெரிக்க நிபுணரான பால். H அழைத்தது. மேல் முறையீட்டு அறிக்கைகள், இந்திய நிர்வாகத்தில் சீர்திருத்தங்களை பரிந்துரைத்தார். ஆப்பிள்பை இரண்டு அறிக்கைகளை சமர்ப்பித்தார். 'இந்தியாவில் பொது நிர்வாகம்' என்ற அவரது முதல் அறிக்கை, 1953, நிர்வாக அமைப்பு மற்றும் நடைமுறைகளை மேற்கொண்டது. அவரது இரண்டாவது அறிக்கையானது,

அரசாங்கத்தின் தொழில் மற்றும் வர்த்தக நிறுவனங்களின் நிர்வாகத்திற்கான சிறப்பு குறிப்புகளுடன் இந்தியாவின் நிர்வாக முறைமை மறுபரிசீலனை செய்யப்பட்டது. 1956ல் இந்த நிறுவனங்களில் ஒழுங்குபடுத்தும் அமைப்பு, பணி நடைமுறைகள், ஆட்சேர்ப்பு மற்றும் பயிற்சி ஆகியவற்றைப் பற்றி விவாதிக்கப்பட்டது. இதில் கூறப்பட்ட 12 பரிந்துரைகளில், அவரது பரிந்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொண்டது. முதலாவதாக, பொது நிர்வாகத்தில் ஆராய்ச்சிகளை மேம்படுத்தும் பொருட்டு இந்திய பொது நிர்வாக நிறுவனம் என்ற தொழிற் பயிற்சி நிறுவனம் நிறுவுதல் தொடர்பானது. இரண்டாவது தொடர்புடைய அமைப்பு, மேலாண்மை மற்றும் நடைமுறைகள் தொடர்பாக தலைமையை வழங்க ஒரு மைய அலுவலகம் அமைப்பது தொடர்பானது.

குறிப்புகள்

இதன் விளைவாக, அரசாங்க வர்த்தகத்தின் வேகம் மற்றும் தரத்தை மேம்படுத்துவதற்காக, அதன் நடைமுறைகளை சீர்படுத்தி, அமைச்சரவை செயலகத்தில், 1954 மார்ச் மாதம் ஒரு அமைப்பு மற்றும் வழிமுறைகள் (O&M) பிரிவு அமைக்கப்பட்டது. O&M அலகுகள் மற்றும் பணி ஆய்வுப் பிரிவுகள், அமைச்சகங்கள், துறைகளில் அமைக்கப்பட்டன. இந்த கவனம் காகித பணி மேலாண்மை மற்றும் வழிமுறைகளை மேம்படுத்துவதில் இருந்தது. அனைத்து அமைச்சகங்கள் மற்றும் துறைகளுக்கு அலுவலக நடைமுறை கையேடு தயாரிக்கப்பட்டது.

4. திட்ட குழு குறித்த திட்டம், 1956

1956ல், திட்டக் குழு, 'திட்ட திட்டங்கள்' என்ற அமைப்பை அமைத்து, திட்ட திட்டங்களை செயல்படுத்துவதில், பொருளாதாரம் மற்றும் செயல்திறனை அடைவதற்கான நோக்குடன், அமைப்பு நெறிமுறைகளை, பணி முறைகள் மற்றும் தொழில்நுட்பங்களை உருவாக்க வேண்டும். 1964ல் நவீன கருவிகளின் பயன்பாட்டை ஊக்குவிக்கும் குழுவின் ஒரு பகுதியாக ஒரு மேலாண்மை மற்றும் வளர்ச்சி நிர்வாகப் பிரிவு ஏற்படுத்தப்பட்டது. மேலும், மாவட்ட அளவில் வளர்ச்சி நிர்வாகம் தொடர்பான பிரச்சனைகள் குறித்த ஆய்வுகளை மேற்கொண்டது.

5. ஊழல் தடுப்பு குழு, 1962

ஊழல் காரணங்களை ஆய்வு செய்யவும், ஊழலை சரி செய்யவும், மேம்பாட்டுக்கான நடவடிக்கைகள் குறித்தும் பரிசீலனை செய்யவும், ஊழலுக்கு காரணங்கள் குறித்து ஆராய கே. சந்தானம் தலைமையில் குழு அமைக்கப்பட்டது. ஊழலை தடுப்பது தொடர்பான நடைமுறைகளை சீர்படுத்தி அவசியம் குறித்து இக்குழு வலியுறுத்தியுள்ளது. மத்திய ஊழல் கண்காணிப்பு ஆணையம் (CVC) அமைக்க பரிந்துரை செய்தது.

6. நிர்வாக சீர்திருத்த ஆணையம் (ARC), 1966

சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, இந்தியாவின் முதல் அமைச்சரவையில் உள்துறை அமைச்சகத்தால் முதல் ARC நியமிக்கப்பட்டது. 40/3/65-AR (P) என ஜனவரி 5, 1966 ல் தேதியிட்டது. நிர்வாக சீர்திருத்த ஆணையம் ஆரம்பத்தில் மொராஜி தேசாய் மற்றும் கே. ஹனுமான்தாயா ஆகியோரால் தலைமை

குறிப்புகள்

தாங்கப்பட்டது. இது 20 ஆணைய குழுக்களும், துணை குழுக்களும் அடங்கிய பெரிய இயந்திரமாக விரிவடைந்த ஒரு குழு ஆகும்.

500 க்கும் மேற்பட்ட பரிந்துரைகளை உள்ளடக்கிய 20 அறிக்கைகளை ஆணைக்குழு சமர்ப்பித்துள்ளது. இரண்டு வருடங்களுக்குள் தீவிர ஆய்வு மற்றும் பகுப்பாய்வு ஆகியவற்றிற்குள் அதன் அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இந்த அறிக்கையில், ஒரு காலனித்துவ மற்றும் காலாவதியான நிர்வாக முறைக்கு வாழ்க்கைத் துணையாக அதிக மதிப்புமிக்க பரிந்துரைகளை உள்ளடக்கியது. அதன் பரிந்துரைகள் பலவற்றை அரசாங்கத்தால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. மையம் மற்றும் மாநிலங்களில் பொது நிர்வாகத்தின் ஒட்டுமொத்த வரம்பை உள்ளடக்கிய அதன் விவேகமான குறிப்புக்கள் பரவலாக இருந்தன. இவை நிர்வாகத்தில் பெரிய மற்றும் சிறிய மாற்றங்களுக்கு வழிவகுத்தன. மேலும் மேலும் சிந்திக்க வழிவகுத்தது. இது அதிக சீர்திருத்தங்களை ஏற்படுத்தியது.

1970 களின் பிற்பகுதியில் முடங்குவதற்கு முன், கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள விவரங்களின் படி, ஆணைக்குழு அரசாங்கத்திற்கு 20 அறிக்கைகள் அனைத்தையும் சமர்ப்பித்தது.

இந்த 20 அறிக்கைகள் 537 பிரதான பரிந்துரைகளைக் கொண்டிருந்தன. பல்வேறு நிர்வாக அமைச்சகங்களில் இருந்து பெறப்பட்ட தகவல்கள் அடிப்படையில், 1977 நவம்பரில் நிறைவேற்றும் நிலைப்பாட்டை நாடாளுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்த ஒரு அறிக்கை. இந்த அறிக்கையில் தொடர்புடைய முதல் ARC பரிந்துரையின் சுருக்கம் பின்வருமாறு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது:

- (a) சிறப்புத் தேவை: முதல் ARC அரசாங்கத்தின் பணிகள் ஒரு பகுதியாக இருந்த நிலையில், சிறப்புத் தேவை என்பதை அங்கீகரித்தது. செயல்பாட்டு பகுதிகள் மற்றும் வெளியே செயல்படும் பகுதிகளில் மூத்த நிர்வாகப் பணியிடங்களுக்கான தேர்வு செய்யும் முறை போடப்பட்டது.
- (b) ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட தரநிலை அமைப்பு: கடமைகளை மற்றும் பொறுப்புகளின் தகுதிகள் மற்றும் இயல்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட தரநிலை அமைப்பு பரிந்துரைக்கப்பட்டது.
- (c) ஆட்சேர்ப்பு: இந்தப் பொருளில், ARC பரிந்துரைக்கப்படுகிறது:
 - (i) 26 ஆண்டுகளாக உயர்த்தப்பட்ட வயது வரம்பை கொண்டு, வகுப்பு I சேவைகளுக்கான ஒற்றை போட்டித் தேர்வு.
 - (ii) மூத்த மட்டங்களில் தொழில்நுட்ப பணியிடங்களுக்கு பக்கவாட்டில் பதிவு செய்தல்.
 - (iii) வகுப்பு II சேவைகளுக்கான நேரடி ஆட்சேர்ப்பு நிறுத்தப்படும்.
 - (iv) எழுத்தர் பணிக்கு ஆள் சேர்ப்பதற்கான எளிய புறநிலை வகை பரிசோதனை நடத்தப்பட வேண்டும்.
 - (v) மாநில அரசு ஊழியர்கள் மத்தியில் இருந்து சில

துறைகளில் செய்யப்பட வேண்டிய மத்திய அரசுப் பணியிடங்களுக்கு ஆட்சேர்ப்பு செய்தல்.

மாவட்ட நிர்வாகம்

(d) ஆட்சேர்ப்பு முகவர்:

(i) UPSC உறுப்பினர்களை நியமிக்கும் புதிய நடைமுறை மற்றும் மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் சார்பில் ஆலோசிக்கப்பட்டது.

(ii) கணக்காளர் பணியாளர்களை தேர்ந்தெடுப்பதற்கான தேர்வு வாரியங்கள் அமைத்தல் பரிந்துரைக்கப்பட்டது.

(e) பயிற்சி: குடிமைப் பணி பயிற்சி குறித்த தேசிய கொள்கைகளை தொகுத்து வழங்க வேண்டும்.

(f) பதவி உயர்வு: பதவி உயர்வுக்கான விரிவான வழிகாட்டுதல்கள்.

(g) நடத்தை மற்றும் ஒழுக்கம்: ஒழுக்கற்ற விசாரணை நடவடிக்கைகளில் சீர்திருத்தம் மற்றும் குடிமைப் பணி தீர்ப்பாய அமைப்புகள் அமைப்பது குறித்து ஆலோசிக்கப்பட்டது.

(h) சேவை நிபந்தனைகள்: அதிக நேர படிகள், விருப்ப ஓய்வு, வெளியேறும் முறை, ஓய்வூதியம் வழங்குதல், அரசு விடுமுறைகள், ஊக்கத் தொகை வழங்குதல் மற்றும் திட்டங்களின் உரிய நேரத்தில் வழங்கப்படும் சலுகைகள் தொடர்பான பரிந்துரைகளை ஆணையம் அளித்துள்ளது. பணியாளர் பரிசோதிப்பு அலகின் மூலம் பரிசீலனை செய்யப்படலாம் என்று பல்வேறு பதவிகளுக்கான பணி விதிமுறைகளை ஏற்படுத்துதல்.

முதலாவது நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு, முன்னதாக கூறியது போல், பல ஆண்டுகளில் குடிமைப் பணிகள் சீர்திருத்தங்கள் தொடர்பான பல்வேறு அம்சங்களை ஆய்வு செய்வதற்காக பல்வேறு ஆணைக்குழுக்கள் மற்றும் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டன. இந்த குழுக்கள் மற்றும் ஆணைக்குழுக்கள், முதல் ARCன் மூலம் முன்வைக்கப்பட்ட பரிந்துரைகள், மற்றும் பின்வரும் பத்திகளில் விவாதிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

ARCன் முக்கிய பரிந்துரைகள் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன:

- (i) நிர்வாக சீர்திருத்த துறைகளின் பணிகளை அது விவரிக்கின்றது. ஒரு கட்டிட இயல்பைக் கொண்டிருக்கும் நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள் மீது துறைகள் மேற்கொள்ளும் ஆய்வுகளை கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று ஆணைக்குழு பரிந்துரைத்தது மந்திரிகள் மற்றும் துறைகள் உள்ள O & M நிபுணத்துவத்தை உருவாக்குதல் மற்றும் மோடம் மேலாண் நுட்பங்களில் தங்கள் O & M அலகுகளில் ஊழியர்களுக்கு பயிற்சி அளித்தல் மேம்பாடுகள் மற்றும் சீர்திருத்தங்களை அமல்படுத்துவதில் O & M அலகுகளுக்கு வழிகாட்டல் வழங்குகிறது.
- (ii) பல்வேறு அமைச்சகங்கள் மற்றும் துறைகள் உள்ள O & M செயல்படுத்துவதை இது பரிந்துரைத்தது.
- (iii) மத்திய சீர்திருத்த ஆணையத்தில் ARC யின் அறிக்கையை

குறிப்புகள்

அமல்படுத்துவதற்கு சிறப்பு அலைபேசி ஒன்றை அமைக்க வேண்டும் என்று அது அழைப்பு விடுத்தள்ளது.

(iv) மத்திய சீர்திருத்த ஆணையம் பணி, முறைகள் மற்றும் நிறுவன கட்டமைப்பு ஆகியவற்றின் முறைகள் குறித்து ஆராய்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று அது கூறியது.

7. கோத்தாரி குழு, 1976

அகில இந்திய சேவைகள் மற்றும் மத்திய குழு A மற்றும் B சேவைகளை UPSC ஆய்வு செய்து அறிக்கை அளிக்கும் வகையில் கோத்தாரி தலைமையில் ஆட்சேர்ப்பு மற்றும் தேர்வு முறைகள் குறித்த குழு 1976ல் அமைக்கப்பட்டது. அந்த குழு தனது அறிக்கையில், AIS மற்றும் மத்திய குழுவுக்கு ஒன்றை தேர்வுக்கு பரிந்துரை தொழில்நுட்ப அல்லாத சேவைகள் செய்துள்ளது.

8. தேசிய காவல் ஆணையகம், 1977

காவல்துறையின் பங்கு மற்றும் செயல்பாடுகளை ஆய்வு செய்து, குற்றங்களை கட்டுப்படுத்துவது மற்றும் பொது ஒழுங்கை பராமரித்தல், குற்றவியல் மேற்பார்வை முறை, மற்றும் அமைப்பு முறைகளை, குற்றப் பதிவுகளை புலன் விசாரணை செய்து பராமரித்தல். இந்த ஆணையம் 500க்கு மேற்பட்ட பரிந்துரைகளை காவல் நிர்வாகம் தொடர்பான பரந்த பகுதிக்குள் கொண்டு வந்தது.

9. பொருளாதார சீர்திருத்த ஆணையம், 1981

எல். கே. ஜிஹா தலைவராக இந்த ஆணைக்குழு அமைக்கப்பட்டது. சீர்திருத்தங்களைப் பரிந்துரைப்பதற்காக பொருளாதார நிர்வாகத்தின் முக்கிய பகுதிகள் பற்றிய ஆய்வுக்கு தொடர்புடைய ஆணைக்குழுவுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள முக்கிய செயல்பாடுகள். ஆணைக்குழு இந்தியாவின் அரசுக்கு பல அறிக்கைகளை சமர்ப்பித்துள்ளது ஒரு புதிய பொருளாதார ஒழுங்கிற்கு வழிவகுக்கும் பொருளாதார நிர்வாக அமைப்பின் நவீனமயமாக்கல் செய்துள்ளது.

10. மத்திய-மாநில உறவுகள் பற்றிய ஆணையம், 1983

ஆர்.எஸ் சர்காரியா இந்த ஆணையத்தின் தலைவராக இருந்தார். அதன் இலக்கு, அனைத்து துறைகளிலும் அதிகாரங்களை, செயல்பாடுகளை மற்றும் பொறுப்புகள் தொடர்பாக மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையில் இருக்கும் ஏற்பாடுகளை ஆய்வு செய்வது மற்றும் தேவைப்படும் மாற்றங்கள் மற்றும் நடவடிக்கைகளுக்கு பரிந்துரைகளை வழங்குதல். இந்திய அரசியலமைப்பின் பணியை ஆய்வு செய்ய பிரதம நீதியரசர் (ஓய்வு) வெங்கடாசிலியா தலைமையின் கீழ் 2000-03 ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசியலமைப்பை செயல்படுத்துவதற்கான தேசிய ஆணையம் நிறுவப்பட்டது.

ரத்னவேல் பாண்டியன் தலைமையில் ஆணையம் நிறுவப்பட்டது. உண்மையில், ஒரு வழக்கமான சம்பள ஆணைக்குழுவிற்கு மேலாக மாறியதுடன், நிர்வாக சீர்திருத்தங்களின் முக்கிய பிரச்சினைகளுக்குள் நுழைந்தது.

ஆனால் நிர்வாகத்தின் மேலே அபிவிருத்தியின் பின்னர், நாட்டின் மாற்றப்பட்ட சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் நிலவரங்களின் காரணமாக, இரண்டாம் நிர்வாக சீர்திருத்த ஆணைக்குழு ஒன்றை அமைப்பதற்கான அவசியம் அதிகரித்தது. இது 2005 ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசின் இரண்டாவது ARC அமைப்பை ஏற்படுத்தியது.

எனவே, இரண்டாம் நிர்வாக சீர்திருத்த ஆணைக்குழுவின் (ARC) ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டது. பொது நிர்வாக முறைமையை சீரமைப்பதற்கான விரிவான திட்டத்தை தயாரிப்பதற்காக வீரப்ப மொய்லி தலைமையின் கீழ், விசாரணையின் ஆணையாக, 2005 ஆகஸ்ட் 31 அன்று, இந்திய அரசாங்கத்தின் K-21022/9/2004-RC கொண்டு வரப்பட்டது.

தாராளமயமாக்கல், தனியார்மயமாக்கல் மற்றும் பூகோளமயமாக்கலின் தற்போதைய சூழ்நிலையில், நிர்வாகம் புதிய பொறுப்புகளைச் சுமக்க வேண்டும், சில முதியவர்களைக் கொடுத்த வேண்டும். முந்தைய முன் தாராளமயமாக்கலில் இந்தியா முழு அளவில் பொருளாதார நடவடிக்கையில் முக்கியமானது என்ற பங்களிப்பை அளித்துள்ளது. தனியார் முதலீட்டிற்கான ஒட்டுமொத்த திறனைக் கருத்தில் கொண்டு, நிர்வாகம் முக்கியமாக நலன்புரி நடவடிக்கைகளுக்கு கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஆனால், பொருளாதார நடவடிக்கைகளின் ஒரு ஒழுங்குபடுத்தும் அரசின் பங்கு மற்றும் சந்தைகள் நியாயமான மற்றும் சமூகமான செயல்பாட்டை உறுதிப்படுத்துவது இன்னும் முக்கியமானது. அரசாங்கத்தின் ஒழுங்குமுறை மற்றும் நலன்புரி பொறுப்புகளும் கடந்த சில தசாப்தங்களாக அதிவேகமாக அதிகரித்துள்ளது. கூடுதலாக, இந்தியாவில் உள்ள அரசு சமுதாயத்தைத் தோற்றுவிப்பதன் மூலம் மக்களின் திறனை மேம்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் தொடர்ந்து சமநிலையுடன் செயல்பட வேண்டும். பொதுமக்களிடமிருந்தும் குடிமக்களிடமிருந்தும் தகவல் அறியும் உரிமை பாராளுமன்றச் சட்டத்தின் மூலம் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது. நாட்டின் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் மிகப்பெரியது: மத்திய-மாநில உறவுகள், ஊழல் மற்றும் திறமையின் சிக்கல்கள் நிர்வாகம், குடிமக்களின் வளர்ந்து வரும் பொறுமை, பூகோள கலாச்சாரத்தின் தாக்கம், பிராந்திய மற்றும் குறுங்குழுவாத போக்குகள் ஆகியவற்றில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தினாலும், கடைசியாக ஆனால் குறைந்தது அல்ல, பயங்கரவாதத்தின் அச்சுறுத்தல்கள் நிர்வாகத்தின் முகத்தில் காணப்படும் கடுமையான சவால்கள் ஆகும்.

14.4.4 இரண்டாவது ARCஇன் பரிந்துரைகள்

பிரதம மந்திரி டாக்டர் மன்மோகன் சிங்கிற்கு 2006 ஜூன் 9 ஆம் தேதி முதல் தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம்: நல்ல நிர்வாகத்திற்கு முதன்மை விசை என்ற இரண்டாவது நிர்வாக சீர்திருத்த ஆணையம் (ARC) தலைவர் வீரப்ப மொய்லி முதல் அறிக்கையை சமர்ப்பித்தார். இது குறித்து ஆணையத்தின் முக்கிய பரிந்துரைகள் வருமாறு:

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

- அதிகாரப்பூர்வ ரகசிய சட்டங்கள் (OSA), 1923, அதன் தற்போதைய வடிவத்தில் ஒரு ஜனநாயக சமூகத்தில் வெளிப்படைத்தன்மையுடன் ஆட்சிக்கு பொருத்தமற்றது. OSA திரும்பப் பெறப்பட வேண்டும், மற்றும் தேசிய பாதுகாப்பு சட்டத்தில் மாநிலத்தின் பாதுகாப்பை பாதுகாக்க சரியான பாதுகாப்புகள் வேண்டும்.
- தகவல் ஆணைக்குழு உறுப்பினர்களில் அரைவாசியும் குடிமுறை அரசுப் பணி அல்லாத பின்புலத்திலிருந்து பெறப்பட வேண்டும், இதனால் உறுப்பினர்கள் செல்வந்தர்கள் மற்றும் சமூகத்தில் பல்வேறு அனுபவங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர்.
- பொது பதிவுகள் முழுமையான மறுசீரமைத்தல் என்பது RTIயின் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு ஒரு முன்னிபந்தனையாகும். ஒரு பொது பதிவுகள் அலுவலகம் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் நிபுணத்துவம், கண்காணித்தல், மேற்பார்வை செய்தல், கட்டுப்பாடு மற்றும் அனைத்து பொது பதிவையும் பரிசோதித்தல் போன்ற ஒரு களஞ்சியமாக நிறுவப்பட வேண்டும். மத்திய அரசின் அனைத்து முதன்மைத் திட்டங்களின் நிதியில் சுமார் 1 சதவீதம், அனைத்து பதிவேடுகள் மற்றும் கட்டிட வசதிகளை புதுப்பிக்க ஐந்து ஆண்டுகள் ஒதுக்க வேண்டும்.
- தகவலறியும் உரிமை RTI சட்டத்தை அனைத்து பொது அதிகாரிகளிடம் இருந்தும் கண்காணிக்கும் அதிகாரம் மற்றும் பொறுப்பு ஆகியவற்றை தகவல் ஆணையத்தில் ஒப்படைக்க வேண்டும்.
- எந்த அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் RTI சட்டத்தின் கீழ் வர வேண்டும் என்பதை தீர்மானிக்க தெளிவான மற்றும் தெளிவற்ற வழிகாட்டுதல்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.
- தகவலுக்கான பெரும்பாலான கோரிக்கைகள் வழக்கமாக குறைகளை சரிசெய்வதற்கான கருவியாகப் பயன்படுத்துகின்றன. தாமதம், துன்புறுத்தல் மற்றும் ஊழல் பற்றிய புகார்களைக் கையாள்வதற்கு சுயாதீனமான பொதுமக்களுக்கு குறைதீர்ப்பாளர் ஆணையங்களை மாநிலங்கள் உருவாக்க அறிவுறுத்தப்படலாம். இந்த அதிகாரிகள் தகவல் ஆணையத்தில் நெருக்கமாக ஒருங்கிணைந்து பணியாற்ற வேண்டும்.
- முறைமை குறைக்கப்படாமல், ஒழுக்கம் மற்றும் பாதுகாப்பு பாதிக்கப்படுவதில்லை என்பதால், சில ஏற்பாடுகள் அவசரமற்ற மற்றும் கடுமையான கோரிக்கைகளை ஊக்கப்படுத்த வேண்டும்.
- அனைத்து மட்டங்களிலும் சட்டமன்ற மற்றும் நீதித்துறைகளில் RTI. சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு ஒரு திட்டவட்டமான வரைபடம் தேவை.
- ஆணைக்குழு குறிப்பிட்ட பரிந்துரைகளை அளித்தது, மேலும் அவை ஒவ்வொன்றையும் செயல்படுத்த ஒரு திட்டவட்டமான வழிமுறைகளை பரிந்துரைத்தது. ஒரு குடிமைப்பணி நடத்தை விதிகள் மற்றும் அலுவலக நடைமுறைகள் பதிவு செய்தல், திறன் உருவாக்குதல் மற்றும் விழிப்புணர்வு உருவாக்குதல் உள்ளிட்ட பல்வேறு பிரச்சனைகளுக்கு விரிவான பரிந்துரைகள் குறிப்பிடு, சிரமங்களை நீக்கும் ஆற்றல் பயிற்சி உள்ளது

இரண்டாவது ARC இப்போது வரை 11 அறிக்கைகளை சமர்ப்பித்து பயங்கரவாதத்தின் மீதான ஒரு குறுகிய சுருக்கத்தை முன்வைத்துள்ளது. இந்த அறிக்கைகள் முக்கியமாக பின்வரும் பகுதிகளுடன் தொடர்புகொள்கின்றன:

- ARC இன் 1வது அறிக்கை: தகவல் அறியும் உரிமை: நல்ல ஆட்சிக்கு முதன்மை விசை, ஜூன் 2006
- ARC இன் 2 வது அறிக்கை: மனித மூலதனத்தை திறத்தல்: உரிமைகள் மற்றும் ஆளுகை: ஒரு வழக்கு ஆய்வு
- ARC இன் 3 வது அறிக்கை: நெருக்கடி மேலாண்மை
- ARC இன் 4 வது அறிக்கை: ஒழுங்குமுறை ஆளுகை
- ARC பற்றிய 5 வது அறிக்கை: பொது ஒழுங்கு
- ARC பற்றிய 6 வது அறிக்கை: உள்ளூர் ஆட்சி
- 7 வது அறிக்கை: மோதல் தீர்மானம் திறன்
- 8 வது அறிக்கை: பயங்கரவாதத்தை எதிர்த்து நீதியால் பாதுகாத்தல்
- 9 வது அறிக்கை: சமூக மூலதனம்: ஒரு பகிரப்பட்ட விதி
- 10 வது அறிக்கை: பணியாளர் நிர்வாகத்தை புதுப்பித்தல்: புதிய உயரங்களை அளவிடுதல்
- 11 வது அறிக்கை: மின்-ஆளுமை மேம்படுத்துதல்: ஸ்மார்ட் வே முன்னோக்கு

ARC பரிந்துரையின் அடிப்படையில், பின்வரும் காரணிகள் நிர்வாக சீர்திருத்த திணைக்களத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன:

- சம்பந்தப்பட்ட கொள்கை விஷயங்களில் மத்திய அரசுக்கு ஆலோசனை வழங்குதல் நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள்.
- மத்திய அரசு, மாநில அரசுகள், பொதுத்துறை மற்றும் உள்ளூர் அமைப்புகளின் நிறுவனங்களுக்கு மேலாண்மை ஆலோசனை சேவைகளை வழங்குதல் மற்றும் இந்த அமைப்புகளில் நவீன மேலாண்மை நடைமுறைகளை ஊக்குவித்தல்.
- திணைக்களங்களில் நிர்வாக சேவைகள் மேம்பாடு வளர்ச்சி செய்தல் மற்றும் முகாமைத்துவ கல்வியை வழங்கல் மற்றும் நிர்வாக நடைமுறைகள் மற்றும் நவீன முகாமைத்துவ நிர்வாகம் பற்றிய தகவல்களை பரப்புதல் நுட்பங்களை செய்துள்ளது.

1970களில் ARC பரிந்துரைகளை அடுத்து வரும் இந்திய அரசின் திணைக்களங்களின் கட்டமைப்பிலும், பணியிலும் மிகப்பெரிய மாற்றங்களைக் கண்டது. ARC பரிந்துரையின் அடிப்படையில், ஒரு தனி 1970ல் அமைச்சரவைச் செயலகத்தில் 'பணியாளர் துறை' உருவாக்கப்பட்டது. 1973 ஆம் ஆண்டில், நிர்வாக சீர்திருத்த திணைக்களம் (1964ஆம் ஆண்டில் உள்துறை அமைச்சகத்தில் உருவாக்கப்பட்டது) அமைச்சரவை செயலகத்தின் கீழ் இந்த புதிய திணைக்களத்தில் மாற்றப்பட்டு பணியாளர் மற்றும் நிர்வாக சீர்திருத்த திணைக்களம் என மீண்டும் நியமிக்கப்பட்டது. ஏப்ரல் 1977ல், திணைக்களம் மீண்டும் உள்துறை அமைச்சகத்திற்கு மாற்றப்பட்டது, உள்துறை மந்திரியின் பொறுப்பின் கீழ் இந்த ஏற்பாடு 1984 வரை நீடித்தது.

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

1984 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 31 ஆம் தேதி, பணியாளர் மற்றும் நிர்வாக சீர்திருத்த திணைக்களம் ஒரு மாநில அமைச்சரின் சுயாதீன குற்றச்சாட்டுக்கு உட்பட்டது, ஆனால் பிரதமரின் ஒட்டுமொத்த குற்றச்சாட்டின் கீழ். மார்ச் 1985ல், திணைக்களமானது பணியாளர்களுக்கும் பயிற்சி, நிர்வாக சீர்திருத்தங்களுக்கும், பொதுமக்களிடமிருந்தும் ஓய்வூதியங்களுக்கும் அமைச்சகம் என்றழைக்கப்பட்ட ஒரு முழுமையான அமைச்சகத்தின் நிலையை உயர்த்தியது. டிசம்பர் 1985ல், அமைச்சகம் மேலும் பணியாளர், பொது கவலைகள் மற்றும் ஓய்வூதிய அமைச்சு, மூன்று துறைகள், அதாவது, பணியாளர் மற்றும் பயிற்சி துறை (DART), நிர்வாக சீர்திருத்த திணைக்களம் மற்றும் பொதுமக்களிடமிருந்து திணைக்களம் (DAR & PG) மற்றும் நிர்வாக சீர்திருத்த திணைக்களம் மற்றும் பொது குறைபாடுகள் மற்றும் ஓய்வூதியம் மற்றும் ஓய்வூதிய நலன்புரி திணைக்களம் ஆகியவற்றின் செயல்பாட்டு மதிப்பாய்வு செய்துள்ளது.

14.5 லோக்பால் மற்றும் லோக்ஆயுத்தாஸ்

மொரிஜி தேசாய் தலைமையிலான நிர்வாக சீர்திருத்த ஆணையம் (ARC) 1966 இல் 'குடிமக்களுடைய குறைகளை சரிசெய்யும் பிரச்சினைகள்' பற்றிய ஒரு சிறப்பு இடைக்கால அறிக்கை ஒன்றை சமர்ப்பித்துள்ளது. இந்த அறிக்கையில், 'லோக்பால்' மற்றும் 'லோக்ஆயுத்தா' என பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ள இரண்டு சிறப்பு அதிகாரிகளை ARC அமைக்க வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்துள்ளது.

தமிழ்நாடு அரசு மற்றும் மாநில அளவில் உள்ள லோக்ஆயுத்தா லோக்பால்-வகை நிறுவனத்தை ஆம்புட்ஸ்மேன் வகை உருவாக்க ARC பரிந்துரை செய்தது. மக்கள் குறை தீர்க்கும் ஸ்காண்டிநேவிய நிறுவனம், முதலில் ஸ்வீடன் 1809 ல் நிறுவப்பட்டது. இந்த குறைகேட்பு நிறுவனம் நாடாளுமன்றத்திற்கு நிர்வாக பொறுப்பு என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் உள்ளது. நிர்வாகம் மற்றும் நீதித்துறை நடவடிக்கைக்கு எதிரான புகார்களை கையாள இந்த நிறுவனம் நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரியை குறிக்கிறது.

அரசாங்க ஊழியர்களிடையே முக்கியமாக அரசியல்வாதிகள் மற்றும் அலுவலர்களிடையே முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஊழல் மக்களுக்கு மக்களைக் குறைக்க உதவுகிறது. இது லோக்ஆயுத்தா என்று குறிப்பிடப்பட வேண்டும் சோதனைகளை நடத்துகிறது. ஆனால் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை, யாரையும் தண்டிப்பதற்கு பிணைப்பு சக்திகள் இல்லை. இதன் காரணமாக, லோக்ஆயுத்தாவின் பல நடவடிக்கைகள் குற்றவாளி அல்லது குற்றம் சாட்டப்பட்ட பிற விளைவுகளுக்கு காரணமாக இல்லை.

ARC ஆல் வழங்கப்பட்ட இந்த நிறுவனங்களின் அம்சங்கள்:

- அவர்கள் சுயாதீனமாகவும் பாரபட்சமற்றவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும்
- அவர்களின் விசாரனை மற்றும் நடவடிக்கைகள் தனிப்பட்ட முறையில் நடத்தப்பட்டு, எழுத்து முறையில் சீராக இருக்க வேண்டும்.
- அவர்களது நியமனம் முடிந்தவரை, அரசியல் அல்லாதவையாக இருக்க வேண்டும்
- அவர்களது அந்தஸ்து நாட்டின் மிக உயர்ந்த நீதித்துறை செயல்திட்டத்துடன் ஒப்பிட வேண்டும்

- அநீதி, ஊழல் மற்றும் தயக்கமின்மை ஆகியவை சம்பந்தப்பட்ட விசேஷித்த துறையில் விவகாரங்களை அவர்கள் சமாளிக்க வேண்டும்
- அவற்றின் நடவடிக்கைகள் நீதித் தலையீட்டிற்கு உட்படுத்தப்படக்கூடாது, மேலும் அவற்றின் கடமைகளுக்குத் தொடர்புடைய தகவலைப் பெறுவதில் அதிகபட்ச அட்சரேகை மற்றும் அதிகாரங்கள் இருக்க வேண்டும்
- அவர்கள் எந்த நன்மையும் அல்லது பணம் சார்ந்த ஆதாயம் தேட கூடாது.

குறிப்புகள்

ARC பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில், 1968 முதல் மத்திய மட்டத்தில் லோக் சபா நிறுவுவதற்கு பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1968, 1977, 1985, 1990, 1998 மற்றும் 2001 ஆகிய ஆண்டுகளில் நாடாளுமன்றத்தில் இந்த நோக்கத்திற்காக இந்தியாவின் அரசாங்கம் அறிமுகப்படுத்தியது. 1977 ல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட லோக்பால் மசோதா அதன் பிரதம மந்திரி மற்றும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆகியவற்றின் கீழ் கொண்டு வந்தது. 1985 ஆம் ஆண்டு மசோதா பிரதம மந்திரி லோக்பாலின் அதிகார வரம்பிலிருந்து விலக்கிக் கொண்டது. லோக்பால் சட்ட மசோதாவை பாராளுமன்றத்தில் அறிமுகப்படுத்தியுள்ள இந்த மசோதா பிரதம மந்திரி மற்றும் இதர மந்திரிகள் மீண்டும் லோக்பால் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வந்துள்ளது. துரதிருஷ்டவசமாக, இந்த மசோதாக்கள் இன்னும் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்படவில்லை.

14.5.1 லோக்ஆயுத்தா

இந்தியாவில் மாநிலங்களின் மட்டத்தில் நிறுவப்பட்ட ஒம்பியூட்ஸ்மன் என்று அழைக்கப்படுகிறார். பல மாநில அரசாங்கங்கள் லோக்ஆயுத்தா மற்றும் அப்-லோக்ஆயுத்தா அலுவலகத்தை நிறுவிட உள்ளன. மாநிலங்களவையில் லோக்ஆயுத்தாவை நிறுவுதல் கட்டாயமில்லை. 1985ஆம் ஆண்டு, மகாராஷ்டிரா (1971), பீகார் (1973), உத்தரப் பிரதேசம் (1975), மத்தியப் பிரதேசம் (1981), ஆந்திரா (1985), ஹிமாச்சல பிரதேசம் (1985), கர்நாடகா (1985), அசாம் (1986), குஜராத் (1986), பஞ்சாப் (1995), தில்லி (1996) மற்றும் ஹரியானா (1996). கேரளாவும் ஒரு ஸ்தாபனமாகவும் செயல்படுகிறது இந்த அலுவலகம். 1970 இல் ஒம்பியூட்ஸ்மன் சட்டத்தை நிறைவேற்றிய முதலாவது மாநிலமாக ஒரிசாவும், 1993 ல் நிறுவனத்தை ஒழித்துக்கட்ட முதல்வரும் ஆவார். லோக்ஆயுத்தா மற்றும் லோக்ஆயுத்தாவை நியமனம் செய்வது ஆளுநர்களால் நிறைவேற்றப்படுவதாகும். லோக்ஆயுத்தா சட்டங்கள் மாநில உயர் நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியுடனும், சட்டமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவருடனும் கலந்தாலோசிப்பதற்காக ஆளுநரை லோக்ஆயுத்தா மற்றும் மேல்-லோக்ஆயுத்தாவை நியமிப்போம்.

அலுவலகம் விதிமுறைகள் மற்றும் நிபந்தனைகள்

லோக்ஆயுத்தா மற்றும் மேல்-லோக்ஆயுத்தாக்களின் காலப்பகுதி ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயினும், அசாம் சட்டம் வயது வரம்பு 68ஆக வரையறுக்கிறது. லோக்ஆயுத்தாவுக்கு பரிந்துரைக்கப்பட்ட நிலை உயர் நீதி மன்றத்தின் தலைமை நீதிபதி அல்லது உச்ச நீதி மன்றத்தின் நீதிபதி மற்றும் உயர் நீதி மன்றத்தின் நீதிபதியிடம் மற்றும் பிற வழக்குகளில் கூடுதல் செயலாளர் இந்திய அரசாங்கம். சுதந்திரம் மற்றும்

குறிப்புகள்

பாரபட்சமற்ற தன்மையை உறுதிப்படுத்தும் நோக்கில், லோக்ஆயுக்தா மற்றும் மேல்-லோக்ஆயுக்தா பாராளுமன்ற உறுப்பினராக அல்லது மாநில சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்து விலக்கப்பட்டு அரசியல் கட்சிகளுடன் எந்தவொரு தொடர்பையும் வைத்திருக்க தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. பதவி விலகிய பிறகு, அவர்கள் அந்தந்த மாநில அரசாங்கங்களின் கீழ் மற்றொரு அலுவலகத்தை நடத்த தகுதியற்றவர்கள். லோக்ஆயுக்தா மற்றும் மேல்-லோக்ஆயுக்தா ஆளுநரால் தவறான நடத்தை அல்லது திறனற்ற தன்மை ஆகியவற்றிலிருந்து நீக்கப்படலாம். உயர்நீதிமன்றம் அல்லது உச்சநீதிமன்ற நீதிபதிகள் அகற்றப்படுவதற்கு இந்திய அரசியலமைப்பில் வழங்கப்பட்ட அதேபோல, லோக்ஆயுக்தாவை அகற்றுவதற்கு பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ள நடைமுறை கிட்டத்தட்ட ஒன்றாகும்.

சட்ட எல்லை பகுதி

லோக்ஆயுக்தா மற்றும் மேல்-லோக்ஆயுக்தா எந்த நடவடிக்கையையும் விசாரிக்க அதிகாரங்களை வழங்கியுள்ளனர், இது ஒரு அமைச்சர் அல்லது செயலாளர் அல்லது வேறு பொது ஊழியரின் பொது அல்லது குறிப்பிட்ட ஒப்புதலுடன் அல்லது எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. எனவே, மந்திரிகள் மட்டத்தில் இருந்து குறைந்த அளவிற்கு அனைத்து நிர்வாக நடவடிக்கைகள் லோக்ஆயுக்தா மற்றும் மேல்-லோக்ஆயுக்தா ஆகியவற்றால் ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன. ஜிலா பரிஷத் தலைவர் மற்றும் இதர உள்ளூராட்சி சபைகளைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் சிலர் லோக்ஆயுக்தாவின் எல்லைக்குள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர்.

புலனாய்வு முறை

லோக்ஆயுக்தா அல்லது மேல்-லோக்ஆயுக்தா விசாரணையை நடத்துவதற்கு முன்மொழிந்த விசாரணைகளை மேற்கொண்ட பிறகு, புகாரின் நகல் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட தகுதிவாய்ந்த அதிகாரிக்கு அவர் புகார் அளிக்கிறார். லோக்ஆயுக்தா மற்றும் மேல்-லோக்ஆயுக்தாவிற்கு முன்னர் எந்த நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். மேலும் புகார் அல்லது நபர் புகார் தெரிவிக்கப்படும் எந்தவொரு விசாரணையும் வெளியிடப்படக்கூடாது. லோக்பாலின் ஏழாவது அகில இந்திய மாநாடு, லோக்ஆயுக்தாஸ் பெங்களூரில் நடைபெற்ற மேல்-லோக்ஆயுக்தாஸ், ஜனவரி 2003ல் பின்வரும் விதிமுறைகளை வலியுறுத்தினார்:

- லோக்ஆயுக்தா சட்டத்தை சீரான முறையில் கொண்டு வருவதற்கும், அரசியல் நிர்வாகத்தில் இருந்து சுயாதீனமான நிறுவனத்தை உருவாக்குவதற்கும் ஒரு அவசியம் உள்ளது.
- பாராளுமன்றம் ஒரு சட்டத்தில் கொண்டுவரப்பட்டால், லோக் ஆயுக்தாவின் நியமனம் சம்பந்தப்பட்ட உயர் நீதி மன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியின் ஆலோசனையுடன் இந்தியாவின் தலைமை நீதிபதியின் பரிந்துரையின் அடிப்படையில் அமைக்கப்படலாம். இதன் மூலம் சம்பளம் மற்றும் ஊதியங்கள் மற்றும் அவர்களின் அகற்றுவதற்கான ஒரு நடைமுறைகள் ஆகியவை பதவிக் காலம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்.
- லோக்ஆயுக்தாவுக்கு வழங்கப்பட்ட ஊழியர்களுக்கு பாதுகாப்பு வழங்கப்பட வேண்டும்.

- அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு இது தொடர்பாக இதுவரை உள்ள லோக்ஆயுக்தா அறிக்கைகள், அரசாங்கத்திடம் பிணைக்கப்பட வேண்டும்.
- லோக்ஆயுக்தா அவர்களின் செயல்பாட்டைப் பற்றிய வருடாந்திர அறிக்கை ஒன்றை வெளியிட்டாக வேண்டும், இது பொதுமக்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட வேண்டும்.
- மக்களவை மக்களுக்கு எளிதாக அணுகப்பட வேண்டும்.

குறிப்புகள்

முதல் லோக்பால் மசோதா 1968ஆம் ஆண்டு திரு பகோஸ் மூலம் முன்மொழியப்பட்டது மற்றும் 1969ல் 4வது மக்களவை நிறைவேற்றப்பட்டது ஆனால் ராஜ்ய சபை மூலம் பெற முடியவில்லை. பின்னர், 1971, 1977, 1985, 1989, 1996, 1998, 2001, 2005 மற்றும் 2008 ஆகிய ஆண்டுகளில் லோக்பால் மசோதாக்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன, ஆனால் அவை நிறைவேற்றவில்லை.

லோக்பால் மசோதா, பிரதம மந்திரி, மற்ற மந்திரிகள் மற்றும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு எதிராக ஊழல் புகாரை புகாராக அளிக்கிறது. நிர்வாகச் சீர்திருத்தத் ஆணையம் (ARC), லோக்பால் அரசியலமைப்பை பரிந்துரைத்த போது, அத்தகைய ஒரு நிறுவனம், ஆழமாக பாதிக்கப்பட்ட குடிமக்களின் மனங்களில் இருந்து வந்த அநீதி என்ற உணர்வை நீக்குவதற்கு மட்டும் நியாயமில்லை என்று உறுதியாக நம்பினார். ஆனால் நிர்வாக இயந்திரத்தின் திறனில் மக்களின் நம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகும். இதைத் தொடர்ந்து லோக்பால் மசோதா 1968 ஆம் ஆண்டில் நான்காவது மக்களவைத் தேர்தலில் முதன்முறையாக வழங்கப்பட்டது, 1969ஆம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட்டது. இருப்பினும், அது ராஜ்யசபாவில் நிலுவையில் இருக்கும்போது, மக்களவை கலைக்கப்பட்டது, அதனால் அந்த நேரத்தில் மசோதா இயற்றப்படவில்லை. அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளில் மசோதா பல முறை புதுப்பிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு முறையும், மசோதாவுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டபின், நாடாளுமன்ற கூட்டுக் குழுவாக அல்லது உள்துறை அமைச்சகத்தின் ஒரு துறை நிலைக் குழு போன்ற முன்னேற்றங்களுக்கான சில குழுவைப் பற்றியும், இந்த விவகாரத்தில் அரசாங்கம் இறுதி நிலைப்பாட்டை எடுக்கம் முன்னர், மீண்டும் குழு கலைக்கப்பட்டது.

லோக்பால் மசோதாவின் சமீபத்திய வரைவில் பல தெளிவான குறைபாடுகள் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளன. லோக்பால் அடிப்படை யோசனையில் மத்திய அரசின் லோக்பால் நிர்வாக சீர்திருத்தக் குழு மற்றும் மாநிலங்களில் லோக்ஆயுக்தா(கள்) ஆகியவற்றைக் கொண்ட ஒம்பியூட்ஸ்மன் அலுவலகத்தில் இருந்து கடன் பெறப்படுகிறது. பாராளுமன்றத்தில் லோக்பால் மசோதாவை நிறைவேற்றுவதற்காக 2011ஆம் ஆண்டில் சமீபத்தில் இருந்தே பொதுமக்கள் கோரிக்கையும், போராட்டமும் சிவில் சமுதாய அமைப்புகளால் நடத்தப்பட்டன. ஜன் லோக்பால் மசோதா (குடிமக்களின் ஒம்பியூட்ஸ்மன் மசோதா) அரசியலால் இயற்றப்பட்ட லோக்பால் மசோதாவுக்கு பதிலாக சிவில் சமுதாய அமைப்புகள் மற்றும் ஆர்வலர்கள் தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த வரைவு ஊழல் எதிர்ப்பு சட்டத்தின் நோக்கம் ஜன் லோக்பால் நியமனம் செய்யப்பட வேண்டும், ஊழல் வழக்குகளை விசாரிப்பதற்கு ஒரு சுயாதீன அமைப்பு, ஒரு வருடத்திற்குள் விசாரணையை முடிக்க மற்றும் ஒரு வருடத்திற்குள் விசாரணையின் முடிவை உறுதி செய்ய வேண்டும்.

குறிப்புகள்

நீதிபதி சந்தோஷ் ஹெக்டே (முன்னாள் உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதி மற்றும் கர்நாடக முன்னாள் லோக்ஆயுத்தா), பிரசாந்த் பூஷன் (உச்ச நீதிமன்ற வழக்கறிஞர்) மற்றும் அரவிந்த் கெஜ்ரிவால் (தகவல் அறியும் உரிமை ஆர்வலர்) ஆகியோரால் தயாரிக்கப்பட்டது. தயாரிக்கப்பட்ட மசோதா, ஒரு ஊழல் குற்றவாளி இரண்டு வருடங்களுக்குள் சிறையில் அடைக்கப்படுவார் என்பதையும், அவரது தவறான ஆதாயங்கள் பறிமுதல் செய்யப்படுவதையும் காணலாம். அரசாங்க அனுமதியின்றி அரசியல்வாதிகளையும் அதிகாரத்துவர்களையும் குற்றவாளிகளுக்கு ஜான் லோக்பாலுக்கு அதிகாரமும் அளிக்கிறது. சுவாமி அக்னிவேஷ், ரவிசங்கர், அன்னா ஹசாரே, மல்லிகா சாராபாய் போன்ற ஓய்வுபெற்ற IPS அதிகாரியுமான கிரண் பேடி மற்றும் பிறரும் இந்த இயக்கத்தின் ஒரு பகுதியாக உள்ளனர். இது ஊழலுக்கு எதிரான இந்தியா என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த இயக்கமானது இந்தியாவின் மக்களுடைய கூட்டு கோபத்தின் வெளிப்பாடு ஆகும். இருப்பினும், டிசம்பர் 27, 2011 அன்று லோக்பால் மசோதா மக்களவையில் ஒரு நீண்ட நாள் விவாதம் மற்றும் திருத்தங்களை நிறைவேற்றியது, ஆனால் ராஜ்ய சபையில் நிறைவேற்ற முடியவில்லை.

லோக்ஆயுத்தாவின் பங்கு

லோக்ஆயுத்தா ஊழல் வழக்குகளை விசாரித்து, மற்றும் உறுதிப்படுத்தி, நடவடிக்கை எடுக்கிறது. அவர் ஊழலில் பெரும் காசோலையாக இருப்பார், அது கணினித்தில் வெளிப்படாத தன்மையைக் கொண்டுவருகிறது, மேலும் நிர்வாக இயந்திரத்தை குடிமகனாக நடத்திவருகிறது. அவரது செயல்பாடுகள் பெரும்பாலும் அவருக்குள் உள்ள அதிகார வரம்பை சார்ந்தது குடிமக்கள் குறைகளை கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்வதற்கு உடனடியாகவும், திறமையுடனும் வழங்கப்படும் வசதிகள் மற்றும் துரிதமாக எளிமையான, முறைசாரா நுட்பம் மூலம் தொழில்நுட்பங்கள் செய்துள்ளது.

பொது ஊழியர்களுக்கு எதிராக ஊழல் புகார் மீது விசாரணை/புலனாய்வு வழங்குகிறது. தீங்கிழைத்தல், ஊழல், தாமதம், திறமையற்றது, வெளிப்படாத தன்மை, நிலைமையை தவறாகப் பயன்படுத்துதல், முறையற்ற நடத்தை ஆகியவற்றிற்கு எதிராக குடிமக்கள் உரிமைகளை அவர் பாதுகாக்கிறது. பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறை முறைசாரா மற்றும் மலிவானது, மற்றும் தொழில்நுட்பங்கள் வழியில் வரவில்லை. ஒவ்வொரு புகாரும் ஒரு வாக்குமூலம் மூலம் ஆதரிக்கப்படுகிறது வழக்கு விசாரணையில். அவர் சட்டமன்றத்தின் சக்தி வாய்ந்த நண்பர் ஒரு பிரதிநிதி குடிமக்கள் அதிகாரிகள் செயல்கள் செயலற்று அல்லது ஊழலுக்கு எதிராக செயல்படுவதற்கு. அவர் நிர்வாகத்திற்கு எதிரானது அல்ல, மாறாக பொதுமக்களுக்கும் நிர்வாகத்திற்கும் இடையிலான உறவுகளை மனிதநேயமாக்குவதில் உதவுகிறது, மேலும் சட்டத்தின் விதிமுறைக்கு மரியாதைக்குரிய ஒரு 'திறந்த அரசு' ஒன்றை நிறுவுவதில் ஒரு முன்னோடியாக செயல்படுகிறது. அவர் தடுப்பு பிரச்சாரத்தை நோக்கமாகக் கொண்ட ஒரு கல்விவாளர், ஊழல் செயல்திறன் மற்றும் ஆளுமை நிர்வாகத்திற்கு தீங்குயிலைத்தலை தடுப்பது அவரது நோக்கமாகும்.

லோக்ஆயுத்தாவின் பங்களிப்பு அவசியமாக உள்ளன, இது அரசாங்கங்கள் கட்டாயமாக இருக்க வேண்டிய அடிப்படை தேவைகளை சமன் செய்யக்கூடிய ஒரு அமைப்பை வழங்குகிறது.

லோக்ஆயுத்தாவின் திறனை அவரது முதன்மை நோக்குடன் தொடர்புபடுத்துகிறது: அரசியலமைப்பு அரசு பராமரிக்கப்படுவதை உறுதிப்படுத்துவதற்காக, பொது அதிகாரிகள் குடிமக்களின் உரிமைகள் மற்றும் சட்டங்களை மதிக்கிறார்கள் மற்றும் நிர்வாக சிக்கல்கள் நீக்குதல் போன்ற முறைமைகளை சரி செய்யுகின்றன, குறைக்கப்பட்ட தாமதங்கள், விருப்பத்தை திருத்தம் செய்தல், முடிவெடுக்கும் செயல்முறைகள்., இதன் விளைவாக, இந்த பணி இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது: (a) கண்காணிப்பு மற்றும் (b) தேவையான பொழுது பொது அதிகாரிகளின் நடத்தையில் திருத்தம் செய்யப்படும் இதனால்தான் லோக்ஆயுத்தாவின் செயல்திறன் அல்லது அரசாங்க அதிகாரிகளால் அமல்படுத்தப்பட்ட அவருடைய பரிந்துரைகளை பெறுவதில் வெற்றி பெற்றுள்ளன, பொது அதிகாரிகள் அவரது பரிந்துரைகளை ஏற்றுக்கொள்வதையும் புரிந்துகொள்வதையும் அவரின் திறனைப் பொறுத்தது. அதனால்தான் அரசாங்க அதிகாரிகள் அவரது தலையீட்டுத் தன்மை பற்றி அறிந்திருப்பதை உறுதி செய்கிறார், பொது நிர்வாகத்தின் நடத்தையை அவர் மதிப்பிடுகிறார். இது அவரது பொது தலையீடு கொள்கைகளை பொதுமையாக்குகிறது பொதுமக்கள், பொது அதிகாரிகள் மற்றும் ஊடகங்கள் ஆகியவை எந்தவொரு பரிந்துரையுமின்றி புரிதலைப் புரிந்து கொள்ள முடிந்தன, அவற்றின் விசாரணையின் கீழ் ஒரு வழக்கில் அவர் என்ன செய்ய முடியும், என்னவெல்லாம் விசாரணைகளின் இயல்பு வேண்டும்.

குறிப்புகள்

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

6. பல்வேறு வகையான நிர்வாக சீர்திருத்தங்களை பட்டியலிடுக.
7. லோக்பால் மற்றும் லோக்ஆயுத்தா அமைப்பை ARC பரிந்துரை செய்வது ஏன்?

14.6 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. உள்ளூர் நபர்கள் (பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்கள் மற்றும் மாநகர சபை), அரசியலமைப்பின் 73 வது மற்றும் 74 வது திருத்தம் செய்த பின்னர், அரசியலமைப்பின் பதினான்காம் மற்றும் பன்னிரண்டாவது அட்டவணையில் விளக்கப்பட்டுள்ளபடி, உள்ளூர் பகுதிகளின் மேம்படுவதற்கான பாடங்களைக் கையாள்வதற்கு மூன்றாம் நிலை அரசு அதிகாரமளிக்க வேண்டும்.
2. மாவட்ட ஆட்சியர் மாவட்ட அளவில் மாநிலத்தின் தலைவராக உள்ளார். மாவட்ட ஆட்சியர்/நீதிபதி குறிப்பிட்ட அதிகாரங்களை பல ஒன்றியம் மற்றும் மாநில சட்டங்கள் கீழ் அவரை நம்பி உள்ளது. இந்த சட்டபூர்வமான அதிகாரங்களை கவனிப்பு மற்றும் பொறுப்புடன் செயல்படுத்த வேண்டும்.
3. மாவட்ட ஆட்சியரின் சில பணிகள்:

குறிப்புகள்

- மாவட்ட நிதிக்கு (செலவு மற்றும் தணிக்கை) பொறுப்பான நில மற்றும் வருவாய் நிர்வாகத்தின் தலைவராக செயல்படுதல்.
 - நிறைவேற்று நீதி மன்றத்தின் மாவட்டத் தலைவராகவும், சட்டம், ஒழுங்கு மற்றும் பாதுகாப்பு பற்றிய ஒட்டுமொத்த மேற்பார்வையிலும் செயல்பட்டு வருகின்றனர்.
 - மாவட்டத்தில் ஆயுத, வெடிப்பு மற்றும் ஒளிப்பதிவு சட்டங்கள் போன்ற பல்வேறு சிறப்பு சட்டங்களை பொறுத்து உரிமம் மற்றும் ஒழுங்குமுறை ஆணையம் செயல்படும்
 - பாராளுமன்றம், மாநில சட்டமன்றம் மற்றும் உள்ளூராட்சி சபைகளுக்கு தேர்தல்கள் நடத்துதல்.
 - அலுவலக அதிகாரியின் பேரிடர் மேலாண்மை.
4. வட்டங்கள் மற்றும் தாலுக்கைகள் தெஹேசிலார் என நியமிக்கப்பட்ட ஒரு அதிகாரியின் கீழ் உள்ளனர். ஒரு தாசில்தார் அலுவலகத்தின் வருவாய் சட்டங்கள் மற்றும் அரசாங்க மற்றும் வருவாய் வாரியம், வருவாய், வருவாய்ப் பிரதேச ஆணையர், ஆட்சியாளர் மற்றும் துணை ஆட்சியாளர் ஆகியோரால் அவ்வப்போது வழங்கப்படும் விதிமுறைகள் மற்றும் நிர்வாக வழிமுறைகளை பின்பற்றுகிறது.
5. வருவாய் கண்காணிப்பாளர் கிராம கணக்காளர் (VA) மற்றும் வட்டாட்சியர் ஆகியோருக்கு இடையிலான ஒரு முக்கிய இணைப்பு. அவர் கிராம கணக்காளர் மற்றும் வட்டாட்சியர் ஆகியோருடன் தொடர்ந்து தொடர்பில் இருப்பது அவசியமாகும். 1964 மற்றும் கர்நாடகா நில மறுசீரமைப்பு சட்டம், 1961 மற்றும் கர்நாடகா நில மறுசீரமைப்பு சட்டம், 1961 இன் கீழ் பரிந்துரைக்கப்பட்ட அனைத்து கடமைகளையும் நிறைவேற்ற வேண்டும்.
6. ஜெரால்ட் இ. கேடென் கருத்துப்படி, நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள் நான்கு வகைகளில் இருக்கலாம்:
- (i) அரசியல் மாற்றங்கள் மூலம் சீர்திருத்தங்கள் திணிக்கப்படுகின்றன: அரசியல் சக்திகள் வடிவமைக்கப்பட்டு, தாக்கப்படுகின்றன. அரசியல் காட்சியில் ஏற்பட்ட மாற்றம் நிர்வாகத்தை பாதிக்கிறது. நிர்வாகத்தின் கட்டமைப்பு மற்றும் பணிகள் அரசியல் மாற்றங்களால் பாதிக்கப்படுகின்றன.
 - (ii) அமைப்பு ரீதியான விறைப்புத்திறனை சரிசெய்யுமாறு சீர்திருத்தங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன: அதிகாரத்துவ கட்டமைப்புகள் நெகிழ்வானவையாக மாற வேண்டும். நிர்வாகத்தின் கட்டமைப்பில் உள்ள விறைப்பு அகற்றப்பட வேண்டும். மாற்றங்கள் மறுசீரமைப்பு, மறுபிரவேசம், மீண்டும்முறைப்படுத்துதல் மறுபரிசீலனை மற்றும் மறுபயன்பாட்டின் வடிவத்தில் நடைபெறுகின்றன.
 - (iii) சட்ட அமைப்பு மூலம் சீர்திருத்தங்கள்: நிர்வாக சீர்திருத்தம் தொடர்பான சட்டங்கள் நிர்வாகத்தில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் ஏற்படலாம். சட்டம் என்பது பொதுவாக குழுக்கள், ஆணைக்குழுக்கள், பத்திரிகைகள் போன்ற பல மன்றங்களில்

ஆலோசனை மற்றும் விவாதங்கள் உள்ளன.

(vi) மாற்றங்கள் மூலம் சீர்திருத்தங்கள்: மனித இனம் எந்த அமைப்பும் ஒரு முக்கிய பகுதியாக உள்ளன. அவர்களின் அணுகுமுறையில் மாற்றம், சீர்திருத்தங்களை கொண்டு வர உதவுகிறது. எந்தவொரு சட்டபூர்வமான, கட்டமைப்பு மற்றும் அரசியல் மாற்றமும் தேவையான சீர்திருத்தத்திற்கு வழிவகுக்காது.

குறிப்புகள்

7. மொரிஜி தேசாய் தலைமையிலான நிர்வாக சீர்திருத்த ஆணையம் (ARC) 1966 இல் 'குடிமக்களுடைய குறைகளை சரிசெய்யும் பிரச்சினைகள்' பற்றிய ஒரு சிறப்பு இடைக்கால அறிக்கையை சமர்ப்பித்தது. இந்த அறிக்கையில் ARC, லோக்பால் மற்றும் லோக்ஆயுக்தா என இரண்டு சிறப்பு அதிகாரிகளை அமைக்க வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்துள்ளது. மாநில அரசு மற்றும் மாநில அளவில் உள்ள லோக்ஆயுக்தா லோக்பால்-வகை நிறுவனத்தை உருவாக்க பரிந்துரை செய்தது.

14.7 சுருக்கம்

- பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் நவீன இந்தியாவின் முதல் சட்டமன்றமாகும் மாவட்ட ஆட்சேர்ப்பு (குற்றவியல் நீதி நிர்வாகத்தின் பொறுப்பிற்கு) அல்லது துணை ஆணையாளர் (பொது நிர்வாகத்தின் பொறுப்பில்) மற்றும் மாவட்ட ஆட்சியர் (மாவட்ட நிர்வாகம்) உள்ளூர் குடிசன விதிகளின் கீழ் சிறப்பு செயல்பாடுகள்/அதிகாரங்கள்.
- மாவட்ட அலுவலகங்கள் மற்றும் உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு இடையே உள்ள தொடர்பு, மாநில அரசு மற்றும் மாவட்ட ஆட்சித் ஆட்சியருக்கு இடையே உள்ள தொடர்பை தனியாக ஆராய முடியாது. அவர்களுக்குள் நிரப்புதன்மை அதிகம் உள்ளது.
- உள்ளாட்சி அமைப்புகள் (பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்கள் மற்றும் நகராட்சி அமைப்புகள்) 73 ஆவது மற்றும் 74 ஆவது திருத்தம் செய்த பின்னர், மூன்றாம் நிலை அரசாங்கம் மற்றும் உள்ளூர் பகுதிகளின் வளர்ச்சி தொடர்பான பாடங்களை கையாள அதிகாரம் வழங்கப்பட உள்ளன. இவை அரசியலமைப்பின் பதினோராவது மற்றும் பன்னிரண்டாம் அட்டவணையில் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளது.
- கடந்த இருநூறு ஆண்டுகளாக சுதந்திரத்திற்கு முன் இந்தியாவில் நிர்வாகத்தின் மிக முக்கிய அம்சமாக மாவட்ட ஆட்சியாளர் பதவி வகித்தார். சுயாதீனத்திற்கு முன், பொருளாதாரம் விவசாயிக்கு முதன்மையாக இருந்தபோது, நில அபகரிப்பு சட்டத்தின் கீழ் பரந்த அதிகாரங்களை அனுபவிக்கும் நிலப்பகுதி நிர்வாகத்தின் தலைவராக கலெக்டர், இறுதி பாதுகாவலர் நபராக கருதப்பட்டார்.
- மாவட்ட ஆட்சியாளர் / நீதிபதி பல ஒன்றியம் மற்றும் மாநில சட்டங்களின் கீழ் அவருக்கு ஒப்படைக்கப்பட்ட குறிப்பிட்ட அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ளது. இந்த சட்டபூர்வமான அதிகாரங்களை கவனிப்பு மற்றும் பொறுப்புடன் செயல்படுத்த வேண்டும்.

குறிப்புகள்

- தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம், 2005 என்பது, ஏழை மற்றும் நலிவுற்ற மக்களின் அதிகாரமளித்தல் ஒரு முக்கிய கருவியாக கருதப்படுகிறது. பொது மக்களுக்கு தகவல் கிடைப்பது மற்றும் அரசு நிறுவனங்கள் செயல்படுவதை பற்றி தெளிவு பெறுவது நல்லது.
- ஒரு வட்டாச்சியர் அலுவலகத்தின் வருவாய் சட்டங்கள் மற்றும் அரசாங்க மற்றும் வருவாய் வாரியம், வருவாய் பிரதேச ஆணையர், ஆட்சியாளர் மற்றும் துணை நிர்வாகி ஆகியோரால் அவ்வப்போது வெளியிடப்படும் விதிகள் மற்றும் நிர்வாக வழிமுறைகளை பின்பற்றுகிறது.
- வருவாய் கண்காணிப்பாளர் கிராம கணக்காளர் (VA) மற்றும் வட்டாச்சியர் ஆகியோருக்கு இடையிலான ஒரு முக்கிய இணைப்பு. அவர் கிராம கணக்காளர் மற்றும் தாசில்தார்ருடன் தொடர்ந்து தொடர்பில் இருக்க வேண்டும். 1964 மற்றும் கர்நாடகா நில மறுசீரமைப்பு சட்டம், 1961 மற்றும் கர்நாடகா நில மறுசீரமைப்பு சட்டம், 1961 இன் கீழ் பரிந்துரைக்கப்பட்ட அனைத்து கடமைகளையும் நிறைவேற்ற வேண்டும்.
- நிர்வாகத்தின் சீர்திருத்த ஆணையம் (ARC) என்பது இந்தியாவின் பொது நிர்வாக அமைப்புமுறையை மீளாய்வு செய்வதற்கான பரிந்துரைகளை இந்திய அரசு நியமித்துள்ளது.
- ஒரு குடிமகனின் சாசனத்தை வகுப்பதற்காக, பொது சேவை இடைமுகத்துடன் அமைச்சரகங்கள் மற்றும் துறைகள் ஆகியவற்றை இயக்குவது, சேவை மற்றும் கால எல்லைகள், குறைதீர்ப்பின் குறைபாடுகள் மற்றும் கண்காணிப்புக்கான தரநிலைகள் ஆகியவற்றை நிலைநிறுத்துகிறது.
- பிரதம மந்திரி டாக்டர் மன்மோகன் சிங்கிற்கு 2006 ஜூன் 9ஆம் தேதி முதல் தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம்: நல்ல நிர்வாகத்திற்கு முதன்மை விசை என்ற இரண்டாவது நிர்வாக சீர்திருத்த ஆணையம் (ARC) தலைவர் வீரப்ப மொய்லி முதல் அறிக்கையை சமர்ப்பித்தார்.
- ARC பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில், 1968 முதல் மத்திய மட்டத்தில் லோக்பால் நிறுவுவதற்கு பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1968, 1977, 1985, 1990, 1998 மற்றும் 2001 ஆகிய ஆண்டுகளில் நாடாளுமன்றத்தில் இந்த நோக்கத்திற்காக இந்தியாவின் அரசாங்கம் அறிமுகப்படுத்தியது.
- லோக்பால் மசோதா, பிரதம மந்திரி, மற்ற மந்திரிகள் மற்றும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு எதிராக ஊழல் புகாரை அளிக்கிறது. நிர்வாக சீர்திருத்த ஆணையம் (ARC), லோக்பால் அரசியலமைப்பை பரிந்துரைக்கும்போது, அத்தகைய நிறுவனம் நியாயப்படுத்தப்பட்டது மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட குடிமக்களின் மனதில் இருந்து அநீதி உணர்வை அகற்றுவதற்கு மட்டுமல்ல, ஆனால் நிர்வாக இயந்திரத்தின் செயல்திறனில் பொது நம்பிக்கையை வளர்க்க வேண்டியது அவசியம்.
- அரசாங்கங்கள் கட்டாயமாக இருக்க வேண்டும், ஆனால் அதற்கான பொறுப்புடன் கூடிய அடிப்படை தேவைகளை நிர்வகிப்பதற்கான நிர்வாக அமைப்பை வழங்குவதில் லோகஆயுக்தாவின் பங்கு அவசியம்.

- 1992 ஆம் ஆண்டின் 73 வது திருத்தச் சட்டம்: இது 'பஞ்சாயத்துகள்' தொடர்பானது. இந்த சட்டம் பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்களுக்கு அரசியலமைப்பு அந்தஸ்து அளித்தது. இது அரசியலமைப்பின் நியாயமான பகுதியின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது.
- 1992 74வது திருத்தச் சட்டம்: இது "நகராட்சிகள்" தொடர்பானது.
- அதிகாரப்பூர்வ இரகசிய சட்டம் 1923: இது பிரிட்டிஷ் குடியேற்றத்திலிருந்து இந்தியாவின் எதிர்ப்பு உளவு ("உளவன்" மற்றும் "இரகசிய முகவர்") செயல் ஆகும். இந்தியாவுக்கு எதிரான ஒரு எதிரி அரசுக்கு உதவி செய்யும் நடவடிக்கைகள் தெளிவாக விளங்குகின்றன.
- RTI சட்டம்: தகவல் அறியும் உரிமை என்பது குடிமக்களுக்கான தகவல் உரிமைக்கான நடைமுறை ஆட்சியை அமைப்பதற்காக இந்திய நாடாளுமன்றத்தின் சட்டம் 2002 ஆம் ஆண்டு வெளியான தகவல் சுதந்திர சட்டத்தை மாற்றியமைத்தது.
- குறைதீர்ப்பாளர் பொதுமக்களுடைய நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதற்காக குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட ஒரு அதிகாரி, தவறான முறையீடு அல்லது உரிமை மீறல் பற்றிய புகார்களை விசாரிப்பது.

குறிப்புகள்

14.9 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. மாநில நிர்வாகத்தின் பங்கை பற்றி விவாதிக்க.
2. மாவட்ட ஆட்சியாளர் தேவை என்ன?
3. ARC படி, ஆட்சியாளர்க்கு ஒப்படைக்கப்படும் குறிப்பிட்ட அதிகாரங்கள் பற்றி சுருக்கமாக குறிப்பு வரைக.
4. கிராம நிர்வாக அதிகாரி (VAO) பங்கு பற்றி விவாதிக்க.
5. நிர்வாக சீர்திருத்தங்களின் வழியில் வரும் சவால்களை விவரிக்க.
6. நிர்வாக சீர்திருத்தங்களுக்காக பல்வேறு குழுக்கள் மற்றும் மாநாடுகள் பற்றிய சுருக்கமான குறிப்பு எழுதுக.
7. லோகயுக்தா பதவிக் காலம் மற்றும் நிலைமையை விவாதிக்கவும்.

நெடு விடை வினாக்கள்

1. நாட்டிலுள்ள மாவட்ட மற்றும் துணை மாவட்ட அளவில் ஒட்டுமொத்த நிர்வாக கட்டமைப்பை விவாதிக்க.
2. மாவட்ட ஆட்சியரின் பரிணாமம் மற்றும் மாற்றத்தை ஆய்வு செய்க.
3. பல்வேறு ஒன்றிய மற்றும் மாநில சட்டங்களின் கீழ் ஆட்சியர்/ DM/DC பயிற்சி செயல்பாடுகள் மற்றும் அதிகாரங்கள் பற்றி விவாதிக்க.
4. ஊரக நிர்வாகத்தில் வட்டாச்சியர், வருவாய் ஆய்வாளர், கிராம நிர்வாக அலுவலர் ஆகியோரின் பணிகள் குறித்து விரிவான குறிப்பு வரைக.

5. அலுவலக மற்றும் அலுவலர்களின் நிர்வாக திறனை மேம்படுத்தும் பொருட்டு நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணையத்தின் செயல்பாட்டை ஆய்வு செய்க.
6. லோக்பால் மற்றும் லோகஆயுத்தா நிறுவனங்களின் செயல்திறன் குறித்து ஒரு விமர்சன பகுப்பாய்வை வழங்குக

14.10 மேலும் படிக்க

அரோரா, ரமேஷ் K. மற்றும் ரஜினி கோயல். 1997. இந்திய பொது நிர்வாகம்: நிறுவனங்கள் மற்றும் சிக்கல்கள். புது தில்லி: விஷ்வா வெளியீடுகள்.

அரோரா, ரமேஷ் K மற்றும் சங்கீதா சர்மா (பதி). 1992. ஒப்பீட்டு மற்றும் மேம்பாட்டு நிர்வாகம். ஜெய்ப்பூர்: அரியான்ட் வெளியீடுகள்.

பார்த்வால், C.P. (பதி.) 1993. இந்தியாவில் பொது நிர்வாகம். புது தில்லி: ஆஷிஷ் வெளியீடுகள்.

தாஸ், S.K. 1998. சிவில் சேவை சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் கட்டமைப்பு சீரமைப்பு. புது தில்லி: ஆக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழக பதிப்பகம்.

டெப்ராபி, பைபெக் (பதி.). 2004. அரசாங்கத்தை மேம்படுத்துவதற்கான நிகழ்ச்சிநிரல். புது தில்லி: கல்வி அறக்கட்டளை.

ஹால்டிபூர், R.N. 1997. பொது நிர்வாகம்: பிரதிபலிப்புகள் மற்றும் ஆராய்ச்சிகள். புது தில்லி: கனிஷ்கா.

ஜெயின், L.C. (பதி.). 2005. அதிகாரத்துவம் மற்றும் உள்ளூர் ஆட்சி. புது தில்லி: ஓரியண்ட் லாங்மேன்.

ஜெயின், R.B 2001. பொது நிர்வாகத்தில் இந்தியா, 21 வது நூற்றாண்டு நல்ல ஆட்சிக்கு சவால்கள். புது தில்லி: ஆழமான மற்றும் ஆழமான வெளியீடுகள்.

மகேஸ்வரி, ஸ்ரீராம். 1985. இந்தியாவில் கிராமப்புற மேம்பாடு. புது தில்லி: முனிவர் வெளியீடுகள்.

எம்.ஏ. [வரலாறு]

321 13

இந்திய நிர்வாகம்

முதற் பருவம்

அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்

தேசியத் தர நிர்ணயக் குழுவின் மூன்றாம் சுற்றுத் தர மதிப்பீட்டில் A+(CGPA: 3.64) தகுதியும்
மனிதவள மேம்பாட்டு அமைச்சகம் - பல்கலைக்கழக மானியக்குழுவின் முதல் தரப்
பல்கலைக்கழகம் மற்றும் தன்னாட்சித் தகுதியும் பெற்றது

காரைக்குடி - 630003

தொலைநிலைக்கல்வி இயக்ககம்